

Linh Môi Sư Trùng Sinh

Contents

Linh Môi Sư Trùng Sinh	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	8
4. Chương 4	10
5. Chương 5	12
6. Chương 6	15
7. Chương 7	17
8. Chương 8	19
9. Chương 9	21
10. Chương 10	23
11. Chương 11	26
12. Chương 12	28
13. Chương 13	30
14. Chương 14	32
15. Chương 15	34
16. Chương 16	36
17. Chương 17	39
18. Chương 18	41
19. Chương 19	44
20. Chương 20	46
21. Chương 21	49
22. Chương 22	51
23. Chương 23	53
24. Chương 24	55
25. Chương 25	57
26. Chương 26	59
27. Chương 27	61
28. Chương 28	63
29. Chương 29	65
30. Chương 30	67
31. Chương 31	69
32. Chương 32	71
33. Chương 33	74
34. Chương 34	78
35. Chương 35	80
36. Chương 36	83
37. Chương 37	85
38. Chương 38	87
39. Chương 39	89
40. Chương 40	91
41. Chương 41	93

42. Chương 42	95
43. Chương 43	97
44. Chương 44	99
45. Chương 45	102
46. Chương 46	106
47. Chương 47	108
48. Chương 48	111
49. Chương 49	115
50. Chương 50	122
51. Chương 51	125
52. Chương 52	128
53. Chương 53	131
54. Chương 54	135
55. Chương 55	138
56. Chương 56	141
57. Chương 57	146
58. Chương 58	151
59. Chương 59	154
60. Chương 60	156
61. Chương 61	158
62. Chương 62	161
63. Chương 63	164
64. Chương 64	166
65. Chương 65	170
66. Chương 66	174
67. Chương 67	178
68. Chương 68	182
69. Chương 69	184
70. Chương 70	188
71. Chương 71	190
72. Chương 72	193
73. Chương 73	195
74. Chương 74	198
75. Chương 75	201
76. Chương 76	203
77. Chương 77	208
78. Chương 78	212
79. Chương 79	216
80. Chương 80	220

Linh Môi Sư Trùng Sinh

Giới thiệu

Edit+beta: nguyent 217Thể loại : Bất quỷ , Gia đình cán bộ cao cấpNhân vật : Khúc Y Nhiên , phối hợp Khúc Lăng Ph

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/linh-moi-su-trung-sinh>

1. Chương 1

Trung tâm thành phố , giờ tam tâm đông ngật người , vừa đến vừa đi , ngựa xe như nước .

Những người đi trên đường lấy ba điểm làm mốc , rời nhà – đi làm – về nhà .

Xe dừng – Xe đi – Xe tắc cũng là quy luật .

Mà chờ đợi cũng đã biến thành thói quen .

Là con người có thói quen như vậy trong cuộc sống mà không phải cuộc sống hình thành thói quen của con người .

Gió thổi qua như mở ra các lỗ chân lông đang buộc chặt thoải mái vô cùng .

Bất quá nếu người xuống cuối đường queo phải gió không tự nhiên mà mát như vậy , dùng lời của người gần đây mà nói thì gió đó là “ Âm phong ”

Âm thanh sừ sừ của gió cùng cá khu mộ ngoại vi làm người ta không thể cảm nhận khác đi .

“Khúc ca phía trước có ngõ nhỏ đi theo đó sẽ thông đến tàu điện ngầm khu A, bất quá nơi đó ta nghĩ không ai đi được ” đi được đều vào bệnh viện trừ hần .

Lí Nham nhin không được sợ run người hai tay ma sát mà độ ẩm không tăng còn thấy lạnh đến lông tóc dựng đứng .

Khúc Y Nhiên vuốt cằm theo bản năng mà sờ chuỗi hạt trắng trên cổ ” Vậy người đừng đi nữa ”

Lí Nham gật đầu tóc run run răng va lập cập ” Kia , ta đi trước , địa điểm đây rồi , người đừng cậy mạnh ”
” Cảm ơn ” Khúc Y Nhiên nói .

Lí Nham nhìn y muốn nói gì đó lại thôi , cắn răng xoay người đi ra .

Ngõ nhỏ này vốn là đường thông xe điện tốt nhất không phải leo dốc mát mẻ mọi người có thể tiết kiệm thời gian buổi chiều . không ai lại thích mất thời gian trên đường cho nên mỗi ngày không thiếu người đi hướng này .

Chính là thời gian trước xuất hiện một vụ án là khiếp sợ toàn thành ,có người tìm thấy trong ngõ nhỏ này howng hai mươi khối thi thể bị cắt nhỏ , trường hợp huyết tinh này làm họ sợ hãi .

Án chưa phá được mọi người đã bắt đầu bàn tán thần quái rồi .

Lí Nham là một nhân viên rửa xe đầu đường không tin chuyện này nên buổi tối lúi lợm đến đây , kết quả gặp quỷ thật .

Ngón tay máu chảy đầm đìa , gương mặt nhìn không rõ , ngữ điệu như rên khóc ...

Lí Nham lá gan lớn không bị dọa chạy như lũ bạn tiểu cả ra quần đến nay còn nằm viện cứ nắm lấy áo blue của bác sĩ mà xin tha mạng .

Bất quá dù lớn gan hần vẫn bị kinh hách mất ngủ lợi hại , nếu không phải mẹ hần suốt ngày ồn ào nói Khúc thần thông lợi hại đuổi được quỷ nhà mới của dì Triệu hần cũng không chạy đến .

Linh môi sư hần vẫn là lần đầu nghe thấy . Nếu đổi lại vài ngày trước hần tuyệt đối không tin có chức nghiệp đặc thù này .

Hiện tại ai biết được hần tự mình gặp quỷ thì cò gì không có khả năng , hi vọng thanh niên sạch sẽ này không bị giống bạn hần cầm tay bác sĩ y tá mà kêu đại tiên cứu mạng .

Lí Nham đi rồi Khúc Y Nhiên đứng yên một lúc mới bước tiếp .

Tuy rằng chưa đi vào ngõ nhỏ nhưng y cũng cảm nhận được tiếng rên rỉ như thông qua giữa hai thế giới .

Mấy năm nay y gặp đủ loại u hồn oán quỷ nhưng chưa bao giờ thấy linh hồn kì lạ như vậy , lãnh ý âm trầm đánh thẳng vào đáy lòng giống như nước mắt Tu La không ngừng lan tràn , rất bức người .

Ngón tay thon dài tháo châu xuyên trên cổ mà cầm chặt .

Khúc Y Nhiên lại gần .

Một thiếu niên tóc vàng xù lên như con nhím ngồi yên tại ngõ nhỏ ẩm ướt mà nhìn trời .

Trên mặt thiếu niên thiếu một khối thịt nhưng cũng không giống Lí Nham kể ghê sợ dọa người , quần da đen bao gọn hai chân , áo da tím thời thượng lộ ra một nắng nhưng không thấy da thịt bên trong .

Hắn rõ ràng không phát hiện Khúc Y Nhiên lại gần , tựa hồ đang lẩn bắm cái gì .

“Xin chào ” Khúc Y Nhiên mở lời .

Thiếu niên hoảng sợ hoàn toàn không nghĩ có người nói chuyện được với mình mà lắp bắp “ Người , là ai ?”

Hắn nói xong ngậm miệng biểu tình thập phần hối hận .

“ Người không hỏi ta thì ổn lắm ”

Y cười ” ta họ Khúc, là một linh môi sư ”

“ Là gì vậy ” thiếu niên mở mắt mà hỏi .

“ Miễn cưỡng xem như một nghề đi ”

“ Sao lại miễn cưỡng ?” thiếu niên nghi hoặc

Không nghĩ nói nhiều Khúc Y Nhiên nói “ Người chết rồi sao không chuyển thể ?”. Ở lại nhân gian lâu sẽ thành ác linh .

Câu nói này giống như nhổ lông đuôi gà làm thiếu niên nhảy dựng ” Người nghĩ ta không muốn sao , nơi này vừa hôi vừa bắm nhưng là ta , không có chuyển được ” Theo thanh âm nhiệt độ càng giảm .

Khúc Y Nhiên mở miệng “ Do tiềm thức của người không muốn đi thôi ”.

Thiếu niên nghe xong cuộn mình thành một đoàn lâu sau mới nói “ Có lẽ vậy ”

Hắn không cam lòng hắn mới hai mươi hai , bao nhiêu cách không chết lại chết vì phụ nữ , thiên tai không chết mà là nhân họa .

“ Cùng ta nói một chút , ta hữu hạn về tài năng nhưng biết đâu giúp được người ” Khúc Y Nhiên bình tĩnh nói .

Lời này là thật , y chỉ là linh môi nhỏ không phải việc gì cũng giúp nổi .

thế gian này vốn có nhiều việc không thể làm , nhiều lời không thể nói .

Có thứ nói ra làm được người chịu tai ương lại là chính mình .

Đầu năm nay không phải việc gì cũng làm được .

“ Nói sao , ha ha ” Thiếu niên tóc vàng nhìn Khúc Y Nhiên mà cười đối

với gương mặt bình thản xinh đẹp như ngọc mà động lòng “ Ta tên gọi Khúc Y Nhiên , người khác hay gọi ta là Khúc nhị thiếu , cha ta là S tỉnh”

“ Chờ một chút , người kêu Khúc Y Nhiên ”

”Đúng ”

“ Không sao nói tiếp đi ” Trùng tên họ coi như có duyên , một là quỷ hồn một là linh môi sư.

Thiếu niên ngây thơ cúi đầu kể tiếp ” Phụ thân ta là quan chức cấp cao , mẫu thân là hào môn thế gia , từ nhỏ ta đã được sủng , ông ngoại cưng ta đến mức làm một tờ báo có tên ta ”

Nhưng người không nói vì sao chết a , nói trắng ra là nhị đại đi nhưng ta cũng ít đọc báo nha , S Thị càng không .

Án phân thi này y mới nghe Lí Nham kể nên không biết Khúc gia ở S thị suy sụp là chuyện thường thôi .

Khúc Y Nhiên này là con út của Khúc gia

“ Trung học không tốt cả ngày tán gái , ta thi rớt cao đẳng nên không muốn học nữa ” Hấn cũng biết như vậy là không tốt nhưng cũng biết theo nhà mình thì có đại học nhất nước cũng được mà hấn đâu cần hấn không đi học cũng chẳng rời giá .

Nhà có tiền tiêu vài đời không hết ” Ông ngoại còn cho ta vài công ty để đùa vui vì thế mà ta tự nhiên bước vào xã hội thôi ”

Bi Kịch khởi đầu từ đây .

Trong ba công ty lớn nhất S thị thì Trù Tinh là công ty điện ảnh có nhiều ngôi sao nhất , người thì nhiều , xinh đẹp có nhưng cơ hội thì không phải ai cũng có .

Khi đó đợi hấn làm quy tắc nam tinh , nữ tinh đều có, mười tám mười chín thanh xuân sao mà tìm được , mỗi ngày hấn chìm trong họ . Hấn không nhớ mình đòi bạn gái bao lần , thưởng bao nhiêu nam nhân cũng không biết mình đã nâng đỡ bao nhiêu người nữa ..

Cho dù hấn thành quỹ cũng không quên khuôn mặt vụn vụn của Tam Trương , cô gái ngày đêm bên hấn rồi tươi sống mà phân thân hấn .

Nữ nhân khi ôn như thì hấp dẫn khi độc ác thì ngoan tuyệt vô cùng “ Các nàng nói yêu ta , yêu ta mà đem mạch ta tháo ra , gây mê ta , phân giải cơ thể ta mà ta đau còn không thấy , tỉnh lại đã chết rồi ...”

“ Sau đó thi thể người bị họ vứt tại đây ”

“ Thứ đó còn gọi là thi thể sao ” Thiếu niên đỏ mắt ánh mắt không còn một chút chất lỏng “ Ta chết không nhắm mắt , ta thậm chí nhớ không rõ tên của một kẻ nào trong đó ..”

Phụ thân là người rõ ràng như thế sao có thể nhận hối lộ , căn bản là bịa đặt còn giả tạo chứng cứ .

Khúc Y Nhiên sáng tỏ , mở lòng bàn tay miệng niệm gì đó mà thiếu niên nghe không rõ .

Không quá lâu y mở mắt “ Người nhà của người tốt lắm, yên tâm đi ”

Có thể lộ ra chỉ như vậy .

Nhiều oan hồn không đi vì lo lắng , Thiên Cơ không nên để lộ .

Thiếu niên ngẩn ra ” Người xác định sao ”

” Xác định ” Khúc Y Nhiên đáp

Thiếu niên nở nụ cười oán khí tan không ít ” Vậy ta yên tâm rồi ” hấn bắt cấp mọi thứ để biết tin gia đình .

Nước có nguồn , cây có cội , tìm được nguyên nhân sẽ giải quyết được .

Khúc Y Nhiên cười nhợt nhạt ” Nhắm mắt lại ta giúp người đầu thai ”

Cái gọi là bắt quỷ thật ra là nghe tiếng lòng của họ , dẫn họ luân hồi

Thiếu niên nghe y nói mà nhắm mắt Khúc Y Nhiên tay cầm châu xuẩn niệm chú ngữ cổ xưa .

Bạch quang hiện ra bao lấy cả hai Khúc Y Nhiên .

Giờ sao ?

2. Chương 2

Cái gọi là quỷ tức là linh hồn , linh hồn cùng linh hồn cũng khác biệt rất lớn .

Linh hồn mà mọi người hay gặp gọi là cô hồn dã quỷ tên là phù du linh .

Họ hơn phân nửa không tin mình đã chết vì còn việc chưa làm hoặc muốn ở lại không chuyển thể .

Giống như thiếu niên tóc vàng này còn tâm nguyện ao ước phát ra thành oán khí dọa người như vậy thì hiếm thấy .

Chấp niệm là vô cùng đáng sợ .

Người một khi đã có chấp niệm khi chết cũng không hoàn toàn tiêu tán “

Tinh lọc oán linh , bình ổn dã quỷ tìm đường cho linh hồn siêu thoát là trách nhiệm của linh môi sư , dù không phải người bất quỷ , họ cũng miễn cưỡng được gọi là âm dương sư xứng với sứ giả hai giới .

Khúc Y Nhiên nhắm mắt cảm thụ luồng ánh sáng đang bao lấy y .

Ánh sáng này dẫn đến đây , y cũng không thể trái .

Sinh tử có mệnh ý trời không thể trái .

..

Hết thấy yên tĩnh cho đến khi tiếng nước ” tí tách ” vang lên .

Mi mắt ngoài ý muốn nặng trĩu , cảm giác ướt át cùng lạnh lẽo, sau đó có cái gì trong mạch máu y đang chảy .

Y mở mắt nhìn , đây không còn là ngõ nhỏ nữa .

Y đang nằm trên một chiếc giường trướng , mùi thuốc sát trùng quỷ dị, không đợi y của động một thanh âm vang lên “ Người đầu báo phu nhân ,nhị thiếu gia tỉnh ”

Người đó nói xong chạy về phía y ” Thiếu gia , ngài đừng lộn xộn , bác sĩ vừa tiêm cho ngài , xin kiên trì một chút ”

Không đợi Khúc Y Nhiên nói gì cửa phòng bị mở ra một đám nam nữ lao vào , nhiều người nhưng người nào cũng mặc áo Blue .

Là bác sĩ .

Vậy đây là bệnh viện .

Khúc Y Nhiên nhìn quanh , may là dụng cụ hỗ trợ chữa bệnh nhưng kim truyền trên làn da trắng lại bị chìm sâu nhìn rợn cả người .

Không khí mang vị thuốc sát trùng kèm theo một cỗ mùi lạ , các bác sĩ thấy y không nói gì cũng chỉ đứng yên đợi sự phân công .

Đáng giá xung quanh xong , y quay lại nhìn người đang đỡ mình , thì ra là một vị lão nhân .Sợi tóc hoa râm không khiến ông già đi , mang tai hể ra cặp kính lão gọng đen quý phát ông đưa tay nâng gọng kính , đầu ngón tay run lấy bầy mà nói “ Cậu không sao thật là quá tốt rồi ”

Tình huống này càng nói càng sai . Khúc Y Nhiên bình tĩnh mà gạt đầu cứ như vậy đón nhận ánh mắt lo lắng của ông .

Vị này là bác quản gia , kí ức không biết sao lại hiện ra khiến y ngạc nhiên nhưng y cũng mau bình tĩnh mà sắp xếp .

Nội dung cũng không phức tạp chỉ là người nhà hiện lên.

Bất quá làm y sợ hãi là không phải là biến thành người khác mà là trở thành chủ nhân của thân thể quỷ hồn tên là Khúc Y Nhiên kia ,là thân thể người y vừa dẫn đi đầu thai chuyển thế .

Cùng tên khác mệnh tất thấy là do trời định .

Nhà họ Đường này tại tỉnh L căn cơ hùng mạnh là nhà có tiền như thế cũng thường nhưng không những tiền mà còn có quyền nữa , lại chỉ có một con gái là Đường Hiểu Hiểu không xinh đẹp lắm , ngày cưới cô nhà họ Đường tập nập , dù không đẹp nhưng cũng là miếng bánh ngon .

Bánh ngon chưa chắc đã tiêu hóa hết được , cuối cùng tiêu hóa được cái bánh này là Khúc gia L tỉnh – thiếu gia Khúc Thiên Triết nói chính xác giờ tiểu thư Đường gia là mẹ của Khúc Y Nhiên tóc vàng .

Khúc Y Nhiên có một anh trai hơn hẳn 5 tuổi nhưng đoạn trí nhớ về người này rất mơ hồ làm cho y đoán không ra cái gì . Giống thiếu niên tóc vàng .

Tiêu tiền không tiếc , cha ở chính phủ , ông nội ở trung ương có thân phận hết sức quan trọng sao .

Gia thế hiển hách đầu sóng ngọn gió làm cho Khúc Y Nhiên nhàu mảy mà suy đoán về ý trời .

Thiếu niên hóa thành ác linh không rời đi kia y rất hiểu , bị người hạ được phân thân vứt xác trong ngõ nhỏ .

Mà khi dẫn hắn đi Khúc Y Nhiên cũng đã nhìn tình huống hai nhà Khúc. Đường .

Ông ngoại bị đoạt quyền về làm bí thư rồi quy ẩn , trong nhà nửa tài sản bị tư pháp cưỡng chế , công ty mẹ thua lỗ khó có cơ hội vực dậy nhưng may mắn là người nhà của hắn đều bình an khỏe mạnh.

Chính là giờ này người nhà của thiếu niên thành người nhà của y , chuyển biến vi diệu a.

Thấy thiếu gia nhà mình tỉnh mà im lặng quần gia nhìn đám người áo trắng rồi hỏi y “ Ngài không khỏe ở đâu có cần bọn họ xem một chút , phu nhân sẽ đến , nhị thiếu ngài tỉnh chưa ”?

Đã có chuyện gì ông không xác định được nhưng thiếu gia yên lặng lâu quá . Bất quá đồng học Khúc Y Nhiên vào viện cũng vì một lí do bất thường .

Hình dung thế nào – là trúng tà .

Và nơi này không như viện mà như sân sau Khúc gia thôi , vận dụng gia đình cũng cao cấp nữa cơ .

Khúc Y Nhiên vẫn yên lặng nhìn lịch 15 giờ 32 phút ngày 4 tháng 6 năm 2012 -là bốn năm trước .

Mình và thiếu niên kia đổi chỗ , mình ở đây còn bản chính đâu .ngay cả vậy thì làm sao ?

Thay đổi không được thì nhận mệnh đi , đời người được bao nhiêu cái 10 năm? sao không vui vẻ mà sống .

Thống nhất trí nhớ Khúc Y Nhiên nói với quần gia ” Ta không sao rồi ”

“ Ngài tỉnh là tốt rồi ” quần gia còn nghi ngờ mà không dám hỏi nhiều .

Nhị thiếu ghét truyền nước, bình thường mà cảm thứ đó vào sẽ bị y mắng đến cầu huyết lâm đầu toàn phải truyền trộm mà nay lại im lặng xem ra ngài ấy chưa tỉnh hẳn đâu ..

Cũng đúng ,trúng tà dễ gì mà khỏi , khi quần gia đang chụp mũ Tà linh nhập thể cho Khúc Y Nhiên thì cửa lại mở .“Phu nhân” các bác sĩ cúi đầu .

Nữ nhân đi nhanh đến giường mà hỏi ” Nhiên Nhiên đầu còn đau không có mệt không ” Khúc Y Nhiên lắc đầu .

Nữ nhân rõ ràng cứng nắm tay lại nhìn y mà ghen ngào ” Lưu bá , Nhiên Nhiên nó ”

“ Có lẽ là vậy ” quần gia nhỏ giọng “ Nhị thiếu hẳn là còn trúng tà , ta có nên hỏi cô gia , phòng của nhị thiếu không thể ở nữa ”

Cô gia Quần Gia gọi là Khúc Thiên Triết, ông vốn là người họ Đường khi Đường Hiểu Hiểu xuất giá thì đi theo .

Đường Hiểu Hiểu nhìn đứa con yên lặng một cách quá đáng mà gật đầu ” Gọi điện cho Thiên Triết , phòng mới phải tìm người xây ngay

” Tiểu thư yên tâm ”

Cuộc nói chuyện của hai người bị nhĩ lực đặc thù của Khúc Y Nhiên nghe rõ .

“ Xin hỏi ” nghe thanh âm của y hai người cùng quay lại , Đường Hiểu Hiểu nghĩ y là con nói chuyện với mình như vậy rất không ổn .

“ ta muốn hỏi chuyện phòng ở ”Khúc Y Nhiên vô thố mà nói .

Linh môi sư đoán mệnh nên người thân rất ít ,nuôi y lớn lên là ông ngoại , y chưa từng gặp mẹ , ông cũng mất lúc y 10 tuổi .

Vì vậy nói chuyện với quý thì tốt còn với người thân thì — Ân —

Nghe y nói hai người đồng thanh “ Phòng đó không thể ở nữa ”

“ Đúng vậy ngài còn chưa khỏe mà , không nên mạo hiểm ”

Khúc y Nhiên “..” y còn chưa nói xong mà .

Y cúi đầu nhìn tay mình truyền nước được một phần rồi , y nhất định phải đi nhưng phòng của Khúc tóc vàng ở đâu .

3. Chương 3

Khúc Y Nhiên từ hôm nay trở đi chính thức trở thành Khúc tóc vàng .

Lời này có điểm không tự nhiên nhưng lại là thật

Trí nhớ của người kia y cũng sắp không thấy nữa , tin tức về người thân là trọng yếu nhưng y cũng muốn biết phòng mình ở đâu , căn cứ vào tình trạng thân thể, y bằng kinh nghiệm nhiều năm trừ quý đã biết nguyên nhân – Linh hồn có tính công kích .

Cái gọi công kích không phải là hóa thực thể đánh người , mà sự mãnh mẽ trong cảm tình ,tình cảm càng mãnh liệt thì sức mạnh càng lớn . Chính là không trực tiếp công kích mà gián tiếp dùng đồ vật để công kích

.

Đơn giản như làm trần nhà rơi hay không mở cửa sổ mà lạnh như âm phong vậy .

Mà sự tình của Khúc tóc vàng làm cho Khúc linh môi dở khóc dở cười .

Hắn mới sinh nhật 18 tuần trước nên được ông ngoại tặng cho một căn nhà 2 tầng xem như lễ trưởng thành , vị trí tốt ,tân tiến, người hầu đầy đủ hắn có thể tùy tiện đến . Sáng nay lần đầu tiên hắn đến đó, khi đi toilet thì cửa không mở ra kì quái là toilet nối liền phòng ngủ không khóa cửa .

Không khóa sao hắn bị nhốt bên trong , Khúc Y Nhiên đập cửa nửa ngày , là cửa gỗ mà mãi không vỡ .

Phòng cách âm tốt, hắn gọi mãi không ai nghe nên im lặng ngồi ở bồn cầu vừa vặn nhìn lên gương thấy một cô gái đang trải đầu cả gương mặt lông mi mắt đỏ cười với hắn nụ cười đọng lại vết máu .

Cuối cùng cửa không biết sao lại mở , không biết hắn chạy thế nào nhìn thấy người liền kéo lại mà hét ” có nữ nhân chải đầu , nàng rủ ta cùng chải với nàng ”

Hắn nghiêng ngã rơi xuống từ tầng hai miệng không ngừng lẩm bẩm chải đầu , sau khi y tỉnh thì lại thay đổi .

Quý cũng có thiện ác, hành động của Khúc tóc vàng là do vô tâm bị dọa , chính là dùng tinh thần mà khống chế vật thì là công kích bạo phát rồi sẽ khó giải quyết ,nhưng phòng ở đâu , dù gặp trở ngại thì năng lực linh môi đi theo y đã cho y thấy sợi chỉ liên kết rồi .

Khúc Y Nhiên rũ mắt nhìn ,mà thôi , sau này y phải kiên trì ở trong phòng , thời cơ chưa tới phải chờ thôi .

“ Nhiên Nhiên nhớ nhà sao ” Đường Hiểu Hiểu mang nước cho y mà nói “ Mẹ tìm được một nơi mới rất được ”

Nói nữ nhân bốn mươi già rồi mà sao nàng không vậy , nàng còn là nữ nhân luôn phóng khoáng điểm tí mẫn chỉ dồn cho con mình thôi .

Khúc Y Nhiên nói “ Phòng ông cho con cũng tốt , lúc trước là con thần hồn nát thần tính thôi , nhà đó phong thủy thật tốt mà ” lần đầu tiên y nói dối đây có tính là nói dối thiện ý không .

Đường Hiểu Hiểu gượng ép : “như vậy về sau đừng ở một mình trong phòng nữa ” Nàng cho rằng y giống như người say luôn nói mình tỉnh thôi .

Xác thực khúc tóc vàng và y là trống đánh xuôi kèn thổi ngược một hiểu động , một yên lặng, người trong Khúc gia thấy vậy lại nghĩ y bị quỷ dọa sợ – đứa nhỏ đáng thương .

Khúc Y Nhiên biết lúc này hỏi về phòng ở không tiện mà nhận cốc nước . Là của ta của ta tóm lại vẫn là của ta .

Đường Hiểu Hiểu nhìn con mình , đứa nhỏ hôm qua còn chui vào lòng nàng làm nũng nay chỉ vì rơi hai tầng cầu thang mà như thế này, không nói không cười .

Tầm mắt nàng nhìn như thiêu đốt y chính là y không thể , người mẹ này với y là xa lạ , y cúi đầu nhìn bàn tay mình , vết thâm đang biến mất rất nhanh , không biết nói gì chỉ im lặng .

Vẫn là Hiểu Hiểu mở lời “ Tối nay con đừng ôn bài trước kì thi phải thư giãn mà ” nàng vẫn nói tiếp “Ba con ra ngoài tỉnh hợp mai mới về , mẹ con ta đi hẹn hò , đi ăn cơm ”.

Khúc Y Nhiên “...” Trí nhớ của y dồn vào cuộc thi “ Trung học không học hành trước cao đẳng áp lực không học nữa ”

Thiếu niên đó nói vậy .

18 tuổi , cao trung . Cao tam tháng sau thi cao đẳng .

Ngày 4 tháng 6 còn 3 ngày .

Trước 3 ngày , cho dù giờ phút này nhập vào Khúc tóc vàng là ai không phải linh môi sư mà là khóa quốc lão tổng . CEO , hắc đạo đại ca , cảnh sát quốc tế .

Ba ngày ôn thi thì không thể đậu a , một lần thi rớt không biết bao nhiêu người mà còn nói đến từng năm kiến thức hồng .

Khúc Y Nhiên “ Không đi ăn ở nhà ôn bài được không ?!”

Mẹ nhếch miệng “ Không được ” Khúc Y Nhiên “ Nhưng mà ”

“ Ăn cơm với mẹ dọa người sao ” “ Không ạ ” “ Vậy thì đừng ngồi trong phòng mà phá bài tập ” Cặp rập cũng không kịp , y gạt đầu .

Y thật không nghĩ Khúc tóc vàng nhốt mình trong phòng để trả lời thư tình , tình sử nát này không nên kể , kể đến là ôn thi này chẳng lẽ nộp giấy trắng .

Khúc tóc vàng học khoa văn còn y học khoa sinh – Hãn -không có đường sống, tiếng anh thì vô dụng , vật lí hóa học thì thôi đi – kết quả trắng xóa ...

Hết thấy tuy duyên cùng lắm thì dùng tiền đi học thôi .

Tóc vàng ghét dùng tiền để đi học y thì không chê so với kinh doanh cá của hỗn tạp y chọn học hành đi .

Tùy duyên còn tùy tâm chúng ta cùng tên nhưng không đồng mệnh .

Mạng của người ta tiếp tục nhưng ta không tiếp tục vận mệnh của người , Khúc Y Nhiên mỉm cười vừa lúc Đường Hiểu Hiểu nhìn y , nàng đột nhiên thấy con mình cười thật tao nhã đầy sức sống .

“ Xú tiểu tử, thế nhưng bắt mẹ lái xe ”

“ Ta không có thể ” mới 18 còn sắp thi ai mà nghĩ cái này .

Có lẽ trước đây Khúc linh môi không bao giờ nói thế .

Đường Hiểu Hiểu học y mà nói “ Lí do đầy đủ nha ”

Khúc Y Nhiên yên lặng “ Không có ” là người không cho lái mà cũng không thể lái xe trong nhà .

“ Hôm nay Nhiên mời mẹ đi ” Khúc Y Nhiên ngăn ra “ Không mang ví ” tóc vàng để ví ở đâu nhỉ .

Đường Hiểu Hiểu “...”

Bánh xe thể thao đổ in trên đường chạy làm nên chuyển động vô hình .

Bánh xe vận mệnh cũng đã quay .

4. Chương 4

Một bữa cơm Tây ăn không xong .

Sự “ không bình thường ” của Khúc Y Nhiên thể hiện rất rõ , Đường Hiểu Hiểu mấy lần đưa ly lên để khơi mào không khí mà y vẫn yên lặng, gương mặt xịu xuống , sự vui vẻ lúc đầu tan biến thay vào đó là yên lặng .

Thật giống như bây giờ có chuyện khó giải quyết .

Đường phu nhân ngấp một ngụm rượu hạ mi mắt che đi xót xa .nàng vẫn không bao giờ tin việc gọi là trúng tà này nhưng sự việc hiển nhiên bây giờ làm sao giải thích .

“ Con no rồi ” Khúc Y Nhiên hạ dao đĩa thành hình chữ thập trên đĩa , thành kính lễ phép .

Đường mẫu ngược nhìn “ ...”

Khúc Y Nhiên “ Làm sao vậy ”

Đường mẫu như không có gì cười với y “ Không , không sao ”

Thật sự không có gì sao , Khúc Y Nhiên tuy hay tiếp xúc với hồn nhưng hồn cũng chỉ là người chết thôi , cũng là người điểm khác biệt là linh hồn thành thực hơn nhiều .

Khúc Y Nhiên so với người thường nhạy cảm hơn , y biết bà lo lắng gì , cha mẹ lo lắng cũng vì con .

“ Con không sao , người đừng lo ” Bộ dạng y giải thích nhợt nhạt nhưng cũng chỉ có thể “ Vì con lo kì thi sắp tới ” nói thế nào cũng là thi cao đẳng biết đâu vào được đại học .

Đường mẫu vì sự bất thường này mà cười “ Nhiên nhi lớn rồi , biết lo tương lai ”

“ Đúng vậy ” Khúc Y Nhiên rầu rĩ trả lời .Khúc tóc vàng nguyên bản mà quan tâm thành tích , quỹ cũng không tin .

Chính là Đường mẫu lại tin , chuyện này cỡ nào thần kì nha .

Khúc Y Nhiên không nhận nhiều trí nhớ, không biết giả vờ sớm muộn cũng lộ nhưng y lại làm vào lúc “ Trúng tà ”nên ai cũng dùng hai chữ này mà giải thích .

Thật vô lí ,vậy mà hai nhà Khúc Đường không nghi ngờ.

Sau khi về nhà Đường mẫu vào đến cửa đã đá bay giày cao gót chạy đến bàn trà lầu 1 cầm lấy điện thoại mà quần gia đang nhận “ Lão công ta và con trai người vừa đi hẹn hò , xú tiểu tử đó không mang ví còn bắt ta chở nó đi người nói có nên đem xe Porsche tháng trước mua cho nó vứt đi không ”

Khúc Y Nhiên yên lặng xoay người .

Người 15 tuổi đã chơi Lamborghini không phải y .

Y còn nhớ rõ mình thi bằng lái xe là do ra ngoại ô bắt xe quá chậm , đường lại xa , có nơi xe giao thông không vào .

Đầu năm nay ma quái ít toàn là ấu linh ác linh lại thích tập trung ở nơi hẻo lánh cùng phong thủy có quan hệ .

Khúc Y Nhiên theo người giúp việc về phòng sau khi vào phòng , đóng cửa nhìn trần nhà thờ dài .

Cởi bỏ khuy áo làm bằng ngọc đem cổ tay áo vén lên , khi đó y một năm mới lấy nổi bằng kĩ thuật, thật là .., mà kì thi cao đẳng chỉ còn ba ngày nữa , chuẩn bị thế nào . Y nhìn căn phòng mà nói ” Rộng quá rồi ” Nhưng lục tung cả phòng chưa thấy một quyển sách tham khảo .

Lâm trận phải có kiếm , không kiếm dùng cái gì , chưa kể y học khoa văn , tóc vàng học khoa lí nhưng trong phòng không có gì liên quan ,vì sao sách toán sách lí , hóa không tự đi ra vậy .

Manga , tiểu thuyết , sách dạy viết thư tình , băng AV, phim ghi âm lời tỏ tình buồn nôn , toàn là công cụ của gái , sau một giờ Khúc Y Nhiên ngừng quá trình “ Truy tìm sách giáo khoa ” vì y thu hoạch được nhiều thứ quá tỉ như :

Một quyển vở bọc da trong đó ghi lại danh sách bạn gái của Khúc tóc vàng kèm theo thời gian cụ thể , quen lâu nhất 3 tháng , nhanh nhất chưa đến 3 tiếng .

Ví dụ như cái này là di động , mp3, Ipad hay là cái gì đó của tóc vàng, toàn bộ thu âm lại lời hẹn của các cô gái không có lấy một câu trích lời của hắn .

Sắp thi cao đẳng , còn đi tán gái , bản lĩnh ghê ,người không trượt thì ai trượt .

Khúc Y Nhiên mù công nghệ không biết mình đang cầm cảm ứng Apple , iphone 5 mà đưa tay trượt một cái, nhìn điện thoại sáng lên y hài lòng mà tiếp tục tiếng đến “ Giữa phòng ”.

Phòng rộng mà sao không có nổi cái bàn học vậy ,cuối cùng y nhìn thấy một số sách bị đóng bụi dưới tấm vải xanh che cửa sổ hé ra một bàn gỗ lim và ghế bọc nhung xem ra tóc vàng đều học ở đây , sách vở ở đây hết .

Vài sợi tóc vàng theo y cúi xuống mà lay động , ánh vàng chói mắt làm cho là da thêm trắng nõn , môi mỏng mịn lại , cổ áo mở rộng lộ ra hầu kết cùng xương quai xanh, đường cong mê người , vốn của tuổi trẻ là thân thể .

Hồi tưởng biểu tình thoải mái như vậy của thiếu niên trước khi đầu thai ,Khúc Y Nhiên ngẩng đầu nhìn nghiêng qua cửa sổ in bóng người mơ hồ .

Tuy rằng hoàn toàn chấp nhận nhưng sao vẫn thấy không thoải mái .

Thi xong phải đem cái đầu vàng này xử lí đi .Qua thêm một tiếng , y bỏ ý định học hành , đặt sách lại , nộp giấy trắng thôi , khoa văn mà học lí thì thôi rồi .

Thời gian không đợi người , nhaoáng cái đã đến ngày thi .

Nhóm học sinh tại trung học phần đầu 3 năm chỉ vì điều này tiêu điều xơ xác vào thi mà Khúc linh môi ôm sách vật lí ba ngày cũng như vậy lằng lằng trong gió .

Trước khi vào cửa Đường Hiểu Hiểu vuốt tóc y “ đừng sợ , kì thi mẹ đỡ cho người , trời sập cũng có mẹ rồi ”

Mà phụ thân mới đi công tác về cũng bồi thêm “ Nhà ta Nhiên Nhiên là nhất , yên tâm đi thi thành tích thế nào , cũng là tự hào của gia đình ta ”

Khúc Y Nhiên “...”Kiêu ngạo không cần dừng trách con nộp giấy trắng là tốt rồi .

Sớm biết thành tích của Khúc tóc vàng mà lại kiên trì cổ vũ. Nói người có tiền tình cảm mỏng nhưng nhà này thì khác .

Gia đình này rất ấm áp .

Khúc Y Nhiên thi tại trường trung học lớn nhất L tỉnh , mà khung cảnh cũng là đẹp nhất, cầu nhỏ qua suối. hoa khoe sắc khiến các giám thị cũng phải khen thưởng gì học sinh .

Khúc Y Nhiên cũng bất ngờ không phải vì trường rộng mà vì trường này có linh , mà là một oán linh , y dừng lại đánh giá ánh mắt lại hướng vào đám người trong các phòng học , tạm thời không biết có phải là ác linh công kích không .

Trường trung học sinh khí mười phần nên bình thường không ít linh hồn ham vui không tan mà ở đây ,nhưng linh hồn bên ngoài lại không hay vào .

Bởi vậy mười cái thì tám chín cái lúc trước là học sinh nơi này rồi , xoa cổ tay bóng loáng , y thở dài , không có châu xuyên thật trống trải .

Dọc theo đường đi không ít người cúi đầu chào y “ Khúc ca ” y cũng chỉ gật đầu cười yếu ớt , cả đám thấy y chào lại thì biểu tình như gặp quỷ , Khúc Y Nhiên không để ý mà đi nhanh hơn, phải giải quyết linh này thôi . sắp đến giờ thi rồi .

Những người khác đi rồi nhưng vẫn còn ba thiếu niên đứng ngắc một chỗ .Trong đó một người mở miệng “ Đó là Khúc ca sao , chết tao cũng không tin , có phải tao hỏng mắt không ?”

Thiếu niên cao nhất bạo lực cốc hần “ Nói vậy mắt ta cũng hỏng sao ”

“ Trời ơi , thiếu chút nữa tiểu ra quần rồi , Khúc cả biến thanh thanh niên ưu tú sao ” Một người vàng đầu như Khúc Y Nhiên nói “ Ưu tú người ...đồ nhĩ , người lái xe đưa giám thị đến sao , nhanh chân lên ”

“ .. thật không muốn thi ” miệng nói mà chân đã chạy , một người đi rồi còn hai người ở lại .

Người cao “ Y Nhiên 3 ngày rồi không gọi bọn mình ”

“ Vô nghĩa hần bạn đi theo đuổi hoa khôi giảng đường ”Thiếu niên tóc vàng nói tiếp “ Gần đây Khúc gia có chuyện nhưng tin tức bị phong tỏa ”.

“ Người lại nghĩ gì ? , Ngụy Tấn ” Thiếu niên tóc vàng nói “ Không ta lo ” “ Thiên tài mới tin người ”

“ Ha , Thiên tài mới tin ta thật ” Sao hần lại lo lắng nhĩ .

5. Chương 5

Bàn đầu , phòng ba , tầng một , đi vào rẽ phải .

Ánh mặt trời xuyên qua cửa kính sạch sẽ không một hạt bụi chiếu vào phòng , Khúc Y Nhiên theo giám thị về chỗ, là ngồi gần cửa sổ , nếu mình trước đây cũng muốn ngồi chỗ này , không có gì miễn cưỡng mà thi vẫn nhưng hôm nay là thi cái khác .

Theo quan sát của y cả căn phòng ngập ánh sáng thật là dễ chịu ảm áp nhưng lầu hai cũng có nắng mà không như thế, cho dù nắng hè mà thí sinh vẫn phải xoa tay bởi cứng không cầm nổi bút, rồi đau lòng sao không mang áo khoác đến , mấy ngày nay cũng ảm lên nhưng mà không mang áo cũng khoa trương .

Có người mang áo mà vẫn nổi da gà , thứ này người thường không phát hiện ra đâu . Linh hồn này có bị, không hận không bị trói buộc mà lại không muốn đi .

Kì quái không phải phước linh mà ,hơn nữa không có ác ý .Khúc Y Nhiên nhìn đồng hồ còn bốn mươi phút thi gì đây, y muốn viết văn.

A , thi văn thật ” Ý nghĩa của niềm vui sao ”

Nhỏ trốn trong núi , lớn ẩn nơi đông người

Không phải cao nhân nào cũng trốn trong núi mà xa quyền lực .

Con người không thể tách rời thực phẩm , đời người gắn với gạo củi mắm muối .

Từ nhỏ thể chất y khác thường nhìn thấy thứ mà người khác không thấy , không phải chưa nghĩ trốn tránh núi sâu nhưng trốn được bao lâu ?

Y cùng con người bị ràng buộc trốn được một khi , không trốn được cả đời .

Đoạn văn này Khúc Y Nhiên viết lên tự nhiên , có lẽ là do trùng sinh ,mà cũng có thể chuyện lạ đã thấy nhiều rồi , rõ ràng vài năm không hề cầm bút lại ngoài ý muốn lưu sướng như mới viết hôm qua .

Một lần này , văn bản trơn vẹn , nét chữ tinh tế mà sắc nét , lâm trận mới mài gươm , nước đến chân mới nhảy thành quả của hai ngày đọc sách ngữ văn .

Thô sơ mà ôn tập hết , tuy rằng có thay đổi nhiều nhưng nhìn chung không khác so với số học thì tốt hơn nhiều .

“Cuối cùng đã xong , đi ăn cơm thôi ”thiếu niên trước mắt là người chào y lúc sáng , hần thi phòng bên cạnh vừa thi xong sang kéo tay y “ Biết không hôm nay ta đang thi văn thì ngủ gục ta không đạt B mẹ sẽ chém chết ta ”

Khúc Y Nhiên “...”

Vị bạn học này là ai?

Hồ bằng cầu hữu của Khúc tóc vàng ư ?

A , xin lỗi là bạn ..trí nhớ không có hần, mà đi một đoạn nữa lại có hai người đang chờ , một người cao trắng , một nhỏ nhắn ,người kéo tay mình đầu vàng ánh lên như cầu vồng , Khúc Y Nhiên cố gắng sinh cảm tình “ Y Nhiên, thịt nướng ” Người tóc vàng nói chuyện với y . “ Hảo ” Khúc Y Nhiên gật đầu .

Dù sao y cũng không thuộc đường , mà nên ăn cơm để chiều còn ác chiến .

Thi số học nha .

“ Có thể bỏ tay ra không ” Khúc Y Nhiên hỏi người tóc vàng , đối phương cao hơn mình, có gọi Khúc ca cũng không thể ôm tay như vậy .

Khúc ca , thanh niên dắt mình vào ngõ nhỏ cũng gọi mình là Khúc ca .

Thiếu niên tóc đen pha màu như lông gà buông tay ngưỡng nghịu “ Hôm nay thấy anh lạ quá ,không phải định trở thành thanh niên ưu tú chứ ”

“ Ưu tú, thanh niên ” y nghi hoặc .

Tóc vàng đánh chối lông “ Sơn pháo , đừng làm ta mất mặt ”

Bốn nhân vật gây sóng gió nay lại “ Phong vân tề tựu” làm cho những người khác không ngừng chú ý .

Nhưng Khúc linh môi cảm thấy kì lạ vì màu tóc của họ so với đầu mào gà còn sặc sỡ hơn . Thiếu niên cao lớn ôm vai y “ Y Nhiên đi ăn cơm , Cao Tuấn thùng cơm nhà người không biết lượng thời gian sao , muốn ăn thịt nướng thì nhanh lên , chiều còn thi ”

“ Ngụy Tấn ta như thế nào là thùng cơm ? lớn thì thế thôi , ăn nhiều tiêu hóa nhiều , lớn nhanh không được sao ?” chối lông gà phản bác , Tuy đề tài thiếu muối nhưng cũng khiến Khúc Y nhiên biết chối lông gà tên Cao Tuấn còn tên cao lớn thuần đen này là Ngụy Tấn bọn họ có quan hệ còn tên tóc vàng đi bên thì yên lặng không tranh cãi , y cũng không nói nhiều bị kéo đi nhưng không bài xích lắm bởi hơi thở của họ không có tà ác tâm tư .

Người khiến ai nhìn cũng thoải mái là Ngụy Tấn nhất là khi cùng Cao Tuấn sóng vai , cứ như vậy vừa đi vừa nói họ đã đến quán thịt tự nướng ,lúc này nhiều người đã mặt lạnh mà ngồi ở đây ăn cơm trộn chỉ có thịt nướng còn chỗ , chiều thi rồi ai muốn nướng cho một .

Mà giữa trưa nướng cái gì , Khúc Y Nhiên im lặng hai ngày nay hôm nào y cũng uống canh bổ não của quán gia làm cho y thấy thịt là nóng , may là có hoa quả không cần cùng họ ăn thịt .

Một đĩa = một ngậm

Khúc Y Nhiên đã chứng kiến sức ăn của chối lông gà , nhanh như đánh giặc , người bán thấy hần ăn cũng xấu hổ thay, tiệp đứng không hạn lại không ai tranh , bốn người ngồi ở góc bàn lâu hai .

” Vị trí này tốt ” Tóc vàng nói , hai bàn lớn nối liền ” Người đứng là nhìn xa , Phương Ngôn ” nếu không xếp hai bàn họ chỉ có thể nhìn bếp lò của Cao Tuấn .

” Ha ha ,do các người ăn chậm ” Thuần thực nắm đĩa vì thịt đấu tranh Cao Tuấn vừa cười vừa gấp .

Thì ra người kia gọi là Phương Ngôn , sau khi biết tên ba người y thuần thực mà ghi nhớ phòng ngừa sau này mất mặt .

“ Y Nhiên sao không ăn thịt ” nhìn người ngồi cạnh chỉ ăn hoa quả Cao Tuấn hỏi , Ngụy Tấn thì lắc đầu gắp thịt bỏ vào bát y , Khúc Y Nhiên giật mình nói “ Cảm ơn ”

Ngụy Tuấn và Phương Ngôn nhìn phản ứng này thì cười không nói , Cao Tuấn lại há miệng không ngậm lại được thịt tí thì rơi ra ” Mẹ ơi , Khúc ca người hào hoa nói cảm ơn làm ta sứt mẻ mắt rồi , Cao Viện Viện trốn không thoát tay người .

“ Cao Viện Viện ” y hỏi mà thầm nghi hoặc tên người này có trong quyển sổ .

“ Khụ , không phải hoa khôi giảng đường , người duy nhất cự tuyệt người ba lần sao , người đừng nhìn nàng lạnh lùng kì thật đã sớm thích người , rõ ràng ra vẻ rụt rè mà còn nhắn tin hỏi ta người thế nào , nữ nhân là như thế a ”

Ngụy Tấn nghe hắn nói có chút buồn cười “ Cô ta có thù với người sao ”

Phương Ngôn cúi đầu cười “ Người không phải không biết Cao Tuấn ,hắn từ nhỏ bị tí tỉ bư hăn dọa sợ , đối với phụ nữ sớm đã có bóng ma rồi ”

“ Ta nói hai người ” Cao Tuấn dở khóc dở cười “ Không nói về chị gái ta không được sao ” giảm khả năng ăn của hắn quá .

Bư hăn nữ khổng long bạo chúa Cao San San , đêm đêm đều quấy rối đệ đệ với mỹ danh bồi dưỡng tình cảm , mỗi lần nội dung rất đơn giản “ Tuấn à , nhớ chị không , muốn chị trở về nhìn người không ? Anh rể cũng muốn thăm người một chút ”

Hành vi này dọa Cao Tuấn toát mồ hôi lạnh , hồi nhỏ bóng ma quá sâu , hắn vẫn thấy lão tỷ nhà hắn là một đại lực sĩ , không nghĩ tới giờ đã kết hôn còn hắn đang thi cao đẳng a .

“ Không đúng a , Khúc ca ” Cao Tuấn suy nghĩ cẩn thận ” Người không theo đuổi Cao Viện Viện”

“ Không ” Khúc Y Nhiên trả lời .

“ Không theo vậy ta theo đây ” Cao Tuấn bán tín bán nghi .

“Ồ , người theo đi ” Khúc y nhiên bóc vỏ nhãn sau đó ăn thêm một quả mận , cái miệng nhỏ chẹp chẹp .

Đây là tình huống gì , nhanh như vậy , bình thường không phải sẽ túm cổ áo đòi phết mình sao . Cao Tuấn tưởng tượng đến tình cảnh Khúc Y Nhiên biểu tình hung thần ác sát mà nói “ Thứ ta không có , người khác cũng đừng hòng , người hay vật cũng thế thôi ”

Bây giờ thì ..

Trời động , mặt trời mọc phía tây , không chỉ Cao Tuấn mà Phương Ngôn , Ngụy Tấn đều lộn đầu .

Khúc Y Nhiên không để ý tình cảnh của họ mà hỏi “ Các người ai thi tầng 2 ”

“ Ta ” Ngụy Tấn nói .

“ Buổi sáng có gì bất thường không ”

“ Bất thường , không đi ” Ngụy Tấn cẩn thận suy nghĩ “ Có , hai thí sinh bị ngắt ”

Khúc Y Nhiên hỏi “ Phòng nào ”

Ngụy Tuấn chỉnh sắc mặt “ Tầng hai , phòng năm ”

“ Nha , phòng năm , tầng hai a .. ăn cơm thôi ”

Ba người “...”Lời nói của Khúc ca thật kì

“ Sao nhìn ta , mặt ta có dính thịt à ”

Ba người ”...” Cảm thấy kì quái sao ấy.

6. Chương 6

Cuộc thi toán bắt đầu lúc 2: 30 , Khúc Y Nhiên cố ý đi sớm , tuy bây giờ không vào được phòng 5 tầng hai nhưng y có thể lắt lư vài cái tìm xem linh đó ở đâu .

Y hiện tại có thể đoán được linh hồn đang du lịch kia không đi lạc mà phòng 5 tầng hai lại không thấy giấu vết của nó nữa , khí lạnh trôi không ít cũng không còn dọa người như trước , là linh hồn phù du thì không nên có oán khí lớn như vậy ,rất bi thương .

Chẳng lẽ là cái kia ? Khúc Y Nhiên lớn gan mà đoán , điều này làm ba người thấy y vội vàng mà bực mình .

Cuối cùng Cao Tuấn kìm không được mà hỏi “ Khúc ca , người vội gì ,không phải toán là sở trường của người sao mà thầy giáo đã nói ra đề cũng không khó như thi thử ,nói sao người không được 5 điểm ta đây mới khổ , rồi mù ,nhanch một chút có khoa tổng hợp đi , ta mệt ”

Khúc Y Nhiên nhìn trời “..” Gì mà không có vấn đề ? Vấn đề lớn đấy .

Y không nghĩ Khúc tóc vàng để sách đóng bụi mà thành tích lại không sai , vậy mới là vấn đề , y vốn chuẩn bị giao giấy trắng nhưng giờ làm sao , y đưa tay mà vò cái đầu vàng lóe sáng dưới nắng của mình .

Y kì thật không biết Khúc tóc vàng chỉ tốt mỗi toán , cái khác là giờ sách nên điểm toán cao mấy cũng rớt .

Linh hồn thần bí rồi thêm cuộc thi sắp rớt làm y đại ra , Ngụy Tấn nói có hai người ngất, vậy y phải nhanh dẫn đường cho nó siêu thoát , một người có mấy lần thi cao đẳng đa số là một đi mà đã bỏ lỡ thì sao , giáo dục Thiên triều là vậy , một lần tốt xấu không có lần hai .

Có người nói học lại , học lại chắc bao nhiêu phần , người có bao nhiêu thời gian có bao nhiêu thanh xuân , thời gian không đợi ai .Ai có thể muốn sống trong áp lực như địa ngục lần nữa , ngón tay y trong túi quần siết chặt .

“ Y Nhiên” Phương Ngôn nhì y “ Đừng để ý lời Cao Tuấn ”

“ Không sao ” Khúc Y Nhiên cười “ Ta đi toilet ”

Phương Ngôn gật đầu “ Thi xong gấp lại , chúng ta đợi ở UCC” Nghe hẳn nói Khúc Y Nhiên cứng đờ .

Tuyệt đối phải viết kín giấy , không biết cũng viết , y còn không biết UCC ở đâu , Khúc Y Nhiên vừa đi vừa cảm nhận không khí , thật nhạt ,xem ra nó ra khỏi trường thi rồi .

Cách kì thi 40 phút thí sinh no đủ vào phòng thi mà kinh ngạc phát hiện khí lạnh đã biến mất .

Nhưng hành lang lầu 1 không hiểu vì sao khí lạnh từng đợt .Ánh nắng như bị che khuất dù có chiếu thẳng vào lưng người vẫn thấy lạnh .

“ Sao thế , lạnh chết người , sáng nay còn tốt mà ”

“ Ai biết được vào đi sắp thi rồi , hù , sao lạnh vậy ”.

Khúc Y Nhiên đi qua mà vành tai nghe , bắt đầu ngứa là sắp thi toán , y trốn không nổi , hít một hơi , vào phòng thi ,

Tiếng chuông vang lên báo hiệu , mọi thứ đã bắt đầu rồi , Khúc linh môi dán mắt vào đề là phép toán .

Phòng học càng lúc càng lạnh , mặt trời bị che nửa , các giám thi cũng đứng sát vào cửa , dự báo thời tiết không chuẩn chút nào , xem ra dù ở phương bắc thì vẫn phải che ô , bọn họ vẫn không thể nghĩ có mưa đá .

” Lộp bộp ” mưa đá đập vào cửa sổ , thanh âm như trống gỗ , mà lại không đều , nhiều thí sinh nhìn cửa sổ rồi lại cúi đầu xuống làm bài .

Mà Khúc Y Nhiên ngồi cạnh cửa sổ không biểu hiện chỉ có thể cảm nhận oán linh đó ngay sau lưng bạn học của mình , quả nhiên không phải đặc biệt không phải du lịch mà là bối linh .Loại thích đi sau lưng người khác .

Chúng có khả năng là linh hồn tốt, là thần thủ hộ vì có ơn mà đi theo người ta báo đáp rồi lưu luyến không đi, thời cổ hay xuất hiện, bây giờ thì rất hiếm, đúng vậy sự hoảng hốt của nó rất, kì lạ chỉ đủ khẳng định nó không là ác linh thôi.

Còn ác linh sau lưng gọi là quỷ quần thân, linh hồn này gần vậy lại không có ác ý, khí lạnh là do đau khổ mà ra thôi.

Khúc Y Nhiên cúi đầu, tóc y che đi đôi mắt nhắm làm người ta nghĩ y đang suy đoán cái gì. Thả lỏng, cảm thụ hơi lạnh, linh hồn này chỉ yên lặng ngồi trên vai bạn nam đó, xuất hiện tại kì thi ngồi trên lưng thí sinh, có lẽ là thí sinh.

Ai buộc chuông thì người đó cởi chuông, mình cũng là thí sinh “Không cần nhập hán, lực lượng của người không đủ sẽ hại hán”

“Ai” Linh hồn hoảng sợ nhìn quanh, cả phòng đều im lặng mà, nhất định ảo giác.

Khúc Y Nhiên cười “Quý có ảo giác sao, ta không giúp”

“Người có thể giúp” “Ừ” Khúc y nhiên nói.

Linh hồn hoảng sợ – Gặp quỷ rồi, hán muốn tìm khe hở bỏ chạy nhưng bị kéo lại rồi – tà môn

“Người là người hay quỷ” linh hồn lo sợ mở miệng.

Khúc Y Nhiên cười dùng linh lực “Người hay quỷ ta cũng không có ác ý”

“..” Cái này.

Khúc Y Nhiên tiếp tục “Sao muốn nhập vào thí sinh này, bọn họ là người thường không nhận được tử khí người nhập vào họ sẽ xui mất” chủ yếu là tinh thần không chịu nổi.

“Sao người biết”

“ta là linh môi sư”

“Tới bắt ta” hán nghĩ là người bắt quỷ.

Khúc Y Nhiên cười “Nghĩ nhiều rồi”

Bắt quỷ và âm dương sư như nhau, là sứ giả hai giới còn linh môi sư là dẫn đường, âm dương sư muốn giữ linh hồn làm thức thần khác biệt lớn với linh môi sư. Khúc Y Nhiên buông bút bỏ toán “Có tâm nguyện gì nói cho ta, vì sao chưa đi”

“Ta nghĩ muốn thi cao đẳng”

Khúc Y Nhiên “...”

“Nhập vào để đi thi sao” giải quyết ngay.

“Đúng, ta học lớp 12, lúc ấy nguyện vọng lớn là có điểm A, làm trạng nguyên khoa Lí, đạt học bổng” Không đùa, nó thật sự có thực lực như vậy.

Vì sao ta chưa thi đã chết, học tập bình thường thì không sao, nhưng thành tích ta lúc nào cũng đứng đầu nên ta mới buồn nha.

“Người là thí sinh năm nào”

“2007”

“Bây giờ là 2012, cầm chốt ở đây 5 năm rồi à”

“Đúng vậy”

“Ta nhất định phải thi”

“Người chết rồi”

Khúc Y Nhiên giải thích “Thứ nhất người chết rồi, thứ hai nhập vào họ xui liên lụy vô tội, cuối cùng..”

“ Thôi , không cần nói ,ta biết mà”

“ Vậy ngươi làm đi ” Khúc Y Nhiên ném đề toán cho hắn .

“Ta không cầm được bút ”

Khúc Y Nhiên thở dài “ Giờ mới biết mình chết à ” y vươn tay “ Nhập vào ta ”

Hồn “ ??”

“ Không sao ta là linh môi sư ” tinh thần khác người hướng hồ y làm không nổi .

Khụ khụ , đó là thứ yếu thôi .

Chủ yếu là linh hồn này rất cố chấp nên y đành “ Hi sinh ” để hoàn thành tâm nguyện của nó (Hử!)

“ Thật sự chứ ” Linh hồn hưng phấn “ Còn một tiếng ngươi mệt rồi để ta làm cho ” Mặt tái cả ra rồi , linh hồn hưng phấn .

“ Hắc , cảm ơn nha ”

Một đạo ánh sáng màu trắng chui vào đầu Khúc Y Nhiên , đôi mắt y nhìn con số vui vẻ .

Có thể cầm bút tự viết , linh hồn quét một vòng nhỏ giọng “ đề thi đơn giản ”

Khúc Y Nhiên “ Đơn giản sao không làm ”

Linh hồn “ Ta đem đáp án sai của ngươi sửa xong đã ”

“ ..”

“ Hay còn thời gian ta giảng cho ngươi chỗ đơn giản nhất nhé” linh hồn hưng phấn quá độ .

Khúc y nhiên “ Hoặc là làm , hoặc là cút , chính ngươi chọn ”

7. Chương 7

Mặt trời dần lặn xuống , mây đen đã tan đi ,một khắc trước mưa đá “ keng keng ” ngừng lại, biến mất không dấu vết ứng với câu đèn vội vàng mà đi cũng vội vàng .

Ánh nắng trở lại tăng một xua đi khí lạnh tản mát .

Tâm nguyện nhiều năm đã thực hiện nên linh hồn tên Lí Mật sau lưng ảm đến không thấy đường .

Thầy giáo đang ngồi bên trên quay khắp nơi nhìn thí sinh vừa viết vừa lẩm bẩm kia “ Thí sinh kia làm gì thế ”

“ Ta nói , giám thi thầy có thể ngậm miệng lại không ” Thân thể bị Lí Mật khống chế nhưng Khúc Y Nhiên vẫn biết hắn làm gì .

Lí Mật ngẩng đầu nhìn thầy cười sán lạn dựa theo lời này , Khúc Y Nhiên hung hăng phẫn nộ thì hắn nói “ Ta còn không vì ngươi , thật là làm cơ bản còn sai , không thẹn với thầy giáo à ”

Khúc Y Nhiên thở dài “ Đùng đem lí do đó nói với ta , viết bằng tay , ta không học nên thi văn đó .

“ Sao lại thi văn ” Lí Mật kinh ngạc .

“ Hỏi làm gì , còn mười phút làm nốt đi ”

“ Yên tâm , học văn vậy không biết lí là đúng rồi , mai cũng giao cho ta ”, cò kè một hồi , Khúc Y Nhiên đồng ý , đỡ cho nó đi phiên người khác , Lí Mật sung sướng , đề này là chuyện nhỏ thôi .

Sách giáo khoa bị chỉnh nhưng hắn năm nào cũng cầm lô cốt ở đây nên vô tư đi , nhưng linh môi sư này từ đâu ra , Lí quỷ cũng hơi băn khoăn ngày thường hắn cũng ở trường mà .

Quỷ không giấu được tâm tư với linh môi sư Khúc y Nhiên biết nó nghĩ gì nhưng dù sao nó cũng tốt nên không ý kiến .

Thi toán xong y đem Lí Mật đá ra, khi đi còn bắt hẩn ở lại không gặp người yếu sẽ có chuyện , Lí Mật cũng cam đoan mà nói “ Ta còn chờ đề Lí của người nha ”

Khúc Y Nhiên “ .. ” đề thi như bùa trời quỷ , chào hẩn y ra về .

Hồn trong trường coi như xong giờ còn cái trong nhà .Y cũng không nóng lòng vì mấy ngày nay cha mẹ cũng đã quen thuộc y tình trạng “ trúng tà ” này với họ không đổi được nữa rồi .

Khúc Y Nhiên cũng ngẫm coi như vậy, nhưng còn ba người bạn trong trường sẽ thấy lạ đi cho nên y ra cổng thấy cha mẹ cùng bọn họ đứng cạnh nhau cũng không bất ngờ gì .

“ Người chậm quá , Khúc ca ” Cao Tuấn nói “ Khúc thúc , Đường tỷ đều đã đợi lâu rồi ”

“ Tiểu Tuấn nha , cái miệng thật ngọt ” Đường Hiểu Hiểu bị Khúc Thiên Triết ôm ngang thắt lưng cười với Cao Tuấn .

“ Xem người , con ra rồi đừng để nó cười ” Khúc Thiên Triết bị phong làm chú ôm vợ mà cười .

“ Đường tỉ đầu giống người có con , lúc trước còn tưởng chị và Khúc ca là chị em ” Cao Tuấn gãi cái đầu chổi lông gà .

Thật mắt mắt muốn chạy ra cua mới biết là mẹ bạn mình , Đường mẫu cười nhưng nhĩ đến con lại buồn “ Các người là bạn thân nó đừng hỏi gì, nó không chịu nổi kích thích ...”

“ Cô yên tâm ”Ngụy Tấn nói xong chạy đến nắm tay y kéo đến ” Bọn ta chờ người ”

“ Mẹ , Cha ” Y Nhiên lưu loát , y quyết định coi họ là thân sinh mà tấn trách nhiệm làm con .

“ Ân , không sai ” Khúc Thiên Triết nhìn gương mặt y cười hơ hơ

“ Nhiên Nhiên , tiểu Tuấn muốn ăn thịt kho tàu nhà mình ”

“ Di , Đường tử ta chưa có nói , a đúng vậy ” Bị Đường mẫu liếc .

“ Người lại tham thịt ” trưa nay vừa ăn mà , khẩu khí ngoài ý muốn mà giống hệt “Khúc Y Nhiên ”

Cao Tuấn cùng Khúc Ngôn vì vậy mà giật mình , Khúc Ngôn thở dài “ Cao Tuấn là cật hóa rồi ”

“ Bất quá ta thấy thi cao đẳng sẽ thường xuyên được gặp Y Nhiên ” hẩn thấy trong mắt y có vài tia mỗi mệt .

Xác thực mệt chết , không có chấy xuyên còn bị nhập ,cần khôi phục ,mai lại cho Lí Mật nhập tiếp , Khúc Y Nhiên tiếp lời Ngụy Tấn “ vẫn là thi xong hãy đến đi còn vướng ngày mai sao có thể tận hưởng được ”

Không nghĩ Cao Tuấn lại đồng ý .

Khúc Ngôn trong lòng muốn đánh hẩn vô cùng mà nói “ Cật hóa ”sau đó nhin không nổi cổ luôn .

Cao Tuấn ôm trán “ Người là ghen tị ăn không nhiều bằng ta đi , ghen tị không được ăn sườn như ta ”.

Ngụy Tấn “ ghen cái đó vui sao ”

Khúc Y Nhiên cùng Ngụy Tấn đồng thanh “ Cật hóa ”

Nhìn con lại nở nụ cười dù không giống trước đây nhưng Đường mẫu cũng rất vui mừng .

Chỉ cần con bình an, người làm mẹ chỉ mong có vậy .

“ Buổi tối để ta làm cơm” Đường mẫu ghé tai chồng mà nói .

Khúc Thiên Triết “ cũng tốt lâu rồi chưa ăn , ta thấy Nhiên Nhiên dạo này uống canh bổ như lao vào pháp trường ấy , đến đêm đêm cho nó một bát ”

“ Đứa nhỏ kia không thích cũng không nói , càng lúc càng giống người ” nóng lạnh không có chỉ còn hơi thở trầm thấp .

“ Ta như thế nào ?”

“ Người là cầm thú ”

“ Đa tạ khích lệ ”

Hai người cùng cười ,lấy nhau 20 năm vẫn vậy .

Khúc gia , Đường gia như có thần chiếu cổ mà vững mạnh sức khỏe dồi dào ,hôn nhân hạnh phúc .

không ai nghĩ bốn năm sau lại có chuyện như vậy , vẫn là câu nói kia của Khúc Y Nhiên mọi thứ đều có nguyên nhân , giống như Khúc tóc vàng đổi chỗ cho y là có âm mưu , mà cái chết của hắn là một phần âm mưu .

Âm mưu gì Khúc Y Nhiên không rõ , lại không sợ hãi .

Khi y cho quỷ nhập thân lúc thi thì mọi thứ đã bắt đầu thay đổi rồi .

8. Chương 8

Bữa cơm này ngoài ý muốn của Khúc Y Nhiên bởi Đường mẫu tự tay nấu .

Bánh bao gạch cua , bánh sữa , xiu mại sủi cải thủy tinh , tôm bao bột một bàn thơm ngào ngạt hấp dẫn .

Đường Hiểu Hiểu giỏi nhất nấu ăn , năm đó gặp Khúc Thiên Triết cũng nhờ tài này .

Bởi vì không ăn ngọt mà Khúc Y Nhiên nhìn đĩa bánh chần chờ không xuống tay , bất quả khi y ăn thử một cái bánh sữa dê thì dạ dày bị tím luôn , không ngọt không ngấy vừa phải ,sau đó Khúc Y Nhiên động đũa ,gắp , Đường mẫu thấy vậy mà cười .

“Thiên Triết người nói có phải Nhiên Nhiên ghét đi học không ? ” Tính nó biến hóa nghiêng trời lệch đất lúc trước nâng lên nhìn toàn thấy y vào Weibo , nói trắng ra là đi phát tao , cua gái , bởi thầy giáo đầu bóng lưỡng nói mà bị mất thời gian chơi .

“ Chúng nghĩ gì ta không đoán được , Lăng Phong như thế , Y Nhiên cũng vậy ” Khúc Thiên Triết thở dài .

Nhà có hai con trai tính cách cũng bất đồng .

Lão đại Khúc Lăng Phong trầm ổn ít lời , học đại học xong tự sang Mĩ lập nghiệp , tốt nghiệp thạc sĩ không báo ai , sau ba năm mới gọi điện về nhà hỏi thăm cha mẹ , chúc thọ ông , chưa từng về nhà .

Đó là một đứa nhỏ có chủ kiến , đối với gia sản khổng lồ không để ý, với em trai cũng không quan tâm ..

Lão nhị Khúc Y Nhiên tính cách lại hoạt bát nay “ Ngoài ý muốn ” mà thành người trầm mặc thứ hai .

Có lẽ họ chưa từng hiểu hai anh em , Lăng Phong không muốn tiếp thu gia sản mà Y Nhiên với tình hình này cũng vậy mất .

“Đứa con lớn rồi không muốn cha mẹ ảnh hưởng, tình cảnh này không phải giống chúng ta năm đó sao ”

“ Đúng vậy , ta cũng thế ” Đường mẫu ngả lên vai chồng ” Lăng Phong không về , ta không nghĩ Y Nhiên cũng đi mất , y mà không thích học nữa ta đừng ép ,để y làm chuyện y thích đi ”

“ Ân ,vậy cũng tốt ” Cha mẹ thì chỉ mong tốt cho con mình mà thôi .Không học đại học thì làm cái khác .

Giờ phút này không ai ôm ảo tưởng với thành tích học tập của Khúc Y Nhiên bao gồm cả y .

Làm đúng hay sai y cũng không quan tâm dù sao đó cũng là việc nhỏ .

Việc nhỏ thành đại sự rồi .

Ngày hôm sau, bài Lí do Lí Mật chịu trách không sai biệt , đang làm thì Lí Mật sờ mũi “ Ta muốn đi WC, hắn khi sống đã quen 8 giờ sáng phải đi toilet chết rồi đúng giờ vào đó ngồi , kết quả hôm nay không ra được .

“ Quỷ đi toilet làm gì ”

“ Ghi tên ”

Khúc Y Nhiên “..”

“ Ta biết là không đúng nhưng quen rồi , không vào khó chịu ”

Khúc Y Nhiên “..”

“ Cái này và bệnh khiết phích tương tự , một ngày không tắm toàn thân khó chịu , ta cũng như vậy thôi ”

Đây là gì , toilet và bị bệnh khiết phích có quan hệ sao ?

Khúc Y Nhiên đau khổ ,người khiết phích có ném đá y không .

“ Nói thẳng mục đích của người đi ”

“ A ,bị phát hiện rồi ” sâu sắc hơn tuổi 18 của y

Lí Mật xun xoe “ Ta muốn đến cuộc thi tiếng Anh, ta hôm qua không đi Toilet người có thể bù đắp cho ta không ”

“ Ngài hào phóng , được không ”

Khúc y Nhiên “..”

Kính ngữ cũng đã dùng rồi .

=”= Không được sao ,quỷ bị thương dùng bộ dạng của y mà biểu đạt thật không ra gì .

Thiếu niên tóc vàng kim xinh đẹp mím môi trên ghế cọ quanh nhìn đáng thương như con cún nhỏ vậy .

Khúc Y Nhiên xong rồi .

“Thấy giáo , cậu ấy làm ta phân tâm ” mọi người .

“ Người không đồng ý đi , dù sao đó không phải sở trường của ta , chỉ là khi chết chưa kịp ...”Lí Mật u sầu .

Đầu thai là bắt đầu lại như game vậy , trang bị không lo cấp bậc có thể luyện nhưng kị ức thì không thể có lại .

Hắn sẽ đầu thai về đâu ,một người tiếp tục vút hắn tại cô nhi viện sao , ít nhất chết rồi còn tuy tâm mà phiêu đảng ,nhìn đề thi , nhìn nhóm thí sinh là chấp niệm mới của hắn ..

Thì ra còn có linh hồn quyến luyến nhân gian mà mình sống như vậy dù nó ngăn ngừ nhấp nhô “ Anh ngữ sẽ cho người đi ” y đã học 6 năm tiếng anh rồi đề trung cấp không khó .

“ Nha ” Quỷ làm đề hóa .

“ Ta cũng nghĩ cách cho người ở lại đây ”

Gì cơ?

Giống như nghe cái gì khủng khiếp Lí Mật vui mừng quý nhân a , Lam nhan quý nhân .

Khúc Y Nhiên nói “ Tìm được bạch ngọc châu Xuyên thì tốt rồi ”hắn dù sao cũng có ám khí phải thanh tẩy không muốn hắn ở lại mà bị phát hiện phạm luật , phải đem khí của hắn buộc lại đến lúc đó Hắc Bạch vô thường hay âm dương sư cực mạnh đến hắn còn có nơi mà trốn , bảo vật có linh khí thật khó tìm .

Khúc Y Nhiên trầm mặc “ Ta có thể giúp người trong 10 ngày, nếu không tìm được linh khí lúc đó thì thật xin lỗi ..”

Vẫn là câu kia , linh môi sư không phải thần , phá giới luật người chịu tội là linh môi sư .

“ ha ha , người là người tốt ”Lí Mật cười ,không ngờ thiếu niên mặt lạnh này lại có trách nhiệm như vậy với con quỷ nhỏ như hắn .

Hắn cũng không cảm tạ bởi 10 ngày là quá đủ rồi .

“ Trước làm bài đi , ta nhìn công thức hóa học là đau đầu rồi ”

“ Tốt , thi xong người dẫn ta đi chơi một chút ”

“ A ” Khúc Y Nhiên thở dài không nên nói lúc này nhìn hấn rất ngốc đi .

Lí Mật thật ra không còn vương bận ,người gây tai nạn cho hấn đã bồi thường đem cuộc sống sung túc cho cô nhi viện , cao đẳng cũng thi rồi , hấn thành một con quỷ nhân hạ ,kiếp này nhấp nhô ai biết kiếp sau có được ăn được mặc , ít nhất bây giờ nếm thử nhân sinh đi .

Suy nghĩ của hấn Khúc Y Nhiên hiểu rõ , mà y không biết Lí Mật tặng y một kinh hỉ lớn .

“Kinh hỉ này là việc duy nhất ta báo cáo người ”

Kinh hỉ thật sự rất lớn .

9. Chương 9

Ngày hôm sau một người một quỷ lại đi thi , Khúc Y Nhiên không để ý đến điểm, y hết sức rồi , còn lại theo tự nhiên đi .

Chuyện quan trọng hơn nộp giấy trắng là tìm túi lọ đựng thân thể cho Lí Mật không thể cho nó phiêu phiêu rồi bám dính sau lưng mình được .

Dù hấn chui ra không làm ảnh hưởng buổi chiều thi Anh nhưng y vẫn thấy mệt , thân thể này với y vẫn chưa hòa hợp hết , cho Lí Mật nhập vào là một sự liều lĩnh.

Lí Mật tuyệt đối có cơ hội đem y đẩy ra khỏi xác nhưng nó chỉ cố chấp mà không phải ác linh nên y mới đồng ý , một con quỷ như vậy ở lại nhân giới cũng không sao .

“ Quên đi người trước bám vào túi bút của ta ” Khúc Y Nhiên nhu mi tâm Lí Mật có chút không vui nhè cái túi “ Nhỏ thế ”hấn nhìn cái túi cao nhông ,vải cao bồi bên trong in hình dấu tây cùng đồ chơi giống nhau .

“ Không cần , quỷ cũng có tôn nghiêm ”

Khúc Y Nhiên “ Người muốn gì ”

“ Người không mang đi động sao ”

“ Có , trong tủ đồ ” đến trường phải làm vậy thôi hôm ăn cơm Ngụy Tấn cũng đã giải thích đó là Iphone 5 rồi .

“ Đi lấy đi ta muốn xem đi động của người ,học sinh bây giờ một đứa phải hai ba cái ,khi ta học đâu có như vậy ”

Khúc Y Nhiên “ Lúc ta học cũng vậy ”

Lí Mật “..”

Khúc Y Nhiên “..”

Lí Mật “ Người vừa nói gì ?”

Khúc Y Nhiên “ Ta có nói gì sao ?!”

Lí Mật nghi hoặc “ Người nói trước kia cũng vậy ”

Khúc Y Nhiên hàm hồ “ A , cái này chưa nói , sau này người có thể gọi ta là Khúc ca ”

Lí Mật “..”

Khúc Y Nhiên đi đến ngăn tủ của mình .

Iphone 5 giờ lên Lí Mật kêu “ Khúc ca ”

“ Ân , sao ”

“ Người thật đúng là đáp ứng =.=”Lí Mật run rẩy .

“ Đi thôi , chạy đâu ” con quỷ này biểu tình rất phong phú .

Vì thế di động của Khúc Y Nhiên sẽ nhiều thêm một hình ảnh nhảy qua nhảy lại . Bất quá cảnh tượng này chỉ duy trì mười ngày .

Mười ngày nói ngắn không ngắn dài cũng không dài .

“ Đi , mau đến nhà của người ăn chùa ” Cao Tuấn chạy đến lộ ra biểu hiện chờ mong .

Phương Ngôn dùng ngón tay dí hần “ Thùng cơm không phải vừa ăn hết một cái hamburger sao , lại đói, miệng còn chứng cứ ”

Cao Tuấn lau sốt cà bên khóe miệng “ Đó là mua cần tin không bằng đầu bếp nhà Y Nhiên , sườn chua ngọt , dê hấp rượu .ta muốn đến ”

Tay dứt điện thoại vào túi , y nhìn Cao Tuấn và Ngụy Tấn đang nhún vai mà im lặng

Đưa nhỏ vô tâm này thật không đáng yêu , Khúc Y Nhiên nói “ Đi thôi ” ba người này muốn ăn chùa lắm rồi .

Mấy ngày trước uống canh bồ đến ối ra, y không nghĩ đầu bếp nấu ngon bằng mẹ mình .

“ Đi mau, Đường tử chắc đang chờ , Khúc ca người cũng chậm quá, hai tiếng “Khúc ca” làm y im lặng .

“Ta xem người hồng rồi, không nên gọi Đường tử nữa ”

“ Thì sao người không phải cũng nhớ bánh bao gạch cua sao còn nói , Phương Ngôn à chúng ta là thanh mai trúc mã , ai mà không biết !”

“ Tên này ” Phương Ngôn bắt đắc dĩ sao mình cùng hần lớn lên được .

Đi sau Ngụy Tấn nói với Y Nhiên “ Biết sao Phương Ngôn hay khi dễ Cao Tuấn không ?”

“ Vì sao ”

“ Vì tên , Cao Tuấn đem tên hần ra ;làm trò ”

“-...”Vì thế !

Đường mẫu và Khúc cha quả nhiên chờ ở cửa, bất quá hôm nay nhiều người ,nàng ra mở cửa Cadillac cho họ mà mỗi khi người khác thấy xe này đều nghĩ là của đại ca nào đó .

Đường mẫu chỉ cười “ Đại tử đại ca gì là xe của thằng út nhà ta ”

“ Trời ơi ta nghi cô chưa có con ” “ Ta lại nghĩ là em người ”

“ Sao rồi ” Đường mẫu cười với Khúc Y Nhiên “ Đi bên này ”

“ Mẹ , ba ” Khúc Y Nhiên đi ra lần đầu nhiều người nhìn y như vậy mà không thể chạy sẽ mất mặt mẹ .

“ Đường tử ăn chưa ” Cao Tuấn da mặt hơn sắt mà hỏi .Hai người kia đồng thanh “ Đường tử , làm phiền ”

“ Nhà người có nhiều tiền nha thì ra là phú nhị đại ” Lí Mật nhảy ra từ điện thoại .

“ Thường thôi ”

“ Thường gì, nhìn xe của người xem ,lái xe cũng trẻ, người hầu toàn tuấn nam mỹ nữ , bố mẹ khỏi nói , khó trách bộ dạng người đẹp như vậy ‘

“ Đẹp để chỉ nam giới sao ?”

“ A ha ha ta khoa sinh ,văn tệ ,người như vậy thật mà , ba tên kia không thường còn có tóc vàng lén lút nhìn người”

“ Người yên tĩnh đi ” di động đã tỉnh lọc nhưng âm khí không thể hết hần nha .

Tóc vàng kia . ba chữ khiến y chú ý , Phương Ngôn nhìn trộm y hay không là thứ yếu nhưng mình giờ tóc vàng một đầu .

Vàng như cỏ bị phơi nắng vậy “ Mẹ , thợ cắt tóc nhà mình rảnh không ” có bệnh viện thì thợ cắt tóc cũng có đi , đang nói chuyện với Cao Tuấn , Đường mẫu quay lại “ Đường nhiên S.M thúc của người nói người gọi là hấn đến ngay ”

S . M thúc . Khúc Y Nhiên im lặng “ Tối nay ta muốn làm đầu ”

“ Không vấn đề , lão Vương tối lái xe đi đón S ca ”

“ Ta dựa vào . S.M đó là ra cái gì ” Cao Tuấn hét .

Phương Ngôn “ Không đến lượt người nói ”hấn kéo người về ,sao lúc nào cũng xúc động như vậy .

“ Không yên lặng được sao Phương thân ái ,mẹ ta trước đây mời hấn , tay nghề tốt nhưng nhân phẩm kém ” đang cắt tóc cho Tứ tẩu mà nhìn cái đầu lông gà của hấn nói “ Chắt tóc thật xấu , không cắt” nói xong đi mất , một nhà kia tóc cháy lại tẩy sao cắt được còn ta thì không .

“ Sao hấn chọc giận người ”Ngụy Tấn nhìn hấn xù lông ,còn Phương Ngôn giữ vai hấn .

Cao Tuấn rầu rĩ “ hấn nói tóc ta kém không cắt được ” Mọi người cười to .

Phương Ngôn nhì hấn “ Đầu như vậy tất nhiên không cắt được , lông gà ”

Khúc Y Nhiên sờ đầu hấn “ Thật sự kinh khủng mỗi sợi một khác”

Tóc mình là màu nhưng cảm xúc không sai ., Cao Tuấn hét lên “ Đó là màu ca ri ,sao người cũng trêu ta ”

Khúc Y Nhiên “ Thật có lỗi , ta ăn ngay nói thẳng ”.

Cao Tuấn “ ..” Hấn phát hiện Phương Ngôn đối xử với mình còn tốt lắm , người thực sự đáng sợ là Nhiên Nhiên này đây, Cao Tuấn đỏ mặt tía tai cúi nút áo cho bớt nóng .

Chuỗi ngọc lộ ra , có linh khí . Khúc y Nhiên mừng rỡ , không đủ trong nhưng lọc được Lí Mật

10. Chương 10

Khúc Y Nhiên bất động mà đánh giá khối ngọc trên cổ Cao Tuấn , là bạch ngọc hình dáng đơn giản mà viên đá đỏ ở giữa cũng như vậy

Người thường sẽ không nhìn ra quanh ngọc có linh khí rất mỏng nhưng mỏng đến đâu thì cũng tạo cho người ta cảm giác rất thoải mái , hơn nữa ngọc có linh tính thì càng tốt cho thân thể .

Qua hai ngày tiếp xúc Khúc Y Nhiên cơ bản hiểu rõ tính cách của Cao Tuấn , khí nóng của hấn nổi lên đều được viên ngọc này điều hòa mà nội liễm .

Người điều khiển ngọc giờ còn có ngọc điều khiển người , như vậy khối ngọc này đã theo Cao Tuấn nhiều năm .

Nói như vậy thì lên xe ít người mượn hấn có được không nhỉ , ngọc tuy có linh khí nhưng không thuần khiết lắm .

Giả như mượn ngọc tinh lọc Lí Mật xong rồi trả lại , làm như vậy Cao Tuấn sẽ không thấy có gì khác thường nhưng khối ngọc đó sẽ là vô dụng , trong lòng thở dài y liếc mắt nhìn ra xa không nhìn về Cao Tuấn nữa .

Xem ra phải nghĩ cách khác “ An tâm chờ , đừng vội ” Y võ điện thoại trấn an mà thật ra cũng là an ủi mình .

Lí Mật không biết sao vừa nảy mất tự chủ mà muốn bay quanh miếng ngọc thậm chí muốn ôm dính lấy nó nhưng Khúc Y Nhiên nói vậy là có lí do nên hấn yên lặng .

“Mẹ có đồ trang sức thuần ngọc không ?”y hỏi thử .

“ Có, sao con ” nàng mới đi Mi an ma quét một mớ ,nay có cả một phòng chuyên môn cắt thứ này “ Nhiên Nhiên thích thì nói Lưu bá đưa người lên lầu 3 thích gì cứ lấy ”

Quả nhiên đúng mạch , y gạt đầu giờ thì không vội nữa .

Nhưng Cao Tuấn lại sờ ngọc trên cổ mình “ Khúc ca sao lại đi đường này ”

“ là đường của người mà ”

Cao Tuấn “..”

Hai người kia cũng nhìn hần “ ta dắt người đi cắt tóc mà , thủy triều mới ”

“ Đi a, người sẽ dẫn đầu xu hướng mới ”

“ Liền hần , được rồi rất đủ triều ” Lòng gà bay trong gió .

“ Y Nhiên trăm vạn đừng theo hần thành con gà, tóc người hiện tại rất đẹp ” so với ai đó tốt hơn nhiều ,

“ Uy , ta nói hai người đủ rồi nha ” Cao Tuấn nhin không được đang định “ sửa lại án sai ”thì thấy bóng dáng bên đường thì kêu dừng xe mà vọt ra “ Lưu bá đã lâu không thấy , sức khỏe bác đạo này thế nào “ ”hần cười đến chân chó sáng lạng còn thiếu cái đuôi vậy đằng sau thôi .

Quản gia Lưu bá gật đầu “ Cậu Cao yên tâm tôi đã chuẩn bị món mà cậu thích rồi ”

Bị người đoán tâm tư , Cao Tuấn cười trừ “ Quả nhiên chỉ có Lưu bá hiểu ta , hắc hắc hắc ..

“ Tên ngu ngốc này chuyện mất mặt lại để cho người khác thấy ” Phương Ngôn đỡ trán .Ngụy Tấn đồng tình vỗ vai hần “ Bạn hữu ta rất đồng tình , không hiểu vì sao các người có thể sống hòa bình trong 15 năm qua ”

“ Khụ , hòa bình gì chúng ta mỗi lần gặp nhau đều là ta mắng hần, hần gọi ta ca .. , khụ ta đi tìm Cao Tuấn hần không để hần dọa người ta ” Phương Ngôn nói được một nửa chuyển đề tài , Ngụy Tấn thấy có điểm kì quái lại không hỏi nữa .

Phương Ngôn và mình đều là con một lẽ nào có anh họ sao .

Quản gia phân phó người mang điểm tâm cho bọn Cao Tuấn sau đó cung kính nói “ Tiểu thư , Thảm Mặc tiên sinh đã đến .

“Nha , tại lâu hai sao hần so với chúng ta còn nhanh hơn ” nàng kéo tay Khúc Y Nhiên “ Người tiếp họ ta mang Y Nhiên gặp Thảm Mặc ”

“Thảm Mặc ” Cao Tuấn đang vui đùa ăn ngược lên “ Khúc thúc họ rất thân sao ?”

Khúc Thiên Triết không có trả lời mà hỏi “Sao gọi ta chú ,ý nói ta già sao ”

“ Không có , khục ” Cao Tuấn rút cổ “ Mọi người xem ta có một Khúc ca thật suất vì sao hần không phải là anh trai ta , ta gọi ngài đại ca được không ?”

Không hổ là cán bộ tỉnh , khí tràng thật lớn , Cao Tuấn toát mồ hôi .

Khúc Thiên Triết cười “ Chúng ta học cùng cấp ba ”

“ Ách, Khúc ca và Đường tỉ học cùng cấp ba sao ”Cao Tuấn sửa miệng, tin tức mới nha.

Hần chấn động mà lảm nhảm “ Sao có thể nhìn Đường tỉ như 30 vậy, Thảm Mặc cũng 40 , nghịch thiên sao ? ”.

Người lãnh ngạo thật tốt , càng đẹp càng trẻ .

Giơ tay nhắc chân tao nhả lộ khí khái nam nhân ,nhắc tay đều mang tao nhả cực hạn.

Cái đầu vàng của Khúc tóc vàng là do hần sửa , may mà Khúc tóc vàng co di truyền của cha mẹ nên không xấu đi đó .

“ Mỗi lần vuốt tóc người ta thấy rất thư sướng ” Thảm Mặc nhìn thiếu niên trong gương rồi ghé vào tai y mà nói .

“ Có xạ không ” Khúc Y Nhiên ngứa tai nhưng không phản ứng , người này không có ý xấu .

Về ngài lạnh lùng mà tâm nóng , Thảm Mặc là như thế .

Biểu tình của hắn dao động cực nhỏ ,ngũ quan lãnh lũng , thần thái khi cắt tóc như muốn bay lên luôn vậy , không mỉm cười nhìn đã giống thần tiên rồi .

“ Không gặp một hồi mà đã thành thực hơn rồi ”hắn đứng thẳng tay sờ tóc y miễn cưỡng “ có yêu cầu gì nói với ta ”

“ Làm đen , cắt gọn ”bốn chữ nói ra ý tưởng .

“ Nha , không gì khác ”

“ Ân ”Khúc Y Nhiên thấy hắn im lặng nói tiếp “ Chú cho ý kiến đi , chú là nhà tạo mẫu mà ”

Thẩm Mặc quan sát nửa ngày “ Tin tưởng ta như vậy thì để ta xem ”

“ Cảm ơn ” “ Ân ” Thẩm Mặc cầm lấy kéo bắt đầu làm việc .

Hắn cùng cha mẹ y là bạn thân dù ra nước ngoài nhưng quan hệ vẫn tốt như vậy . Chỉ chớp mắt hai đứa nhỏ còn cầm ống quần hắn đòi kẹo đã lớn thế này “ Thời gian nhanh quá Hiểu Hiểu ”

Trộn thuốc nhuộm xong hắn quay sang nói với Đường mẫu .Đường mẫu cũng cười “Đúng vậy mà nhiều năm không tìm bạn đời đi ”

Thẩm Mặc lặng đi “ Không hợp ”

“ A Mặc ” Hiểu Hiểu nhìn hắn “ Người còn chưa kết hôn ”

“ ha ” Thẩm Mặc cười khẽ .

Với tính hướng của hắn sao mà kết hôn , có trách chỉ trách hắn nhìn lầm người, yêu nhầm luôn ..

Bên kia Khúc Y Nhiên yên lặng cảm nhận quá trình tóc vàng hóa đen .

“ Lí Mật ”

“A”

“ Nghe hết chuyện của họ chưa đừng hiện ra nữa ”

“ Tai người thật tốt ”Khúc Y Nhiên mím môi xoay ngón tay một đạo ánh sáng hiện ra nhợt nhạt “ Đường tình nhấp nhô nhưng kết quả không tồi” .

Ngón út có sợi chỉ hồng nhất định đã có duyên trời định chỉ cần kiên nhẫn mà thôi , Thẩm Mặc này rất kiên nhẫn .

“ Khúc ca , người tính gì đấy ” “ Nhân duyên cho hắn ”

“ Nhấp ” Lí Mật hấp tấp “ Tính cho ta ”

“ Người cảm thấy mình có nhân duyên sao ”

“ Khụ ”

Bên kia vang lên thanh âm “ Hiểu Hiểu lần trước ta đi Paris gặp Lăng Phong ” Nghe tên con lớn nhà mình Đường mẫu cười cười “ Hắn khỏe không ? ”

Thẩm Mặc dừng lại như có điều khó nói sau đó bắt đầu “ Tinh thần thoải mái , rất kiêu ngạo , theo Mĩ phát triển sang Pháp , nhưng người yên tâm hắn biết mình ở đâu ,hắn sẽ trở về ”

“ Ân , ta biết ” Đường mẫu gượng cười .

“ Thôi chuyển đề tài nhìn mặt người kia , đi xem tóc cho tiểu Nhiên ” Thẩm Mặc nói xong gọi “Lại đây để ta gội đầu thời gian đủ rồi ”

“ Hảo ” Khúc Y Nhiên nhìn bàn tay khớp xương rõ ràng của hắn nhợt nhạt cười .

Tác giả : Thắm Mặc là một nam nhân rất có sức quyến rũ nha , kì thật đại học học luật , học muội vậy quanh không ít , sao lại thành nhà tạo mẫu. Y Nhiên đã bắt đầu lộ tài , đại ca khí phách cũng sắp xuất hiện rồi .

11. Chương 11

Tẩy đi thuốc nhuộm cao cấp mái tóc vàng so le nay lại mượt mà đen bóng ,dùng máy sấy khô tạo nên cảm giác phi phàm .

Người này như là khác đi , làm ai nhìn cũng sáng mắt .

Thắm Mặc phi thường hài lòng với kiệt tác của mình ,tiểu Nhiên thực trắng nay phối hợp màu tóc quá là không tưởng .

Giống như y trời sinh hợp với tóc đen nhìn đẹp như Mashatoshi vậy .

“ha ha tốt lắm ” Thắm Mặc cong khóe miệng vô cùng đẹp vừa lúc Cao tuần và hai người kia đi lên .Cao Tuần nhìn thấy sợ ngây người .

“ Tên kia thật sự là Thắm Mặc , nghịch thiên rồi ” Thắm Mặc sao cười lên đẹo như vậy , Cao Tuần oán hận .

Vì sao với ai cũng ôn hòa với ta lại như vậy. Hấn im lặng đi theo Phương Ngôn và Ngụy Tấn .Kết quả hai người kia hóa thạch .

Ngụy Tấn “ Đây là ”

Phương Ngôn “Đây là ”

Cao Tuần “ Đây là .. đây là cái gì thế .”

Cao Tuần nhìn theo tầm mắt hai người kia kết quả cũng bị kinh hãi , nhìn chăm chăm Khúc Y Nhiên đang nói chuyện với Thắm Mặc ,mặc dù nhiều lần thấy Khúc ca tóc đen nhưng chưa bao giờ kinh hãi như vậy .

Cao Tuần cương trực vươn cổ “ Các người nhớ hay không , ngày mà Khúc ca sắp xếp để đi xem điểm thi ”

Ngụy Tấn gật đầu “ Ta nhớ rõ là thứ tư ”

Phương Ngôn cũng nhớ là thứ tư tên Ngụy Tấn ở trên nên xem thứ ba mà , còn có cả đối thủ một mất một còn của Cao Tuần .

Cao Tuần cắn môi “ Khúc ca bình thường đi xem điểm thì không sao nhưng bây giờ như vậy ta làm sao ”

“Vậy người đổi kiểu tóc nam phụ đảng hoàng đi ”

“ ta không đổi đó ” hấn muốn nói đổi thử xem nhưng nhìn thấy Thắm Mặc liền sửa lời .Một cái đầu chói lộng gà so với Khúc Y Nhiên tóc đen rất chói mắt . Cao Tuần uốn éo lòng bất mãn .

Đường mẫu vẽ vai bạn học “ Người nhìn cho tiểu Tuấn a , đem nó dọa kìa cùng một đứa nhỏ đầu làm gì”

“ Không có ” hấn nhìn Cao Tuần “ Tóc của Cao gia tiểu thiếu gia thật ra rất tốt là hấn phá hư thôi

“ Nha , ra vậy ”Đường mẫu không tinh nhẹ giọng “ Có phải là < hấn=”>>”

Thắm Mặc dời tầm mắt cười khở, gật đầu .

Khúc Y Nhiên rất vừa lòng với kiểu tóc mới ,rất cực trút được mớ cỏ đó , dù y là người hiện đại nhưng vẫn có mặt bảo thủ .Người khác ra sao nhưng y phải là tóc đen mới được .

“ Cảm ơn ”

“ Chuyện nhỏ thôi ” Thắm Mặc khôi phục bình tĩnh mà nói .Người thường không thể cảm nhận được sự cô đơn của hấn nhưng Khúc Y Nhiên lại thấy được sự đau thương .

Y nghĩ nghĩ mà nói “ Nhiều việc cũng nên nghỉ ngơi ”

“ Nha tiểu Nhiên biết ta là vì cái gì sao ”

“ Nghe nói có một quán tên là anh đào mới mở, ngẫu nhiên đi qua thôi ” Khúc Y Nhiên tươi cười như thường .

Thẩm Mặc thất thần . Cây anh đào tháng sáu ,Thẩm Mặc so với y rõ ràng hơn , như vậy có là lộ thiên cơ không . Điều làm y ngạc nhiên là hai người mà Thẩm Mặc chờ đợi nhiều năm đều là nam giới .

Có vài thứ con người nắm không được, đặc biệt là tình yêu nên với việc này y không ngại , tình yêu đồng tính càng khó để có hạnh phúc phải khổ hơn người thường rất nhiều .

Vô luận đồng tính hay dị tính đều do động tâm mà nên, nó gắn liền với sợi chỉ đỏ trên tay mỗi người .

Bữa cơm phong phú vì sự xuất hiện của Thẩm Mặc mà an tĩnh , Cao Tuấn buồn bực cầm đầu ăn không nói lời nào . sau đó hắn bị mĩ thực thu hút không quản gì cầm đầu ăn, dưa xoay như múa ,bánh bao xiu mại đi hết .

Vô tâm vô phé là nói tên này đi , Ngụy Tấn và Phương Ngôn ngồi đối diện chỉ nhìn hắn ,xem ra họ nhìn nhầm, Cao Tuấn là không biết đánh vần hai chữ thù hận .

“ Nhiên Nhiên biến hóa thật lớn , ba không nhận ra rồi ”

Đường mẫu cùng đồng ý , con trước kia đã lóa mắt nay lại có cá tính riêng “ Nói A Mặc có bàn tay thần kì không sai mà ”

Thẩm Mặc nhìn miếng sườn bị người nào đó cướp mà nói “ Lần này ta không tranh công được là Nhiên Nhiên nói ta chỉ làm thôi ”

Hắn cũng có lúc khiêm tốn .

Bởi trong lòng nhắc nhở đến chuyện lấy ngọc , Khúc Y Nhiên ăn không nhiều , bạn ở đây nên y cũng giữ lễ đợi họ đi rồi y mới nhờ quản gia đưa lên phòng ngọc

“ Là đây , Nhị thiếu ” quản gia mở cửa hé lộ ra bao nhiêu dị bảo .

Ngọc rất đẹp , đáng tiếc y vuốt ve một khúc tì hưu tinh xảo mà không có linh khí , Đường mẫu nhiều ngọc nhưng một cái cũng không phù hợp với Lí Mật ,làm người ta thất vọng ,Cuối cùng y lấy tạm một khối kết hợp vài thứ thanh tẩy tạm cho Lí Mật .

Mong sao kéo dài số trời một chút.

“ Dừng đến tháng sau không có vấn đề ” y sẽ dùng thời gian này mà tìm linh khí

“ Nha , tốt a ” Lí Mật đã thấy nhiều việc ,hắn cũng hiểu ở lại nhân gian chưa chắc đã tốt .

“ Tâm tình ngươi thay đổi ” Khúc Y Nhiên hỏi .

“ Đúng ” Trước đây có điểm chấp nhất cò giờ thì không ,Lí Mật xông ra nhìn đồng trang sức “Thì ra mẹ ngươi là tín đồ mua sắm a ”

“ Mẹ ta thích mua này nọ ” Tối qua còn nhờ mình giấu cho vài cái trâm cài tóc .

“ Người có tiền dùng đồ dùng xem ra đủ để bán luôn, ngươi không đi xem điểm sao ”

“ Điểm gì ” Khúc Y Nhiên mở miệng

“ Điểm thi ” Cũng phải, là ta thi ngươi đâu có thi

Khúc Y Nhiên “ Chúng ta cùng thi ”

Lí Mật “ ... ”

Sau đó “ Không nói nữa, ta nhớ Pass rồi 23 hàng năm là có thể tra , tra xong nói cho ta nha ”

“ Ồ ” y không hiểu rõ ý câu sau của Lí Mật ,

Mà chuyện này đến 25 Khúc Y Nhiên mới nhớ đến .Bởi y đi tìm linh khí .

Chùa miếu, đại đường thậm chí ngân hàng cũng đến , cái này phải có duyên .Mà y cũng thử tìm linh môi sư Khúc Y Nhiên vô tung .

Thật khó , tháng tám rồi ,thời gian Lí Mật ở lại càng ngắn .

“Tốt lắm ,ngươi làm hết sức rồi , về tra điểm đi , chuyện kia từ từ tra , không vội chúng ta đến Từ Ân Tự đi ” không còn thời gian để từ từ rồi .

Phật môn thanh tịnh , Lí Mật không vào được mà cái di động hần cư trú lại vang liên hồi .

Là số của Ngụy Tấn , Khúc Y Nhiên bắt máy nhưng bị thanh âm của Cao Tuấn làm cho phải gờ nó ra xa “ Khúc ca , Ngươi nghịch thiên !”

Khúc Y Nhiên ngoáy lỗ tai “ Cái gì ?”trực tiếp mở loa không dám lại gần .

“ Khúc ca ngươi rất trâu bò , chân nhân bất lộ tướng a , thứ nhất toàn thành , thủ khoa khoa lý ,Khúc ca ta lấy ngươi làm vinh dự ? Uy uy ? ngươi có đang nghe không ?”

Có nghe không ?

Đương nhiên là đang nghe !

Bất quá “ Xoạch ” một tiếng ,di động theo tay rơi xuống .

12. Chương 12

Khúc Thiên Triết nhậm chức bí thư tỉnh ủy đã hơn hai năm ,ở vị trí này bên người không thiếu kẻ nịnh hót .

Hai nhà Khúc Đường kết hợp vốn đã là thêu hoa trên gấm , gió xuân vô hạn . trong nhà cái gì cũng không thiếu, phỏng chừng đưa lễ đến người ta còn ghét , đưa bao nhiêu là nhiều .

Công ty nhà họ Đường thì không biết bao nhiêu người muốn đưa quà biếu , cho nên nhiều người chờ cơ hội nịnh hót , mà nay cơ hội có rồi .

Nghe nói nhị thiếu nhà bí thư thì vào cao đẳng đây là cơ hội ngàn năm có một , trước kia tìm cơ hội thì cưới ngựa đi tìm cũng không thấy ,nay có rồi , vô luận cậu ta thi bao nhiêu điểm cũng đem quà mừng .

Khúc Thiên Triết đang ngâm bồn mà bực mình sao điện thoại reo liên hồi từ ba giờ trước không dứt .

“ Đây là sao , tức giận à ” Đường mẫu đi theo Khúc ba mà hỏi, đang tắm mà lại lại lao ra ,bà buồn cười mà nhìn chồng nhú mày .

Nghe thanh âm của vợ Khúc Thiên Triết giật bả vai thở phào “ Hiểu Hiểu thấy thế nào ?”

“ không bằng nói nguyên nhân cho em nghe đi ”

Khúc Thiên Triết “ ..”

Khúc Thiên Triết tiếp tục “ Đừng nói là em không biết kết quả thi của Nhiên Nhiên ”

Đường mẫu cười “ Con thi tốt , mừng cho nó sao lại nhú mày ”

Khúc Thiên Triết nhĩ vợ “ Đúng vậy là ta nghĩ nhiều ”

Đường mẫu vuốt mi chồng “ Chúng ta là cha mẹ phải tin con , nó còn áp lực hơn mà ”

Có lẽ thành tích làm người ta ảo giác nhưng Nhiên Nhiên có cái gì khó nói đây .

Kì thật các người nghĩ nhiều , nếu giờ vào phòng bí mật của y mà kiểm tra thì con các người nhiều kinh hỉ lắm đấy .

Nhưng thế giới này không có nếu .

Khúc Y Nhiên là trạng nguyên L tỉnh là thực !

Đương nhiên thành tích của y mang đến nhiều dư luận , dù sao biểu hiện trong trường trừu môn toán ra đều hồng bét mà y lại đậu cả ba khoa . Anh , văn, toán, lí .. tối đa ,văn sai vài lỗi nhưng đọc thì cũng cảnh đẹp ý vui có nghi ngờ cũng vô dụng, là máy chấm mà .

Có người nói nhà họ có tiền mua công nghệ , giám thị xông lên , chả nhẽ chúng ta mù ! thì dễ như vậy thì ai còn muốn làm thanh tra .

“ đô đô đô ” Nghe thanh âm máy bận Cao Tuấn bất đắc dĩ ngăn ngại , Phương Ngôn vươn tay lay lay “ Người làm sao , Y Nhiên nói gì ”Cao Tuấn ủy khuất “ Anh ấy cúp điện thoại của ta ”

Phương Ngôn mím môi , chổi lông gà sức sống bắn ra bốn phía nay lại ỉu xìu nhìn thế nào cũng nên an ủi “ Nên để cho Y Nhiên thời gian giảm xúc , để y đi xác nhận thông tin ”

Cao Tuấn liếc mắt “ Trường đại học in bảng điểm rồi , còn sai sao, đừng nói với ta hôm nay là ngày Cá Tháng Tư ,hiệu trưởng và giám thị vui đùa với sinh viên (qua cấp ba thi lên bậc đều gọi là cao đẳng – Y Nhiên là đậu đại học)

Nói ra ai tin thiên tài trăm năm khó gặp lại là người học hành tối + __ + nhất cơ chứ .

Được rồi có lẽ người ta cái gì cũng giỏi chỉ ngại biểu hiện thôi .

Hiện tại cũng chỉ lí giải như vậy , Cao Tuấn đem đầu vào loạn “Ta dựa vào ! người không biết lúc ấy trường học in tên Khúc ca sắc sỡ như vậy , ta sợ, thế nào mà lại kinh khủng so với phim 3D ta xem còn đáng sợ hơn ” Kì thật không chỉ mình người , mọi người đều như vậy .

Nhặt di động lên Khúc Y Nhiên ngỡ một lúc mới tỉnh “ Cao Tuấn dù bệnh thần kinh cũng không thích nói đùa ” Vậy tin này là thật .

Y đột nhiên ý thức được nhờ Lí Mật thi thay là sai lầm lớn đến cỡ nào = . =

Lí Mật người sao rồi ?

“ Hắc có gì nói đi đừng vòng vo ” Lí Mật phiêu phiêu bay không hề ăn năn “ ta không cố ý ,đề dễ mà, bao người muốn nhất như người mà không được đó ”

“ Người nói ta học làm sao , không phải vấn đề thứ nhất ,là ta thiếu tiếng anh ” Linh môi sư là nghề đặc thù không được quá nổi bật, như vậy sẽ nghịch thiên , chỉ sợ số mệnh lại thay đổi rồi .

Thôi đến thì đến ngăn cũng không được .

Linh hồn vốn nhạy, Lí Mật thấy y vừa đó đã thông suốt rồi giống như không có gì mà ngạc nhiên “ Không nghĩ người thông suốt nhanh như vậy”

“ Ân ” vốn chọn một trường để đọc sách giờ thêm nhiều lựa chọn thôi ,không biết phiếu lựa chọn có được chấp nhận không .

“ Khẳng định vô hiệu ” Lí Mật vẫn nhớ lúc y điền bừa vào mà .Kết quả là không được thật , A đại tốt nhất tỉnh có luật bất thành văn là sẽ thu trạng nguyên rồi .

“ Cái gì , khúc đồng học ngài thi lí sao lại chọn khoa văn để học, dù điểm ngang nhau nhưng ...” Hiệu Trưởng A đại thắc mắc , Khúc Y Nhiên vẫn đi hệ tiếng Trung, thành tích thật của y mà làm kĩ sư thì hồng bét .

Phó hiệu trưởng đề nghị tin học , y cũng chỉ là hạng gà mờ nên “ Thật có lỗi tiếng trung thích hợp với ta ”

“ Đừng mà , ngài là trạng nguyên khoa lí mà , nghĩ rồi nói lại nha ” nói xong cúp máy không cho Khúc Y Nhiên cơ hội cự tuyệt .

Khúc Y Nhiên cúp máy ,vậy thì nói sau thôi , biết thế nộp giấy trắng rồi đem tiền đi học vậy .

Hiện tại có nơi nhận y là tốt rồi ,

“Hảo, Nhiên Nhiên muốn ông tặng quà gì ”

“không cần đâu ạ, phòng ông cho rất tốt rồi ”

“ vậy sao , ừm , vậy thì tốt ” Thanh âm lão nhân vui vẻ

“ Ân ” Khúc Y Nhiên trả lời điện thoại có chút mơ hồ , ông không biết chuyện ma quái rồi , lão nhân lại nói “ Đại Ca người nghe sự tình chắc sẽ vui lắm ”

Khúc Y Nhiên “..” Kì thật thân thể không đổi chủ thì tiền căn cũng không thay đổi bất quá y vẫn thuận theo “ Đúng vậy ”

Lão nhân tuy nói không tặng quà nữa nhưng đã lên kế hoạch ngoạn ý cho tôn tử đỡ buồn ,thì như vậy là bao nhiêu cố gắng , ông cũng không lo lắng nhiều như con gái và con rể , vì thế gọi điện thoại qua bên kia đại dương cho cháu bắt hấn XXX bài . XXX tự mang về cho em người .

Lạnh đến động tuyết ,Khúc Lăng Phong nhíu mi buông điện thoại .

“ Có ai chọc giận người ” Lâm Phong người cùng hấn sang Mĩ lập nghiệp hỏi “ Điện thoại nhanh ghê , là người nhà sao ?”

Khúc Lăng Phong im lặng , Lâm Phong cười “ Ta đoán đúng rồi ”

“ Ừ ” thanh âm của hấn có điểm nghi hoặc là Lâm Phong nhíu mày “ lí do gì ”

“ Nhị đệ thi cao đẳng ”Hấn không tin một tiểu đệ thi cao đẳng kéo được Lăng Phong về “ Rồi , sau đó nữa ” Hai ngón tay xoa xoa , Khúc Lăng Phong có chút nặng nề “ Là Trạng nguyên toàn tỉnh ”.

Lâm Phong “ ...” Ngày mai không phải là tận thế đi .

13. Chương 13

Từ khóa mấu chốt : Trạng nguyên tỉnh L.

Nhận thức toàn bộ nội dung : Khúc Y Nhiên là trạng nguyên tỉnh L .

Sự rung động của tin tức này như là cú đánh áp chót cuối trận đấu .

Lâm Phong cảm thấy mình tuyệt đối không khoa trương , cảm của hấn được cha mẹ di truyền thật tốt, rắn chắc ,nhưng khóe miệng đã trều xuống , cố gắng đỡ lấy cái đầu ầu ầu của mình “ Lăng Phong hình như tại ta có vấn đề ”

“ Không , người không có ” thanh âm của Khúc Lăng Phong đánh vỡ ảo tưởng của hấn “ Sự thật là như vậy ”,

Hấn từ khi nghe tin này phản xạ cũng là lên Web tìm kiếm , theo tin tức công bộ Khúc Y Nhiên từ trạng nguyên L tỉnh đã thành trạng nguyên cả nước rồi , tổng điểm đều là hơn 30 thật là kinh hồn .

Mà kinh khủng hơn là các trang mạng bắt đầu ca ngợi nhất là L tỉnh ,ba từ “ Khúc Y Nhiên ” đầu bảng , người dân còn thích tin này hơn tin về ngôi sao hàng đầu .

Kì thật buồn bực nhất là trong lòng trạng nguyên đang thảm mắng , nhất văn thôi , nhất anh là gì còn viết nhiều như vậy , tiếng anh ta dịch cũng không sai nha .

Hồ lớn a lúc nào mới có người đào được cái hồ như em hấn đây .

Lâm Phong không tin lên google tìm hiểu , sự thật là hấn không thể tin . Tên nhị thiếu vô sỉ kia thật sự là trạng nguyên so với Lăng Phong năm đó cũng là trạng nguyên điểm còn cao hơn ,mà người ta không phải toàn tỉnh nữa mà là cả nước rồi .

Thế giới này loạn rồi , Lâm Phong đứng ngoài cửa gió thổi hun hút mà thét “ Ta sẽ không bao giờ tin vào tình yêu nữa !”

Khúc Lăng Phong vươn tay tắt máy tính “ Người chưa bao giờ tin mà ”

Lâm Phong “”

Không hạp ta thì chết sao .

Tin tức huyền ảo vô cùng trên mạng cũng bắt đầu truy tìm Y Nhiên ,nhưng ảnh chụp được mờ ảo vô cùng , bọn họ tra không ra mà có lẽ không có gan tra .Lâm Phong nâng cằm “ Hẳn là ba người áp chế rồi ”

Đường gia cũng tốt , Khúc gia cũng tốt không bao giờ để con thành sản phẩm tuyên truyền thế hệ mới , ngược lại khiêm tốn , rất thú vị .

“ Là ông ngoại gọi ” Cha dù muốn cũng không gọi .

Xem ra hẳn không thể không về rồi .

Ánh mắt Khúc Lăng Phong trầm xuống , hẳn bỗng đứng đứng lên nhìn ra cửa sổ nheo mắt theo ánh mặt trời mới mọc .

Dung mạo như điêu khắc dưới ánh nắng lộ ra rõ ràng mà trầm mặc như tác phẩm nghệ thuật .

Thật lâu sau , trong văn phòng vang lên thanh âm trong suốt mà lạnh lùng đặc trưng của hắn “ Đặt vé máy bay ngày mai về nước ”

Lâm Phong kinh ngạc “ Có vẻ cũng không cần gấp như vậy ”.

Khúc Lăng Phong không trả lời ấn nút đỏ trên điện thoại đang nháy .

Điện nói với quản lí Wiles Kurt “ Boss ngày mai sẽ kí hợp đồng với phòng bất động sản tỉnh L của Trung quốc xin ngài điều người đến ạ ”

Trong ánh mắt khiếp sợ của Lâm Phong , Khúc Lăng Phong nói tiếp “ Hai vé , người đi cùng ta ” sau đó bỏ của chạy lấy người .

Quản lí Kurt : “..”

Lâm Phong : “..”

Thì ra sớm có kế hoạch , người được đẩy .

Quản lí Kurt “ Sao lại là ta , hợp đồng vài tỷ đó , ông chủ đừng làm tôi sợ , Kate cô nghe không tôi cùng ông chủ , hai người đi ”

Thư kí Kate cầm văn kiện “ Ta nghe rõ là người đi , mà người nói tiếng địa phương kia ”

Quản lí , không thể trách ta , cả công ty này ngoài ta là người Mỹ đều là người Trung , ta cũng sớm lấy thôi mà .

Sự việc phát triển như vậy Lâm Phong thấy không thích hợp nhưng lại không biết vô lí ở đâu .Bất quá khi Khúc Lăng Phong muốn đem quản lí Kurt đi thì hẳn biết vấn đề ngay trước mắt rồi .Thư kí Josi đem văn kiện cho hắn nhưng cần hai chữ kí mới duyệt được , của hắn và Toirin như vậy là phân quyền rồi .

Lâm Phong bị tổn hại nguyên rửa “ Đệ người Khúc Lăng Phong , ta cho người đi mà không về ra đường thì gặp rắc rối ”

Buồn chết người, khác chết người !

Có lẽ chưa đủ hẳn bồi thêm , khiến Josi nghe mà kinh hãi “ Tên hỗn đản người không tìm nổi vợ, tìm được cũng là loại không ngực, buổi tối ôm sân bay mà ngủ”

Mắng nửa tiếng cũng hạ hỏa , hắn nhìn đồng công văn chồng gấp đôi cao như đứa bé , mà khóc , mình trốn được không , Josi đoán ý mà kéo chân hắn “ Lâm tổng, một nhà ba miệng ăn chúng ta chỉ trông vào ngài thôi . ngài muốn chúng ta chết sao ”

Lâm Phong “...”

Uy, đây là sao ?

“ Hắt xì “Kurt đang đứng ở tập đoàn Đường thị thành phố S mà hỉ mũi

Nhân viên thấy vậy mà hỏi “ Ngài bị cảm sao , nhiệt độ nơi này chênh lệch lớn lắm ”Kurt cười “ Không sao ” Josi là nhớ ta mà !

Đang ở đại sảnh ,Quản lí thấy Khúc Lăng Phong đi ra vội chạy theo , hắn không hiểu sao Boss gọi hắn đi mà không cho hắn vào phòng họp , bởi vì Đường lão tiên sinh đi , bọn họ đấu nhau tôm cá như hắn mà vào sao được .

Kì thật đây là cuộc họp vì việc nhà thôi , Khúc Lăng Phong chuyển quà của đệ đệ cho ông , đại biểu hắn không dễ dàng về nhà đâu .

Không ,cần bản là không tính về .

Ông ngoại ở giữa con gái và cháu trai cũng không biết làm thế nào

“ Ở ngoài cũng được , ta sắp vài người giúp ở biệt thự ngoại ô cho cháu , nhưng ta và ông nội cháu cũng già rồi .. nhiều việc ... phải nhờ các cháu ”Bí thư đi phía sau nghe ông nói mà học mấu .

Thân thể không như trước sao , ai là người không đi thang máy mà đi thang bộ mỗi ngày , ngài thật sự khiêm tốn rất khiêm tốn ,

Khúc Lăng Phong nghe ý tứ ám chỉ của ông ngoại mà nói “ Làm ông lo lắng rồi ”

Có nhiều thứ không nên rõ ràng .

“ Cháu không định ở lâu” Nhiều việc phải từ từ Đường lão vỗ vai hắn “ Đêm mai không có việc gì thì đến chỗ ông , vú Vương cũng nhớ cháu lắm ” Nếu không về nhà thì đem cả con cả cháu gọi lại chỗ mình thôi .

Khúc Lăng Phong thấp giọng “ Vâng , trước giúp cháu hỏi thăm sức khỏe vú Vương ”

Vú Vương cùng Lưu bá giống nhau , từ nhỏ đã chăm hai anh em nhưng Lưu Bá chăm Y Nhiên hơn còn Vương mụ lại thương anh lớn sớm độc lập .

Việc nhà cũng không quên việc công , quản lí Kurt cùng người phụ trách đi thương nghị hợp đồng .

Khúc Lăng Phong một mình lái xe trên đường cái , hai bên đường không hề như năm nào , hàng quán lẻ tẻ nay đã tập trung có khu có bãi nhờ quy hoạch của thành phố , làm hắn hơi bất ngờ .

Ngay trong khi hắn thất thần thì góc phố xuất hiện một thiếu niên lái xe ngoặt ra .

Ánh mắt trời trải trên tóc y óng ánh ,con người trong suốt không thấy đáy mang theo ý cười , tựa như tranh vẽ .

Đương nhiên nếu không có thanh âm phanh xe chói tai thì Khúc Lăng Phong chẳng liên quan gì .

Hiện tại lại có thanh âm đó cho nên hắn lái xe dừng người ta rồi

14. Chương 14

Trừ ngày chính thức yết bảng và đi lấy phiếu điểm Khúc Y Nhiên vẫn luôn bận rộn .

Y cười xe ô tô màu trắng số lượng có hạn của Đường mẫu mà đi khắp các chùa miếu hi vọng tìm được linh khí có duyên với mình, thuận tiện cũng thỏa mãn nguyện vọng “ Mang ta đi chơi ” của Lí Mật .

Bất quá sự “ Hơn người ” của y cũng làm Lí Mật đại khai nhãn giới “ Khúc Y Nhiên đồng học , người có thật sự sống ở tỉnh S không ” Lí Mật đã hơn một lần hỏi như vậy

“ Đúng vậy , điểm ấy người không cần nghĩ ” Y liếc mắt đi nơi khác mà trả lời phủ nhận hoàn toàn cái ngộ nhỏ mình đã đi nhầm .

“Xong rồi , con nhà giàu có người lái xe nệm một mình đi làm ta có thể hiểu nhưng người là người ta chỉ đường mà còn đi sai là làm sao ” vòng qua vòng lại nửa giờ mà chưa ra đường cái .

Khúc Y Nhiên cười khê “ Là duyên phận ,ta cùng nơi này có duyên thôi , nên không muốn ra ”

“ Được rồi , người nói có lí , thế này thì lúc nào mới đến chùa Từ Ân đây ”Khó lắm mới xin được y cho vào chùa mà lại kẹt ở đây , nếu không biết tính y khẳng định nghĩ y cố ý .

Thật ra Khúc Y Nhiên đang cười có chút buồn , rõ ràng Lí Mật không nói mà cũng biết con đường này kì quái , mà kì chỗ nào y tìm không ra .

Vị trí hơi hẻo lánh nhưng thoáng mát cũng không có dấu hiệu linh hồn “ Rốt cuộc là vì sao ” Ý tưởng trong đầu làm y suy tư , nhưng khi y đang suy tư thì một chiếc xe thể thao màu xám bạc lao đến , may mà Lí Mật phát hiện kéo đá làm thủng lốp xe không thì đã không là va chạm nhẹ rồi .

Mu bàn tay phải cháy máu , bắp tay trắng nõn bị thâm nhìn qua có chút chât vật nhưng Khúc Y Nhiên lại thở dài hướng Lí Mật cảm ơn “ Cảm ơn, là ta sợ ý , không ngờ đường vắng như vậy mà còn có xe chạy qua ”

Lí Mật bám dính vô lăng may mắn hẳn chỉ là oán linh không là quỷ hồn “ Xuất thần phải có lúc dừng dè lúc lái xe mà xuất thần ”

Không nghĩ sẽ bị linh hồn thuyết giảng Khúc Y Nhiên cười trừ “ Ta sẽ nhớ kĩ ”.

Mà lúc này Khúc Lăng Phong lại ảo não vì mình suýt gây ra chuyện không thể văn hồi , mở cửa xe đi xuống , ánh mặt trời chiếu vào một thân tây trang anh khí bức người nhưng khí lạnh tỏa ra làm Lí Mật nghĩ người này còn giống u linh hơn hẳn .

Khúc Lăng Phong mở miệng thanh âm thuần thuần “ Có thể đứng lên không ” hẳn nhớ rõ thiếu niên như tranh kia đang cuộn mình lại .

Giờ phút này nhìn thiếu niên đang mặc quần short hai chân trắng nõn đầy vết xanh tím , miệng vết thương trong tay có vẻ sâu, máu chảy không ngừng . Mái tóc đen tán loạn áo phông ngắn bám bụi , giày thể thao đang bị mình dẫm lên nhưng tất cả đều không ảnh hưởng đến khí chất ôn nhuận của y .

“ Hẳn là có thể a ” Khúc Y Nhiên giật mắt cá chân dùng tay không bị thương chống vào ghế đứng lên một tay nâng sức nặng thật là quá sức ,y sớm đã ngồi thụp xuống “ Thật có lỗi , không được ” y nhợt nhạt cười với hắn .

Rõ ràng mình đâm người ta bị thương , mà nạn nhân còn xin lỗi mình , một loại cảm giác nhu hòa sinh ra làm gương mặt băng lãnh ngàn năm của hắn có chút nghiêm nghị lo lắng như anh trai lớn vậy ,với bộ đồ đen sì hắn mặc trên người khác biệt hoàn toàn , “ Không nên xin lỗi là ta ” Hắn hướng Khúc Y Nhiên vươn tay “ Ta đến đỡ người ”

Khúc Y Nhiên vui vẻ đồng ý ,mình bị thương là thật không nên cậy mạnh “Cảm ơn ” y nói xong, tự nhiên mà cười lộ ra răng nanh nhỏ làm cho dung mạo cổ vẻ tuấn tú lại thêm chút trẻ con chân thành dị thường.

Khúc Lăng Phong thu tay , vuốt cằm trong lòng với thiếu niên này sinh ra hảo cảm .

Gặp mà không biết , Khúc Y Nhiên chưa từng thấy qua vị ca ca trong truyền thuyết nhà mình , tự nhiên không nhận thức nam nhân lãnh tuấn trầm mặc này chính là khúc đại thiếu gia , Khúc Lăng Phong .

Mà Khúc Lăng Phong ba năm trước ra đi, khi đó Khúc Y Nhiên mới học trung học đã một đầu tóc đỏ ,ba năm biến hóa thật lớn cũng sẽ không nhận ra thiếu niên tao nhã này là đệ đệ nhà mình cũng không thể liên tưởng .

Không khí yên lặng nhất thời chỉ còn tiếng gió thổi lá bay .

Khúc Lăng Phong “Ta đụng vào xe người ”

Khúc Y Nhiên “ Ta đụng vào xe người ”

Khúc Lăng Phong “ ... ”

Khúc Y Nhiên “ ... ”

Khúc Lăng Phong dùng tư thế mời để đối phương nói trước , Khúc Y Nhiên cười cười “ Thật ngại , ta đụng vào xe người ”

“ Chuyện này lỗi do ta ” Khúc Lăng Phong hạ giọng ý muốn nhận về mình mặc biểu tình ngơ ngác của thiếu niên .

Kính ngọc cũng đáng yêu , tâm tình khó chịu mấy ngày của hắn bỗng tan đi nhiều , Khúc Lăng Phong nhìn ô tô lật ngang mà nói “ Ta cũng đựng xe người ”

“ Chúng ta hòa nhau rồi , ha ha ”

Bị tiếng cười của y làm lây , Khúc Lăng Phong cũng cười nhẹ “ Hình như là đúng vậy đấy ”

Lí Mật đột nhiên kì quái hỏi “ Người bị đâm mà còn cười với hắn ”

Khúc Y Nhiên “ Khụ , nhìn xe hắn đi , tróc sơn , ta đâu mang nhiều tiền đi trả không nổi ”

Lí Mật “ ..” Thì ra là thế .

Khúc Y Nhiên kiểm tra cổ chân , đau một chút nhưng đi về nhà thì không sao .Đơn giản kiểm tra xe mình , sơn xước chút , bẩn chút nhưng kính không vỡ cửa không gãy , không sao , thời khắc này là để thử khả năng của nó , đâm vào liệt báo mà ô tô trắng nhỏ này lại không sao .

Vết thương trên mu bàn tay cũng đã hết chảy máu Khúc Y Nhiên nói “ Ta đi trước ”sợi tóc còn hỗn độn trong mắt Khúc Lăng Phong làm hắn dùng tay cào một chút cho y mà tự nhiên nói “ Đi đi ”

Vì động tác tay của Khúc Lăng Phong , Khúc Y Nhiên nhìn thấy một xuyên Lục Ngọc ,có một quả cầu ngọc đơn giản nhưng linh khí so với bạch xuyên của mình xem ra còn hơn .

“ Đây có thể cho ta không ” Khúc Y Nhiên kích động , cái này so với ngọc của Cao Tuấn bất đồng mang trên người cũng không là gì ,

Đây lại là linh khí tốt nhất của linh môi sư , dẫn hồn đạo pháp đều được , Khúc Lăng Phong nhìn ánh mắt y chăm chú vào chuỗi ngọc mà lúc ở nhà hắn mua tại Từ Ân tự , ánh mắt nóng bỏng vô cùng ,giống như con sóc thấy quả từng vậy ,mà nói “ Hảo , coi như đền xe cho người”

“ Phi thường cảm tạ ” Linh khí có duyên , người cũng có duyên , tặng cùng mua có chút khác .

“ Không sao ” Nhìn thiếu niên nắm ngọc trong tay hắn vui mừng , chuỗi ngọc này có ý nghĩa đặc biệt với y chẳng , mình cũng giúp được y .

“ Linh khí , người có thể ở lại nhân gian rồi ”Khúc Y Nhiên vuốt ve quả cầu mà nói với Lí Mật .

“ Ta biết rồi , mà người cùng người kia có duyên không , thấy người còn vui hơn ta ,” Lí Mật theo sợi chỉ cảm nhận khí ấm .

Cỡ nào vì diệu a , là quỷ mà thấy ấm áp .

Cảm ơn người ,Khúc Y Nhiên

15. Chương 15

Lí Mật chính thức chuyển nhà từ di động quý hiếm sang viên ngọc khó tìm trong truyền thuyết

Mới đầu hắn còn không tin quả cầu nhìn còn không trong kia thần thông như vậy , nhưng nó vào tay Khúc Y Nhiên rõ ràng thần thông .

Theo vài câu niệm chú cổ xưa thân thể hắn đã bị khí trắng bao vây để thanh tẩy thể chất , quá thành thuận lợi khiến hắn một lần nữa cảm thấy ấm áp .

Khúc Y Nhiên nhìn biểu tình hưng phấn của hắn mà cười “ Thấy sao ?”

Lí Mật bay lên mà hô “ Ta cảm thấy tốt lắm , tác giả cầu huyết cũng nâng chức cho ta từ “nó” thành hắn rồi ”

Khúc Y Nhiên gật đầu “ Đây là chuyện tốt thuyết minh người lại làm người ”

Dù chỉ là bồi linh cũng là một linh hồn tốt , có thể tự do bay trên đường không dọa người có bệnh hay thể chất yếu suy sụp .

“ Bất quá nhân duyên của người và cô nhi viện đã hết , người đã báo ơn ” Y giải thích cơ hắn .

Lí Mật lần một vòng cười “ Đã biết linh môi sư ”

Kì thật người ta muốn báo đáp là người – Khúc Y Nhiên .

Bất quá Lí Mật vẫn chưa nghĩ ra cách báo đáp , tên này nhà có tiền làm hẳn giận sôi, lại là linh môi sư thần thông muốn trả ơn cũng khó . “ Bằng không về sau ta làm GPS dẫn đường cho người ” Lí Mật lóe sáng .

“ Ách ” Khúc Y Nhiên xoay ghế , “ Tùy người thôi ”

Vì sao yếu điểm là lạc đường a , đều là “ Duyên tuyến ” làm câu Hữu duyên thiên lí năng tương ngộ vô duyên ...

Cho nên ta không phải là lộ si đâu .

Lí Mật thành một bối linh bình thường có thể tự do đi lại , không thích thì chui vào ngọc , khỏi nói cũng biết linh khí tuyệt vời cỡ nào.

Khúc Y Nhiên ngày ngày đi tìm ngọc hôm nay lại gặp “ Duyên tuyến ”, rõ ràng duyên phận còn chưa hết , Khúc Y Nhiên không hỏi tên người kia vì y có cảm giác họ sẽ nhanh gặp lại .

Hắn đang ở rất gần y – Nhưng không cần nhanh như vậy gặp đi .

Ngay chiều hôm sau , y bị mẹ dẫn về nhà ông ngoại chơi , Đường mẫu ngồi trên ghế xoa tay “ Nhiên Nhiên con khẩn trương không ?”

Khúc Y Nhiên “..”

Khẩn trương cái gì .

Đường mẫu hỏi xong tự nhìn mình mà cười “A , không sợ trời không sợ đất lại chỉ sợ ngày này !”

Khúc Y Nhiên thấy hơi thở nàng hỗn loạn biết nàng có lo lắng mà nắm tay nàng “Không sao , việc gì cũng có con ” Vô luận có nguy hiểm gì ta đều đứng trước chắn cho mẹ .

Đường mẫu nhìn ánh mắt y nhu hòa vươn tay vuốt tóc y mà nói “Đúng, con là chỗ dựa của mẹ , sau này chuyện gì cũng nhờ Nhiên Nhiên ”

“Ấn là chỗ dựa ” Y ngồi im để Đường mẫu xoa đầu mình .

Có linh khí rồi y sẽ làm linh môi sư mãi nhưng lần này y còn người nhà để bảo vệ , bảo vệ thật cẩn thận cả lời mình nói , nếu lơ là lộ thiên cơ người chịu tội không chỉ là y nữa .

Đường mẫu sắc mặt đã dịu đi mà nói “không bằng nghỉ hè chúng ta bỏ trốn , đạp ba con rồi đi Tây Song Bản Nạp chơi , con thấy sao ?”.

Khúc Y Nhiên đẩy tóc đang bay trên trán mình mà nói “ Mẹ , ba nghe thấy rồi ”

“”

Đường mẫu im lặng nhìn người ra khỏi xe từ bao giờ .

Khúc Thiên Triết làm oán phu “ Lần sau muốn trốn nên khóa cửa xe lại ”

“ Không thể trách em , anh cùng u linh giống nhau không phát tiếng chân a” Khúc ba yên lặng ngồi trên ghế thu linh khí tu tập làm u linh . Đường mẫu muốn năm nhất tiến song điều .

Lí Mật đau khổ từ khi hắn làm u linh tần số bị ném đá càng cao .

Khúc Y Nhiên nheo mắt nhìn Đường gia đêm xuống mà thấp đèn , đêm không chỉ là hết ngày mà còn báo hiệu sự thay đổi sắp đến . Khắp nhà ông ngoại toàn hoa khiến y cảm giác thật dụ nhân .

Phòng nhà ông có cảm giác cổ xưa , nghe nói có sách cổ , tường dán giấy hoa văn rất thanh lịch .

“Ba ,bao nhiêu năm rồi sao không sơn nhà mới đi ” Đường mẫu phụng phịu ghé tai ông . Đường Thế Kiệt nhìn con gái mà nói “ Ta bỏ không được ,còn Lưu bá và vú Vương ”

Lưu bá xoay người “ Ngài bỏ , ta liền bỏ ” vút Vương bê hoa quả ra “Câu này thật sâu sắc”, nhà họ Đường người không nhiều ngoài lái xe và người làm vườn còn bao nhiêu vút Vương làm hết mà theo lời ông ngoại là “ Già rồi không thích nhiều người đi lại ”

“ Ba , con mang điểm tâm cho ba , Hiểu Hiểu làm đó ”Khúc Thiên Triết đem gói bánh để lên bàn “ Hiểu Hiểu không có tâm này , là con nhắc đi , người nhà không nên câu nệ ” Đường lão ý cười càng đậm .

“ Ba ” Đường mẫu ủy khuất ta vô tâm sao đều là ta làm hấn đâu có giúp gì .

Khúc Thiên triết bị vợ lườm nhún vai .

Khúc Lăng Phong còn chưa đến , hai người không biết nghĩ gì , nhìn thấy con thì vui nhưng lòng cũng xót , lão nhân trong nhà gọi mới chịu về S Thị , về rồi cũng không về nhà ,

Bên kia Khúc Y Nhiên bắt đầu gặm quả táo to dùng vút Vương cho ,no đủ mọng nước ngọt thanh ,vì vậy thanh âm “ Chi dát” vang lên không ngừng .

“ Xú tiểu tử này đến không chào ông lại ngồi gặm táo ” Đường mẫu tùm tùm trách y .

“ Mẹ đang nói chuyện với ông mà ” Không phải có câu “ Người lớn nói chuyện trẻ nhỏ không được xen vào sao ”.

Y mới mười tám không thể là đại nhân mà trước đây cũng ít cùng người nhà tiếp xúc , cảm xúc không biết bộc lộ ra ngoài , không tốt ăn nói , bất quá y cũng cố làm con họ Khúc, cháu hai nhà – Khúc Y Nhiên .

Đường lão nhìn đứa cháu miệng còn dính vụn táo thế nào cũng vừa lòng “ Tiền đồ a , Nhiên Nhiên thủ khoa cả nước làm ta tăng cả huyết áp , Nhiên Nhiên có tiền đồ a, hơn mẹ ngươi , mẹ ngươi năm đó chỉ trong top 50 thành phố theo ba người học A Đại , người có tiền đồ a ”

“ Ba ”. “ ” Có ai trước mặt con mà chê mẹ không .

“ Ha ” Khúc Y Nhiên nhì bộ dạng lúng túng của Đường mẫu mà cười ,Đường lão xoay người “Ta nói sai sao ”.

“ Đúng rồi ” Đường mẫu chui vào lòng chồng mình , Khúc ba ôm vợ ,cảm giác hạnh phúc khi nàng véo mình .

Không khí vui vẻ hạnh phúc không ngừng , kì thật hạnh phúc chỉ cần như thế ,gia đình sum họp là được .

Tiếng chuông thanh thúy vang lên , Khúc Y Nhiên đã gặm sạch quả táo chuẩn bị đi vút , ông ngoại còn gọi ai đến , có lẽ là ông nội , nghe nói ông ngoại và ông nội hay xô mị .

“ Ta đi mở cửa ” Khúc Y nhiên vút hạt vào thùng rác lấy tạm giấy ăn lau tay nhanh chân ra mở cửa .

Cửa mở người tới quả thật là ông nội nhưng bên cạnh còn một bóng dáng cao lớn đang đỡ tay ông .

Khi bốn mắt giao nhau , họ cùng giật mình .

Thẳng đến khi ông nội thấy lạ mà nói “Nhiên Nhiên không tránh cho ông và ca ca ngươi vào sao ?” hai người mới hoàn hồn .

Ca ca hai chữ nhẹ nhàng này có sức công kích như sét vậy ít nhất là đối với Khúc Lăng Phong .

16. Chương 16

Nhiên Nhiên không tránh ra cho ông và ca ca ngươi vào sao ? ,một câu nói như vậy ,như là sét đánh là cho lòng Khúc Lăng Phong nở hoa luôn .

Như thế nào cũng không thể ghép thiếu niên như hoa nhà này cùng nhị đệ nhà hấn là một được, hấn còn nhớ rõ bộ dạng của Khúc Y Nhiên ba năm trước .

Tóc đỏ lờm ngón tay giữ li Voli uống một ngụm lại cười đến điên cuồng vô cùng kiêu ngạo ,mới hết trung học có thể coi là rắn đầu đàn , cua gái phải chia được hai lớp, cả giảng viên thực tập cũng không tha , có

lần hút trộm thuốc lá ở ban công bị hấn về lấy vở phát hiện ,hấn dạy dỗ mà Khúc Y Nhiên lại nghiêng đầu cười chân thành “ Ca ca , ta tuyệt đối không thích người ”

Ca , người biết không , ta tuyệt đối không thích người , y nói xong tiện thể cưa xấp luận văn trong tay của hấn , Khúc Lăng Phong rút người đó là luận văn mà hấn phải gửi sang Mĩ ngày mai, mà giấy trắng đã hóa tro mang theo khói bụi .

Châm chọc bao nhiêu , bi ai bao nhiêu .

Khúc Lăng Phong đã quên mình tức giận bao nhiêu , bi ai thế nào , mất bao nhiêu công sức soạn lại luận văn .

Nay rõ ràng là y , vẫn đưa ra nụ cười thiên chân , khoe miệng loan loan , ánh mắt nheo lại giống hệt nụ cười trong trí nhớ của hấn thời khắc đó .

Thẳng đến khi ông ngoại gọi cả nhà đoàn tụ hấn vẫn không muốn gặp y chỉ là danh hiệu “ Trang nguyên toàn khoa cả nước ” làm hấn nghi hoặc , tò mò mà không ngờ lại là y , người lái xe ma sa ra ti trắng số lượng có hạn , thiếu niên tóc đen đó .

Kì thật nên sớm phát hiện S thị có bao nhiêu nhà có thể đi loại xe này ?Tất cả quỹ địa đều nghen tại hống hấn không thể phát ra ,mà im lặng cũng không được .

Nhưng thiếu niên đối diện y lại giật mình hoàn hồn , nhợt nhạt cười, môi hồng nhợt tạo nên một độ cung duyên dáng , khoe mắt loan loan như thế nào không giống kí ức xưa kia “ Ca ca , ngài trở lại ”

Thanh âm đặc biệt của thiếu niên vào tai hấn như mây bay , ông nội vừa lòng mà Khúc Lăng Phong chỉ im lặng chống đỡ thần nhiên đi ngang qua y, sau đó gật gật đầu .

Thiếu niên đi phía sau động tác tự nhiên mà tao nhã vô hình.

Ba năm ,một người sao thay đổi như vậy ?

Khúc Lăng Phong không thể hiểu nổi tư vị trong lòng mình , làm cho hấn rời mắt không thể nhìn dung mạo như ngọc kia nữa mà nhìn về phía mẫu thân đang rúc vào lòng cha , Khúc gia đại ca lại bất động .

Ánh mắt cha mẹ không có phần tiêu tụy mà có chút chờ mong khẩn trương mà cha nội liềm nay nắm chặt tay để điều hòa tâm tình .

Trong phòng này đều là người chí thân của hấn .

Khúc Lăng Phong trầm mặc trong lòng lại nhớ ánh mắt sáng trong của thiếu niên mà nói “ Cha , mẹ ”

“ Lăng Phong về là tốt rồi ” Khúc ba dù sao là quan chức cũng biết kiềm chế khác với Đường mẫu hay kích động , hấn buông vai vợ đúng đây , ôm vai con nay đã cao hơn mình , tặng đá đeo bao năm như trút bỏ “ Về là tốt rồi , mẹ người cũng rất nhớ người ”Lời nói đơn giản như vậy .

Thật sự rất nhớ , hấn học đại học ngoài nước mỗi lần thăm đều đáp máy bay , nghỉ hè nghỉ đông sẽ tự động về mà ba năm nay lại không có .

“Chớp mắt cao như vậy , không tin người từ bụng ta chui ra ” Đường mẫu lại cụng Khúc ba mà nhìn hấn Khúc cha nhìn vợ “ Em là tranh công với anh ” Đường mẫu tức giận “ Dù sao cũng cần ta sinh ”

“Được rồi , ta sai đừng dọa người ”Đường mẫu mọc sừng , ta dọa ai , Khúc phụ biết vợ giận vội dỗ con về mà mình bị đuổi là không được .

Nhìn cha mẹ như vậy hai anh em ngoài ý muốn nhìn nhau mà cũng thấy được ý cười đậm lên trong mắt nhau .Kết quả, Khúc Lăng Phong sưng sốt , Khúc Y Nhiên tươi cười càng lúc càng đậm .

Ông ngoại vui mừng nói “ Ca ca trở về , Nhiên Nhiên vui sao ? ”

Khúc Y Nhiên không nghĩ mà nói “ Vui ”

Y không nghĩ người đụng phải mình là ca ca mà còn giúp mình tìm ngọc tất nhiên là vui , hôm ấy không biết sao mà không bắt hấn đền sau đó lại có ngọc cũng không để ý , Khúc Y Nhiên lúc này ánh mắt như keo da trâu mà đánh giá đại ca Khúc Lăng Phong.

“Ca ca rất đẹp trai , tốt nhìn lắm ” ánh mắt Khúc Y Nhiên sáng trưng nhưng Khúc Lăng Phong không phản cảm với câu “ người tốt ” tiếp theo còn làm hấn bay trong gió luôn , người giống như tên rồi ,Lăng Phong .

Thật muốn thay đổi thời tiết.

Bữa tối là Lưu bá và vú Vương làm , vú luôn thương Khúc gia lão đại nay thấy hấn về kích động mà làm một bàn đầy thức ăn so với Tết còn nhiều hơn .

Khúc Lăng Phong ngồi vào bàn ăn là biết bị tính kế rồi .

Bên trái là người mẹ tình cảm dạt dào gấp thức ăn cho hấn , bên phải là em trai yên lặng ăn cơm .

Y hôm nay mặc một cái áo sơ mi trắng tao nhã , tay áo được khảm một khối ngọc xanh biếc theo động tác mà lóe sáng , ánh mắt hấn không tục giác bị hấp dẫn , Theo cổ áo không khóa sẽ nhìn thấy một đường chỉ màu đen rõ ràng là dây đeo ngọc .

Khúc Lăng Phong yên lặng dời tầm mắt nhưng Khúc Y Nhiên lại nhạy cảm phát hiện ra ánh mắt hấn vừa nhìn chỗ nào từ cái cổ trắng nõn kéo vòng ngọc ra “ Ca , còn nhớ cái này sao , người ngày hôm qua đưa cho ta ”

Thanh âm không tính nhỏ , không chỉ có hai người nghe thấu .

“” Khúc Lăng Phong chuẩn bị nuốt khối thịt bò vừa nhai .

“” Đường mẫu đem nước trái cây vừa uống phun thẳng vào Khúc ba .

Khúc ba trúng đạn không để ý cái áo loang lổ hướng người lớn xin lỗi “ Ba , Hiểu Hiểu thất lễ ”

“ Ha ha ” Không sao , Khúc , Đường đều là con một lâu ngày mới tụ họp , hai lão đều vui mừng .

Ông nội ngồi cạnh Khúc Y Nhiên nghe y nói mà vui mừng .

Xú tiểu tử này kì thật vẫn luôn quan tâm đến gia đình , Đường lão cũng như vậy không ngừng cười .

Bàn ăn không lớn lại có vài người , chẳng ai hỏi thêm vì vậy hiểu lầm này, ván đã đóng thuyền .

Thật lâu sau Khúc đại ca mới đem thịt nuốt xuống , ngày hôm qua vào giờ này hấn còn không biết thiếu niên đó là em mình , giờ phút này hấn cũng hơn một lần mà thưởng thức thiếu niên này .

Quay một vòng mọi thứ đều về điểm xuất phát , thứ vận mệnh này đoán không nổi .

Lí Mật vừa chui ra khỏi ngọc để hít thở không khí , kết quả vừa ra đã nhìn thấy nam nhân như khối băng thâm trầm nào đó đang ngồi cạnh Khúc Y Nhiên , lần này lãnh khí có chút thu liễm nhưng vẫn lạnh a , bất quá sao có thể ngồi đây ăn cơm cùng Khúc Ca , hấn mới bề quan một ngày mà thật giống như nhiều chuyện diễn ra .

Khúc Y Nhiên “Hấn là thân ca của ta , không có việc gì ”

Lí Mật “..”

Ta khát .. này là không có việc gì !?

Sau khi ăn mọi người không có việc gì bị Đường lão luận lí thành chương mà giữ lại , ông nội lên tiếng “ Đi , hôm nay chúng ta bàn tiếp việc nhiều năm chưa xong kia ” người lớn tuổi nói người nhỏ sao lạo không nghe .

Đường mẫu mặc dù có nhiều chuyện muốn hỏi con nhưng nhìn thấy hấn bình an lại không biết nói gì , bình an là tốt rồi , nàng theo chồng nhìn các cụ chơi cờ , Lưu bá và Vương mục đi thu dọn , kết quả trong phòng cò lại hai anh em .

Lão đại trầm mặc không nói , lão nhị từ trên sofa đứng lên hỗ trợ dọn dẹp , Lưu bá thấy vậy nhưng không hề nói gì tiếp tục làm , Vương mục lúc đầu kinh ngạc nhưng cũng cười cười để Khúc Y Nhiên từ phòng khách đến phòng bếp mà nhảy qua nhảy lại .

Khúc Lăng Phong lại không có ổn như vậy , Nhị đệ nhà hấn từ nhỏ quần lót của mình còn không giặt , không đúng , không giống nhưng ảo giác này sao lại chân thật như vậy .

Khúc Lăng Phong ma xui quỷ khiến mà gọi “ Khúc Y Nhiên ”

“ Ca , người gọi ta ” Khúc Y Nhiên lấy hai tờ giấy lau tay cười mà hỏi .

“ Không , không có gì ” một tiếng “ ca ” này đem nghi hoặc của hắn đổ đi mất rồi

17. Chương 17

Lưu bá đi xem hai ông chơi cờ khí thế ngất trời , phòng bếp chỉ còn Vương mụ vì thế công việc thu dọn bà “ Tự động chuyển nhượng ” cho Khúc Y Nhiên .

Đêm nay Khúc gia đại ca vô cùng kiên quyết bị đệ đệ nhà mình kích động không nhỏ , đem rác bỏ túi cầm khăn lau bàn rồi phun nước giống như quen thuộc ,chính là Khúc Y Nhiên , biểu tình chuyên chú làm Khúc gia đại ca không dám nhìn thẳng .

Lí Mật theo khối ngọc đi ra quần quanh cổ tay Khúc Y Nhiên mà xem người đang cầm tờ báo kia ,thực chất ánh mắt không thể rời khỏi bóng lưng Khúc Y Nhiên chính là Khúc Lăng Phong mà hỏi “ Anh em người chính là tình huống như vậy ”

Khúc Y Nhiên vẫn lau bàn “ Nói thật ra ta cũng không biết ”

Lí Mật “ ???”

Khúc Y Nhiên đơn giản tổng kết “ Vì chúng ta quan hệ không tốt

“ Nha ”

“ Tuy rằng không rõ nhưng có thể nhận thấy ”y nhắm mắt ba mươi giây sau đó càng thêm khẳng định .

Lí Mật lắc đầu “ Người a trừ bỏ thần thông quỷ quái giỏi nhất là nhìn người ”

Khúc Y Nhiên bình thản “ Không như vậy thì làm linh môi sư khổ lắm ”

Trời sinh khác thường ít người sống lâu không đoán người mà đối phó sao tồn tại được , biết xuyên qua trời mà xem thiên nhân xem vạn vật là trách nhiệm của linh môi sư , bất quá không từ người mà ra sao .

Biết nhưng không thể nói , trơ mắt nhìn người thân ra đi cả những người quen thuộc nữa , tư vị này sao nói ra .Khúc gia vì di truyền linh môi thể chất mà nay chỉ còn y .

Nghiêm trang nói ra nỗi khổ , Khúc Y Nhiên nhìn Lí Mật sau đó hỏi người học ai biểu tình này

“ Cao Tuấn ” Lí Mật phì cười “ ta đi đây ” Nhà của Đường lão cổ kính lại có tranh chữ , hắn thoải mái lại gần , Khúc Y Nhiên không quản hắn lau nốt cái bàn sau đó không biết nghĩ gì gọi “ Lí Mật ”

“ Có ” Mật quỷ phóng đến .

“ Ông ngoại có cho ta một căn nhà gần đây , người tìm rõ vị trí đi ”y nhớ Lưu bá nói gần nhà ông ngoại lúc trước ,ông cho là vì lo cháu muốn đến ăn chực , Lí Mật kì quái “ Toàn nhà cao tầng sao tìm , có gì đặc biệt ”

“ Cũng không có gì đặc biệt chỉ có một nữ linh giống người thôi ”Lí Mật đầu đầy hắc tuyến “ Được rồi ” Quả thật đặc thù .Xem ra thể chất linh môi sư đặc biệt đi đâu cũng gặp kẻ “Không phải người ”Lí Mật tự nhiên xuyên tường ,từ khi hắn biến thành hảo linh còn có công năng xuyên qua .

Tường dày liền dày mỏng liền mỏng mà khi còn là hồn thường chỉ có thể leo cửa sổ .

Lí Mật đi rồi , Khúc Lăng Phong sững sốt ,hắn giờ tờ báo nhưng vẫn nhìn đệ đệ, y lau bàn xong sắp xếp đẹp đẽ như thường làm vậy .

Nhưng thứ chân chính là hắn thất thần là nụ cười như bảo thạch rubi trong suốt thanh thuần , tìm không ra từ để so sánh , Khúc Lăng Phong không thể tin đây là đệ đệ nhà mình , không tạp chất như vậy .

Về ngoài thay đổi như thường , là ngũ quan tuổi thanh xuân đã rõ rệt , đường nét săn chắc , tính cách thu liễm không thể không có , nói thể nào cũng đọc sách 9 năm nhưng tao nhã từ trong xương như vậy, ba năm , một người biến hóa như vậy sao .

Trong một thoáng Khúc Lăng Phong như thấy lại chính mình công một đứa trẻ mập mạp tay nắm hoa chạy điên trong vườn .

Hắn đoạt lấy bình sữa trong tay vú Trương tự đứt , cầm bím tự thay cho y,hắn ôm y đi công viên anh em chơi trò chơi .

Là từ khi nào đệ đệ hắn chăm lớn lên cuồng ngạo , là khi lên cấp hai đi .Mới đầu là luận văn mắt tích , sau đó bản quan trọng nhất bị hủy diệt , đệ đệ hí mắt cười “ Ca , người rời đi , nhà họ Khúc chỉ cần ta là được , người không phải thích đi nước ngoài sao , đi đường về nữa ”

Đây là đệ đệ không biết bao lần gọi hắn ca ca sao .

“Nhiên Nhiên ” Khúc Lăng Phong thấp giọng thì thào .

Linh môi sư sấu quay đầu nhìn hắn “ Ca ”

“ Chuyện gì ” Biểu tình trên mặt nhạt xuống .

“ Không có gì ” Khúc Y Nhiên thấp phần mê man , không phải người gọi ta sao như thế nào hỏi ngược lại ta ?

Bất quá nhìn anh mình sầm mặt Khúc Y Nhiên cúi đầu nhìn quả táo trong tay , ăn mảnh đau bụng sao , huynh đệ không tốt rồi ,lại trước mặt anh ấy anh một mình khó trách người ta lạnh mặt với mình .

“ Thật có lỗi ” Khúc Y Nhiên mặt đỏ bừng với ca ca cười mờ mịt sau đó “Xẹt ” một tiếng quả táo bị chia làm hai , phần lớn đưa tới cho Khúc Lăng Phong “ Nhất thời không thấy dao cắt hoa quả , ta rửa tay rồi ”

Ánh mắt mị thành cái động cười giống như con sóc đưa hạt thông lấy lòng người .Khúc Lăng Phong ma xui quỷ khiến cầm lấy mà không định ăn .

Khúc Y Nhiên kì quái nhìn hắn cầm một miếng to , chính mình ăn cho ca xem trước một bên ăn một bên nhỏ giọng báo cáo “ Ca quả táo thực ngọt ”

Nói xong khoe mắt lại loạn lên .

Khúc Lăng Phong trong lòng cứng lại , một tiếng “ Ca ” kêu thật tự nhiên .

Vì thế khi Lí Mật bay về nhìn thấy hai anh em yên ổn ngồi cắn quả táo tròn mắt chút nữa rớt ra vì hắn là linh hồn tất nhiên không rơi được.

“ Khúc ca , phòng ở tìm được rồi ”

“ rất nhanh ”

“Khụ , đúng vậy ” cái phòng kia viết chói lọi một chữ “ Khúc ”mà cả hai tầng đều bị một cỗ khí kì quái bao phủ ,chắc là cái đó luôn .

Bất quá thực ra có chút tình tiết sai lệch “ Khúc ca, đó là một nam quỷ ”

“ A ” Khúc Y Nhiên kinh ngạc “ Sao lại thế , tóc dài , mặc váy đỏ ”

Lí Mật phủ định “ Người ta là tà áo quá dài , thật sự là nam ta còn vòng một vòng toilet hắn là người cổ đại nên tóc dài thôi” .

“ Ách , phải không ” Khúc Y Nhiên nhu cần thiếu chút nữa đem hạt táo nuốt xuống .Bên cạnh đột nhiên xuất hiện một cốc nước ấm ,y nhận lấy uống vài ngụm mới nhận ra là ca ca trầm mặc đưa cho mình cười sán lạn “ Cảm ơn , ca ca ” .

Lúc này đây Khúc Lăng Phong ứng giọng “ Ân ”tuy rằng chỉ có một chữ .

Xem ra đêm nay có thể đi tìm hồng y nam quỷ tâm sự , Khúc Y Nhiên nhãn châu chuyển động đột nhiên đứng lên “ Ca , ta có điểm buồn ngủ , ta đi trước ”

“ Ân ” Lại một tiếng nặng nề , Khúc Lăng Phong trong lòng mờ mịt ,ông gọi hấn đến rồi để hấn và em trai ở lại , lúc đó Khúc Y Nhiên đang dọn bàn không biết , mắt thấy thiếu niên ngáp dài mắt ướt sũng giống con sóc hơn nữa đi vài bước quay lại hỏi hấn “ Ca , anh trụ phòng nào ?”

Khúc Lăng Phong chậm rãi mà nói “Tầng ba , phòng thứ hai , tay phải ”

“ Tốt ” Khúc Y Nhiên nhìn anh trai sau đó chạy đến là nhanh , ở lầu ba nhảy cửa sổ có vẻ không tốt .

“ A , thật tốt quá ”Khúc Y Nhiên mở ra rèm cửa nhìn xuống mà hét ,thì ra có ban công nổi xuống thế thì không cần nhảy cửa sổ .

Lí Mật “..”

“ Người muốn nhảy cửa sổ đi đâu ” Thanh âm trầm thấp từ cửa chính đánh úp xuống

Khúc Y Nhiên !!!

Lí Mật !!!

Kích động mà nói , Khúc Y Nhiên khấn trương , nhưng Lí Mật khấn trương cái gì ? Người nói anh ta có nghe được đâu .

Khúc Y Nhiên quay đầu có chút gượng ép mà cười “ Ca ”

Con sóc nhìn mình làm độ ẩm của Khúc Lăng Phong đột nhiên tăng lên .

“ Người muốn nhảy cửa sổ đi đâu ”

“ Về phòng ta ở gần đây ” Khúc Y Nhiên vô cùng nhu thuận

“ Gần đây ”Khúc Lăng Phong có chút buồn cười mà nhìn y “ Ta đưa người đi ”

Khúc Y Nhiên “.”

Lí Mật “.”

Khúc Y Nhiên trong lòng vô cùng đau khổ , ca sao người cũng ham vui như Lí Mật vậy .

18. Chương 18

Khúc Y Nhiên cố tình tìm cách phá vỡ tâm nguyện muốn đi của đại ca nhưng anh lại duy trì quá tốt nguồn gen quật cường của Khúc ba .

Chuyển tảng đá thiếu chút nữa đập vào chân mình , Khúc Y Nhiên đau khổ dẫn theo đại ca “ mới nhận chức ” đến phòng ở ,đương nhiên là Lí Mật dẫn đường .

Căn nhà không như nhà Đường lão mà lại mang vẻ xa hoa tiện nghi của Phú nhị đại , trên cửa là một chữ “ Khúc ” thật to do chính tay ông viết cứng cáp hữu lực bất quá điểm kì quái là cả phòng bị bao trùm bởi một không khí âm u nhưng không có tia tử khí oán hận.

Như vậy không phải oán linh , y đánh giá “ Người nói hấn mặc đồ gì ”

“Màu đỏ cực kì xinh đẹp nhưng không rõ triều đại nào ” hấn khoa lí khoa văn không tốt .

“ Cổ đại sao ”Khúc Y Nhiên có xem qua bản tin trí nhớ , không tự gặp hồn này còn Khúc tóc vàng nhìn hồng y nhân một cái đã sợ ngây người rồi ,Lí Mật theo lời Khúc Y Nhiên tìm cô gái áo đỏ đến khi thấy quả nhiên là rồi mù , có xinh đẹp , áo đỏ nhưng hầu kết và đôi chân so với phụ nữ khác nhiều lắm , có cô gái cổ đại nào đi giấy số 43 sao .

Ngay khi Khúc linh môi đang cùng linh hồn thần du thì thanh âm Khúc đại ca vang lên làm họ giật mình .

“ Như thế nào không vào ?”

“ Ta không mang khóa ”

Khúc Lăng PHong “.” Vậy người đến làm gì .

Khúc Y Nhiên tiếp thu tín hiệu của Lí Mật “ Có thể trèo tường vào mà ”

Khúc Lăng Phong “..”

“ Cửa sổ tầng một không khóa ” nuốt nước bọt nói tiếp

Khúc Lăng Phong “..”

Cho nên dù không có khóa chúng ta vẫn vào được định giải thích điều đó sao ?

Khúc đại ca đứng im bất động , Khúc Y Nhiên càng không yên vội vàng nói “ Ca , người vẫn là về đi ”

“ Không cần ” Khúc Lăng Phong đột nhiên lộ ra kiên trì .

“ Nhưng là ...”

“ Nguyên nhân ” Khúc đại ca cắt ngang lời y “ Nguyên nhân người đến đây ”

“ Tìm kiếm lí do ta bị trúng tà , bị thương ” y nói

Không có lí do chi bằng nói thật .

“ Trúng tà , bị thương ” Khúc Lăng Phong ngần ngại nói trọng điểm .

“ Đúng vậy cho nên ba mẹ không cho ta tới đây , ta phải biết lí do ”Biết rõ cổ quái mà vô tâm đối với linh môi sư là không được .

Khúc đại ca trầm mặc ngay khi Khúc Y Nhiên nghĩ hẳn sẽ không nói gì thì thanh âm vang lên “ Vào đi ..”

Vì thế hai anh em cùng nhau trèo tường vào nhà mình .

Lí Mật trên cao nhìn xuống như lọt vào sương mù không hiểu nổi ?

Hai anh em nhà này so với hồng y nam nhân còn quái dị hơn .

Theo lời dẫn của Lí Mật họ chui qua cửa sổ vào nhà ,vừa đặt chân xuống đất một cỗ khí lạnh tấp thẳng vào rợn cả sống lưng đương nhiên không phải do hồng y nam tử cố ý phát ra ,chính là chết quá lâu không siêu thoát ,mà thành nói chung bị kẹt tại tolet là do dính chú pháp không đi được , dù sao người chết không ai nguyện ý bị nhốt ở tolet .

Nhưng là sao nó chủ động dọa người , Khúc Y Nhiên băn khoăn mà Khúc Lăng Phong cũng đồng dạng suy nghĩ .

Suy nghĩ của họ có chút bất đồng nhưng biểu hiện giống nhau làm cho Lí Mật cảm thán một phen , quả nhiên là anh em nhìn kĩ nét mặt cũng giống .

Lí Mật hỏi y “ Đi lên sao ? người kia chắc cũng đã thấy chúng ta vào ”

Khúc Y Nhiên nói “ Tự nhiên phải lên thôi ”

Nói với Lí Mật xong nghiêng đầu dùng vẻ mặt tội nghiệp mà nhìn ca ca bằng sơn

“ Ca ”

“ Đi thôi ”

“” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Khúc Y nhiên suy sụp , hẳn xem ra nhất quyết muốn đi theo mình , thôi đến lúc đó có việc gì bảo vệ hẳn chu toàn là được . Linh môi sư không phải là một nghề cần che giấu .

“ Không sao, ca, người không nhìn thấy hồn , người đứng ở tolet nói chuyện với nó là được dù sao cũng là dùng ý nghĩ mà ”

“Cũng đúng ” Nhưng cứ đứng như vậy nhìn gương tolet không kì sao ?

Cũng không còn biện pháp khác , Khúc Y Nhiên nắm chặt linh khí trong tay đi vào tolet “ Xin chào ” vào địa bàn của người ta phải đánh tiếng , Lí Mật cũng học theo “ Xin chào ”.

Khung kính có chút mờ hồ sau đó một bóng người hiện ra , xiêm y điểm hồng , tóc đen như mực trải dài , dây lưng đỏ buộc quanh hông hở hững lại lộ ra một cổ mê người , Khúc Y Nhiên nhu mắt lúc trước mình đầu bị sắc đẹp làm choáng váng như vậy .

“ Là người ” hồng y nam tử biểu tình thật nhạt không lạnh băng cũng chẳng gần gũi .

Khúc Y Nhiên gật đầu “ Chúng ta đã gặp , bất quá lần đó cũng không phải ta hoàn toàn , ta là linh môi sư họ Khúc ” dùng ý niệm nói chuyện với cái gương khi” Công tác ” liền quên hết thấy giống như khi nói chuyện với Lí Mật tại trường thi .

Cho nên Khúc đại ca bị kịch bị đệ đệ nhà mình lãng quên , y cố tình không có làm gì chỉ là nhìn gương ngây ngô cười .

Lại trúng tà ?

Hồng y nam tử nhìn nam nhân đứng yên sau lưng y trong lòng có chút phỏng đoán nâng cằm xem như hiểu biết mà nhũu chăm chăm Khúc Y Nhiên khoe miệng tươi cười mà nói : “ Đông Phương Bất Bại ”

Lí Mật “ Tên rất khí phách ”

Khúc Y Nhiên “ Tên rất êm tai ”

Đông Phương Bất Bại “..” bốn chữ này không làm bọn họ khiếp sợ sao

“ Các người chưa từng nghe qua tên bốn tọa ” Không phải câu nghi vấn

Lí Mật ngưỡng chừng gãi đầu “ Ta học khoa lý , không có học văn ”

Khúc Y Nhiên “ Ta thật ra học văn nhưng lịch sử không có tên người nào là Đông Phương Bất Bại .

Giáo chủ đại nhân “”

Lí Mật từ nhỏ sống trong cô nhi viện, thời thơ ấu lại vất vả , căn bản không bị điện giật của tiểu thuyết võ hiệp đến trường lại chăm chỉ học tập , học xong đi làm thêm lấy sinh hoạt phí , bằng không có thể làm trạng nguyên sao .

Khúc Y Nhiên không ở trong cô nhi viện nhưng cũng gần gũi chăm chỉ học tập ngoài giờ học đi dẫn linh hồn nếu không thi vào khoa anh sao có thể mãn phần , văn cũng chỉ sai vài chữ ?

Hai người ai mà còn để tâm Đông Phương Bất Bại trông như thế nào , càng không biết tên hiệu người này có bao nhiêu vang dội !

“ Đông Phương, có thể nói ta nghe việc của người ”

“ Không có gì như người thấy ta ra ngoài không được thôi ” Không phải bị nhốt trong toilet mà bị nhốt tại vị trí này từ lâu .

Sau khi không có lập tức biến mất ngược lại thành u hồn, hẳn cũng từng không cam lòng , từng oán hận , cũng đã nhìn qua ân oán thị phi , giáo chủ đại nhân sớm đã bình lặng tâm tư yên ổn mà đối mặt .

Nơi này đã biến đổi nhiều lần , trường đua ngựa , hoàng cung , thậm chí đất hoang hẳn đều có thể nhận nhưng độc không đồng ý nó thành “ nhà xí” có một người trước mặt hẳn mà đi tiểu , Vì thế Khúc Y Nhiên nguyên bản bị dọa sợ cũng là người đầu tiên hẳn chủ động trời lên gặp .

Sự việc chỉ đơn giản như vậy , Khúc Y Nhiên và Lí Mật nghe xong ngơ ngác .

Lí Mật có chút kinh ngạc là thân phận của Khúc Y Nhiên “ Cho nên người là xuyên qua ”

Khúc Y Nhiên gật đầu “ Đúng ta vẫn đang tìm linh hồn của thân thể này mà không có tiến triển ”

Đông Phương bất bại “ Người có thể không cần tìm ”

Khúc Y Nhiên “ ? ? ”

Đông Phương Bất Bại “ Hẳn đã tiêu tán ”

Khúc Y Nhiên quá sợ hãi “ Đây là chuyện gì ”

Giáo chủ sau bao năm không diễn đại quyết định dùng phương thức khác giả thích , tú hoa châm bay lả tả khiến Khúc Y Nhiên rơi vào kị ức của Đông Phương Bất Bại ,đó là ngày bản gốc gặp giáo chủ .

Khúc Y Nhiên khiếp sợ khi nhìn thấy bản gốc vốn là bị người hạ chú may mà gặp giáo chủ nên chú đó bị hóa giải , nhưng hồn phách Khúc tóc vàng vì bị kinh hách quá mà bị vỡ không trụ vững mà tiêu tán sau đó y xuyên vào.

Trí nhớ ngủ say bắt đầu nổi lên Khúc Y Nhiên đã xác định tiền căn hậu quả cũng biết thông suốt mọi sự .

Có người tặng Khúc tóc vàng một khối đá cầm chú cổ xưa kích thích sự phản nghịch trong người hắn , cho nên hắn mới có thể thay đổi ,ác ngôn đuổi anh mình đi , Bí ẩn mở ra nhưng bí ẩn mới lại đến .

Năm đó khi Khúc , Đường hai nhà suy sụp , Khúc gia đại ca ở nơi nào .

Dùng thủ đoạn như vậy đem anh ta đuổi đi lẽ nào là một bộ phận của âm mưu đó , có mở đầu ,có diễn biến đem căn cơ của hai nhà phá đổ phải là kế hoạch từ trước ,

Khúc Y Nhiên nắm chặt tay hiềm có mà nổi giận .Mất tiền mất chức đều là vật ngoài thân nhưng linh hồn “ Khúc Y Nhiên ” còn hoàn toàn tan biến kiếp sau cũng không có cơ hội làm người !

Gặp khuôn mặt ôn nhuận như ngọc của Khúc Y Nhiên nhẵn thành một đoàn , Khúc Lăng Phong nhấn DV di động quay lại ,sau đó không dấu vết đóng nắp máy .

Vài thứ mắt thường không nhìn ra , công nghệ lại có thể .

19. Chương 19

Từ khi làm nghề gặp bao nhiêu linh hồn , tử linh không lại gần được ngay cả oán linh cũng đã gặp bao nhiêu , gần nhất còn thu nhận một oán linh nhưng họ đều còn tồn tại nhân gian và “ Khúc Y Nhiên ” cũng là người đang chân chính mà sống .

Vì chú thuật mà tiêu tán đi một linh hồn sống .

Khúc Lăng Phong cất di động không biết làm sao thiếu niên một khác trước còn vui tươi nay lại thay đổi .

Ai , Bi , Phẫn rối loạn thành một đoàn .

Hắn theo bản năng mà nắm lấy vai y mới phát hiện đệ đệ nhà mình chỉ gầy như sào trúc ? Cả người toàn xương , y bình thường không hảo ăn cơm sao ?

Không phải , hôm nay trên bàn cơm y đâu có biểu hiện chán ăn sao lại như vậy, cả cà rốt mà y ghét cũng một ngụm dùng cái miệng nhỏ cắn sạch .

Hắn đưa tay ôm vai thiếu niên phát hiện y không nhìn mình mà vẫn đứng im mới thấp giọng kêu “ Nhiên Nhiên ”.

Thân thể Khúc Y Nhiên run lên chậm rãi nhìn hắn, đáy mắt vẫn mông lung , y nói “ Ca ca , xin lỗi ”

Đến lúc này bị thương trong đáy lòng mới rút đi “Khúc Y Nhiên ” quả thật hồn phi phách tán nhưng tưởng nhớ hắn chôn giấu sâu trong đáy lòng về ca ca không hề tiêu tan , một tiếng xin lỗi này là điều mà hắn chân chính hối tiếc , Khúc Y Nhiên lần đầu thấy mình bị ảnh hưởng ,câu này một phần là người kia nói một phần cũng của y .

Bởi vì linh hồn y siêu thoát lúc trước cũng chưa bao giờ giải thích với anh mình một lời . Cho nên thật xin lỗi ,

Khúc Lăng Phong nghe câu nói kia của đệ đệ không hiểu sao gương mặt chấp nhất cùng biểu tình này làm hắn gật đầu “ Ta nhận”

“ Cảm ơn , ca ” Đáp lại Khúc Lăng Phong là nụ cười tươi như hoa của thiếu niên , nụ cười kia thập phần cuốn hút làm hắn cười theo ,nhưng hắn vừa nhột nhột cười thì thiếu niên đã hoa tóc quay về phía cái gương , tiếp tục cười rộ lên với cái gương.

Khúc gia đại ca nhất thời đen mặt .

Nụ cười nhếch còn đọng lại , nói lạnh không lạnh nóng không nóng rất quỷ dị .

“” Lí Mật bị hình tượng ở chung của hai anh em nhà này dọa cho choáng váng trong lòng có chút bất đắc dĩ , Khúc đại ca người ta ngây ngô cười bình thường với người, sao người lại đáp lại kiểu cười bất bình thường như vậy , nhưng anh ta cũng lạ nha, em trai quỷ dị như vậy mà không ý kiến , nghiêm túc đáp lại thậm chí còn cùng với nó ở trong phòng vệ sinh ngây ngô cười .

Là ta kiên thức quá ít hay là xã hội này tiến bộ quá nhanh .

Lí Mật đột nhiên cảm thấy mình nên đi nhiều một chút ghen tại trường thi nhiều năm như vậy bỏ lỡ nhiều thứ . nói sao hắn cũng mới 18 .

Uy ? Sao lại như vậy ?

Ta đi một lúc hai người sao lại kí kết hiệp ước không bình đẳng?Khúc Y Nhiên linh khí kia không phải ta trụ sao ?

“Đông Phương Bất Bại thứ tự trước sau người hiểu không ? người nhiều tuổi hơn ta nhưng ta ở trước người phải gọi ta tiên bối ” Lí Mật nóng nảy dùng thứ tự trường học mà giải thích .

“Biết , trước đến , sau đi ” thanh âm giáo chủ đại nhân nghe qua cục kì bình thản .

Lí Mật “.. ..”

Người này tuyệt đối không phải là đại nhân vật lịch sử! kiếp trước là thổ phỉ đi ?

Lí Mật tức giận xắn tay áo chuẩn bị bảo vệ địa bàn . Đông Phương Bất Bại phóng tú hoa châm sáng ngời ,Lí Mật rút cổ khí thế chìm như bóng xì hơi , được rồi thứ kia châm rất đau đi . Hảo quy không chấp thiết trước mắt ! Ta nhẫn !

Vì thế Lí Mật đem hi vọng đặt vào linh môi sư “ Thân ái , người nói đi ”

“ Nói cái gì , sao người kích động”Khúc Y Nhiên kì quái hỏi “ Đông Phương chỉ là tạm trú ta chưa nghĩ ra cách khác , hướng gì thứ này không chỉ đủ chỗ cho một linh hồn rất rộng , trước mắt ta chưa đủ sức lực hồn nghìn năm cho hắn trong này lọc tử khí thôi ”

Kì Thật là năng lực có hạn chưa bao giờ gặp linh hồn nhiều tuổi như vậy không biết dẫn ra sao .Khúc Y Nhiên hỏi Đông Phương “ Âm giới có phái người tới không”

“Có ” giáo chủ sửa hảo kim mí mắt không nâng lên “ Đám ô hợp”

Lí Mật “ ... ”

Khúc Y Nhiên gật đầu, quỷ âm thấy Đông Phương là muốn đi đường vòng, tú hoa châm giờ vô dụng với người thường nhưng trát quỷ tốt lắm .

Đông Phương an ổn ở đây lâu như vậy phỏng chừng nơi này đã đứng đầu trong danh sách “ Việc không ai quản ” của âm giới , mở một mắt nhắm một mắt cả đám họp lại cũng không đánh nổi hắn , Hắc Bạch vô thường cũng không vì đám thuộc hạ không nên thân mà nháo sự , dù sao đánh cũng không đuổi được hắn đi , bình thường Diêm vương không truy họ cũng lờ , ai lại đi tăng công việc cho mình cơ chứ, lương không có mỗi lần đi tuần tránh xa là tốt rồi .

Tuy rằng vũ lực có giá trị lớn nhưng ngàn năm qua cũng chẳng có chuyện gì ,ai vô tình đến đều bị giáo chủ đại nhân xử hết rồi , việc gì cũng phải công bằng không phải người cũng không được khinh a , nếu nghe tên Đông Phương Bất Bại tránh xa là ổn rồi .

Đầu năm nay tôn trọng hài hòa xã hội , bất quá sự xuất hiện của Khúc Y Nhiên đánh vỡ sự cân bằng này thể chất đặc thù linh môi sư của y đem y đứng “ Thứ nhất ” sau Đông Phương Bất Bại , hắc bạch nhị sứ không biết sẽ phản ứng thế nào , trước mắt họ không biết rồi , giáo chủ đại nhân cũng không định nói chỉ là không muốn ở lại nhà vệ sinh nữa .

Đừng nói nhà vệ sinh Khúc gia trang hoàng có đẹp bao nhiêu ,nơi này vẫn là nhà vệ sinh để giải quyết hai việc .

Khúc Y Nhiên nhắm mắt lấy tay đề lên kính nắm linh ngọc ở tay kia , miệng lầm bầm theo chú ngữ cổ xưa Đông Phương Bất Bại chui vào linh khí .

Lí Mật nhăn như cụ già bị người chiếm nhà bình tĩnh sao nổi nhưng hẳn là linh hồn tốt nên công kích không mạnh , người nọ còn chưa tinh lọc , thật đáng sợ

Quên đi, ta ở bên ngoài bay dù sao cũng như vậy nhiều năm rồi .

Vài người không bình thường đều có chút suy nghĩ mà người “ bình thường ” – Khúc gia đại ca thì..

Tạm thời không để ý thứ hẳn quay trong di động nhưng chuỗi ngọc phát sáng kia , Khúc Lăng Phong thật giống Lí Mật hình dung , định lực tốt lắm một tiếng cũng không kêu .

Sự việc này khiến người ta mất ngủ đó , xử lí toilet , thu giáo chủ cùng ta, cái tên linh môi sư ngây thơ , Lí Mật ngồi trong góc hóa oán linh , tên gốc này không lọc đã cho hẳn vào không sợ hẳn phản sao #\$\$\$%%%

Khúc gia đại ca cả đêm ngồi máy tính nghiên cứu di động công nghệ cao, thực ra cũng không có gì nếu không đài truyền hình cả ngày gặp quỷ rồi , hẳn không phải chụp em trai mà chụp cái gương lớn trong toilet bám bụi kia .

Hình ảnh không đúng ,quả thật có bốn người trừ bỏ hẳn và đệ đệ còn hai người nữa

Chụp được hình tất nhiên sẽ có tiếng, trong đoạn băng ghi lại lúc đó Khúc Y Nhiên không hề nói gì trừ bỏ nhìn gương cười vẫn là nhìn gương cười .

Nhưng là vì sao có thanh âm . Thanh âm không phải của anh em họ ,rất mơ hồ không nghe rõ lắm . Đường nhiên nội dung đó không phải là trọng điểm mà trọng điểm là vì sao có tiếng lại có thêm hai bóng người .

Sao hôm sắp mất ,mặt trời mọc lên Khúc đại ca mới ngã vào ghế , khép máy tính lại .

Nằm trên giường yên lặng nhìn trần nhà một lúc hẳn mới gọi điện thoại cho Lâm Phong mà nói “ Phần công việc sắp tới sẽ ra mắt ở S thị ” bên kia truyền lại một thanh âm thật lớn .

“ Shit , không cần a , ta làm không nổi rồi sao không đưa ra tại đây lại đó , người không thương ta , người muốn chiết tử ta , Lăng Phong hu hu ” Chính mình ở Mĩ đóng văn kiện học mẫu hẳn lại không trở về ?

Bạn tốt nói chuyện mà tinh thần không vui , Khúc đại ca cúp điện thoại , Đây là thông báo không phải thương lượng .

20. Chương 20

Hồng y cẩm tố , tóc mượt như tơ , ngón tay trắng nõn khơi kim đến thành thạo .Đây là một mỹ nhân đang cẩn thận khâu áo khiến người nhìn cảnh đẹp ý vui . Đường nhiên mỹ nhân làm gì cũng tốt – nhưng mỹ nhân này rất hung tàn .

Lí Mật ngồi co ro trong góc phòng lệ rơi đầy mặt , khắp người hẳn chỉ quần đến mức hóa nhện rồi . “ Ô ô ô ô ” Ta không còn mặt mũi gặp ai nữa. Khúc Y Nhiên đỡ trán .

“ Đừng khóc nữa Lí Mật người đã khóc hơn nửa ngày rồi ” Không ngờ quỷ có nhiều nước mắt như vậy , lệ mà tích tụ chỉ sợ phòng y ngập nước rồi .

Lí Mật trừu cái mũi đỏ hồng “ Hẳn đem quần áo của ta cấp ...”không phải chỉ ngấm chút thôi sao đã bị châm thành như vậy .Tình hình nhìn rất thảm thiết .

Chính mình chứng kiến một màn này Khúc Y Nhiên bị bộ dạng của hẳn chọc cười “ ha ha , người ta không phải cấp người sửa sao , Đông Phương đang cố gắng rất nhiều , người xem ..”

Lí mật sợ hãi rụt cổ như đứa trẻ núp trong góc tường hoàn toàn không từ bỏ ý định ăn vạ “ Ô ô là viện trưởng cô nhi viện tự tay khâu cho ta đó ”kết quả công phu bán trời của hẳn là Đông Phương Bất Bại tự tay khâu .

“Hơn nữa dù chết rồi ta vẫn là người hiện đại còn hấn nha chính cổ đại khự ” bị “ Cổ nhân ” lườm kết quả áo bay lên đỉnh đầu của hấn , thanh âm giáo chủ bình tĩnh “ Thử ”

Hừ hừ Lí Mật mở áo ra, tên bán kim này tưởng là thổ phỉ hóa ra lại làm thợ may không biết khâu thành bộ dáng gì ,

Lí Mật không hi vọng gì nhưng cái áo mới tinh làm hấn kinh sợ ,vẫn như thế nhưng lại thêm hoa văn tinh xảo làm cho áo hữu nhân lại vô cùng quý phái tinh xảo , ta .. quả nhiên là làm may , tay nghề chính hảo .

Tâm tính thiếu niên bùng nổ nhanh cũng ổn nhanh ,hấn đã khâu cho mình rồi mình còn so đo làm gì giống đàn bà ẻo lả .

“Cám ơn Đông Phương ca ca ” Lí Mật gan lớn mà gọi giáo chủ .

Giáo chủ đại nhân thu chậm “ Không có gì ”dừng một chút , lập tức đứng dậy đi đến góc tường , cái bóng hoàn toàn bao phủ Lí Mật , Đông Phương Bất Bại bẻ lại cổ áo cho người nào đó mà nói “ Lần sau vào ngục , trước tiên phải gõ cửa ‘

Lí Mật “....”

Không có cửa a ?

Đông Phương “ Cào một chút cũng được ”

“ Nha ,đã biết ” Lí Mật ngoan ngoãn gật đầu , nhìn qua công phu khâu áo của hấn , Lí Mật cũng bình ổn lại thái độ coi như không sai ta không nên chấp .

Kết quả Đông Phương Bất Bại nhìn hấn, trong mắt lại lộ ra biểu tình hiềm lạ rối rắm . Lí Mật hỏi “ Làm sao vậy ?”

“ Không có gì ” Đông Phương khôi phục vẻ đạm mạc “ Cởi quần ”

Lí Mật kinh hãi “ Làm gì ”

Đông Phương Bất Bại “ Khóa đứt ”

Lí Mật QAQ “...”

Khúc Y Nhiên nhìn một màn hài hòa trong góc tường lắc đầu tiếp tục thu dọn hành lí .

Phòng ở sau khi thu Đông Phương thì lại bình thường nhưng Khúc đại ca lại vào ở , nghe nói là muốn thực hiện kế hoạch từ Mĩ về Trung kế hoạch đã vào giai đoạn gấp rút , trụ sở xây tại S thị .

Khúc gia vui mừng vì con về đang đêm mà tận dụng nhà chính chủ của Khúc Y Nhiên , y đương nhiên đồng ý vì có thư của Kí túc xá trường gọi .

Kí túc xá xây nhiều năm mới xong , hai người một phòng , tuyên truyền thuyết minh màu sắc rực rỡ , thoát nhìn điều kiện không sai , trong ấn tượng của y thì một gian kí túc phải có 6 người .

Tuy rằng người trong nhà có thể đưa đón nhưng đi về cũng phiền toái thời gian trên đường cũng tốn . Nếu muốn tìm nhà trọ gần trường thì an ninh không tốt nên tiện lợi là vào kí túc sau đó thỉnh thoảng đi về .

Buổi chiều Ngụy Tấn đến giúp y chuyển đồ còn không tin “ Y Nhiên người thực buông tha sao , nhà người và nhà ta không giống nhau , ba mẹ muốn ta tự lập còn ba mẹ người sung sướng như vậy sao cho người ở trong trường ”

“ Không sao , ba mẹ đều đồng ý ” Chỉ là chưa nói cho ông nội cùng ông ngoại mẹ không muốn cho họ biết mà y cũng thế không nên để cho hai người già lo lắng .

Ngụy Tấn lắc đầu “ Không nghĩ Đường tỉ đồng ý , về sao ta và người là đồng học , Khúc đại trạng nguyên người tùy thời phải giúp ta ”

Ngụy Tấn vừa đủ điểm vào A đại, tuy không như Khúc Y Nhiên là trạng nguyên nhưng cũng hơn bao người .

“Người cũng vậy ” Y cao hứng vì có Ngụy Tấn học cùng chính là mình học văn đi học sẽ không gặp nhưng kí túc xá lại gần nhau bình thường họ ăn ở cần tin cũng nhanh .

Ngụy Tấn tựa hồ nhớ ra cái gì mà cười “ Người biết không, Phương Ngôn và Cao Tuấn cùng đậu một hệ ở B Đại , Phương Ngôn còn nói cả đời không muốn cùng Cao Tuấn làm đồng học , kết quả cả đời không thoát khỏi hắn ! ”

Một hệ ?

Ừ một hệ

“ Phốc , ha ”

Nhân sinh thật là khéo kết hợp .

Đương nhiên nhân sinh cũng có nhiều việc không tưởng được .

Tỷ như khi Ngụy Tấn chuẩn bị gọi Lưu Bá mang hành lí của hắn và y ra kí túc thì Khúc đại ca cầm chìa khóa đi tới đoạt nhanh bao hành lí của Khúc Y Nhiên sau đó đi đến cửa trước mà nói “ Ca đưa em đi ”nhưng chữ này hung hăng nện vào đầu Ngụy Tấn và Khúc Y Nhiên .

Khúc Y Nhiên nửa ngày mới hồi thần “Nha ” một tiếng chạy nhanh để bắt kịp anh trai .Không gọi người nên không ai sắp đồ .

Đem đồ của em trai để ghế sau ,toàn là chăn màn quần áo và đồ dùng chỉ có một bọc nhỏ , Khúc đại ca lái xe nhưng khi em trai muốn ra ghế sau thì ý tứ đuổi Ngụy Tấn ra sau vô cùng rõ ràng , Khúc Y Nhiên không trái ý anh trai ,đổi Ngụy Tấn cười xin lỗi rồi chạy ra ghế trước .

Kết quả Ngụy Tấn đến giúp bị anh em họ quay tròn suốt đường đi chỉ nghe hai anh em nói chuyện .

“ Mẹ cho tiền không ”Kì thật thế kia là hắn đưa .

“ Ân , cảm rồi ”Khúc Y Nhiên gật đầu .

Khúc đại ca vừa lòng nói “ Cổng trường có ATM không có tiền tùy thời tự rút ”

“ Đã biết, ca”Khúc Y Nhiên chỉ giữ ít tiền còn lại cho vào thẻ dù sao y cũng đang đi học không nên cầm nhiều nói ra là nhà trợ cấp nhưng y không biết là anh đưa mẹ , mẹ đưa y , tùy thời y làm gì có thể quản lí .

Ngụy Tấn úp mặt ở ghế sau nghe anh em họ nói chuyện , không dinh dưỡng dạn dò cùng trả lời . Đây là quan hệ anh em không tốt sao . Không nên tin lời người ngoài nói .

Lần sau phía ngoài ai nói lời không tốt Ngụy Tấn hắn sẽ là người đầu tiên phản bác , đồ khốn khiếp lời như vậy mà các người nói được !

Kết quả làm Ngụy Tấn và Khúc Y Nhiên không nghĩ đến là Khúc gia đại ca chưa lái xe đến kí túc mà lại vòng một đường đến khu đồ nam ,sau đó Ngụy Tấn bị Khúc đại ca che trước mặt .

Khúc Lăng Phong mang theo đệ đệ vào cửa hàng , Ngụy Tấn chỉ như oán linh đi sau hai người .

Nguyên lai là nơi này , cha hắn cũng hay mua đồ ở đây nhưng Khúc đại ca người mang em trai 18 tuổi của mình đến nơi đàn ông trung niên đi mua sắm là thế nào .

Thực hiển nhiên Khúc đại ca sau khi đi vào cũng nhận thức vấn đề này . Hắn mỗi ngày trừ bỏ hắc y là tây trang còn đệ đệ đang 18 xuân hoa , khuôn mặt cân đối , dáng người thon gầy thấy thế nào cũng không thể mặc lên một cái áo khoác to sụ cùng sơ mi có nẻ nếp .. càng không thể mặc tây trang đi học ...

Khúc gia đại ca cuối cùng cũng phát hiện ra Ngụy Tấn tồn tại hắn buosc vào gian hàng kế mà nói “ Ta dẫn y đi xem đồ , người trông xe ”

Ngụy Tấn “..” Không cho ta vào thì nói thẳng sao lại bảo là trông xe . Ngụy Tấn chui vào sau xe mà nói “ Ban ngày ban mặt mà xe tối dữ ”hắn đang nói thì hai linh hồn bên trong nhìn về phía hắn , Ngụy Tấn đột nhiên thấy âm trầm mà rụt cổ “ Bằng không mình cũng vào mua quần áo đi ”

21. Chương 21

Tủ quần áo lớn của Khúc Lăng Phong chỉ có ba màu cố định đen , trắng , xám , khiêm tốn đơn giản mà Lâm Phong hay đánh giá là vô vị .

Mà tủ quần áo của Khúc tóc vàng nguyên bản lại nở như hoa vậy , rêu rao lóa mắt, chỉ có hoa văn người không nghĩ ra , tuyệt đối không có thứ người không tìm thấy , đồ án bát quái , các loại phong tảo , áo khoác phấn hồng , đầu lâu xương chéo .. T shit , quần bó chỉ miễn cưỡng che nửa mông được giữ bởi thắt lưng da cao cấp là lộ ra cả quần lót bên trong .

Tóm lại đều là những thứ mà Khúc linh môi bảo thủ tiếp thu không được , đó cũng là lí do mà y mang theo ít quần áo bởi những thứ đó người không mặc nổi .

Vài áo sơ mi cùng T shit cũng là y kéo ra sau đó nhờ Đông Phương Bất bại may lại ,quần thì không dám mặc ra đường chỉ có cái quần ngắn này là tử tế .

Quần áo Khúc Y Nhiên từng mặc ngoài ý muốn cùng Khúc gia đại ca thắm mĩ như nhau, ba màu cơ bản, vì thế y kì thật rất thưởng thức cửa hàng đồ nam cao cấp này , nhưng đại ca hình như thích cửa hàng thứ hai hơn .

Nhiệm vụ của y là theo sát anh trai mà quên mất bạn tốt đang trông xe với hai con quỷ , Khúc gia huynh đệ trong phương diện mua sắm là phi thường cường đại .

Vào cửa hàng hai người tách ra chọn đồ mình muốn đến khi ngẩng đầu Khúc Y Nhiên ngơ ngác mà nhìn nhân viên bán hàng đi sau đại ca đã hai tay xách hai tòa núi nhỏ , trừ bỏ màu trắng là màu xanh thuần đã hơn mười cái rồi , tuy rằng tháng tám thật nóng nhưng sẽ nhanh sang thu .

“ Đại ca , này mua cho em sao, kì thật mùa hè cũng không cần nhiều lắm hai bộ đủ tắm giặt là được đúng rồi em còn muốn mua tất ”nguyên bản mùa hè thích chân trần guốc gỗ nhưng đi đâu cũng cộc cạch làm người khác nhìn .

Trong nhà cũng có dép ngủ nhưng mang dép ngủ ra đường thì không ai dám khen .

Khúc gia đại ca nhìn qua cái túi nhỏ in hoa văn của thiếu niên đeo bên hông ,là túi tiền mình cho , nhớ lại cái túi quần áo nhỏ của y cùng bộ đồ đơn giản mà nói “ Tất và túi lấy để dùng , thêm mấy đôi nữa ”

“ A , được ” mùa đông đến đi bao nhiêu tất cũng hết .

Ánh mắt hắn không biểu tình lạnh lùng mà nhìn, phía sau là người bán hàng giặt mình cả người đứng thẳng .

“ Quần áo ở đây có gì đặc biệt thích không ?” Khúc Lăng Phong nhìn người bán hàng sau đó nhìn đệ đệ nhà mình .

Khúc Y Nhiên lắc đầu “ Ca ta, cái gì cũng được , người giúp ta chọn đi ”

“Hảo ”Khúc Lăng Phong vuốt cằm , kì thật tiêu chuẩn chọn đồ của hắn vô cùng đơn giản , màu sắc cũng đơn điệu , trừ bỏ có người thiết kế , về ngoài cũng không cần đặc biệt lắm .

Khúc đại ca chỉ trở đại khái còn chờ quyết định là Khúc Y Nhiên.

Nhưng nhìn ánh mắt tin tưởng của em trai “ Tất cả nhờ anh ” Tâm hồn hắn đại động ,lạnh lùng mà nói với người phía sau “ Tìm quần áo thích hợp với đệ đệ của ta gói lại mang đến 304 A đại nhà S ”

“ Vâng , vâng ” người bán hàng đầu đầy mồ hôi hai tay gắt gao ôm chặt đồng quần áo chỉ sợ rơi .

“ Ca , như vậy có phiền không? ” còn nhờ người đem tới họ tự mang đi được rồi .

Thiếu niên lộ ra biểu tình như con sóc nhỏ mà hỏi vấn đề đơn giản , Khúc đại ca lập tức rời ánh mắt bàn tay vô thức mà nhu như mái tóc đen mượt sáng bóng của y “ Không phiền toái , chọn thêm vài thứ đồ mùa thu , cho họ mang luôn ” Động tác phá lệ vô cùng thân thiết này làm hai người cùng sửng sốt .

Khúc Y Nhiên chưa bị ai xoa đầu bao giờ , từ nhỏ đã là con một , người nhà Khúc , Đường ôn hòa quan tâm y nhưng y chưa cảm nhận rõ mà ca ca thoát nhìn như lạnh lẽo vô tình này , kì thật là người phi thường cẩn thận ôn nhu .

Có người nhà cảm giác thật tốt lắm .

Khúc Lăng Phong vô ý mà xoa đầu em trai xong cũng giật mình , vào điểm mua đồ cho y cũng là ngoài ý muốn .

Nói cho cùng đệ đệ cũng là người nhà ,vài năm không gặp mua đồ cho y cũng không sao ? Tinh thần tự bao che khuyết điểm nổi lên , bất quá đến cửa hàng này cũng có điểm trả thù nhưng nghe y nói tất cả nhờ mình thì ý tưởng đó tan rồi .

“ Áo gió này thế nào ?” Màu vàng thực hợp với màu da trắng nõn của y .

Khúc Y Nhiên nhìn cái áo so lên người ca ca “Ta thấy nó hợp với ca hơn , nga cái này ta mua cho người ”

Khúc Lăng Phong bỗng nhiên khựng lại , ánh mắt biến sắc ngày càng thâm “ Muốn tặng cho ta ?”

“ Ân , người cần không ” Khúc Y Nhiên ngược lên có điểm không xác định mà hỏi , đại ca có thiếu áo không .

Hai người cùng giơ lên một loại áo làm người bán hàng đi sau không dám thở ,bầu không khí quỷ dị khiến hấn sợ , hài hòa quá mức .

Nụ cười chuyên chú mà chân thành làm cho hấn trước đây dù không muốn về nhà bao nhiêu không muốn gặp đệ đệ này thì bây giờ tâm cũng nhuần ra .

“ Đương nhiên cần ” Khúc Lăng Phong nói .

“ Phục vụ , phiền tìm cái có số đo với anh ấy đưa về , anh nhà mình cỡ nào ?”Khúc Y Nhiên nói một nửa nhỏ giọng hỏi .

Khúc Lăng Phong trong lòng cười thâm , bất động thanh sắc “ Đưa đến XX lộ , nhà họ Khúc ”

Lúc này người bán hàng sợ thật rồi .

Nhóm thiếu gia nhà họ Khúc .

Khúc Lăng Phong mang theo đệ đệ nhà mình ra cửa để lại người bán hàng cũng mọi người trong gió hiu quạnh

“ Khúc đại thiếu gia không phải đang ở nước ngoài sao ?”

“ Người kí không phải là nhị thiếu chứ, y không phải ghét nhất mấy thứ đồ của chúng ta sao

“ Bất quá bọn họ thật suất , nhị thiếu bình thường như vậy thật ra cũng là tiểu mỹ nam ”

“ Thôi đi các người ai đi đưa ta nhường cơ hội gặp mỹ nam cho ”

Lời này vừa nói , mọi người cũng tản ra . Khúc gia nhị thiếu từng đem bọn họ ép chết mấy phen ,ai cũng không dám đi khiêu chiến cực hạn .

Lúc này trong xe Ngụy Tấn đã ngủ vù vù , đi mua quần áo không xong còn bị hai linh hồn đẩy ngã . Lí Mật ngẩng đầu không cẩn thận mà nhìn đôi con ngươi đen kịt của Đông Phương giải thích “Khúc ca với anh trai không tốt , cái này không thể trách y mà là do Khúc Y Nhiên trước đây ”

Không trách thì không nhưng qua hệ vẫn phải tốt lên nên Lí Mật mới tương trợ bằng việc đem Ngụy Tấn chuẩn bị vào làm bóng đèn giữ cho hôn mê . nói xong hỏi Đông Phương “ Sao người đánh hấn ”

“ Hấn rất âm ỉ ”

“ Quả nhiên ” Hai anh em kia đi rồi mình hấn trong xe lâm bầm đã chọc giận Đông Phương .

“ Ôi ,Khúc ca về rồi , không mua đồ sao ” Lí Mật nắm tay áo Khúc Y Nhiên “ Đồ có người mang đi rồi ”

“ Tiện nha ” bây giờ làm gì cũng nhanh . Mà Đông Phương đến từ thời nào .

Ngụy Tấn ngủ thẳng đến khi vào trường, hấn đến giúp mà lại không làm gì , hấn bây giờ mới thức thời “ hành lí của ta còn ở ngăn tủ , còn gì người nhờ đại ca giúp nốt ”

“ Ân ,người đi đi , cảm ơn ” “ Không nên khách khí ”

Khúc gia huynh đệ tiễn Ngụy Tấn rồi lên phòng , Khúc Lăng Phong nhìn tiện nghi căn phòng rồi nói “ Có gì không quen gọi cho ta ”. nguyên bản muốn nói “ trong nhà ” lại thành “ cho ta ”.

Đang cầm khăn lau bàn Khúc Y Nhiên ngẩng lên “ Chậm rãi sẽ quen , chúng ta chuẩn bị học quân sự sẽ không về nhà ít lâu , người báo cha mẹ hộ ta ”

Khúc Lăng Phong gật đầu “ Tự chiếu cố mình ”

“ Ân ”

Khúc Y Nhiên tiếp tục lau dọn , Khúc Lăng Phong giúp y chỉnh giường , dựa theo tiêu chuẩn chung thì kí túc xá A đại là tiện nghi nhưng so với Khúc gia thì không bằng nơi trên trời nơi dưới đất .

Trong phòng ,hai giường, ở giữa là hai bàn học miễn cưỡng mới kê được một tủ quần áo cho nên dùng chung tủ .

Khúc Lăng Phong nhủ mảy “ Ngày mai cho người đem cho em một cái tủ đi ”

“ Không sao , quần áo ta không nhiều hai ngăn là được ” Lí Mật ghé tai y “ Để anh người mang đến đi , tối ta ngủ trong tủ ” Hấn không dám vào ngọc trụ cùng Đông Phương đầu .

Khúc Y Nhiên gật đầu sau đó nói với anh mình “ Cái kia có thể cho cái tủ nhỏ thôi ”

“ Hảo ” Khúc Lăng Phong nhìn biểu tình sóc nhỏ của y mà vui vẻ đồng ý .

22. Chương 22

Hai anh em ăn ý mà dọn dẹp thật nhanh , đã sắp xong đồ của Khúc Y Nhiên .

Bất quá Khúc gia đại ca nhanh chóng phát hiện phòng của em trai còn thiếu nhiều thứ như sữa tắm giá áo , đồ dùng học tập , khăn mặt , đệm giường cũng lún không đều .

Thấy thế nào cũng không hài lòng Khúc Lăng Phong lại không am hiểu vì thế trực tiếp gọi điện thoại về nhà “ Lưu bá , người nhanh đến A đại ”

“Đại thiếu gia , là nhị thiếu y ..” Lưu bá ghe giọng nói lạnh băng mà sợ hãi không phải nhị thiếu lại “Gây chuyện ” rồi chứ .

Mà chuyện gì đại thiếu gia không giải quyết được phải gọi cả mình ?

Lưu bá nghĩ mình đã đoán đúng nhủ mảy thì Khúc Lăng Phong nói tiếp “ Phòng ít đồ quá đến mua một chút ”

Lưu bá nghe vậy nói “ Là nhị thiếu kêu ít sao để ta bảo tiểu Triệu mang đồ đến ”

Khung Lăng Phong “...”

Khúc Y Nhiên “...”

Thanh âm của Lưu bá thật lớn , Khúc Y Nhiên sợ run người mà hướng anh trai cười nhợt nhạt như gió xuân .

Mà ngay cả Khúc Lăng Phong bình thường mặt lạnh cũng buồn cười , hai người vô cùng bội phục trí tưởng tượng của ông “ Phòng đệ đệ thiếu đèn bàn cùng giá sách còn thiếu cả tủ quần áo ”

Lưu bá bưng tỉnh “ Điều kiện kém như vậy , nhị thiếu hấn là rất bực đi ”

“ Ha ha ” Khúc Y Nhiên cười đến càng vui ánh mắt trong suốt “ Ta thực khó tính sao ?”

Khúc Lăng Phong bị ý cười này cuốn hút mà nói “Ăn uống no đủ rồi lại khó tính , đổi quần áo , anh mang người đi ăn cá hấp ”

“ Tốt ” Thiếu niên xoay người mở tủ ,tự nhiên mà thay quần áo ngay trước mặt ca ca mình tín nhiệm .

Vải dệt cọ xát trên làn da trắng nõn rồi bị nâng hẳn lên , đường cong săn chắc , eo thon gọn bụng không một vết sẹo , nhìn qua một chút chính là hai khỏa hồng châu no đủ khéo léo cùng xương quai xanh tinh xảo và hầu kết lộ ra kích thích người khác .

Thân thể thiếu niên ngây ngô mang theo sức sống mãnh liệt .

Hô hấp trong nháy mắt hỗn loạn vô cùng xảo diệu không bị bất kì ai phát hiện , không chút nào nhận ra trong phòng còn hai kẻ không phải người , Khúc đại ca không nói gì đi ra khỏi phòng ngủ chính là trong lòng có vô số lần tua lại , rồi lại tua lại , giống như có người đem kí ức đó giữ lại quay chậm vậy .

Mặc kệ trong lòng thế nào ,Khúc đại ca khẳng định : Đệ đệ rất gây cần bồi bổ .

“ Khúc gia đại ca cũng thật là , người lớn rồi mà nhìn đệ đệ thay quần áo lại chạy ” Lí Mật thắc mắc .Giáo chủ đại nhân nhẹ nhàng liếc hẳn rồi đi theo Khúc Lăng Phong ra ngoài .

Nhiều năm sau, anh em có thể ngồi đối diện trong góc nhà hàng ăn cơm cũng không dễ , sau khi nhị đệ lên cấp hai không thân cùng đại ca nữa , mỗi lần đều lấy tan rã làm kết cục. Ca ca vẫn là ca ca nhớ đệ đệ thích cá hấp , nhớ tặng đệ đệ hai lần quà sinh nhật âm dương mà đệ đệ lại trở nên ương ngạnh .

Thời phản nghịch ai cũng có nhưng phải nói ra lại làm người ta đau lòng .

Nhìn đệ đệ ăn cá ,cái miệng nhỏ chóp chép , mắt nheo lại hạnh phúc , Khúc Lăng Phong bưng tách trà mà nhấm nháp , đệ đệ nhiều bí mật quá hẳn không biết nên tin hay nghi ngờ .

Luôn có hoài nghi nhưng lại lơ đãng mềm lòng , tin tưởng không biết đã thử đúng chưa , yên lặng mà suy nghĩ .

Dù y tốt hay không vẫn là em mình ,là huyết thống chí thân không thể thay đổi .

Lí Mật bay phía trên mà nhìn bàn ăn nhìn con cá mà la “ Oa ta cũng muốn ăn , trước kia điều kiện kém , tổng nghĩ đi dạy thêm để kiếm cơm , mỗi lần có tiền đều tiếc nghĩ món ăn thật xa xỉ hiện tại thật hối hận đúng như người ta nói ,chết không mang được tiền theo ”

“ Người muốn ăn ” Hai mắt Lí Mật sáng lên “ Được sao ”

“ Đương nhiên có thể ” ánh mắt như vậy ai không đồng ý , có linh lực rồi không lo Lí Mật hao tổn tâm lực của y .Lí Mật gật đầu nhưng lại hỏi “ Đông Phương thì sao ,hắn chưa lọc mà người cho hắn nhập vào để may lại đồ .”

Khúc Y Nhiên cười ” Đông Phương không phải oán linh còn tự không chế được ”

Y không hỏi nguyên nhân Đông Phương ở lại , hẳn sẽ không nói , từ khi gặp Lí Mật suy nghĩ của y thoáng hơn nhiều ,linh hồn cũng có sinh mệnh cùng suy nghĩ muốn làm gì họ sẽ quyết định , tựa như Lí Mật chấp nhất vẫn có chừng mực .

Đông Phương trong ngọc nghe họ nói chuyện còn Khúc đại ca lại yên lặng mà nhìn em trai đang ngược lên trần nhà .

“ Nhiên Nhiên ”

“ A , Đại ca ” đã đổi thành Lí Mật . “ Không có chuyện gì .ăn cơm ta nhanh đói chết ”

Khúc Lăng Phong “”

Khúc Y Nhiên “”

Đông Phương phun ra hai chữ “Ngu ngốc ”

Lí mật thần kinh làm người ta giận sôi , Khúc đại ca đối diện cứng ngắc nhìn hẳn vùi đầu vừa ăn vừa gọi món .

Khúc Y Nhiên “ Giữ hình tượng một chút ”

Đồng Phương Bất Bại “ Hắn không có hình tượng ”

Sau đó Khúc Y Nhiên nhắm mắt không nhìn đức hạnh của mình bị Lí Mật đập đổ , đồng ý rồi không nên đá hẳn ra .

Lí Mật nước cá cũng uống sạch , còn thiếu liếm đáy nồi thôi , bụng nhỏ phì ra chống đỡ cảm giác ăn mĩ thực mà nói “ Đại ca , ta ăn no ”

Linh hồn nhỏ bé của Khúc đại ca vừa trở về bảo trì tinh thần liêu chết “ Gọi thêm vài món ”

“ Tốt , thêm một con cá nữa ” dù sao cũng là ăn chùa , Lí Mật sao lại buông tha cơ hội khó có được này .

Linh hồn của Khúc đại ca lại theo câu nói của “Đệ Đệ ” mà bay lên phiêu phiêu trong gió .

Khúc đại linh môi sư không chịu được nữa đem người đá ra ” Cỗn ”

“Ôi , Khúc ca người bình tĩnh cá ngon lắm .sau này dinh dưỡng không phải là của người sao ?Ta một chút cũng không hưởng được ”

Khúc Y Nhiên chỉ hẳn “ Còn cho người mượn xác ta cùng họ với người , tử quần áo cũng miễn đi ”

“ Khúc ca, ta sai lầm ” Lí Mật ôm đầu khóc sau đó bị giáo chủ đại nhân lôi vào ngục .

“ Còn khóc đem miệng người khâu lại ”

“”

Vẫn là lời này có ích , hẳn im lặng

Khúc Y Nhiên nhẹ nhàng thở ra mà nhìn đại ca “ Ca . xin lỗi, ta có điểm hơi dối ”

Khúc Lăng Phong trầm ngâm con người đảo qua sau đó “ Phục vụ , thêm một con cá ”

Khúc Y Nhiên “....”

Lí Mật tạo nghiệt sao y phải gánh .

Khúc Y Nhiên nhì anh trai “ ôn nhu ” nhà mình rồi cầm đũa chọc mỡ cá , ăn nó là không có khả năng rồi .

“ Ca , ăn nhiều cá không tốt cho dạ dày ” con sóc nhỏ nghiêm túc nói với anh trai .

Khúc Lăng Phong nghe xong mà nói “ Không ăn , mang về tối ăn ”

“ Ân ” Khúc Y Nhiên lạnh sống lưng , trừ bỏ ánh mắt Lí Mật như đèn pha y không tưởng ra cái gì nữa .

Câu nói đó như thế nào hình dung , lơ đãng, chán ghét mang theo cỗ lạnh lùng không lời , Khúc Y Nhiên nhìn bóng dáng đó đi ra khỏi khách sạn không nói gì .

23. Chương 23

Khách sạn cách A đại không xa . Mất 15 phút đi xe .Mà Khúc Y Nhiên lại không nghĩ trong thời gian đó bụng đau đến thế , như là nhét một quả bóng cao su vào , cựa mình là nôn ra mất .

Khúc đại ca cơ bản là không ăn chỉ cầm đũa nên một lần ba cân cá vào hết bụng Khúc Y Nhiên . Không ngờ Lí Mật một hơi lại ăn nhiều như thế . Loại no căng này khó chịu lắm , Khúc Y Nhiên lúc nào cũng chỉ ăn no 8 phần để tiêu hóa tốt .

Lí Mật rượu chè no căng đã quen nhưng y không quen , đây là thân y , dạ dày y , chịu tội cũng là y , Khúc Y Nhiên thật muốn dạy dỗ Lí Mật một phen nhưng chưa làm thì Đồng Phương đã làm .

Thôi đi, hẳn cũng vô tâm lâu ngày không ăn nên giờ mới giống dân chạy nạn như vậy .

“ Ai ” vì thế Khúc Y Nhiên chào anh trai, sau đó vừa đi vừa xoa bụng cho tiêu cơm . Khúc Lăng Phong nhìn theo đệ đệ cho đến lúc khuất bóng mới khởi động xe. .

Ăn uống no đủ là vô cùng tốt nhưng với Khúc Y Nhiên lại là chuyện xấu , nguyên bản là chống đỡ trường đau bây giờ lại nổi lên phiên giang đào hải , dạ dày kêu gào ,xem ra bình thường bụng Khúc tóc vàng cũng không tốt .

Vừa vào kí túc, Khúc Y Nhiên do dự nên uống nước nóng hay là mua thuốc , cuối cùng vẫn uống nước .

Y ngày đầu đến đây còn chưa biết hiệu thuốc ở đâu , Khúc Y Nhiên lê lét vào buồng ngủ . Không nghĩ ăn cơm xong bạn cùng phòng đã đến ,ga trải giường trắng gọn gẽ tạo cảm giác tinh mỹ .

Cất con cá mới mang về , uống nước , cởi giày , Khúc Y Nhiên leo lên giường xoa bụng, bạn cùng phòng chưa về còn muốn hỏi xem hần có ăn cá không , học hệ nào , Khúc Y Nhiên mơ màng ngủ mất .

Nửa giờ sau cửa phòng bị người mở ra . Ánh sáng bên trong u ám làm người kia nheo mắt cuối cùng dừng lại ở thiếu niên đang ngủ mà còn ôm dạ dày kia .

Ga trải giường không che nổi sắc mặt tái nhợt của y , cả người còn cuộn tròn nhìn yếu ớt vô cùng .

Không khỏe cũng im lặng tự mình chạy về . Đưa nhỏ ngu ngốc này .

Khúc Lăng Phong bước đến, bàn tay khô ráo đặt ngay bụng Khúc Y Nhiên , như vậy có hiệu quả sao .Tay so với dạ dày còn lạnh hơn .

Khúc đại ca chỉ tiếc rèn sắt không thành thép giúp thiếu niên xoa dạ dày . Động tác cứng ngắc lại thủy chung nhẹ nhàng làm ấm cho y , vuốt ve theo chiều kim đồng hồ không mạnh không nhẹ .

Thiếu niên được “ Hầu hạ ” thoải mái vô thức rên rỉ nhẹ nhàng như đắm vào lòng người .

Một tay nắm tay y ,tay kia xoa bụng cho y Khúc Lăng Phong bỗng nhớ lại lúc nhỏ ,đệ đệ hay trộm đi bar uống rượu mới bị đau dạ dày ,giờ lại không nhớ rõ .

Bụng bớt đau người cũng tỉnh , Khúc Y Nhiên mở mắt mà nhìn đại ca nhà mình thành Trương Tuấn vì thế không nghĩ nhiều mà nói “Ca .. người đã trở lại ”nói xong cười ngọt ngào làm Khúc Lăng Phong sửng sốt , đây là ngủ mơ ?

Không nghe anh đáp lại ,Khúc Y Nhiên nói tiếp “ Ca , uống nước không , người không uống ta muốn uống ni , ta đau đầu người chuyển một chút ?”

Thiếu niên đẩy hần sang bên mà ngồi dậy , không được ba giây đã ngã mà vướng tay Khúc Lăng Phong nên kéo hần ngã luôn , Khúc Lăng Phong không chuẩn bị cứ như vậy đè lên người y .

Thiếu niên bị choáng hấp hấp cái mũi “ Ca Ca ta cũng xoay vòng ”

Khúc Lăng Phong bị y túm tay buồn cười không nghĩ em trai rời giường độc đáo như vậy “ Có sốt không ?” Khúc Lăng Phong sờ trán thiếu niên

Thiếu niên cọ má vào bàn tay hần “ Không , uống nước ”

Khúc Lăng Phong “...” giờ phút này tim hần đập mấy chục nhịp một giây luôn ,đo không nổi .Hai người lớn độc thân lẫn lộn 5 phút .Khúc Y Nhiên tỉnh hần Khúc Y Nhiên cũng tha cho cánh tay hần .

“ A , ta ngủ khi nào , ca sao người ở đây , mặt đỏ như vậy ”.

“ Không sao ” Khúc Lăng Phong chỉnh áo “ Mua thuốc tiêu hóa cho em , uống vào sẽ đỡ ”

“ Cảm ơn ca ” Khúc Y Nhiên cầm ba viên thuốc chuẩn bị nuốt thì một cốc nước đưa đến “ Đừng vội , uống ”Khúc Y Nhiên nhìn anh trai , tỉ mỉ như vậy ,mình khát nước cũng biết .

Đầy ngón tay xẹt qua tay đệ đệ , Khúc đại ca cứng người quay đi lau mặt lập tức bình tĩnh lại .

Nhưng có gì không đúng , có lẽ bây giờ chưa đủ rõ .

Khúc Y Nhiên uống thuốc xong thoải mái hoàn toàn không biết anh trai từng xoa bụng cho mình , càng không biết một màn tức cười sau đó .

Đại ca không nói , y không biết ?

Đương nhiên không nói !

Đại ca sẽ nói sao ?

Khăng định là không ! Vậy người khác thì sao ? Lí Mật bị Đông Phương trói thành bánh chưng .Đông Phương không nhiều chuyện thấy cũng không nói .

Rồi A đại, Khúc Lăng Phong cố gắng không đỏ mặt khi nghĩ thiếu niên cọ tay mình , nghi ngờ còn chưa hết , vết thương chưa yên nhưng tim không thể ngừng đập nhanh !

Rối loạn , không nên có .

Khúc Lăng Phong mới về S thị không lâu , luôn luôn là băng sơn khiến các phó tổng sở ,hải đặc thù của hắn là thế đi .

Cả người đang đeo kính râm trốn từ Mĩ về , Lâm Phong cũng nhận xét khí lạnh ngàn tầng , Lâm Phong đứng trước Khúc đại ca mà nói “ Sao người không ôm ta thăm thiết , nhìn mặt hắc vậy không phải do đệ đệ người kích thích đi ?”

Hai người là bạn lại cùng sang Mĩ lập nghiệp nên chuyện năm đó Lâm Phong cũng biết , ai ngờ đứa nhỏ chầm từ nhỏ lớn lên lại thành bạch nhãn lang , Khúc Lăng Phong đánh đổi qua nhiều nhưng hắn là người ngoài không có ý kiến được .

Bất quá Lâm Phong độc miệng nhắc tới Khúc Y Nhiên là vì , có Lăng Phong che chở ai làm gì hắn .

Mà giờ hắn cũng đoán trúng , đúng là bị “ Kích thích ”nhưng không phải vì đệ đệ láo với đại ca .

“ Người nói không phải từ tìm sao về S thị ăn đâu , trước kia nói y nhỏ không hiểu chuyện giờ 18 rồi còn nhỏ sao ?”

Hắn nói xong lại an ủi “ Không sao về nào đi ta đi ăn ,đem y quăng đi ” Khúc Lăng Phong gật đầu nhưng không ngừng nghĩ lời Lâm Phong nói .

Thiếu niên ngày xưa đã khác rồi , xinh đẹp ôn nhuận , nụ cười không sao quên được của y

24. Chương 24

Việc nhỏ không để ý sẽ không thấy .Nhiều việc khi người không để ý vẫn lặng yên xảy ra mà người nhìn lại đã ngăn không kịp .

Khi Khúc Lăng Phong và Lâm Phong đến nhà em họ của hắn là Lâm Tinh ăn cơm , thì tại kí túc xá A đại Khúc Y Nhiên vừa tắm xong cũng nghênh đón bạn cùng phòng. bốn năm là trạng nguyên khoa kĩ thuật, Phương Thiên Trác ,

Thành tích học tập của hắn vào trường xếp thứ hai mà bị Khúc Y Nhiên đẩy xuống thứ mười .

Khúc Y Nhiên lại không biết A đại phân phòng theo thành tích cho nên càng không biết không phải ai vào kí túc xá cũng hưởng thụ không gian hai người tốt đẹp .

Tóc đen còn ướt nước chảy xuống ẩn hiện dưới áo choàng tắm màu đen , trên đầu quấn khăn mặt trắng , y cười làm nên cảm giác thoải mái “ Xin chào , bạn cùng phòng ”

“ Xin chào ” Phương Thiên Trác nhìn y cười cũng cười nhạt ” D thị , Phương Thiên Trác , người ở S thị sao ?”

“Khúc Y Nhiên , người địa phương ” Khúc linh môi mỉm cười trong lòng có chút kinh ngạc ánh mắt này hôm qua mình cảm giác được ở khách sạn . Vì thế y hỏi “Chúng ta từng gặp sao ”

Phương Thiên Trác bất động thanh sắc mà cười “ Dĩ nhiên là không , ta ở thành phố D vẫn là lần đầu tiên xa nhà , sáng nào ta cũng chạy thể dục tại công viên dọc bờ biển đã quên nay không có khó chịu , người có địa điểm nào không nói cho ta ”

Khúc Y Nhiên xoa khăn lau đầu : “Ta biết gần đây có công viên nhỏ , rất ít người buổi sáng ” nghĩ một lúc y bổ sung ” S thị không có biển chỉ có hồ nhân tạo ”

“ Không sao ” Phương Trác Thiên nheo mắt nhìn nước theo tóc y nhỏ xuống biển mất trong dục bào , mà Khúc Y Nhiên thần kinh thô tiếp tục lau tóc , thân cao 1m75 của y nay lại thêm người này cao hơn .

Trước kia tại trung học vóc dáng Khúc Y Nhiên vào loại đẹp nhưng nay A đại toàn tinh anh , các cô gái 1m7 mà đi giày cao gót đã cao gần y , mà nam sinh cao 1m8 có thể tùy ý thấy .

Phương Trác Thiên nhìn y lau tóc phì cười “ Không sai , càng lau càng loạn , ta có mấy sậy người dùng không ?”

Hắn nói xong cầm trong tủ ra mà nhét vào tay y .Khúc Y Nhiên từ chốt “ Cảm ơn , người muốn tắm không , nghe nói 9 giờ hết nước nóng 11 giờ tắt điện ”

“ Sớm như vậy ,so với trường ta cò khoa trương hơn ” hắn nói nhưng không định đi tắm .

Khúc Y Nhiên kì quái “ Người cấp ba đã ở nội trú ”

“ Không ,nghe nói thôi , trường trung học cũng cỡ mấy khu , nghe nói 12 giờ cắt điện cắt nước còn không chế điện thắp , máy sậy không dùng được , nạp điện thoại thì dùng trộm bị bắt lap phải nộp phạt ”

Khúc Y Nhiên nghe xong thở dài “ Khổng chế điện ,may mà A đại không biến thái như vậy ”từ này là y học được của Lí Mật để hình dung Đông Phương , lâu ngày cũng nhớ .

Phương Trác Thiên nháy mắt, đen con ngươi nói “ May mắn A đại không BT như vậy ”

Chủ đề này cũng dừng ở đây vì Khúc Y Nhiên không giỏi giao tiếp bình thường cũng chỉ là câu “ Xin chào ”. Phương Thiên Trác lại không khơi thêm chủ đề mới không khí trầm xuống .

Hai người nhìn nhau một lúc rồi cười lên , Phương Thiên Trác thở phào “ Ta nghĩ đến tân khoa Trạng Nguyên rất khó ở chung ”

Khúc Y Nhiên có điểm quýnh “ Người .. biết ta”

“ Đương nhiên , nghe được tên người ai không biết liền vứt đi ” Phương Thiên Trác vỗ vai y “Người không biết báo chí nói người thế nào làm ta nghĩ bạn cùng phòng mình là siêu nhân, đeo kính dày bằng đất chai , đi giày vải bạt , áo lót trắng ”

“ Người tưởng thật giỏi , bạn hữu ”Khúc Y Nhiên đỏ khốc đỏ cười nhìn hắn , tủ giày nhà họ Khúc có giày vải bạt thật nhưng màu hồng thời thượng so với Đông Phương toàn thân hồng y còn có nơi hơn làm người ta chẳng muốn đi .

“ Bất quá ”Phương Thiên Trác giọng điệu vừa chuyển tựa vào tường phía sau lưng y “Ta rất khâm phục người chủ nhiệm nói đề năm nay thật khó , người còn đạt điểm cao như vậy ” Ngay hắn là trạng nguyên D thị mà y là trạng nguyên S thị cũng ép hắn cựa không được .

Khúc Y Nhiên áy náy thành tích kia, hơn một nửa là của Lí Mật “ ta chỉ may mắn thôi ”

“ Người khiêm tốn quá , bao nhiêu giáo sư còn bỏ công bình luận về tương lai của người nói người là trụ cột sau này của quốc gia , sau này còn có thể giành giải Nobel ai ngờ người theo hệ tiếng Trung làm cả nước mở rộng tầm mắt ”

Phương Trác Thiên nhìn thiếu niên tà khí cười “ Có thể nói cho ta suy nghĩ của người ”

Khúc Y Nhiên trả lời “Ta thích văn hơn lí ” đơn giản vậy thôi .

Phương Trác Thiên mắt lóe sáng “ Khúc Y Nhiên đồng học , thật có cá tính ”

“Không có ” Khúc Y Nhiên mở máy sậy tóc, thanh âm vang cả phòng , Phương Trác Thiên yên lặng nhìn y , chỉ là sậy tóc thôi sao lại tao nhã như vậy , thực làm cho người ta bất ngờ, tân khoa trạng nguyên Khúc Y Nhiên .

“Nghe nói trường học hôm nay không có mở căn tin , chiều người ăn gì ” hắn cuốn dây máy sậy mà hỏi , bàn tay Khúc Y Nhiên năm ngón thon dài trắng treo lơ lửng qua hắn khi đưa máy làm Phương Trác Thiên khiếp sợ

, hấn từ nhỏ bị khiết phích không thích đụng chạm ngay cả em trai hấn cứng nhất cũng chạm không được mà khi đụng vào y lại bình thường .

“ Bữa tối ” Khúc Y Nhiên nghĩ ” Không cần ra ngoài , ta có đồ ăn ”

Phương Trác Thiên nhìn y kéo ra một đồng túi đang còn nóng mà hỏi “ Bữa tối nhiều như vậy ”

Khúc Y Nhiên “” Ta có thể nói, kì thật là cơm trưa sao , y không nói rồi mà gật “ đóng về làm bữa tối ”

“ A , ta nhớ rồi ngươi là người ở gia điểm buổi chiều ”

“ Điểm gì a ” Phương Thiên Trác mờ mịt .

Khúc Y Nhiên “ Nhà hàng cá , ngã tư bên kia ”.

Phương Trác Thiên lơ đãng “ Ta mới đi xe lửa đến sáng nay ”

Khúc Y Nhiên cười coi như không thấy tâm lí người kia căng thẳng “ Vậy khi nào ta dẫn ngươi đi , ăn thôi kéo nguội”

“ A , khi đó ta mời ”hấn cầm đĩa bắt đầu ăn , từ nhỏ ở biển, Phương Thiên Trác nhìn khỏe hơn Khúc Y Nhiên nhiều , nhất là hai người ngồi cùng bên như sắt bên lại trắng như ngọc làm hấn nhìn không được mà nói “So với con gái chỗ ta còn trắng hơn , D thị ai cũng đen so với ngươi ”

Khúc Y Nhiên vì trắng mà hay bị Lí Mật trêu tức giận mà nói “ Cái gì , ta đâu có như vậy ” Khúc tóc vàng không thích ăn mà chỉ thích uống rượu hút thuốc bằng không sao gây như vậy , giống bộ xương . Khúc Y nhiên thở dài chỉ có thể từ từ bồi dưỡng quay về chính đạo thôi .

Ăn mấy miếng thịt , y buông đĩa cho Phương Thiên Trác ăn hết , thật muốn ăn cá quá . Việc Phương Thiên Trác che giấu y cũng không tìm hiểu , mỗi người đều có lí do riêng mà .

25. Chương 25

Tháng tám ,còn chưa khai giảng nhưng các trường đều gọi sinh viên đến nhằm mục đích quân sự .

Đây là việc sinh viên nào cũng phải trải qua , qua đợt quân sự ngươi mới thực là thành viên của trường .

“ A đại chia làm 4 khu , dạy học , nghiên cứu , nghỉ ngơi và kí túc , các học đệ, đây chính là nhà thể chất , kia là phòng ăn , hội ra đi ô đặng có vấn đề hỏi không ” người đeo kính dày ba phân này là hội trưởng khoa tin giải thích cho Khúc Y Nhiên và Phương Thiên Trác

“ Cho ta hỏi đặng là gì ” Phương Thiên Trác bắn khoả “Cái này ta cũng không biết ta chỉ đi thay thôi , học sinh mới đến nhiều mà , trước kia việc này đều do đệ tử hội tuyên truyền làm họ lâm thời mới nhờ ta ”

Vốn thì Khúc Y Nhiên và Phương Thiên Trác định đi báo danh nhưng sáng sớm đã bị hội trưởng gọi , thứ nhất và thứ hai toàn khoa nên được quan tâm , nhất là Khúc Y Nhiên theo khoa lí cao cấp mà xuống khoa văn .

Một khi vị đồng học này như vậy nhà trường sẽ duy trì thể chân vạc .

“ Trạng nguyên ,ngươi với trường chúng ta có ý kiến gì không , hôm qua thầy giáo muốn ta giới thiệu cho ngươi sự tuyệt vời của khoa kĩ thuật , nhưng ta học văn cũng không biết giới thiệu thể nào ”

“Ta không có ý kiến , rất tốt ” Khúc Y Nhiên cười nhợt nhạt , kì thật y không an tâm vì nơi này không giống như học trưởng nói , không khí kì lạ so với mọi nơi đều tối hơn .

Nếu là mùa đông nơi này ở phía bắc lạnh là đúng nhưng giờ là giữa hè oi bức .

“ Ta đã nhận ra đồng loại ” Lí Mật lên tiếng hấn rút cuộc cũng thoát được ma trảo cả Đông Phương , bị trời một ngày cũng hướng Khúc Y Nhiên nhận sai , cam đoan về sau không như vậy dù có trước mặt là bốn cân tôm hùm hấn cũng không cắn một miếng .

Khúc Y Nhiên bắt đắ dĩ “ ngươi tích cực như vậy thì tìm vị trí luôn đi , đại khái thôi ”

“ Sao lại đại khái , người coi thường ta sao ” Lí Mật khinh bỉ “ Đông Phương trâu bò như vậy ta còn tìm được ”

Khúc Y Nhiên nhếch miệng “ Đông Phương là vì bị nhốt một nơi ” bằng không người tìm được sao .

Y vừa nói xong chỉ nghe “ Sưu ” ba cây tú hoa châm một găm ở cổ, một gấu quần , một ở ngay ống quần của Lí Mật , chút nữa đến yếu hại là hần bị phế rồi .

Đông Phương người có ác quá không , ta là quỷ nhưng cũng có tôn nghiêm , Lí Mật im lặng rưng rức tìm oán linh dù có bất mãn nhưng hần cũng không dám trước mặt Đông Phương mà làm càn , đương nhiên sức chiến đấu chênh lệch , người kia là đại ca hần là tiểu đệ còn không kịp .

Tú hoa châm bay ra ,Đông Phương vuốt tóc đi vào ngọc , Khúc Y Nhiên hoài nghi Đông Phương rốt cuộc cô thân phận thế nào , cho dù thân thể bị thiêu cháy nhưng linh hồn cường đại cùng võ công như thế không giống nhân vật nhỏ càn không giống thổ phỉ mà Lí Mật hình dung .

“Y Nhiên , Y Nhiên , Khúc đồng học , trước mặt học trưởng thất thần là không lễ phép nha ”

“ A thật xin lỗi , học trưởng ” Khúc Y Nhiên tươi cười là học trưởng và Phương Thiên Trác có chút sững sờ .

Tiểu tử này cười đến rất thuần , tinh thuần cực điểm chính là cực hạn yêu nghiệt .

Chính là Phương Thiên Trác hồi phục nhanh hơn ôm cổ Khúc Y Nhiên cảm thán “ Cười với ta hai cái còn kém bây giờ , thái độ cũng kém nhiều lắm , động cái liền lơ ta , học trưởng, căn tin có mở không , tốt nhất đừng mở ta phải tế y một phen ”

“ Kia căn tin hôm nay mở ” Học trưởng nâng kính nói “ Học trưởng luận văn còn chưa xong phải dẫn người đi tham quan có cần biểu đạt thái độ hay không ”

“ Ta hôm nay mời khách ” Khúc Y Nhiên cười . Phương Thiên Trác buông tay “ Một chút thành tựu cũng không ”

“ Khúc học đệ thật hiền , tiểu Phương đừng khi dễ y ”

“ Học trưởng đừng gọi ta tiểu Phương ” xưng hô quỷ quái .

Đuổi theo hai người ra khỏi khu nghỉ , học trưởng đại tam theo yêu cầu của thầy giáo mà dẫn họ đi khu lí vài vòng , so với Phương Thiên Trác thì Khúc Y Nhiên thật sự không có năng khiếu , nhìn công thức kia đã đau đầu , Lí Mật ở đây sẽ nhảy lên, nhưng hần đi tìm oán linh rồi .

Cũng may hần không ở đây tuyệt đối không nguyên lí, tâm hồn càng khẳng định , Phương Thiên Trác nhìn bảng mà hỏi “ Học trưởng người vào hội học sinh như thế nào ”

“Ta , ta thi nhưng hai năm không được vì không có tính tích cực ” sau này mới được đề cử ” Như thế nào , Phương học đệ định vào ‘

“Hắc nghe danh nên muốn vào ”

“ Làm gì có danh , một đám mèo thành tinh thôi , nhưng rèn luyện rất tốt ” “ cửa cao vào không dễ nhưng mỗi năm đều có cho sinh viên mới ghi danh ”

“ Hội trưởng thông qua ”

“ Xem như là vậy ”

Nhìn ánh mắt của học trưởng Phương Thiên Trác đoán “ Không phải là hai chúng ta chứ ”

“ Bìn go ”

Hai người nhìn nhau rồi nhìn Khúc Y Nhiên , y ngờ ngác hỏi “ Sao thế ”

“ Đang chúc mừng người thôi ”

“ Mừng chuyện gì ”

“ Mừng người gia nhập hội học sinh ”

Khúc Y Nhiên “..”Nãy giờ mình bỏ lỡ cái gì mơ màng thành đệ tử hội học sinh .

Đại Tam hội trưởng chuẩn bị giải thích cho y bỗng nói “ Khúc đồng học ,sau đợt quân sự, lễ chào tân sinh người có riêng một tiết mục , tự mình phát huy ”

Khúc Y Nhiên “ Tiết mục , vì sao ?”

“ Vì ngươi là tân sinh lại là đệ tử không thi mà vào , đây là lệ ”

Khi nào ta thành đại biểu rồi “ta có thể không đi sao ? ”

Học trưởng như chém đá “ Không được ”

Phương Thiên Trác đang ganh tị bỗng thấy công bằng, mình vẫn là nên tự tham gia theo con đường bình thường đi , con đường không bình thường mà Khúc Y Nhiên đi không có tốt .

Học trưởng nâng kính “Hai ngày nữa đem tiết mục báo lại hội học sinh người có nhiều thời gian mà ”

“ nha ” Thật ra ta không biết nên làm gì .Phương Thiên Trác băn khoăn “ Hội học sinh báo danh khi nào ?”

“Gấp gì ” Học trưởng cười khuôn mặt tròn lộ chút đáng yêu “Sau khi Khúc đồng học biểu diễn xong , người tưởng vào hội mà dễ sao không ít năm hai năm ba còn không vào tới ”.

“ Như vậy a ” Hần cười ” Lúc đó tân khoa trạng nguyên nhớ vớt ta ”

Học trưởng lắc đầu cười , hội học sinh kia không phải ai cũng vào được .

26. Chương 26

Hội trưởng mang hai người đi khắp nơi, từ sân thể dục mà nhóm thiếu nam thiếu nữ hăng say luyện tập đến phòng tự học mà sinh viên ngồi chat QQ, thậm chí họ còn lượn qua cửa hội học sinh vài vòng , Phương Thiên Trác khẳng định sinh viên trong hội rất giàu , tường cũng lót da .

Học trưởng cười , đây là truyền thống rồi, nhưng nơi họ chờ mong nhất là nhà ăn,dù chưa mở cửa nhưng Khúc Y Nhiên và Phương Trác Thiên cũng vào nhìn qua thực đơn “ Thế mà còn có bánh ngọt , đùi gà chiên bơ , ta nhìn không lắm đi ” Phương Thiên Trác hưng phấn mà hô.

Khúc Y Nhiên cũng gật đầu “ Rau xanh đầy đủ ” Y thích thanh đạm còn có nhiều món mà trước kia đã ăn . Phương Thiên Trác thở dài “ Người thật giản dị tân khoa trạng nguyên , hôm qua canh cá là của người mà cũng không ăn mấy miếng ”

Học trưởng cười “ Không phải tiện cho người sao ”

“ Thì thế ” hần cười lộ ra răng nanh lóe sáng , thân hình thon dài da rám ánh nắng , đi với Khúc Y Nhiên càng tương phản , học trưởng nâng kính , loại nào cũng sẽ được tán thưởng , đương nhiên mỹ nữ như lang như hổ sẽ thích Phương Thiên Trác nam tính hơn , phải biết khoa văn nữ nhiều nam thiếu . Vóc dáng Khúc đồng học bên nam MM sẽ rất thích .

“ Ngày mai nhà ăn mới mở ,hôm nay đi chỗ giáo viên ăn, đến muộn cũng không có chỗ đâu ”học trưởng nói xong cười “ Ta quên ,mai các người tập quân huấn muốn trễ cũng khó ”

“ Đúng vậy ” Phương Thiên Trác buồn bực ,đã đen còn phơi nắng không thành khoai lang nướng mới lạ , nhưng hần nhìn Khúc Y Nhiên mà bình tĩnh không phải chỉ mình bị đen đi , buồn bực làm gì .

“Rừ rừ rừ ”túi quần Khúc Y Nhiên rung lên . Y trong ánh mắt kinh ngạc của hai người mà rút Iphone 5 ra ,thẳng đến khi y cầm di động đi xa .

Hội trưởng Đại Tam mới hoàn hồn lắc đầu “ Thứ đó không phải có tiền mà mua được ”bên Mi vừa cho ra thị trường chưa lâu toàn cầu cũng chưa có mấy nước bán , kết quả y lại dùng , vẫn là mua ở nước ngoài đi ?

Phương Thiên Trác nhíu mắt thành một khe hở khó thấy rõ “Đúng , tiền chưa mua được ”.

Khúc Y Nhiên đi không xa liền nghe điện “Xin chào ” Dãy số lạ .

Bên kia vẫn im lặng cho đến khi y nhấc lại mới có tiếng đáp “Nhiên Nhiên là anh .”

“Thanh âm trầm thấp làm Khúc Y Nhiên giật mình “ Ca ”

“ Ân ” Khúc Lăng Phong đang đứng trên tầng cao nhất của công ty nhìn xuống phía dưới , biểu tình bình thản nhìn hơn nửa S thị mà nghe thấy thanh âm thiếu niên không tự giác mềm xuống “Tủ và đồ dùng Lưu bá chọn thế nào , quần áo có vừa không ,thời điểm quân sự chú ý nghỉ ngơi cùng vệ sinh thực phẩm , không thoải mái thì đừng cố gắng làm ..”

“Yên tâm đi ca , em tự lo được ” Khúc Y Nhiên thấy lòng mình ấm áp , ngoài lạnh trong nóng chính là hình dung anh trai nhà mình đi , dù lái xe đưa đến trường , mua quần áo hay ăn cơm đều tỏ vẻ điềm tĩnh , chính là những điều đó lại cho thấy sự chăm sóc tinh tế , anh trai như vậy mình bỏ sao nổi .

“ Ca anh cũng chú ý thân thể , vú Vương nói người ăn uống không đúng giờ giấc như vậy không được ” Khúc Y Nhiên dặn dò , công ty mới đổi bạn công việc mà không giữ sức khỏe là không được .

“Ân , ta biết ,không cần lo lắng ” Khúc Y Nhiên nhìn không thấy anh trai nở nụ cười nhưng thư kí May nhìn thấy mà sợ ngáy người .

“Tiểu M đệ sao thế ” Lâm Phong cà lơ cà phát đi ngang qua . May sợ hãi mà ôm tay hấn “ Lâm ca , ta thấy quý ”

Lâm Phong ngoáy lỗ tai “ Người thấy gì ”

“ Boss , boss cười ”

“Vớ vẩn chỉ là cười thôi mà , cười lạnh chứ gì , tiểu tử băng trôi này , để ta vào xem ”.

Lâm Phong nhẹ nhàng bước vào văn phòng của Khúc Lăng Phong .

Kết quả hấn choáng váng , kẻ đang cười như cây gập gió xuân này thật sự là thằng bạn mặt than hấn quen biết hơn hai mươi năm sao ?Nga ,đừng nói May hấn cũng nhanh bị dọa tiểu ra quần mất .

Nhất là khi nghe Khúc Lăng Phong cầm di động nhỏ nhẹ dặn dò “ Quân sự cẩn thận cảm nắng , ta nói người đem hòm thuốc đến , bên trong có thuốc cảm và đau bụng , đồ ăn ở trường không quen thì gọi cho ta ”

Điện thoại cho anh, không phải là điện thoại về nhà , Lâm Phong quý luôn, bây giờ còn đau bụng còn cảm nắng , thuốc cảm nắng là đâu mà có ?

Cất điện thoại ,người chìm đắm trong giao lưu với đệ đệ nhà mình nhìn kẻ vừa xâm nhập vào “ Vào sao không gõ cửa ”

“ ta ” Lâm Phong ngơ ngàng ” Ta có gõ cửa mà ”

Khúc Lăng Phong trầm mặc “ Nghe nói bên Mĩ đang thiếu người ”

Lâm Phong nghe vậy chân chó mà nịnh “ Ta sẽ gõ mà sẽ gõ , thiếu người thì cho tiểu M đi đi , cậu ấy là tiểu đệ vạn năng mà ”M đứng ngoài cửa cứ như vậy dĩnh đạm .

Mà bên này Khúc Y Nhiên cúp máy mà cười “ Thật xin lỗi ”

Học trưởng cười “ Không sao , người trong nhà gọi sao ”

“ Ân ,là ca ca ”

“ Thân ca sao ”

Phương Thiên Trác cười “ Người thật hạnh phúc còn ca ca quan tâm chỉ có em trai bướng bỉnh ”

“ ai , các người như vậy còn ta là con một ”

“ Học trưởng nói vậy cũng đúng ,có áp lực mới có động lực đúng không trạng nguyên đồng học ”

“ Vẫn là trực tiếp thôi ” Khúc Y Nhiên nói .

“ Khúc ca, ta về rồi ” hai linh hồn liên lạc với y, mà học trưởng cũng thả bọn họ về kí túc , khi đi không quên dặn y đi đăng kí tiết mục

Khúc Y Nhiên gạt đầu nhưng không để ý lắm dù sao thuyền đến đầu cầu ắt sẽ thắng

“ Tìm được rồi ?” Y cố tình đi chậm sau Phương Thiên Trác “ Ân ” Lí Mật ưỡn ngực kể lại quá trình tìm kiếm gian khổ .

Trường học này nơi kì quái không ít hẳn tìm mãi mới ra nguồn gốc ở phòng nhạc cụ , vì năng lực hữu hạn hẳn cũng chỉ có thể thông báo cho Khúc linh môi tiện thể nói thêm các nơi có khí kì lạ khác “ Khúc ca , trường này không yên” người thường không thấy nhưng hẳn thì thấy rõ .

“ Người nói chuyện với bạch y nhân ở chỗ đàn cổ đi , ta không dám lại gần ” hơi thở kì lạ làm hẳn sợ nhưng Lí Mật vẫn vui bởi có người mà hẳn gọi là “ Nó”

“Chỗ nào ” Khúc Y Nhiên không ngờ ngang, trường này tập trung nhiều nơi, linh hồn nhiều quân nhân linh cũng có, y sao mà quan tâm hết .

“ Phía sau sân khấu , tối ta mang người đi giờ đang nhiều người ” hẳn bay được nhưng Khúc Y Nhiên thì không .

“ Hảo ” chỉ ở trong đàn không ra dọa người thì không lo .lúc này trong ngọc truyền ra thanh âm “ Cúi đầu ” Khúc Y Nhiên làm theo tránh được một gốc cây “ cảm ơn ” “ Ân” thanh âm thực nhẹ rồi tan biến .

Một người là trùng sinh , một là oán quỷ tại trường thi , một là quỷ hồn lại thành tổ hợp hài hòa .

27. Chương 27

Về phòng ,Phương Thiên Trác vừa nhẹ tay đẩy cửa đã mở .

“ Ta nhớ khi chúng ta đi ra cửa đã khóa ” Khúc Y Nhiên xoa mắt , đây là tác phẩm của Lưu bá rồi . Hoàn toàn không cần nghi ngờ .

Đồ dùng y mang đến giữa trưa không cánh mà bay , nay có thể nói phòng rục rở sa hoa như mộng rồi , bàn học được lựa chọn thiết kế chuyên nghiệp, giá sách nhỏ, trong ngăn kéo là đầy đủ mọi thứ mà cái tử cũng bị đem đi thay vào đó là tử âm tường .

Trong tử cả quần lót của y cũng gọn gàng . rèm cửa sổ màu xanh ngọc bay bay , mấy bức tranh trừu tượng làm căn phòng sống động hẳn lên .

Đương nhiên đồ dùng của Phương Thiên Trác cũng không tránh nổi bàn tay của Lưu bá ,theo lời ông là nói gì thì bạn học của nhị thiếu nhà chúng ta nhất định phải bị ánh sáng của ngài chiếu rọi làm sao có thể nằm ván giường được ”

“ Khúc Y Nhiên ,nay là sao ” Phương Thiên Trác khiếp sợ mà la hét , thời gian ngắn như vậy sao có thể vết sạch tường mà làm tử âm ,mang cả đội xây dựng đến đây sao ? người bên cạnh không có phản ứng sao ?

Khúc Y Nhiên có lỗi mà cười với hẳn “Thực xin lỗi , là người trong nhà gây phiền toái ”

Phương Thiên Trác đột nhiên chỉ đồng hồ trên giường của y mà nói “ Đồ của người thật nhiều ”

Khúc Y Nhiên đầu đầu “Đúng vậy ” ca ,rốt cuộc người mua cho ta bao nhiêu thứ vậy , nhìn xem càng sử dụng càng nhiều, đầy cả tử âm tường nhét cũng không vừa nữa .

“Trời nóng mà đã mua đồ đông rồi ” Phương Thiên Trác nằm thoải mái trên giường mà hỏi , đệm thật thích, tốt hơn phần bao nhiêu .Khúc Y Nhiên đầu đầy hắc tuyến

“ Nhầm rồi ” quần áo ca mua cho y không nói nhưng cái áo duy nhất y quẹt thẻ cho hẳn cũng ở đây luôn .

Áo chống nắng , áo mưa , kem dưỡng da làm Phương Thiên Trác cũng đen mặt “Mẹ người thật chu đáo ”

Khúc Y nhiên nhếch miệng “ Là anh trai ta ”

Phương Thiên Trác “.....”

Khúc Y Nhiên nhét hết đồ rồi ,quần áo đem từ nhà đi cũng chỉ để được dưới đáy hòm , nhiều đồ như vậy y mặc không hết nhưng nghĩ đó là tâm ý của ca ca , thì tự nhiên muốn giữ .

Cầm ngọc của ca , ăn cơm của ca ca , mặc đồ ca ca mua , người lạnh lùng như thế lại tốt với y .

Mua đồ chưa chắc hẳn đã thích vẫn là khi nào vẫn là tìm linh thạch tự đào mà đáp lễ thôi , dưỡng thân thể , thông khí huyết .

“ ta mệt , ta tắm rồi đi ngủ đây ” Phương Thiên Trác mơ màng , Khúc Y Nhiên đang nghiên cứu hướng dẫn sử dụng kem gặt đầu “ Ân ”.

Thể chất y vốn tốt nay lại có linh khí phòng thân dù chạy cũng không ra mồ hôi .

Phòng tắm không khác phòng ngủ là bao nhiêu khiến Phương Thiên Trác nhì Khúc Y Nhiên cảm thán “ Không biết người nhà người ra sao nhưng ..”

Hắn bước vào toilet , bên trong hai phòng đã ngăn cái khác không đề cập đến mà đến giờ cơm Phương Thiên Trác lại nghĩ mình đang ở khách sạn . Đồ ăn Lưu bá đưa tới , tinh xảo thơm ngon , bánh gạch cua canh làm hắn thốt lên “ Ca ca thực đảm đang ”

Khúc Y Nhiên “ Cái này là mẹ ta làm ”

“ ...”

Phương Thiên Trác nhai một cái bánh bao mà khen “ Hương vị thật tốt , mẹ người tay nghề giỏi ghê , ngủ giường của người , ăn cơm của người ta nên báo đáp người thế nào trạng nguyên đồng học ?”

Hắn trêu chọc mà nói làm Khúc Y Nhiên dừng bữa “ Người mới từ D thị đến S thị mọi việc không quen, ta giúp có sao , đừng phức tạp vấn đề là tốt rồi ”

Lưu bá vậy mà đem giường và bàn học thay mới .

Nhưng Phương Thiên Trác lại nghĩ , người còn chưa thấy nhà tắm đâu , bất quá đây lòng cũng nghi ngờ , gia cảnh của y như vậy mà thái độ không có chút gì như lời đồn là thật hay giả vờ đây “ Không phức tạp , ta còn hưởng lây của người , để khi nào mời người cơm căn tin ”

“ tốt ” Khúc Y Nhiên cười giống con sóc nhỏ , nếu kẻ cuồng sóc họ Khúc tên Lăng Phong mà ở đây thì cũng bị y hạ gục mà Phương Thiên Trác không bị gục cũng bị đánh cho mơ hồ .

Vẫn là câu kia ,tinh thuần cực điểm là cực hạn yêu nghiệt không phân được thật giả nữa .

Màn đêm buông xuống , quầng ma loạn vũ , quên đi, không có khả năng .

Khúc Y Nhiên ăn cơm xong cầm nước tắm thì nhìn thấy sự khác biệt của nhà vệ sinh kèm theo một “ Tiểu nữ hài ” đang ngồi ôm đầu gối mà khóc .

Xác định cửa đã khóa Khúc Y Nhiên mới đến ngồi cạnh nàng “ Đừng khóc ngoan ”

“ Người không cần lại đây” cô bé 8 , 9 tuổi nhìn thấy một con quỷ chính tề đứng sau lưng y mà bị dọa không nhẹ .

“ Chúng ta không hại người nhìn xem hắn và người giống nhau ” Khúc Y Nhiên bảo Lí Mật không nên dọa trẻ nhỏ .

“ Cũng là người chết sao ” cô bé khóc mà hai má không có nước mắt .

Chết quá sớm , không khóc được , Lí Mật gặt đầu chào “ Đúng vậy , ta 7 tuổi chết , mới có một năm ” cô bé thích luồng khí của ca ca ôn hòa nên lá gan cũng lớn lên .

Khúc Y Nhiên nắm chặt linh khí hỏi “ em bị giam chỗ này có lí do không ”Cô bé thút thút kể “ Khi đó nơi này là công trường em đem quà cho chị học ở đây nhưng đi lạc ”

“ Đi lạc , sau đó ngã vào công trường sao ?” Lí Mật hỏi

“ Ân ,là đầm nước ở đây ”

“ Không có ai đấy ”

“ Không ạ ”

“ Sao em không đi ”

“ Em còn chưa đưa bánh mật cho chị ”

“ ”

Sự việc nhỏ nhưng lại để lại chấp niệm trong cô bé .

“ Chị em tên gì ”

“ Tưởng Tư Xa ” cô bé mở lòng bàn tay tuy sờ không thấy nhưng vẫn có một chút ẩm áp mở ra tiến vào toàn thân .

“ Anh giúp em đem bánh cho chị nhé ” y nhẹ giọng hỏi

“ Em , hảo ” cô bé chớp mắt thân thể mờ dần “ Em tin tưởng anh ”.

Khúc Y Nhiên nhắm chặt hai mắt thật lâu sau đó mới nhìn vào khoảng không vừa rồi “ Anh nhất định giúp em ”

Tác giả : bây giờ buổi tối viết văn rất mệt , Nhiên Nhiên con giúp mẹ ruột bóp chân nào

Đại ca : dám bắt Nhiên Nhiên nhà ta nhu chân cho người, người đầu thả Lí Mật .

Lí Mật : sao lại thả ta , ta đâu phải tiểu ca thích dọa người , người đi tìm Đông Phương ấy .

Đông Phương cái gì cũng không nói trực tiếp phi kim .

Lí Mật ôm đầu chạy đến chỗ tác giả xoa chân , oa hu hu hu .

28. Chương 28

Màn đêm dần bao phủ toàn bộ mặt đất , ngày mai sắp đến, lúc đó Khúc Y Nhiên sẽ chào đón đợt quân sự
Bất quá đêm nay còn một số việc y phải làm .

Quân sự phải tập trung tại phía bắc nhà giảng ,trong hai tuần sinh viên không được ra ngoài chỉ mang theo đồ dùng cá nhân cùng đồ tắm còn các thứ khác được phát .

Như vậy nhất định trong thời gian này phải đem linh thu hết , Khúc Y Nhiên quyết tâm kéo theo cả hai linh hồn kia ra ngoài .

Lúc này người đang yên ổn ngủ trên giường lại mở mắt nhìn theo bóng áo của y dù đêm đen đặc .

Đã trễ thế này ,người sẽ làm gì ?

Khúc Y Nhiên đang bước xuống thì dừng cước bộ , Lí Mật theo sau y chút chút méo méo mà đề nghị hần sẽ đi tìm nữ sinh tên là Tưởng Tư Xa thì thấy y dừng lại mà hỏi “ Làm sao , phát hiện ra sở trường của ta rồi ?”

“ Không , bạn cùng phòng của ta hóa ra không ngủ ”Y không nghe tự tiện cử của hần .Muốn tìm một nữ sinh chỉ biết tên với hần là khó .

“ Di sao người biết hần không ngủ ”

“Trực giác ” linh môi sư rất nhạy cảm gần như biết trước được tương lai luôn , họ biết nhiều nhưng không thể nói nhiều trừ khi thiên ý cho phép .

“ Nga ” Lí Mật gật đầu nhưng đột nhiên phát hiện Đông Phương biến mất ử rử “ Sao hần đi thăm dò được còn ta thì không ?”

“ Đông Phương còn có thể ,người thì không được ” Khúc Y Nhiên ôn nhu đả kích .

Lí Mật ‘.’ Thật đả kích a .

Bởi vì chưa khai giảng thầy giáo chưa đến nên nơi đó lúc nào cũng đóng cửa , số giáo viên còn dạy chia là hai loại “ đón tân sinh viên ”và “ trưởng khoa” Khúc Y Nhiên mới đến được hai ngày, ngoài bạn Ngụy Tấn và bạn cùng phòng cũng chưa quen ai chỉ biết học trưởng lúc sáng nên không còn cách nào mới nhờ Đông Phương .

Lúc này họ còn không biết mạng trường có tác dụng , một chết sớm một mù công nghệ , về phần giáo chủ chỉ thấy cầm kim chưa từng thấy hần lấy notebook lên mạng : “ Đừng nghĩ việc đó nữa , người đi tìm tư liệu ta đi lấy đàn cổ ”

Lí Mật gãi đầu “ Cũng đúng ta còn nhiều thứ dùng được ” bắt đầu dẫn y đi , một người một quỷ đi qua sân khấu mới dựng mà Khúc Y Nhiên không để ý , y không chỉ muốn lên phát biểu diễn văn nghệ, mà còn phải làm thật hay .

Lí Mật nghĩ vậy mà cười rộ lên “đến rồi ,cửa này để ta mở khóa ” hần giờ chỉ tác động được vật thôi , Lí Mật chui vào khóa sau đó cửa mở .

“Cảm ơn ” Khúc Y Nhiên trước khi đi vào còn nói với hần “ Kì thật người rất giỏi không cầm uể oải”, hần là hần ,Đông Phương là Đông Phương “ Đó là đương nhiên ” Đông phương không ở đây Lí Mật bị bức bách đã lâu có thể vùng dậy thẳng lưng không lo bị kim đâm cỡ nào tốt đẹp , cuộc sống bất công cho hần một bạn cùng phòng thích thanh tĩnh .

Đây là phòng để cất nhạc cụ ,nhìn bên ngoài cũ nát nhưng bên trong cũng sạch sẽ , các nhạc cụ được bảo dưỡng tỉ mỉ trên giá chỉ có số đàn ở góc tường đứt dây mà chưa được nối trong đó có cả đàn cổ mà Lí Mật miêu tả .

Đàn cổ còn gọi giao cầm , thất huyền cầm nhạc cụ tối cổ của Trung quốc so với các nhạc cụ mới như Piano , violin thì thường bị mọi người lãng quên hướng chỉ là đàn thiếu dây đóng bụi trong góc, hoa văn cũng mờ .

Khúc Y Nhiên đi tới đem cây đàn để trên mặt đất , cầm lấy khăn tay ca ca mua mà lau đàn , còn chà lên cả thân đàn và dây đàn

“ Tranh ” đã đụng vào dây đàn, thanh âm vang lên như thật lâu không có người chỉnh qua , lau đàn tưởng là đơn giản nhưng y lại rất tỉ mỉ , Lí Mật sưng sốt nhưng lại nghĩ Khúc ca bình thường vẫn thế , đối đãi với bất kì ai dù người hay quỷ đều rất chân thành ,hần chưa bao giờ thấy y hàm hồ .

“ Vị bằng hữu trong đàn xin hiện thân ”lau xong ,đã lộ màu gốc là cây đàn lâu năm ,màu sắc không rõ nữa nhưng chỉ cần sờ lên sẽ thấy đóa hoa đỏ tinh mỹ như thế nào .

Một lát sau khói trắng bốc lên, một nam nhân áo trắng hiện ra tóc đen búi lên găm bằng một cây trâm ngọc áo trắng không hoa văn ,hai tay áo bay bay lay theo ánh sáng , sắc mặt hần trắng bệch mà nhìn người khác , không quên giới thiệu với người trước mắt “ Tại hạ Bá Nha ”

“ Tại hạ Y Nhiên ” y học hần mà hành lễ ,

Bá Nha nhìn lên ,một người ôn nhuận như ngọc phía sau là một linh hồn ngốc nghếch thật tương phản , người kia cười lên .

Bá Nha cảm thán , đúng là kì nhân .

Khúc Y Nhiên thở dài “ Sao ngài ở trong đàn không đi ”

“ Tại hạ kì thật đang đợi người ”

“ Đợi ai ” hai người lúc này như nhau mà nghĩ đến một nhân vật , thất huyền cầm , Bá Nha chẳng lẽ đang đợi

“Tử Kì ” Lí Mật nói

“ Các người đều biết Tử Kì ,ta chung quy còn chưa gặp hần ” Bá Nha cười ảm đạm , ở trong cây đàn bao năm đi bao nhiêu nơi mà vẫn không gặp được hần may mắn trông lớp học nghe nhắc đến việc hần đánh đàn

cho tri âm mà biết chút chuyện xưa , nguyên bản hẳn là cô hồn nhưng vị giáo sư bị tai nạn máu bắn vào đàn hẳn mới có thể hiện hình .

Bá Nha biết cây đàn làm người đó bị thương, khiến hẳn tức giận đem đàn cắt dây từ đó tự đóng bụi ở đây .

“ Thì ra chính người biết mình đợi không được Chung Tử Kỳ ” Lí Mật nói , sao lại chấp nhất ?

“ Người là đang đợi người biết tâm người ” Khúc Y Nhiên nói .

Bá Nha kinh ngạc “ Đúng ” nói hẳn là cầm tiên chi bằng gọi hẳn là cầm si , khúc đàn tri âm nay bị cải biến nhiều nhạc cụ quá hẳn chỉ muốn có người đàn tử tế hoặc nghe thấu hiểu thấu thấu , cổ cầm ở đây mà hẳn lại thiếu một tri âm .

Khúc Y Nhiên nói “Người đánh đàn được không ?”

“Dựa vào thủ chi , phải có người thủ chi ” Lí Mật không đành lòng “ Khúc ca , bằng không anh cho tiên sinh đàn một khúc biết đâu có người nghe hiểu .

“ Người cho ta là cái gì ” Y đánh đàn thì sinh viên toàn khoa sẽ đến chắc

“ Người a người có cơ hội mà , buổi biểu diễn đó , người có tiết mục ”

Được rồi y quên mất , đây quả thật là cơ hội .

Nhưng là

29. Chương 29

Hai tuần sau kì quân sự đúng là cơ hội tốt .Khúc Y Nhiên để cho Lí Mật nhập vào mình mà ăn cá của ca ca được, tất nhiên cũng có thể cho Bá Nha nhập vào ,cho tới bây giờ y luôn vì suy nghĩ vì nguyện vọng của linh hồn nên sẽ không cự tuyệt việc mình làm được hưởng hồ y đã thực sự kiểm soát được thân thể này .

Nhưng Bá Nha và Lí Mật không giống nhau , thời gian hẳn ở nhân gian so với Đông Phương còn nhiều hơn , cho hẳn nhập vào chỉ sợ không chịu nổi .

Phụ hồn thương thân là chuyện nhỏ mà S thị đột nhiên nhiều linh như vậy mới là chuyện lớn .

Khúc Y Nhiên suy nghĩ rồi nói “ Bá Nha ,giờ đi theo ta hai tuần sau ta sẽ tìm cách cho người đàn khúc tri âm trước toàn trường được không ?”nói đến đây mắt Bá Nha sáng lên làm Lí quỷ ngậy người nhưng Khúc Y Nhiên đã hỏi “ Có phải người muốn dùng đoạn huyền cầm mà đánh đàn ”

” Sao người biết? ” Bá Nha kinh hãi

“ Vì Khúc ca là số một mà ”ngày đó y giúp mình thi, mình cũng hoảng nữa , chỉ là linh môi sư mà dám mạo hiểm như thế cũng quá tin tưởng mình ,không sợ thân thể đang Ma hợp , Lí Mật cảm nhận được Khúc Y Nhiên rất quan tâm mình .

Trong cuộc thi dù không đỗ thì nhà người ta có tiền mà ,vậy mà y cũng không để y tạo ra hiệu ứng cánh bướm còn giúp mình tìm linh khí, cho mình ăn cá cho mình tắm (dĩ?)

Khúc Y Nhiên cười “ Vì thấy người lưu luyến trong cây đàn thôi, nó tên gì ”

Bá Nha nói “ Đúng vậy , nó là Dao Cầm ” Nhiều năm sương gió lớp đồng đã phai đi .

Khúc Y Nhiên bị cái tên làm chấn động , sẽ không phải là Dao Cầm do Phục Hi tạo ra đi , không ...

Cứ như vậy viên ngọc có thêm một người , Bá Nha không giống hai tên kia, hẳn lưu luyến ở lại vì muốn có một người nghe tiếng đàn hiểu được tâm hẳn, Khúc Y Nhiên không biết ngọc chứa được bao nhiêu hồn nhưng hai thì đủ vì Lí Mật bị đuổi vào tử quần áo rồi .

Khúc Y Nhiên lặng lẽ về phòng , Phương Thiên Trắc thật sự đã ngủ , Đông Phương đang ngồi ngay ngắn trên giường của y “ trở lại sao ” Khúc Y Nhiên cầm tờ giấy bạc ghi thông tin của Đông Phương đưa mà nói “ Đã văt văt rồi ”

Đông Phương Bất Bại không nói gì nhì Bá Nha đang ôm cầm đi sau Lí Mật mà hỏi “ Các người ôm cả đàn về đây ?”

Ba người ??? sau đó đồng loạt gật đầu , Khúc Y Nhiên nói “Lí Mật bảo đem về cho tiện ”

Đông Phương không nhanh không chậm mà phóng kim về phía Lí Mật “ Đem nó trở lại đi

“ ô sao người trất ta , a đừng trất ta đi , tiểu nhân đem nó đi ”Khúc Y Nhiên và Bá Nha nhìn nhau cười, hần còn sợ sẽ không hợp với họ nhưng xem ra không sao rồi ,cho dù lạnh như Đông Phương Bất Bại không vì hần vào mà bất mãn mà ngược lại còn gật đầu chào hần .

Bá Nha chui vào ngọc cảm thấy ấm áp vô cùng còn Đông Phương chưa vào mà ở ngoài hỏi Khúc Y Nhiên “ Người không ngăn hần đem đàn về ?”

“ Ân nhìn Lí Mật khóc rất vui ” Không phải người đang trả thù vụ đi tắm sao ?

Đông Phương không nói gì quay trở về ngọc, sau đó lại văng một câu “ Rất có ý tứ ”

“ Ha ha ha ”

Lí Mật cô đơn lê lét cây đàn về phòng nhạc cụ , thì đột nhiên hất xì , là ai nhớ hần đi “ Về sau tinh ý một chút ” ông già nhỏ bé hiện ra trong phòng nói với hần .

“Thổ địa ngài nói vậy là sao , ngài nói như vậy không sợ chúng ta bị tên linh môi sư đó thu hết sao ?”

Lão nhân búng trán hần “ Y là linh môi sư không phải là cái tên âm dương sư ác đức trăm năm trước ” Lão đầu yên tâm mà nói “ Y sẽ không làm gì các người ”.

Nguyện ý thả tự do cũng có thể cho người ở lại nhân gian chỉ cần người không làm chuyện thương thiên hại lí , đương nhiên nếu gặp phải hắc bạch vô thường thì phải cưỡng chế người đi đầu thai thôi , dù sao sứ giả cõi âm cũng khác linh môi sư .

“ta khuyên các người nhanh đi lấy lòng y nhưng cũng đừng bỏ qua hồng y đó hần là người tuyệt đối không thể đựng trong sổ đen của âm phủ ”Lão thổ địa nói xong đang chui xuống đất thì bị Lí Mật đạp phải ông kêu lên “Ai đạp ta ”

Lí Mật vừa đi về bồn khoản “ Chết rồi mình còn đạp được ai nữa ?”

Một đêm qua đi, ngày hôm sau đã là quân huấn .

Sáng sớm Phương Thiên Trác đã lôi Khúc Y Nhiên ra mời bữa sáng , y ngáp một cái ,hôm qua ngủ muộn lại còn có linh hồn vào mộng chào hỏi mình gần sáng mới ngủ , vì vậy mà không ngủ đủ Khúc Y Nhiên phát huy năng lực vượt qua người phạm mà rời giường .

Phương Thiên Trác kéo y đến căng tin tưởng là sớm mà người đã đông nghìn nghịt “ Khó trách học trưởng nói phải đến sớm để xếp hàng ” biết vậy tối qua đã mua đồ ăn trước rồi , Khúc Y Nhiên lại không chú ý bữa sáng à nhìn theo học trưởng Đại tam hôm qua , bên cạnh còn một học tử .

“ Chúng ta về đi có đồ ăn nóng ”

Phương Thiên Trác ngơ ngẩn “ Làm sao nóng ”

“Có lò vi sóng, sân phơi bị xây thành phòng bếp rồi ” chưa chuẩn bị bánh mật sao có thể gặp học tử , Lưu bá còn oán sao không có đường ga .

Phương Thiên Trác “....” Hôm qua hần chưa nhìn ban công .

Hai nam sinh , một là tiểu mỹ nam ôn nhuận như ngọc , một uy mãnh đúng chất suất ca lượn một vòng căn tin không mua gì cũng làm người ta chú ý .

Khúc Y Nhiên khí tràng nội liễm không mãnh liệt nhưng Phương Thiên Trác lại cao lớn thu hút ánh mắt người khác .

“ Kia là Khúc Y Nhiên ”có người nhận ra dù báo chí không có ảnh nhưng bằng tin trường cũng chói lọi . “ Đâu Đâu ?” “ Đi rồi”

“ Thật đáng tiếc ,trạng nguyên mà không có học bổng người nói thầy hiệu trưởng có nghĩ lại không ”

“ Chuyện này sao biết nghe nói nhà hần có điều kiện ”

“ Bối cảnh ra sao, y mua điểm không cần học à ” có người lại nói “ Đáng tiếc là học văn ”, đang để ý khoa nhân tài muốn học không được , ai ngờ trạng nguyên khoa lí lại học văn

30. Chương 30

Thu dọn đồ cần thiết vào ba lô , Khúc Y Nhiên đã sẵn sàng đi quân sự nhưng Phương Thiên Trác thì khác ,hần không có túi đồ như y .

Vì thế ba lô hình con sóc của Khúc Y Nhiên chật ních đồ hai người , Phương Thiên Trác nhìn cái ba lô con sóc của y mà cúi đầu .

Không chỉ là con sóc in 3D mà cái đuôi cũng là 3D, Khúc Y Nhiên lại đeo cái bao này nhìn thế nào cũng là “Ha ha ha túi này là người mua sao Y Nhiên ”

Khúc Y Nhiên bị hần cười đến kì quái “ Không phải , có chỗ nào không đúng sao ?”

“ Vậy là ca người mua ”Tiểu tử này không phát hiện ra cái bao quá mức đáng yêu hay sao nếu đổi lại là một nữ sinh còn được đăng này người là nam .

Có thằng con trai nào lưng đeo cái ba lô in hình con sóc chạy quanh trường không , được rồi, có người Khúc Y Nhiên .

Khúc Y Nhiên vẫn nghi hoặc “Là ca ta mua mà ”

“ Người vẫn cảm thấy cái ba lô này bình thường sao ?”

Khúc Y Nhiên vẽ mặt chân thật “ Như vậy nó không bình thường ở chỗ nào ?”

Phương Thiên Trác đang cười cứng họng , phải rồi nó bình thường lắm !

Hai người không nói nữa mà đi báo danh trước thời gian 5 phút ở nhà B . Khúc Y Nhiên im lặng không nói chuyện còn Phương Thiên Trác càng nhìn cái ba lô càng rối , con sóc rất giống biểu hiện mà y vô tình lộ ra .

Người nào đó vẫn không biết gì , bất quá sau thời gian báo danh có người tìm tân khoa trạng nguyên ghi tiết mục biểu diễn .

“Lễ ra mắt tân sinh viên ”Đệ tử hồi tuyên truyền như ong lỗ tai “ Người muốn đánh cổ cầm ?”

“ Đúng vậy, hội trưởng ”

“ Người xác định ” Hội trưởng ngơ ngác nhìn y , tiết mục mỗi năm thực ra là rất cố định lên hát hay đọc thơ ,vui có buồn có . Tuy rằng ca hát hay còn không chắc nhưng người đó sẽ nhận danh hiệu “ Người tạo sóng gió tương lai ”nên mỗi lần tự nguyện thì tiết mục tặng vọt mọi người cũng vô cùng vui vẻ cổ động .

Năm nay tân khoa trạng nguyên càng thêm trâu bò , đứng đầu cả nước khoa lí mà đi học văn ,diễn tiết mục lại càng thêm người cổ động ,nhưng đàn cổ a !Đó là gì ? theo mặt chữ thì đó là một loại nhạc cụ ?

Là đàn tranh sao còn không cần đệm “Trường chúng ta như không có loại đàn này , học đệ tìm ở đâu ?”

“ Trường có , việc đó ta tự lo cảm ơn bản thảo của học trưởng ”

“ Không sao ” người nào đó sờ mũi , y cảm ơn mình mà quên mất bản thảo không phải mình viết .

“ cái này người lên để đọc theo tránh luống cuống thôi ” hần nhớ mình hồi trước thế nào mà vỗ vai Khúc Y Nhiên “ Đừng lo , mọi việc có chúng ta ” kì thật bài phát biểu này là ngầm khảo hạch cho hội học sinh vào được còn khó khăn hơn nhiều .

“Tốt ” Khúc Y Nhiên mỉm cười bỏ bản thảo vào bao con sóc , mười trang này mà muốn y đọc thì hơi nhiều

“Lí Mật ”

“ Đến ”

“ Lúc đó giúp ta đọc bản thảo ”

“ Được ” Lí Mật cao hứng , y tìm mình trước mà không tìm Đông Phương .

Mồ Lí quỷ lao vào đọc bản thảo , còn trong ngọc Bá Nha và Đông Phương đang nói chuyện .

Bá Nha buông ly trà mà hỏi “ Ngài là Đông Phương giáo chủ vang danh đó sao ”

Đông Phương “ Thì sao ”

Bá Nha nheo mắt cười rót trà “ Chúng đều là đứa nhỏ thiện lương ” lấy tuổi hắc thì gọi hai người kia là cháu cũng không có vấn đề . Đông Phương không nói gì nâng ly trà , mọi thứ đều trong chum trà này .

Đợt quân sự bắt đầu , ba huấn luyện phụ trách hai đội ngũ , không giống cấp ba mọi thứ đều theo lớp mà truyền thống trường A là trộn sinh viên để kết bạn , Khúc Y Nhiên và Phương Thiên Trác cách xa nhưng Y và Ngụy Tấn lại cùng một chỗ .

Ngụy Tấn từng là người duy nhất trong tứ nhân bang có màu tóc bình thường , cũng là người mà Khúc linh môi nhận làm bạn tốt đầu tiên , cùng tên Cao Tuấn tham ăn và Phương Ngôn bí ẩn bất đồng là nam hài sáng như ánh dương hắc cười lên cũng làm mọi người vui vẻ .

Phương Ngôn và Cao Tuấn là thanh mai trúc mã , Ngụy Tấn và Khúc Y Nhiên cũng như vậy , dù bình thường không bình thường hay một nửa nọ nửa kia thì Ngụy Tấn vẫn là bạn tốt của Khúc Y Nhiên .

“ Y Nhiên ” người luôn tươi sáng như ánh mặt trời nay lại dùng ánh mắt gấu trúc đen một vòng nhìn y , thiếu ngủ .

Khúc Y Nhiên hỏi “ mấy giờ mới ngủ , chơi game ”

“ Không có , máy tính bị mất nhắc đến chuyện này ta lại giận sôi ” Hắc nghiêng răng kèn kẹt “ Nhà ta không biết trúng gió gì đưa con trai bạn ba tới nhìn ta học , là tên hội đệ tử hội sinh viên đó , hắc đem máy tính của ta khóa lại ”

“ Học , Hội sinh viên ”

“ Đúng vậy , tối qua hắc còn bắt ta viết mười trang bài phát biểu gì đó , Y Nhiên nhớ kĩ người không được ra nhập hội sinh viên , đó là một lũ Bt, BT, phó hội trưởng cũng không tốt đẹp gì ”

“” Khúc Y Nhiên toàn thân trúng đạn lặng lẽ quay đầu

Bản thảo là người viết còn ta đã “ Bị ” gia nhập hội sinh viên rồi . có một số việc chạy không được , trốn không thoát , là trốn không thoát đó .

Giờ phút này di động trong ba lô con sóc nhấp nháy báo tin nhắn của ca ca , Lí Mật đành thu nhỏ đọc bản thảo không bấm được mà kêu “ Khúc ca , di động sáng ”

“ Nha ” Khúc Y Nhiên chưa kịp đọc tin thì bị Ngụy Tấn lôi đi , di động lúc này bị nhét dưới gối trong phòng ngủ 8 người , Lí Mật đã mở nhìn tin nhắn “ 20 Nhiên Nhiên biểu diễn ” Khúc ca người nắm tin tức thật nhanh .

“ Boss , lịch trình đem 20 đây ” M thư kí thông báo

“ Không xem toàn bộ đều hủy ” Khúc Lăng Phong lạnh lùng .

Lâm Phong ngồi cạnh mà rút gân “ Tên cuồng công việc nhà người thông suốt rồi , đi hẹn hò sao ? ”

Khúc Lăng Phong không nói gì dặn M “ Hôm đó nhớ đặt hoa cho ta ”

Đệ đệ biểu diễn phải có hoa cổ động chứ , Khúc ca tự nhận vai trò cổ động viên

Vì thế mà Lâm Phong cũng rối rắm theo hắc tựa hồ nhìn thấy chân tướng nào đó

31. Chương 31

Đúng như lời Ngụy Tấn , phụ trách tiểu đội hắc và Khúc Y Nhiên là một tổ hợp rất biết hành người bao gồm 3 tên BT có tiếng

Một người thu hết mũ của bọn họ làm giữa trưa không ai thoát nắng .

Người kia thì rút ra một tập bài lá đương nhiên là không để chơi mà để dán lên trán người ta , trong 10 phút người nào làm rơi lá bài sẽ phải chạy 3 vòng sân .

BT a !

Đương nhiên có người tự tin 10 phút sẽ không rơi đột nhiên từ đâu người thứ ba xuất hiện hảo tâm đẩy lưng hắc một cái để sửa tư thế ?

Hai mắt thầy giáo lóe sáng , 3 vòng mà chạy sửa cho đứng thẳng thì thôi lạnh như băng , hành động còn nhanh hơn lời nói .

Cho nên lá bài có rơi thì oán người thôi đừng oán huấn luyện viên ?

Ngụy Tấn cắn chặt răng đáng người cao ngất thon dài , cứ thế đen mắt mà nhìn trước , đáng đứng tiêu chuẩn .

Ngụy gia cũng xem như là y sinh thế gia , cùng tuổi với nhiều đứa nhỏ danh giá khác nhưng Ngụy Tấn lại bị quy hoạch rất tốt , không thay đổi không cự tuyệt hắc là con trai duy nhất phải kế thừa bệnh viện .

Cho nên dù phi thường thích tin học nhưng hắc vẫn phải chọn y khoa . Ngụy Tấn rất ngưỡng mộ Khúc Y Nhiên là con thứ đã có một ông anh trai sớm xuất đạo mà một tay đỡ trời cho y , làm một tiểu đệ không lo gì , còn hắc gánh nặng đầy mình .

Ngụy gia ngoài ngành y trong quân đội cũng có nền tảng nhưng so với Khúc gia là cán bộ cao cấp vẫn có sự khác biệt

Mồ hôi theo trán chảy xuống nhưng hắc vẫn còn nhìn thấy con sóc nào đó đứng đúng tiêu chuẩn mà một giọt mồ hôi không rơi .

Hắc đứng thẳng được là do các vị anh em trong quân đội dạy dỗ còn Y Nhiên làm sao lại đứng thẳng ? .Tiểu tử này bình thường đứng không nên hình , ngồi không nên dạng chỉ biết bắt chéo chân , mùa hè lết guốc gỗ lộc cộc lượn đường , lái xe cũng không đi cái khác .

Di ? như thế nào hình ảnh này năm nay chưa xảy ra , cả hè y chưa đi guốc gỗ lần nào , hè năm nay y đậu nhất nước , hè năm nay y nhuộm lại tóc đen , tất cả bắt đầu từ mùa hè năm nay ?

Ngụy Tấn đột nhiên có chút vui mừng , tên nhóc hồi nhỏ bám móng hắc đòi đồ chơi nay đã trưởng thành rồi , thời kì y phản nghịch thật quá ác liệt , thậm chí Cao Tuấn và y còn đánh nhau lời cả hắc và Phương Ngôn vào , nhưng Ngụy Tấn vẫn không hối hận đi theo thu tàn cục cho y .

Hắc thủy chung không tin Y Nhiên hư đồn như thế , kết quả đó là biểu hiện của thiên tài

“Nghiêm , nghỉ tại chỗ 5 phút ” Theo hiệu lệnh của huấn luyện viên các sinh viên đổ gục xuống như cát rơi mà nữ sinh cũng không khác trực tiếp ngồi bệt xuống luôn .

“ Thế nào nghỉ nổi không ”

“ Ô , tôi làm rơi lá bài hai lần , như thế nào bị phạt đến 1 tiếng ”

“ Ta làm rơi 3 lần liền ” một đám người kêu rên không ngừng , khóc không ra nước mắt .

Kì thật nói đứng yên việc gì cũng không làm chẳng tốn bao nhiêu sức , nhưng là không làm gì dưới cái nắng 33. 5 độ , đỉnh đầu là mặt trời sáng chói ? nói xem có mệt không .Nhất là còn thêm ông huấn luyện viên thích đá người .

Thình lình xuất hiện sau lưng người ta đẩy một cái , dọa như vậy thì không tiểu ra quần là may , huống chi lá bài còn chưa rơi .

“Đội chúng ta có người nào chưa làm rơi lá bài không ”

“ Có người kì diệu như vậy sao ?” một nữ sinh trực tiếp lấy tay áo lau mồ hôi , giờ còn để ý đến hình tượng làm gì , phòng phơi nắng không phải phòng tắm đi ? nữ sinh khóc lớn . Lúc này một nam sinh đeo kính nói “ Sao không có , nam sinh cao lớn bên kia làm ta hâm mộ muốn chết ”chính hắn không bị thầy đánh qua mà sợ quá làm rớt bài a .

Việc này thật khó nha .Có vài người học cùng trường ngồi nói chuyện với nhau . nói xong lại chú ý đến một bóng dáng cao gầy bên kia “ ta sao lại thấy người kia quen mắt ”

“ Quen mắt là được sao , sả trường còn ai không biết y ” “ Là tân khoa trạng nguyên Khúc Y Nhiên đó ”

“ Ôi , ta lại thấy ánh sáng rồi , thật là hạnh phúc ”

“ Cậu ta có rớt lần nào không ”

“ Hình như là không đi ”

“ ”

Trạng nguyên quả nhiên nghịch thiên ! Trạng nguyên vô địch .

“ Y Nhiên bạn cùng phòng thế nào ?”

“ D thị đến , rất nhiệt tình ” Cũng rất bí ẩn .

Ngụy Tấn lau mồ hôi “ Sớm biết vậy sống chết cũng đòi ở cùng ngươi , hiện tại tên BT kia phá tương lai ta , hắn năm tư rồi mà còn làm nghiên cứu sinh hại ta phải chịu ba năm ”

“ Huynh đệ ” Khúc Y Nhiên vỗ vai hắn “Nén bi thương ”

Kì thật chưa chắc đã là chuyện xấu , Khúc Y Nhiên nhìn sợi tơ hồng trên tay hắn “ Trước tiên chúc mừng ngươi ” có tơ hồng là duyên định tam sinh tình duyên nhất định mỹ mãn .

Ngụy Tấn tức giận “ Như vậy mà còn chúc mừng ta , cọ cho ngươi đầy mồ hôi luôn ”Khúc Y Nhiên cười “ Ha ha , tặc mao sao ” từ này là Bá Nha dùng để chỉ Lí Mật “ Tặc mao nhân ”

Biểu tình của Ngụy Tấn giống như Lí Mật bị Đông Phương bắt nạt vậy hai người rớt cuộc cười thành một đoàn tạo ra khung cảnh đẹp đẽ , đồng thời ba vị huấn luyện viên BT cũng bắn khoản .

“ Chúng ta có phải phạt nhẹ ”

“ Hay là phạt chưa đủ ”

“ Mà còn có thể cười vui vẻ như vậy ?”

Kết quả ba người chụm đầu mà nói “ Phần tử tri thức khác với chúng ta , suy nghĩ cũng khác , đừng đem tính thói của các người lấy lên người họ ”

“ ”

Không phải ngươi cũng thế sao ?

Nghỉ xong người không làm rơi bài không quá ba người , ba người này được đi căn tin ăn cơm còn lại phải ở lại tập .

Ngoài Khúc Y Nhiên và Ngụy Tấn còn lại là một cô gái rất xinh đẹp bị nắng chiếu mà vẫn giữ được tỉnh thần .

Thời gian sau đó gian khổ vô cùng , nhắc chân chính tề đi đứng đúng hàng cho nên ai đi ra ngoài sẽ khổ , họ bị phạt da bụng đánh da lưng rồi .

Lí Mật cùng hai cổ hồn chui trong ngọc xem được một lúc bị nắng chiếu mặt mỗi ngời le lưỡi “ Các ngươi không nóng sao ” Đông Phương im lặng đọc sách còn Bá Nha cười “ Yên tĩnh tự nhiên mát ”.Lí Mật lắc đầu mà hỏi “Khúc ca sao lại như thế ”.

Đông Phương phóng kim , Lí Mật ôm mộng người không phóng chỗ khác được sao ?mỗi lần đều trát trọng điểm .Giáo chủ mà nghe thấy còn phóng ác hơn .

Thanh âm như suối của Khúc Y Nhiên vang lên “ Vì họ là cổ hồn ”Lí Mật đạo hạnh chưa đủ . Bá Nha mới tiếp xúc với hai tên kia cũng góp vui “ Lí Mật lộ quần lót ” Lí Mật ôm mộng chạy về một góc , viên ngọc này không biết thành cái gì rồi .Khúc Y Nhiên ngẩng lên .

Hết buổi sáng tiểu đội mới được ra ăn cơm, mà làm họ ghen tị là trạng nguyên đi ăn trước , một điểm mồ hôi cũng không rơi .

Hai má phỉm hồng , trên trán một tầng mồ hôi quần áo cũng ướt , cần cổ trắng nõn , nga ,mồ hôi thật nhiều .

Khúc Y Nhiên bị Ngụy gia bôi cho đầy người , bá cánh tay trên vai mình xuống mà hỏi “ Chịu được sao ”

Ngụy Tấn ngạc nhiên “ Người biết ta bị bong gân sao , đau chết lão tử , sao biết ”

“ Lúc đứng nghiêm có cần báo cáo không ?”

“ Không, chỉ muốn cùng người ăn cơm thôi ”Ngụy Tấn nhìn cô gái xinh đẹp kia , tiểu tử này rất trọng sắc khinh bạn mà , hẳn cũng không muốn ở lại chịu khổ cùng mấy người kia mà đã quên với người bạn này ,lâu dần thành quen thật may cũng không cô độc , may mắn hẳn không ở đây một mình .A đại thật sự BT.

Ngụy Tấn lần đầu bong gân không có kinh nghiệm , may có Khúc Y Nhiên biết chỉnh vài lần vắn vẹo cuối cùng cũng đỡ

“ Cảm ơn , Y Nhiên thật giỏi ”

“ Không sao , trước kia đều làm như vậy ”

Linh môi sư nhiều người đoán mệnh , thể chất yếu mới trước đây y còn bị trúng gió đến rút gân lớn lên sức khỏe mới có thay đổi .

Ngụy Tấn hiểu rõ , trước đây Khúc Y Nhiên hay bệnh đến mức cả nhà phải mở một phòng khám .Nhưng bây giờ hẳn vẫn vỗ vai y làm cho y rung cả người lên mà nói “ Đợi đi bạn tốt , ta sẽ làm bác sĩ riêng cho người ”

“ Được , ta chờ ” Bộ dạng con sóc lại lộ ra làm Ngụy Tấn ngẩn người

Hai đi ăn cơm “ Đi ăn cơm ”

Việc lớn nhất bây giờ là ăn còn cái khác chỉ xếp thứ hai .

“ Lão tử muốn ăn cơm thịt bò ”

“ Hình như chỉ có canh thịt bò trộn cơm ”thật sự không trông mong thức ăn có ngon hơn

“ ”

Sự thật tàn khốc như vậy sao ?

32. Chương 32

Kì quân sự như địa ngục cứ thế mà tiếp diễn mỗi người đều bị dọa đến lột mấy tầng da , gầy gầy đen đen .

Huấn luyện viên BT , thời tiết càng BT cơn mưa mà sinh viên mong mỗi không bao giờ đến , không ít nữ sinh vì thế mà làm bao nhiêu búp bê cầu mưa , thật đáng tiếc trời vẫn thế cao tám vạn dặm, mây không bay .

Thử thách này so với việc 8 người ở chung một phòng càng khó hơn , giờ phút này nhiều người mới hiểu kí túc xá đang còn tốt lắm

“ May mắn chỉ còn một ngày , bằng không ...,Ai ”

“Ta suýt chút nữa muốn trốn ra rồi ” cô gái cầm gương mà nói “ Đen muốn chết ”

“ Đen liền đen còn có kem dưỡng trắng ” một người nói “bây giờ tóc ta là đồ vàng,kì quân sự xong thì”

Muộn vài ngày hoa tai cũng không đeo nổi.

Ngụy Tấn cự mình “ Đổi chỗ đi , nữ nhân thật đáng sợ ”

Mấy cô gái này suốt ngày cái gì tra tra hủ hủ thật đáng sợ mà kiên cường đến cùng ,so với nam sinh còn nhiều hơn , Khúc Y Nhiên luôn nhắm mắt nghe Lí Mật báo cáo tình hình xem thầy báo động khi nào nên chẳng thèm để ý mấy đề tài nhạy cảm này .

Ngụy Tấn nhĩ y mà hỏi “ Người sao không đen đi vậy ” Khúc Y Nhiên chỉ cười “Ta nhận dinh dưỡng tốt ,không ngủ đi, còi thôi lúc nào không rõ đâu ”mỗi lần thối còi mà thiếu người trong 1 phút sẽ bị phạt đó .

Đúng vậy , 1 phút làm được gì , huấn luyện viên quý , còi cũng quý . Lí Mật ngày nào cũng bám mấy ông đó để thông báo cho y , y mà ngủ thì không ai đánh thức nổi , còi hay pháo hoa cũng thế thôi , điện thoại lại không được mở .

Người thử đi tìm thầy mượn nạo đi , di động đâu thu luôn , di động quả táo chịu không nổi mà cụp làm cho thông tin với ca ca bị cắt rồi .

Di động bị nhét vào ba lô con sóc , Khúc Y Nhiên dùng đèn dầu cũng đã quen rồi .

“ Boss , tài liệu ” Tiểu M đau khổ không biết mấy ngày nay ai chọc giận ngài mà cấu tạo núi băng lại tái thiết lập rồi .

Tầng cao nhất quả nhiên lạnh , xuống dưới tốt hơn nhiều , Khúc Lăng Phong cầm tập tài liệu “ Tình hình thối còi tập kích đêm của A đại ” mà hỏi “Đêm cũng thối ”

“ Đúng vậy ” M khóc thét , quân huấn ở đâu cũng vậy thôi , mà từ nhỏ bị em trai hỗn huyết cùng người mẹ không bình thường bắt nạt đã khổ rồi nay lại gặp phải ông sếp như vậy , hu hu áp lực quá .

“ Boss , ta xin phép ” M chạy mất làm cho Lâm Phong đi qua lại nói “ Tiểu M sao chạy như thỏ vậy, người khi dễ người ta sao ”

Khúc Lăng Phong liếc hằm hằm một cái ngón tay lật đi lật lại nội dung tờ giấy , ngủ một nửa sẽ bị gọi dậy sao ?

Khúc Lăng Phong nhớ lại hình ảnh đêm đó , con sóc nhỏ cọ gối lại cọ bàn tay mình , con sóc nhỏ nhuyển giọng đòi uống nước ..

Chỉ cần nghĩ đến cảnh này bị người khác nhìn thấy , Khúc Lăng Phong cả người như lửa thiêu , tay chân bủn rủn ,lòng dạ cũng cháy sạch .

Sự bực mình , phiền chán bao năm chưa từng có lại xuất hiện ?

Thương trường như chiến trường bình tĩnh đã thành thói quen ,hắn không nghĩ mình sẽ xao động nhưng cảm giác này phải giải thích thế nào ?

Lâm Phong nhìn sắc mặt bạn tốt cho tới giờ chưa thấy hấn tức giận đến thế , biểu tình như mất cả trăm triệu mà đoán “ Hợp đồng đêm qua ai bảo người không dùng tư cách công tử Khúc gia họ không nể mặt là phải chúng ta trước nay đều ở Mĩ mà về đây dừng để ý ”

Khúc Lăng Phong nhìn hắn sau đó theo ghế da đứng lên “ Vậy tối nay giao cho người ”

“ A , được thôi ” Lâm Phong nhận lời .

Vì thế Khúc Đại ca như vậy nghỉ việc , nghỉ việc làm gì ?

Đương nhiên là đi xem đệ đệ rồi .

Đến đêm nay kì quân huấn mới chính thức kết thúc , buổi sáng tập chiều được nghỉ , đương nhiên không tự rời đi là được rồi , tuy rằng địa điểm và kí túc cách nhau không quá 10 phút ô tô nhưng buổi tối không phải còn luyện tập cho khai giảng sao mọi người mệt chết , đưa tân sinh viên về kí túc xong ai cũng nằm lăn ra luôn .

Vậy mà học sinh còn phải đi dựng hội trường bế mạc “Thực đáng chết , tự do đi lại cũng không cho bọn mình về kí túc ”mấy ngày nay Phương Thiên Trác cũng gặp được Khúc Y Nhiên “Người không biết con gái tổ ta bây giờ ăn cơm nhanh hơn cả nam sinh ”Khúc Y Nhiên cười “ Đâu đến vậy ” bàn cơm của y và Ngụy Tấn vẫn rất đầy đủ .vì Ngụy Tấn khoan vùng với lí do “Ta bây giờ không hi vọng vào phụ nữ ”

Phương Thiên Trác nhân tình sáng lên “ Đúng vậy tưởng mèo con hóa ra là cạp mẹ ” Ngụy Tấn đồng ý , nghe nói co người đánh lại cả giáo sinh rồi .

“ Các người nói như vậy không đúng , là con gái bị bức thôi ” “ Khúc Y Nhiên , người lại đi bênh các em gái rồi ”Ngụy Tấn nháy mắt với y “Mấy ngày nay các cô ấy luôn khen người ôn nhu đấy nên không phải người thay đổi mà người sửa chiến lược thôi ” Biến ép buộc thành dụ dỗ , không chủ động còn hơn là chủ động .

Phương Thiên Trác vỗ vai Ngụy Tấn “ Bạn hữu , nhận thức một chút ”

“Xin chào , ta tên Ngụy Tấn ”

“Tên rất hay ta là Phương Thiên Trác bạn cùng phòng với Y Nhiên ”

“ Thật tốt ,kết bạn rồi , ta mà bị bạn cùng phòng đuổi ra thì cho ngủ nhờ nhé ”

“ Nói nhiều làm gì , cứ đến đi , ba người một phòng vừa đủ ”

Hai người đang nói chuyện thì Khúc Y Nhiên dường như thất thần mà nhìn một phía .

“ Khúc Y Nhiên người nhìn cái gì chăm chú thế ” Ngụy Tấn đưa tay quơ loạn trước mắt y , cuối cùng cũng đem hồn người gọi trở lại .

Khúc Y Nhiên lại có chút kinh ngạc mà quay đầu “ Không có gì ” Thân ảnh đó , là người kia , làm sao có thể xuất hiện ở đây .

Lúc này Lí Mật từ trong ngọc chui ra nhìn bóng dáng đang khuất xa không dám tin mà khẳng định “ Khúc ca , là anh trai người ”

“ Hấn ” vì sao đến đây .

“ Y Nhiên” Ngụy Tấn và Phương Thiên Trác đồng thanh gọi , mà thầy giáo cũng đi về phía y , gương mặt buộc chặt bóng đen bao phủ cả ba người bọn họ “ Khúc Y Nhiên , đứng dậy ”

“Vâng ”

“ Đi theo ta ”

“Vâng ”

Khúc Y Nhiên cứ như vậy mà bị kéo đi để lại hai người kia nhìn nhau nhún vai .

“ Huấn luyện viên chúng ta là đi đâu ?”

Thanh âm dừng lại ở cổ họng, bởi thầy mang ý đến nơi tập trung của các thầy , rốt cuộc là muốn làm gì ?Huấn luyện viên vững vàng xoay người “ Mời ”

“ Ân ” Khúc Lăng Phong lập tức đi tới ôm bả vai gây yếu của Khúc Y Nhiên kéo y đi “Người này ta đem đi ”,

“Là ” Huấn luyện viên cung kính “Gửi lời hỏi thăm hội trưởng Khúc cho ta ”

“ Sẽ ”

“ Ca ” Khúc Y Nhiên ngược mặt hỏi ” Anh đưa em đi đâu ?”

Khúc Lăng Phong buông vai y sau đó tự nhiên mà nắm bàn tay nhỏ của y “ Cùng anh về nhà ”

“ Nhưng là buổi tối ”

“ Hội trường làm xong sẽ đến kịp ”Anh đã sắp xếp cả rồi

“ Vậy là được rồi ” Không nghĩ ca ca đến đây mà còn sắp xếp hết thấy rồi .Khúc Y Nhiên yên tâm đồng thời cũng thả lỏng thần kinh căng thẳng mấy ngày, người không xương mà tựa vào ghế “ Em buồn ngủ quá ”

“ Vậy thì ngủ một lúc ”

“ Đến nhà gọi em ” Khúc Y Nhiên vẫn nghĩ ca ca đem y về đại trạch Khúc gia.

“ Hảo ” Lời đáp ứng của ca ca rất rõ ràng , ai ngờ Khúc Lăng Phong đưa y về nhà hấn , chính là căn nhà mà Đông Phương bắt bại bị giam trước đây .

Xe đi nửa giờ , Khúc Y Nhiên cũng yên lặng mà ngủ , toàn thân rũ đi khí tức nghiêm túc thì mệt mỏi vô cùng , đồ ăn không đủ ấm , ngủ không đủ , luyện tập nhiều mà thời tiết thì oi bức , tuy y không ra mồ hôi nhiều nhưng thể lực thì vẫn tiêu hao .

Ôm thắt lưng tinh tế của em trai , Khúc đại ca bế y đặt lên giường , nếu không nhìn thời gian biểu luyện tập quân sự thì hấn đã gọi y dậy sao .

Không ai trả lời vấn đề này , bởi vì hấn biết nên không gọi .

Nếu lúc trước không theo đệ đệ tới đây không nhìn thấy bóng đen đó , không nghe thanh âm kì lạ đó , không tiếp cận thì cũng không có việc gì xảy ra?

Thật sự không ?

Không có người trả lời vấn đề này .

Thế gian này có rất nhiều “ Nếu ” cũng có rất nhiều thứ không thể trả lời .

Khúc gia đại ca cởi giày cho thiếu niên , bỏ tất ra ,là hai chân bóng loáng nhỏ xinh nhưng móng chân có chút dài , Khúc Lăng Phong hơi nhíu mi nhưng vì cử động của thiếu niên mà bỏ ý định tu bổ .

Lí Mật buồn bực “ Khúc gia đại ca là đem y nhìn thùng sao , mặc quân phục mà ngủ không thấy y tội nghiệp sao ?”

Hấn vừa nói xong Khúc đại ca đã động thủ cởi áo đệ đệ nhà mình .

Lí Mật không khỏi cảm thán “ Khúc đại ca thật là tri kỉ a , biết Khúc ca mặc áo ngủ không thoải mái ”

Kì thật khi Khúc Lăng Phong bắt đầu cởi áo em trai được hai cúc thì đầu ngón tay phát run .

Đệ đệ nhà hấn bên trong cái gì cũng không mặc.

33. Chương 33

Nam sinh bên trong không mặc gì là đúng rồi ,ngay cả nữ sinh cũng chỉ có một áo lót và áo ngoài .

Trang Phục quân sự là A đại thống nhất , nữ sinh một mã , nam sinh hai mã áo màu xanh đậm ngắn tay cổ áo có nơ khô nóng ít người buộc hai ,còn đại lưng mới làm ngắn được thân sau , giày không lộ ngón chân , học sinh mới mặc quần áo vào thì rất phần chắn nhưng cổ áo che kín cả hầu kết vào mùa hè nữa thì không khác gì áo bông , nhóm sinh viên chỉ hận không thể cởi trần đi tập nhưng là không có khả năng .

Huấn luyện viên như hổ rình mồi ai vi phạm trực tiếp bắt luôn .

Khúc Y Nhiên dù ít ra mồ hôi nhưng đã quen mặc áo Tshit mát mẻ nay cũng bị thứ vải này làm khó chịu .

Khi Khúc Lăng Phong cởi bỏ nút thắt ,y dù ngủ mà vẫn thoải mái hừ nhẹ vài tiếng , giống con sóc đang cào hạt sỏi , cong cong ngứa ngứa đi thẳng vào đáy tim ai đó .

Chiến lược đáy tim thật là lợi hại . Lí Mật cảm thán .

Giờ phút này mà có máy quay hấn sẽ đem toàn bộ quá trình Khúc Y Nhiên vô ý thức chụp lại để chê cười , đáng tiếc hấn không có nhưng ..

Khúc gia đại ca có , bị sóc con cào tim không chỉ có mình Lí Mật .

Thân thể thiếu niên ngây ngô mềm dẻo 10 phần vô thức mà ôm gối cuộn tròn trên giường cứ như việc bị cởi hết không là gì .

Khúc Lăng Phong biết đệ đệ nhà mình gầy nhưng không ngờ gầy đến vậy , cả người không được mấy cân thịt, cơ thịt như ngọc nay lại lộ ra cái xương sườn vô cùng chướng mắt , này đến tột cùng là thiếu bao nhiêu dinh dưỡng , sau đó lại nhớ y nói với Phương Thiên Trác “ dinh dưỡng hấp thu tốt ”

Dinh dưỡng của em trai hấp thụ có tốt hay không hẳn biết rõ , Khúc Lăng Phong không hiểu ra sao nhớ đến mình năm 18 tuổi so với em trai xương sườn thành đội như thế này, khúc mắc trong lòng ta đi một chút .

Nhiều năm như vậy tình cảm anh em bị mất đi không chỉ có hẳn .

Hô hấp nhẹ nhàng trên gối , đây là cái gối mà Khúc gia đại ca hay nằm nay lại bị y ôm vào trong ngực, hai tuần không thể nào ngủ ngon , lo lắng mình dậy không nổi sẽ là liên lụy bạn cùng phòng , buồn ngủ sao có thể làm liên lụy người khác được .

Giờ khắc này Khúc Y Nhiên được người nhà mang về sẽ không câu nệ mà thả lỏng , y ngủ so với bình thường còn say hơn khiến cho quần áo bị cởi cũng không biết .

Tự nhiên càng không biết Khúc gia đại ca chụp trộm bao nhiêu ảnh của mình rồi đem vào kết sắt khóa lại , đây là kết ngầm dưới bàn làm việc .

Là ảnh phóng đại về mặt y khi ngủ .

Mắt nhắm , khóe môi lại hơi cong có bao nhiêu thỏa mãn , mái tóc đen bị chính mình vô loạn trông đáng yêu cực kì , nhưng mỉm cười tự nhiên của y lại tạo nên một bức ảnh tuyệt mỹ , trên cổ lại hé ra quả cầu ngọc có bao nhiêu quen thuộc .

Nhìn Y ngủ say Khúc Lăng Phong nhớ lại sự cố ô tô đó , lúc ấy hẳn không biết người mình đụng phải là đệ đệ vài năm chưa gặp , tóc đen ,áo Tshit trắng tươi cười ôn nhuận , lễ phép như thế nào cũng không giống .

Mà đệ đệ tự nhiên cũng không biết hẳn là ca ca , sau này hai tiếng “ca ca ” lại gọi thật lưu loát .

Hoang mang , bí ẩn trên người y có thật nhiều điều khó hiểu , Khúc Lăng Phong cho đến nay đều không muốn làm rõ , cuối cùng hẳn lại thờ dài , bất luận thế nào đây cũng là em trai hẳn – đệ đệ chí thân .

Ràng buộc huyết thống là không thể thay đổi .

Thời gian ngủ bù chỉ có mấy tiếng thật sự không đủ , Khúc Y Nhiên mệt nhọc đã lâu như người khát mà thấy nước trong sa mạc tất nhiên phải uống cho đã .Bất quá không còn nhiều thời gian cho y ngủ , buổi chiều vẫn còn đợt tổng duyệt diễn thử các tiết mục , y còn phải đọc diễn văn .

Nếu được Khúc Lăng Phong tuyệt đối không muốn gọi y dậy .

“ Nhiên Nhiên .Sắp đến giờ rồi ” thanh âm rất nhẹ như không muốn đem y gọi dậy , đáp lại hẳn là Khúc Y Nhiên xoay người .

Sau đó Khúc Lăng Phong phát hiện không biết từ khi nào tay hẳn đã bị thiếu niên ôm cứng , chiếc gối đã bị chủ nhân quang vinh vứt bỏ từ khi nào .

Khúc Lăng Phong “ ”

Hắn thử giật tay ra lại phát hiện đệ đệ ôm thật chặt , khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên mà cọ cọ tay hẳn .

Lí Mật từ trong ngọc nhìn hai người phân tích “ Khúc ca thật thông minh đi ngủ còn biết nơi nào mát mà cọ ”

Khúc đại ca bản chất là băng sơn lúc nào cũng mát lạnh , mùa hè tuyệt đối là điều hòa sống ,tiết kiệm năng lượng bảo vệ môi trường.

Cánh tay cứng rắn chạm đến ngực thiếu niên, làn da trắng như ngọc nay lại trơn mềm hoạt thuật .

Đệ đệ trên người chỉ mặc tiểu khố lại bám dính lấy tay Khúc đại ca , mà người cởi đồ y lại là hẳn .

Khúc đại ca vốn là mặc áo dài tay nay ngực áo như có gì động đây “ Thùng Thùng ” từng tiếng rõ là tiếng tim của hân .

Khúc Lăng Phong nhắm mắt như quyết định cái gì rồi mở mắt rút tay về nhưng thiếu niên lại ôm chặt thắt lưng hân , bởi vì sự mát mẻ trên người anh thật thoải mái .

Khúc Lăng Phong “.....” không biết làm sao mà nhìn đứa nhỏ như con KOALA trên người mình ,hân hết cách rồi .

Trong ngọc, Lí Mật tường thuật tình huống không quản hai người kia có nghe hay không “Không nghĩ Khúc ca triển như vậy, bám dính, mà Khúc đại ca tính tình cũng thật tốt chỉ nở nụ cười thôi ! ôi sao không có máy ảnh , a, người lại trát ta là sao ?”

Lí Mật ôm hông quay đầu .

“Ồn ào ” Đông Phương nhẹ nhàng ,

Lí Mật đã với sự lạnh nhạt này miễn dịch rồi “ Hừ hừ hừ” ai nói trong ngọc nhảm chán hử , hai tên một chơi chằm , một uống trà , ta có năng lực một chút lại trát ta , Lí Mật nhu mì , Bá Nha nhìn cảnh này cũng chỉ im lặng biến thành “ Đông Phương Bất Bại phiên bản đọc sách ”

Khung cảnh này hân quen rồi, đáng tiếc chính mình lại không thể như vậy , vẫn là khác biệt đi .

Trong ngọc là như thế còn bên ngoài Khúc ca bế đệ đệ vào nhà tắm, đệ đệ cuối cùng cũng tỉnh nhưng còn rất mơ hồ,

“Ca , chúng ta đi đâu đây ?”Sóc con nheo mắt không nhận thức được mình nằm trong ngực anh trai rất tự nhiên , nghe thanh âm của người trong lòng, ca ca mất tự nhiên mà nói “ Phòng tắm ”

“ Nga , ta muốn ăn ớt xanh xào thịt băm ” Khúc Y Nhiên nói

Ca ca “!.....”

Vấn đề này là sao ? y đói bụng ?

“ Muốn ăn ớt xanh xào thịt băm ?” Nhiên Nhiên đói bụng .

Lúc này đệ đệ mới tỉnh hân , nhưng hơi nước mờ lung bộ dạng ướt sũng như con sóc mới sáng sớm bị mẹ bắt đi nhặt quả sồi vậy mà hỏi “ Ca , người muốn ăn ớt xanh xào thịt băm sao ?”

Ca ca “”

Hân với đệ đệ khi mới dậy có nhận thức mới rồi .

Mười phút sau Khúc Y Nhiên tỉnh hân “ Anh , sao mặt em lại ướt ”

“... ..” Vì người không chịu dùng khăn mặt lau khô

“A , sắp bốn giờ sao người không gọi ta” Khúc Y Nhiên cuống lên tìm quần áo , căn bản không nhớ lúc đi ngủ mình cởi hay mặc , thanh âm không có oán trách mà mang theo tín nhiệm làm Khúc đại ca ngỡ ngàng , tự nhận trách nhiệm sao “ Lần sau ca ca sẽ chú ý ”

Hân nói xong mở tủ tìm cho Khúc Y Nhiên bộ đồ khác.Thiếu niên cười mà nói “ Cảm ơn anh chỉ là em phải tập diễn thuyết trước thôi”

“ Thuộc chưa ”

“Coi như vậy ” Khúc Y nhiên chốt dạ y đã muốn tìm Lí Mật tác chiến , Khúc đại ca nhớ lúc mình diễn thuyết cũng vậy mà vỗ vai y “ Thoải mái , thích gì thì nói ”

Khúc Y Nhiên sững sờ cười lên “ Dễ dàng như thế”

“ Người là trạng nguyên cả nước mà không tin vào năng lực của mình sao ?”

Khúc Y Nhiên ngẩn ra , bao người nói y là trạng nguyên y không tin chỉ có người này “ Anh có tự hào vì em không ?”

Cho dù chỉ tiếng anh và văn thật sự là của mình , bài phát biểu còn chưa thuộc lại hời như vậy .Anh có tự hào không ,em trai xuất sắc anh có tự hào không ?

Một bàn tay khô ráo vuốt tóc y “Đương nhiên là tự hào ” lập tức thêm một câu “ Em là em trai anh ”

“ Cảm ơn anh ”

“ Cảm ơn cái gì em là .. em trai ta ” ánh mắt hần rồi bởi nhu loạn mái tóc y “ Nhanh đi thôi , sắp đến giờ rồi ”

“ Hảo ” trên mặt hai anh em hiện lên tươi cười nhưng khúc đại ca lại thấy có gì đó nhẹ nhàng thay đổi .

Chở em trai đi thẳng vào trường Khúc đại ca nói “ sớm không bằng đúng lúc ” rồi đưa ba lô con sóc cho y, Khúc Y Nhiên cũng đã thuộc sơ bản thảo .

“ Anh nói đúng ” Khúc Y Nhiên vừa xuống xe thì một người chạy đến y vội hỏi “ Ai vậy ”

“ Không sao , đi trước đi ” người đang đến là bảo vệ , muốn lái xe vào trường phải đưa giấy đăng kí đi , hần vừa chạy đến xe đã biến mất ? ảo giác sao ?

Khúc Y Nhiên đi vào phòng nhạc, đàn cổ để trong góc tường không ai chú ý , mà cũng không ai đụng , ở đây dụng cụ đều đánh số .

Khúc Y Nhiên chào mấy người đang ghi chép rồi cầm đàn lên lau “ Hai tuần không thấy lại đây bụi rồi ”

“ Y Nhiên , ta ” Bá Nha chui ra định nói gì đó lại thôi

“ Muốn thử âm sắc sao ” Y Nhiên bất ngờ hỏi không nhìn bộ dạng rồi rầm của hần .

Hai mắt Bá Nha sáng lên “ hảo ” Khúc Y Nhiên mở lòng bàn tay để hần vào nhưng vào không được .

Y kinh ngạc “ Người sớm biết rồi ”

“ Ân ” Bá Nha buông tay trên đàn “ Người có tâm giúp ta à tốt rồi ” có việc muốn giấu không được hần sớm đã bị quỷ sai gọi đi tập trung rồi , lòng có tâm nguyện thì sao , chết đã chết rồi .

“ Y nhiên , cảm ơn ” Bá Nha cười đến chân thành , thời gian này hần rất vui .

Khúc Y Nhiên vẫn cảm nhận thấy tâm nguyện của hần chưa hoàn thành “ trong ngọc có đàn , người khảy cho Lí Mật nghe , vấn đề này để hần giải quyết ” sau đó Y Nhiên ôm đàn ra ngoài , Bá Nha chần chừ nhưng Lí Mật đã nói

“Đàn đi , ta có bị Đông Phương trát móng cũng sẽ tìm cách giúp người , ta rất luyện tiếc người dù người chỉ biết uống trà và uống trà ”

“ Phốc ” Bá Nha phì cười, Đông Phương bị Lí Mật biến thành “Vạn ác trác móng tội nhân” cũng không có ý kiến .

Bá Nha bị hần thuyết phục rồi tiếng đàn có gọi quỷ sai đến cũng không sao .

Vì thế hần sáng khoái “ Hảo , Ta đàn ”

Trong ngọc một nơi thanh tĩnh hai hồn một người dụng tâm mà nghe Bá Nha đàn , dù giấy tiếp theo bị mang đi cũng không sợ .

Núi cao , nước sâu nhắm mắt mà trải lòng , người cũng như người , trắng tâm cao vút , có khi lá cây rụng rồi có khi lại là núi non trùng điệp , rêu rất như suối sâu không đáy thấm vào gan ruột .

Bá Nha là cầm tiên mà cũng là cầm si , dùng tiếng đàn của hần để nói lên nhiệt tâm của hần đối với chính mình là đánh cược mong chờ .

Chấp cho đàn không bao giờ thay đổi .

Tử Kỳ người có nghe được khúc Tri âm này là vì người mà tấu .

Cảm ơn các người , Khúc Y Nhiên , Lí Mật , Đông Phương tiếng đàn này là vì các người mà nên, khúc tri âm này giành cho các người nữa .

Hai hồn một người nghe mê mẩn , mặc cho người nào không tin khúc nhạc này vang lên từ đàn đã đứt dây .
Bá Nha thật sự là thần nhân như vậy nhưng một khúc nhạc này cũng đem đến một gã quỷ sai .

“ Bá Nha lớn mật , nhiều loạn nhân gian .Cấp tốc buông cầm theo ta rời đi ”

“Tranh ” tiếng đàn im bật

Một khúc ” Tri âm tri kỉ” đã tấu xong

34. Chương 34

Mặt mũi hung tợn ,cơ bắp vạm vỡ , da ngăm đen nhìn như đồng cổ , đúng là chính thể của hình tượng hung quỷ .

Âm phủ từ đầu năm nay đã cố gắng thay đổi hình tượng xấu xí bên ngoài chính là địa phương này quá mức nghèo nàn , khoản tiền dành cho bộ dáng coi như để đó đi .

Xem a , quỷ sai này cố ý mặc một thâm D&G đồ thẫm đi tuần tra nhân gian chính là đi lại giữa âm phủ và nhân gian mà thành màu đỏ sẫm không có tí sức sống nào ,trên tay còn cầm dây xích dài ngoằng một đầu nối với cổ chân Bá Nha .

Quỷ sai giật mạnh sợi xích , theo lí lực đạo như thế sẽ làm quỷ hồn phát run đến nửa cái hồn cũng tan vậy mà Bá Nha vẫn đứng yên bất động .

Bá Nha không chỉ đứng yên mà còn làm cho quỷ sai đó trực tiếp bị giật cho quỵ xuống luôn, mà nơi hấn quỵ xuống vừa vặn là dưới chân Khúc Y Nhiên, Y rất nhẹ nhàng “ Vị đại ca này không cần đa lễ như vậy ”

Tên người phạm này sao lại kiêu ngạo như thế , quỷ sai bực tức trông mắt lồi ra định dọa người phạm này một chút “ Người sao không biết lễ nghĩa niệm phạm nhân người lần đầu ta tha cho , đứa trẻ vô , vô ..”

Nói một nửa quỷ sai sợ hãi im bật vì hấn nhìn không thấy vận mệnh của phạm nhân này , trên đầu y chỉ có ánh sáng chói lọi , người này cũng không phải phạm nhân , không bị hấn dọa mà vừa rồi hấn tự nhiên quỵ xuống cũng có lí do .

Nhìn thấy quỷ sai có thể là người thường sao , hấn muốn bắt hồn mà hồ đồ rồi !

“ Ai , vị đại gia này , người xem tiểu nhân cũng là làm theo lời cấp trên thôi , không đưa hấn về ta sẽ bị đánh roi a ” quỷ sai giả đáng thương nhưng ánh mắt lại không như vậy .

Khúc Y Nhiên đỡ trán có nên tư vấn cho đám này đi phẫu thuật chỉnh hình không ? Xấu quá đi !

“ Phạt roi , sao ta không biết hắc bạch vô thường có luật đó ?”

Quỷ sai nhỏ giọng “ Sao y biết cả chuyện này , a ,ngài xem có thể đưa tội nhân Bá Nha ra khỏi linh khí không ?”

Linh khí tuyệt đối là trở ngại lớn nhất , là vùng không thể lực nào cai trị được , đó cũng là lí do mà Khúc Y Nhiên muốn cho Lí Mật vào . ở trong linh khí là an toàn .

Nhưng Bá Nha đã chậm , xích đã khóa rồi , sớm hay muộn cũng phải về , Khúc Y Nhiên chỉ biết Bá Nha thăng cấp không được thì ra sớm bị khóa chân rồi . Y không để ý lời quỷ sai mà hỏi Bá Nha “ Đây là ý kiến của người sao , nếu người muốn thì khóa này không là gì cả ”

Bá Nha cười “ Chỉ sợ bao năm rồi ta cũng không đợi được Tử Kỳ thứ hai ”

“ Vậy thì xin người đợi thêm 1 giờ nữa thôi ”

Bá Nha ôm chặt cây đàn , Lí Mật bịt miệng mình vì sợ hãi còn Đông Phương thì ngồi đếm kim ”

“Một giờ ‘

“ Đúng , một giờ thôi ”

Bá Nha nhìn Khúc Y Nhiên “ Hảo , ta tin người ”

Khúc Y Nhiên nghe vậy nở nụ cười làm quỷ sai choáng váng , một đôi con người lung linh , môi câu khởi , hần giật mình chảy máu mũi , nhiều năm qua hần không bị như vậy mà nay vừa quỷ còn chảy máu không thể là trùng hợp , quỷ sai an ủi mình .

Khúc Y Nhiên nhẹ nhàng mà nói “ Phiền quỷ sai đại ca đợi thêm một giờ ” làm hần nhớ lại nhiệm vụ “ Đây , chỉ sợ ”

“ Sợ gì ” ánh mắt con sóc đã nhú lại “ Như vậy người giỏi thì đưa đi ” ở trong ngọc mà ta sợ người sao , hay còn muốn vùi tiền quân cái gì quy định âm phủ cơ chứ .

“ Mĩ nhân , khụ , đại gia ta đáp ứng ngài đừng nói nửa tiếng mà nhày mai ta đến đưa Bá Nha đi cũng được ”

“ Thật sự ” Khúc Y Nhiên dừng bước thanh âm thản nhiên .

“ Thật , không phải ta đã quỳ xuống lạy ngài luôn rồi sao ? ”

Khúc Y Nhiên “ Vậy quỳ lại lần nữa xem ? ”

Quỷ sai “... ..”

Con sóc đen tối thích bao che khuyết điểm nhìn tên quỷ sai chuẩn bị quỳ mà nói “ ta đùa thôi ”

Quỷ sai “... ..” mình vẫn là vô dụng đi chỉ là tên tay sai âm phủ trừ cái mặt hung ác còn lại chẳng được gì , bọn họ chỉ dọa được hồn nhỏ còn oán linh vẫn là dựa vào linh môi sư.

Muốn ăn cơm âm phủ cũng không dễ , lần này may mà gặp mĩ nhân linh môi sư này mới có thể vác hồn về , không thì lấy gì mà báo cáo , quỷ sai đi .

Lí Mật buông tay , chạy về phía Bá Nha thì bị Đông Phương túm cổ áo , hần la hét “ Giữ ta làm gì , ta đi thịt tên quỷ sai kia , mang Bá Nha đi ta liều mạng với hần ” làm cho Bá Nha và Khúc Y Nhiên buồn cười .

Lí Mật hừ nhẹ “ Sao các người nữa , ta muốn ra ngoài , hần không bắt nổi ta mà ”

Khúc Y Nhiên không nói gì Bá Nha mà không muốn đi y cũng sẽ tìm mọi cách giữ cả Đông Phương và Lí Mật nữa .

“ Ta sẽ bảo vệ các người , nhất định ” thiếu niên gầy teo nói

“ Ta biết ” Lí Mật ngồi xuống mà ánh mắt vẫn lườm Đông Phương .sao không cho hần ra .

Đông Phương trầm mặc không nói , tên nhóc này ra làm được gì ,có việc thì hần là đủ rồi .

Một tiếng nói lâu không lâu, quỷ sai đi thì lễ khai giảng cũng bắt đầu .

Tiết mục đầu tiên luôn là lãnh đạo phát biểu nền cho học kì mới sau đó là các ca khúc mới lưu hành do hội văn nghệ chọn ra .

Tiết mục thứ ba chính là tân sinh biểu diễn , còn lại là xếp hạng tiết mục dù là vị trí top 3 hay vị trí cuối đều rất áp lực , Khúc Lăng Phong đứng sau đám người cũng thấy đệ đệ nhà mình rất khấn trương .

Mà Khúc Y Nhiên sắp biểu diễn thì một điểm hồi hộp cũng không có .

Hội trưởng hội tuyên truyền đẩy kính “ học đệ có cần đệm đàn không ”

“ Ta tự làm được ” Đàn này của Bá Nha không phải ai cũng được đụng vào .

Đội trưởng thông báo “Đợi tiết mục kết thúc chúng ta sẽ trải khăn bàn cho đệ ”

“ Cảm ơn học trưởng ” Như vậy là được rồi

hội trưởng với cậu học sinh không thi này ấn tượng rất tốt , dù là trạng nguyên vẫn rất lễ phép “ hoan nghênh đệ tới chỗ ta làm khách nha ”

“Vâng ” Khúc Y Nhiên vui vẻ đồng ý .

Ngoài sân khấu vô hạn hào quang bên trong lo lắng rợn người , từ âm thanh , đạo cụ đến trang phục , chỉ có thiếu niên tóc đen vẫn yên lặng trong lòng ôm chặt huyền cầm đẹp như một bức tranh vậy .

Ca khúc “ super boy ” vừa dứt dưới đài đang nóng hừng hực mọi người đang mong chờ tiết mục sau như thế nào , đạo diễn chạy vào “ Tiết mục thứ ba , tân sinh chuẩn bị ”

Mọi người đành đem thời gian giằng giật từng giây đều hướng mắt lên khán đài , họ không rõ mặt người nọ chỉ thấy bóng dáng thon dài ôm một thứ gì đó bước ra .

Hai tay Khúc đại ca ôm bó hoa hồng xanh tiên diễm vô cùng , bên cạnh là Lâm Phong đi theo mà nhìn đông xem tây .

“ Ta nói Lăng Phong , người vì vị mỹ nhân ấy mà đến sao , kể chút cho ta nghe đi ”

Hắn nhìn khuôn mặt non nớt trên đài nhận xét , thì ra tên này có khẩu vị như vậy , thảo nào mà mỹ nhân Âu Mỹ không làm hắn hứng thú .

Hoa hồng xanh – tình yêu vĩnh cửu .

11 bông hoa hồng xanh – mãi yêu mình em , toàn tâm toàn ý một đời không phai .

Khó được một lần nhìn thấy Khúc Lăng Phong chạy đến tỏ tình , thằng bạn thân bằng sơn từ thuở cời chuồng như vậy làm hắn tò mò .

Mà tiểu đệ M thì khóc lóc , mình chỉ kiếm được 11 bông hoa a , không bị trừ lương chứ .

Thói quen của Khúc Lăng Phong là rất tập trung vì thế mà bây giờ Lâm Phong cũng chỉ biết theo hắn nhìn lên đài .

Giờ khác này màn che mở ra đem theo ánh sáng huyền bí .

Ngụy Tấn rướn cổ “ Không phải là Y Nhiên biểu diễn sao , vậy mà tối thế ”

Phương Thiên Trác bưng khoả hơn “ Hay là mất điện rồi ”.

Lâm Phong thấy Khúc Lăng Phong đổi sắc mặt thì hỏi “ Người không định chủ động tỏ tình bây giờ đây chứ ?”

Đúng lúc này đèn sáng dần lên , Lâm Phong cả kinh suýt cắn phải lưỡi “ Nam ... Nam ”

35. Chương 35

Màu da không sai, ngũ quan thanh tú khả ái ,vì ánh sáng vàng nên Lâm Phong nhìn không rõ nhưng đôi môi đó khi hôn lên sẽ phi thường thoải mái .

Cầm thanh tú , lông mi thật dài trừ bỏ hầu kết thì mọi thứ đều vô cùng tốt đẹp . Lâm Phong cắn móng tay , hắn không biết mình nên làm gì , cắn lưỡi tiếp hay là khen bạn biết chọn người đây .

Không thể tin được tên này không thể hiện thì thôi thể hiện một cái là chọn ngay người đồng giới .

Lâm Phong cảm giác tình cảm Khúc Lăng Phong giành cho người trên đài không hề ít .

Kì thật trước đây ở Mĩ hai người cũng gặp qua không ít nam hài nhưng hắn lúc nào cũng như băng sơn áp đỉnh khí lạnh bay quanh , Lâm Phong liền nghĩ hắn bài xích đồng tính luyến ái .

Lâm Phong thì khác không tiết tháo chỉ cần thuận mắt không phân nam nữ mà không nghĩ tới Khúc Lăng Phong lại thích một sinh viên mà còn là một mỹ thiếu niên .

Mỹ thiếu niên ?

Đem hoa hồng xanh đến trường người ta là muốn tỏ tình sao , cầm hoa chắc như vật chắc tay ra đây mở hôi rồi ,Lâm Phong vuốt cầm dù Khúc Lăng Phong chưa nói hắn cũng muốn xem ông bạn tỏ tình thế nào .

Chỉ có hoa không thể được phải có lễ vật thì mới công đức viên mãn .

Dưới dàn vẫn còn thanh âm nhưng khi thiếu niên bước lên thì im bặt , im là do tế nhát sao ? Không phải .

“Trạng nguyên khoa lí học văn của chúng ta rất khó lường” nhân viên đạo cụ tựa vào hậu trường “Y vừa lên đài đã làm thành một tiết mục rồi” Chưa nhập học mà không ai là không biết y.

“Người nghĩ vậy sao” người đối diện không nhìn trên đài mà nhìn xuống dưới.

Thần kì sao?

Kì thật y vốn rất thần bí không chỉ nhờ người ta tuyên truyền, mà y không có khăn trương.

Có một chút công việc của y vốn rất lặng lẽ mà nay lại diễn trước nhiều người như vậy, không khăn trương là giả, mà khăn trương thì thay đổi được gì.

Y đem đàn đặt lên bàn sau đó nhẹ nhàng mà vuốt ve thân cầm, dây cầm, không vội đàn mà rút ra một chuỗi ngọc tinh xảo. Bấy giờ mọi người mới chú ý thiếu niên không mặc trang phục biểu diễn mà chỉ là sơ mi trắng, quần đen, mà tùy ý ngồi trên đệm, ghế tựa cũng không.

“Tranh” tiếng đàn bắt đầu vang lên, ngón tay lay động, lông mi thiếu niên dưới ánh đèn cũng rung lên, tiếng đàn không lớn nhưng lại vang vọng vô cùng

“Trời ạ là Bá Nha, là khúc < tri= ” âm= ” tri= ” kĩ= ” của= ”>> Bá Nha, nghe một lần là nhớ thật sự nghịch thiên mà” Lí Mật hét lên, mà hai cổ hồn kí không nghe lời hấn nói, Bá Nha chấn động mà Đông Phương cũng như thế không sai, Lí Mật dần yên tĩnh. Khúc nhạc như từ tay Bá Nha mà ra, tuy nhiên cảm xúc bất đồng là lời chúc phúc bạn bè hi vọng người thân hạnh phúc là cảm xúc sau khi nghe tiếng đàn của Bá Nha.

Núi cao, nước chảy, bức tranh sinh động nhập vào lòng người, không chỉ có lòng người mà cả quỷ tâm. Quỷ sai đứng từ xa nghe được dù không hiểu âm luật cũng bị thu hút mà một số nhân vật đặc biệt trong trường cũng vậy.

Hàng năm các vị thổ địa đều đến A đại xem trường trình rất đông, cái này so với phương trình hóa học tốt hơn nhiều. Diễn rất tốt so với cầm tiên thì ngậy ngô nhưng cảm xúc lại đọng đầy, hai vị thần canh cửa cùng chim chóc lúc này cũng vào nghe mà hấp thụ âm áp tan ra từ không khí của Khúc Y Nhiên.

Làm động vật thành tinh thì không có khả năng nhưng chúng cũng sẽ gần con người hơn, một nhóm bồ câu lớn mật chạy lại gần Khúc Y Nhiên không nhúc nhích mà làm bộ đáng chúng em cũng hiểu, mà bần đất nghe cũng hiểu.

Thể chất đặc thù thì tiếng đàn cũng đặc thù, khúc nhạc chấm dứt Khúc Y Nhiên vẫn ôm đàn, kì thật không như Lí Mật nói nghịch thiên mà đàn, trong Khúc gia trước kia người lớn cũng thích nghe, y lần đầu chơi đùa cũng là tập huyền cầm mà tri âm tri kỉ cũng là y tốn một phen công phu.

Chỉ cần đàn và người dung hợp là được, y hồi đó đàn đến mê mẩn, dù kĩ xảo không bằng cũng muốn tặng cho Bá Nha khúc đàn này là lời chúc phúc từ linh môi sư.

Mong người kiếp sau hạnh phúc bình an.

Bạch y nhân trong ngọc hai tay run run nước mắt đã dâng trào “Bá Nha ta kiếp này không uống” Từ Kì ta đã hiểu rồi, tiếng đàn đáp lại của Khúc Y Nhiên chính là người, người không thể nói chỉ có thể mang âm thanh này mà biểu đạt.

“Bá Nha” Lí Mật hét lớn chạy theo mà nắm không được tay áo hấn, Cầm tiên Bá Nha đang dần biến mất.

“Bá Nha, đừng đi, ô ô” Đông Phương giữ chặt Lí Mật không quẩn hấn khóc nháo mà ôm hấn trong ngực mình “Hỗn đản, buông ra ta còn chưa cùng hấn uống trà mà” Lí Mật nước mắt chảy thành hai hàng nhưng vẫn bị Đông Phương ôm chặt, Đông Phương bị Lí Mật đánh đau mà không buông vẫn im lặng nhìn Bá Nha tan dần.

“Đừng Khóc Lí Mật, ta thực cảm tạ các người” Thanh âm của Bá Nha vang lên rồi tan dần Lí Mật chẳng nề hà gì kéo tay áo Đông Phương lau nước mắt.

Hắn thật vô dụng không như tên trâu bò này cũng không bằng Khúc Y Nhiên “ ô ô ,ta ghét nhất là chia tay mà ” cái mũi hồng gương mặt cũng đỏ lên rồi , Lí Mật đem nước mũi bôi đầy ống tay giáo chủ , Đồng Phương bình tĩnh mà nói “Ta chưa từng thấy có con quỷ nào khóc được ”

“ Ô ô , người quản ta ” tiếp tục khóc bên ngoài thiếu niên mở mắt thở dài sau đó đứng dậy cúi đầu chào .

Mà dưới đài mọi người ngậy ngẩn nhìn người trên kia , người chủ trì lên thông báo tiết mục là Lôi Minh vỗ tay cả trường như sấm nổ không ngớt .

“Trời ơi tên trâu bò kia là bạn cùng phòng của ta sao ?” Phương Thiên Trác sững sờ . Ngụy Tấn kéo tay hắn “ Đánh ta một cái đi , ta vừa tự cắn nhưng không đau lắm . Tiểu tử này rút cuộc thâm tàng bất lộ bao nhiêu lần cổ đánh cũng hay như vậy .

Lâm Phong chìm trong tiếng đàn giờ mới tỉnh mà hú hét “Người xem thiếu niên kia là nhân vật đấy ,bạn tốt lần này ta ủng hộ người bắt được y , người không được ta có thể thử ”

Câu cuối đem hồn của Khúc gia đại ca kéo về , nếu hiện tại hắn không cầm hoa hồng mà là cầm gạch trong tay hắn nhất định sẽ đập Lâm Phong .

Tên sắc lang này dám có ý đồ với đệ đệ nhà hắn .

Trong đám người có tiếng vang “ Ai đánh tỉnh ta đi , nói cho ta biết đây không phải mơ ”

“ Không chỉ người , ta cũng đang ảo giác đây ”

“Ta tưởng ta cận rồi cơ ”

Dưới đài vẫn lú lú “Trạng nguyên thật là nghịch thiên ”

“ Chờ , trạng nguyên ” Lâm Phong rút cuộc thấy không thích hợp nhưng không hiểu chỗ nào “ Đây , chờ ta với ”

Lâm Phong chạy theo Khúc Lăng Phong , hắn bị lườm một cái . Khúc đại ca nghe đàn mê đến mức quên đem hoa tặng em trai rồi .

Khúc gia đại ca ảo não , băng châm bay về phía Lâm Phong vô tội .

Lâm Phong lạnh run mà nói “ Ta chỉ đùa thôi người tự đi mà chiếu cố bảo bối nhi nhà mình ” .

Khúc Lăng Phong còn lạnh hơn mà nói “ Đừng đánh chủ ý lên người y !”

“ Vâng vâng vâng ” Lâm Phong cúi đầu , cái mặt người với tiểu mi nhân cũng như vậy sao .

Lúc này tiểu mi nhân đang bị các học tử vây cho không có đường ra “ Học đệ người xem đội văn nghệ thế nào”

“ Cút , học đệ à hội tuyên truyền chờ đợi người ”

“Các người tránh ra cho lão tử , học đệ ẻo lả mới đi văn nghệ vào tổ báo chí của chúng ta đi ”

“ Học đệ , học đệ...”

“ Ta ” Khúc Y Nhiên đang ôm đàn lùi từng bước thì hội trưởng hội học sinh xuất hiện “ Y làm bí thư hội học sinh rồi ” Khúc Y Nhiên ghé tai hắn “ Cho ta cây huyền cầm này ”.

Học trưởng nhìn cây đàn mà y đang ôm sau đó “ OK , hoan nghênh gia nhập hội học sinh đồng học Khúc Y Nhiên ” hắn đang định bắt tay thì y đã ôm đàn chạy mất chỉ để lại câu “ Cảm ơn ”.

Người nào đó chuẩn bị giới thiệu mình bất động luôn “... ..”

Hội trưởng nhìn người lướt qua mình mà hừ lạnh “ Người mới cuồng vọng , tự đại ”

Thư kí đứng bên cạnh nhỏ giọng “ người ta rõ ràng có việc gấp mà.. khụ ta.. cái gì cũng chưa nói ”

Học trưởng thu tầm mắt biết việc người đi “ Tiếp theo là gì ”

“ A , là bài phát biểu chúng ta còn nhìn y thêm lần nữa ”

Đến tốt cùng là sao ? Khúc Y Nhiên ngó trộm ra ngoài nhìn bó hoa hồng xanh trên tay anh trai cùng một người xa lạ đứng cạnh anh , là ai ?

?

36. Chương 36

Ngọn đèn trên sân khấu mờ ảo , khoảng cách lại xa làm người ta có chút mờ mờ tĩ như màu da , màu môi , hay vành tai xinh đẹp mê người .

Màu da trắng như ngọc mài nhưng không tái nhợt đôi môi nhạt khi cười lên phi thường quyến rũ mà trên cổ là vòng ngọc tinh xảo .

Chắc chắn , Lăng Phong , người xuống tay rất nhanh vật đính ước cũng tặng nhưng sao người keo kiệt như thế , đi tặng cái vòng cũ , không biết mua cái đẹp hơn sao ?

Lâm Phong đứng một nơi mà suy nghĩ xấu xa mà lúc tay ai đó “Huỳnh đệ , người ta đang trước mặt người kia đến tặng cho người ta cái hôn nồng nhiệt đi, người không lên ta lên thật đó , hay người muốn tiểu mi nhân chủ động xuống đây ”

“Cầm miệng người lại ” Khúc đại ca ánh mắt hung ác mà phóng dao làm Lâm Phong ngã quỵ luôn .

Chính là bó hoa trong tay giờ đây lại nặng nề , sau khi hắn nghe khúc đàn xong tình cảm lại phức tạp hơn , hắn cũng giống mọi người chìm trong cảm xúc đó , người ta nghe đàn còn hắn lại nhìn người đánh đàn . Nhiên Nhiên còn nhiều bí ẩn lắm , trạng nguyên , bóng người , thanh âm chưa có lời giải mà càng như vậy trong tâm hắn lại như có cái gì kêu gào thẳm thiết muốn lao ra .

Chỉ vì một động tác đơn giản của thiếu niên . Trước khi gảy đàn , y cầm vòng ngọc mình tặng , quý trọng một món quà đơn giản như vậy .

Khúc Y Nhiên ngũ quan nhạy cảm hơn người thường, nghe câu chuyện biết Lâm Phong là bạn của ca ca mà còn có ôm hôn cuồng nhiệt , tặng hoa lễ vật , hai má nhất thời đỏ ửng .

Vì thế ca ca chuẩn bị làm .. không chỉ là tặng hoa không đi .

Khúc Y Nhiên cúi đồng nhìn đàn trong tay mình xoay con người rồi quyết định đặt nó xuống nhưng động tác này làm hai người đang nhìn vô cùng khó hiểu .

Kết quả động tác tiếp theo của thiếu niên là chạy ra khỏi vị trí đến chỗ Khúc đại ca sau đó đem hai tay ôm lấy bó hoa hồng xanh , rồi một tay giữ hoa một tay đặt tại thắt lưng của anh trai rướn người lên , cái đầu nhỏ với không nổi chỉ có thể nhẹ nhàng trên má ca ca thân một cái

“Chụt ”

Thiếu niên mắt cong cong miệng vui cười đến cảnh đẹp ý vui mà nói “ Hoa rất đẹp , cảm ơn ca ca ! ”

Mắt Lâm Phong muốn rớt xuống luôn , ta chỉ đùa một chút thôi mà tiểu mi nhân làm thật ? Lăng Phong người thật có phúc , ta không bao giờ được như vậy .

Mà Khúc gia đại ca hóa thạch hoàn toàn , thần trí bị cái hôn của đệ đệ đánh bay mất , hành động của thiếu niên làm chính y đỏ hết cả tai, ôm đàn mà lắp bắp “ Tối nay .. ta .. không cần về kí túc xá ” nói chuyện lắp bắp rồi chạy biến không nhìn đường là cho Lí Mật vội hét “ Có cột điện ” kết quả vẫn lao đầu vào .

Khúc Y Nhiên không biết mình bị gì nhưng khi hôn anh trai lại mặt đỏ tim đập , một khắc này làm y muốn sợ hãi mà chạy xa , thật đáng sợ ..

Khúc đại ca vừa hoàn hồn thấy đệ đệ lao cột điện vội chạy ra ôm y vào lòng mình thanh âm nhẹ nhàng vang lên âm cuối lại như vui sướng “ Chạy cái gì ? Ần ”

Con sóc muốn chạy hai tay bạn bị người ta ôm chặt , mặt càng đỏ “Anh , em cảm nhiều thứ , bỏ em ra”

“ Buông ra ” Khóe miệng Khúc Lăng Phong lộ ra đường cong tao nhã ” Cho em lao vào cột điện sao ? ”

Thật sự thiếu chút nữa là lao vào , rất nguy hiểm .

Đôi môi ướt át , đầu lưỡi phấn nộn nhìn xuống phía dưới theo cổ áo thiếu niên là xương quai xanh tinh xảo mà người còn có ..

Ân ! như thế nào không nhìn nữa ?

Lâm Phong hú hét , Khúc Lăng Phong sao người lại thuần khiết như vậy nhìn đến xương quai xanh mà còn không nhìn xuống nữa “ Ta nói hai người hay là hôn thêm cái nữa đi ”Lâm Phong đứng một bên mà gợi ý không nhìn đến mặt Khúc Lăng Phong đã đen như đáy nồi .

Khúc gia đại ca tình quang chợt lóe hình như công ty mới mở chi nhánh ở châu Phi .

Cuối cùng hai anh em mặc kệ Lâm Phong , Khúc Y Nhiên so với lúc biểu diễn còn khẩn trương hơn , tay không ôm đàn thì chẳng biết để đâu mà Khúc đại ca lại không dám buông em trai ra vậy là kéo cả đàn cả người , thả ra y lại lao đầu vào cột điện thì sao ?

Lí do thật đầy đủ .

Khúc Y Nhiên vẫn đỏ mặt mà hỏi “ Anh , chúng ta về nhà sao ?”

Con sóc vẻ mặt thẹn thùng như muốn đem cái đuôi che mặt nhưng quên mất che mặt sẽ để lộ cúc hoa a!

Khúc đại ca nhìn lỗ tai đệ đệ mà cười “ Như vậy phát biểu sẽ không xong đâu ”

Khúc Y Nhiên “”

Còn chuyện này nữa , Khúc Y Nhiên “ Lí Mật , giúp ta ”

Lí Mật ôm ống quần Đông Phương khóc sụt sùi mà nói “ Bá Nha đi đâu thai rồi , nói tình hình hẩn cho ta ”

“ Yên tâm ” hỏi Thiên cơ không tiết lộ nhiều thì được , có cây đàn để môi giới càng dễ nhưng giờ phải tìm chỗ để đi “Ca , anh lái xe đến sao ?”

“ Ân ”

“ Đem hoa và đàn đi cất trước nha ”

“Đương nhiên ” Khúc đại ca nhìn biểu tình con sóc của y mà tiếp tục kẹp y về phía xe thể thao .

Lúc Này Lâm Phong đột nhiên xuất hiện “ Ca? , về nhà , Khúc Lăng Phong người giải thích cho ta sao bảo người yêu gọi người là ca ?”

Hắn sẽ nói tình nhân gọi mình là ca ca sao ? Không có đâu

Sẽ không phải như mình nghĩ đi ? Phi hai anh em cắn nhau lâu như vậy sao giờ lại ôm vai bá cổ ? nhưng giải thích sao đây ? Lâm Phong thần kinh thô mà cũng bị dọa khóc thét nhanh chóng dùng phương pháp cổ điển để suy luận

TỪ KHÓA NHIỀU LẦN

A đại , lễ hội , trạng nguyên .. hắn bị dọa đến phát khóc rồi “Vừa rồi là hai anh em nhà đó thể hiện tình cảm sao , Khúc Y Nhiên hôn Lăng Phong , Lăng Phong ôm Khúc Y Nhiên hai người ôm đến , ôm đi , Lăng Phong à mắt người bị chó tha rồi sao lại đi coi trọng y ?”người nào đó để ý nhầm trọng điểm rồi .

Ánh mắt không tốt chẳng phải còn người sao gọi người ta là tiểu mỹ nhân , nói vậy hắn cũng trúng đạn nhưng sao không nhận ra nỗi đó là Khúc Y Nhiên .

Lăng Phong a , người đẹp hoa hồng xanh tặng y là sao ? làm hắn cũng muốn chuẩn bị một xe tải xanh luôn .

Khúc Y Nhiên bị ca ca ôm trong ngực mà cục cựa móng sóc chạm vào tay ca ca “ Ca cầm hộ em ” ở trên thân đàn gảy mấy cái khóa linh hồn trong đàn để nó không quấy rầy anh , nhưng sao nó lại chui vào đàn ?

37. Chương 37

Linh hồn bị bắt buộc ngủ yên không phản ứng làm làm Khúc Y Nhiên chuẩn bị đối phó bất ngờ

Linh hồn không phản kháng thật sự kì quái nhưng kì quái thế nào thì để phát biểu xong rồi tính “Ca ca ta ra hậu trường chuẩn bị ” con sóc nói xong chạy biến .

Khúc Lăng Phong đang chuẩn bị xoa cái đầu sóc nhỏ thì không kịp mà nói “ Người bị chiếm tiện nghi là ta mà ” nhưng người chiếm sao lại xấu hổ chạy mất .

Lâm Phong đến sau nhìn bạn tốt của mình ngây ngô cười sợ chút nữa tiểu ra quần làm bộ đáng gờm mẹ mà khuyên bảo “Lăng Phong a , người đừng coi trọng y làm gì không nhớ y chèn ép người ra sao ư , phá luận văn , treo máy tính của người , đem người đuổi ra khỏi nhà , nhớ cũng không muốn nhớ nữa , cả người âm mưu , nói không chừng còn giở trò lừa gạt người đấy , y nhiều năm không gọi người là ca sao bây giờ lại gọi tự nhiên như vậy ?”

Trong lòng biết Lâm Phong nói chuyện khonong có ý xấu Khúc Lăng Phong chỉ sầm mặt “ Em ấy là em trai ta ” ta không tin gương mặt thuần khiết đó sẽ tạo nên âm mưu gì .

Lâm Phong đứng tại chỗ hui quạnh , cho nên người vẫn nhiệt tình như hỏa đi theo Khúc Y Nhiên sao ?

2012 quả nhiên là năm tận thế .

Vậy mới nói đây không là vấn đề chính , Lâm Phong thật sự cần thuốc bổ não .

Lí Mật cuối cùng cũng không làm ngập linh khí ,ngừng khóc , hai mắt đỏ bừng như mắt thỏ , bỏ đồ mới của giáo chủ đại nhân cũng chính thức báo hỏng , bị nước làm rã ra rồi .

Đông Phương vô cùng bình tĩnh mà cởi áo ngoài sau đó xé một mảnh áo trong khô ráo đưa cho Lí Mật phòng ngừa miệng cống lại mở .

“ Người cho ta sao ” Lí Mật đang im lặng thì bị Đông Phương ném cho mấy mảnh vải ,hắn nhìn lên thấy áo lót của Đông Phương thẳng thớm chính tề lòi ra vài sợi vải khí phách 10 phần “Cầm lau mặt ”.

Lí Mật nhìn Đông Phương bộ dáng không tử tế mà khệ một cái , là hắn làm mà , được rồi ta bơi cũng không tệ đâu mà , Đông Phương đại nhân cũng không giận dữ .

Không :QAQ ánh mắt đó là giận rồi , lạnh như băng . mà sao mình không bị trát thành tổ ong .

Lí Mật ra đến bên ngoài còn quay lại “Hay người vẫn là trát ta vài cái đi ”

Đông Phương Bất Bại “....” trên đời sao lại có loại tai họa này không trát hắn , hắn còn đòi bị trát “ Lí Mật , người xác định ” Đông Phương hiếm khi gọi tên hắn .

“ Không , ta nói giỡn thôi , giáo chủ đại nhân ” Lí Mật ôm mộng bỏ chạy .

Nghe hắn nói Đông Phương đột nhiên hỏi “ Ai dạy người ” Lí Mật không tự giác đem cái áo của Đông Phương chùi cho đen luôn mà nói “ Bá Nha nói người giận thì nói vậy ., người sẽ không trát ta ”

Nhìn một cái , thu châm

Bá Nha muôn năm , Bá Nha vô địch nhưng Lí Mật người không thể nghĩ hắn thu kim để rút ra thêm cho đủ bộ à , Đông Phương nhìn đôi mắt đỏ mọng cùng cái miệng khô nẻ của Lí Mật mà nói “ Lần này tha cho người ”

“ Nga , giáo chủ vạn tuế ” mồ quỷ cảm bản thảo chạy trốn , Bá Nha đi rồi trong ngọc chỉ còn hắn và giáo chủ .

Lễ khai giảng vẫn tiếp tục thành hay không thành cũng chỉ có một lần này , vài người nói khi nãy Khúc Y Nhiên chạy đi sắc mặt của hội trưởng hội học sinh không tốt

“ Ta thấy y rất thành công , diễn xong mà hội trường còn im lặng một lúc không cần thầy giáo răn đe ”

“ Tên ngốc ,người cho nơi này là trường tiểu học sao , nhưng đúng là năm nay không ai bỏ về ”, thư kí lâm bầm , tất nhiên họ còn đợi bài phát biểu mà .

Nhân viên hậu trường lúc đầu còn suy nghĩ đơn giản nhưng sau khi Khúc Y Nhiên biểu diễn xong thì không thấy đơn giản nữa rồi , bây giờ đèn mà rơi thì không biết họ xấu hổ thế nào .

Bài phát biểu này khác với tiết mục biểu diễn, là bề mặt đó , đèn đóm phải sáng trưng , đèn lồng cũng phải khởi động , mà người đang lên đài kia lại giản dị biết bao .

Áo trắng quần đen , tóc đen như mực , da trắng như ngọc .

Ngọn đèn lóng lánh đem Khúc Y Nhiên chiếu sáng trưng làm lộ rõ nụ cười xinh đẹp lấy đi bao tâm hồn của thiếu nam thiếu nữ .

“ Ha ha ta không phải nói sao tiểu tử này không cần làm gì đứng yên cũng đủ là tiết mục rồi ”

“ hừ như thế cũng không thay đổi được bản chất cuồng vọng tự đại của y ”

Hai người đang nói là hội trưởng và phó hội trưởng mà việc Khúc Y Nhiên phát biểu cũng là họ đề xuất .

“ Không sai , giấy cũng không mang mà không vội vàng luống cuống ” phó hội trưởng vuốt cằm nhìn bộ mặt thối của người nào đó “Người như vậy không phải vì tiểu đệ họ Ngụy thân với y sao , có khí độ một chút ”

Hội trưởng Dương Tiêu tức giận “ Bớt lời đi đồ ba hoa ”

“ Đồ phụ ” phó hội trưởng Đường Hiên không khách khí đáp lễ .

Nơi này điện thiểm lôi minh(sấm sét) bần diên cuồng . bản thảo là Ngụy Tấn bị Dương Tiêu bắt viết , Khúc Y Nhiên chỉ đọc qua hai lần tất nhiên không thuộc , chỉ có Lí Mật chỉ cần tự nhiên đọc thuộc là tốt rồi .

Mà người quen thuộc với Khúc Y Nhiên sẽ phát hiện y kì lạ , mắt cứ đại ra .

“ Kính thưa các thầy giáo , cô giáo cùng toàn thể các bạn học sinh thân mến , tôi là Khúc Y Nhiên hôm nay vô cùng vinh hạnh được đứng ở vị trí này ” bài phát biểu nghìn từ bắt đầu .

Thanh âm thanh thuần như suối chảy đi vào lòng người , mà cái tên Khúc Y Nhiên dù người không biết tên y thì y tá trường cũng phải biết tên y .

“Mới vào trường tâm tình tôi vô cùng kích động vì đã đạt được ...” Khúc Y Nhiên rất muốn vuốt mặt mình nhưng vuốt không nổi, quả nhiên nụ cười rất hợp với y vì cười thành thói quen rồi .

Mọi người chỉ im lặng nghe y phát biểu dù nội dung vẫn là khuôn mẫu đó nhưng y vẫn theo chuẩn linh môi sư mà mỉm cười ngay cả hồn cũng bị mê hoặc hướng chỉ là người sống ” Với trường học chúng ta không còn xa lạ , tiểu học ,trung học , cao trung , 12 năm quen thuộc nhưng đại học thì khác đây là khởi đầu là bước đầu đi vào xã hội ” Thiếu niên tự nhiên nói như không nhìn bản thảo vậy .

Mọi người chăm chú nghe y có người thì bị nụ cười của y làm cho choáng rồi , Ngụy Tấn và Phương Thiên Trác không thấy gì nhưng Khúc đại ca lại thấy đệ đệ khác thường . Người thường diễn thuyết ánh mắt sẽ không cử động sao ?.

Phía trên là gì ? Nhiên Nhiên rốt cuộc nhìn cái gì .

Khúc đại ca lấy máy di động ra chụp trần nhà nhưng không thấy gì , anh không từ bỏ soi em trai mà Lí Mật đã đây linh khí rồi cũng không dễ gì mà thấy .

Chính là Khúc Lăng Phong chụp được ngang mặt y lúc xuống đài , tai đỏ lên má hồng đến lợi hại ?

Thiếu niên ôn nhuận như ngọc thẹn thùng – thuần khiết ngây thơ khiến cho dưới đài tiếng sói tru không ngừng “ Ta muốn tỏ tình , tỏ tình với trạng nguyên ”

“ Nghĩ cũng đừng nghĩ ta mới là trạng nguyên phu quân ”

Vô số âm thanh thét chói tai vang lên .

Xem ra đệ đệ nhà mình học đại học không yên ổn, trong lòng ca ca không biết nổi lên tư vị gì .

Lâm Phong máu phun đầy đất , hẳn là bị kích động quá mức rồi , đàn cổ cầm , huynh đệ tương thân , còn lên phát biểu làm cho sấm dậy khiến hẳn nghe thấy ba chữ Khúc Y Nhiên mà run rẩy không ngừng

“ Các thiếu nam thiếu nữ thuần khiết đừng để biểu hiện giả dối của Khúc Y Nhiên làm mờ mắt , y không phải là người ”

Một câu mắng vô ý thức này lọt vào tai Khúc đại ca “ Lâm Phong , chú ý cách dùng từ của người ”

“ Khụ , ta biết rồi y là đệ đệ là em trai thân thiết của người ” Thế giới này thật là huyền diệu , huyền diệu đến mức tra nam thành thuần lương thiếu niên rồi .

38. Chương 38

Đại hội kết thúc trong tiếng hét chói tai của nam sinh , nữ sinh , đó cũng là lúc các sinh viên mới được nghỉ xả hơi ba ngày cho nên có thể về nhà ba ngày rồi .

Ba ngày sau kì nghỉ thì các học viện cũng bắt đầu rục rịch .

Tiệc vui kết thúc thì một số vấn đề cũng không vì nó mà đình chỉ , đương nhiên trọng điểm thảo luận vẫn là tân khoa trạng nguyên , âm thanh thiên nhiên , kì tích diễn thuyết , đa tài đa nghệ đến chừng nào , thiếu niên ôn nhuận phát biểu xong xấu hổ làm rung động bao người không chỉ có nữ sinh mà nam sinh tỉ lệ cũng không nhỏ .

Ngay sau đó hội trưởng Dương Tiêu lên đài mà thông báo “Đại hội kết thúc thành công ” mặt không đổi , thanh âm trong mic cũng nghiêm túc vô cùng , như dao chém gỗ mà hần lớn lên cũng rất anh tuấn thu hút bao nhiêu nữ sinh .

Năm hai , năm ba cũng đã kiến thức hội trưởng càng nhìn phụ nữ càng lạnh còn các nữ sinh mới thì vô tư .

Phương Thiên Trác là người thành phố D nên muốn về nhà phải đi mua vé , thời gian muộn mua chẳng kịp nên hắn quyết định ở lại kí túc xá ngủ ba ngày luôn , ngủ chết thời gian bị huấn luyện viên BT hành hạ .

“ Ngụy Tấn , người không về sao ”

Ngụy Tấn nhìn vài ba người đang xếp ghế mà quyết tâm “ Không về ” trong phòng ta có BT, tên đó sẽ không cho hắn bỏ của chạy lấy người .

Phương Thiên Trác không để ý đến vẻ mặt của Ngụy Tấn mà nói “ Người không về vậy còn Y Nhiên thì sao ?”

“ Ta không biết , chúng ta đi tìm y , y mà không về ta đến ngủ giường y ” Ngụy Tấn cố gắng khôi phục vẻ mặt bình thường , dù hắn có về nhà thì tên BT đó cũng xách hắn trở lại , không hiểu sao nhà hắn lại tin tên Dương Tiêu đó , tốt nhất là không về cạ giường của Y Nhiên thôi .

A , cuộc sống của ta như vậy mà bi thảm , ta vừa mới đến A đại thôi mà .

Ngụy Tấn và Phương Trác Thiên đi đến sau sân khấu tìm Khúc Y Nhiên nhưng cái bóng còn không thấy , y đã đeo cái ba lô con sóc và bị ca ca áp tải đi rồi .

Đệ đệ bị ca ca đưa lên xe thể thao , một ngồi ghế lái , một ngồi cạnh , hoàn toàn không có chỗ cho ai đó .

Lâm Phong mặt xám xịt đứng ở bên cạnh xe , nếu người ngồi ghế phó là ai khác hắn sẽ đẩy ra nhưng đây là Khúc Y Nhiên , thằng nhóc so với hắn còn hư hỏng hơn và lại y còn có chỗ dựa rất lớn .

Nếu là trước đây , Lâm Phong sẽ vẫn đá thằng nhóc này ra ngoài còn bây giờ thì .. chỗ dựa của hắn rất là .. lớn nha.

Lâm Phong dùng ánh mắt ai oán như bị chồng ruồng bỏ mà nhìn bạn tốt nhưng Khúc Lăng Phong đã quen rồi không thể bị hắn kích động .

Khúc Y Nhiên lại thấy rõ ràng mình chiếm ghế của bạn ca ca ,mà trời đã khuya như vậy , đâu còn xe “ Anh đêm nay em vẫn là ở kí túc xá đi , anh cùng vị đại ca này về đi ”

“A ” Lâm Phong ngây ra như phỗng , Khúc Y Nhiên chủ động nói chuyện với hắn càng khủng bố là còn nở nụ cười, vô cùng đẹp mắt , Lâm Phong không dám tin con sóc nhỏ đang giáp lên đùi anh trai mình này là Khúc Y Nhiên – trong đầu luôn luôn lăm lăm – ta là đang nằm mơ .

Khúc Lăng Phong ánh mắt kết băng nhìn không ra hỉ giận mà nói “Nhiên Nhiên về nhà đi , anh đã phái người đến đón Lâm Phong , hửn và chúng ta không tiện đường ”

Lúc này tiểu M đang ngồi sửa văn bản đột nhiên hắt xì , mùa hè sao lại lạnh như vậy ?

Lâm Phong bị ánh mắt lạnh như băng nhìn cho bủn rủn mà nói “ Đúng vậy có người đến đón ta ” có lẽ ngày mai hửn nên đi kiểm tra tim , trái tim yếu ớt của hửn hôm nay bị chà đạp kinh khủng .

Khúc Y Nhiên vẫn không yên tâm mà nhìn anh trai “ Anh , mười giờ hơn rồi , vẫn là nên đưa Lâm ca về , em ở đây chờ anh ”

Một tiếng Lâm ca này làm cho Lâm Phong choáng váng , cảm như là trật khớp mà nhìn Khúc Y Nhiên , biểu hiện giọng điệu sao lại khác quá vậy ?

“ Ca , Lâm ca sao vậy ” Khúc Y Nhiên bị nhìn sợ hãi mà nghiêng sang bên .

Khúc Lăng Phong trực tiếp mở cửa xe đem em trai đang chuẩn bị chờ mình kéo vào , cửa xe “ oành ” một tiếng đóng lại “ Chúng ta đi thôi , 5 phút nữa có người đến A đại đón hửn ”

“ A, nhưng là ..”

“ Không nhưng gì hết ”

Khúc Y Nhiên còn chưa ngồi vững xe đã lao như tên bắn ra khỏi cổng .Lâm Phong lúc này mới bừng tỉnh , thiếu niên đó thật sự là Khúc Y Nhiên

“ Thật sự là thay đổi ta còn tưởng là cướp đường ...”

Cái mũi ánh mắt đôi môi cùng một khuôn với anh trai y , khi trước gọi y là tiểu mĩ nhân không có để ý , quả thật là sắc mê tâm khiếu ,Lâm Phong như cái đầu đỏ của mình “ Mai ta cũng đi nhuộm đen , không đây không phải trọng điểm , Lăng Phong khi nào người gọi điện cho tiểu M đến đón ta ”

Vì sao mình không tự gọi ?

Mà trong xe Khúc Lăng Phong cũng đang học máu “ Ca ca , lâm ca hửn ”.

Ca ca không cho bạn bè mặt mũi “Không cần quan tâm , hửn mỗi lần không uống thuốc đúng hạn liền như thế ”

“ A” đệ đệ ngơ ngác nhìn ca ca “ Uống thuốc nhiều không tốt ”

Ca ca nghe đệ đệ nói xong vất vả nhần nại mà cười “ Lần sau gặp em có thể tự nói với hửn ”

“A ,, hảo , ngáp ” Buồn ngủ quá , buổi chiều ngủ chưa đủ sâu ngủ đã bắt đầu kêu gào chỉ là còn phải diễn thuyết nên mới kiên cường trụ vững .

Hiện tại chống không nổi , mi mắt sụp lợi hại , Khúc Y Nhiên thoải mái dựa vào ghế da “ Anh , còn bao lâu mới về đến nhà ”

“ Trước tiên ngủ đi , đến nơi anh sẽ gọi ”

“ Còn hoa và đàn ” Khúc Y Nhiên mơ ngủ nhưng vẫn nhớ bó hoa xinh đẹp mà ca ca tặng .

“ Sẽ giúp em đem xuống xe ” kì thật ca ca chưa nói xong y đã ngủ mất nhưng trong mơ miệng vẫn lẩm bẩm “ Phải tắm , mấy ngày không tắm rồi , muốn tắm ..”

Lúc này hoàn toàn yên tĩnh , con sóc nhỏ ôm chặt ba lô con sóc lông mi thật dài nhắm nghiền đôi môi lộ ra khe hở nhỏ .

Đèn đỏ , xe ngừng lại, trên người thiếu niên là áo khoác anh trai đắp cho , mà ngón tay hửn vô tình lướt qua đôi môi phần nộn của y , hơi thở nóng hổi phả vào đầu ngón tay phẳng phất như hạ một ấn kí vô hình .

Bên trong xe vẫn còn một linh hồn nơi đàn cổ của Bá Nha , hiện tại Bá Nha đầu thai ,trong lòng Lí Mật ngoài Khúc Y Nhiên không ai được chạm vào cây đàn này , linh hồn cũng không thể xông loạn .

“ Người là ai , sao dám nhập vào cổ cầm xem ta thu thập người thế nào ” Lí Mật hung hăng . Thanh âm trong trẻo của Đông Phương vang lên “Người không được ”

Ba chữ này làm cho Lí Mật tặc mao “ Ta không được thì người đi, hửn dám khi dễ ta và Khúc ca thì dùng kim trác tử hửn” Đông Phương nghe xong im lặng , tên này lại nói năng lộn xộn rồi , quỷ hồn thì làm gì được linh môi sư ,mà đã chết rồi đâu thể chết lại .

Nam nhân mặc áo hồng nhạt ngồi trong cầm mà cười “ Có ý tứ không uống công Đường Bá Hổ ta ngàn dặm mà tới đây ”, có hồn thì có chấp nhận vì tình , vì hận , vì ân ,nhưng linh này không đơn giản như vậy .

Mà Khúc Y Nhiên đang ngủ say bị anh trai ôm vào phòng lại không biết người mới đến đây là vì chức nhiệm của y , chính cái gọi là trước lạ sau quen làm đại ca ôm em trai vào phòng mà một chút áp lực cũng không có , ngựa quen đường cũ hửn bế đệ đệ vào căn phòng hai người từng cùng ngủ .

Vốn định đem quần áo y cởi sạch như lúc chiều cho y thoải mái lại nhớ chuyện em trai khi ngủ mê đòi tắm rửa , đúng rồi, kì quân sự kí túc xá nhỏ hẹp đâu đủ cho y tắm thoải mái mà còn thiếu sữa tắm .

“ Nhiên Nhiên dậy tắm rồi ngủ tiếp ”nhiều ngày không tắm nhất định sẽ khó chịu, Khúc Lăng Phong cởi cúc áo sơ mi nhẹ nhàng nói vào tai y , mà Khúc Y Nhiên vẫn vô lực như rối gỗ mặc người ta làm gì thì làm .

Khúc Y Nhiên cứ như vậy, không xương mà bám trên người ca ca mình cho đến khi áo bị cởi lộ cả bả vai mà hô hấp vẫn trầm thấp mà ngủ say khiến ca ca vất óc gọi y dậy cũng không được . Khúc Lăng Phong biết rõ đặc thù của em trai đang ngủ mà tỉnh thì rất khó tỉnh , nhưng không gọi thì để y như vậy mà ngủ sao ?

Khăng định là không , dù đệ đệ nhiều ngày không tắm rửa nhưng làn da vẫn rất trắng nhưng không thoải mái cho nên khi ngủ cũng nhắc .Ca ca cảm thấy mình đúng đắn rồi tiếp tục xả nước cấp đệ đệ tắm rửa .

Bó hoa cùng đàn cổ bị phong ấn vẫn ở lâu dưới , linh khí thì vẫn còn nhưng Lí Mật bị Đông Phương cuốn thành bánh rồi , nguyên nhân là tên nào đó xúc động muốn đánh nhau với linh trong đàn cổ .

Cho nên lúc này không ai nhìn thấy Khúc đại ca ôm đệ đệ chỉ còn cái quần lót màu trắng vào nhà tắm , đây là nơi hai anh em gặp Đông Phương lần đầu .

Bị người ngồi dưới ôm lấy y hai cánh tay nâng cái eo co dãn 10 phần của Khúc Y Nhiên hai tay với dần xuống ngay khi anh trai quyết định bỏ y vào bồn tắm thì phát hiện ra một vấn đề .

Nước đã chuẩn bị mà ca ca tính không sai thì đệ đệ sẽ tỉnh khi bị thả vào bồn , thực hiện kế hoạch chết non nguy hiểm nên anh trai cũng phải theo vào bồn tắm .

Lựa chọn phát sinh là khi trong lòng có ý niệm .

Anh trai không do dự mà vào bồn cùng em nhưng quần ướt có thể cởi

Áo ướt cũng có thể cởi ,

Quần lót trắng nhỏ xinh của đệ đệ còn chưa có cởi .

39. Chương 39

Giúp người khác cởi quần lót là một việc phải có kĩ thuật , nhất là với đối tượng đặc thù thì không biết sẽ có chuyện gì xảy đến .

Thật lâu về sau mỗi khi Khúc Lăng Phong nhớ đến lần cởi quần này cũng không tự giác mà bắn khoắn .

Nếu lúc đó mình không có đâm xe ô tô của đệ đệ , không cho y ngọc, cũng không hứng chí mà theo y đi đến căn nhà kia , thì mọi việc có bị lệch khỏi quỹ đạo như ngày hôm nay không?

Theo Khúc Lăng Phong thì cái quần đó có độ thoáng rất tốt dù có ướt thì nước cũng đủ ẩm cho đệ đệ mà mục đích của hửn cũng là làm cho y tỉnh lại tự đi tắm nhưng kế hoạch tốt đẹp này một điểm cũng không hiệu quả , ca ca đem người thả vào nước xong mà Khúc Y Nhiên vẫn không hề phản ứng .

Cũng không phải là y bị ma nhập hung tàn mà chỉ là bị ma nhập chìm trong cảnh mơ là một người lên cơn ghen , trong mơ hẳn đi chào hỏi mà sao lại là chào hỏi mẹ chồng trong khi phải là mẹ vợ làm cho con sóc nhỏ bị loạn thành một đoàn .

Mộng ma cũng không hại chỉ là người trong mộng rất mạnh

“Tuồng tìm được linh môi sư có kết quả gì , xem ra không khác , muốn đi tìm trai à ,mơ đi ”, bọn họ không phân phải trái chỉ cho mình là chân lí , mà y vướng vào đúng lúc họ đang cãi nhau , nhà gái làm lạnh tìm đến y làm nhà trai hiểu lầm ,hắn trả thù đơn giản là động tay chân vào giấc mơ của người ta .

Ta cho người nhớ lại điều người đau khổ , vì vậy y lại mơ về Khúc gia linh môi sư, là căn nhà bao năm không thay đổi nhưng y không hiểu sao mình lại ở đây , là mộng sao ? mà hiện thực ca ca đang hít sâu một hơi sau đó bắt đầu cởi quần lót của y .

Ướt như vậy khẳng định là thằng nhỏ muốn thoát , Khúc đại ca biết tình huống của y hiện tại vì đã có kinh nghiệm từ hai lần trước khi gọi y dậy mà không hề biết đệ đệ bị vậy khốn trong mơ .

Quần lót theo nước trôi đi , thân thể thiếu niên trắng nõn non nớt phơi bày, dù không được mấy lạng thịt nhưng sức trẻ này cũng khiến người ta mê muội . Khúc Lăng Phong cố đem tầm mắt rời xa thân thể xinh đẹp của đệ đệ hô hấp hỗn loạn nhưng cũng nhanh bình ổn Khúc đại ca đem con sóc ôm vào lòng cũng tự cởi đồ của mình

Bọn họ là anh em , hồi nhỏ giúp y kì lưng cũng là hắn bây giờ lớn rồi đệ đệ cũng chỉ là đứa trẻ to xác ,cho nên anh trai giúp em tắm là chuyện thiên kinh địa nghĩa không có gì phải đắn đo .

Bồn tắm một người mà hai người chen vào thì không có khe hở , Khúc Lăng Phong ngồi trong bồn mà trong ngực là cái đầu của sóc con đang vù vù ngủ .

Vượt ve thân thể thiếu niên , vẩy nước ấm và xương quai xanh của y , hạ quyết tâm tắm cho y thì không thể không nhìn y , ánh mắt ca ca vẫn lơ đãng như có như không mà nhìn xuống cây nón phía dưới , hắn than nhẹ , y cũng đã sớm trưởng thành rồi .

Ca ca bài trừ tạp niệm mà giúp đệ đệ tắm rửa , còn đệ đệ đành chìm trong mộng .

Vẫn là Khúc gia, nhưng chương khi mờ mịt đó là lần duy nhất y rời nhà năm lớp ba , nhóm ác quỷ biết y đặc biệt lừa theo mà trêu chọc “ Khúc gia xong đời rồi , người biết ông nội người sẽ chết thế nào không ”

“ không , ta không nghe ” từ nhỏ đã mở thiên nhãn còn thứ gì y không thấy mỗi lần đều là máu me đầm đìa , chúng nó lấy đi nước mắt khiến ta không chỗ chôn thân .

“ NGƯỜI A , MỆNH KHẮC CHA MẸ CÓ NGƯỜI MÀ CHẾT NHA ”

“ Không , không phải ta ”

“ Chính là người , người muốn khắc chết ai nữa ”

Khúc Y Nhiên mở mắt kêu gào “ Không phải vậy !”

“ Nhiên Nhiên làm sao vậy ” Khúc đại ca chưa kịp lau ngực cho y , hai người còn dính đầy bọt , Khúc Y Nhiên không để ý ., lồng ngực rộng lớn này là của ca ca .

Thiếu niên khóc mắt ướt đầm hai tay ôm chặt lấy thắt lưng hắn vùi đầu vào ngực hắn mà khóc “ ca ca ” giờ khắc này không ai biết hắn là phương thuốc cứu mạng của y .

Khúc Lăng Phong không vội vã tìm nguyên nhân mà ôm lấy thiếu niên “ Ta ở đây , luôn ở đây , đừng sợ ”

“Ca chúng ta có nói dối không ” thiếu niên nhìn y ” Chúng ta có phải là kẻ khắc chết người khác hay không ?cả người nhà ”

Nhìn đệ đệ khóc mà tâm hắn đau đớn “Ai nói như vậy , ca sẽ dạy dỗ chúng , Nhiên Nhiên nói cho ca , ” giờ khắc này hắn thật sự muốn bảo vệ y .

Thiếu niên lúc này mới giật mình “ Ta không sao, ca ca đừng nóng giận ”một câu nói lung tung của anh trai làm y tỉnh táo , ca ca mới thật sự là quỷ .

Con sóc trong lòng ánh mắt đỏ hồng , mũi đỏ hồng nhìn đáng thương vô cùng làm ai cũng muốn chăm sóc , Khúc Lăng Phong cảm giác như có dòng nước ấm chảy qua nhưng càng tức giận , kẻ nào làm y khóc , đệ đệ nhu thuận như vậy .

hắn đưa tay lau đi nước mắt của em trai , sau đó không hiểu sao lại cúi đầu mà liếm đi giọt lệ , mặn chát ..

Hai má nhợt nhạt của thiếu niên vì động tác của ca ca mà đỏ lên , y muốn đứng dậy nhưng lại phát hiện ra hai anh em đang ôm siết lấy nhau trong bồn tắm mà còn không mặc gì .

Da thịt thân cận , mặt y càng đỏ mà tầm mắt như sắp rớt xuống ...

Khi ngủ quá mức thả lỏng nên mộng ma mới xâm nhập vào được , nhưng y cùng ca ca đến tốt cùng là làm gì mà lại ôm thành một đoàn như vậy .

Mà phía dưới một nhỏ một lớn nhìn rất hòa hợp .

“ Ta , ca ca cái kia em không phải cố ý đâu ” thiếu niên vội vàng đứng lên hai tay quơ loạn nhất thời đụng phải cái gì đó đang cứng rắn thẳng tắp mà lên .

Ca ca lại vẫn cười mà sùng nịch vuốt đầu y “ Nói cái gì , anh là anh trai em ” không nhìn xuống ..

“ Thạch thạch , thành thạch ” tìm hai người đều đập như sấm

Mà bất đồng là đệ đệ một thân ứng đỏ còn ca ca cứng ngắc cả người

40. Chương 40

Trong lòng có một người thì tâm tình sẽ trở nên rất khác biệt

Thiếu niên bị anh trai tắm cho thơm ngào ngạt sau đó được quần cần thận dắt ra cửa phòng tắm , Khúc đại ca ra về mình cũng muốn tắm tiếp mà nói với y “Đối bụng thì vào tủ lạnh tìm đồ ăn vặt , lát nữa chúng ta sẽ ăn khuya sau ”.

Khăn tắm chỉ quần bên hông nhìn không sót thứ gì !

Sao muốn tắm tiếp không phải gọi y tắm cùng rồi ư . Khúc Y Nhiên không hiểu mà thắc mắc “ A nha ” Anh mà không nói y cũng không nhớ bụng đã kháng nghị từ lâu rồi .

Chính là nhớ tới lúc này sóc nhỏ đỏ mặt quay lưng chạy “ Bạch bạch ” tốc độ rất nhanh thậm chí làm rơi lại một cái dép xỏ xanh nhạt .

Đệ đệ vừa chạy đi Khúc đại ca đứng ở cửa phòng tắm mà băng tuyết phủ đầy , cả người phức tạp .

Đáng chết !

Hắn thế nhưng – có phản ứng với em trai mình ..

Hắn làm sao – có phản ứng với em trai mình ...

Thiếu niên chạy rồi cũng không phát hiện anh trai mình ảo não thất thường , Khúc Lăng Phong nắm khăn tắm đến trắng bệch xoay người trở lại phòng tắm .

Hắn vẫn cứng như thế . tất cả đều rối loạn , loạn không thành hình dạng nhưng có gì đó mơ hồ rồi .

Khúc Y Nhiên dựa theo lời anh trai mà tìm thấy cát tủ lạnh đầy đồ ăn vặt nào là thịt viên , nước ngọt sô cô la nhưng không có thực phẩm thường ngày .

Khúc Y Nhiên làm gì cũng có quy luật nên không hay ăn vặt , y đi xuống bếp thì đồ dùng để nấu ăn đầy đủ không thiếu gì , y chợt nhớ ra Khúc tóc vàng sau khi ngã lầu thì người giúp việc cũng xin nghỉ , như vậy nguyên liệu là do ca ca mua ..

“ Ô , Khúc ca ta đói ,Đông Phương trói ta không cho ta đi hỏi tên kia ”

Khúc Y Nhiên ”....” đối bụng và hỏi tên cùng vấn đề sao

” Khúc ca , hoàn hồn ” Lí Mật lao ra bắt mẫn “ Phải nhìn ta chớ , quý cũng có tôn nghiêm ”

“ Đừng lắc , ta mới mắt ” Khúc Y nhiên nhu đầu mà hỏi Lí Mật “ Người có thói quen vào toilet như vậy cũng nên sửa đi ”.

Lí Mật xoa đầu “Sửa được đã không bị tên kia trát , sắp thành tổ ong rồi ”.

“ Người ” Khúc Y Nhiên cười cầm khối thịt bỏ vào lò vi sóng để rã đông .

“Khúc ca , đang nấu ăn sao ” Lí Mật nhìn y đánh trứng “ Không thể tin nổi người biết nấu ăn ”

“Ha ha ;. là cháo trứng thịt nạc thôi ” năm đó 7 tuổi ông nội bị ốm chính y cũng bắt đầu tự lo việc nhà .

“ Thèm ghê , trước đây ta cũng được ăn nhưng trong viện nhiều trẻ em quá nên không được nhiều ” Lí Mật nói , cô nhi viện nhỏ đầu được tài trợ cuộc sống đều gian khổ mọi người đều khen hần rất lạc quan .

Khúc Y Nhiên biết cô nhi viện kia vì khi Lí Mật chết thì báo chí đưa tin rất nhiều “Yên tâm họ sống rất tốt , chỗ ở cũng khác rồi , viện trưởng còn có cái bàn bày hoa đồ quỳên người thích ”

“ Khúc ca, người không sợ tiết lộ thiên cơ sao , thật thần kì ” Đi theo Khúc Y Nhiên Lí Mật cũng hiểu linh môi sư không phải là vạn năng .

“ Không quan hệ , người không phải là ác linh ” Lí Mật nghe vậy mà thở phào , đêm nay hần sẽ ngủ ngoài phòng không cần tranh chỗ với Đông Phương .

Không lâu sau hai chén cháo nóng đã đặt trên bàn .

Khúc gia đại ca giải quyết vấn đề cá nhân xong nhiệt độ chỉ giảm không tăng vậy mà xuống nhà bếp chuẩn bị nấu cơm cho em trai thì hoa nở xuân về người có thể sống rồi .

“ Nhiên Nhiên ” Khúc Lăng Phong ách thanh

“ A ” cái đầu sóc nhỏ từ trong bếp đi ra , tóc còn ướt

“ Không có việc gì , ra ăn cơm ” Đại ca nuốt hết những lời muốn nói , đi tới bên đệ đệ cúi tạp dề giúp y .

Dáng người một cao một thấp cúi xuống là có thể nhìn thấy bên trong áo choàng tắm của em trai xương quai xanh đang lộ ra .

Hầu kết nổi lên sau đó nuốt xuống , hần như không có chuyện gì mà kéo vai y đẩy vào bàn ăn “Ăn rồi đi nghỉ thôi ”

“ A , A?” Khúc Y Nhiên mơ hồ ngồi xuống , nhìn hoa văn trên bát , Khúc Lăng Phong rướn sang để lộ ra cơ bắp quyến rũ mà hỏi “ Nhiên Nhiên có có việc gì sao ?”

Khuôn mặt đệ đệ giấu đầu lòi đuôi “ Không có ” thực ra còn muốn đi xem cây đàn một chút , trước khi nấu cơm y tìm vài vòng mà chỉ thấy hoa trên sofa , linh hồn bên trong không có động tĩnh , sớm biết như vậy đã không phong ấn cho hần ngủ !

Nhưng không phong ấn sẽ ảnh hưởng đến tuổi thọ của ca ca ?Y không hỏi hận cây cầm kia và mình mà có duyên thì sẽ tự chạy đến thôi , chính là ca ca nói một câu “ Đàn ở trong tủ ”

“Ta có cảm giác anh trai người biết gì đó ” Lí Mật ghé tai y thì thầm . Khúc Y Nhiên cười cười “ Không có khả năng , anh ấy là người thường ”

“Được rồi , không nói nữa , huynh khổng ” Lí Mật im lặng ngồi trên vai Khúc Y Nhiên .

Khúc Y Nhiên “ Huynh khổng ” là sao

Lí Mật thần bí “ Không nói cho người ”

Khúc Y Nhiên “.... ...”

Quả nhiên tên này thiếu đánh , Khúc Y Nhiên vui đầu ăn cháo không để ý Lí Mật chảy dãi rồi , hần đã có tiền sử , không nên manh động .

Bữa ăn khuya im lặng, hai anh em đem tiêu chuẩn khi ăn không nói phát huy đến cực kì tốt . sau khi ăn xong con sóc thaflh công tìm thấy cây đàn mà nói “ Ca . để ta rửa bát ”Khúc Lăng Phong ngược lên “ Phòng bếp có máy rửa bát , đệ không cần lo ”

“ Vậy a. thế anh bỏ vào giúp em ” Khúc Y Nhiên ôm đàn chạy mất , phía sau Lí Mật đi theo mà hét “ Người bên trong ra đây , sao lại chui vào đàn của Bá Nha , có giỏi thì đấu với ta đừng tìm Đông Phương ”

“ Ha ha , đấu với người ?”Thanh âm phát ra .

“ Có giỏi người đi ra ”

“ Giỏi thì tiến vào ”

“ Đồ giáo hoạt ”

Lí Mật tức giận ,không phải Đông Phương trối tay hấn đã lao vào rồi , Khúc Y Nhiên nhìn vậy chỉ cười đi đến vỗ cây đàn vài cái .

“Ai da , oa nhi lợi hại ” một bóng người hiện lên một thân chói mắt xoa tay mà nhìn Khúc Y Nhiên “ Mỹ nhân ”

“ Bá ” một tiếng , Đông Phương phóng châm găm vào tay áo hấn , tên này vẫn không suy suyển mà cầm quạt phe phẩy “ Đại mỹ nhân sao vội thế , ha , hôm nay ta được gặp hai vị mỹ nhân , thu hoạch không tồi ”

“ Ta thì sao ?” Lí Mật hỏi

“ Người lớn nói chuyện trẻ nhỏ không được xen vào ”hấn nhìn Lí Mật mà nói .

Lí Mật “”

Khúc Y Nhiên “ Phốc , ha ha ..xin lỗi ta không cố ý cười ” Đông Phương cũng nhếch miệng .

Một người khổ mà sung sướng cả nhà a !

41. Chương 41

Sau khi em trai ôm đàn lên lầu , Khúc đại ca ở lại rửa bát .

Đem bát sạch xếp vào chạn hấn không đi ra mà cắt cho em trai một ít hoa quả ,Khúc Lăng Phong có cảm giác y lên phòng rồi sẽ không ngủ ngay .

Trên thực tế đúng là như vậy , người đầu mà lợi hại , mắt chỉ còn một khe hở mà cũng muốn giải quyết cho xong việc này “ Đây không phải là thời đại của người , ăn nói cho cẩn thận , Lí Mật và Đông Phương giống người cho nên không phải giả vờ treu ghẹo làm gì ”

Linh hồn này tràn ngập oán hận cùng không cam lòng .

Cây quạt đang phe phẩy bỗng cứng đơ “ Quả nhiên ta ôm chân đúng người rồi ”

Khúc Y Nhiên cười “ Vậy người phải ôm cho chặt vào ” xem ra là một linh hồn bị trói buộc , vốn bị nhốt trong A đại nhưng dùng hết hồn phách mà chui vào đàn đem không gian thu nhỏ , cây quạt kia linh khí mạnh nên quỷ sai mới không bắt hấn .

Trăm năm , không sớm hơn , thành phố này làm sao mà linh hồn cổ nhiều như vậy , lại không chuyển thể được , linh môi sư cảm thán về mặt ôn hòa nhìn ba linh hồn “ Anh trai ta đang bên ngoài nhưng hấn không biết gì đâu , có chuyện gì cần ta giúp ?”

“ A , thật may tại hạ tên Đường Dần tự Bá Hổ vừa rồi mong các vị bỏ qua cho ”

Lí Mật vượt mũi , cùng một khí chất mà giờ như hai người khác nhau , rất hòa nhã . thì ra này giờ diễn kịch sao , Lí Mật dù sao cũng là người hiện đại không hiểu suy nghĩ của cổ nhân .

“ Tại hạ Khúc Y Nhiên , Đường Dần ,chờ ,Lí Mật người thấy tên này quen không ?”

Lí Mật giật mình “ Không quen thì giết ta đi , đây là Đường Bá Hổ danh nhân sao , phim “ Bá Hổ truy Liên nhi” của người nổi tiếng lắm nhưng diễn viên không giống a , mà Thu Hương đâu ”

Đường Bá Hổ : “”

“ Đông Phương người có thể cho Lí Mật ngừng nói không ?”

Đông Phương gật đầu chuẩn bị phóng kim

“ Ô ô ” Giáo chủ ta sai lầm

“ Thành thật một chút , nếu không ” giáo chủ đe dọa .

Lí Mật lập tức yên lặng , chủ yếu là bị chích nhiều quá rồi , thiếu tên ngọc đó thế giới lại yên tĩnh trở lại

“ Lục như cư sĩ , có thể nói chuyện của người không , bọn họ đi rồi ”

“ A , đừng gọi như vậy , vị huynh đệ kia nói người đời sau còn nhớ Đường mỗ , đã rất là cảm kích rồi ‘

“ Người không biết vì sao thanh danh mình bị hủy sao ”

“ A , ta làm gì có thanh danh, Đường Bá Hổ trong phim vận khí tốt hơn ta nhiều” Khúc Y Nhiên ngây ngốc khác nhau gì sao ?

Ta không phải không có tài nhưng cũng không như điện ảnh miêu tả có thể thiệp , ngược lại trong nhà nghèo khó mà vợ lại bỏ đi , ôm mộng khoa cử lên kinh lại bị vu oan mà mất tư cách thi .

Khúc Y Nhiên gật đầu , lại là một cuồng thi như Lí Mật nhưng điểm này hình như không phải là lo lắng của hắn .

“ Bị người phát hiện rồi, là Ninh vương ” hắn là hi vọng cùng là ác mộng của ta .Ninh vương kia dã tâm rất lớn , dốc lòng cầu học mà bám lấy hắn chết cũng không tha , hắn bỏ tiền mời Đường Bá Hổ đi Nam Xương , Bá Hổ cứ ngốc như vậy mà đặt chân lên thuyền giặc .

“ Đã không có chuyện gì rồi ” Khúc Y Nhiên im lặng ,không biết năm đó người này đã chịu đựng những gì .

“ Ta biết ” vào đến thuyền giặc rồi sao có thể nguyên vẹn mà đi ra , hắn không muốn nói với ai chỉ giải bày với thiếu niên này , thời gian đau đớn kia hãy để nó ở sâu trong tim ta đi , chỉ cần người nói với linh môi sư hắn thật sự sẽ tìm cách giúp người .

Ninh vương thật sự là ác mộng , Đường Bá Hổ vẫn còn run rẩy thì một bông hoa trắng nhỏ đặt vào tay hắn

“ Thứ này sẽ tinh lọc huynh , huynh có thể ở lại cũng có thể đi không thì ở lại đợi âm dương sư , người sẽ là một thức thần tốt ”

Cây quạt của hắn thực ra cũng đặc thù lắm rồi , Đường Bá Hổ yên lặng mà giấu thêm vài bông hoa làm hắn ấm áp “ Người đang quan tâm ta sao ?”

Khúc Y Nhiên mỉm cười bắt đầu thanh lọc linh khí nhìn hắn như vậy muốn cho một bông hoa , mà cũng nên cho Đông Phương một bông , Đường Bá Hổ lại băn khoăn “ Người chuẩn bị đuổi ta đi sao ?”

Khúc Y Nhiên cười “ Người thích thì ở lại ” ngọc còn rất rộng . Đường Bá Hổ không do dự mà ở lại, hắn là bị Khúc Y Nhiên hấp dẫn bằng tiếng đàn , thực ra hắn đàn rất kém nên nghe của y hay hơn của Bá Nha , Khúc Y Nhiên đáp ứng nhưng đôi mắt sắc chuyển động “ Mộng ma cũng ở A đại đúng không ?”

Đường Bá Hổ gật đầu tay lại nhét hoa vào áo , Khúc Y Nhiên cười cười “ Không cần như vậy , hết ta lại cho người ”

“ Không cần , chuyện mộng ma nên đi hỏi thổ địa nha ” học sinh thân phận đặc thù này làm nhiều linh hồn bất an lắm .

“ Thổ địa , vậy hôm sau nên đến chào hỏi , ngáp ” ánh mắt sắc con nhú lại lần sau bảo Đông Phương may cho vài bộ đồ , hè nóng quá .

Con sóc mắt nhú lại leo lên giường chuẩn bị đi ngủ , kết quả sau lưng truyền ra câu nói “ Nhiên Nhiên sao phí như vậy , cho ca ca một bông hoa được hay không ?”

Đệ Đệ “ ”

Không khí nháy mắt lạnh đến run người , có thể nhìn thấy hoa năng lực của linh môi sư ? thật sự không ngờ ? nhưng là làm sao có thể ?

Sau một lúc con sóc mềm oặt hai tay dụi mắt “ Phí cái gì em không hiểu ” giả lơ có qua nỗi không ?

Lành ít dữ nhiều , kết quả anh trai hiểu ý “ Không có gì, ngủ đi ”bàn tay to vuốt má y sau đó kéo kéo một chút , rất tự nhiên rồi đi sang phía tủ đồ

Đệ đệ “ ? ”

Vì sao đi ra ngăn tủ mà không đi ra cửa

“ Ca ” con sóc lẳng lẳng

“ Khuya rồi , ngủ đi ”anh trai vẫn bình tĩnh mà nói .

Anh trai nằm xuống sau đó nghiêm túc gọi y vào giường , con sóc toàn thân mỗi mảy lông cũng leo lên .

Rốt cuộc là sao ?Rốt cuộc không đứng ở chỗ nào ?

42. Chương 42

Cắt hoa quả có thể hết bao nhiêu thời gian ? không nhiều .

Anh trai sau khi dọn dẹp bát đĩa , cắt hoa quả bỏ vào đĩa đem lên cho em trai yêu nhưng mâm hoa quả giờ bị bỏ bên ngoài .

Bởi trong phòng yên lặng, hần sợ đệ đệ đã ngủ nên nhẹ hé cửa xem y ngủ có ngon không ai biết lại thấy một màn kinh người ?

Đệ đệ làm cho lòng bàn tay mình sáng lên ,một bông hoa nhỏ xuất hiện , y còn tươi cười , nụ cười xinh đẹp , em trai hần thực sự rất xinh đẹp , đóa hoa bay lên rồi biến mất ánh sáng tắt , thiếu niên như huyền ảo tưởng chừng sẽ biến mất luôn .

Hần không hiểu ,không xác định tội cùng Nhiên Nhiên đang làm gì chỉ là sợ hãi , y sẽ bay mất hần không muốn phá vỡ tình cảm này , khi phá cửa xông vào một mà đó còn kích thích hần .

Cho nên bây giờ hần phải canh giữ không cho Nhiên Nhiên rời đi , ở bên chờ y ngủ say , hần không thể tuồng tượng một sáng thức dậy – y biến mất khỏi vòng tay hần .

Nhiệt độ ở thời gian này chênh lệch rất lớn ban đêm chỉ khoảng mười độ , con sóc bị ca ca quấn trong chăn giầy dựa mà lộ ra làn da trắng nõn “ Anh ơi , hình như có điểm nóng ”

“ Ngủ sẽ không nóng , tối lạnh không bọc kỹ sẽ cảm mạo ” Ca ca kéo đệ đệ lại gần hơn hận không thể cởi cả áo mình để khóa y lại .

Hai người dù đắp khác chăn nhưng nằm cùng giường làm hần vô cùng thoải mái , nhìn em trai nghiêng đầu nhìn mình hần xoa đầu y “Ngủ đi mắt ngươi còn mở không nổi còn muốn cố chống đỡ ”

Trước đây y mặc dù ý lại hần dù hần tắm cho cũng không có ngủ cùng cho nên đây vẫn là lần đầu tiên mà hiện tại mà đứng hay ngồi thì đầu của Khúc Y Nhiên sẽ như con gà mổ thóc .

“ Kia , ngủ ngon ” Y chịu đến cực hạn rồi , mặc kệ đi nghe hần nói nhắm mắt lại .

Hồ hấp ướt át phun trên cổ ca ca làm một thứ gì đó không an phận nổi lên .

Đệ Đệ quả thật ngủ say mà không biết ca ca đã bỏ chăn ra mà ôm siết lấy y , hần cảm thấy mình cũng buồn ngủ rồi hay sao mà làm ra hành động như thế tựa hồ chỉ giữ y bên mình mới an tâm “ Nhiên Nhiên , ngủ ngon ”

Trên chiếc giường rộng lớn hai người ôm nhau ngủ , xích lô tương đối, ngực đối ngực tóc hòa tóc không thể phân chia .

Bọn họ là anh em .

Một lần này ngủ cực an tĩnh phòng ngủ có rèm che nên không thấy nắng hai người cứ như vậy ngủ đến trưa hôm sau rồi thẳng đến tối .

Hơn mười giờ đêm Khúc Y Nhiên mơ hồ dụi mắt tỉnh ngủ , dạ dày trống trơn môi khô khốc , thực đói “ nga , thật đói ” y cự quậy vung tay mà không để y móng sọc của mình bị một bàn tay to bao lấy .

Giờ này y thấy dưới lưng mình toàn chần thừa , cử động không tự nhiên mà cái gối ôm này lại phi thường thoải mái ấm ấm , mềm mềm , cái đói không thể làm linh môi sư bớt lưỡi , con sọc tiếp tục — Ngủ .

Mà người bị em trai leo lên một cử động cũng không làm sao ngủ được nữa , Khúc Y Nhiên cọ loạn một lúc thật sự đã đánh thức dục vọng của Khúc Lăng Phong .

Lần đầu là do hoàn cảnh đặc thù vậy bây giờ do đâu , đều nói dục vọng lúc sáng của nam nhân mạnh nhất nhưng lúc tối cũng không có kém đâu, mà thứ đó chạm vào đệ đệ càng thêm khó chịu .

Khúc Lăng Phong thấp giọng “Đáng chết ”

Hắn làm sao không nhận ra người trước mặt là ai , tình mê ý loạn với chính đệ đệ mình .

Khúc Lăng Phong hít một ngụm khí lạnh bắt đầu tìm cách đem em trai đẩy xuống , nhưng không được, thân thể ôn nhuận cứ như vậy dính sát lấy hắn , hai người chiều cao không lệch , rất hợp nhưng “ Sao vẫn gầy như vậy , thức ăn quân sự không tốt ?”

Khúc Lăng Phong áp chế ham muốn bắt đầu suy nghĩ làm cách nào dưỡng béo y , ca ca đang thả hồn theo mây thì đệ đệ lại hoảng hốt mà lăn từ trên bờ ngực của hắn xuống.

“ Tê hảo lạnh ” chần đệm lạnh quá , lại mò về chỗ quen thuộc này rất ấm áp hình như là , Khúc Y Nhiên mở to mắt , y thể nhưng đang cọ loạn trên người anh trai , con sọc sợ tới mức nghiêng ngả lão đảo đi xuống nhưng chịu lạnh không nổi quay về .

Hai móng nhỏ không biết đặt ở đâu cho phù hợp quơ loạn , sau đó nhẹ nhàng vòng qua vai anh mất lim dim mà hỏi “Anh ơi sao lạnh như vậy , mình ngủ đến mùa đông luôn rồi à ?”

Sóc ca cũng ngủ đông sao . No No No người ngủ cả một ngày ấm áp nay tỉnh sẽ lạnh thôi , nằm trên người ta thì đâu biết lạnh !

Khúc Lăng Phong bị đệ đệ ôm không nhẹ .Thân thể ngây ngô trên người hắn cọ loạn , đôi mắt ướt sũng lại kéo dục vọng của ca ca trở lại .

Lực sát thương quá lớn làm Khúc Lăng Phong không bình tĩnh nổi cho dù định lực mười phần cũng muốn đem thiếu niên áp xuống nhai từng mảnh .

Thế giới này đủ loạn rồi nên cần bình tĩnh , bình tĩnh .

Ca ca nuốt nước bọt bảo trì thanh âm mà đem thiếu niên thả về chần sau đó chuẩn bị đứng dậy “ Người còn hai ngày nghỉ ngơi , ca đi nấu đồ ăn , ngủ tiếp đi ”

Không thể ngủ cùng y nữa , ngủ nữa sẽ xảy ra chuyện .

Nhưng đệ đệ nghe không ra ẩn ý , thói quen ngái ngủ mà chu môi “ Ca ,mùa đông không phải có máy sưởi sao , hay anh em mình tự sưởi cho nhau đi ”

Khúc Lăng Phong bị y ôm cổ mà cười không nổi “ Em nghĩ nhiều quá ” nhưng cánh tay trên cổ y lại tăng lực đạo .

“ Nhiên Nhiên buông tay ra ” Thanh âm mang theo ẩn nhẫn vô cùng .

“ A , nha ” Khúc Y Nhiên thả tay nhưng sợ rơi nên lại ôm chặt hơn , dưới giường không thoải mái chút nào , y đã trải nghiệm rồi , không buông đâu .

“ Nhiên Nhiên ” tròn mắt ca ca đã nổi sóng mãnh liệt mà ngồi dậy , Khúc Y Nhiên đang bám lấy bờ ngực hắn, thấy thay đổi mà càng bám chặt hơn làm cho áo tẩm hai người cùng tuột ra lộ bờ vai trắng nõn . Cái cảm trơn nhẵn bị ca ca nâng lên , hai người đối mặt .

“ Ca ” Khúc Y Nhiên bị ép ngẩng đầu thỉnh linh nhìn thấy một đôi mắt đem sâu thăm .

Khúc Lăng Phong vuốt ve cái cằm nhỏ của y , liền bình thường mà nói “ Nhiên Nhiên , có phải anh rất khoan thứ cho em không ?”

Bao dung ẩn nhẫn những lời này làm Khúc Y Nhiên khó hiểu mà sửng sốt , đợi y hoàn hồn là lúc thấy môi mình ướt át , không chỉ như thế trong miệng còn có thứ gì đó đang xâm nhập mà cướp đoạt đầu lưỡi y , là anh súc ca .

“Ta , a ”

Môi bị kìm hãm , lưỡi bị cắn đau không có ôn nhu Khúc Lăng Phong như vũ bão mà càn quét lấy khoang miệng của y , ôm chặt y trong ngực thỏa mãn vô cùng .

Cuối cùng cũng nhịn không nổi , thì ra trong lòng đã sớm biết , chỉ là từ lúc nào ? hắn cũng không muốn tìm hiểu

“ Nhiên Nhiên . nhắm mắt ”

Từng cái hôn như mưa mà rơi xuống gương mặt Khúc Y Nhiên , con sóc không do dự nhắm mắt . nụ hôn rơi trên mắt không muốn rời đi .Đôi mắt xinh đẹp này đã sớm muốn hôn lên rồi .

Đệ đệ toàn thân nóng lên mà không đẩy hắn ra , như là tin tưởng cùng cổ vũ vậy .

Hắn là người lạnh nhạt nhưng không phải đầu gỗ , từ khi bắt đầu để ý đã có thứ gì đó tràn ra không thể thu hồi .

Thật lâu sau , triển hôn qua đi , Khúc Y Nhiên tựa trong ngực ca ca mà lấy hơi , cả người đỏ như con tôm luộc , vô lực ghé vào bờ ngực nóng bỏng của anh trai , vành tai bị hấn nhẹ nhàng day cắn mà thì thầm “Nhiên Nhiên là chính em tạo nên việc này thôi ”

Tâm đã thoát cương không thể ngừng lại.

43. Chương 43

Từ nhỏ Khúc Y Nhiên đã biết mình khác người thường .

Đúng vậy rất khác .

Người ta nhìn không thấy trên trời có vài chấm nhỏ là có người chết , người khác cũng nhìn không thấy trong dòng người thi thoảng có vài thứ hai chân đứng lạc lõng không phải người mà lại không muốn ra đi .

Vì là nghề đặc biệt nên y cũng làm linh môi sư .

Khúc gia lớn được chỉ có mình y , còn lại đều đoản mệnh mà ông nội y vì nghịch thiên cho bà nội cũng bị liệt khi đó còn dặn dò y “ Mệnh trời là không thể trái dù có linh hồn van xin , thay họ nghịch mệnh người chịu khổ là con , ta không mong con nổi đời chỉ mong con an ổn , đừng như Thản Nhiên ”

Khúc Thản Nhiên là em họ y chưa trưởng thành đã mất “Đối tốt với mình một chút , nhiên nhiên ” ông nội đã nói với y như vậy .

Ông nói nghịch thiên rất có thể đột tử bất cứ lúc nào mà y thì sống sót ,nhưng huyết mạch này không cần lưu lại nó không khác gì tra tấn , sống một ngày lại quản nhân gian một ngày , thực ra đây là một nghề nghiệp nguy hiểm cao .Mộng quán thân nhờ ca ca mà giải , mà y thật ra cũng không chỉ ăn khổ như vậy .

Một thời, ba năm không ngủ được luôn, có đưa trẻ tiểu học nào chịu được không chỉ có thể ngủ ban ngày thôi , từ đó dặc thù rời giường cũng hình thành .

Khúc Y Nhiên vẫn rối rắm mà vì tật xấu này nên y mới bị chiếm tiện nghi “ Ca ” con sóc đỏ ửng mà ghé vào ngực anh trai , khuôn mặt trắng nõn ướt đầy nước miếng của ca ca mà vành tai vẫn bị day cắn , tỉnh té mà như cắn nuốt , cảm giác cắn nuốt đáng sợ như vậy mà Khúc Y Nhiên vẫn yên tâm ?

Nghĩ đến ca ca bình thường vẫn quan tâm mình chỉ còn tin tưởng mà hai người cùng không nhìn đến thiết bổng đang cứng lên của ai đó .

Khúc Lăng Phong cảm thấy hành vi của hắn đủ trực tiếp , trên thương trường chỉ có chinh chiến cùng cướp đoạt , trề ta mất phần .

Coi trọng thu không được thì tâm động việc gì phải áp chế , trên thực tế ca ca ở nước ngoài nhiều năm không kì thị đồng tính , càng không bị huyết thống cản trở , mà thực tế thì đoạn phim cùng bí mật của đệ đệ còn khó lí giải hơn .

Tuy nhiên “ việc nhỏ ” này làm sao giải quyết , vì sao đệ đệ tình sử phong phú khi hôn môi lại ngây thơ như vậy , y không ở nước ngoài như hắn có kì thị đồng tính hay không .. có sợ thân huynh đệ mà ...

Bình tĩnh mà suy tư một phen hắn thấy hi vọng xa vời . Khúc Y Nhiên bị liếm ngứa ngáy muốn lui ra hưng không biết chạy chỗ nào , giường hảo lạnh , chỉ có ca ca là ấm .

Con sóc chưa kịp ôm đuôi che mặt thì bị ca ca bắt được , một cái hôn dài lại bắt đầu làm y vừa tỉnh ngủ lại mơ hồ .

Vì thế khi ca ca bất an chờ đợi đệ đệ trả lời thì y đã ngủ rồi, nhìn em trai ngủ khiến hắn bật cười , thế này là sao .

Mặc kệ, phần khích là được rồi , con sóc nhỏ vô tâm mà vù vù ngủ ,đôi môi nhỏ ướt át dưới ánh đèn ngủ bị ca ca nhìn rất rõ nhưng nhìn y ngủ say không nỡ lòng đánh thức “ Lần này , tạm buông tha ngươi ” ca ca đem đệ đệ đặt vào vị trí mình vừa nằm sau đó đứng lên vào nhà tắm giải quyết .

Không vội , bọn hắn còn nhiều thời gian .

Mau , Độc và Chuẩn vẫn là nguyên tắc của hắn nhất là đối với chính em trai mình hắn càng kiên nhẫn .

Tại bấy của thợ săn dã thú còn chết hướng gì là con sóc tự đem mình đưa lên .

Nhiên Nhiên ngươi không cự tuyệt hôn ta là chịu rồi , khi đó chỉ cần ngươi có một tia kháng cự thôi ta đều sẽ cho ngươi tự do buông tha thứ mà mình đang ham muốn nhưng ngươi không có .

“ May mắn , không có ” nam nhân buông tay sau khi vuốt tóc , thân hình dưới vôi sen ẩn hiện . là em chiếm tiện nghi của ta trước thôi

Sóc đệ không ca gặp nạn rồi , như vậy y đâu .

Bất tỉnh nhân sự rồi .==

Lí Mật được thả nhưng vẫn xem Đông Phương khâu áo không thấy một màn vừa rồi , còn Đường Bá Hổ đi lượn khắp nơi vừa về tới thì nhìn thấy linh môi sư bị ca ca cưỡng hôn ,mà ca ca ghì lấy đệ đệ cắn nuốt như vũ bão .

Đường Bá Hổ hết hồn

Bọn họ là thân huynh đệ nha , nếu là thời của hắn thì , hắn im lặng mà quay về linh khí .

Thật sự là nghiệt duyên nhưng ta không có tư cách để nói người khác , không ngăn được để ý càng loạn .

Giờ khác này sợi tơ hồng trong tay Khúc Y Nhiên nổi lên rõ ràng .

Nửa đêm con sóc bị đói tỉnh , lần này rất rõ ràng , Khúc Y Nhiên bắt đắc dĩ mà đi xuống sau đó “ của mở ” y nhìn lại không thấy ca ca đâu .

Chờ chút ca ca , hai vành tai y bắt đầu đỏ lên , làm sao lại mơ thấy cùng hắn hôn môi thật sự là không bình thường mà .

“ A ,ca ” con sóc đang ảo não thì bị một bóng đen che khuất , khi nào ca vào đây ? Khúc Y Nhiên ngũ quan vốn linh mẫn lại bị việc hôn hít làm cho rối loạn .

Lần này không phải là mộng ma nhưng đâu có thể mơ như vậy .

Ca ca nhúh mảy mà cười nhìn biểu cảm của đệ đệ , rất tích cực mà vui mừng thì y nói một câu “Ca người xem môi ta có phải bị sâu cắn nát không ”

Khúc Lăng Phong “ ”

“ Nhà mình có thuốc mỡ không ? ”

Khúc Lăng Phong thần kinh rất tốt cũng bị y làm cho ngũ lõi oanh đỉnh .

Đệ đệ nói xong còn đứng trước mặt hắn mà sờ môi liếm mép .

Khúc Lăng Phong không nói gì đem bánh ngọt nhét vào tay y , khi đệ đệ đứng vững rồi , ca ca không rảnh rồi mà đem hai tay ôm lấy con vật nhỏ đang định chạy mà giam trong lòng mình .

Không thể chạy là được rồi !

“ Nhiên Nhiên không phải là mơ , biết không ” nói xong cúi xuống mà hôn , cái lưỡi giảo hoạt mà theo miệng đệ đệ đang hé cắn nuốt

“ A , ân ” tiếng rên nhột nhật của con sóc nhỏ vang lên như móng vuốt cào đến đáy tim ca ca , hô hấp càng thêm dồn dập , so với bánh ngọt thì con sóc nhỏ này còn ngon hơn .

Trong một ngày bị cướp đi nụ hôn đầu còn bị mất thêm bao thứ tiện nghi , Khúc Y Nhiên cuối cùng cũng tỉnh táo , mặt đỏ tía tai , thật kì quái hình như anh em ruột không nên làm vậy , vì sao không đem cái bánh ném đi rồi đẩy hắn ra , y cũng không hiểu .

Cũng có thể ngậm miệng cắn đứt thứ đang quấy phá cùng vùng vẫy khỏi bàn tay đánh vuốt ve dưới lớp áo kia nhưng y lại không làm .

Thì ra người hỗn loạn cũng không chỉ có mình hắn .

Ba ngày nghỉ ngắn ngủi , một ngày ngủ hai ngày bị ca ca thỉnh thoảng hôn đến hôn đi nhưng không ngủ cùng giường , một người là xấu hổ còn một người chịu không nổi .

Một thanh niên khí huyết phương cương thấy người trong lòng chỉ có thể nhìn thì khó chịu như thế nào , đại ca mỗi lần vào phòng tắm đều không ngừng đau khổ .

Lí Mật hí hục chạy từ trong ngọc ra để khoe quần áo mới “ Xem ta đẹp trai không , mà Khúc ca sao mặt người đỏ như mông khi vậy ? ”

Vừa bị ca ca thấu hương đệ đệ đỏ mặt là không thể tránh khỏi , nghe Lí Mật nói quần áo y lại nhớ đến đồng đồ mà ca mua cho . Lí Mật hai ngày nay không được để ý mà hỏi “ Khúc ca , người không thương ta ? ”

“ Lí Mật , người lại muốn ăn cá , đừng nằm mơ ” Khúc Y Nhiên nhớ rõ chuyện này mà

“ Không , ta thấy đại ca người làm tôm nhúng giấm rất ngon ” Không ngờ Khúc đại ca còn biết nấu ăn , hai anh em nhà này đều là thần rồi .

Nhắc tới anh trai Khúc Y Nhiên lại trầm mặc nói “ Không được ít nhất lúc này không thể được ”

“ Nha ” Lí Mật không nói gì nữa mà khi về ngọc lại lao đến “ Đường ca , người nói xem Khúc ca có vấn đề gì , a ta vẫn nên gọi người là Đường thúc ”

Đương Bá Hổ cười “ Người vẫn là gọi Đường ca đi ”

Tiểu linh môi sư rơi vào ngõ cụt .

44. Chương 44

Sau khai giảng ba ngày , ca ca đưa Khúc Y Nhiên trở lại trường , hành lí tùy thân ngoài bánh ngọt anh trai làm cho còn có đàn cổ , cái đàn có thần chú nên y và Lí Mật , Đông Phương quyết định mang nó đi theo .

Thời điểm tâm loạn có thể đánh đàn mà tu tâm dưỡng tính . Mà cây đàn còn là cầu nối để biết tình huống của Bá Nha , Lí Mật được quần áo mới cũng không quên nhắc về hắn , Đường Bá Hổ thì không quên Bá

Nha nhưng nghe Lí Mật kể mãi cũng biết chút thông tin “ Đáng tiếc ta chỉ được nghe một khúc tri âm ”. Lí Mật gãi đầu “ Đúng vậy người và hân chân trước chân sau , người đến hân đã đi rồi ”

Dao Cầm bài xích mọi người mà không ngăn Đường Bá Hổ , thật sự là thiên ý , hai người ngồi trên bả vai Khúc Y Nhiên , Đông Phương vẫn bận rộn trong ngọc .

Hôm nay cả ngày mưa dầm , giờ mới tạnh chút ít nhưng mặt trời vẫn trốn sau mây , nóc xe thể thao tự nhiên là không nâng lên làm bầu không khí rất trầm mặc , Khúc gia huynh đệ im lặng mà hai quý nói không ngừng cũng chẳng thay đổi không khí .

Đến cổng trường ca ca cũng không có xông vào mà đỗ xe một bên , nghiêng đầu nhìn đệ đệ rũ mắt , một tay nắm cầm y , nhẹ nhàng in cái hôn lên đôi môi đỏ mọng .

Chính là vẫn chưa đủ tham luyện , đầu lưỡi chui vào không tha rằng lợi mà quần quýt cho đến khi đệ đệ đỏ mặt thở dốc mới buông ra mà bỏ qua hai cái không linh .

Khúc Y Nhiên bị hôn nên có tiến bộ không còn thở dốc .

“ Trưa thứ sáu anh chờ em ở đây ” Ca ca sớm có thời khóa biểu của y mà lên lịch , thứ sáu chỉ có tiết hân ngữ , hân ghé vào lỗ tai y mà nói .

Khúc Y Nhiên bình ổn nhịp tim mà nói “ Mẹ nói cuối tuần về nhà ăn cơm , Lưu bá có hầm canh ”

“ A ” Khúc Y Nhiên đẩy tay anh trai vẫn bắt hai má mình “ Ta có thể đi xe bus về ” người nào đó đã quên trong nhà có xe đưa đón , vì thế ca ca xoa đầu y mà nói “ Em thấy ca sẽ đồng ý sao ? ”

Khúc Y Nhiên “ ”

Khúc gia đại ca có phải là quân tử không ? Chưa bao giờ , chỉ vì vậy nên Lâm Phong giáo hoạt vẫn bị làm cho xoay vòng đó thôi . Đôi mắt mang ý cười hân mở cửa xe cho Khúc Y Nhiên . Thiếu niên nhanh như chớp ôm đàn bỏ chạy thậm chí quên cả bao bánh .

Không như Khúc Lăng Phong dự kiến 5 phút sau hai anh em đã gặp lại “ Anh , bánh ngọt cùng bánh mật ”

Con sóc gấp đến độ vò đầu bứt tai thật đáng yêu nhưng đệ đệ nhà mình đâu có thích ăn bánh mật , điểm này thì Khúc Y Nhiên và Khúc tóc vàng không hề sai biệt , chính là cô bé y đưa bánh y vẫn chưa quên .

Nói phải giữ lời là quy tắc của linh môi sư

“ Bánh mật này là ? ” Đại ca nắm chặt tay áo như không để ý , suất khí mười phần .

Đứa nhỏ thành thực “ Mang cho học tỉ ” sau đó không chờ ca ca bùng nổ mà chạy mất . Hai tay ca ca vò nát tay áo “ Học tỉ , Ân _____ ”

Hân phát hiện chỉ cần bao dung một chút con sóc này sẽ nhảy lên đầu hân . Khúc Y Nhiên ? Đưa bánh cho học tỉ ? Tương lai năm nay ra sao ?.

Tâm tình đại ca như thời tiết xám xịt nhưng vẫn nhớ ra là mình còn là tổng của một công ty , đi đến công ty cùng áp thấp một dạng .

“Lăng Phong , đã sáu giờ tối rồi sao không chuẩn bị đi kí hợp đồng cùng Phong Liên ”Lâm phong nói xong đã bị Khúc Lăng Phong túm cổ áo “ Người đi cùng ta ”

“ Không không ta tuyệt đối không gặp tên Sở Phi Nhai đầu gổ kia , No! Lăng à ” Khúc Lăng Phong không nói nhiều mà sai hai nam bí xách hân ra .

Cùng Phong Liên đàm phán có Lâm Phong sẽ được lời , cái tên tập đoàn đó không phải vì đồ ba trợn này mà đặt sao “ Phong Liên ” (Nhớ Phong)vì thế nhóm nhân viên tiếp tân nhìn thấp phó tổng bị xách ra xe mà đi sau là xếp tổng .

Một nhân viên MM nói “ Nguyên bản ta còn kì quái sao công ty mình toàn nam nhưng Boss thể này thì phụ nữ chịu sao nổi , bảo vệ còn không dám đụng ngài ấy chỉ dám xách phó tổng ”

Khúc Y Nhiên về đến phòng mình không ngờ lại có vị khách đặc biệt “ hội trưởng hảo ”

“ Ân ” Dương Tiêu lạng lừng đáp lại , hẳn vốn là người không nóng tính chính là hai người gõ cửa mãi mà Phương Thiên Trác để lời nhắn đã lấy cơm cho y rồi ? vậy người đi đâu ?

Khúc Y Nhiên cầm chìa khóa mở cửa thì hội trưởng đã lao vào sau đó tiếng la tham thiết phát ra . Ngụy Tấn ôm chân giường khóc nháo để không bị Dương Tiêu tha đi .

“ Chủ nhà về rồi ” Người cũng nên đi thôi .

Ngụy Tấn nghiêng rằng “Không ta ở cùng Y Nhiên bọn ta từ nhỏ đã ngủ chung giường , y sẽ không ngại .

Nhưng ta để ý , sắc mặt Dương Tiêu đen kịt “ Đừng mơ ”.

Phương Thiên Trác được nghỉ ba ngày bị hai người này phá hỏng một ngoài cửa mà gõ một đê của không ra ,nay thấy Y Nhiên thật sự khóc luôn “ Người trở lại rồi ”

Khúc Y Nhiên cười “ Náo nhiệt quá ”

Phương Thiên Trác “ Kệ họ náo nhiệt , chúng ta ăn cơm , là thịt bò thật đó ”

“ Hảo ” Khúc Y Nhiên ở kì quân sự cũng đã nghe nghiệt duyên của hai người này , mà Dương Tiêu cũng đâu đến mức BT như Ngụy Tấn nói cả nhà hẳn an tâm giao hẳn ra y còn quan cái gì “ Cơm thịt bò thật ngon ” y không ăn cơm chiều mà đi ,ca ca có vẻ không vui .

“ Kì thật ta thấy ăn đồ lạnh ở đây là ngon nhất nhưng xếp hàng thật lâu hôm qua tiểu Triệu phòng bên cho ta cái bánh , ngon phát khóc luôn ”

“ Ân ” có cơ hội phải đi mua hai người ăn xong, Khúc Y Nhiên đem bánh ca ca làm cất cho Phương Thiên Trác một miếng sau đó tự ăn hết . Lí Mật đứng bên mà hỏi “ Khúc ca người và anh người ..” Chưa nói hết câu đã bị Đường Bá Hổ bịt miệng “ Đừng hỏi , y so với chúng ta càng loạn hơn ”

“A , hảo , ta đi tìm ông thổ địa đi ” Khúc Y Nhiên gật đầu “ Trước tiên phải đi tìm cô nương kia đã ”

“Người biết nàng ở đâu rồi ?”“ Ân ” Linh môi sư thật thần kì .

Lúc này cô Tướng Tư Xa đó đang ở bên hồ nhân tạo nghe hai vị học đệ tỏ tình “ Thật có lỗi ta không định quen bạn trai bây giờ ” hai người một lúc

“ Học tử hai chúng ta sẽ đối tốt với người ” “ Đúng ,tin tưởng chúng ta ”

Tướng Tư Xa “.. ..”

Học sinh mới vào năm này hình hơi ... không .. bình „thường..

Thật vất vả mới thoát , cô ngồi một chỗ mà thở không biết ai truyền tin muốn thật sự khai giảng phải tỏ tình thành công thật ngay thơ đang định xoay người thì “ Học tử ” nữa ..

“ Ta nói các người có để ta yên không, trạng nguyên học đệ , nhằm không ? người ta đang xếp hàng chờ người kia , hơn nữa con gái trường này đó , chạy cho nhanh ...”

Khúc Y Nhiên loạn lên “ A , vì có người nhờ ta đưa cái này cho tử ”

“ Ok , ta sẽ xem ”

“ Nhất định xem nhé ” y nói xong thì cáo từ .

Mà Tướng Tư Xa sau khi mặc chiến giáp đuổi vô số bụi gai thì vào phòng mở gói giấy rồi làm rơi nó luôn một đồng bánh lăn ra , bạn cùng phòng nghe tiếng chạy đến lại không thấy động tĩnh “Tư Xa à cùng tớ chơi điện tử đi , Di ? sao lại khóc thế này ”

Tướng Tư Xa khóc mà khoe miệng lại cười “ Hàn Hàn, ta nhìn thấy tiểu Linh ”

“ Tiểu Linh , Tư Xa đừng làm ta sợ ”

“Không , ta không sao ”không thể nói tình cảnh nàng khi nhìn thấy bánh mật ra sao ?

Không !có lẽ có người lí giải được .

45. Chương 45

Khúc Y Nhiên đang ngồi ở hồ nhân tạo ngăn người bỗng dừng nhẹ nhàng thở ra, khóe mắt loàn loàn mà nở nụ cười, viên mãn đạt thành tâm nguyện của cô bé đó , y tin tưởng kiếp sau cô bé sẽ không đoản mệnh như kiếp này

Vận mệnh có khi bất công, lại thật sự không như thế .

“Khúc ca, một mình người cười ngốc cái gì vậy ”gió đêm xẹt qua thân thể trong suốt vô hình, tuy rằng cảm thụ không được nhưng Lý Mật vẫn rất phấn khích bay bay , hần đột nhiên phát hiện Khúc Y Nhiên một mình đối với mặt hồ mà nở nụ cười ngọt ngào.

Nụ cười rất đẹp lại làm đầy lòng người ta có chút sợ hãi.

Chẳng lẽ có tình huống quái dị ?

.

“Ân? Không có gì.” Khúc Y Nhiên mặc niệm một đoạn thần chú chúc phúc , kỳ thật trong bánh mật cũng có lời chúc phúc linh môi sư .

Y còn dựa vào lúc đưa bánh mật quan sát một chút ngón út Tướng Tư Xa học tỷ , là nhân duyên tuyến, tơ hồng thực vững chắc cũng thực rõ ràng, xem ra sắp tới sẽ có nhân duyên cùng tốt hình thành thật đáng mừng.

Lý Mật bị cảnh hai huynh đệ ôm hôn kích thích không nhẹ, bất quá nguyên nhân cũng không phải hai người giới tính giống nhau, cũng không phải bọn họ là huynh đệ chung huyết thống

Lý Mật từ nhỏ tại cô nhi viện ngư long hỗn tạp mà lớn lên, nơi bọn trẻ không cha không mẹ tụ tập giống như một xã hội loại nhỏ, cái gì tâm linh vạn vật , tính hướng không bình thường cũng không phải số ít...

Đồng tính luyến ái cũng không thể nói đặc biệt phổ biến đi, dù sao cũng không sai biệt lắm , Lý Mật quan hệ không tồi với một người bạn chính là đồng tính luyến ái, kỳ thật trong cô nhi viện nhiều nhất là song tính luyến.

Đương nhiên không thể có Lý Mật , tiểu tử này căn bản còn chưa yêu , tình cảm cho tới bây giờ không quá đặt nặng.

Tuy rằng đứa nhỏ trong cô nhi viện luôn luôn đem chính mình so sánh với phần tử bị xã hội vứt bỏ, nhưng họ lại luôn hy vọng đến khi đi ra bên ngoài người ta sẽ công nhận mình.

Khi yêu, với tình cảm, bọn họ luôn quý trọng hơn một phần so với người bình thường, lại phá lệ thật cẩn thận.

Từ nhỏ thiếu tình yêu, vô luận đồng tính hay dị tính , chẳng sợ như người thường cũng không chút do dự như thiêu thân lao đầu vào lửa ... Mà tình yêu đồng tính lại khó có thể duy trì, không đổi .

Lý Mật tuy rằng chưa có yêu, nhưng trong lòng hần đều hiểu ,thấy được ví dụ,có đầu gối cũng dần dần hiểu được .

Cùng với việc hần nhìn hai huynh đệ đột nhiên hôn nhau đánh bay thần chí, đừng nói... Khúc gia đại ca vẻ mặt ôn nhu như nước, nùng tình tràn đầy, biểu tình này làm hần chấn động cũng hết sức rồi.

Trời có phải muốn sụp hay không? Mà có phải đã nứt ra hay không?

Khối băng đại ca đến từ bắc cực cũng sẽ lộ ra biểu tình nhân loại ? Lý Mật thật sự không dám tin.

Chủ yếu là lần đầu tiên gặp mặt Khúc Lăng Phong đã sinh ra (quỳkhí) -chớ đến gần, khí chất lạnh như băng làm Lý Mật lưu lại ấn tượng quá sâu, hiện tại thỉnh thoảng nhìn đến Khúc Lăng Phong hóa thân thành đại ca ca ôn nhu tri kỷ vì đệ đệ chạy trước chạy sau, nhiệt tình ôm hôn, còn nói muốn thứ sáu đến cửa trường học đón đệ đệ về nhà ăn cơm...

Thật sự, thực kinh tởm a!

“Khúc ca a... Cái kia gì... Người bây giờ là không phải... Cái kia ...” Cùng ca ca người thể hiện tình yêu cuồng nhiệt?

“Cái kia ?”

Khúc Y Nhiên hoàn toàn nghe không hiểu ám chỉ của Lý Mật.

“Khụ, không có gì không có gì, chúng ta bây giờ là đi bái phỏng thổ địa công công không?”

Lý Mật nhận được tín hiệu của Đường Bá Hổ truyền đến

Xem ra Đường ca biết chút nội tình . Gửi tin tức a! Chính là có yêu cầu gì không?

Khúc Y Nhiên không để ý đến động tác nhỏ của hai linh hồn ,gật gật đầu, “Đúng vậy, bất quá nếu chờ một chút.” Còn kém một chút thời cơ.

Bất quá, không lâu .

Đem ánh mắt nhìn phía địa phương xa xa không biết tên kia , Khúc Y Nhiên cười cười, cũng không có nhiều lời.

Lý Mật bị Đường Bá Hổ kéo vào trong ngọc, Đường Bá Hổ nhìn linh hồn thiếu niên xúc động mà có chút buồn cười, lại có chút đau đầu, “Người a, chúng ta không phải thỏa thuận tốt rồi, tạm thời đừng hỏi Y Nhiên sao.”

“Ai nha! Ta đây là tò mò thôi, nhịn không được muốn hỏi. Ai...” Giấu không được tâm tư, Lý Mật theo thói quen mà gãi gãi đỉnh đầu không biết khi nào mới rụng tóc mà ai thán, “Người nói ta chính là ta ở trong ngọc ghen hai ngày không đi ra ngoài, bên ngoài liền xảy ra chuyện lớn như vậy đâu? Liền khúc ca là tiểu cừu mười phần cảm dục cảm mà có thể bị đại hôi lang theo dõi! Anh trai y tại sao khát thành như vậy? Rất vô liêm sỉ ! Người nói vạn nhất khúc ca có người mới không muốn 3 tiểu thiếp chúng ta thì làm sao bây giờ?”

Kỳ thật một câu cuối cùng mới là trọng điểm quan tâm của người đi?

“Đây là ai cùng cái gì a.” Đường Bá Hổ nghe mà như lọt vào trong sương mù, mặc danh kỳ diệu bị ném lên đỉnh đầu danh hiệu “ thiếp của Khúc Y Nhiên”, nhất thời có chút đỏ khốc đỏ cười.

“Lý Mật, khó trách Y Nhiên nói người sức tưởng tượng phong phú.”

Đồng dạng bị phong danh hiệu tiểu thiếp là giáo chủ đại nhân nằm cũng trúng đạn .

Nguyên lai Lý Mật không phải loại bài xích loại tình cảm đồng tính .

Đường Bá Hổ thay Khúc Y Nhiên lo lắng xem như bằng thừa .

“Nếu như vậy, vậy người tự nhiên hỏi đi.”

Loại tính cách này của Lý Mật cũng hỏi không ra được thứ bèn nhon mẫn cảm

Đường Bá Hổ giải thích một phen, Lý Mật ôm chân cười to, đồng thời trong lòng cũng hoàn toàn nhận thức Bá Hổ ra nhập nhóm tinh linh, “Nguyên lai là như vậy? lo lắng của người có chút dư thừa a. Trước kia trong phòng ngủ của cô nhi viện mỗi gian ít nhất muốn là mười sáu người, nam nữ đều có, hai cô gái mỗi ngày ôm nhau ngủ một cái giường còn có! Năm ấy cùng ta thi vào trường cao đẳng còn có tiểu Tần tiểu Tề chính là huynh đệ yêu nhau.”

Cô nhi viện chính xác có một loại quần thể đặc như vậy biệt, bề ngoài xuất chúng, mọi phương diện tinh thông, thì cũng có một ít người có tiền đến nhận nuôi, tất cả đều bị xâm phạm mà trở về .

Tiểu Tần cùng tiểu Tề có hơn hai lần bị bắt như vậy khát vọng yêu mà không dám giao tình cảm cho ai , nên họ tìm đến với nhau .

Không có nguồn cội là một việc đáng sợ cuối cùng huynh đệ ở gần sinh tình cảm , bọn họ là thân nhân duy nhất của nhau , huyết mạch cũng mặc , không muốn lại ném trái gia đình mới , vẫn luôn lưu lại cô nhi viện

“Ta đương nhiên không có ý tứ khinh bỉ bọn họ a, Khúc ca là đại ân nhân của ta ! Chính là... Tổng có chút lo lắng đích, Khúc ca là nhà giàu, trong nhà chỉ hai người bọn họ là con , hơn nữa thân phận của Khúc ca ... Có một số việc cũng khó mà nói.”

Lại là linh môi sư, trùng sinh trở về , vạn nhất anh trai đã biết chút nghiệp bí mật của Khúc ca có thể xảy ra vấn đề hay không? Có thể bị người khi dễ hay không?

Người thường có thấy một người nuôi vài con quỷ là bình thường không?

Nhất định sẽ không.

“Y Nhiên nếu đã biết lo lắng của ngươi, sẽ phi thường vui mừng.” Đường bá hổ phe phẩy quạt giấy, nhẹ nhàng che đôi môi đang mỉm cười về mặt thì như là ‘nhà ta có nhi tử trưởng thành’.

“Tại hạ ngược lại cho rằng, hiện nay tối trọng yếu là suy nghĩ trong lòng Y Nhiên.”

Nếu là quyết định tiếp thu phần tình cảm đặc biệt này , nhất định phải có thể chuẩn bị đối mặt hết thảy.

Nếu là quyết định bài xích kháng cự, như vậy

“Người nói có đạo lý, chúng ta vẫn là chờ Khúc ca quyết định đi, nếu y với tên cầm thú hữu tình, kia... Hừ...” Lý Mật về mặt không cam lòng, “Mặc kệ nói như thế nào, chúng ta ba cái đều là nhà giàu, ca ca y nhiều nhất xem như tiểu thiếp ấm giường!”

“Như thế nào lại chạy đến tiểu thiếp rồi ?” Đường Bá Hổ bất đắc dĩ, nhin không được cười ha hả, “Ha ha, ca ca Y Nhiên thế nào đã bị người hình dung thành tiểu thiếp cầm thú? Lý Mật a, người bình thường cũng không thể đắc tội người.”

“Ân hừ hừ hừ, lão nam nhân một bó tuổi đối mới một đóa hoa vừa tròn 18 là đệ đệ mình xuống tay, không phải cầm thú là cái gì?”

“Ca ca người ta so với Y Nhiên cũng không lớn hơn mấy tuổi a...” Đường Bá Hổ cúi đầu buồn cười.

Khúc Y Nhiên nghe được thì đầu đầy hắc tuyến, được rồi, y sẽ không lo lắng của Lý Mật mà phân ra một luồng ý thức được ngọc xuôi vào tai đi

Ấp a áp ứng, trong lòng nhất định là có chuyện.

Khúc Y Nhiên cho rằng hẳn lại bị Đông Phương trối lại giáo huấn , vốn định vào ngọc điều tiết một phen.

Kết quả không những không điều tiết được quan hệ lộn xộn của bọn họ, ngược lại đột nhiên có thêm ba tiểu thiếp cùng một cái nhà giữa

...

“Này là cái gì và cái gì a?” Khúc Y Nhiên lắc lắc đầu, trong lòng âm áp hơn một phần.

Lời nói của Lý Mật mặc dù có điểm không đúng , lại lơ đãng điểm ra rất nhiều vấn đề, đúng, thân phận của y đặc biệt, thể chất đặc biệt...

Linh môi sư đoán mệnh, cho dù cả đời tuân thủ giới luật cũng không có tùy ý tiết lộ thiên cơ, chiều dài sinh mệnh nhưng cũng không cách nào so sánh với thường nhân.

Đương nhiên, vấn đề sinh mệnh cũng gần như nhau thôi , còn có chàng quỷ, dưỡng quỷ... Người thường thật sự sẽ tiếp thu một người có thể nhìn âm dương, thấy thần quái không?

Không chỉ thấy quỷ, thậm chí còn có thể nhìn đến càng nhiều càng nhiều thứ khác... Đối với người thường mà nói, thì sẽ cảm thấy thực đáng sợ đi.

Xem nhẹ đau đớn trong lòng đang sinh sôi, Khúc Y Nhiên âm thầm thở dài.

Chỉ cần nghĩ đến sự ôn nhu sẵn của ca ca sẽ dần dần cách xa mình, anh ấy e ngại chính mình... Ngực liền chịu không được phiếm đau.

“Biểu tình như vậy không thích hợp với tiểu thiếu niên xinh đẹp u!” Một con tinh linh bướng bỉnh ôm trái hồng theo thân cây trượt xuống dưới, thẳng tắp đứng trước mặt Khúc Y Nhiên, cười tủm tỉm mà đem trái

cây trong lòng ngực bả vào trong tay Khúc Y Nhiên, vỗ vỗ tay nhỏ bé, nhất thời lại toát ra rất nhiều biểu tình tiểu tinh linh, ánh trắng bao phủ xuống ánh sáng thần nhiên, mặt hồ nhân tạo vang tiếng hoan hô khởi vũ.

Âm nhạc, chỉ một thoáng nhẹ nhàng vang lên

Là thanh âm thiên nhiên đích, âm nhạc của tâm hồn .

Ban đêm, là thời gian của chúng nó.

“Cám ơn.” Khúc Y Nhiên không khách khí ăn xong trái hồng, người thường nhìn không thấy cũng sờ không tới tinh linh quả, ăn vào tuy rằng không có công hiệu đặc biệt thần kỳ, nhưng có thể thanh tâm sang mắt, với linh môi sư mà nói còn có chút tăng trưởng linh lực.

trái cây ngọt ngào ê răng , trước mắt là ánh huỳnh quang, các tiểu tinh linh phóng sinh sắc sở cười vui ca xướng, tâm tư có chút tích tụ tự nhiên yên tĩnh trở lại.

“Rồi rồi rồi, rồi rồi rồi, chúng ta cùng nhau nhảy, a a a... Tiểu tiên cũng tới , rồi rồi rồi... Rồi rồi rồi...” Một đám tiểu tinh linh đem Khúc Y Nhiên đẩy lên, cái đầu bọn họ thực nhỏ, thoát nhìn khéo léo cực kỳ, nhưng sức khỏe lại kinh khủng

“Ta, ta không biết nhảy .” Khúc Y Nhiên bị bắt vào giữa vòng luẩn quẩn, tuy rằng không nhảy, lại vẫn mỉm cười đi theo học vài động tác.

Ban đêm, người tản bộ bên hồ là nhìn không tới cảnh tượng này .

Các Tiểu tinh linh vừa lòng mà vỗ tay hoan hô, người bị bọn họ xưng là “ tiểu tiên” là tiên một sừng bắt đắc dĩ mà đem Khúc Y Nhiên thiếu chút nữa bị đàn tinh linh chôn kéo đi ra, “Xú tiểu tử lại nghịch ngợm , thật có lỗi a thiếu niên, mỗi ngày chỉ có thể đi ra vài giờ, nghen một ngày tiểu bắt điểm đều rất buồn Tiên một sừng không phải côn trùng, cũng không phải thần tiên, là có chút giống thần rừng tồn tại để thủ hộ tinh linh .

Bọn họ luôn đau đầu quá mức vì tinh linh hoa và tinh linh cây, càng đau đầu vì con người chặt lung tung mà loạn hết ,mất tiết chế ngắt hoa. Hiện giờ thành thị công nghiệp phát đạt, ô nhiễm môi trường thập phần nghiêm trọng, nhóm tiên một sừng cũng cơ bản rời địa bàn ngày xưa , chuyển dời cây cối đến địa phương sinh tồn mới. sân trường A đại thậm chí còn có tiên một sừng qua lại, Khúc Y Nhiên cảm thấy có chút bất khả tư nghị.

“Vất vả , tại trung tâm sinh hoạt cũng không hơn gì đi.” Khúc Y Nhiên lấy ra một đóa bạch quang hoa, đưa đến trước mặt tiên một sừng.

“Đúng vậy.” Hắn không có khách khí mà nhận lấy, nhét vào ngực, nhận dòng khí thông thuận, thấm vào tâm phế, “Thật sự luyện tiếu đờ nhỏ nơi này, bằng không ta cũng đã sớm đi rồi!”

“Ta năm nay bắt đầu học tập tại đây , cái gì có thể giúp đỡ hoan nghênh tới tìm ta.”

“Ha hã, hảo.” tiên một sừng sắc mặt tái nhợt run rẩy nở nụ cười, “Về sau có thể gọi ta tiểu tiên, tiên một sừng nghe giống côn trùng quá , ngươi phải tìm đến thổ địa lão nhân đi, hắn ngay bên kia hồ, lúc này hắn là cùng nguyệt lão nói chuyện phiếm.”

Một cái tinh linh nói xen vào, “Bởi vì thổ địa cùng nguyệt lão là hảo hữu thôi!”

Tiên Một sừng hung hăng đánh mông hắn, “Lại cùng tân sinh viên năm nay học cái thói ba hoa?”

Khúc Y Nhiên nhìn phương hướng tay hắn, quả nhiên thấy hai người tóc một hoa râu một đen đang đánh cờ, ngắm trăng , uống trà.

Người nhỏ bé mặc áo hoa nhất định là thổ địa , cái người mặc áo lông màu đỏ ... Là nguyệt lão?

Trong nhà Nguyệt lão ... Tựa hồ rất lạnh?

“Đi tìm hắn đi, hắn chờ ngươi đã lâu.” Vỗ vỗ bả vai Khúc Y Nhiên, tiên một sừng bay lên cây, lại rất nhanh bay xuống dưới, đưa cho y một mảnh lá cây nho nhỏ, giải thích, “Nhìn ngươi vừa rồi mặt cơ mày cau, ha hã, tái khó hơn cũng có ngày tháo được khúc mắc. Mấy ngày hôm trước có người ở trong rừng cây ném loạn

tàn thuốc, nghe nói người vào hội học sinh, thuận tiện nói quản lí quan tâm vấn đề này đi, trên phiến lá này có nước mắt của ta, tặng cho người như lời chúc phúc.”

Nước mắt Tiên Một Sừng ngụ ý —— chúc phúc vĩnh viễn.

“Hảo, ta sẽ.” Nếu đã biết sự đặc biệt của phiến rừng này, y tự nhiên là phải xen vào.

Dây dưa dưới đáy lòng ... Có thể cởi bỏ sao?

Hắn là có thể đi

46. Chương 46

Đều nói bên trong A đại hữu sơn hữu thủy còn có mỹ thực, lời này quả thật không sai. Quán cơm phụ cận danh tiếng tốt, còn có rừng cây, bên cạnh có hồ nước, bên cạnh hồ nước lại có núi nhỏ tự nhiên, giáo viên dựng cái chòi nghỉ mát tại đỉnh, phi thường thu hút học sinh và các cặp tình nhân.

Theo lời đồn ai đã từng thổ lộ ở đỉnh núi này liền 100% thể thành công ... Tuy là đồn đãi, bất quá cũng có thể tin . Bây giờ nghĩ lại, là do Nguyệt lão thường xuyên đi qua khu vườn A đại có chút liên hệ

Khúc Y Nhiên nghe nói qua, Nguyệt lão đặc biệt thích loạn buộc tơ hồng, ngay cả nhân duyên cũng vậy , lại không biết nguyên lai nguyệt lão cùng thổ địa lão nhân A đại là bạn tốt.

Một cái thiên thượng, một cái nhân gian , rất là thần kỳ.

Người trời ... Khúc Y Nhiên theo bản năng đem quả cầu bằng ngọc trên ngực mình nắm chặt ở lòng bàn tay, “Ta không gọi các người đứng lên tiếng.”

Y lại lo lắng mà dặn dò một câu.Nhóm quỷ địa phủ không giống người trời , nếu muốn làm cho một tia u hồn hơi phi yên diệt, thật sự là rất dễ dàng , búng ngón tay mà thôi.

——Dù hắn chỉ là một lão nhân vô lực không có việc cả ngày đùa nghịch tơ hồng, lại không thể không phòng.

Ba con quỷ trong ngọc yên lặng mà trừng mắt nhìn ra ngoài , dùng ánh mắt không tiếng động đáp lại, trong lòng cũng không có bất luận cái gì bất an.

Bởi vì, trong lòng bọn họ rõ ràng.

Nếu thật sự có nguy hiểm , người ở phía ngoài so với bọn hắn càng nóng vội, hợp lại hết thấy mà che chở bọn họ.

Cố gắng điều chỉnh tốt trạng thái của chính mình, Khúc Y Nhiên mỉm cười hướng hai vị lão nhân mà đi, cung kính mà bắt chước bộ dáng chấp tay của Bá Nha, “Y Nhiên trẻ như thế mới tới bái phỏng, mong rằng thổ địa công công bao dung.”

Tại địa bàn của người ta, tự nhiên trước phải xưng danh trước .

Thổ địa lão nhân đang tươi cười dịu dàng đột nhiên sắc mặt cứng đờ, cười khổ nói, “Khúc Y Nhiên không cần khách khí như thế, ta một cái lão nhân không có gì để bái phỏng, chính là... Công công hai chữ... Có thể hay không bỏ a?”

Vừa vặn gần đây thổ địa lão nhân cùng Nguyệt lão đi rạp chiếu phim nhân gian trong đất tơ hồng, thuận tiện xem một phen nhân khí cực cao phim nhựa võ hiệp long môn phi giáp , vốn là với xưng hô của mình không có gì nghi vấn, chính là trong một câu “Đông Hán công công”, một câu “ Tây Hán công công” , đem thổ địa kêu đến phát bực .

Thổ địa là A Hán công công, quả thật dễ dàng làm cho người ta hiểu lầm.

Khúc Y Nhiên tuy rằng không biết rõ, lại vẫn biết điều mà gật đầu ứng hạ, hướng Nguyệt lão, “Lần đầu gặp mặt, người khỏe.”

“Ha ha a, người hảo người hảo.” Nguyệt lão quá mức vui mừng mỉm cười, vuốt râu bạc không dài nổi của thổ địa, tỉ mỉ đem Khúc Y Nhiên đánh giá một cái, bất đắc dĩ mà lắc lắc đầu, “Tiểu linh môi, người không

cần phòng ta giống đề phòng cướp như vậy .” Nếu hẳn thật muốn đối xử lí ba con quỷ trong ngọc thì không cần động tay chân, đã xuống tay , không chờ đến hiện tại?

Huống chi, Nguyệt lão cùng người nào đó trong ngọc còn có chút giao tình, “Tiểu Hồ tử, người là cái Xú tiểu tử không lương tâm! Nói như thế nào cũng cùng lão nhân ta uống qua vài ly trà, gặp mặt cũng không được lên tiếng? Ân? Ở trong linh khí trong ngũ luân sao ”

“Thật có lỗi, Nguyệt lão.” Đường Bá Hổ có chút áy náy mà nhẹ nhàng đi ra, mặc quần áo mới Đông Phương may , tinh thần không tồi , “Bá Hổ thẹn với ngài.” Hắn thành công đi ra khỏi A đại, rồi lại theo Khúc Y Nhiên trở lại, không có theo đề nghị của Nguyệt lão đi đầu thai chuyển thế.

“Không có thẹn hay không , đây là người lựa chọn.” Thổ địa nhìn khí sắc hắn không tồi, yên tâm, cười nói, “linh khí hiếm lạ như thế, trở thành phủ viện của các người , ha ha ha, Khúc Y Nhiên! Người nói linh môi sư khác nếu là nhìn người sử dụng linh khí như vậy , có thể hay không khóc đến hết nước mắt ?”

“Ta cảm thấy, như vậy tốt lắm.” Linh khí với linh môi sư mà nói là trọng yếu, không có linh khí, linh môi giống như là thợ săn không có vũ khí, nhưng người trong ngọc thì có ảnh hưởng gì đâu .

“Cũng chỉ có người sẽ như thế, thôi, thế gian này linh môi sư vốn là ít ỏi không có mấy, mà duyên gặp gỡ của người không phải ai cũng có ... Ha ha. Cái này yên tâm đi, tiểu Hồ tử coi như là lão bằng hữu của ta và thổ địa .”

“Nguyệt lão, xưng hô này không tốt.” Đường Bá Hổ vẻ mặt đau khổ kháng nghị, kháng nghị không biết bao nhiêu năm, không một lần Nguyệt lão nghe vào tai .

“Dễ nghe, ta nói dễ nghe chính là dễ nghe!”

Lý Mật khách thấy an toàn , tất cả mọi người là người quen, cũng ngồi không yên mà chạy ra, lại có chút sợ người lạ không dám đến gần rồi.

Đông Phương cảm thấy kỳ quái, này cũng không giống tác phong của Lý Mật.

Người nào đó sẽ sợ người lạ? Quỷ tin!

.

Lý Mật che miệng, chui trở về, “Ta... Ta giống như từng đập đầu thổ địa lão bá ... cái mũi nhìn đặc biệt quen thuộc, lúc trước ta còn đang suy nghĩ có phải là tảng đá không nên hình dạng như vậy, vẫn là mềm ...”

Đông Phương, “... ...”

Cho nên, khó trách yên tĩnh như vậy. Ngoài ngọc , thổ địa cùng Khúc Y Nhiên đã nói chuyện có liên quan đến mộng ma .

“Ai, hai người gần đây đánh nhau lợi hại, nam mộng ma mỗi ngày bị vợ phạt quỳ trên cây tiên nhân chưởng, ta xem, là đem oán khí tát trên người của người . Người đừng cùng hắn chấp nhặt, lần sau ta gặp được sẽ thay người hung hăng sửa chữa hắn một chút.”

“Ha ha, thật không.” Khúc Y Nhiên thản nhiên cười, nhìn không có vẻ bất giận.

Sửa một chút, không đủ? Con sóc tính tình luôn luôn tốt, chính là tình huống này...

Tuy rằng khúc mắc được ca ca tháo gỡ, nhưng cũng nên làm cho nam mộng ma ý thức được chính mình phạm sai lầm gì. Nếu là lần sau lại dung thủ đoạn đi làm chuyện xấu thì sao ? Cũng không phải con sóc nào bên người cũng có sóc ca , mà con sóc kêu Y Nhiên càng không thể mang ca ca ở bên cạnh mãi .

“Được rồi, ta đã biết, ta đây liền đem bọn họ gọi ra , nói lời xin lỗi cùng với người.” Thổ địa nhắm mắt mặc đọc chú ngữ, ngược lại Nguyệt lão, phạm vào bệnh nghề nghiệp. “Tiểu Hồ tử , tiểu chủ nhân của người ... Tình lộ không dễ đi.”

“Nguyệt lão, ngài giải khúc mắc đi ! Y Nhiên xảy ra chuyện gì? Có nói cụ thể một ít thể hay không?”

Nguyệt lão nheo lại ánh mắt cẩn thận nhìn, trong lòng cực kỳ kinh ngạc, quanh co, giống như mỗi một con đường đều là tro tàn, rồi lại nơi có đường sinh , tro tàn lại cháy, đục hỏa trùng sinh. Không chỉ có tình

duyên , vận mệnh cũng thay đổi như thế. Có đổ máu, có mất mạng hiểm nguy , rồi lại như không có gì ảnh hưởng tai ... quai tai

“Người đừng nóng vội, việc này trước không cần cùng y nói, đem tờ hồng ở ngón út của y cũng cố một phen, mới quyết định.”

Người này vận mệnh kỳ lạ, ngay cả tình cảm cũng kỳ lạ.

“Hảo, ta không nói.” Đường Bá Hổ nhìn Nguyệt lão không tiếng động làm phép, lại nhét vào trong tay của hắn một tờ giấy, khó hiểu hỏi, “Đây là ý gì?”

“Này, chữ bên trong viết chỉ một người có thể cùng y , là người đem thứ sáu ở bên y , đến lúc đó, hết thấy liền trong sáng.”

Nhiều hơn nữa , hắn cũng không làm được.

Mệnh cách của Khúc Y Nhiên vốn là cực kỳ đặc biệt, hai người bắt đồng dây đưa hời thành một cái, hiện giờ theo phương hướng đi xuống hay đi lên ? Hắn cũng nói không chính xác .Chỉ có thể hỏi Bạch lão đầu

Nguyệt lão là thay làm mai mối, nhìn tay cùng xem vận mệnh chỉ là tương đối am hiểu.

Chính là lão nhân kia với âm âm quỷ quỷ gì đó cực kỳ thống hận, nếu là cho hắn biết một người bên người đường ba con quỷ công lực rất cao hắn có giúp không ?

47. Chương 47

Nam mộng ma bị thổ địa lão nhân gọi ra , phía sau còn đi theo nữ mộng ma vẻ mặt áy náy, trong tay nắm chặt roi da cùng hình tượng nữ vương nhỏ xinh cực kỳ không hợp, còn “Ba ba” rung động.

Thổ địa, “... ..”

Khúc Y Nhiên, “... ..”

Hai người bọn họ đều gặp qua nam mộng ma, không biết bộ dáng gì , hiện giờ cũng vô pháp đem nam nhân này liên tưởng đến nhau.

Mặt bị đánh thành đầu heo, vừa hồng vừa sưng, đứng lên cũng không nổi , cánh tay tựa hồ... Trật khớp ? Cầm giống như cũng không hơn gì .

Thổ địa một thân mồ hôi lạnh hỏi, “Cái kia, tiểu Mộng a, hắn là lão công người?”

Nữ mộng ma gục đầu xuống, cung kính mà hành lễ nói, “Đúng ra là vợ, thổ địa lão nhân, khúc ân nhân, ta có lí do .”

“Ân nhân?” Thổ địa nam mộng ma đang hấp hối dựng lỗ tai nghe.

Đường Bá Hổ cùng Nguyệt lão hình như đang phân tích cái gì, mà hai người trong ngọc, chú ý nhất vẫn là từ “Vợ?”

Lý Mật vỗ đầu, “Như thế nào nữ gọi nam là vợ?”

Đồng Phương trầm mặc, “... ..” Hắn cũng không rõ ràng lắm.

Thanh âm sâu kín của Khúc Y Nhiên bay tới, “Hiện giờ Ma giới ma vương là nữ ma.” Một câu, khái quát lịch sử Ma giới chưa xốt của nhóm nam ma.

Bọn họ đường đường nam bầy thước , mà lại thành nữ ma “Vợ” !

Cái gì? Phản kháng?

NO, người phải biết rằng, nữ nhân ôn nhu hiền lành nổi lên có thể đem chúng ta chết chìm ở chân váy của họ, nhưng là nữ nhân một khi nổi lên thì ... Khụ khụ, trước mặt không phải còn có cái ví dụ sao?

Bị đánh một chút, hiện giờ nói đều đau răng, hô hấp đau mũi.

“Hắn là... Tiểu... .. ân... nhân Tiểu mộng?” Nam ma nhe răng trợn mắt từ trên mặt đất đứng lên, rồi lại bị lão bà bưng hân vô cùng nhà mình quất một roi.

“Ba”, thanh âm roi da đánh vào thân thể phát ra thanh thúy.

“Cho người xúc động! Ta là đi tìm Khúc ân nhân cầu phương thuốc sinh tử, người ở với ta nhiều năm như vậy, không cái không con các trưởng lão khó tránh khỏi bất mãn.” Nàng là tộc trưởng bộ tộc mộng ma, ba vợ bốn nàng hầu là có thể, nếu nàng nguyện ý, thậm chí có thể lập cái hậu cung.

Chính là, nghĩ đến tên này từ nhỏ liền thích đi theo sau mộng nàng muốn kẹo đường ăn, như thế nào cũng hạ không được quyết định cưới vợ bé.

Linh môi sư tiếp xúc với hồn phách linh quỷ đặc biệt nhiều, trừ bỏ chỉ hồn dẫn quỷ, bọn họ còn có tên hiệu phi thường khí phách tin tức tiểu linh thông.

Bọn họ không những câu thông người, càng có thể câu thông rất nhiều loại sinh vật tử linh không giống mình.

Tin tức rộng lớn, con đường thênh thang, hình dung đến chỉ có linh môi sư, chỉ tiếc... Đây hiện đại, sự kiện thần quái càng nói càng giả, linh môi sư chính thống lại càng ngày càng ít.

Nguyên nhân không khác, vẫn là câu kia mỗi lần nhắc tới đều làm chua xót lòng người.

Linh môi sư đoản mệnh, nếu là trong lúc vô tình tiết lộ thiên cơ rất nhanh liền sẽ phải chịu trách phạt của thượng thiên, khác âm dương sư có thể dùng thức thần thay thế hình phạt, có âm dương sư biết đường ngang ngửa tất sống một trăm tuổi không thành vấn đề, nhưng linh môi sư, bọn họ không có bất luận thứ bùa môn tả đạo nào có thể đi.

Bản thân, năng lực của bọn họ đã đủ nghịch thiên.

Nghịch thiên, tập thiên, người gần thiên giới nhất, cũng là người dễ dàng bị liên lụy nhất.

Là tốt hay xấu, ai cũng không có đáp án.

Nữ mộng ma chính là hy vọng vị linh môi sư trẻ tuổi này có thể ở điều kiện tình huống cho phép tìm kiếm phương thuốc giúp chính mình, tổng so với nàng tìm thì hiệu quả hơn.

Kết quả mới vừa kính nhờ người ta chưa hai ngày, đã bị nam mộng ma hoàn toàn lộng hư.

“Thật sự xin lỗi, là hắn xúc động. Bất quá trách nhiệm chuyện này lại ở ta, nếu là ta sớm đi nói rõ cùng hắn, sẽ không mang đến phiền toái cho ân nhân. Phi thường xin lỗi, xin ngài hãy trách phạt.”

Nữ mộng ma tuy rằng trách cứ nam mộng ma, chính là lại một mình chịu toàn bộ trách nhiệm, quả thật có phong phạm đương gia nữ chủ nhân, không khỏi làm người ta nhìn với cặp mắt khác xưa.

Khúc Y Nhiên luôn luôn tôn kính nữ tính, hơn nữa nhìn biểu tình hối hận của nam mộng ma, đã biết mình đến tội cùng sai ở chỗ nào, “Không quan hệ, ta sẽ tiếp tục lưu ý, yên tâm đi.”

“Đừng... Ngài nói như vậy, trong lòng ta băn khoăn.” Nữ mộng ma vội vàng nói.

Khúc Y Nhiên cười khẽ, khóe miệng kéo một độ cung không lớn, lại cười đến cực kỳ đẹp, “Mau giúp hắn chữa thương đi, ta biết người đau lòng. Không quan hệ, chuyện quá khứ, hơn nữa nói không chừng... Thông qua chuyện này, cuối cùng lấy được ích lợi nhiều nhất là ta.”

Trong họa có phúc, không chỉ có giải khai khúc mắc, nhiều năm trong lòng còn đột nhiên sinh ra nhận thức đẹp đẽ nhất thế gian.

Là tình.

Yêu, có lẽ trộn lẫn rất nhiều thứ gì đó.

Không phải có một câu như vậy sao?” yêu sâu, hận càng sâu.

Tình tuy rằng chia thành rất nhiều, rất nhiều loại tình huống bất đồng, so với yêu thuần túy hơn rất nhiều.

Bởi vì hữu tình, mới phát hiện có yêu.

“Này... Hảo, về sau ân nhân có địa phương cần vợ chồng chúng ta giúp đỡ, cứ việc sai bảo .” Nữ mộng ma cho Khúc Y Nhiên một lời hứa hẹn, có hiệu lực vĩnh viễn.

Ngón tay tại đỉnh đầu nam mộng ma nhẹ nhàng chạm một chút, người liền khôi phục như lúc đầu, hoàn toàn không có việc gì .

Ma phương Đông luôn luôn thần kỳ, nhất là mộng ma, ... Năng lực còn đặc biệt, bất luận chủng tộc gì đều có mộng, một khi bị mộng ma chui vào chỗ trống, mặc cho ai không tiêu diệt được .

Nam mộng ma cũng không dám đến gần, không nói ầu nói tả uy hiếp kêu gào , ngượng ngùng đỏ mặt mà xoay người hướng Khúc Y Nhiên cúi mình vái chào, nhấn nhó đi theo nữ mộng ma, hoàn toàn không có bộ dáng ương ngạnh lại can rở lúc trước .

Nguyệt lão đang cùng Đường Bá Hổ ôn chuyện, đột nhiên vui mừng mà nở nụ cười, “Ta biết, ha hảo... tờ giấy a, nhất định có thể sử dụng.”

Khúc Y Nhiên, vô luận người là linh môi sư Khúc Y Nhiên, hay là A Đại Trạng nguyên Khúc Y Nhiên, người chính là người, cùng ca ca có tình cảm cũng là người.

vận mệnh nếu chỉ dẫn người đến con đường hiện giờ, như vậy, yên tâm mà đi xuống đi.

Nhìn theo hai ma rời đi đ Khúc Y Nhiên nghiêng đầu, chống lại tầm mắt Nguyệt lão đầu nhìn tới, “Vậy hẳn đâu, có thể tính đến không?”

“Ha hảo, Khúc Y Nhiên thật sự sao? Để cho ta tới tính tính a... Ân...” Nguyệt lão kháp chỉ tính toán, được rồi, hẳn quả nhiên phương diện này nghiệp vụ bất thành , chỉ có thể tính ra tình huống đại khái mơ hồ đích, nhưng vậy là đủ rồi.

Vẫn là dốt tở hồng có ý tứ, so với thầy tướng số còn có ý tứ hơn

Nguyệt lão thấp giọng nói, “Cả đời này hẳn thua thiệt, tiếp theo cũng có thể được đền bù trở lại .Yên tâm đi, hẳn hiện giờ sinh hoạt rất khá, thực hạnh phúc, sẽ không lại có người tính kế hẳn .”

“Vậy là tốt rồi.” Khúc Y Nhiên nhắm mắt hai tay bắt thành chữ thập, mặc niệm lời chúc phúc.

Nếu như vậy, thì tốt rồi.

Bằng không, vô pháp an tâm.

Cảm giác tâm động là cái gì?

Khúc Y Nhiên không thể nói rõ , y chỉ biết thời điểm mình kiễng chân hôn lên hai má ca ca, tim đều nhanh nhảy ra ngoài, là tốc độ cao chưa bao giờ.

Bị mộng ma làm cho ngủ mơ, trở lại ký ức u ám ngày xưa, là lời nói của ca ca làm cho y tỉnh ngộ lại, chính mình hiện tại có thân nhân, có bằng hữu, chính mình không còn là hậu đại duy nhất của Khúc gia, hiện giờ là con cháu hai nhà Khúc Đường .

Y cần tiếp tục lớn mạnh để bảo hộ người nhà của y.

Nghĩ đến ca ca nhà mình cực nóng vội mà hôn,tại Khúc Y Nhiên có chút phiểm hồng.

Thật không có nhìn thấy tở hồng ở ngón út sao?

Thật sự có thể lảng tránh tình cảm huynh đệ từ từ lên men lsao...

“Khúc Y Nhiên a, biết yêu sao?” Thổ địa cười tùm tùm mà nhìn hẳn.

Khúc Y Nhiên gật gật đầu, rồi lại nhẹ nhàng mà lắc đầu, “Kỳ thật, cũng không phải hiểu lắm, nhưng là ta biết, ta rất để ý người nhà của ta, không hy vọng bọn họ đã bị bất cứ thương tổn nào , kia hẳn là chính là yêu .”

“Ân, đó là thân tình, nhưng là những thứ khác thì sao ? Ha hảo... Ta giống như nhìn ra người nào đó đỏ mặt.”

“... ...” Con sóc da rất mỏng mặt càng thêm đỏ lên .

Khúc Y Nhiên kỳ thật cũng không hiểu lắm, nhưng là... Y thực thích ca ca hôn mình .

Có lẽ là do sự ấm áp đến có thể làm tỉnh lại một con tim cô độc, có lẽ vì... Càng nhiều càng nhiều...

Buổi tối này , đối với một số người chính là đêm không ngủ.

Tỉ như Khúc Đại ca nghiêm mặt bắt mọi người làm tăng ca khiến nhân viên la rầm trời , Lâm Phong gục bần như chết rồi , nghe nói gần sáng công ty mới tắt đèn .

Trong vườn, các tinh linh đi ngủ Khúc Y Nhiên cho Bọn nó vài bông hoa còn hứa giúp đỡ về chuyện vệ sinh .

Đường Bá Hổ ở lại đánh cờ với thổ địa còn phát hiện ra họ vốn trù tính cho hắn gặp Khúc Y Nhiên để hắn ở lại nhân gian .

“Các người còn chuyện gì giấu ta nữa ?”

“ Thiên cơ bất khả lộ ”

48. Chương 48

Ban đêm náo nhiệt qua đi, Khúc Y Nhiên nghênh đón ngày khai giảng đầu tiên của thời đại học..

Bởi vì đã có ví dụ máu chảy đầm đìa lúc trước, Khúc Y Nhiên cùng Phương Thiên Trác lúc này sớm chạy ra quán cơm xấp hàng .

Đợi không lâu, Phương Thiên Trác đã mệt mỏi, không dậy nổi tinh thần, nghiêng đầu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Khúc Y Nhiên trạng thái tinh thần no đủ, ai thán nói, “Ngủ đến không biết gì . Người nói có phải ai cũng có tật xấu không ? thời điểm Ngụy Tấn ở phòng ngủ chúng ta làm âm ỉ ta ngược lại ngủ không tỉnh, kết quả hiện tại yên tĩnh , lẫn qua lộn lại nửa đêm cũng không ngủ nổi .”

“Ha hã, người bị tật xấu gì rồi ?” Khúc Y Nhiên mua hai bánh bao, một chén cháo thịt trứng muối, cầm cháo bát, Tiểu Tùng Thử (Con sóc) thỏa mãn mà giật giật cái mũi.

Rất thơm, so với chính mình làm ngon hơn .

Lúc này Lý Mật trong ngọc vù vù ngủ còn không có rời giường, bằng không phỏng chừng nước miếng sẽ bắt đầu tràn ra .

“Ta cũng không biết mình bị tật xấu gì.” Tìm được một cái bàn, Phương Thiên Trác ngồi xuống buồn bực gỡ gỡ bộ tóc cho rối bởi không thành hình, đột nhiên hắn nhớ tới một việc mà hỏi, “Đúng rồi Y Nhiên, người tối hôm qua mấy giờ trở về? đi tản bộ lâu như vậy? Vườn A đại người còn đi dạo không đủ sao?”

“A... Ân, ta trở về sau khi người ngủ.” Khúc Y Nhiên vùi đầu uống cháo ăn bánh bao, nhỏ giọng hàm hồ mà nói vấn đề này.

“Ta ngủ thì về sao ?” Kia là mấy giờ ? Như thế nào hắn tuyệt không có cảm giác?

Phương Thiên Trác có chút buồn bực, nhưng lực chú ý cũng dần dần bị bữa sáng phiêu hương mê người hấp dẫn, thân thể giai đoạn thanh thiếu niên lượng cơm ăn vô cùng kinh người.

Chính là... Thường thường vẫn có một số người thân thể bất đồng, tỷ như Khúc Y Nhiên, “Người không thể ăn nhiều hơn một chút? hai tiểu bao tử này ta ăn một cái, người mới mua hai? dạ dày nhỏ như mèo? Còn mua bát cháo... Trời ạ, Y Nhiên! Cho dù không ăn thịt, cũng phải ăn vài cái bánh bao a.”

“Vậy là đủ rồi, ta không quá đói.” Tối hôm qua ăn quả hồng, hiện giờ linh khí đầy đủ, dạ dày cũng bị tắm bổ đến ảm đạm dạt, phi thường thoải mái.

“Phục người .” Phương Thiên Trác mua cái bánh bao nhỏ, hai chén sữa đậu nành một đĩa đồ ăn sáng, hắn còn cảm thấy chưa đủ đâu.

“Là người ăn nhiều lắm.” Khúc Y Nhiên cười nói.

“Là người ăn quá ít Y Nhiên, các nữ sinh còn có thể ăn nhiều hơn.” tầm mắt Phương Thiên Trác quét một vòng chung quanh, các nữ sinh buổi sáng là ăn bánh bao và bánh ngọt, socola đồ ăn vặt bày đầy bàn, đồ ăn trước của vị trước mặt mình có lẽ là ít nhất trong phòng ăn.

“Ồ.” Khúc Y Nhiên chăm chú gặt gặt đầu, cũng không quá để ý mà tiếp tục trạc bánh bao trong đĩa của mình.

Y luôn luôn ăn không nhiều lắm, hưởng chi thân thể này bị bệnh dạ dày nghiêm trọng, hơi chút không chú ý liền vô cùng đau đớn.

Hương vị quả thật không tồi, nhưng không có như ca ca làm thật ngon.

Ca ca làm bánh bao trong đó có thịt còn có cầu kỳ, dinh dưỡng bổ máu ... Trường học bánh bao chỉ có huân hãm, ăn hơn sẽ ... Ăn... Tuyệt đối không bằng bánh bao ca ca làm.

Khúc Y Nhiên hai tai đỏ lên rũ đầu xuống, manh sát ** nam nữ liên can chung quanh.

“Ồ ô, ta muốn bị manh, như thế nào có thể đáng yêu như vậy, lão nương căn bản là không hạ thủ nổi QAQ...” Không đành lòng hạ thủ, rất thuần khiết, tổng cảm thấy vừa mới vươn móng vuốt sẽ gặp ngũ lôi oanh đỉnh trời giáng!

“Người gào cái P, chưa nghe nói qua A đại hiện tại truyền lưu một câu như vậy sao, bánh bao là của người, Trạng Nguyên là của mọi người...” Ai dám xuống tay, giấy tiếp theo sẽ bị hung tàn phân thân.

“Chỉ đứng xa xem, không thể lại gần, ai.” Một nam sinh có chút tiếc hận nói, kết quả chỉ một thoáng, trên bàn nhiều thêm năm cái đĩa ăn.

“... ..” cầu tử đội cũng bó tay không thể tiếp cận.

Hiện giờ tại A đại, đại danh Trạng Nguyên không ai không biết không ai không hiểu, trung học L tỉnh là trường trung học nổi bật, tự nhiên có không ít người thi đậu A đại là trọng điểm quốc gia.

Đối với Trạng Nguyên trường học hiện giờ, vẫn có rất nhiều người không dám tin, “Cái kia gì... Khúc Trạng Nguyên, nguyên lai là Khúc ca sao?”

“Hắn không phải là trùng tên hả.” Hắn cũng hoài nghi thật lâu, nhưng sự thật thường đặc biệt tàn khốc.

“Được rồi, ta tuyệt đối không nói cho người vào ngày xem điểm, ta không mang kính mắt.” Bị băng 3D nhiều màu dọa cho mù.

“Kỳ thật ta cũng không mang.” Người khác nói.

Khúc Y Nhiên nhân vật phong vân đứng đầu, nhị thế tổ trong trường hoành hành xưng bá, đại danh như sấm bên tai, các học sinh có thể nói là chịu đủ “Tàn phá” cùng “Độc hại”.

Vị này, trong nhà có quyền lại có thế, là phú nhị đại, tính tình cổ quái, nói không chừng nhìn người chỗ nào không vừa mắt tìm người đem người diệt, không hề nói lý do, có lẽ đơn giản là không vừa mắt.

Đã từng vì nhìn thấy núi giả chướng mắt, Khúc Y Nhiên thiếu chút nữa gọi người đến đem vườn hoa san bằng, có thể y kiêu ngạo thế nào, căn bản là không đem lãnh đạo để vào mắt.

Một kẻ cứng đầu cao cấp, thế nhưng lấy cả thành tích nhất cả nước vào đại học tốt nhất?

Thực kinh khủng!

Đối với học sinh trung học ở L tỉnh lên tới A đại mà nói, quả thực giống như ác mộng ngập đầu.

Chẳng lẽ thời kì trung học bôi cụ lần thứ hai tái trình diễn? Chính là... Tựa hồ... Khúc gia nhị thiếu thay đổi không ít?!

Với, bình thường trừ bỏ toán học nhị thế tổ chẳng qua môn nào, thế nhưng có thể đánh nhất cả nước.

Đây cũng không phải thành tích mà trong nhà có quyền thế có thể mua được...

Còn có diễn tấu đàn cổ, tiếng đàn cổ nào êm tai, đắm chìm mê mẩn, chính là bọn nhỏ đáng thương trung học vừa nghe tới tên Khúc gia nhị thiếu đại, chút nữa không tiền đồ đãi dâm.

Còn có diễn thuyết cuối cùng, bao nhiêu người nơm nớp lo sợ nuốt lệ nghe xong, tuyệt đối không dám tùy tiện lộn xộn đàn, ai biết có thể hay không bị thủ hạ của nhị thiếu mai phục chung quanh cấp đổ .

Một chút cũng không khoa trương, Khúc Y Nhiên quả thật đã từng làm việc này.

Chủ yếu là Khúc Y Nhiên trước kia cho mọi người ấn tượng quá sâu, ai biết nhân gia bây giờ là không phải là đang thay đổi phong cách? Tuy rằng hiện giờ cảm giác hoàn toàn bất đồng , nhưng tiềm chất ác liệt, đó là nói biến có thể biến không?

Rất nhiều người liền nhả ra hai chữ không tin!

Chết cũng không tin, thật sự không dám tin QAQ...

Thời điểm quân bởi vì phân tổ tiến hành, tiến độ huấn luyện bất đồng, cho dù là ở quán cơm ăn cơm cũng chưa chắc có thể gặp phải.

Nhưng là hiện giờ, trong phòng ăn đại bộ phận đều là nhóm tân sinh.

Vì thế, Khúc Y Nhiên chợt nghe đến không ít người theo bên cạnh y cung kính cúi đầu nói, “Khúc ca sớm.”

“Khúc ca, ngài hôm nay khí sắc không tồi.”

“Khúc ca, ngài bữa sáng có chút thiếu, nếu không ta sẽ giúp ngài mua?”

“Khúc ca, ngài có cái gì phân phó sao...”

Phương Thiên Trác, “... ..”

Khúc Y Nhiên, “... ..”

Phương Thiên Trác nhai một nửa bánh bao, qua loa nuốt xuống, có chút rầu rĩ mà nói, “Y Nhiên, bọn họ đều là tiểu đệ tiểu muội của ngươi? Huynh đệ ta ghen tị , ta chỗ nào kém so với ngươi? Như thế nào nữ hài phương bắc đều thích người có dạ dày loại con mèo nhỏ!”

Thế nhưng còn có mỹ nữ tính muội chủ động chạy tới đưa cơm? Tiểu tử có khí chất gì , tiện sát người bên ngoài!

Khúc Y Nhiên đầu đầy hắc tuyến mà đem cặp lồng để một bên, không lấy không được, tiểu cô nương trực tiếp bỏ lại rồi nhanh như chớp quay đầu chạy, quả thực sợ y như rắn rết.

Phương Thiên Trác có đủ trí tuệ, rốt cuộc nhận ra chỗ nào không đúng? người đi tới đều run run rẩy rẩy?

Hắn quên rằng , mình cũng không có biết “Khúc Y Nhiên” đồng học cũng làm thế nào đi tới đại học.

Phương Thiên Trác cắn chiếc đũa, ngoắc ngoắc mà nhìn chằm chằm hộp cơm đáng yêu, “Ngươi không cần liên cấp bạn hữu, thật là, lãng phí ý tốt sẽ gặp sét đánh!”

“Thỉnh.” Khúc Y Nhiên rõ ràng đem cơm để trước mặt hắn.

“Ngươi thật đúng là... Ân hừ hừ hừ... Đây là ngươi cho ta.” Phương Thiên Trác nuốt một ngụm nước bọt, mở ra hộp cơm tán thưởng nói, “Thật là một muội tử có tâm a, tân khoa Trạng Nguyên đồng học, đừng không biết tốt xấu a.”

“Cái gì cùng cái gì a.” Khúc Y Nhiên dở khóc dở cười, loại chuyện này một câu hai câu căn bản giải thích không được , rõ ràng cứ như vậy thuận theo tự nhiên đi.

Chuyện tình đã từng phát sinh quá không thể xóa, dung thời gian cùng hai mắt bọn họ đến tự mình giám định đi

.Tiết đầu, cổ đại văn học.

Giảng viên trên giảng đường chân thành mà nói, dưới đài là gương mặt học sinh chăm chỉ hiếu học.

Không có biện pháp, học kỳ đầu ... Cũng không thể thất thần đến quá mức, dù sao bọn họ đều là người mới , đều muốn lưu lại ấn tượng tốt, cuối kỳ còn trông cậy vào điểm thầy cho.

Khúc Y Nhiên kỳ thật rất muốn thất thần, mấy thứ này y trước kia lên đại học đều học qua, tuy rằng không phải tại A đại, giáo giảng gì đó cơ bản đều không sai biệt lắm.

Chính là giảng viên lại muốn hỏi y, vấn đề gì cũng gọi .

“Khúc Y Nhiên, người thầy thế nào?”

“Khúc Y Nhiên, vấn đề này, nói cái nhìn của người.”

“Khúc Y Nhiên a, những lời này giải thích như thế nào.”

“Khúc Y Nhiên a...”

Phương Thiên Trắc không biết che miệng cười trộm bao nhiêu lần, hắn đại lạt lạt mà ngồi ở bên người Khúc Y Nhiên xem tranh châm biếm, kết quả giảng viên một lần cũng không điểm hấn.

“Xem ra lão sư đối với người ẩn tượng không tồi a.”

“Ngô, thật không.” Khúc Y Nhiên nằm úp sấp trên bàn, y trong tiết này hấp thụ ánh sang so với cái bảng còn tốt hơn.

Sự khiêm tốn ngày xưa như đã xa lắm rồi.

Từ khi thi vào trường cao đẳng, vẫn luôn tự tin đến hiện tại.

Một người vô lực mà dựa vào bàn nhắm mắt dưỡng thần, ba con quỷ bay lên đỉnh đầu hộ giá.

Lý Mật nghe đến ánh mắt chuyển thành nhang muỗi, hấn với khoa văn là đốt đặc cán mai, bất quá giáo chủ cùng Đường Bá Hổ lại nghe được mùi ngon, đối với cổ linh mà nói, nghe người hiện đại giảng lịch sử, thật là vi diệu.

Đường Bá Hổ hỏi, “Đông Phương , nơi người ở triều đại như thế nào?”

Đông Phương Bất Bại nói hai chữ, “Hỗn loạn.”

Đường Bá Hổ cười khở một tiếng, “triều đại của tại hạ vô pháp dùng từ gì để hình dung.” chỉ là hai chữ hỗn loạn đâu có thể hình dung hết?

Nó đã hủy đi ước mơ của bao nhiêu người thực học!

Bao năm qua, hấn vẫn như cũ lòng có không cam lòng!

Lúc này trong phòng giáo viên

Phó hiệu trưởng, “Lão Triệu, tình huống thế nào? Có thể làm cho Khúc Y Nhiên đồng học thay đổi chủ ý chuyển đi học khoa học tự nhiên không?”

Triệu giáo thụ trầm mặc một lát, nói, “Thật sự có lỗi, người học sinh này, ta tuyệt không muốn cho đi học viện khác!”

Phó hiệu trưởng mau khóc, “Lão Triệu, hiện tại không phải thời điểm cố chấp, Khúc đồng học nếu để ý viện khoa học, tương lai nhất định sẽ có thành tích mãnh liệt!”

Có thể – làm cho tính cố chấp của thầy giáo đi lên chỉ có y , “Vương hiệu trưởng, chúng ta nên tôn trọng ý kiến của học sinh, bắt buộc học sinh sửa chí nguyện cũng không phải là việc người tốt nên làm!”

“... ..”

Bao năm qua, hấn vẫn như cũ lòng có không cam lòng!

Lúc này trong phòng giáo viên

Phó hiệu trưởng, “Lão Triệu, tình huống thế nào? Có thể làm cho Khúc Y Nhiên đồng học thay đổi chủ ý chuyển đi học khoa học tự nhiên không?”

Triệu giáo thụ trầm mặc một lát, nói, “Thật sự có lỗi, người học sinh này, ta tuyệt không muốn cho đi học viện khác!”

Phó hiệu trưởng mau khóc, “Lão Triệu, hiện tại không phải thời điểm cố chấp, Khúc đồng học nếu để ý viện khoa học, tương lai nhất định sẽ có thành tích mãnh liệt!”

Có thể – làm cho tính cố chấp của thầy giáo đi lên chỉ có y, “Vương hiệu trưởng, chúng ta nên tôn trọng ý kiến của học sinh, bắt buộc học sinh sửa chỉ nguyện cũng không phải là việc người tốt nên làm!”

“... ..”

49. Chương 49

!Trong văn phòng gió nổi mây phun, ... Đương nhiên, những điều này là do Khúc Y Nhiên sợ không biết, sau khi kết thúc tiết đầu, y đã bị người truyền lời đến hội học sinh.

“Muốn ta cùng ngươi không?” Dù sao tiết sau cũng là tiết tự chọn, Phương Thiên Trác nội tâm rục rịch, một là vì giúp vui, hai là muốn đến hội học sinh.

Trong hội nữ thật nhiều, nhất là vài học tử nòng cốt, bộ dạng kia có thể gọi là tươi ngon mọng nước!

“Ngươi thành thành thật thật mà ở trong phòng học đi.” Khúc Y Nhiên lắc lắc đầu, hội trưởng hội học sinh hỉ nộ vô thường, y thậm chí có một loại cảm giác mình bị theo dõi.

Bị một người nhằm vào cảm giác không tốt chút nào

Nguyên nhân, là do Ngụy Tấn đi.

Khúc Y Nhiên cảm thấy có chút buồn cười, rồi lại có chút nghiêm túc.

Cho dù hắn là hội trưởng hội học sinh, cũng không cho phép hắn khi dễ bằng hữu của y.

Dương Tiêu tuy rằng đã được trong nhà Ngụy Tấn nhờ vả, ở trong trường học chiếu cố Ngụy Tấn, nhưng anh ta nếu thực sự làm quá mức, Khúc Y Nhiên tuyệt đối sẽ không khoan tay đứng nhìn.

Tiểu Tùng Thử luôn luôn bao che khuyết điểm, vô luận là người, hay là linh.

Phương Thiên Trác nhún vai, quay đầu lại vô tình ngắm trộm yên miêu thất lưng kia không phải là Ngụy Tấn sao.

“Ngụy Tấn! Chạy cái gì?”

“Khụ...” Ngụy Tấn thẳng đứng dậy, lo lắng nói, “Ta chạy chỗ nào, cố ý tới tìm các ngươi, thật không có lương tâm.”

Nhờ Dương Tiêu ban tặng, Ngụy Tấn xem như đem hội học sinh nhận thức hoàn toàn, bởi vì thấy được có người của hội học sinh người qua lại tại phụ cận, Ngụy Tấn cho rằng lại là Dương Tiêu phái người đến theo dõi hắn!

Tổ chất thần kinh a, mới đến A đại hơn một tháng đã có tổ chất thần kinh.

Chỉ cần nghĩ đến còn muốn phải tiếp tục như vậy 4 năm... Ngụy Tấn liền liền có một loại xúc động xúc động muốn chết, chết nhanh càng tốt.

Khúc Y Nhiên đem tin tức cất cẩn thận, ngẩng đầu lẳng lặng mà nhìn Ngụy Tấn, mu bàn tay lạnh lẽo đột nhiên sờ cái trán Ngụy Tấn, “Ngươi sốt nhẹ, Dương Tiêu có cho ngươi ăn cơm, có cho ngươi nghỉ ngơi không?”

“Àn? Sốt nhẹ?” Ngụy Tấn sờ sờ cái ót, “Thật là có chút, ta cũng chưa phát hiện đâu. Không có việc gì nhi, thân thể ta tốt lắm.”

Có thể là tối hôm qua ngủ mở cửa sổ còn đá chặn, vấn đề nhỏ này hắn vẫn là không để vào mắt.

Phương Thiên Trác cùng Ngụy Tấn cũng không khác lắm, cảm mạo phát sốt linh tinh, uống nhiều nước ấm ngủ một đêm liền khỏi.

Khúc Y Nhiên như có suy nghĩ mà nhìn hắn, im miệng không nói lời nào.

Đỉnh đầu giống như có cây châm tùy lúc sẽ đâm xuống, y nói thêm một chút nữa, như vậy, châm sẽ không lưu tình chút nào mà đem y hoàn toàn đâm thủng.

Sau một lúc lâu, y mới nhỏ giọng nhắc nhở, “Vẫn chú ý đi, lập thu về sau thời tiết chuyển lạnh.”

Y vô pháp nói cho Ngụy Tấn, nếu hần lần này không chú ý, cảm mạo nhỏ cuối cùng sẽ thành bệnh nặng, nhưng lại có một ít y hiện nay nhìn không thấu

“Đã biết, dong dài.” Ngụy Tấn trong lòng ầm ập, lại cười tủm tỉm mà trêu chọc, “Mau đi đi, người đến hội học sinh đem Dương Tiêu cấp diệt, buổi tối chúng ta đi ra ngoài ăn thịt nướng!”

“Thịt nướng?” Khúc Y Nhiên theo bản năng hỏi, “Cao Tuấn và Phương Ngôn tới?”

“Ha ha, này đều bị tiểu tử ngươi đoán được! Dương nhiên a, người cảm thấy hai tên kia sẽ thành thành thật thật ngồi xổm ở trong ký túc xá học tập sao? Cao Tuấn đã sớm không chịu nổi, như đứa nhỏ không dứt sữa, buổi sáng gọi điện thoại liên tiếp nói muốn Khúc ca, muốn tìm Khúc ca cùng đi ăn cơm.”

Khúc Y Nhiên, “... ..”

Khúc ca, hôm nay số lần y bị kêu Khúc ca thật sự là nhiều lắm.

Nhất là do một đám người xa lạ kêu đến, kia cảm giác thật là vi diệu .

Chuông vào học vang, Phương Thiên Trác ôm bả vai Ngụy Tấn trở về phòng học, Khúc Y Nhiên đi văn phòng hội học sinh ,y vốn tưởng rằng khóa này mình y học “Độc thủ không tọa”, không nghĩ tới Ngụy Tấn cũng theo chân y chọn học tiếng Đức.

“Đây là duyên phận a, tương lai ta muốn đi Đức đọc sách.” Ngụy Tấn xoa xoa hai tay, cũng không phải bởi vì y học Đức, hần chính là đơn thuần muốn đi Đức sinh hoạt một thời gian.

Phương Thiên Trác đụng phải hần, cà lơ phất phơ mà nói, “Nhìn không ra, người còn có lý tưởng khát vọng rộng lớn như vậy. Trường học của chúng ta môn tự chọn thật sự quá ít, so với tiếng Nhật, ta thà rằng đến học tiếng Đức!”

Với Ngụy Tấn học Y mà nói, Nhật Bản chữa bệnh tương đối tốt, nếu thực học Nhật văn có lẽ tương lai sẽ dùng, nhưng là hần học Trung hệ rồi, học tiếng Nhật làm gì?

Tuy rằng Đức văn chưa chắc có tác dụng, chính là tiếng Nhật khẳng định vô dụng.

“A đại này quy củ thực phiền.” Nếu không chọn môn học cuối kỳ sẽ kém điểm, thì hần cái gì cũng không quản.

“Ha ha, không phải, vốn tưởng rằng hết trung học là xong, rốt cục đi vào một mảnh trời mới, kết quả còn không phải là nhà giam? So với lồng sắt trước kia hơi lớn mà thôi.”

“Bạn hữu, lời này cũng thật sâu sắc.”

“Ha ha ha, đúng, trạc đến tâm khảm chúng ta.”

Hai người tại chỗ ngồi không e dè lú lú, trên đài lão sư rốt cục không thể nhịn được nữa, “ hai vị đồng học, hệ gì? Tên gọi là gì!”

Ngụy Tấn cùng Phương Thiên Trác, “... ..”

Nguyên lai vào học rồi.

Gõ cửa văn phòng, Khúc Y Nhiên bất đắc dĩ mà lắc đầu cười cười, xem ra trạng thái tinh thần Ngụy Tấn tốt lắm.

“Chi dất” một tiếng, không đợi y cửa mở.

Gian phòng này y cùng Phương Thiên Trác đi qua một lần, bên ngoài thoát nhìn có vẻ cổ kính, không nghĩ tới bên trong càng sâu.

Y khinh thủ khinh cước đóng cửa lại, dù rất chú ý, vẫn làm rơi vôi trên tường.

Khúc Y Nhiên đầu đầy hắc tuyến, phó hội trưởng Đường Hiên tươi cười dịu dàng đã đi tới.

“Trạng Nguyên tiểu học đệ, hoan nghênh hoan nghênh Ồ!” Đường hiên kéo lấy tay Khúc Y Nhiên lôi kéo y hướng vào trong , thấy y có chút thất thần , vì thế giải thích, “một ngày cũng không biết có rụng bao nhiêu vôi , điểm ấy không đáng kể chút nào, chúng ta cũng chờ người đã lâu rồi a, tiểu Trạng Nguyên !”

“Ta nhận được thông tri liền lập tức chạy tới .” Khúc Y Nhiên rút cánh tay.

Đường Hiên cước bộ khựng một chút, tươi cười không thay đổi nói, “Thật không.” Xem ra lại là hội trưởng muện tao của bọn hắn không cố ý làm.Cả hội học sinh phải chờ một người , Dương Tiêu, người là đoan chắc chúng ta sẽ tính tình sẽ không tốt?

Quả thực ngây thơ !

Văn phòng hội học sinh nội, các bộ trưởng có chút không kiên nhẫn , bởi vì bọn họ không biết mình đang đợi ai, chờ cái gì.

Hội trưởng mặt âm trầm lợi hại, không ai nghĩ muốn tại thời điểm theo miệng hội trưởng đại nhân hỏi xem ai đến.

Cho nên, vẫn chờ đợi .

Kết quả ngay bộ trưởng bộ thể dục chờ không xong chuẩn bị phát tay áo chạy lấy người, Đường Hiên dẫn Khúc Y Nhiên một thân T shit quần dài đen đi vào.

90% người trong phòng ánh mắt sáng ngời, mỹ nam đến (Trạng Nguyên đến) !

Dương Tiêu đang chuẩn bị phát tác, “Hừ, thế nhưng còn muốn có người đi mời ? Rốt cuộc có tự giác hay không?” Kết quả lời của hắn, rất nhanh đã bị tiếng gào phò thiên cái địa hoàn toàn bao phủ .

“Tiểu tử nam , gia nhập bộ của chúng ta đi!” đám người kia còn chưa có chết tâm đâu.

“Trạng Nguyên, bộ tuyên truyền tuyệt đối nơi tốt đẹp, đến đây đi , đến đây đi, người ta sẽ làm ấm giường cho người !”

“Nằm tào, vương hàn người rất ghê tởm !” Thể dục bộ bộ trưởng phía trước về điểm này tức giận cũng không có, nhất thời đi theo ồn ào nói, “Nghe nói tiểu học đệ thời trung học chạy Ma-ra-tông giỏi nhất? Ân... Rất thích hợp thể dục bộ a! tháng sau sẽ là đại hội thể dục thể thao , bộ chúng ta mới là nơi người nên đến !”

“Tiểu Trạng Nguyên, người xem bộ chúng ta ...”

“Tiểu Trạng Nguyên...”

“Các người rốt cuộc có để yên hay không? Ân?” đại tỷ đại Tướng Tư Xa một quyền vỗ lên mặt bàn bóng loáng, ánh mắt nhú lại, cười đến thập phần nguy hiểm.

Cả trai lẫn gái ở đây nháy mắt toàn bộ yên lặng không ít, một đám lại ủy khuất ai oán, cùng hóa thân thành oán phụ, làm cho văn phòng hội học sinh oán linh càng tụ càng nhiều.

trong ngọc , một trận oán linh này làm Lý Mật cả kinh trốn ra phía sau Đông Phương, Đường Bá Hổ bình tĩnh đọc sách, bên trong bên ngoài một mảnh hài hòa tốt đẹp.

Thế giới rốt cục khôi phục yên tĩnh, Tướng Tư Xa vừa lòng mà gật đầu, hướng Khúc Y Nhiên khoát tay áo, đem (con sóc)Tiểu Tùng Thử chiều tới bên cạnh mình, “Ngồi ở đây, niên đệ.”

Người, nàng bảo hộ mà đám tùy tiện làm cản? Không lưu tình chút nào toàn bộ diệt !

Mọi người trong lòng cực kỳ kinh ngạc, đồng thời cũng có chút tiếc nuối, xem ra lúc này là thật không diễn trò .

Đầu số hội học sinh , hai nam, một phó hội trưởng, một nữ, Tướng TưXa , tuy rằng chính là bí thư hội học sinh, nhưng hội học sinh hơn phân nửa số người lại là nàng một tay dây dõ, thậm chí thời điểm nói chuyện so với Dương Tiêu còn có phân lượng hơn .

Không có biện pháp, thủ hạ của Tưởng Tư Xa là tiểu đệ tiểu muội tương đối nhiều, hơn gái này cô , đúng là đầu sỏ bình thường nhất trong hội học sinh .

Hội trưởng cùng phó hội trưởng gián tiếp tính động kinh BT... Hội trưởng là đáng về đường đường, tính cách ác liệt ngoan cố, phó hội trưởng là nhân tài, mặt người dạ thú.

Dương Tiêu lè mắt nhìn Khúc Y Nhiên, không có sao , xem như Tưởng Tư Xa quyết định chấp nhận.

Đường Hiền mỉm cười vuốt cằm, không khỏi nói rằng, “Tư Xa , trâu già gặm cỏ non a.”

“Ta đây cũng vui về ý, có phải hay không, khúc niên đệ?” Tưởng Tư Xa khiêu khích mà nhìn hằm , có năng lực người cùng ta đoạt a? Người nào đó vẫn là đem hoạt động của học kỳ giới thiệu đi !

Đường Hiền nghĩ đến hoạt động cướp hoa cười khổ không thôi.

Khúc Y Nhiên thì nhu thuận gật gật đầu, “Học tỷ quyết định là tốt rồi.”

Y biết, Tưởng học tỷ chính là tại còn thiếu y nhân tình khi đưa bánh mật hơn nửa mắt thấy, nàng nguyện ý tin tưởng chính mình, tin thành tích mình đoạt được, như vậy đủ rồi.

“Tư Xa, người xác định?” Dương Tiêu dụ sắc mặt đi rất nhiều, lại như trước có chút thối thối.

“Đương nhiên, chỗ này của ta vừa lúc thiếu người mới. Có phải hay không, Đường Hiền?”

“Ha hử, ta không ý kiến. Khó được Tư Xa kiên trì như vậy, ba năm nay người cũng chịu nở hoa rồi .” Đường Hiền nói chuyện không thành hình, đại bộ phận hội học sinh cũng đã quen rồi.

Tưởng Tư Xa cười cười, cũng không giải thích.

Vì thế Khúc Y Nhiên ngoài ý muốn trở thành nam bí thư duy nhất của hội học sinh , một bí thư không có lãnh đạo

Tưởng Tư Xa tuy rằng đưa y qua, cũng không nguyện làm lãnh đạo của y .

Công việc không nhiều lắm, cũng rất tạp, trong đó còn có thu thập phản ứng ý kiến tân sinh.

Vì thế, hội học sinh sẽ chia cho y một tờ giấy , viết ý kiến của Khúc Y Nhiên ‘...’

hy vọng trường học cấm khói , cũng thiết khu hút thuốc, đồng thời nghiêm cấm bắt luận ai ở rừng cây trong trường học hút thuốc, loạn ném tàn thuốc. không chỉ nguy hiểm, mà còn ảnh hưởng đến một ít sinh hoạt bình thường của sinh linh.

rừng cây A đại vốn là không lớn, này thành thị xanh hoá lại quá ít .

Tại vườn trường, mà nói, tiên một sừng cùng thụ tinh linh sinh tồn càng thêm khó khăn .

Có lẽ, còn có thể định kỳ làm làm hoạt động tưới nước.

bên hồ A đại đất trống rất nhiều, thổ nhưỡng lại phì nhiêu, không lợi dụng thật sự đáng tiếc , hưởng chi, hiện tại các học sinh bắt đầu sớm hút thuốc , không khí ô nhiễm ngày càng nghiêm trọng , hoa cỏ cây cối nhóm sớm muộn gì cũng sẽ ăn không tiêu.

Điều này cũng làm cho tiên một sừng sắc mặt kém như vậy, kiên trì đã lâu rồi.

trong lòng Khúc Y Nhiên có chút khó chịu, vì thế đem ý kiến của mình từng cái mà viết đi ra.

Đã có duyên vào hội học sinh, như vậy, nhất định vì “Bọn họ” làm chút chuyện!

Trừ bỏ học tập, Khúc Y Nhiên lại có công tác hội học sinh sắp xếp, sinh hoạt trở nên bận rộn, tuy rằng y không có chính thức gia nhập bộ nào, lại ngẫu nhiên sẽ đi hỗ trợ.

Tỷ như tháng sau A đại có đại hội thể dục, y cũng có đưa ra chút ý kiến, tỷ như phần thưởng sau trận đấu, cũng lấy đi theo người bộ thể dục đến cửa hàng chọn lựa ... Trạng Nguyên tựa hồ thành bí thư hội học sinh, đồng thời cũng là không ngành gì có thể một mình giữ lấy bí thư...

bộ trưởng các ngành thêm nhỏ dãi , bất quá tình huống như vậy, coi như không tồi?

Ăn, ít nhất hội học sinh không thiếu người .

Vì thế, tân sinh chọn lựa báo danh hội học sinh cũng chính thức bắt đầu rồi, áp-phích của hội tuyên truyền vẫn là Khúc Y Nhiên định ra

“Y Nhiên, đi bệnh viện?” Phương Thiên Trác mới từ báo danh hiện trường trở về, hần tối nhưng vẫn còn tuyển tuyên truyền bộ.

“Ăn.” Bởi vì buổi chiều không khóa, thừa dịp giữa trưa tại trong phòng ngủ dùng lò vi ba điểm thang, Khúc Y Nhiên chuẩn bị mang cơm cho Ngụy Tấn đang nằm viện .

Ngay khi y chính thức gia nhập hội học sinh, đêm đó chuẩn bị đến B đại gọi Phương Ngôn cùng Cao Tuấn đi ra ngoài ăn thịt nướng điểm, Ngụy Tấn không dấu hiệu mà ngã bệnh, sắc mặt trắng xanh, nhắm chặt hai mắt mồ hôi lạnh chảy ròng.

Ba người vội vàng đem người đưa vào bệnh viện, hoàn toàn kiểm mới phát hiện, nguyên lai Ngụy Tấn sốt nhẹ thể nhưng nổi lên viêm phổi cấp tính, không chỉ có như thế, dạ dày bộ đích tật xấu cũng không nhỏ.

Dạ dày thủng? Ngụy Tấn rốt cuộc có vài ngày chưa ăn cơm ?

Cao Tuấn hoàn toàn phát hỏa, nổi giận dùng dùng mà sẽ đi tìm Dương Tiêu tính sổ, bị Phương Ngôn cũng đang nổi giận giữ chặt, một câu, khinh phiêu phiêu lại thành công khuyên nhủ ở nổi giận Cao Tuấn, “Chúng ta đêm nay phải trở về, mới khai giảng, người quên chúng ta cùng hiệp định trong nhà rồi sao ?” Không thể phạm tội, nhẫn bốn năm, tương lai tự do.

Cho nên nhất định phải trở về, nhưng là A đại cùng B đại cách xa, một cái thành nam một cái thành bắc, không còn sớm nhích người khẳng định không kịp.

“Y Nhiên, ta cùng Cao Tuấn, đi về trước , còn lại liên kính nhờ người , chúng ta cuối tuần lại đến bồi Ngụy Tấn.”

“Hảo.”

Khúc Y Nhiên ứng hạ, trên thực tế, cơn tức trong lòng y tuyệt đối không thể so Cao Tuấn cùng Phương Ngôn nhỏ hơn .

Bất quá sinh khí vẫn sinh khí, Khúc Y Nhiên lại lãnh tĩnh hơn , đầu tiên, y lâm hạ hết thấy vụn vặt khi Ngụy Tấn nằm viện, chính là thủ tục, thức ăn, cùng nói chuyện với bác sĩ .

Ngụy Tấn không muốn làm cho người trong nhà biết đến tình huống của mình, cho không ở tại bệnh viện Ngụy gia, vì thế Khúc Y Nhiên liền bắt đầu rồi mỗi ngày trường học cùng bệnh viện hai đầu mà chạy.

Phương Thiên Trác nhú mày nói rằng, “Ta buổi chiều muốn tham gia thi vào hội học sinh trước hết không đi theo .”

“Người chuẩn bị của người, Ngụy Tấn bên kia không có việc gì.” Ngày mai chính là cuối tuần , Phương Ngôn cùng Cao Tuấn nhất định sẽ theo B đại chạy đi tới.

Bất quá, Tiểu Tùng Thử tựa hồ quên sự tình gì.

Đúng vậy, đem ước định cùng ca ca quên ở sau đầu ,ba chỉ quý thấy y mấy ngày nay vất vả cực kỳ, chỉ nhắc nhở y chú ý thân thể, không ai đem chuyện tình ca ca đại nhân nhắc nhở một phen.

Sóc ca nói, giữa trưa cơm nước xong sẽ đến trường học đón Tiểu Tùng Thử, kết quả Tiểu Tùng Thử hôm buổi sang nay cơm cũng chưa ăn liền đi hội học sinh sẽ, trở về sớm hơn nửa giờ, cơm trưa cũng chưa ăn, làm thang liền chuẩn bị hướng bệnh viện đi.

Ca ca, nhất định sẽ vô hạn.

Mà Khúc Y Nhiên hôm nay đi bệnh viện, lại cũng không phải một người đi.

“Dương Tiêu hội trưởng, có thể theo ta đến bệnh viện sao?” Khúc Y Nhiên trước khi đi, đem hội trưởng đại nhân ngăn lại ở cửa phòng làm việc.

Dương Tiêu suy nghĩ, “Ta... Không...”

“Không phải do người!” Khúc Y Nhiên mặc kệ hần có nguyện ý hay không, liền dắt người đi ra ngoài, “Trừ phi, người nghĩ cả đời đều không thấy được Ngụy Tấn.”

Những lời này nói được có chút khoa trương, lại không tính là khoa trương.

Dương Tiêu trong lòng một ngạnh, không có giấy dựa mà bị Khúc Y Nhiên gắt gao nắm cánh tay, dùng sức nhét vào xe taxi.

Chính là tới rồi cửa bệnh viện, rồi lại lần thứ hai khiếp sợ .

“Ta còn là, không đi vào.” Cái cảm trơn bóng mọc đầy râu, Khúc Y Nhiên mới phát hiện, Dương Tiêu thoát nhìn trạng thái tinh thần phi thường không tốt.

“Ta cũng không nghĩ muốn khuyên người cái gì.” Khúc Y Nhiên còn thật sự mà nhìn hần, nói, “Ta chỉ là nói cho người biết, lo lắng của người, là dư thừa.”

Dương Tiêu kinh ngạc, đột nhiên vứt đi kiếm chế, có chút không khống chế được mà hướng y rống to đứng lên, “Người biết cái gì? Ta thấy hần, hần sẽ chết !”

“Người mới cái gì cũng không hiểu!” Tiểu Tùng Thử đối tức giận rống lại, “Cái quỷ gì nói người đều tín! Khó trách Ngụy Tấn cùng người ở cùng nhau đều thủng dạ dày !”

“Ách... Dạ dày thủng? Không phải dạ dày loét sao ?” Dương Tiêu lảng lảng mà nhìn y .

“... ..” Khúc Y Nhiên hoàn toàn không còn cách nào khác .

Người này, rốt cuộc là ngốc hay là đơn thuần?

Nguyên lai, gần đây Dương Tiêu bị ác quỷ quẩn thân .

Là một con nữ quỷ tâm linh vặn vẹo, bởi vì trong lúc vô tình biết được chuyện Dương Tiêu thăm mền Ngụy Tấn nhiều năm, liền làm khó dễ, đe dọa uy hiếp Dương Tiêu, mỗi ngày ghé vào lỗ tai hần nhắc tới, “Nếu người cùng hần cùng một chỗ, hần sẽ chết, người không thể đuổi ta đi, cũng không có thể tìm người tới bắt ta, nếu người làm chuyện dư thừa, tiểu tình nhân của người sẽ bị ta dễ dàng bóp chết.”

Kết quả Ngụy Tấn gần đây thực sinh bệnh , Dương Tiêu tâm đều nát, lại hoàn toàn không dám đi bệnh viện nhìn Ngụy Tấn, thậm chí ngay cả Khúc Y Nhiên đều sợ , chỉ sợ y vừa hỏi, chính mình nhịn không được sẽ nói đến, hại Ngụy Tấn.

Dương Tiêu kinh ngạc hỏi, “Người làm sao mà biết được?”

“Cái này người không cần phải xen vào.” trong trường học, uy hiếp bằng hữu của y ! Hảo dạng, Tiểu Tùng Thử nguy hiểm nheo mắt, “Ta có thể cam đoan với người Ngụy Tấn không có vấn đề, bất quá, người phải mang ta đến ký túc xá của các người.” Y ngược lại muốn xem tốt cùng là quỷ quái nào không thanh thần ?

Kia quỷ có bao nhiêu cân lượng? Dương tiêu không biết, Khúc Y Nhiên lại nhất thanh nhị sở.

Nhiều nhất có thể thổi âm phong đem người đông lạnh bị cảm, đốt thành viêm phổi là do Ngụy Tấn chính mình không chú ý, lại hơn nữa ăn uống không quy luật nên dạ dày thủng .

Khúc Y Nhiên ngón tay bắn ra, giải khai âm khí ở trên vai Dương Tiêu.

Dương Tiêu đột nhiên cảm thấy thân thể thoải mái rất nhiều, không biết như thế nào, không tự chủ được mà liền gật đầu .

Trước mặt rõ ràng là một người hần phi thường không thích, nhưng... Không hiểu sao mà tin tưởng, cũng đáp ứng rồi.

“Chúng ta đây bây giờ trở về đi thôi.” Hần cảm thấy chính mình không mặt mũi đi gặp Ngụy Tấn.

“Không được.” Khúc Y Nhiên kiên quyết, “Người đã thích Ngụy Tấn, vì cái gì không hướng hần nói ra ? Tra tấn hần có ý gì sao? Tới cửa cũng không đi vào, có ý tứ sao? Người mỗi ngày cho hần ăn cái gì, vì cái gì dạ dày thủng ?”

“Người... Người... Hừ...” Dương Tiêu bị y nói cho tính tình cũng nổi lên.

Không có chết áp chế, hội trưởng đại nhân lại khôi phục khí chất yêu nghiệt, lạnh lùng mà nhìn , “Ta thích hần, nói ra còn có làm gì ? Khi còn bé chúng ta rõ ràng là cùng nhau gặp, chính là hần lại chỉ nhớ rõ người . Khúc Y Nhiên, người không nhớ rõ chúng ta khi còn bé chuyện tình sao? Ta tra tấn hần? Là hần tra tấn ta, ta nhớ thương hần nhiều năm như vậy, hần lại hoàn toàn quên ta.”

Khúc Y Nhiên, “... ..”

chuyện khi còn bé, y không biết.

Bất quá là có chút kinh ngạc tởm hồng ngón út của Ngụy Tấn thế nhưng hợp với Dương Tiêu? nếu là thật sự thích, thì tại sao tra tấn đến Ngụy Tấn mỗi ngày đều phun mật vàng, nghĩ muốn chạy tới bọn họ phòng ngủ cọ giường.

Dương Tiêu gục đầu xuống, cười khổ một tiếng, “Nguyên lai người cũng quên .”

Khúc Y Nhiên đột nhiên hồi tưởng lại bộ dáng Phương Ngôn muốn nói lại thôi, trong đầu hiện lên một ít gì đó , nói, “Người là biểu ca của Phương Ngôn?”

“Người còn nhớ rõ... ?”

“Ách... Ân, xem như.” Khúc Y Nhiên hàm hồ đáp.

Thì ra ngày gia tộc tụ hội , Phương Ngôn đem ca ca nhà mình giới thiệu cho ba bằng hữu, khi đó Dương Tiêu vừa mới biết mình tính hướng không bình thường với tiểu Ngụy Tấn cười rộ lên phi thường đáng yêu nhất kiến chung tình, sau lại bị trong nhà tống xuất ngoại quốc nhiều năm, trong lòng lại thủy chung không có quên đứa khởi rằng nanh cười tùm tùm đáng yêu.

Về nước, hần vào A đại, lần thứ hai gặp lại khi, Đáng yêu đã muốn lột xác thành nam hài dương quang chói lóa , lại hoàn toàn không nhớ rõ Dương Tiêu là ai .

Khúc Y Nhiên tâm thán, so với Cao Tuấn kia vô tâm vô phế, Ngụy Tấn đã muốn xem như cẩn thận.

“Những thứ này là chuyện tình của hai người các người, ta không xen vào. Nhưng là! Ngụy Tấn phải là người tới chiếu cố, người là đầu sỏ gây nên.”

Dương Tiêu, “... ..”

Cái này mũ có phải hay không khâu trừ quá lớn?

Dương Tiêu đích xác áy náy, “Ta cũng không biết hần không thích ăn mì.”

“Vậy người sẽ đi cùng hần hỏi, không cần một mặt thay hần quyết định, người không phải Ngụy Tấn, sẽ không hiểu hần chân chính nghĩ gì nếu người bảo trì trạng thái trước kia đối đãi hần, như vậy thật có lỗi, ta làm bằng hữu Ngụy Tấn, tuyệt đối sẽ không đồng ý các người phát triển trở thành người yêu.”

“Người...” Dương Tiêu lại sửng sốt, “Người chú trọng điểm là ta khi dễ Ngụy Tấn, mà không phải đồng tính ...”

“Người muốn nói đồng tính luyến ái? Vì cái gì nhất định phải bài xích?” Khúc Y Nhiên tò mò đích hỏi lại.

“Chẳng lẽ là không?” Quốc nội tựa hồ còn không có mở ra đến trình độ này.

Khúc Y Nhiên cười đến lịch sự tao nhã, nhẹ nhàng lắc đầu, “Không có bất luận quy định nào nói đồng tính thể yêu nhau .”

Người cùng quĩ còn hữu tình, người với người vì sao lại vì giới tính mà không yêu ? Yêu, cũng không sai, liên tỷ thể giới này luôn có một nhóm người giống người .

Tiểu Tùng Thử biết hần sẽ nghĩ thông suốt, không nói thêm gì nữa, chính là hướng tới Dương Tiêu mở ra lòng bàn tay, “Đem chìa khóa phòng ngủ cho ta, người đêm nay lưu lại bởi Ngụy Tấn đi, ta cảm thấy hần hiện tại phi thường cần một người chiếu cố.”

Dương Tiêu hít một hơi, yên lặng áp chế kích động cùng lo lắng trong lòng, “Cám ơn, Khúc Y Nhiên.”

Tân khoa Trạng Nguyên, một người thần kỳ.

Tuy rằng chi tiết vẫn có rất nhiều điểm đáng ngờ, nhưng lúc này một lòng một dạ trát trên người Ngụy Tấn Dương Tiêu cũng không muốn đi tìm tòi nghiên cứu cái gì khác .

Đúng vậy, không có quy định nói đồng tính không thể yêu mến nhau.

Đẩy cửa ra, đi nhanh đến trước giường, Dương Tiêu nhìn người trên giường ôm chần cuộn mình thành một đoàn, khóe mắt có chút chua xót.

“Tha thứ ta., ta sẽ đối tốt với em .”

Bàn tay to xoa hai má Ngụy Tấn, Dương Tiêu ngồi ở bên giường bệnh, dùng chính lòng bàn tay mình bao vây nắm tay lạnh ngắt kia , một tay kia vuốt lên lông mày không tự giác cau lại Ngụy Tấn.

“Ngụy Tấn, ta thích người mười năm.”

Người nào đó ngủ đến mơ mơ màng màng xoay xoay thắt lưng, lằm bằm lâu bầu nói thầm, “Ngô... ? Ta giống như nghe được thanh âm của BT, ô ô... Thật là khủng khiếp...”

Trong mộng đều không buông tha hẳn!

Dương Tiêu, “”

Xem ra, người nào đó tình lộ nhấp nhô.

Khúc Y Nhiên che miệng cười khê, đem cặp lồng canh để ở cửa, yên tâm xoay người rời đi.

Trong trường học, còn có chuyện chờ y bãi bình đầu.

“Lý Mật, Bá Hổ , các người đi trước một bước, đừng làm cho con quỷ kia chạy! ! !” Tại địa bàn có linh môi sư qua lại giương oai, con quỷ kia thật sự là hỗn!

“Yên tâm đi, Khúc ca!” Lý Mật lời kéo Đường Bá Hổ bay đi , đi ra xa mới nhớ tới một sự kiện, “Trời ạ, chúng ta có phải hay không ai nói cho Khúc ca, Khúc Đại ca lúc này hẳn là ở cửa trường học ngồi xổm chờ y!”

Đường bá hổ, “Không có...”

Lý Mật, “Mặc... Ta cảm thấy, Khúc đại ca ...”

Đường Bá Hổ, “Mặc, ta cảm thấy... Y Nhiên...”

Khụ khụ, quên đi, bọn họ chỉ là quỷ mà thôi, hữu tâm vô lực.

“Chúng ta vẫn là đi bắt ác quỷ đi.”

“Nói đúng.”

Hai quỷ tuyệt đối không biết , anh trai sóc ở cửa trường học chờ người yêu đã đen mặt rồi .

50. Chương 50

Sóc ca thực tức giận .

Vốn thủ ở cửa trường học , còn ngồi xổm trong xe chờ đệ đệ ..vân vân và vân vân, sóc ca ca tuyệt đối tình nguyện.

Nhưng Sóc đệ không thấy đâu ?

Hảo, sóc ca ca nhẫn tính tình lại ,chờ!

Nhớ lại đệ đệ thẹn thùng , nghĩ đệ đệ chuẩn bị cái gì, tóm lại, đệ đệ là vô tội, đệ đệ là vạn tuế.

Nhưng kết quả? Càng chờ càng lâu, lâu đến người trong A đại đi hết phân nửa rồi .

Bởi vì hôm sau là cuối tuần, học sinh ngoại trú cơ bản đều về nhà, học sinh A Đại gần thành phố cũng đánh xe đi về sớm, Sóc ca đợi cho mặt hắc lại ,cũng không có mất kiên nhẫn

Điện thoại đê đê không ai nghe , bởi vì khai giảng , phòng ngủ dưới lầu, cho dù có người đăng ký cũng không cho đi vào.

Tìm người hỏi... Ca ca mặt càng đen đi .

Hiện tại nhắc tới Trọng Nguyên A đại, tổng cộng chia làm N loại tình huống, trong đặc biệt ba loại phân biệt:

Loại thứ nhất, sinh vật phổ thông nữ tính —— “Cái gì? Tìm Trọng Nguyên lang của chúng ta? Gào khóc, ta nói với người a, Trọng Nguyên không chỉ của riêng chúng ta A đại! Người ta là của cả nước, Trọng Nguyên đẹp trai ngây người, nếu Trọng Nguyên muốn ta hiến thân, ta khẳng định thí diên thí diên đi lên!”

Loại thứ hai, sinh vật phổ thông nam tính—— “Cái gì? Tìm tiểu Trọng Nguyên? Thật có lỗi, Trọng Nguyên chúng ta không dễ dàng gặp khách, người nhất định là ngoại giáo tìm đến, không không, nhìn cũng không giống học sinh, như vậy là người ngoài xã hội? Gột rửa đi, thần tượng không dễ dàng tiếp kiến.”

Loại thứ ba, bọn nhỏ trung học bị khổ bức thẳng lên tới, “Cái kia gì... Chúng ta ,Khúc ca, vội, ta khuyên người vẫn là đừng đi quấy rầy hần , cuối tuần tới rồi, nhất định cùng hoa hậu giảng đường Tôn Viện Viện hẹn hò đầu.”

Kỳ thật, đại bộ phận A đại hần tử muội tử vẫn là bình thường, ba loại tình huống đặc biệt trên kia đều bị ca ca gặp được .

Mỗi một loại tình huống phun tào vô số, mỗi một loại tình huống đều làm mặt ca ca cơ hồ có thể so sánh với bụi ở đáy nồi .

Đến nay còn không thấy đê đê ,Sóc ca yên lặng nội thương .

Vì thế, người nào đó rốt cục quyết định đem xe gửi ở phụ cận trường học, tự mình đến phòng ngủ bắt người.Lúc này Khúc Lăng Phong vạn phần hối hận, vì cái gì không mang thủ hạ lại đây, bắt họ tìm trong sân trường A đại , cũng không cần hỏi nhiều kẻ diên như vậy, làm lòng mình ngọt ngọt .

Khúc Lăng Phong đi tới phía dưới phòng ngủ đê đê nhà mình, không nói hai lời, bay thẳng đến cửa sổ bảo vệ nhét vào hai tờ tiền lớn, hồng lòe lòe, đại môn ký túc xá mở ra.

“Ai ai ai, lão nhân ta hoa mắt , không phát hiện có người đi vào.”

Khúc Lăng Phong, “... ...”

Ca ca tiếp tục im lặng là vàng, nội tâm lại nổi lên lo lắng cho đê đê nhà mình.

Cái gì mà ký túc xá A đại quản lí nghiêm? Rõ ràng vút ít tiền là có thể tự do ra vào, căn bản không có người đưa tin , hình dung nghiêm cẩn tỉ mỉ như vậy, ký túc xá tùy tiện như vậy, đê đê có thể an toàn sao?

Ca ca rất nhanh liền tìm được phòng ngủ đê đê, lễ phép gõ cửa khẽ gọi, “Nhiên Nhiên? Là ta.”

Khúc Lăng Phong không phải lần đầu tiên tới, nhưng là gian phòng này hiện tại không chỉ có một mình đê đê ở, ca ca cũng không có trực tiếp đẩy cửa đi vào.

Vừa vặn , Phương Thiên Trác mới vừa tắm rửa xong, toàn bộ thân trên không mặc gì , phía dưới chỉ mặc một cái quần Ha-oai loè loẹt, “Ai a?” Nhiên... ?”Tìm Y Nhiên hả ?”

Không do dự mà mở cửa, dù sao ký túc xá nam sinh, đối phương lại là giọng nam, nói không chừng là bạn hữu cách vách đến mượn máy chơi game linh tinh.

Kết quả, bốn mắt nhìn nhau không tiếng động.

Khúc Lăng Phong chau mày, Phương Thiên Trác xấu hổ thiếu chút nữa nói không ra lời, “Cái kia, người là gì của Y Nhiên ...”

Kỳ thật hần biết, Khúc Y Nhiên từ khi nghỉ dài hạn trở về, bàn học liền nhiều hơn một cái ảnh chụp chung cùng ca ca.

Phương Thiên Trác tự nhiên xem qua ảnh, hơn nữa hần đối với ca ca hiền lành của Khúc Y Nhiên vẫn luôn có ấn tượng tốt.

Người trước mặt cùng ảnh chụp không có sai biệt, chính là khí chất lại hoàn toàn bất đồng.

Cha mẹ a, trong ảnh cái kia kỳ thật là photoshop đi! Lạnh như thế... Làm sao có thể sẽ cười đến như vậy sáng lạn giống trong ảnh, trời ạ... Anh của người muốn lãnh chết người! Y Nhiên, mau trở lại cứu mạng QAQ

Phương Thiên Trác nơm nớp lo sợ, Khúc Lăng Phong mày nhăn đến có thể kẹp chết con ruồi .

“Người là bạn cùng phòng của Nhiên Nhiên?” thanh âm lãnh đến bạo người , hơi thở cũng có điểm băng.

“Phải..” Phương Thiên Trác bị đông lạnh không nhẹ.

“Ở đâu?”

“Đi bệnh viện .”

“Cùng ai.”

“Dương Tiêu.”

Khúc gia đại ca hỏi cái gì, Phương Thiên Trác đáp cái đó, ngoan cực kỳ.

Dương Tiêu “Là nam?” Là một người bị đệ đệ trong lúc vô tình hấp dẫn biến thành đồng tính luyến ái, ca ca đối với nam tính bên người đệ đệ còn hận hơn nữ tính.

Đệ đệ thông suốt, thay đổi cũng được , nhưng mục tiêu chỉ có thể là hắn.

Những người khác, đều không được.

Khúc Lăng Phong nheo lại ánh mắt lạnh lùng mà đánh giá Phương Thiên Trác đang cả người cứng ngắc, “Các người bình thường tại phòng ngủ, người cũng mặc như vậy ?”

Mao đầu tiểu tử này đáng người cũng không tệ lắm, cứ toàn bộ khóa như vậy trước mặt đệ đệ nhà mình lúc ẩn lúc hiện?

Phương Thiên Trác không cảm thấy cái gì không đúng, còn rất thành thực mà gật đầu giải thích, “Ta ở bờ biển tối, có chút sợ nóng, bất quá Y Nhiên cũng sợ nóng thì phải , có đôi khi mặc so với ta còn ngắn hơn .”

Khúc Lăng Phong, “... ..”

Thế giới trong lòng Ca ca, thiên toàn địa chuyển.

Tiểu Tùng Thủ(con sóc) bị người nhìn hết!

“Phòng ngủ không phải có điều hòa sao?”

Phương Thiên Trác ngẩn ra, nói, “Phòng ngủ có công tắc điện tự nhảy, quạt còn khó , huống chi điều hòa ? Mỗi ngày chỉ có thể đến 10 giờ đêm, nhiều hơn nữa toàn bộ lầu liền cắt điện.”

Trường học cố ý khống chế lượng điện, hiện tại từng phòng ngủ đều có hai đến ba máy tính, một lò vi ba cùng một cái nồi cơm điện.

Còn không tính đèn cùng quạt , công tắc điện ngày cắt mấy lần.

Kết quả không đợi Phương Thiên Trác tiếp tục “Hội báo”hết , ca ca đột nhiên xoay người đi.,hắn vẫn vô tư “đại ca của Y Nhiên rốt cuộc tối làm gì ? Tìm y sao?”

Hắn hoàn toàn không ý thức được, lời nói vô tâm của mình cấp Tiểu Tùng Thủ một số ...

Khúc Lăng Phong “Cảm xúc mênh mông” mà đi ra ký túc xá, kết quả tại nhìn thấy đệ đệ nhà mình đang đứng khu bên nói chuyện với bảo vệ “Àn, cảm ơn ngài, ta giúp học trưởng cùng Ngụy Tấn lấy ít đồ vật này nợ rất nhanh sẽ đi xuống.” Mấy ngày nay không ít lần đến phòng ngủ của Ngụy Tấn, Khúc Y Nhiên cùng quản lý ký túc xá ,quen nhau luôn rồi .

“Không có việc gì, tiểu tử, yên tâm đi lên đi. A? Người kia, tìm được người rồi sao?” Cụ ông phát hiện một tia oán linh, bóng dáng tối như mực chính là khúc gia đại ca.

Khúc Y Nhiên quay đầu lại, nhất thời kinh hãi, “Ca?”

Tích tụ tuy rằng bị một tia mỉm cười thuần túy hòa tan không ít, nhưng Khúc đại ca trong lòng không phải không có tư vị gì, đệ đệ căn bản là không đem ước định cùng mình để ở trong lòng, người chờ mong chỉ có hắn?

Sắc mặt thản nhiên nhìn không ra hi vọng, Khúc Lăng Phong đi tới bên người đệ đệ nhà mình, chỉ nói một câu “Àn”.

Khúc Y Nhiên lại phi thường sắc bén mà phát giác ca ca không vui, đầy mờ mịt hỏi, “Làm sao vậy? Ca? Ta muốn đi phòng ngủ của Ngụy Tấn một chuyến, người ở trong này... Chờ ta?”

Khúc Lăng Phong sâu sắc nhìn, cúi đầu nói rằng, “Ta đi cùng em.”!

51. Chương 51

Khúc Y Nhiên mang theo ca ca đi tới cửa phòng ngủ của Ngụy Tấn cùng Dương Tiêu, còn không có mở cửa, đã có thể cảm giác được không khí trong phòng ngủ có điểm gì là lạ.

Đúng vậy, bên trong có ba linh hồn, có thể thích hợp sao?

Đây là lần đầu tiên Lý Mật ứng chiến, còn có một nữ nhân trước khi chết cũng bởi vì trượng phu tìm tiểu tam, mà phát rồ.

Nam nhân tìm tiểu tam, nguyên nhân như vậy đều được đồng tình.

Chính là nữ nhân này... Ở bên ngoài không ngừng tìm tình nhân, mỗi đêm đều cùng người lêu lổng, thay đổi đến mức ai làm chồng của nàng đều....

trạng thái tinh thần của nữ nhân này không ổn định, sau khi chết tuy rằng nơm nớp lo sợ, lại ngoài ý muốn tránh được sự lung bắt của nhóm quỷ sai, lui tại một góc A Đại, lại bởi vì không quen nhìn cảnh vườn trường đại học thiếu nam thiếu nữ, ngọt ngào mật mật yêu mến nhau mà chạy đến phá rối.

Dương Tiêu cùng Ngụy Tấn ** không cùng giường, mỗi đêm Ngụy Tấn ngủ rồi, Dương Tiêu đều thống khổ lại rồi rầm mà hôn trộm vài lần, bị nữ quỷ loạn hoảng bắt gặp, vì thế dẫn đến sự kiện sau đó.

“Tiểu tâm.” Đường Bá Hổ múa may quạt giấy, hóa giải công kích của nữ nhân.

“Phát rồ, thật sự! Một cái nữ quỷ tại phòng ngủ nam sinh du đảng, tuyệt đối không có hảo tâm!” Lý Mật tránh được một sóng điện giật mà nữ nhân phát tới, có chút chật vật mà lui về phía sau hai bước, bị Đông Phương nhẹ nhàng đỡ được ném ra, Lý Mật vừa lúc theo khe hở Khúc Y Nhiên mở cửa, trực tiếp bay ra ngoài.

Lý Mật, “... ..”

Khúc Y Nhiên, “... ..”

Khúc **, “? ? ?”

Đại ca không rõ cho nên, vì cái gì đệ đệ đột nhiên cứng đờ.

Lý Mật lập tức nhảy dựng lên, ô mặt tránh ở phía sau cửa, “Khúc ca, ta không phải cố ý đập đầu anh của người.”

Khúc Y Nhiên lau một phen hắc tuyến từ đỉnh đầu toát ra, “Không có việc gì, anh của ta không – có cảm giác.”

Lý Mật buồn bực cực kỳ, thật vất vả được Khúc ca giao cho sứ mệnh quang vinh, đang chuẩn bị đại triển thân thủ, lại bị Đông Phương ném lên đỉnh đầu ca ca người ta.

“Ta cũng có thể!” Lý Mật theo cửa hé cái đầu vào, bất mãn nói.

Có Đông Phương gia nhập, nữ quỷ ba chiêu bị bắt.

Giáo chủ đại nhân lạnh lùng thoáng nhìn qua , “Vương bận.”

Lý Mật, “... ..” dả kích này cũng quá trực tiếp .

Khúc Y Nhiên nghe Đông Phương như nói vậy, bưng tỉnh đại ngộ. Nếu không phải bận tâm Lý Mật, Đường Bá Hổ có lẽ đã sớm thắng .

Y thiếu chút nữa quên giá trị chiến đấu của Lý Mật là số âm. Vì thế hơi có lỗi mà hướng hần cười cười, “Ngượng ngùng, lần này là lỗi của ta.”

Lý Mật quỳ xuống đất, “... ..”

Đây mới là tối dả kích người!

Kết quả, Khúc Y Nhiên vội vàng cùng linh nói chuyện , lại quên đại ca nhà mình đang tồn tại.

Khúc ** thấy đệ đệ nhìn sau cửa cười đến sáng lạn, hần lại hoàn toàn nhìn không ra cánh cửa kia đến tốt cùng có cái gì không thích hợp, ánh mắt mị thành một cái khe hở, như thế nào nhìn phía sau cửa đều là cái gì cũng không có.

“Nhiên Nhiên?” tiếng nói từ tính, ẩn chứa gió lốc vô hạn .

Tiểu Tùng Thử trì độn cực kỳ chỉ nói , “Ca, chờ ta một lát.”

“Ân, hảo.” Khúc đại ca hai tay sáp sau lưng , một bộ dáng nhàn nhã, nhìn chăm chú vào đệ đệ. Cấp bậc gió lốc, đang không ngừng tăng lên.

Tín hiệu báo động Màu cam không ngừng lóe sáng , Khúc Y Nhiên lại hoàn toàn không có chú ý tới, cho nên...

“Có thể .” Đường Bá Hổ dở khóc dở cười mà nhìn nữ quỷ trước mắt bị chinh đến hoàn toàn thay đổi , Đông Phương đây là đang bạo hỏa sao ? Bằng không như thế nào cùng một người bệnh tâm thần chấp nhận ?

Kỳ thật hần cũng tốt, Lý Mật cũng tốt, không có bị thương.

Chính là quần áo mới của Lý Mật ... Giống như bị nữ quỷ phá hủy một cánh tay áo? Đường Bá Hổ cảm thấy chính mình giống như phát hiện nguy cơ gì đó **.

Phủ tay , thu chân, động tác mây bay nước chảy lưu loát sinh động, thủ pháp thành thạo mà đem người trời thành bánh chưng, Đông Phương hoàn mỹ bước ra.

Khúc Y Nhiên đột nhiên cảm thấy, động tác trời người của Đông Phương tựa hồ so với thời điểm mới gặp ... Càng thuần thực ? Ân... Y giống như cũng phát hiện nguy cơ gì đó **.

Lý Mật tựa hồ không thể leo lên làm công rồi ?

“Cám ơn.” Khúc Y Nhiên tháo linh khí xuống, ngồi xổm, ngón tay nhẹ điểm vào nữ quỷ bướng bỉnh đang hấp hối, hàn khí , tử khí của nữ quỷ giảm xuống không ít, lại cũng không hoàn toàn tiêu tán.

Xem ra này nữ quỷ thật sự làm không ít chuyện xấu, cho dù đi đầu thai , trước khi chuyển thế cũng sẽ bị âm phủ trách phạt tương ứng.

Đây là quá trình phải trải qua, Khúc Y Nhiên cũng vô pháp nhúng tay vào .

“Người kiếp trước si quá, người chết rồi lại hận, từ giới luật đến phán định. Hy vọng người có thể sớm ngày hối cải để làm người, kiếp sau , không cần dùng danh nghĩa tình yêu đập hư thực tâm người khác ” xem như chúc phúc, coi như là thúc tỉnh người khỏi mộng .

Một người, một đời phạm sai lầm còn có thể quay đầu lại, hai thế phạm sai lầm chính là nghiệp chướng, nếu là cứ thế mãi, như vậy cho dù luân hồi, cũng sẽ không có kết cục tốt .

“Buông ra... Không...” người xui lơ đột nhiên tạc lên, thăm thiết thê lương kêu, không ngừng giãy dụa.

Khúc Y Nhiên trong lòng cả kinh, lập tức cắn ngón tay , dùng đầu ngón tay dính máu xẹt rất nhanh trước mặt nữ nhân, nằng rớt cuộc kêu không ra tiếng, chính là ca ca lại nghe được.

Ở nhân gian hoạt động lâu như vậy, có năng lực hiện thân uy hiếp Dương Tiêu, con quỷ này không biết làm bao nhiêu chuyện xấu mới phát triển kiêu ngạo như bây giờ.

Ca ca khiếp sợ cực kỳ, không kịp nghĩ trong phòng này vì cái gì có thanh âm nữ nhân giống như hãm phá cổ họng, phản ứng đầu tiên của hắn chính là bảo vệ đệ đệ, ngay thời điểm Khúc Y Nhiên cắn ngón tay ở trong không khí mà vẽ đồ đằng, ca ca đã đem y ôm chặt chẽ ở trong lòng, ngực, rất nhanh lui ra phía sau, tựa hồ như vậy có thể ngăn cách hết thảy nguy hiểm.

“Nhiên nhiên, cùng ta trở về.”

“Ca... Đợi lát nữa... Một chút...” Ca ca siết đến thật chặt, Khúc Y Nhiên hô hấp cũng có chút dồn dập, “Ca, buông ra một chút... Chờ ta một chút... Ta lập tức sẽ tốt lắm.”

Khúc đại ca cúi thấp đầu, thẳng tắp nhìn chăm chú vào ánh mắt xinh đẹp của đệ đệ, “Hảo, ta chờ ngươi.”

Giờ khắc này, hắn lựa chọn tin tưởng người này.

“Ần...” Khúc Y Nhiên rất nhanh kết ấn, đem nữ nhân bị hoàn toàn trói buộc trực tiếp ném vào lâm thời luân hồi có linh môi sư thể mở ra.

Phòng ngủ trở nên tối om một mảnh, nháy mắt lại khôi phục thành bộ dáng nguyên bản.

Lý Mật cùng Đông Phương đã chui trở về ngọc, Đường Bá Hổ do dự một lát, vẫn là quyết định đem tờ giấy Nguyệt lão cho mình giao cho Khúc Y Nhiên.

“Cái này, cho ngươi... Y Nhiên, Nguyệt lão nói, hết thảy chỉ cần dựa theo trái tim của mình là tốt rồi.” Nói xong, hắn cũng trở vào ngọc điều tức.

Tuy rằng cây quạt mấy ngày này đã tắt bỏ hoàn hảo, chính là lần đó phá tan kết giới bay vào đàn cổ, vẫn là làm cho thân thể tổn thương nhất định.

Khúc Y Nhiên tiếp nhận tờ giấy, rất nhanh bỏ vào túi quần.

Chính là, y còn trong ngực ca ca.

Ca ca nhìn không xót động tác nhỏ này, lại cái gì cũng không có hỏi.

Theo thanh âm bí ẩn, bóng dáng bí, bạch quang hoa, tái đến xinh đẹp ... tiếng thét chói tai của nữ nhân, tờ giấy đột nhiên xuất hiện, đệ đệ của hắn, không đơn giản.

Đây là điều duy nhất, ca ca có thể đoán được.

Hết thảy bụi bặm không còn, đem ác linh cưỡng chế, nên đau đầu đích chính là hắc bạch nhị sứ, linh hồn kia thể nào cũng làm âm i không bỏ được mọi việc trên thể gian.

Độ ẩm từ từ tăng trở lại như thường, chính là Khúc Y Nhiên phát hiện, bên ngoài trời đã tối rồi!

“Ca?” Y đột nhiên hồi tưởng lại ước định cùng ca ca.

Giữa trưa ở cửa trường học chờ ca ca... Cùng nhau về nhà... Ca ca tới đón y, chính là y lại... Hoàn toàn quên!

“Ca, thực xin lỗi, ta hôm nay đi bệnh viện thăm Ngụy Tấn, trở về về sau ta... Cái kia...” Tiểu Tùng Thử gấp đến độ đỏ mặt.

Không nghĩ giấu diếm, nhưng cũng không biết nên như thế nào giải thích cùng ca ca; nhưng thẳng thắn nói cho ca ca, có thể bị biến thành bệnh tâm thần hay không ... Hoặc là quái vật?

Linh môi sư cũng không phải là chức nghiệp bí ẩn, chính là người thường tiếp thu không cao.

Bị lảng tránh, bị rời xa, dần dần cũng hiểu được tự mình lảng tránh, tự mình rời xa... Chính là ca ca lại không như vậy, sẽ khổ sở, sẽ cảm thấy thống khổ.

“Ca.” Khúc Y Nhiên thật sự không có cách, đỏ mắt, yên lặng rũ xuống đầu.

Cầm cơ hồ đụng phải ngực, rồi lại rất nhanh bị người nhẹ nắm trở về, Khúc đại ca hai mắt sáng ngời nhìn xuống đệ đệ, chính là đang nhìn đến đôi môi bị chính y giảo phá cũng từ từ đỏ mắt, “Ta cảm thấy, người hẳn là nghĩ trước hết muốn bồi thường ta như thế nào.”

Khúc Y Nhiên, “? ? ?”

“Không công làm cho ta ở trong xe đợi người một ngày , Nhiên Nhiên, người nói nên như thế nào bồi thường? Thời gian của anh là trăm vạn đôla nên tính toán.” Khúc ** cố ý khoa trương nói.

Chỉ thấy Tiểu Tùng Thử theo bản năng buông lỏng ra đôi môi đỏ mọng vẫn luôn mím chặt , há miệng, thẳng lăng mà nhìn ca ca.

Giá trị con người của Ca ca cao như vậy ?

Xong rồi... Căn bản bồi không dậy nổi...

“Người nói nên làm cái gì bây giờ, ân?” Âm cuối giờ lên thành độ cung kêu gọi, khúc đại ca ma sát đôi môi đỏ mọng no đủ của đệ đệ, miệng mở như thế ? Trong miệng đầu lưỡi lúc ẩn lúc hiện chói lọi câu nhân .

Cùng ca ca đối diện ở khoảng cách gần như vậy, chớp mũi phun ra hơi thở lại toàn bộ hút trở về hơi thở của đối phương , Tiểu Tùng Thử khẩn trương cực kỳ, tay chân cương cứng, gập ghềnh mà nói, “Ta, cũng... Không biết... Ngô...”

Ca ca kỳ thật phương thức bồi thường tốt nhất, chính là dùng chính người.

Đệ đệ QAQ muốn đi kiếm khoản làm thêm bồi thường ca ca .

Miệng lưỡi giao thoa , hơi thở nam tính như gió lốc qua khoang miệng Khúc Y Nhiên, vội vàng mà khát vọng tìm kiếm nhiều hơn , Tiểu Tùng Thử bị ca ca đặt trên tường, trước là khuôn ngực cực nóng , sau là vách tường lạnh lẽo, băng hỏa nhị trọng thiên, Y nhưng không có một chút tinh lực dư thừa nào suy nghĩ chuyện khác.

“Ân...” Theo mũi tiết hơi . Ra một tiếng than nhẹ. Áo Khúc Y Nhiên bị ca ca xốc lên, bàn tay to trước ngực y giống như mang theo ma lực vuốt ve, sờ đến đầu , lửa cháy lan ra đồng cỏ tới đó .

Thời gian, địa điểm cũng không quan trọng ca ca hôn hôn khoe mắt của đệ đệ, đem Tiểu Tùng Thử cơ hồ chảy thành nước mà ôm lấy , thấp giọng nói, “Về nhà đi, mẫu thân chờ chúng ta.”

“Ân...” Khúc Y Nhiên môi sưng đỏ, gục đầu xuống nhỏ giọng đáp.

thiếu niên ôn nhuận như ngọc lúc này xấu hổ đến mang tai, đỏ mặt đến lợi hại, ngoài miệng còn giữ lại dấu vết bị người khi dễ một phen .

Một màn thực là phi thường tốt đẹp, giờ này khắc này, oán niệm chờ đợi trong lòng ca ca, xem như tan thành mây khói .

Chưa bao giờ nghĩ có một ngày, hẳn có thể như thế, thân mật mà dặt dẹo, nói ra, “Chúng ta về nhà”, bốn chữ vô cùng đơn giản rồi lại phá lệ trầm trọng.

Về nhà, quay về nhà của chúng ta.

Chúng ta là huynh đệ, cũng bởi vì là huynh đệ mới có quan hệ ràng buộc huyết mạch vĩnh viễn viễn cỗi không ra.

52. Chương 52

Khúc gia đại thiếu gia chủ động lái xe về nhà ăn cơm chiều?

Không chỉ Đường Hiểu Hiểu cùng Khúc Thiên Triết, ngay cả Lưu bá cùng nhóm người hầu Khúc gia, phòng bếp đến người làm vườn, bảo an đến lái xe... Tất cả mọi người hoàn toàn giặt mình !

Càng làm họ không tưởng được chính là, Khúc Lăng Phong không chỉ một người về nhà ăn cơm, hẳn mở mui xe thể thao chói mắt ra ,một người nữa trở về.

Bởi vì tốc độ xe, người xếp hàng tại cửa không dám tin + bán tín bán nghi nghênh đón Khúc gia đại ca cũng không có thấy rõ ràng bên cạnh Khúc Lăng Phong là thần tiên phương nào .

Từ trên xuống dưới khúc gia ,ánh mắt mọi người đều tụ tập tại ga ra, khi Khúc gia huynh đệ thân thân mật mật mà hướng cổng lớn đi tới, kính mắt cùng tiết tháo cùng nhau rơi đầy đất.

Đến tận cùng là thế giới này huyền huyền , vẫn là năm 2012 thật muốn tận thế .

“Lưu... Lão Lưu... Chúng ta mấy năm chưa gặp đại thiếu ?” Một cái hoa tượng cùng Lưu bá từ Đường gia theo tới Khúc gia đại trạch tròn tròn con người hỏi hần.

Lưu bá hắng giọng một cái, “Khụ, ba bốn năm?” Đại đại học xong , đại thiếu cơ bản liền hàng năm đóng ở nước ngoài .

Từ khi lần trước gặp qua một lần tại Đường gia, Lưu bá cũng không gặp Khúc Lăng Phong.

“Ta đều cho rằng, xương cốt thành bụi cũng không gặp được đại thiếu .” lòng lão bà bà có chút chua xót, nhìn hai vị thiếu gia lớn lên , cũng nhìn hai người càng chạy càng xa.

quan hệ giữa hai an hem , bọn họ là ngoại nhân cũng không nói được cái gì, chỉ có thể ở một bên lo lắng suông.

“Như bây giờ, thật tốt.”

“Ách... Ân...” Lưu bá an ủi mà vỗ vỗ bả vai hoa tượng bà bà, thật sự không đành lòng nói cho nàng, một lần tại Đường gia gặp mặt, hai huynh đệ còn tương đối im lặng .

Thật sự là kỳ quái, Đại thiếu chẳng lẽ đi đón Nhị thiếu sao ? tiểu bố bao trong tay Đại thiếu, nhìn có chút quen mắt a!

Nhóm người hầu còn như thế, Khúc gia hai người phản ứng càng thêm mãnh liệt .

Đường mẫu mất hình tượng mà rút khóe miệng, các con quan hệ tốt nàng làm mẫu thân bình thường mà nói phải cao hứng mới đúng, chính là vì cái gì càng xem càng kinh tởm?

“Thiên Triết, người nói... Đây có thể hay không là điềm báo trước bão táp?” hai huynh đệ quan hệ kém đến lạnh người đột nhiên tương thân tương ái mà sóng vai về nhà .

Ồ, nói như vậy cũng không hợp lý, chiều cao của Nhiên Nhiên vô pháp mà sóng vai cùng Lăng Phong .

Khúc Thiên Triết vẻ mặt ngưng trọng mà gật gật đầu, “Chỉ sợ, hung nhiều, cát thiếu.”

Hần cũng hy vọng các con hòa hảo như lúc ban đầu, tựa như khi còn bé vậy, cùng nhau ăn một chén cơm, cùng nhau tắm tại một cái bồn tắm lớn.

Chính là, kia có thể sao?

Nếu có thể, như vậy vì cái gì Lăng Phong năm nay mới trở về? Nghe nói rất nhanh lại muốn quay về công ty bên Mỹ Quốc.

Nếu thực có thể... Bọn họ làm phụ mẫu đích, còn phải dùng các lão nhân ra mặt không?

“Ba, mẹ.” Khúc Lăng Phong giống như không có nhìn đến một đám người ngơ ngác lằng lằng mở rộng tầm mắt, thần sắc như thường mà nói

Khúc Y Nhiên theo tay ca ca cầm lại bố bao Tiểu Tùng Thử của mình, lúc này mới ngẩng đầu hướng cha mẹ ngọt ngào nở nụ cười, “Ba, mẹ, ta cùng ca đã trở lại.”

Khúc gia phụ mẫu, “... ...”

Quần chúng người hầu, “... ...”

Qua nửa ngày thủy chung không có một chút phản ứng.

Khúc Y Nhiên kỳ quái mà lại hô một tiếng, “Ba mẹ? Thân thể không thoải mái? Lưu bá? Tất cả mọi người làm sao vậy.”

“Khụ khụ... Ân, đã trở lại.” Khôi phục bình thường nhanh nhất vẫn là Khúc Thiên Triết, lập tức ho nhẹ che dấu luồng cuống của mình, cũng không thể cùng các con nói, bọn họ bị là hai người bị các người cấp dọa sao?

Đường mẫu như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại, cuối cùng bị Khúc cha lôi kéo, mọi người không dễ dàng mà quay về hồn đi vào Khúc gia đại trạch , Khúc Y Nhiên lên lầu cất bao con sóc, Khúc Lăng Phong ngồi ở dưới lầu, không tiếng động mà nhìn chăm chú vào chính mình “ Nhà ” của mình .

Cơ bản bộ dáng như vậy , nơi chốn đều có dấu vết của hắn .

Có lẽ có chi tiết biến hóa, nhưng không rõ, cũng không có phá hư phong cách cùng cả thể hiệu quả của Khúc gia nguyên bản, thật sự là dụng tâm lương khổ.

Trong lòng Khúc Lăng Phong có chút xúc động, bức họa giữa đại sảnh kia, là lễ vật hắn dùng học bổng đầu tiên mua, vốn tưởng rằng cha mẹ cũng sẽ không để tranh phổ thông gì đó, lại không nghĩ rằng... Nhiều năm , bọn họ vẫn luôn giữ lại , hơn nữa mang nó đặt ở vị trí ai cũng nhìn thấy được .

Khi đó chính mình, hăng hái, lý tưởng rộng lớn, nhưng cũng là niên thiếu hết sức lông bông, dễ dàng xúc động.

Một mình rời nhà ở nước ngoài phiêu bạt nhiều năm, thật sự có tưởng niệm nơi này, hoài niệm nơi này không? ——tuyệt đối là không có khả năng.

Khúc Y Nhiên từ lầu hai đi xuống, vừa lúc thấy được ca ca đối với vách tường ngăn người, cùng mẫu thân phía sau ca ca không biết làm sao.

“Mụ mụ, ca.” Khúc Y Nhiên một tiếng, đánh tỉnh lại hai người đắm chìm trong ký ức .

“Nhiên Nhiên.” ánh mắt một lần nữa khôi phục tiêu cự, Khúc Lăng Phong loan khóe miệng, hướng Tiểu Tùng Thử vẫy vẫy tay, thành công mà gọi đệ đệ về đến đây, “Như thế nào không tắm rửa trước? Nghe nói phòng ngủ các người điều hòa đều không dùng được, không nóng?”

“Còn chịu được đi.” Khúc Y Nhiên có thể chất không xuất mồ hôi, cũng không có cảm thấy nhiều nhiệt, “Trường học không chế lượng điện chúng ta dùng, buổi tối thiếu gió thì khổ , buổi chiều đỡ hơn.”

Về việc này ký túc xá trường còn có đề cập qua ý kiến, chính là bị mà bác bỏ , chẳng sợ các học sinh phí dụng cũng không làm cho lãnh đạo thay đổi chủ ý.

“Nếu như là tiết điều hòa kiệm năng lượng thì sao ?”

“Phỏng chừng cũng không được.” công tắc nguồn điện nhảy loạn so với không có điều hòa còn khó chịu hơn .

Khúc Lăng Phong mang theo Tiểu Tùng Thử ngồi ở trên ghế sa lông, từ mâm đựng trái cây tùy tay cầm lấy một trái táo, còn thật sự mà gọt vỏ, cũng không quên cùng đệ đệ nói, “Cuối tuần ta phái người lắp cho người cái máy phát điện loại nhỏ trong phòng.”

“Không cần đi, phòng ngủ không phải hướng nắng , không nóng.” Khúc Y Nhiên có chút ngượng ngùng khi ca ca vì mình “Gây chiến” .

Giá trị con người của Ca ca như vậy quý... Còn không có bồi thường thời gian tổn thất của ca ca ... Như thế nào còn có thể phiền toái ca ca vì mình lắp máy phát điện đâu? ánh mắt ca ca thật nặng nề, đem táo gọt sạch tự nhiên mà đưa tới trước mặt Khúc Y Nhiên :“Bạn cùng phòng của người nói, phòng ngủ các người rất nóng.”

“A Trác?” Tiểu Tùng Thử đem quả táo to cắn ra một chỗ hồng, “Hắn giống như đặc biệt ra nhiều mồ hôi, mỗi ngày chỗ hai ba lần tắm cũng không thấy mát mẻ.”

“A Trác? nam hài ở biển tới?”

“Ân, ca gặp qua ?”

“Gặp qua .” Không chỉ có gặp qua, còn gặp qua hắn bán khóa thân.

Ca ca đưa tay, dùng ngón cái lau đi khóe miệng đệ đệ dính thịt, táo “Là một ‘Nhiệt tâm’ thiếu niên, đừng làm cho người ta cảm thấy chúng ta vốn là người vô lễ, chú ý phương diện ăn mặc, không cần bởi vì là trong phòng ngủ liền tùy tiện, làm cho người ta để lại ấn tượng không tốt.”

“Ân. Ta sẽ chú ý nhiều ca.” Khúc Y Nhiên đồng ý mà gật gật đầu.

“Ân, ngoan.” Khúc Lăng Phong rất cục vừa lòng mà nở nụ cười, ngón tay không tha mà quét qua đôi môi hồng nhuận của thiếu niên.

Thiếu niên hai má có chút phỉm hồng, miệng đích cây táo mới nhắm nuốt một nửa.

Hai huynh đệ gian như thế có yêu đích biểu hiện bị Đường mẫu thu hết đáy mắt, đến tột cùng là kinh hãi vẫn là kinh tởm? Đường mẫu tâm can rung động, thật sự có chút hình dung không ra loại cảm giác quá mức vi diệu này.

“Thiên Triết... Nhiên Nhiên nhà chúng ta, có phải lại nghịch thiên hay không?”

53. Chương 53

Trên bàn cơm, Khúc gia yên lặng dùng cơm.

Lưu bá tự mình xuống bếp đun một nồi cá bài cốt mà Khúc Lăng Phong thích ăn nhất, còn có tiểu lung bao Đường mẫu làm, nải hoàng bao, phong phú lại tinh xảo.

Ca ca phi thường tri kỷ giúp đệ đệ gấp đồ ăn, đương nhiên, Khúc Lăng Phong chiếu cố Khúc Y Nhiên đồng thời cũng không quên cha mẹ.

“Mẫu thân, cái này mùi vị không tệ, tay nghề Lưu bá vẫn là tốt như vậy.”

“Ân.” Một động tác đơn giản lại thuận tay, Đường mẫu ướm hốc mắt.

Nàng ngóng trông người một nhà bình tâm hòa khí ngồi xuống ăn một bữa, đến tột cùng phải đợi bao lâu? Nàng thiên vị con thứ bao nhiêu, lại đau lòng con lớn bấy nhiêu.

Nhiều năm như vậy một người ở bên ngoài, nhất định Lăng Phong chịu khổ không ít.

Trong lòng không biết bao nhiêu lần hối hận quá bởi vì quá mức chiều con lớn, mà không ngăn cản con ly hương phiêu bạt, lúc này có thể nhìn đến một màn huynh đệ tương thân tương ái, Đường mẫu đã không cách nào hình dung ra bản thân có bao nhiêu vui mừng.

Như vậy, là tốt rồi.

Xem ra, Lăng Phong cùng nhiên nhiên đã như lúc ban đầu.

“Lăng phong, đệ đệ của ngươi còn nhỏ, ở nhà với y một đoạn thời gian đi.” Nàng cũng không mong con lớn có thể thường xuyên ở tại S thị, chỉ cần định kỳ có thể trở về, làm phụ mẫu liền thỏa mãn.

Khúc Lăng Phong dùng tay một chút, ngẩng đầu nở nụ cười thản nhiên, “Ta sẽ, mẫu thân.”

Hắn không chỉ có muốn nghỉ ngơi một đoạn thời gian, có lẽ... Về sau sẽ đem đại bản doanh ở Mĩ Quốc hoàn toàn dời tới S thị.

Vô luận lý do gì, đều không thể che dấu rung động cùng tình cảm trong lòng hắn.

Không có lý do mà lựa chọn tin tưởng đệ đệ, không hề giữ lại mà muốn yêu thương đệ đệ, dụng tâm che chở Tiểu Tùng Thủ đệ đệ... Hắn có một cái thói quen là đem đối thủ hoàn toàn đánh gục, cũng là thương nhân không thủ hạ lưu tình, chính là đối mặt với chí thân, Khúc Lăng Phong nguyện ý dùng mạng sống làm tiền đặt cược cho ván bài này.

Đây là sự đánh cược kinh thiên, đối lại hắn sẽ sở hữu hạnh phúc cùng tình yêu.

Khúc Lăng Phong là một người quyết đoán, tín nhiệm chính mình đã thấy, đã cảm nhận được đệ đệ, sẽ không trốn tránh trái tim của mình.

Nhiên Nhiên không có cự tuyệt, đã nói lên ý sẽ chậm rãi trở nên ỷ lại... Hấn biết phải làm cho đệ đệ lập tức ra quyết định cùng đáp lại có lẽ là khó khăn, nhưng là chỉ cần đệ đệ hoàn toàn ỷ lại ca ca hấn , sau này cũng vô pháp ly khai... Như vậy hấn tự thành công , văn bài này kỳ thật dựa theo lẽ thường không công bình.

Nói đến , ca ca là thương nhân như trước, cho dù áp chế vốn toàn tập đoàn ban đầu, cũng tuyệt đối không mất vốn gốc không về , đó là thương nhân.

Mà đệ đệ, chính là mục tiêu của hấn.

Một Tiểu Tùng Thử chỉ ngơ ngác nằm ở trên giường đợi làm thịt.

Thợ săn làm sao có thể buông tha? Tuyệt đối không thể!

Nghe được ca ca ở lại S thị, trong lòng Khúc Y Nhiên cũng không có bao nhiêu kinh hỉ.

Không có biện pháp, ý là linh môi sư có năng lực tương đối nghịch thiên, tư hồng ngón út của hai người so với Ngụy Tấn không biết chắc hơn bao nhiêu lần.

Này không đơn giản là tam thế tình duyên, Nguyệt lão đối với tư hồng của mình dụng tay chân đi?

Vĩnh viễn dây dưa không dứt, bọn họ vô luận là đời sau nữa, vẫn là kiếp sau sau nữa, đều không có tách ra, vĩnh viễn, thời gian hạn định chính là vĩnh cửu, địa phủ không có biện pháp thay đổi.

Đều là mối tình đầu của nhau , mỗi một thế đều như vậy .

Khúc Y Nhiên dùng đĩa ăn chọc khối thịt gà, trực tiếp đặt ở trong bát ca ca , “Ăn không vô ...”

Tiểu Tùng Thử ngượng ngùng mà gục đầu xuống, khoe môi ca ca lại câu lên , cười đến cực kỳ tao nhã, “Àn, ta giúp Nhiên Nhiên giải quyết.”

Hai người hảo, thật tốt quá!

tâm tình Đường mẫu nhất thời giống như mưa quá trời trong, sáng lạn đến cực điểm, còn phi thường nhiệt tình mà cấp lão công một đồng chính mình không ăn gì đó, mỹ kỳ danh viết, “Thiên triết, người học tập các con.”

Đồng chí lãnh đạo Tỉnh ủy bất đắc dĩ mà lắc lắc đầu, vừa mới có ý nghĩ đã bị lão bà cấp quấy rầy , “Là là, ta đến ăn.”

Hấn không có vui như Đường mẫu, tổng cảm thấy nhi tử đột nhiên sinh ra thay đổi có điểm gì là lạ.

Chính là... A, Khúc Thiên Triết cúi đầu cười, cho dù không thích hợp có thể nào? Nghĩ nhiều như vậy làm cái gì? Các con hảo hảo, cùng tốt đẹp ở chung, như vậy đủ rồi.

Mà hai người bọn họ làm phụ mẫu, chính là hết sức tạo ra lá chắn an toàn, làm cho các con càng thêm tự do, thư thái.

Vô luận là Nhiên Nhiên nghĩ muốn đọc sách, nghĩ muốn sớm tiếp nhận nghiệp vụ gia tộc, hay là Lăng Phong nghĩ muốn tiếp tục ở nước ngoài phát triển, hoặc là đem toàn bộ công ty dời tới S thị, bọn họ tuyệt đối toàn lực duy trì.

“Lăng Phong, đây là mẫu thân ngươi cố ý làm bánh tiểu dương . Tuy rằng hương vị tạm được, nhưng chúng ta không nên phụ công nài.” Khúc cha dùng dao cắt một khối xếp vào đĩa của con lớn nhất, tiểu thối lại bị Đường mẫu đập một cước, nhất thời đảo hút một hơi lương khí, “Mưu sát chồng?”

Dao thiếu chút nữa không cầm chắc rơi trên bàn.

Đường mẫu nhướn mày chống nạnh, “Tạm được ngươi đừng ăn a? Là ai ngay ăn cả ba khối, ăn? Cắt cho con ít như vậy , còn thật không sợ người chê cười!”

“Ha hả, người cho là ai cũng giống người sao?”

“Ta như thế nào? Người là muốn đêm nay ngủ bồn cầu?”

“... ..”

“Ha hả.” Hai đứa con trai đều nở nụ cười.

Khúc Y Nhiên đã quen cha mẹ mỗi ngày đầu võ mồm đánh yêu , càng đánh tình cảm càng tốt.

Khúc Lăng Phong với ký ức cha mẹ cãi nhau phi thường khắc sâu, hẳn còn nhớ rõ có một lần Nhiên Nhiên đái dầm , kết quả cha mẹ ở bên kia tranh chấp nổi lên vấn đề thay tã, cuối cùng là hẳn cấp PP đánh hồ hồ của đệ đệ thay một cái quần, còn ngu ngốc lau nước tiểu.

“Nhiên Nhiên, còn nhớ rõ sao, người khi còn bé ra quần là ta ... Ha hả.” Khúc Lăng Phong chưa nói xong liền cười đến nói không được nữa, tiểu viên môn không công nộn nộn giống như còn tại trước mắt hẳn lắc lư.

“Àn?” Khúc Y Nhiên có chút phát mộng.

“Không, không có gì.” Kỳ thật, hiện tại tiểu môn đệ đệ cũng đỉnh bạch.

Thượng một lần tắm rửa, lòng bàn tay của hẳn đầy đủ tiếp xúc quá thân thể ngây ngô trắng nõn của đệ đệ.

“Khụ.” Khúc Lăng Phong rất nhanh cúi đầu, còn thật sự uống rượu đỏ phụ thân đưa tới.

Tình huống phía dưới phi thường không tốt, có chút cứng.

Thật là, tại trên bàn cơm nghĩ như thế nào giải quyết vấn đề này ! Khúc gia đại ca có chút hối hận, nhưng trong lòng lại nhận nhạo không thôi.

Làn da Nhiên Nhiên hảo, PP đẹp , đều là phúc lợi lớn nhất của hẳn.

Linh môi sư đồng học cũng không biết mình đã bị ca ca ở trong lòng từ đầu đến chân YY một vòng, mà ca ca thường thường ngẩng đầu sẽ bắt gặp ánh mắt của y , nhìn qua giống như... Rất đối?

“Ca, còn không có ăn no sao? Cái này cũng cho người.” Y đem bánh tiểu dương phụ thân cho mình cũng đưa đến cho ca ca.

Tầm mắt Khúc Lăng Phong theo hầu kết khéo léo tinh xảo của đệ đệ một đường nhìn tới cổ áo, xong rồi, càng đối bụng.

“Đúng thật là, chưa ăn no.” Ca ca ách cổ họng trả lời.

Dạ dày no rồi, trong lòng còn đói lả, nhu cầu cấp bách là cúc hoa Tiểu Tùng Thử đến bổ sung dinh dưỡng cùng nguyên tố vi lượng nhân thể cần.

Mỗi một lần dùng cái đuôi lông xù che mặt, Tiểu Tùng Thử luôn xem nhẹ cúc hoa yếu ớt lại mềm mại phía sau ... Giống như rất nguy hiểm?

Tận thể nguy hiểm, không bằng nguy hiểm trước mắt đến từ lang ca ca.

Thuộc tính chân chính của Sóc ca rốt cục hoàn toàn bộc lộ ra, Lâm Phong quơ khăn tay nhỏ bé, nước mắt đầy mặt mà tỏ vẻ rốt cục có người lý giải nỗi khổ hẳn nhiều năm , cùng lang làm bạn,.

Ăn, được ăn no, ăn no, Khúc Y Nhiên sờ sờ cái bụng phồng ra gần đây cánh tay chân đều bắt đầu nhiều thịt , sẽ không giống trước đây gầy lém.

Tổ chất thân thể Khúc Y Nhiên kém, còn bị người hạ nguyên rửa ảnh hưởng mà thành .

Khối đá nguyên rửa đã bị Khúc Y Nhiên phong ấn, tuy rằng hiện tại không có nguyên rửa, nhưng tảng đá kia như cũ không thứ gì tốt.

“Nhiên Nhiên, lại đến ăn , điệp tô?” Đường mẫu bưng một đĩa điểm tâm theo phòng bếp đi ra, là tiểu ngoạn ý nàng tự mình làm, biết mọi người trong nhà không thích đồ ngọt, cho nên rất ít bỏ đường cùng bơ, sẽ không nị đi, dùng một đường hoa thiên nhiên làm phụ liệu, điểm tâm chia ra hương vị độc đáo .

“Hảo.” Khúc Y Nhiên thực thích tay nghề Đường mẫu, đồng thời còn không quên hưởng ca ca đề cử, “Ca, đến ném thử, chút, cái này cùng bên ngoài bán không giống .”

“Hảo.” Khúc Lăng Phong vuốt cằm, nhưng không có nhúc nhích, chờ Tiểu Tùng Thử chủ động đưa đến bên miệng.

Khúc Y Nhiên giật mình, cuối cùng lại chính là cười đem điểm tâm nhét vào trong miệng ca ca, “Sẽ bị mẹ cười.”

“Đệ đệ trưởng thành, có thể chiêu cổ ca ca .” Nhìn một cái, lý do cỡ nào đường hoàng.

Đường mẫu cũng học bộ dáng con thứ, tắc một khối điểm tâm cấp con lớn , “Ăn ngon sao? lão mẹ là ngư bài tay nghề tuyệt đối thiên hạ Vô Song !”

“Ăn, ăn ngon.” Khúc Lăng Phong xoa bàn tay mẫu thân run rẩy, đem bả vai mẹ mẹ ôm ở trong lòng, ngực, nhẹ nhàng dỗ nường, “Ta sẽ không dễ dàng rời đi, ta cam đoan, mẫu thân.”

“Ta tin ngươi.” Đường mẫu dấu đi đáy mắt ướt át, cười tủm tỉm mà nhéo cơ ngực nhi tử, “Suất ngày ngươi, nhi tử, đánh mất linh hồn nhỏ bé của bao nhiêu người rồi ?”

“Thật không, không khoa trương như vậy.” Chỉ cần có thể mê mẩn linh hồn nhỏ bé của một con sóc là đủ rồi, những người khác như thế nào, cùng hần không quan hệ.

“Mấy năm nay có người trong lòng hay không ? Quốc nội nước ngoài đều được, chúng ta hướng ra , không thêm để ý quốc tịch cùng tuổi chênh lệch ,có không.”

“Cái này... Ân, nếu xác định xuống dưới, sẽ nói cho mẫu thân đầu tiên .” Khúc Lăng Phong hướng nường cam đoan.

Tuổi cùng quốc tịch đều là việc nhỏ, chính yếu chính là giới tính, còn có quan hệ huyết thống.

Khúc Lăng Phong trong lòng thở dài, xem ra chính mình cùng Nhiên Nhiên là muốn nảy sinh cái mới trong nhà cái gọi là mấu chốt của sự “Hướng ra”.

Khúc cha đi tới, đem lão bà chơi xấu, ăn đậu hũ trong ngực nhi tử túm đi ra, bắt đắc dĩ nói, “Đừng cho con áp lực, tình cảm cần nhờ duyên phận.”

“Nào có gây cái gì áp lực? Ta đây không phải là làm cho Lăng Phong khoáng tâm tùy tiện tìm sao? Nhà của chúng ta lại không cần củng cố chính trị, người đừng không có việc gì tìm ta tra, có phải ghen tị nhi tử so với người suất hay không?”

“Đây là sao .” Khúc cha nhất thời dở khóc dở cười.

Khúc Y Nhiên nghe được du thần, tay nhỏ bé không biết khi nào bị đại chưởng của ca ca nắm lấy , hoàn toàn không cấp y bất luận cơ hội lui khiếp.

“Nhiên Nhiên, hết thấy có ta.” Mẫu thân còn trẻ, phụ thân chính trực hăng hái, tái sinh một cái tuyệt đối không là vấn đề.

Nhà bọn họ, trừ bỏ yêu cầu một người bình thường thừa kế, đích xác không cần tìm đám hỏi để làm thân cũng cố thượng vị.

Không cần lo lắng đỉnh đầu đệ đệ sẽ bị khấu trừ cái mũ con rể XXX gia chưa lập gia đình, Khúc Lăng Phong trong lòng thập phần sung sướng.

Từ từ sẽ đến, không vội, thời gian hần cùng Nhiên Nhiên còn rất nhiều, hơn nữa có một số việc, còn không có chính thức làm rõ .

Bởi vì tín nhiệm, cho nên không hỏi.

Không hỏi, nhưng không phải là cái gì cũng không biết.

“Ca... Chờ thời cơ thành thực, ta sẽ với ngươi thẳng thắn.” Hiện tại, không phải thời điểm.

“Hảo, ta chờ .”

Giờ này khắc này, tâm cùng tâm thân mật khẳng khít.

54. Chương 54

Trường học của Tiểu Tùng Thử cuối tuần có ngày nghỉ, Tùng Thử điện hạ có thể ở nhà trụ hai ngày, Khúc đại ca tự nhiên cũng không có ý tứ rời nhà ra ngoài ở, vì thế hắn hành động hoàn toàn vô ý lại làm giật mình bậc cao thấp của Khúc gia.

cán bộ Tỉnh ủy Khúc cha cân nhắc nửa ngày, chung quy là không hiểu thấu tình huống các con, cho nên rõ ràng không muốn nghĩ nhiều như vậy, công lao đều quy về một người “Nhiên Nhiên là hồng bài, cả nhà chúng ta đều đi theo thăng cấp.”

Đường mẫu đệ thường đồng ý, hai đứa con trai quan hệ biến hảo năng cao hứng nhất, “Các con đều hiểu chuyện ưu tú như thế, quả nhiên vẫn là gen di truyền của ta thật tốt.”

“Ta đây thì sao?” Khúc cha hỏi.

“Người cũng sinh?” Đường mẹ hỏi lại.

Khúc cha, “... ..”

Hai người bên này lại bắt đầu, hai huynh đệ bên kia cũng bắt đầu rồi.

“Ca... Người tại sao không gõ cửa?” Khúc Y Nhiên tại trong phòng ngủ đổi áo ngủ, kết quả ca ca quen thuộc mà vào trong phòng của đệ đệ. Cửa mở rất nhẹ, rồi lại rất nhanh đóng lại.

Người hầu đi ngang qua còn không có kịp phản ứng tình huống cụ thể đâu, đã bị một trận gió thổi trúng tóc toàn bộ dựng thẳng lên, có thể thấy được lực đạo to lớn của Khúc đại ca khi đóng cửa.

Khúc Y Nhiên vội vàng đem áo ngủ mặc trên người, phía dưới lại chỉ mặc một cái quần lót màu trắng **, hai tay rất nhanh thắt nút, tạm thời không có thời gian bận tâm hạ khổ.

Ca ca không dấu vết mà dời mắt, hầu kết kích thích, dường như không có việc gì mà đến gần Tiểu Tùng Thử trong trạng thái bán khỏa, “Ta là anh của người, không gõ cửa người sẽ đem ta đuổi ra ngoài sao?” Vốn là hắn chỉ là muốn tại trước cửa nhìn liếc đệ đệ, kết quả nhìn đến trạng thái này của đệ đệ, chân ca ca còn có thể đi nổi không?

Quyết đoán mà không thể.

Khúc đại ca nheo ánh mắt, bắt đầu quang minh chính đại mà quan sát đệ đệ luống cuống tay chân xuyên quần, “phòng ngủ của ta lâu lắm không có người, không nhân khí, không bằng nơi này cảm giác rất tốt.”

“Cho nên?” Khúc Y Nhiên lảng lảng hỏi, nếu hắn nhớ không lầm, phòng ca ca mỗi ngày đều có người quét tước, hoa tươi bên cửa sổ Lưu bá còn hay đi đổi nước.

Ca ca muốn ăn đậu hũ dưa giấm lưu manh, đơn giản đây chính là lấy cớ thôi, “Cho nên, đêm nay tạm thời ngủ nơi này của người.”

Khúc Y Nhiên, “... ..”

Cái đuôi lang rớt cục lộ ra đến đây.

Khúc Y Nhiên có chút quần bách, mỗi lần cùng ca ca một chỗ, bị ôm một cái, thân một cái là nhất định, đừng nói là tại phòng ngủ của mình, mà ngay cả tại Ngụy Tấn đích trong phòng ngủ cũng chưa có thể tránh được lang đích ma trảo.

Chính là... Máu chốt vấn đề là...Y cũng không phải một người ở nơi này!

Trong ngọc còn có còn có tam chỉ linh hồn, chúng ta không thể bỏ qua tồn tại của bọn họ đích.

Lý Mật cười tủm tỉm mà vuốt cằm, một rõ bộ dáng ràng muốn xem kịch vui, còn kém chuẩn bị hạt dưa nước trà.

Đường Bá Hổ tuy rằng không có vô lương như Lý Mật, nhưng cũng là nhân nhả mà ngồi, phe phẩy cây quạt chuẩn bị xem, “thời điểm Y Nhiên đổ mặt làm cho Đường mỗ nhớ tới một vị cố nhân.”

Tĩnh tọa Đông Phương gật đầu, “Bồn tọa cũng thế.”

Khúc Y Nhiên, “... ..”

Xem đi, y chỉ biết tam chỉ linh này khẳng định sẽ không yên tĩnh.

“Ca, ta đi tắm rửa trước.” Tiểu Tùng Thử ôm bọc bảu cúi đầu vội vàng đi hướng phòng tắm, còn không có trốn tới cửa đã bị một cái tay lớn lăm qua, nhanh ở trong ngực người nào đó .Vòng eo Thiên gầy bị bàn tay dày rộng của ca ca quán quanh, Khúc Y Nhiên nằm ở trong ngực ngực Khúc Lăng Phong , không có chỗ trốn, đường sống bị bao vây gắt gao.

Dục bảu rời tay, hai huynh đệ cùng nhau lăn ở giường lớn .

“Ca...” Khúc Y Nhiên theo bản năng giật giật thân thể, lại bị Khúc đại ca kiềm đến lợi hại hơn, chỉ có thể ngoan ngoãn ghé vào trong ngực ca ca, đơn giản bảo trì như vậy .

Dù sao... Là ca ca, cũng không phải người khác...

Khúc Y Nhiên bị loại này ý tưởng này của chính mình cấp tao tới rồi, vì thế Khúc đại ca kinh ngạc phát hiện, chính mình còn không có đối Tiểu Tùng Thử giở trò đâu, Tiểu Tùng Thử cũng đã đỏ mặt?

Thật sự... Thực đáng yêu... Cũng thực **... Làm cho người ta nhin không được muốn đùa, bắt đầu khi dễ.

Ôn nhuần động lòng người, cười rộ lên thì là thiếu niên thoải mái lịch sự tao nhã, thẹn thùng lên lực sát thương trực tiếp đem huyết thanh của ca ca toàn bộ về cấp không .

“Nhiên Nhiên, không cần loạn đốt lửa .” Sẽ xảy ra chuyện.

Khúc Lăng Phong không ngừng ma sát phía dưới . Thân đệ đệ, ách cổ họng mà nói.

Khúc Y Nhiên nghe không hiểu ám chỉ của ca ca, nhưng là trực giác linh môi sư sắc bén cực kỳ, bản năng Tiểu Tùng Thử phản ứng chính là bất động, chiếu lời ca ca nói mà làm.

“Cùng em ngủ, đến tốt cùng là ngọt ngào, hay là thống khổ?” Khúc Lăng Phong thấp giọng thì thảo, để môi che lại lời đệ đệ muốn hỏi.

Một tiếng “Ca” tap tại yết hầu , mới vừa hé miệng, đã bị ca ca hàm trụ.

Miệng lưỡi chạm nhau, Khúc Y Nhiên cũng không có do dự liền ngoan ngoãn giao ra đầu lưỡi chính mình, tuy rằng cũng không hiểu được cái gì gọi là hôn môi, Tiểu Tùng Thử cũng rất Hoan hỉ đón nhận hành vi thân mật của Ca ca.

Mà một cử động kia, không thể nghi ngờ, khiến ca ca càng thêm dốc sức mà dục hôn, hàm chứa cái miệng nhỏ nhắn cùng đôi môi thịt thịt nộn nộn, cơ hồ phải đem đệ đệ hoàn toàn thôn tính .

“Ngô...” Thân.tiếng rên , giống như tiểu ấu thú nức nở.

Khúc Y Nhiên không tự giác mà ôm sát cổ ca ca, giống như đem thân thể hoàn toàn khảm tại lồng ngực làm người ta an tâm này.

Hai huynh đệ có một loại trạng thái thân mật trước nay chưa từng có, tại giường quần quýt si mê không ngừng. Trong ngực , ba con quỷ còn thiếu cắn hạt dưa và nhai khoai khoai , một đám xem ngon lành , Lý Mật đích lỗi kéo hạ, ngay cả Đông Phương cũng buông xuống một nửa đích Đường gia bí kíp trong tay nhìn đến, cùng Đường Bá Hổ và Lý Mật đang quan sát hiện trường bản màu sắc rực rỡ phim nhựa hiện đại huynh đệ.

“Hâm mộ ghen tị a!” Lý Mật một bên trêu chọc, một bên tự than thở, “thời điểm ta quải rụng mới 17, tuổi thanh xuân chính trực! niên kỉ thật tốt a! Kết quả ngay cả nư hôn đầu tiên cũng chưa tổng xuất đi. Lúc ấy ngược lại có mấy muội tử truy ta, chính là khi đó một lòng một dạ liền trát ở sách giáo khoa, căn bản không hiểu cái gì kêu tổ tình . Sớm biết vậy tùy tiện đem nư hôn đầu tiên tổng xuất đi a, quần nam hay nữ đầu... Hối hận a!”

Đường Bá Hổ lay động quạt , cười đến hào hoa phong nhã, “Ha hã, kỳ thật hiện tại trao, cũng không chậm.”

“Ha? Bạn hữu, người uống trà hay uống rượu ?”

“Ân, đích xác say.” Đường Bá Hổ mím môi cười, không cần phải nhiều lời.

Kích hôn vẫn còn tiếp tục, hai huynh đệ đều tâm thần nhộn nhạo, xuân ý dạt dào, Tiểu Tùng Thử đích nút thắt áo bị giải khai hơn phân nửa, ca ca theo cái cảm trơn bóng như ngọc một đường hôn khéo léo xuống hầu kết đến xương quai xanh ngào ngạt mê người.

Lần này ăn đậu hũ, ăn tuyệt đối !

Tiểu Tùng Thử càng nhu thuận dụ ngoạn, ca ca càng là không kiêng nể gì đứng lên.

Khúc Y Nhiên bị cắn đỏ lên, bị người như vậy, như vậy ,như vậy ,như vậy là một loại cảm giác trước nay chưa có thể nghiệm, y lần đầu tiên lĩnh hội cái gì là tâm động, đột nhiên đã cảm thấy, yêu quả nhiên là phi thường kỳ diệu.

Gần sát, Thân mật, cũng không bằng linh hồn gần sát, linh hồn phù hợp.

Linh môi sư là nên làm gì? Cho linh siêu thoát ... Tiểu Tùng Thử bây giờ còn kiêm chức làm người dưỡng linh.

Linh môi sư nhìn người không nhìn bề ngoài, nhìn người không nhìn giới tính, huyết thống cũng tốt, nam nữ cũng thế, cũng không bằng tâm cùng linh hồn linh hội đến khắc sâu.

Đồng tính luyến ái, huynh đệ Loạn. Luân, con đường này cũng không tốt đi.

Chính là...

“Ngô...” tiểu đậu đỏ mẩn. cảm trước ngực bị ca ca ngậm ở tại trong miệng, tinh tế mật mật mà khẳng cắn, tê dại.

Cứ biết việc đó có lẽ sẽ phi thường gian nan, chính là, không nghĩ không có nếm thử liền dễ dàng buông tha .

Nhìn thẳng vào, quý trọng phần tình không đổi này.

Ngay tại thời khắc chỉ mảnh treo chuông, “Linh linh linh” là di động của Khúc Y Nhiên vang lên.

“Ca, điện thoại của ta ...” Tiểu Tùng Thử thử đẩy đầu ca ca tại ngực loạn khẳng một mạch, giống lang con lâu ngày khát sữa, điều trị thịt xương đều liếm. Lộng không tha.

Ca ca sao có thể dễ dàng buông ra? Tiếp tục vui đầu cuồng ăn, yêu ai ai!

Chính là tiếng chuông ong ong chấn động không ngừng, tiếng chuông cũng là loại cơ bản nhất này, xem ra Nhiên Nhiên căn bản là không đặt ra? Ca ca thấp giọng nói, “Không đi quản nó.”

Khúc Y Nhiên lại liều mạng lắc đầu, cầm di động trong lòng bàn tay khẩn trương mà ra một tầng mồ hôi , “Đừng... Là ngoại công, ngô... Ca...”

Khúc Lăng Phong rốt cục khẳng miệng , nhưng trong lòng giống như hỏa thiêu, chậm chạp không tắt được, ánh mắt bất mãn trừng đến thật to, làm cho Tiểu Tùng Thử vốn là khẩn trương hề hề càng không thể thả lỏng .

“Khụ... Ngoại, công.” Khúc Y Nhiên nơm nớp lo sợ đón điện thoại, điện thoại kia đoạn thanh âm lão nhân rất to, nhưng Khúc Y Nhiên lại cơ bản không có nghe ông rồ cuộc tại nói cái gì.

Bởi vì... móng vuốt sói của Ca ca đi vào quần của y, vừa thưởng thức sờ hai chân thon dài trắng nõn.

“Phải.. Ngoại công, ta... Ở nhà đâu... Ân... Hôm nay đừng hòng, nghỉ ngơi...” Khúc Y Nhiên hít một hơi thật sâu, một bàn tay bị ca ca bắt lấy rất nhanh, tay kia thì cầm điện thoại không thể buông ra, hai cái đùi cũng bị đè ép kín, cơ bản là phản kháng vô năng .

Liền nhìn một bàn tay ca ca, tốc độ tụt quần cũng là tuyệt không hàm hồ.

quần tất của Tiểu Tùng Thử đều bị lột xuống, áo sớm đã bị cởi,con sóc khóa thân .

Ca ca cười đến tao nhã mê người, cực kỳ giống thân sĩ đẹp trai, đệ đệ lui ra sau, cái này thân sĩ... Tà khí quá nặng!

“Ân...” Khúc Y Nhiên bị đung đến đùi nhin không được ngâm khê một tiếng, lập tức lập tức kíp phản ứng bên kia còn có lão nhân cùng mình mở điện nói chuyện đầu, cường đánh tinh thần đáp lại, “Là, ta không có gì, ân... Hảo, ngoại công quyết định là tốt rồi, ân... Ca ca... Ca ca đêm nay ở nhà...”

Không chỉ có ở nhà, còn cơ hồ muốn đem đệ đệ cấp nuốt vào bụng .

Một cuộc điện thoại phổ thông, lại khiến người nhận Khúc Y Nhiên không ngừng kêu khổ, cuối cùng lão nhân rốt cục cảm thấy mỹ mãn cắt máy , Tiểu Tùng Thử cũng rốt cục bộc phát ra đến đây, một cước đạp ra được người muốn tiến vào một thước nữa cơ hồ xé mở PP** của y **, ôm lấy dục bào chạy phía phòng tắm.

“Ta muốn tắm rửa, không được tiến vào!”

Từ từ, y vừa mới giống như đáp ứng rồi ngoại công cái gì... Là cái gì? Tiểu Tùng Thử bị ca ca tra tấn đến lực chú ý hoàn toàn không nhằm và điện thoại, tự nhiên không có nghe ra nội dung , tất cả đều là hàm hồ trả lời.

Ca ca bị đệ đệ cấp giáo huấn , móng vuốt bị đệ đệ đá , sáng lạn mà nở nụ cười.

“Nguyên lai cũng sinh khí , ha ha.”

Vì thế, tuy rằng ca ca không có phóng lãnh khí, nhưng ba con quỷ đang xem hăng say bỗng rung mình .

Điện thoại kia cắt , Đường ngoại công cúp điện thoại sau, lập tức đối vương mục nói rằng, “Kêu tiểu Lưu ngày mai đem tư liệu đem mấy công ty nhà ta đều cấp đưa đi chỗ Nhiên Nhiên.”

“Nhị thiếu sớm như vậy sẽ...” Vương mục có chút do dự .

Đường ngoại công lại không thèm để ý mà khoát tay áo, “Sớm sao? Lăng Phong thời điểm cái tuổi này đều mình ở Mĩ Quốc bắt đầu dốc sức làm , ta đây thời điểm tuổi này không phải cũng chậm rãi tiếp nhận sản nghiệp gia tộc sao? Lại nói chính là trước cấp Nhiên Nhiên vài công ty thử xem,hồi sinh nhật không phải y đòi sao . Không thích liền ném cho thủ hạ làm, cũng ngại không ngại chuyện gì.”

“Ngài nói cũng đúng, ta đây đi làm”

55. Chương 55

Hai huynh đệ buổi tối ngủ cùng giường, lúc này đến phiên ca ca không ngừng kêu khổ .

Đệ đệ chìm vào giấc ngủ, dựa vào bả vai hấn nghiêng đầu ngủ, khuôn mặt đỏ bừng, tần suất hô hấp đều đều, hết thấy ngoại giới đều bị y tự động ngăn cách .

Mà ca ca đâu? Nhìn tới, ăn không đến, có bao nhiêu thống khổ thì miễn bàn đi .

Hai cái đùi đệ đệ luôn vô tình mà tư ma nơi nào đó phía dưới của hấn, mỗi một lần nhẹ nhàng đụng vào đều làm cả người ca ca căng thẳng, tuy rằng hấn không cho mình là một quân tử, chính là đối mặt Khúc vợ, sóc ca ca luôn có thể phát hiện ra cực hạn của chính mình.

Ít nhất... Bọn họ về sau chân chính cùng một chỗ ... Ân... Chính là như vậy.

Cho nên, hít sâu, hít sâu, thể giới như thế nào tuyệt vời...

Một đêm hảo miên, buổi sáng, Khúc Y Nhiên phát hiện ca ca luôn luôn tinh thần chấn hưng hiếm thấy mà đen hốc mắt, cằm trơn bóng một đêm toát ra rất nhiều râu, cả người thoát nhìn tiêu tụy cực kỳ.

“Ca, người không phải là...” Bị quỷ áp giường đi?

Khúc Y Nhiên có chút kỳ quái mà vuốt thuận tóc lộn xộn, có y ở bên cạnh, bình thường mà nói ,không có quỷ sẽ chọn đến làm chuyện ngu xuẩn a? hai mộng ma duy nhất ở S thị cũng bị bãi bình ... Kia ca ca rốt cuộc làm sao vậy?

Cuối cùng vẫn là nghĩ không ra nguyên nhân, Khúc Y Nhiên bắt đắ dĩ hỏi tổ ba người ngoại quẻ, “Lý Mật, các người tối hôm qua nháo hấn ?”

Lý Mật chậm rì rì thắt dây lưng quần áo nhẹ nhàng đi ra, tuy rằng quần áo cổ đại mặc vào có chút khó khăn, nhưng Lý Mật lại phi thường thích, ngay cả lần lộn cùng hấp dẫn mà cầu Đông Phương hỗ trợ may vài bộ.

“Chúng ta nháo hần? Đừng nói giỡn, là ca người nháo chúng ta!” Lý Mật đồng dạng đen mắt trong lòng bắt đầu phun tào.

Ca ca bằng khối nháy mắt không nháy, mắt thẳng ngoắc ngoắc mà nhìn chăm chăm Khúc ca, giống như muốn đem người nhìn thấu, trông ra đến một cái động lớn.

Này trông, chính là trông một đêm.

Nguyên đêm, ba người trong ngọc ai cũng không ngủ.

Không có biện pháp, ai làm cho quả cầu bằng ngọc buộc tại cổ Khúc Y Nhiên, ánh mắt ca ca lực xuyên thấu quá cường hãn , ngay cả trong ngọc mọi người cũng bị ánh mắt độc ác ảnh hưởng.

“Là người ngủ cùng lợn chết như nhau , một chút phản ứng cũng không có.” Bị người khẳng sạch sẽ xương cốt cũng không biết.

Khúc Y Nhiên vô tội mà sờ sờ cái mũi, “Ta làm sao vậy?”

“Không, không có gì, ta hâm mộ người mà thôi.” Từ khi thành quý, thời gian làm việc và nghỉ ngơi hoàn toàn hắc bạch điên đảo Lý Mật lắc lắc đầu, rốt cục đem quần áo mặc hảo .

Thật vất vả khôi phục quy luật tối 10 giờ ngủ sáng 8 giờ dậy, kết quả... Ân hừ, nhìn tình huống này a, nghĩ muốn bảo trì trụ thật đúng là khó.

Khúc Y Nhiên không hề hỏi nhiều, nhìn nhìn đồng hồ , đã muốn giữa trưa .

“Ca, đồng hồ báo thức của ta đâu?” Ynhớ rõ chính mình tối hôm qua đặt báo thức .

“Ân?” ca ca đang ở toilet cạo râu suýt nữa đem cầm cắt qua , “Khụ... Mau tới rửa mặt đánh răng, mẫu thân đã đem cơm làm tốt lắm.”

“A? Ồ.” Tùng Thử không có hỏi lại, ngoan ngoãn đi vào trong phòng tắm rửa mặt .

Đồng hồ báo thức Tùng Thử bị tá rụng pin, cô linh linh mà nằm ở ngăn tủ đầu giường phía dưới ngăn kéo.

Đệ đệ định rồi ,6 giờ rời giường chuẩn bị luyện tập thể dục , ca ca làm sao có thể sớm như vậy để nhuyển thiếu niên ôn hương trong lòng ngực đi ra ngoài chạy bộ?

Chẳng sợ bị tra tấn, Khúc đại ca cũng nhận thức !

Có thể ôm nhiều trong chốc lát là được , hết hai ngày nghỉ cuối tuần, Nhiên Nhiên quay về trường học, chính là ngay cả mọi người không cũng thấy được.

Cơm trưa cũng sớm chuẩn bị , mà vợ chồng Khúc gia đợi không được các con chậm chạp xuống lầu ăn cơm cũng rất sớm ra gõ cửa.

Cuối tuần cũng không chịu ngồi yên, nhà lớn nghiệp lớn, quan liêm khiết quân sự cũng nhiều, quanh năm suốt tháng vài ngày nghỉ ngơi cũng không có .

“Lưu bá, những thứ này là ... ?” Khúc Y Nhiên ngồi ở vị trí của mình, lại phát hiện một đồng tư liệu không biết tên bên cạnh.

“Là lão gia phái người đưa tới.” Lưu bá cung kính mà vì y đưa một ly sữa, “Nhị thiếu, tiểu thư nói này đó chờ cơm nước xong lại xem cũng không phải cái gì trọng yếu.”

Khúc Y Nhiên gật gật đầu, nếu mẫu thân đều nói như vậy , cứ thúc đẩy như vậy.

Đây là thứ đã từng cải biến cả đời “Khúc Y Nhiên”, thậm chí có thể nói đảo điên hai nhà Khúc Đường ... Dát chi dát chi, bánh rang vận mệnh như trước từng bước vận chuyển .

Đệ đệ không có quá để ý, chính là ca ca sớm tại thương giới dốc sức ,trong lòng lại phi thường rõ ràng tư liệu kia là gì .

Là cổ phần công ty, hơn nữa không phải là một công ty.

Chính là giờ khắc này, hẳn cũng không cho là... là đệ đệ muốn mấy thứ này.

Phi thường xác định.

Hắn đã từng một lần phỏng đoán tâm lý phản nghịch của đệ đệ, vì cái gì muốn đem chính mình đuổi đi ra khỏi nhà? Năm đó làm được như vậy không có cố ý, nguyên nhân ở đâu?

Quyền thừa kế? Vẫn là cha mẹ yêu thương y hơn ?

Có lẽ vậy , có lẽ... Cũng không phải.

Khúc Lăng Phong ngẩng đầu, thẳng tắp nhìn Khúc Y Nhiên tao nhã ăn cùng mình .

Hơi hơi mấp máy môi, cái trán trơn bóng no đủ, bên tai đỏ ửng, thậm chí khuôn mặt rõ ràng bộ ... Mỗi một chỗ thật nhỏ chỗ đều không có buông tha, tựa hồ mang ấn dưới đáy lòng.

Xa lạ, lại quen thuộc.

Giờ này khắc này, hẳn thậm chí cho rằng, đệ đệ với thương nghiệp hoàn toàn không có hứng thú.

Không biết tại sao, ngay cả bây giờ vẫn có ý tưởng như thế.

Khúc Lăng Phong nhìn không chuyển mắt, tầm mắt mãnh liệt làm cho không người nào có thể bỏ qua.

Ngủ mơ là trạng thái vô địch của Khúc Y Nhiên, cho dù ngoại giới tang thân ngã được rồi y phỏng chừng còn ngủ say sưa, di chứng khi còn bé, ngủ đặc biệt sâu .

Chính là hiện tại, Khúc Y Nhiên thanh tỉnh, tầm mắt ca ca! bức người, không tự giác mà đỏ mặt.

“Ca, chẳng lẽ trên mặt ta nở hoa rồi?” Tiểu Tùng Thử rốt cục bị nhìn đến chịu không nổi , rốt cuộc là nhìn cái gì đấy?

“A, không có gì.” tiếng cười trầm thấp từ tính của ca ca vang lên , “Ta muốn đem trước kia nhớ lại .”

Hắn chỉ là có chút hoảng hốt, thời gian ba năm, lại hoàn toàn vô pháp đem đệ đệ hiện tại cùng đệ đệ trước kia ghép cùng một chỗ.

Rõ ràng, đều là một người.

Hai người ma cọ xát cọ rớt cục ăn cơm xong, Đường mẫu trước khi đi chuẩn bị không ít điểm tâm nhỏ cho hai anh em ăn trong lúc rảnh rỗi, vừa lúc vừa ăn vặt vừa nhìn tư liệu ngoại công đưa tới.

Khúc Y Nhiên lật từng tờ từng tờ, tầm mắt ca ca theo động tác của đệ đệ không dấu vết di động.

Kỳ thật trừ bỏ một ít cổ phần công ty, cơ bản không có nội dung gì phức tạp.

“Công ty? Ngoại công cho ta?” Khúc Y Nhiên thật sự là cực kỳ kinh ngạc, chính mình một chút ý tưởng ở phương diện đều không biểu đạt quá a.

“Àn, đều là cho em .” Khúc Lăng Phong tự nhiên cầm tư liệu trong tay, đơn giản lật xem một chút, ba công ty mậu dịch, một công ty giải trí, đều là của Đường thị tập đoàn kinh doanh tốt .

“Không cần lo lắng.” ca ca kinh nghiệm mười phần rất nhanh khép tư liệu lại, “Quản lý nhân viên trang bị đầy đủ hết, người chính là mang danh hiệu lão bản, ngẫu nhiên rảnh đi qua nhìn vài lần là được.”

“Đơn giản như vậy?” Khúc Y Nhiên cố gắng nhớ lại nguyên bản trước khi đầu thai chuyển thể nói với mình, công ty giải trí ... Nữ nghệ nhân... quy tắc...

Đệ đệ như có điều suy nghĩ làm khuôn mặt nhỏ nhắn phi thường động lòng người, ca ca ngứa tay, nhin không được đưa móng vuốt sờ soạng da thịt thiếu niên nộn nộn, dặn dò, “Người bây giờ còn là học sinh, nhất định phải lấy học tập là việc chính, tâm tư không cần đặt ở việc nhỏ này có người sẽ thay người chuẩn bị tốt hết.”

Khúc Y Nhiên đẩy tay kẻ nào đó , im miệng gật gật đầu, “phương diện Mậu dịch gì đó ta tuyệt đối không hiểu, liền nhờ ca .” Nói xong, đem tư liệu đều giao cho ca ca nhà mình.

Lại lại cổ phần công ty giải trí.

Khúc gia đại ca không có từ chối, đệ đệ không có hứng thú, làm ca ca tự nhiên nên vì sức nhỏ phân ưu

Tính cách Nhiên Nhiên như vậy, tại thương giới khối sủng tràn ngập, nhất định sẽ bị khăng đến mất tinh thần !

Nhà bọn họ đời này, có hẳn đặt chân thương giới, là đủ rồi.

Đệ đệ thích cái gì, khiến cho y đi học cái đó đi .

Chính là... công ty Giải trí ...

Khúc Lăng Phong theo bản năng mà nheo ánh mắt, công ty giải trí xem như giao thiệp tương đối vi diệu với Đường gia, không tính là thương nghiệp đứng đắn, nhưng cũng cỡ không ra.

Đường gia công chỉ có một ty giải trí, không nhỏ, hiện tại bị ngoại công vớt cho Nhiên Nhiên?

“ Có hứng với giới thú giải trí?”

Tiểu Tùng Thử gật gật đầu, móng vuốt ôm lấy tư liệu, “Àn, có hứng thú.”

Hiện giờ lão nhân trong nhà thân thể cường tráng, cha mẹ ân ái, ca ca cũng ở quốc nội... Hết thấy đều hài hòa tốt đẹp, y muốn kiên quyết chống cự hết thấy nhân tố phá hư.

Ca ca vuốt cằm, “Vẫn là ngoại công hiểu người.”

Đệ đệ quả nhiên nhìn công ty hợp đồng mậu dịch một chút cũng không có hứng thú, giới giải trí tuy rằng liên quan đến thương nghiệp, bất quá nội dung quả thật cũng đủ muôn màu muôn vẻ.

Khúc Lăng Phong lại nheo khuôn mặt đệ đệ, kề sát vào khoe miệng Khúc Y Nhiên, thừa dịp hiện tại người hầu ở đại sảnh đều bị Lưu bá đuổi đi làm việc, dùng sức mút vào hai cái.

“Ba” “Ba” hai tiếng, rõ ràng cực kỳ.

Lưu bá đuổi mọi người đi không cho quấy rầy huynh đệ bồi dưỡng trao đổi “Tình cảm”, tựa hồ ngoài ý muốn... Àn khớp.

Khúc Y Nhiên bị liếm. Hôn biến thành ngứa , lui thân mình lui về phía sau, lúc này di động trong túi quần cũng không đúng dịp kêu lên, đánh gãy ái muội phần hồng.

Là một số lạ, hai huynh đệ đều cho rằng chính là số khác của ngoại công , nhưng sau cũng rất mau truyền đến một nữ âm thanh thúy .

“Khúc ca! Ta là Viện Viện!” giọng nữ hàm lượng đường tối thiểu năm dẫu cộng, sắc mặt ca ca cũng theo độ đường bay lên mà không ngừng biến đen, “Khúc ca? Người đang nghe không? Khúc ca? Người nhờ người đưa tới thư tình ta đều nhận được a!”

Thư tình, ...

Ầm vang, Khúc gia đại trạch nổi sấm.

“Viện Viện, là ai?” đỉnh đầu Khúc gia đại ca bị mây đen bao phủ, một thân hàn khí.

“A?” Tiểu Tùng Thử nhìn ca ca, đồng dạng nghi hoặc mà trả lời, “Ta cũng không biết là ai.”

Vì thế, thời tiết tựa hồ chuyển nhiều mây .

Trong viện hoa tượng buồn bực, “Điều này là sao chỉ có sét đánh không thấy mưa đâu? đem bồn hoa thu đi trở về.”

56. Chương 56

Công ty giải trí Đường Thánh, trong cả nước không người không biết, không ai không hiểu.

Tuy rằng không thể so với Phong Liên giới giải trí chuyên nghiệp, nhưng cũng chặt chẽ ngồi vững vàng tam giáp nhiều năm, địa vị không thể lay động, tuyệt đối là nơi phát triển ước mơ mà phần lớn nghệ nhân mơ ước .

Tổng bộ Đường Thánh đặt tại đường cái phồn hoa nhất S thị, nghe nói trước kia nghệ ** hạ vị trí vùng ngoại ô, nhưng từ từ khi Khúc gia nhị thiếu tiếp nhận, công ty ra trung tâm.

“Nhị thiếu.”

“Nhị thiếu.”

“Ân...” thanh âm miễn cưỡng đáp lại

Áo sơ mi DY màu đỏ rượu nút thắt khai mở , quần da màu đen hoàn mỹ mà bày ra hai chân thon dài của thanh niên, trên chân là một đôi guốc gỗ khắc hoa “Tháp tháp” không ngừng, sợi tóc màu vàng theo hần nhẹ nhàng bay múa, ở trong không khí vẽ từng độ cung duyên dáng.

“Nhị thiếu, ngài đã tới.” tổng giám chân chó vội vàng theo bàn công tác nhanh lấy ra xì gà đã chuẩn bị tốt, vì thanh niên đốt.

Không... Kỳ thật cũng có thể xưng là thiếu niên.

Xác thực ấn tuổi, Khúc gia nhị thiếu lúc này phải là 14.

Cả người đều miễn cưỡng ngồi ở ghế da, phi thường tự nhiên mà tiếp nhận thủ hạ châm thuốc , không đợi thiếu niên đem xô ngồi nóng đầu, hai nữ tử nóng bỏng cũng đã vội vả thiếp lại đây, một cái tựa vào hông vai, thiếu niên một cái làm nũng dường như cắn vành tai thiếu niên người một câu ta một câu tát khỏi kiêu đến.

“Nhị thiếu, lâu như vậy không có tới công ty... Cũng không nghĩ muốn meo meo !”

“Nhị thiếu, Lộ Lộ cũng rất nhớ người a! Toàn thân chỗ nào đều muốn người!”

Thiếu niên không để ý đến các nữ nhân dây dưa, ngón tay nắm yên nhẹ đạn, khói xì gà rơi trên thảm, “A... Toàn thân? Ta như thế nào tin đâu...”

Thiếu niên nheo lại ánh mắt, câu môi cười khê, tươi cười tà khí mười phần, hai nữ nhân đều không tự giác mà nuốt một ngụm nước bọt.

Bị người như vậy làm quy tắc, tuyệt đối là phúc khí!

“Meo meo không có nói láo rồi, nhị thiếu! Người sờ sờ, nơi này rất nhớ người!”

“Nhị thiếu, lộ lộ cũng muốn sờ sờ!”

“Nhị thiếu...”

“Nhị thiếu...”

Phòng trong đà thanh đà khí, một câu càng sâu một câu, thân. Tiếng thở gấp liên tiếp, tổng giám đầu đầy mồ hôi lạnh, không tiếng động mà vì ngay tại chỗ tiểu tổ tổng “Làm việc” đóng lại đại môn phòng làm việc của mình.

Chân trước mới vừa bước ra một khắc, Đường Thánh tổng giám sắc mặt lập tức âm lãnh xuống dưới, thấp giọng phân phó nói, “Có thể kêu lái xe rời đi trước , ba giờ nội, chặt đứt hết thấy thư từ qua lại trong phòng.”

Vạn nhất bên trong tiến hành đến một nửa điện thoại đột nhiên vang lên, lấy tính tình nhị thiếu, nói không chừng sẽ đem chính tầng văn phòng đều cấp tạp lạn .

“Là!” bảo tiêu chung quanh đích bọn cùng trả lời, với loại tình huống này sớm đã thấy nhưng không thể trách .

Quả thực giống tổng giám đoán trước, hai ba giờ sau, thiếu niên tóc ánh vàng rực rỡ đi ra từ văn phòng tràn ngập hương vị ..., trên ghế sa lông còn hai nữ nhân.

Một hồi 3P, đổi quyền ưu tiên phát hành một cái đĩa nhạc, đáng giá!

Mà thiếu niên vội vã đi ra ánh mắt gian lại tựa hồ mang theo một ít tối tăm nhìn không ra ...

“Vì cái gì, muốn gạt ta... Vì cái gì muốn... Đem ta mở ra... Đau quá, đau quá.”

Không biết khi nào, phía trước không nhìn rõ , trước mắt là cái hẻm nhỏ tối đen, hai mắt trống rỗng, khối thịt, toàn bộ bị vứt bỏ ở tại góc.

“Nhị thiếu, tư vị này thế nào?”

“Nhị thiếu, ta là thật sự yêu ngươi!”

“Ta ,meo meo không chiếm được người, ai cũng đừng nghĩ chân chính được đến! Nhị thiếu, đừng lo lắng, đã muốn thượng cũng đủ đích thuốc tê, ngài một chút đau đớn đều cảm thụ không đến!”Máu , thật nhiều máu .

“Không ” Khúc Y Nhiên từ trên giường ngồi dậy, mặt sau áo ngủ sớm bị mồ hôi lạnh tẩm ướt, y có chút kinh hồn chưa định thần nắm chặt chăn , sắc mặt trắng bệch, trong miệng nhỏ giọng tựa hồ tại nhắc tới cái gì.

“Nhiên nhiên, làm sao vậy?” Khúc đại ca vội vàng chạy tới, hai tay cầm run rẩy không ngừng của đệ đệ, gấp giọng hỏi, “Nhiên Nhiên, gawjpp ác mộng ? Nhìn ta, Nhiên Nhiên... Không có việc gì , không có việc gì .”

Khúc Y Nhiên lắc lắc đầu, run rẩy nói không ra lời, chỉ là dùng sức mà quay về cầm đại chưởng hữu lực của ca ca.

Hảo ấm áp, ấm áp lại giống như tại truyền lại xúc cảm làm y dần dần “ Tỉnh” lại đây, một lần nữa ổn định tâm thần.

Y đã thấy hết thấy, chính là “Khúc Y Nhiên” ngày xưa gặp chuyện gì .

Cứ nghĩ việc nhìn quen vô số quỷ thần, chính là tận mắt “Chính mình” không hề sức phản kháng bị một đám người từng Đạo từng Đạo cắt, thành khối thịt, cái loại cảm giác này... Thật sự phi thường không tốt!

“Ca.” Khúc Y Nhiên hít sâu, sắc mặt như trước cực kém, trạng thái tinh thần lại khá nhiều.

Khúc đại ca vỗ vỗ tay y , nhẹ nhàng ôm lấy thân thể y, “Không có việc gì , ta đêm nay lưu lại cùng ngươi.”

“Ngô.” Khúc Y Nhiên bộ dáng nhu thuận gật đầu, theo bản năng mà ôm sát cánh tay kiên cố của ca ca, từ khi mộng ma tiến vào trong mơ , tựa hồ năng lực thiên nhân cũng có thể đang ở trong mộng thể hiện .

Khúc đại ca từ khi cùng đệ đệ ngủ , trải qua một đêm vừa ngọt ngào vừa đau khổ , nội tâm thập phần rối rắm không muốn lưu lại, lại bị tra tấn một đêm.

Hắn ma cọ xát cọ tại phòng tắm của đệ đệ giặt sạch cái khăn tắm rất dài, lại gọi điện thoại cho mấy tên thủ hạ đánh người tới, bố trí một ít nhiệm vụ còn không có kết quả đến.

Chính là lúc này, tiếng kinh hô không thích hợp của đệ đệ lại làm cho hắn hoàn toàn không có ý tưởng bởi hồi.

Làm cho đệ đệ gầy teo lại nộn nộn tựa vào trong ngực của mình, gối lên bả vai mình, có thể an tâm nhắm mắt đi vào giấc ngủ, nhìn thiếu niên nghiêng mặt trầm tĩnh, cảm thụ được thiếu niên không hề run rẩy, cảm xúc dần dần ổn định lại, Khúc đại ca đột nhiên cảm thấy, cho dù bị tra tấn, cũng đáng .

Nhiên Nhiên tín nhiệm chính mình như thế, ý lại chính mình, trả giá cái gì đều đáng giá.

Giờ này khắc này, bọn họ là toàn bộ thế giới của nhau.

“Ngủ ngon Nhiên Nhiên, ngủ đi.” Khúc ** đưa tay tắt đèn bàn, bên trong nháy mắt bị hắc ám bao phủ.

Bức màn thật dày thần nhiên che ánh trăng, tầm mắt có chút không rõ, Khúc đại ca lại chuẩn xác không có lầm mà hôn vào trán thiếu niên.

Khúc Y Nhiên lại rút lui trong lòng,ngực hắn, hai tay ôm cổ ca ca, nhẹ nhàng hôn đáp lại , chính là nụ hôn, cũng là dừng ở trên môi ca ca.

“Ngủ ngon... Ngủ...” Tiểu Tùng Thử nghịch lửa vừa định rút lui khỏi lại bị ca ca phản hôn trở về, nóng cháy lại dày đặc hôn, giống như mang theo nhiệt lượng cuộn cuộn không ngừng, nóng bỏng mà lan khắp toàn thân Khúc Y Nhiên, phá lệ thoải mái.

Cuối cùng, Tiểu Tùng Thử bị hôn hôn ngủ mất .

Biết trước mộng dự mộng cùng biết mộng, vô luận loại nào đều là phi thường tiêu hao lực lượng.

Ca ca vượt lên đôi mày không tự giác tức khởi của đệ đệ, thở phào một hơi, đem bả vai Tiểu Tùng Thử ôm lấy , xác nhận đệ đệ bị chính mình bọc kín, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn mà nhắm hai mắt lại.

Không biết đệ đệ đến tột cùng nhìn thấy gì, lại đã trải qua cái gì... Tuy rằng lực lượng hữu hạn, sẽ dung hết mọi có khả năng đi thủ hộ y, che chở y.

Yêu một người, đầu tiên phải làm chính là tín nhiệm.

Không hề có lý do mà tín nhiệm.

Vì cái gì?

Bởi vì, ca ca tin tưởng ánh mắt nhìn người của chính mình, càng tin tưởng đệ đệ Tùng Thử nhà hắc.

Kết quả ngày hôm sau rời giường, khúc đại ca lại phát hiện, trên người mình lấm một đốm, Tiểu Tùng Thử đem chính mình trở thành gối ôm không có bóng dáng.

“Lưu bá, Nhiên Nhiên đâu ?” Khúc đại ca thất cầ- vật theo thang lầu bước nhanh xuống.

Lưu bá đang sát khung ảnh, bị câu “Nhiên nhiên” kia của Khúc đại ca làm sửng sốt, “Ai? Khụ khụ... Đại thiếu là hỏi Nhị thiếu? Nhị thiếu đi tổng bộ Đường Thánh, buổi sáng cơm nước xong gọi tiểu Vương chờ đi.”

“Đường Thánh?” công ty giải trí kia?

Mới vừa bắt được tay vào cổ phần công ty, liền khẩn cấp muốn đi công ty nhìn xem ? Xem ra, Nhiên Nhiên với giới giải trí thực cảm thấy hứng thú.

Khúc đại ca lúc này cũng không có nghĩ nhiều, công ty kia nếu là ngoại công đưa cho đệ đệ, như vậy tự nhiên thuộc về đệ đệ, muốn đi nhìn liền nhìn, nghĩ muốn như thế nào chơi thì như thế ấy .

“12 giờ chuẩn bị xe, đi đón Nhiên Nhiên.”

“Phải “

Thập phần tri kỷ ca ca chuẩn bị giữa trưa đi đón đệ đệ còn không biết, bảo bồi đệ đệ nhà hắc buổi sáng chạy tới công ty kỳ thật là vì tìm hai cái nữ tinh mới vừa mới xuất đạo.

Một người tên là meo meo(Miêu Miêu), một người tên là Lộ lộ, hai người tại quán bar làm dẫn đầu phụ xướng vừa nghe nói BOSS mới chuẩn bị kêu các nàng qua, kinh ngạc đến thiếu chút nhảy gãy gót giày.

“Chúng ta rất nhanh đã muốn thăng chức! Tiểu Lộ!”

“Thăng chức rất nhanh cái P! Bảo chúng ta đi có ý tứ gì, người chẳng lẽ không hiểu sao? Hừ... Đơn giản chính là bồi ngủ, sau đó tùy tiện cho chúng ta cái kịch bản, làm cho chúng ta nếm đến ngon ngọt, sau đó càng lún càng sâu.”

“Chính là...” Hứa Mễ quay đầu, tò mò lại nghiền ngẫm mà chớp chớp mắt to, “Cái quy củ luẩn quẩn này, chúng ta không phải sớm biết sao?”

Lưu Lộ bị một câu nói của nàng làm cho á khẩu không trả lời được, bất đắc dĩ mà sờ sờ đầu của nàng, lại khôi phục vẻ mặt vui cười, “Người nói rất đúng, ngược lại ta, vào công ty giải trí lại quên ‘Bốn phận’ .”

Giới giải trí? quy tắc?

Đây quả thực rất bình thường , mỗi một ngày nam nữ bị tiềm rưng không biết có bao nhiêu!

Tiềm quy tắc cũng không phải dễ dàng bị tiềm như vậy a, người không chỉ có phải có bộ dạng, còn muốn có thân hình, miệng ngọt, đem cho nhân gia niềm vui, nếu người ta ngay cả tiềm đều không muốn tiềm người, như vậy người thật sự không cần tái tiếp tục ở giới giải trí .

Hai cái thiếu nữ bị người đại diện lâm thời của các nàng đưa văn phòng tổng giám đốc, môn phi bán sườn, các nàng có chút không yên mà bước chân đi vào.

Dù có chút chuẩn bị tâm lý, lại vẫn là bất an ... Thôi, cho dù là lão tám mươi đích tào lão đầu tử cũng nhận thức , nếu quyết định bước đến đây là không đường về, không nghĩ qua quay đầu lại hoàn lương!

Hai thiếu nữ bất cứ giá nào cũng vào, lại ngay khi gặp BOSS đương nhiệm của các nàng, hoàn toàn choáng váng.

“Ách... Khúc... Khụ, Khúc tổng.”

“Không cần khách khí, ngồi đi.” Khúc Y Nhiên hướng các nàng khoát tay áo, ý bảo tổng giám đốc người có thể đi xuống .

Vài cái ma cò xát cò không muốn rời đi cũng có chút trợn tròn mắt, nhị thiếu mới vừa lên chúc liên như vậy “Thượng tuyền”, chính là vì cái gì cổ tình tuyền không danh khí thái điều, không nhìn cấp bậc ngày sau?

Hứa Mễ cùng Lưu Lộ tâm hoa nộ phóng ngồi xuống , trời không tuyệt đường người! Không chỉ có không phải tào lão đầu tử, còn là một hoa mỹ thiếu niên, nhìn làn da kia, so với các nàng còn trắng nõn!

Bị mỹ nam như vậy tiềm? Đáng giá!

“Khúc tổng, chúng ta tỷ muội tùy thời chờ đợi ngài bất luận cái gì phá bỏ dời đi nơi khác.” Hứa Mễ lớn mật. Cốt mà đem hai cái nút áo giải khai thắt, đà lên tiếng.

Lưu Lộ tuy rằng không nói chuyện, nhưng trên mặt đã muốn ứng hồng.

Phi thường đáng tiếc chính là, thiếu niên trước các nàng mặt là một con sóc đối phương diện này phi thường trì độn, vừa mới thông suốt đã bị ca ca y mang chạy trật, đối nữ sắc không có chút nào cảm mạo.

Vì thế Khúc Y Nhiên hoàn toàn không hiểu ám chỉ của các nàng, chính là hỏi ra vấn đề vẫn luôn làm chính mình phức tạp, “Các người là hai người cùng nhau vào công ty? Người tiến cử là ai?”

Trong mộng tổng cộng xuất hiện ba nữ nhân, “Khúc Y Nhiên” lúc trước cũng nói là ba nữ nhân...

Chính là, vì cái gì chỉ nhớ rõ này hai cái, không nhớ rõ người thứ ba .

“Chúng ta hai cái... Cùng nhau tiến công ty?” Hứa Mễ lấp ba lấp bắp mà nói, nàng hung thiếp đều hái được, người đối diện như thế nào liền hỏi một câu cái này?

Lưu Lộ phản ứng rất nhanh, rất nhanh đem hứa mễ áo cởi sạch để lại, lãnh tĩnh nói, “Là một lần vô tình, một người đại diện của mình tỉnh tại quán rượu chiều đãi bằng hữu, ‘Đào móc’ ra tỷ muội chúng ta.”

trợ lý hiện tại của các nàng nói như vậy.

“Một người đại diện minh tinh? Là công ty của chúng ta?”

“Đúng vậy.” Hứa Mễ xấu hổ mà cười , là tỷ muội các nàng nghĩ nhiều ... Người ta căn bản là không có ý tứ muốn làm cần.

“Tên gọi là gì, nói cho ta biết, cho các người an bài một cái kịch bản.” Cụ thể có thể hay không xuất đầu, sẽ nhìn các nàng năng lực của mình .

“Phải.. người đại diện của Trác Thiên Nhã ...” Ngày sau Thiên Nhã, vẫn luôn là mục tiêu mà hai nàng hướng tới.

“Trác Thiên Nhã ?”

Tên, giống như có chút quen tai.

Đến tột cùng ở nơi nào gặp qua , nhất thời nghĩ không ra .

57. Chương 57

Trác Thiên Nhã cho dù là người không chú ý giới giải trí cũng sẽ ít nhiều biết sự tình của người này.

Bởi vì phổ lớn ngõ nhỏ nơi nơi trải rộng tin tức có liên quan đến nàng, từ một nhóm không biết tên xuất đạo đến nay, từ từ đan phi lớn dần làm một ngôi sao, lại là người phát ngôn hoạt động công ích, nghe nói gần đây còn nhận được một cái kịch bản phim Hollywood, việc nàng hướng ra khỏi Á Châu càng gần, hướng về phía sân khấu thế giới.

Trác Thiên Nhã trong giới giải trí dốc sức làm hơn mười năm, cho tới nay một điểm chuyện xấu cũng không sinh ra, hình tượng tích cực hướng về phía trước, là nữ thần rất trong lòng nhiều nam nhân.

Không chỉ có nam tính, nữ tính cũng có không ít, Trác Thiên Nhã luôn có thể dễ dàng làm mưa thổi gió, mà nàng, cũng là một cái hồng nghệ nhân Đường Thánh đưa lên thành công nhất, sau khi xem qua tư liệu của người này, ngay cả Khúc Y Nhiên cũng không hoài nghi.

Nữ tinh thần kỳ như thế, như vậy nàng đến tột cùng có bí ẩn gì?

Kỳ thật tuổi cũng không lớn, chỉ có 24 tuổi.

Người bình thường cũng biết nàng, chính là Khúc Y Nhiên cố tình cũng không phải người bình thường, vị này chính là linh môi sư, là một người với linh hồn cảm thấy hứng thú hơn so với người, không biết Trác Thiên Nhã cũng là bình thường, chính là... Cảm thấy tên này nhìn quen mắt, sẽ không bình thường như vậy.

Nếu thật sự gặp qua, sẽ không phải không có ấn tượng.

Ngày đầu tiên liền vận dụng quyền lợi làm BOSS, tầm mắt Khúc Y Nhiên theo tư liệu giới thiệu của Trác Thiên Nhã nhìn xuống phía dưới, ngẫu nhiên gian phát hiện, người này xuất thân lại cùng nơi với một con quỷ bên cạnh mình.

“Lý Mật, người này, người có ấn tượng sao?” Khúc Y Nhiên chia về phía mặt nàng.

Lý Mật suy nghĩ một lúc vòng theo ngọc nhẹ nhàng đi ra, tối hôm qua cũng không biết Đường Bá Hổ trúng loại gió độc gì, trong ngọc ngâm thơ ngâm một đêm, lại ngâm lại vài câu như vậy hần nghe đến ỏi ra.

“Ai a?” Hần kẻ sát vào vừa thấy, tức đáp, “Không biết.”

“Ảnh này?” Khúc Y Nhiên hé ra một trang ảnh chụp tương đối phai nhạt, lại hỏi.

Lý Mật vẫn là lắc đầu, đơn giản quét vài lần tư liệu, trong lòng cực kỳ kinh ngạc mà nói, “Từ cô nhi viện ra? Bây giờ là ngày nào? Trác... Thiên Nhã? Tên hảo dễ nghe, chính là có người họ Trác sao? Không thể nào đâu, cô nhi viện chúng ta mười năm trước không ai đi diễn nghệ thuật a!”

Một thế hệ ngày sau xuất thân mà, đúng là cùng hần ở tại cô nhi viện? Những tài liệu này, nếu không phải Khúc ca có thân phận như hiện tại, sợ là ai cũng tra không đến.

Quả thật, tư liệu đích thực của Thiên Nhã sớm bị Đường Thánh liệt vào cơ mật cao cấp, nâng lên một người ngày sau nâng những người khác cũng không dễ dàng, có vài thứ nếu là không cẩn thận lộ ra, không chỉ có thanh danh nghệ nhân xuống dốc không phanh, thanh danh công ty cùng tổn thất không nhỏ.

“Ta đã cảm thấy là tên sau này sửa! Tên thật gọi là gì? A? Chỗ này như thế nào bị người xoá và sửa qua.” Lý Mật phiêu phía trên trang sách, kinh ngạc nói.

Khúc Y Nhiên gật gật đầu, tư liệu người này bị người động tay chân, đ thời điểm sờ đến trang này y biết.

Trầm tư trong chốc lát, y nói với Lý Mật, “Tìm một chỗ, dưỡng tinh thần, giúp ta đi theo bên người nàng ba ngày.”

Theo tư liệu hoàn toàn nhìn không ra người này có vấn đề, nhưng là trực giác linh môi sư lại thời khắc nhắc nhở y, người này cũng không đơn giản như miêu tả.

“Ách... Hảo!” Theo dõi nam thì hoàn hảo, nhưng là đi theo một nữ nhân, có thời điểm phi thường không thích hợp, nhưng Lý Mật vẫn gật đầu ứng hạ.

Cùng lắm thì thời điểm người ta tắm rửa thoát y hấn nhắm mắt.

Khúc Y Nhiên đem tư liệu đặt ở trên bàn làm việc, ngón tay thường thường nhẹ nhàng gõ bàn.

Đều nói kể trong cuộc thì mê , kể bâng quan thì tỉnh, quả thật không giả, Khúc Y Nhiên phát sinh sự việc này , theo thị giác của y lại là một cảm giác khác.

Hai nữ tinh meo meo cùng Lộ Lộ, bất quá là quân cờ phía sau màn, mà người phía sau màn đến tột cùng bởi vì sao hạn hai nhà Khúc Đường tận xương , Khúc Y Nhiên bây giờ còn không có đầu mối.

Cho các nàng kịch bản, cũng là cho các nàng một cái cơ hội chuyển biến vận mệnh, không hề yêu cầu leo lên người Khúc gia nhị thiếu, có thể chính mình độc lập lưu lạc cái vòng luẩn quẩn này.

Khúc Y Nhiên đang suy nghĩ, một cái bóng dáng cao lớn cũng đã vô thanh vô tức mà tiến tới hiện tại chỉ ở trong phòng làm việc của y.

Nhân vật có thể đi đến tầng cao nhất Đường Thánh, tự nhiên không phải nhân vật bình thường , người này đúng là tới gọi đệ đệ về nhà ăn cơm ,ca ca Khúc Lăng Phong.

Mà Khúc Lăng Phong đã thấy, chính là một màn như vậy đệ đệ nhìn một nữ nhân diễm lệ ngẩn người, mà hình thức cái bìa ... Nếu hấn không nhìn lầm, là đến từ cơ sở dữ liệu Đường thị?

“Nhiên Nhiên?” buổi sáng chạy tới công ty điều ra một tư liệu của nữ nhân, cho nên nguyên nhân đệ đệ nhà mình với công ty giải trí cảm thấy hứng thú là... thần tượng?

Trác Thiên Nhã ? Người này Khúc Lăng Phong có chút ấn tượng, lúc trước tập đoàn bọn họ tại đại lục thiết lập công ty, bộ phận người phát ngôn nội địa chính là ứng cử cô ta .

Bởi vì nổi tiếng , bối cảnh sạch sẽ, hình tượng tích cực hướng về phía trước.

“Như thế nào, khẩn cấp gặp lại thần tượng?” Đầu năm nay thiếu nam thiếu nữ mù quáng truy tìm rất nhiều, đệ đệ cũng đang ở cái tuổi này , có minh tinh mình thích cũng không kỳ quái, chính là..., trong lòng nổi lên dấm chua cùng hiểu rõ , liền lại phương diện khác .

Khúc Y Nhiên không phát giác trong không khí tràn ngập vị ghen dẫu, lại thành thực mà lắc lắc đầu, nói rằng, “Thần tượng của ta là Lí Tiểu Long.” Đã từng may mắn cùng linh hồn đại sư Lí Tiểu Long nói chuyện với quá, y nhận được không phải là ít.

Khúc Lăng Phong nghe y đáp như vậy, thấp giọng buồn cười, “Hảo hảo, cùng ta ra đi ăn cơm đi, nhanh một chút .”

Trong lòng dấm chua tan thành mây khói, nháy mắt bốc hơi lên đến không còn một mảnh.

Khúc Y Nhiên nhìn nhìn đồng hồ treo trên tường, kim đồng hồ cùng kim phút đều chuẩn xác mà chỉ hướng về phía 12 giờ , nhưng không có bác bỏ ý tốt của ca ca, Tùng Thử bị ca ca dắt đi nhanh lắm .

“Muốn ăn cái gì?”

“Tùy ý.” Hai huynh đệ không phải người thích lộ tình cảm , cũng không phải người thích khơi mào không khí ... Nếu luận khởi ai một câu sẽ đem không khí cho tới bạo lạnh, nói không chừng Khúc gia hai huynh đệ đều có thể đứng hàng đầu .

Mang đệ đệ đi khách sạn? Cơm Tây? không có dự định trước, hiện tại lúc này ăn cơm lại nhiều người.

Như vậy về nhà? Không... mình mẫu thân, người có thể so với một khách sạn ồn ào hơn .

Cuối cùng, Khúc gia đại ca đem xe chạy đến tòa nhà giáo chủ đã từng nháo, “Ăn cá thế nào?”

Khúc Y Nhiên nghiêng đầu, ôn thanh mà cười, “Hảo.”

Đại ca hồi tưởng lại đệ đệ lang thôn hồ yết ăn cá, không tiếng động câu môi nở nụ cười, mà đệ đệ cũng giống như kí ức nổi lên một màn đồng dạng, độ cung môi theo tươi cười của ca ca càng lớn.

Ai nói không có tư tưởng, không khí sẽ không có thể ầm áp bốn phía ?

====

Chương 58

Hai ngày nghỉ qua cực nhanh, thời điểm Khúc Y Nhiên bị ca ca đuổi về trường học, Dương Tiêu còn bồi Ngụy Tấn trong bệnh viện, tựa như cấm rẫy sinh trưởng ở phòng bệnh, làm Ngụy Tấn đuổi như thể nào đều đuổi không đi.

Nói đến đây , việc Ngụy Tấn bệnh vẫn là bị người trong nhà phát hiện .

Ngụy gia trong lĩnh vực chữa bệnh thành tựu phi phàm, tại S thị muốn tìm một bệnh viện tư nhân cùng Ngụy gia không có gì quan hệ vẫn là khó khăn.

Có chút phức tạp của y khoa tuy rằng lệ thuộc quốc gia, lại cùng Ngụy gia bất đồng trình độ hợp tác.

“Người đứa nhỏ này, nếu Dương bá bá người không thấy được bệnh của người lệ, có phải chuẩn bị gặt trong nhà hay không?” Ngụy mẫu bắt đầu dĩ thử đãi, nàng luôn không biện pháp với con của mình.

Ngụy Tấn cắn tảo mẹ gọt củi đầu không nói, ngược lại Dương Tiêu, thoải mái cùng Ngụy mẫu bắt chuyện, “Ngụy a di, Ngụy Tấn cũng là sợ các ngài lo lắng sốt ruột, hơn nữa cũng không phải bệnh nặng, đây không phải là có ta nhìn hãnsao .”

“Ha hã, đúng vậy, có con ta an tâm.” Ngụy mẫu cười tủm tỉm mà gặt đầu.

Ngụy Tấn bị câu “Có con ” kia biến ngạnh, cảm thấy kinh tởm cực kỳ.

Ngụy mẫu lo lắng Ngụy Tấn, lại thập phần yên tâm về Dương Tiêu, điều này làm cho làm nhi tử Ngụy Tấn rất là buồn bực, “Mẹ, ta ở một người không thành vấn đề, hai ngày nữa là có thể xuất viện .” Trong trường học còn có bài trắc nghiệm, hãns không thể xin phép lâu lắm.

Chính là Ngụy mẫu cùng Dương Tiêu ôn ôn nhu nhu nói chuyện lại cho hãns một cái mắt đao, “Thành thật ở lại cho ta, đừng nghĩ muốn sớm chuồn ra đi, bệnh bao tử của người bao nhiêu năm cũng chưa tốt lắm? Tổng gây sức ép đến gây sức ép đi, lúc này đây phải hoàn toàn trì dứt !”

“Ồ.” đầu Ngụy Tấn thùy đến thấp hơn .

Khổ bức, mẫu thân đại nhân nhà hãns khí tràng quá cường đại.

Ai, dãi ngộ chênh lệch, rốt cuộc ai là con trai của ngài uy... Ngụy Tấn trong lòng phun mật vàng, khuôn mặt nhỏ nhắn nhú chặt, Dương Tiêu dư quang đảo qua, không khỏi lộ ra một tia ý cười.

Ngụy mẫu vừa lòng mà gặt gặt đầu, “ Dương , hôm sau cùng Phương Ngôn đến nhà làm khách đi.”

Ngụy Tấn lại nhỏ giọng nói thầm, “Hãns đi làm cái gì, ai cũng không biết ...”

“Nói cái gì đó?” Mẫu bá vương, đỉnh đầu dựng lên hai cây sừng đi.

“Không... Không có gì...” Tiểu cừu Ngụy Tấn lập tức ngoan ngoãn cười làm lành.

Ngụy Tấn bị cưỡng chế ở lại bệnh viện làm kiểm tra hoàn toàn, Dương Tiêu tự nhiên mà đi theo, tuy rằng Ngụy Tấn thật sự không hiểu chính mình sinh bệnh rốt cuộc cùng BT quan hệ thể nào , nhưng là... Tâm hãns rõ ràng, Y Nhiên gần đây phi thường vội, bệnh viện trường học hai đầu chạy đã muốn mau ăn không tiêu .

Lại nói, cho dù người chạy đến, cũng nhiều nhất chỉ có thể bồi hãns trong chốc lát, cả ngày đứng ở nhàm chán lại đã chỗ tràn ngập hơi tiêu độc cùng phòng bệnh trần xóa , quả thật có thể đem hãns bức điên rồi.

Có người cùng, cũng rất tốt.

Tuy rằng... Người này... Hãns không quá thích...

Kỳ thật... Giống như cũng không phải như vậy chán ghét?

“Này, vì cái gì người không cần đến trường không có việc gì?”

“Bởi vì, ta là hội trưởng hội học sinh.”

“Thiết, lạm dụng chức quyền, hội trưởng hội học sinh?”

“Không nhiều lắm.” Kỳ thật, là bởi vì người ở bệnh viện.

Thừa dịp Ngụy Tấn cùng Dương Tiêu không có nhà , Khúc Y Nhiên cố ý chạy đến phòng ngủ bọn họ, hoàn toàn hóa giải tử khí, lại làm một ít phong ấn.

Gian phòng ngủ này phương vị không tốt, dễ dàng chiêu quỷ, nếu là chính mình ở nơi này có lẽ không có việc gì, nhưng người thường, thực dễ dàng bị ác quỷ quần thân không ngớt.

“Bá Hổ.”

“Làm sao vậy? Y Nhiên?”

Khúc Y Nhiên đem Đường Bá Hổ gọi đi ra, trầm tư trong chốc lát mới hỏi, “Có thổ địa tại, lại có môn thần, bình thường mà nói...”

“Ha ha, bình thường mà nói trong sân trường A đại hẳn là sẽ thập phần an nhàn? Đáng tiếc không phải a, gần đây, ô nhiễm thành thị càng ngày càng nghiêm trọng, khói sau đuôi ô tô không biết dọa chạy bao nhiêu thổ địa , môn thần muốn bảo hộ địa bàn quá lớn, thổ địa cũng một người thân kiêm mấy chức vị, có đôi khi thật sự bận rộn không ra , nên cái gì cũng vô pháp bận tâm .”

“Nguyên lai là như vậy sao... Như vậy ta đại khái có thể hiểu được ý tứ thổ địa.” Nếu nơi này có linh môi sư đến, tự nhiên nên vì nguyên bản nhóm cư dân chia sẻ một phần trách nhiệm.

Có phần lượng tội không ra, ác quỷ không phân lượng không có biện pháp gì, cho nên, có chút tà linh liên nhân cơ hội này chui chỗ trống, vẫn luôn trộm phiêu tới hiện tại.

“Đi thôi.” Trước đem linh quỷ ký túc xá lầu thanh một thanh.

Có chút linh muốn đầu thai lại bất hạnh không có phương pháp, bị bắt trường tồn hậu thế, có chút linh là tâm nguyện chưa xong, trong lòng tích tụ, tại một chỗ vô pháp đạt thành tâm nguyện, dần dà tích tụ đủ thâm, quỷ tâm liền vận vẹo .

“Ta khuyên người không cần bám vào trên người của hắn.” Khúc Y Nhiên mở bàn tay ra, không tiếng động mặc niệm cái gì, một cổ lực lượng vô hình liền đem một con nữ linh tóc tai bù xù cấp kéo lại, ngã ngồi trên mặt đất.

“Người... Người là ai? Từ từ, vì cái gì ta có thể tiếp xúc mặt đất ?” Tuy rằng không có xúc cảm, chính là lại thật thật thực thực địa chạm đến rồi nhựa đường đường cái.

Trời ạ, nguyên lai nàng có thể ngừng bay.

“Người là làm sao bây giờ ? Ta không phải đã chết không?” Nữ, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú.

Khúc Y Nhiên đưa tay tại trước mặt nàng nhẹ nhàng, dấu vết vấy mỡ trên mặt nữ linh liền biến mất đến không còn một mảnh , là một thiếu nữ đoan trang thanh nhã, Khúc Y Nhiên ngồi xổm cùng nàng, “Người là học sinh A đại sao?”

“A, ta không phải học sinh A đại, ta là học sinh cấp ba cách vách A đại, bắt quá người yêu thanh mai trúc mã tại A đại, thời điểm kia, ta từng giữa trưa đều đã đến quán cơm A đại cùng hắn ăn cơm.” Đối mặt với người trước mắt này, nàng không tự giác muốn thổ lộ tiếng lòng.

Khúc Y Nhiên giống như biết suy nghĩ đáy lòng nàng, cười đối nàng gật gật đầu, “Có thể cùng ta nói nói, chỉ cần ta có thể giúp đỡ.”

Nữ linh ở trong này du đàng cũng không phải một ngày hai ngày , gặp qua một ít tình huống không bình thường đích, cảm thấy hiểu rõ, trước mặt vị này hẳn không phải là cái gì người thường , vì thế thấp giọng ách cổ họng, bắt đầu nói đến, “Chúng ta thanh mai trúc mã tổng cộng có ba người, ta, Tiểu Linh, còn có người yêu ta ,a Minh, chúng ta là bằng hữu tốt nhất, trong một cái viện lớn lên. Bởi vì a Minh hơn chúng ta một tuổi , khi đó là A đại đại đối mới toàn sinh, ta cùng tiểu linh còn là nữ tử trung học, đều muốn thi đậu A đại.”

Ba người bạn bè, hai nàng một nam nhân , tổ hợp kỳ quái, cũng đưa tới chuyện tình không tưởng được.

“Ta cùng a Minh nhận thức lâu như vậy... Cụ thể bắt đầu kết giao hay là đang lớp 11, bởi vì thời điểm kia , phân khoa nghệ thuật quá mức buồn rầu, là a Minh khai đạo ta, giúp ta quyết định thích hợp chủ ý của ta.”

Họ dần dần lột xác lớn lên, tuần nam mỹ nữ, trong lòng có tình, cũng liền theo một chuyện nhỏ mà nước chảy thành sông .

Chính là, nàng cũng không biết, nguyên lai Tiểu Linh cũng ái mộ a Minh.

“Ta chưa bao giờ biết... bằng hữu cùng nhau lớn lên, sẽ bởi phương diện này ... Đối ta...”

“Nàng giết người?”

“Không có.” Nữ linh lắc đầu, cười khổ một tiếng, “Nàng không biết từ nơi nào giao du với côn đồ, ta khi đó một lòng chui vào học tập trung,. Muốn thi đậu A đại yêu cầu điểm rất cao, chỉ có thể liều mạng cố gắng, đoạn thời gian kia thậm chí với a Minh cũng lơ đãng , càng không có chú ý tới Tiểu Linh.”

Vì thế, khi nàng không biết bạn thành tiểu du côn, khi biết , mới phát hiện... Hết thầy đã muốn không không chế được.

Tiểu Linh coi nàng là kinh địch, “Nàng từng giữa trưa đều dẫn người ở cửa trường học đánh ta, không cho ta cùng với a Minh gặp mặt, mà khi đó chúng ta còn đều không có di động... Bất quá... Ha hả.” Nữ linh đối Khúc Y Nhiên cười cười, đẩy cõilòng cảm khái mà nói, “Sau a Minh tới tìm ta, tự nhiên phát hiện Tiểu Linh khác thường, chuyện này tạm thời an ổn , nhưng sự tình phía sau, lại dừng lên.”

Bọn họ như trước xem Tiểu Linh là bằng hữu, tại cấp ba, lôi kéo nàng cùng nhau học tập, trở về quỹ đạo.

Vốn tưởng rằng có thể như vậy bình tĩnh trở lại, chính là... đám côn đồ có một người thích nàng.

“Hắn lừa Tiểu Linh bảo ta đi ra, kết quả Tiểu Linh bị người của hắn bắt đi rồi... Ta bị giam ở tại một chỗ tầng hầm phòng bếp , sau khi tỉnh lại, ta đã chết.”

Khúc Y Nhiên kinh ngạc mà nhìn nàng, nữ linh lại chính là cười khê khằng định ý nghĩ của y, “Đúng là tự sát, ta dùng dao cắt chặt đứt động mạch.”

thời điểm nàng bị mang tới đó , chỉ biết khằng định sẽ không sống được.

Hai mươi mấy người nam nhân, trong mắt lóe ra cái gì, nàng không phải không hề phát hiện.

“Ha hả, chính là không nghĩ tới, ta chết , hồn lại bỗng bành ở tại A đại.”

“Là bởi vì ngươi trong tiềm thức đối nơi này lưu luyến.”

“Đúng vậy... Ta quả thật... Lưu luyến, ta lưu luyến quán cơm nơi này, lưu luyến người nơi này...”

“cái nam tử kia, là a Miinh?”

“Phải” nữ linh rũ xuống mi mắt, thẹn trong lòng, “Ta biết tình huống của mình đặc biệt, dây dưa người sống sẽ tạo thành phiền toái cho hắn rất lớn. Chính là... A minh đã muốn năm tư a, hắn phải rời khỏi A đại nhập xã hội , chính là ta không cách nào rời đi A đại a!”

Xa xa nhìn nhiều năm như vậy, thật vất vả quyết định hướng bạn trai phác qua đi, lại bị linh môi sư mới tới cấp đãi tới rồi, điều này cũng hứa chính là mệnh .

Khúc Y Nhiên thở dài, đầu ngón tay lóe ra một đóa hoa màu trắng ánh trắng, đặt ở đỉnh đầu nữ linh, nàng chỉ cảm thấy toàn thân đều bị bạch quang tẩy rửa , “Ta...”

“Ngươi có thể đi theo hắn, khi hắn tốt nghiệp, tới tìm ta.”

Nữ linh bị cả kinh không nhẹ, “Ngươi... Làm sao ngươi biết... Ta... Nghĩ muốn...”

“Bởi vì Y Nhiên là linh môi sư a.”, Đường Bá Hổ Phe phẩy quạt giấy từ trên trời giáng xuống , cười tủm tỉm nói với nàng.

Nữ linh ngơ ngác mà gật gật đầu, cảm thụ độ ấm, có loại hạnh phúc đến muốn rơi lệ, “Cảm ơn.”

Nàng là quỷ, sớm không có nước mắt, chính là nước mắt, lại thật sự trong nháy mắt nhẹ nhàng chảy xuống.

Khúc Y Nhiên tiếp được một giọt, nhắm mắt, nhẹ giọng nói rằng, “tội phạm đã muốn bị đem ra công lý, người tố cáo là ..”

“Là Tiểu Linh? Ha hả, ta chỉ biết là nha đầu kia.” Nữ linh hàm lệ cười, cảm thấy mỹ mãn mà thở phào một cái, “Cám ơn người nói cho ta biết này đó, còn lại ... Làm cho chính mình nhìn đi.”

Một năm sau, nàng sẽ trở về tìm hắn .

“Hảo, chú ý tránh đi quỷ sai qua lại.” Khúc Y Nhiên lo lắng lại đem một cái hoa màu trắng gắn tại tóc nàng , “Có thời điểm nguy hiểm bắt nó xé xuống, ta lập tức sẽ biết .”

“Hảo, cám ơn ngài.” Nữ linh hướng y chào, xoay người phiêu bay ly khai.

Khúc Y Nhiên nhìn bóng dáng nàng rời đi, trong đầu dần hiện ra rất nhiều kí ức nữ tử.

Ba người bị ràng buộc, có hết không .

“Đi thôi, xem ra nữ sinh ký túc xá cùng phụ cận cũng cần xem .” Y về nhà một lần , như thế nào gì đó trong trường học đều không an phận ?

Đường Bá Hổ bất đắc dĩ nói rằng, “Bởi vì cuối tuần thổ địa bọn họ không ở đây .”

“Khó trách đâu.”

58. Chương 58

Trường học —— có thể nói là nơi duy trong nhất toàn bộ thành thị dân cư tập trung rồi lại phân tán , hiếm khi quân đội tập trung ở chợ , mà A đại có học sinh nhiều nhất tại L tỉnh, mỗi chào đón tình anh tài tử, dân cư dày đặc, linh tự nhiên cũng nhiều hơn.

Linh vốn là người, chết sau tự thành linh.

Có người chết rồi đại triệt hiểu ra, có người chết tâm linh vẫn vẹn, phá bình phá suất...

Duy trì trật tự A đại vẫn luôn là nhị môn thần, chính là địa bàn hai người kia phụ trách quá lớn, mỗi tháng luôn luôn vài ngày như vậy A đại mất bị đi địa giới.

Ân... tình huống này Thổ địa cơ bản biết không sai biệt lắm, vốn không ở lâu , đi cũng không yên tâm .Bởi vì địa bàn A đại một lần nữa có thể duy trì trật tự , chính là vừa mới, Tiểu Tùng Thử bị sóc ca đái về nhà , hoàn toàn không có các đại nhân vật trấn áp, một đám không an phận đều chạy đến giảng co.

Chính cái gọi là lão hổ không ở, hầu tử loạn chiến.

Nhiều năm như vậy, Khúc Y Nhiên đã quen việc ngày ngày cùng linh giao tiếp , cùng thần quỷ nhóm bắt chuyện, nói chuyện phiếm, chính là...

“Cái kia... Ta muốn như thế nào nói cùng quản lí để vào kí túc xá nữ ?”

Vì cái gì cố tình tập trung ở kí túc xá nữ nhiều nhất? Chẳng lẽ là chỗ kia âm khí quá thịnh? Sẽ không a...

Khúc Y Nhiên hai má phỉm hồng, Y một cái nam, lại là tân sinh, tựa hồ không có gì lý do có thể che lấp.

“Người liên biên báỉ, nói người muốn vào đi tìm bạn gái!” Lý Mật ngủ dậy chuẩn bị đi làm nhiệm vụ bên dưới người bên ra sư chủ ý.

Khúc Y Nhiên lắc đầu, “Nếu đối phương hỏi tên bạn gái của ta?”

“Người tùy tiện nói một cái... Các người ban nữ không có sao?”

“Ách...” Khúc Y Nhiên trầm mặc, y cũng biết vài tên .

Vì thế, Lý Mật đồng dạng trầm mặc, hắn ngược lại quên, trước mặt vị này đối các nữ sinh không có hứng thú... (a)

“Đều là lỗi của anh người!” Suy nghĩ nửa ngày, Lý Mật sắc mặt kỳ quái mà tổng kết ra một câu như vậy.

“Ha?” vào ký túc xá nữ sinh, cùng anh của ta lại có cái gì quan hệ?

“Ăn hừ hừ, tóm lại, đều là lỗi của anh người!”

“... ..”

Khúc Y Nhiên quyết định, không cùng không tên thần kinh nói chuyện .

Vì thế uốn éo đầu, hỏi Đường Bá Hổ nói, “Thế nhân đều nói người phong lưu phóng khoáng, hoa đào tiên, giúp ta ra ra chủ ý đi.”

Cho dù linh môi sư có thần thông, cũng không có khả năng người không đi vào chính đồng linh lâu năm kia , vẫn là phải bắt được điểm môi giới, chính là người bị chặn ở cửa vào ký túc xá nữ , lại không thể xông vào, nhảy cửa sổ bị bắt thì xong luôn...

Tiểu Tùng Thử thật sự là buồn rầu cực kỳ.

Đường Bá Hổ lay động phiên liên tục cười khở, “Người tha ta đi, ta khi đó không phải giả vờ sao, hiện tại ta không , làm một ít trả thù xã hội là may rồi ,ngược lại còn đem mình cho kẻ thù .” Cái gì hoa đào tiên, hậu kỳ ngay cả vấn đề sinh tử cũng không ai ghi lại .

Bởi vì cùng Trữ vương liên lụy không rõ, rất nhiều bạn bè ngày xưa đều lo lắng lan đến tự thân mà xa xa tránh hẩn.

Được rồi, cái này cũng không trông cậy vào , Khúc Y Nhiên quyết đoán mà nghĩ tới Đông Phương, kết quả Đông Phương liên không được, Khúc Y Nhiên gọi hẩn, Đông Phương trở về hai chữ, “Ta đối khác phái, không có hứng thú.”

Khúc Y Nhiên, “... ..”

Lý Mật còn không có bay xa “... ..”

Thời đại này đều làm sao vậy? Lý Mật lau một phen mặt, rất nhanh phiêu ra khỏi nơi lẩn quẩn này .

Hẩn vẫn là đi giám thị người đi, nói như thế nào đối phương còn là một mỹ nữ minh tinh đương hồng? Hẩn nhất định phải chứng minh... A?”Ta muốn chứng minh cái gì?”

Lý Mật gãi gãi đầu, bán cảm thấy lẫn lộn mà tiếp tục phiêu.

Khúc Y Nhiên lại còn ở phụ cận ký túc xá nữ sinh lắc lư, suy tư về các loại biện pháp tiến vào.

“A? Tiểu học đệ?”

“Học tỷ?”

Nguyên lai là Tướng Tư Xa cùng bằng hữu đi siêu thị mua rất nhiều đồ ăn vặt trở về.

Khúc Y Nhiên nhất thời có chủ ý, có lẽ không cần đi vào ký túc xá nữ sinh, cũng có biện pháp đem nhóm linh quỷ đuổi đi đi ra.

Chỉ cần chạy đến, hết thấy liền đều dễ làm .

“Học tỷ, có chuyện muốn mời người hỗ trợ.”

“Tùy tiện tùy tiện, chỉ cần không phải thổ lộ, chuyện gì cũng không vấn đề a.” Tướng Tư Xa trước trận thật sự là bị đám người phô thiên cái địa kia gây sức ép đến không nhẹ, vô luận đi đến chỗ nào đều là thật cần thận, cảm giác nghẹn khuất như đã chết.

“Sẽ không.” Khúc Y Nhiên từ phía sau lấy ra một cái bình , cũng không biết là từ đâu, đưa tới trước mặt Tướng Tư Viễn, nói rằng, “Thỉnh tại mỗi một gian phòng vẩy nước .”

“Cứ như vậy?”

“Ân, cứ như vậy, toàn bộ tầng trệt, kính nhờ học tỷ .”

“Không thành vấn đề, chút lòng thành.” Tướng Tư Viễn bắt tay gói to đều vứt cho bằng hữu, chính mình cầm nước theo lời Khúc Y Nhiên mà đi làm.

Tuy rằng... Người khác cho rằng rất kỳ quái, thực bất khả tư nghị, chính là, nàng lại tin tưởng, Khúc niên đệ... Không đơn giản.

Thùng nước đối người không cố kị, đối linh quỷ cũng không hại, chính là sẽ đem chúng nó bị bắt lệch vị trí mà thôi, phạm là lấy dính giọt nước mưa sẽ dính tầng trệt, linh đều không thể tiếp tục trôi nổi, cơ bản đều đã theo cửa sổ chạy đến.

Vì thế, thổ địa mang cà rốt về trồng, liền thấy một đàn quỷ chạy ào ra., các thời đại, các loại giả dạng, cái gì cổ đại hiện đại phi chủ lưu, hỗn huyết Ấn Độ Ta Li Bằng...

Tất cả quỷ tại A đại đều bị Khúc Y Nhiên cấp tạc đi ra, bởi vì Tướng Tư Viễn ngay cả lầu cửa sổ cũng không buông tha, dưới nền đất có chút quỷ vu vu ngủ, không biết như thế nào thân thể sẽ không nghe sai sử chính mình bay ra.

Tốt lắm, đều đuổi ra đến đây, sau đó Âm Dương giới cũng hoàn toàn lộn xộn.

Khúc Y Nhiên cùng Đường Bá Hổ nhìn một mảnh oán linh đông nghìn nghịt trước mắt quỷ sai thần mã đều chết rồi sao? A đại nhiều linh lêu lổng như vậy, lúc trước vì cái gì chỉ tới bắt Bá Nha?

Nếu như là Lý Mật tại đây, khẳng định vừa muốn ồn ào đi lên.

Thổ địa đồng dạng đầu đầy hắc tuyến, lau một phen mồ hôi lạnh trên trán, đối cà rốt yêu nói, “Nhanh lên đi đem hắc bạch Nhị tiểu tử gọi tới, cho dù có chút không thể động, cũng muốn một lần nữa an bài hàng đơn vị, không cho chúng lớn mạnh dần a.”

Cà rốt phi thường đồng ý mà gật gật đầu, nhin không được phun tào nói, “Ta khát, cư nhiên nhiều như vậy đều trốn ở lầu dưới ký túc xá nữ sinh, ni mã... Còn có ô mội y nữ sinh ngủ đông, người xác định này đó thật là oán linh, không phải sắc linh? Tu luyện tới đều có thể thực thể hóa, cư nhiên là vì làm này chuyện loại.”

Thổ địa ngượng ngùng mà áy náy nói, “Ai nha nha, đã làm phiền người.” Vốn là mời người ta làm khách, kết quả... Ai, không đề cập tới cũng thế.

Loại sự tình này hoàn toàn trách không được Khúc Y Nhiên, là A đại hàng năm quản lý không khoa học.

Cà rốt yêu ngược lại nói, “Không có việc gì, ta hiểu, trước kia ta bên kia cũng không sai biệt lắm đi, luôn luôn vài cái đồ ba gai như vậy, bất quá số lượng đối với người có ít hơn.”

Đầu năm nay, yêu cũng muốn đi theo duy trì thế giới hòa bình, không có biện pháp, thiên thượng có thể phái quân sự xuống dưới thật sự quá ít!

Tiên quân thượng tiên hạ phạm bắt cướp, noi theo trong kịch truyền hình chuyển thế đầu thai, còn có cả ngày sẽ luyện đan cái gì cũng không quản... Tiêu cực lẫn công... Cái gì cả ngày trang điểm... Một cái so với một cái càng không làm việc đàng hoàng.

Khúc Y Nhiên nắm chặt quả cầu bằng ngọc, ngay tại phía tây ký túc xá nữ sinh, cùng quỷ nhóm khai hội toạ đàm.

Số lượng nhiều lắm, vô pháp lắng nghe hết tiếng lòng một đám, chỉ có thể tạm thời hiểu biết ý kiến đại bộ phận nhóm linh, là đi hay là lưu? Lưu lại... Không thể lưu nhiều lắm, không thể đả thương người hại nhân, không thể tái trộm quần lót nữ sinh...

Đi, đều cùng hắc bạch nhị sử đi, y một cái linh môi sư nhỏ nhỏ lập tức cũng vô pháp chỉ dẫn oan hồn nhiều như vậy.

Kết quả đầu, thực hiển nhiên, toạ đàm chút không thành công a, rất nhiều linh chưa đủ đại lưu, không nên cùng Khúc Y Nhiên một mình nói chuyện, “Đại sư, ngài cho ta xem tay đi!”

“Đại sư, sắc mặt phi phạm, ta cho người xem nhìn tay đi!”

“Đại sư, ta có oan tình a!”

“Đại sư, ta không ăn trộm quần lót trộm nội y?”

“Đại sư, người xem ta... Có phải hay không gần đây ấn đường ta biến thành màu đen, nhiều tai nạn a?”

“Đại sư, cầu ngài, thu tiểu nhân đi, tiểu nhân sẽ ẩm giường, tiểu nhân còn có thể giúp tác giả tạc mao không mạo phao lặn xuống nước!” Nhiều thực dụng ,tiểu nhân vật a!

“Đại sư...”

“Đại sư...”

Khúc Y Nhiên có chút cứng ngắc mà xoay người, lui ra phía sau, chút nào không do dự mà tránh ở mới vừa vừa đuổi tới đích hắc bạch nhị sử phía sau, “Cấp mọi người xem tay cùng sự liền kính nhờ hai vị .”

Hắc bạch nhị sử tử cá mắt, “... ..”

Khúc Y Nhiên, “... ..” Giống như nói sai nói .

Sửa chữa một chút, “Là siêu độ đại gia liền kính nhờ hai vị .”

Hắc vô thường mặt không đổi sắc mà gật gật đầu, bắt đầu kiểm kê nhân số, mà bạch vô thường lại cười tủm tỉm mà nhìn chăm chăm Khúc Y Nhiên, ánh mắt không tha, giống như nhìn thấu tới rồi, mà càng xem hướng sâu , tươi cười bạch vô thường dần dần rút đi, trở nên như có điều suy nghĩ.

Thật lâu sau, mới tự nói nói, “Thôi, coi như là làm việc thiện tích đức .”

Khúc Y Nhiên, “? ? ?”

Bạch vô thường cũng không quản hấn hiểu cùng không hiểu, thẳng nói rằng, “Về sau, lượng sức mà đi, còn có... Quên đi, người chỉ cần nhớ rõ, vì mình lo lắng một chút đi.”

“Ồ.” Khúc Y Nhiên cái hiểu cái không gật gật đầu, lời nói bạch vô thường làm cho y hồi tưởng lại tổ phụ.

Có thể đọc nhân tâm chỉ có bạch vô thường, “... ..”

Ngoài ý muốn bị người so với vì tổ phụ.

Bên này làm ầm ĩ đến quá lớn, môn thần cũng rất nhanh chạy trở về, mọi người đồng tâm hiệp lực hạ, cục diện rối rắm rốt cục bãi bình .

Bạch vô thường trước khi đi đối với Khúc Y Nhiên nói, “Nguyệt lão cho ngươi một tờ giấy? Sớm làm mở ra nhìn xem, sớm làm quyết định.”

“A?Ồ.” Có chút quan chức tổng thích thừa nước đục thả câu, Khúc Y Nhiên sớm đã thành thói quen, cho nên cho dù không hiểu cũng không có hỏi cái gì.

Cuối cùng một con quỷ ôm đùi Khúc Y Nhiên ý đồ cầu bao dưỡng cũng bị mang đi đầu thai , loại tình huống này vô luận ném đến nơi nào đều là cái vấn đề lớn, còn không bằng sớm bị địa phủ thu đi, không nghĩ đầu thai, đi hỗn phần cơm ăn cũng không sai.

“Vù vù, rốt cục kết thúc.” Khúc Y Nhiên nhu liễu nhu buồn ngủ đích hai mắt, thực hao phí linh lực... Thật muốn hiện tại liền nằm xuống ngủ... Thật muốn... Ngủ...

“Y Nhiên? !”

Đường Bá Hộ kinh hô rất lớn, chính là Khúc Y Nhiên lúc này lại cái gì cũng nghe không rõ, té trên mặt đất liền ngủ.

59. Chương 59

Vừa mới tỉnh lọc một con nữ linh, lúc này lại dẫn rất nhiều linh, tiêu hao rất nhiều tinh thần lực cùng linh lực, kiên trì đến cuối cùng mới ngủ đã xem như thập phần không dễ dàng .

Bất quá địa điểm ngã xuống thật sự có chút..., tại phía tây ký túc xá nữ sinh, một cái góc nhỏ khuất bên trong , học sinh bình thường hiếm khi từ nơi này đi ra , chủ yếu là vì con đường này âm trầm không nói, nhưng lại thực xa.

Chính là hiếm khi... Cũng không phải toàn bộ, đích xác có người từ nơi này đi ra .

Đại khái, này hết thấy cũng là do thiên định.

Phương Thiên Trác đi quán cơm về vừa lúc thấy được một màn Tiểu Tùng Thử mất đi ý thức ,rồi ngã xuống bên tường, hần vội vàng vội vội đem gối to xách ở cánh tay nhanh chạy qua đem Khúc Y Nhiên ôm lên.

Lại ngại đồ ăn vướng bận mà vứt một bên , làm cho đầu Khúc Y Nhiên gối lên bờ vai của hần , ôm người hướng ký túc xá nam sinh trở về.

Hần tự nhiên nhìn không tới, không trung có một bạch y linh lo lắng, cùng một bàn tay nắm chặt, chuẩn bị thời khắc ứng đối hết thấy đột phát.

“bạn cùng phòng của Y Nhiên? Kia hần là không có việc gì.” Đường Bá Hổ nhăn châu – xoay động, lại có chút nghi hoặc nói, “Hần vì cái gì từ nơi này đi ra ?”

“Không rõ ràng lắm.” Giáo chủ cũng nhận ra Phương Thiên Trác sáng lạn dương quang kia, chính là châm tuyền trong tay cũng không có thu hồi đi, như trước giáp tại khe hở, một khi có tình huống, lập tức phóng ra xử lý.

Phương Thiên Trác vững vàng ôm Khúc Y Nhiên đột nhiên cảm thấy sau lưng một trận âm lãnh, khơi dậy một mảnh da gà, vì thế bước nhanh hơn, như sao băng ôm Tùng Thử chạy vội về phòng ngủ.

Hai linh tự nhiên là một đường đi theo về phòng, quan sát nửa ngày, phát hiện thiếu niên nơi khác tới cũng không có bất luận hành động “Gây rối” gì (?), vì thế giáo chủ tạm thời về ngọc, mà Đường bá hổ lại ở đó , tiếp tục quan sát tình huống.

“Y Nhiên? Tỉnh tỉnh.” Phương Thiên Trác đem người thả ở tại trên giường sau, bắt đầu thử đánh thức y.

Bất quá người ngủ thật sự chìm, thật sự là dị thường chìm, vô luận là nắm mặt vẫn hay là chống nạnh cong ngựa, đều không có dấu hiệu tỉnh lại.

Phương Thiên Trác giằng co nửa ngày, cuối cùng hoàn toàn bại bởi Tiểu Tùng Thử vù vù ngủ.

Có chút rầu rĩ mà nắm cái mũi nhỏ của Khúc Y Nhiên, Phương Thiên Trác bất đắc dĩ thở dài, “Người nói người, như thế nào lại đột nhiên hôn mê? Thân thể kém thành như vậy, khó trách như vậy gầy, buổi sáng ngày mai nhất định không thể để cho người chỉ ăn hai cái bánh bao một chén cháo , tối thiểu nếu nhiều hơn một cái bánh bao một cây lạp xườn.”

Cho dù bị chà đạp, Khúc Y Nhiên lại vẫn là ngọt ngào ngủ, ánh mắt Phương Thiên Trác trầm xuống, ngón tay dần dần di động xuống dưới, ngón tay khô ráo còn có chút thô ráp nhẹ nhàng tư ma trên làn môi y , “Ngu ngốc, Khúc Y Nhiên.”

Vô luận đối mặt ai đều tựa hồ không có bất luận cái gì phòng bị, vô luận đối mặt chuyện gì đều sẽ đầu nhập toàn bộ còn thật sự cố gắng... Người này tuyệt đối là một người mâu thuẫn, y không cố ý lại thập phần chói mắt, y không tiếng động mà bừa bãi, lệnh người ta không thể chán ghét...

Dừng cương trước bờ vực, có thể lặc trạ sao?

Trong không khí vang lên một tiếng thở dài, Phương Thiên Trác buông đôi môi bị hần ma sa phiếm hồng ra, xoay người về tới trên giường của mình, nhắm mắt dưỡng thần .

“Ồ! Không đúng! bánh bao của ta còn bị ta ném ở dưới lầu !” Hần lăn lông lốc lại từ trên giường đi xuống , vội vã mà mang giày chạy ra ngoài.

Đường Bá Hổ vẫn luôn nhìn chăm chú vào bóng dáng Phương Thiên Trác chạy ra, “ Đông Phương, ta thiếu chút nữa đã nghĩ gọi người đi ra .”

“Ân.”trong ngọc , Đông Phương Bất Bại thần nhiên đáp.

“Hiện tại không có việc gì , phốc —— cho dù thực sự, buồn rầu không phải chúng ta.” Đường Bá Hổ đột nhiên nghĩ tới đôi mắt hắc , hắc cùng quốc bảo giống nhau cùng gương mặt ai oán của ca ca, tươi cười trên khóe miệng từ từ mở rộng.

Tùng Thử ca ca trong phòng tổng giám đốc xem văn kiện bỗng dưng đánh cái hắt xì vang dội , thành công đưa tới tổn hại hữu trêu chọc, “U, ai vậy nhớ người đâu?”

“Người cảm thấy đâu.” Khúc Lăng Phong sắc mặt lạnh lùng thản nhiên, trong mắt lại hiện lên một tia nhu tình.

Lâm Phong bị dọa đến không nhẹ, bả vai run rẩy, có chút không dám tin tưởng mà thăm dò nói, “Ta nói Phong a, người cũng, nhưng đừng như vậy luẩn quẩn trong lòng a, thật sự là Khúc Y Nhiên cái kia tra... Khụ khụ... Hảo hảo? Ân, hảo hảo , đừng trừng ta ... Ta sai lầm rồi còn không được sao...”

60. Chương 60

Lâm Phong nội ngữ đầy mặt mà quay đầu, xem ra người nào đó tiến sừng trâu thật sự đi không được .

“Phong a... Ta nói...”

“Cái gì đều đừng nói nữa.” Khúc Lăng Phong đánh gãy lời của hắn, khép lại văn kiện, đứng lên, hai tay chống bàn công tác, thần sắc kiên định mà nhìn xuống hắn, “ Chuyện tình ta quyết định, cho tới bây giờ cũng sẽ không dễ dàng thay đổi.” Trừ phi là đệ đệ bài xích, kháng cự.

Không oán, không hối hận, chỉ vì là y.

Nhìn đôi mắt hạnh phúc của hắn, Lâm Phong chỉ biết, người nào đó là nếm tới ngon ngọt rồi, càng nói không chừng đã muốn chiếm được đáp lại, mới có thể như thế kiên quyết.

“Được rồi được rồi, các người lo liệu việc vui đến lúc đó nhớ rõ mời ta ăn kẹo đường.” Lâm Phong kéo kéo khóe miệng, thua ở khí thế ngu ngạo bài lờ lờ của Khúc gia đại ca.

Đồng tính luyện ái không có gì dọa người, tính hướng thứ này có đôi khi vô pháp khống chế; nhưng là không chỉ có là đồng tính luyện ái còn thượng liễu đệ đệ chính mình ... Lăng Phong a, người quả nhiên ra tay bất phàm.

Không lên tiếng thì thôi, một lần hù chết một mảnh.

Kỳ thật, người nào đó còn vì trạng thái nửa người dưới mà chiến đấu hăng hái .

Khúc Y Nhiên cũng không có hoàn toàn đáp lại tình cảm của hắn, cũng không kháng cự thân cận, chính là hữu tình, cũng có điều cố kỵ.

Về phần cố kỵ là cái gì, Khúc Lăng Phong đại khái có thể đoán được một ít.

Trừ bỏ nhân tố gia đình , còn có một chút đặc biệt gì đó.

Khúc Y Nhiên ngủ say, trong mơ sinh bất an cũng không phải một lần hai lần , cho nên lúc này đây, khi hắn lần thứ hai nhìn đến thời điểm “Chính mình” bị người phân cách cắt miếng, đã không có luống cuống như lần đầu tiên, trấn định tự nhiên mà phiêu ở trong góc vậy xem hiện trường.

Có một số việc, là đã từng, không phải hiện tại.

Cho dù khiếp sợ, phẫn nộ, cũng không thể thay đổi cái gì, còn không bằng bình tĩnh quan sát một ít chi tiết, tranh thủ tại phương diện đó có điều đột phá, tránh cho bôi cứt đã từng diễn ra lần thứ hai phát sinh.

Lần này, Y như trước không có thấy rõ ràng ba nữ nhân trong mộng có Trác Thiên Nhã hay không , lại ngoài ý muốn thấy được khối đá khiến tính tình “Khúc Y Nhiên” đại biến.

Cái này kiểu dáng... Không phải...

“Nguyên lai... Lại là như thế này...” Y đại khái có thể hiểu được hết thảy đối phương đã từng làm.

Khúc Y Nhiên là Khúc gia lão Nhị, lại so với lão Đại đã có nhiều sủng nịch, có thể nói là trung tâm hai nhà Khúc Đường thân phận trọng yếu, tuổi lại, vừa nhỏ, dễ gạt gẫm, xuống tay trên người hắn quả thật phi thường dễ dàng, lại có hiệu quả.

Khúc gia đại ca năm đó đã bị người tính kế tới nước ngoài, Khúc Y Nhiên chính là tiêu hủy luận văn bản thảo của ca ca, nhưng Khúc Lăng Phong bị treo máy không phải Khúc tóc vàng làm ... Mọi việc còn có rất nhiều, Khúc Y Nhiên rõ ràng bị người lợi dụng .người khác mặc kệ , phải là Khúc Lăng Phong ,người chí thân mới có hiệu quả .

Mà Khúc Y Nhiên, tự nhiên là chọn người như một.

Người ở nước ngoài, nước xa không cứu được lửa gần , khi Khúc gia đại ca ở nước ngoài biết được chuyện tình trong nhà, muốn hợp lại mọi người , cái gì đều chậm.

Tin tức bị phong tỏa đứng lên, đợi hết thủy bụi bậm lạc định mới có thể giải phong, hẳn thậm chí không biết đệ đệ mình không nhìn mặt , cũng đã bị độc thủ giết hại.

Chính mình một tay dốc sức làm tập đoàn để quốc phân bố ở nước ngoài, ở quốc nội cũng là không có liên hệ gì..

Đây là kế hoạch tỉ mỉ nhiều năm , đối phương sở dĩ có thể kiềm chế nổi lòng ẩn nhẫn chịu khổ đợi thời cơ nhiều năm như vậy, chủ yếu có một phần nguyên nhân là lực lượng có hạn.

Nếu sớm có thực lực, như vậy vô luận là tại thương trường hay là đang chính trị quan trường, cũng có thể cho hai nhà Khúc Đường bị thương nặng.

Chính là, nhưng không có.

Đẩy ra mây đen, nhìn đến vẫn là mây đen.

Còn có rất nhiều nhiều điểm đáng ngờ, Khúc Y Nhiên là linh môi sư, không phải làm trinh thám, bắt quá... y nhưng có thể cùng trinh thám chết rồi câu thông.

Đương nhiên, không đến vạn bất đắc dĩ,y không muốn đi quấy rầy đã người muốn ngủ yên.

Chính là hiện tại, y thật sự phi thường nghi hoặc khó hiểu, “Nhà của chúng ta đến tột cùng đã làm chuyện tình gì thương thiên hại lí, làm cho đối phương ghi hận trong lòng như thế, thậm chí không tiếc hết thủy đại giới hủy diệt?”

Khúc Y Nhiên chậm rãi mở mắt, kết quả ánh vào mi mắt, cũng là gương mặt đỏ lên của Phương Thiên Trác.

“Sớm?” Mới vừa tỉnh ngủ Tiểu Tùng Thử quả thật thực gốc, khuôn mặt màu hồng, mắt đầy nước.

Phương Thiên Trác, “... ...”

Nhất thời có chút dở khóc dở cười nhìn người nào đó mơ mơ màng màng.

Hắn xuống lầu tìm được túi bánh bao rồi, trở về liền phát hiện người ở trên giường ôm gối đầu ngủ say tựa hồ mơ thấy cái gì không đồ tốt, nhấn chặt mày lại, lặp lại nhích tới nhích lui, trong miệng tựa hồ còn lẩm bẩm.

Phương Thiên Trác khinh thủ khinh cước đi tới trước giường Khúc Y Nhiên, bánh bao để ở một bên, vừa định ngồi xổm nghe một chút y đang nói cái gì.

Kết quả chân vừa trượt, trọng tâm thân thể không xong, vừa lúc đặt ở trên người Khúc Y Nhiên ... Càng bị kịch chính là, Khúc Y Nhiên vừa lúc đó mở mắt.

Hắn thật giống như làm rất nhiều chuyện xấu thần tình đồ bưng, đang chuẩn bị khái nói lấp ba mà tìm lý do mở miệng giải thích, kết quả đối phương ngốc hồ hồ địa chủ động đối hắn nói một chữ, “Sớm.”

Sớm cái gì sớm a?

“Không còn sớm.” Phương Thiên Trác rất nhanh đứng dậy, lau mặt một phen, cố gắng bình ổn tìm đập nhanh.

Khúc Y Nhiên nhu liệu nhu ánh mắt, nhỏ giọng hỏi, “Mấy giờ ?”

“Đều năm giờ hơn.”

“Năm giờ hơn? Sớm như vậy? Còn không có đi học đâu, ta đây ngủ tiếp một lát.” Vì thế người lại ngã xuống.

Phương Thiên Trác phát điên, “Là năm giờ buổi tối, không phải buổi sáng năm giờ hơn a , thân! Người ăn cơm chiều sao? Uy —— chớ ngủ!”

Kiên trì, hoàn toàn có thể dùng để hình dung bộ dạng giờ này khắc này của Khúc Y Nhiên.

Bất tỉnh nhân sự đều có thể đem người khác gây sức ép đến, Tiểu Tùng Thử quả nhiên vô địch ! Đường Bá Hổ cười tủm tỉm mà vuốt cằm, xem ra... không cần lo lắng .

61. Chương 61

Tiểu Tùng Thử việc ngủ vô địch, vừa ngủ thì tới sáng thứ hai.

Ngủ đến no, Khúc Y Nhiên cảm thấy mỹ mãn đứng dậy chuẩn bị đi rửa mặt cũng vừa vặn gặp Phương Thiên Trác từ phòng tắm đi ra “Người sinh bệnh ?” Khúc Y Nhiên thấy sắc mặt hắc mắt mất tự nhiên ửng hồng, liền hỏi.

“Người mới sinh bệnh đó!” Người nào đó giấu đầu lòi đuôi, sắc mặt càng thêm đỏ lên, thanh âm cũng so với Khúc Y Nhiên cao 8 độ, rõ ràng là có vấn đề.

Khúc Y Nhiên sai lệch nghiêng đầu, không rõ.

Phương Thiên Trác ngạo kiều uốn éo đầu, phát tay áo tử đi rồi, đỉnh não đều nhanh mạo khói trắng .

Hai người buổi sáng theo lý là đi quán cơm xếp hàng, chính là đi ở trên đường nhỏ thông qua quán cơm, tầm mắt Phương Thiên Trác luôn hữu ý vô ý xuống phía dưới ngắm , sau lại rõ ràng ỷ vào ưu thế thân cao, quang minh chính đại đánh giá Khúc Y Nhiên “Không hề cảm giác”. Khuôn mặt nhỏ nhắn không công không nộ, mắt to đen láy, so với hoa khôi Trương Viện Viện phần trát đầy đẹp hơn nhiều .

Trên người không có mấy thịt , người thực gầy, ôm lấy đến cũng rất thoải mái, Thụy nhan mơ hồ khi ngủ lại mê người thật sâu ...

người yêu cỡ nào hoàn mỹ ... Chính là... Y cô tình là nam sinh a!

Vẫn là bạn cùng phòng của mình .

Phương Thiên Trác vì ý tưởng của mình mà xanh mặt, vô luận là theo phương nào, hẳn đều không thể động tâm đích.

Cho dù có thể làm đồng tính luyến ái, người kia cũng tuyệt đối không thể là Khúc Y Nhiên. Huống chi, hẳn cho tới bây giờ sẽ không đối với tính hướng mình sinh ra bất luận cái gì nghi hoặc, cho tới nay, hẳn đều là chấp nhất với muội tử mềm mại, như thế nào sẽ đột nhiên đã cảm thấy một cái nam sinh nhìn tốt lắm? Ôm lấy rất tốt?

Lộn xộn ... Hoàn toàn lộn xộn .

Phương Thiên Trác che ánh mắt, thật sự quả không được tầm mắt tổng hướng bạn hữu mà nhìn , như vậy liền rõ ràng che khuất đi. Người này, nói cái gì đều không thể.

“Người sẽ đâm vào cây đó .” Khúc Y Nhiên khó hiểu vỗ hắt một phen, có người nào đi đến nửa đường đột nhiên đem ánh mắt mình che lên?

Phương Thiên Trác lúc này như ở trong mộng mới tỉnh, “A! Đây không phải là còn chưa tỉnh ngủ sao, vậy chết người.”

Nói xong còn làm bộ đánh ngáp một cái, duỗi người lại đầm lưng, chính là chống lại cặp con ngươi đen kia giống như không hề gợn sóng kia , hẳn cảm giác mình bị đối phương nhìn thấu .

Không có khả năng ... người này ngốc lại trì độn gì đó, như thế nào sẽ biết?

Phương Thiên Trác nhếch miệng cười, tự giấu chính mình nghĩ nhiều, có chút buồn bực mà nhuyển nằm úp sấp khoát lên trên vai Khúc Y Nhiên, đem đại bộ phận lực đạo trên người đều đặt ở Khúc Y Nhiên, “Sáng nay đừng uống cháo, ăn?”

“Ăn? Quán cơm có cháo rất tốt.” Dạ dày không tốt, bữa sáng uống cháo không thể tốt hơn, vì cái gì không uống?

“Khụ, được rồi, người uống cũng đúng.” Phương Thiên Trác không có trì hoãn mà thua dưới ánh mắt đối phương, nháy mắt sửa lời nói, “Vậy ăn vài cái bánh bao đi, mỗi ngày ăn ba cái, cũng không bằng... Khụ, bạn gái trước kia của ta”

“Ồ.”

Khúc Y Nhiên gật gật đầu, chống một con quái vật lớn đi tới quán cơm.

dưới sự thúc giục mãnh liệt của Phương Thiên Trác, Khúc Y Nhiên mua bốn tiểu bao tử... Một chén cháo ngô, một món ăn sáng...

Phương Thiên Trác = khẩu =

“Liền mua nhiều thêm một cái?”

“Này cũng không nhất định có thể ăn hết đâu.”

“... ..” Được rồi, hoàn toàn bại bởi dạ dày của y, “Khó trách người gầy như vậy, vóc dáng cũng không cao.”

Khúc Y Nhiên nheo lại ánh mắt, “Ta vóc dáng thấp, nhưng tổng không giống tên cao kều nào đó, đi một chút còn đem ánh mắt che đi.”

“Khụ, ta đây không phải là...” Không nghĩ muốn nhìn người sao.

“Người muốn nói mình so với cột điện cao hơn nữa?”

“Thiết... Ăn cơm ăn cơm, trong chốc lát điểm danh lại đến muộn.”

Khúc Y Nhiên yên lặng cúi đầu uống cháo, nhìn hẩn nhiệt tình tăng vọt, thật sự không đành lòng nói cho hẩn biết, đệ nhất lễ khóa chính mình muốn đi hội học sinh, mà Ngụy Tấn cũng bởi vì trong bệnh viện không đi ra đâu, cho nên... Hôm nay ứng phó một vị giáo viên chuyên môn thích điểm danh ba cái tên bọn họ chỉ có một người là Phương Thiên Trác.

Chủ yếu là ba người ngồi cùng một chỗ, khi đi học thích nói chuyện phiếm, đương nhiên, người nói chuyện phiếm kỳ thật chỉ có Ngụy Tấn cùng Phương Thiên Trác, Khúc Y Nhiên là người bị hại, bị liên lụy mỗi lần cũng muốn bị giáo thụ điểm danh.

Không có biện pháp, y ngồi ở giữa hai người, vị trí quá mức rõ ràng.

Vì thế, thời điểm Phương Thiên Trác thấy Khúc Y Nhiên cùng hẩn vẫy tay từ biệt, trợn tròn mắt... Thượng lễ khóa, nội dung hoàn toàn không ôn tập, khóa tiếp theo cũng không chuẩn bị bài, cái này thậm chí, sẽ bị cái kia giáo thụ điểm tử!

Mà Khúc Y Nhiên chuẩn bị đi hội học sinh đi đến nửa đường, ngoài ý muốn bắt gặp phó hội trưởng Đường Hiên hội học sinh mất hồn mất vía.

“Học trưởng sớm.”

“Niên đệ, ô ô...” Đường Hiên một bộ dáng cuối cùng gặp được thân nhân, nội ngư đầy mặt mà hướng Khúc Y Nhiên phác qua đi, “Ô ô ô, nhưng tính có người đến đây.”

Lão nhân Hội học sinh cũng biết hội trưởng nhà bọn họ có điểm tật xấu, bọn hẩn cũng theo thời gian mà đến, cũng chỉ có kẻ giống Khúc Y Nhiên như vậy cái gì cũng chưa thăm dò mới dám mời vào hội.

Lần này bởi vì Dương Tiêu không ở trường học, phó hội trưởng Đường Hiên chủ trì, chìa khóa văn phòng tổng cộng hai thanh, hội trưởng một, phó hội trưởng một.

Ngày hôm qua chàng vạng còn sử dụng văn phòng, chính là thời điểm Đường Hiên tới sớm mở cửa lại phát hiện... Văn phòng một mảnh hỗn độn.

“Học trưởng, làm sao vậy?” Khúc Y Nhiên bị hấn lặc đến mau tức giận, này thể trọng phó hội trưởng như thế nào so với Phương Thiên Trắc còn ...?

Đường Hiên mắt nước mắt lưng tròng run run nói, “Nháo, chuyện ma quái , ô ô ô... văn phòng có chuyện ma quái !”

Khúc Y Nhiên, “... ..”

Khụ, tiếng gió quá lớn, y giống như nghe lầm .

Năm phút đồng hồ sau, Đường Hiên rốt cục khóc đủ, luôn cột nải không chính hình người ,nguyên lai sợ quỷ như vậy.

Khúc Y Nhiên cười khê, lại bị Đường Hiên giận trừng.

Mắt mặt ném đến tân nhân này , ai... Làm ụ tín học trưởng hoàn toàn mất !

“Không cho cười .” Đường Hiên hung ba ba.

“Ha hã, hảo.” Khúc Y Nhiên lại hảo tính tình gặt đầu nói.

Đường Hiên, “... ..”

Trải qua một phen giải thích của phó hội trưởng, Khúc Y Nhiên cuối cùng rõ ràng tình huống văn phòng học sinh.

Ngày hôm qua đến chàng vạng nòng cốt hội học sinh cùng thành viên bộ tuyên truyền còn ở trong phòng làm việc cùng nhau để bố trí bảng tin, thảo luận sẽ chạy đến đã khuya.

Bởi vì người thứ nhất có chìa khóa đang mất dầy ở bệnh viện, vài ngày cũng không chịu trở về, rất nhiều công tác hội trưởng phải làm đều dừng ở hấn trên vai phó hội trưởng.

Kiểm tra tốt báo tuần, lại đem bảng tin mọi người hoàn thành thẩm tra một phen Đường Hiên mới rời văn phòng.

Chính là sáng ngày thứ hai đến... Lại phát hiện..., bảng tin tối hôm qua thiết kế hảo cũng tốt, đều bị phá hư đến vô cùng thâm, đèn chột lóe chột lóe đặc biệt kinh tởm.

Chỗ này không phải mới xây , văn phòng là từ phòng dụng cụ cải biến , trong phòng không cửa sổ, cửa ra vào lại chỉ có một cái, ngọn đèn hôn ám lại lóe đem Đường Hiên dọa sợ, người nào phá hư?

Cửa còn khoá, chẳng lẽ là đi cửa sổ vào?

Nhưng phòng không có cửa sổ a!

“Ô ô ô, hoa cũng bị phá hư ! Lại nói lớn mật như vậy ? Tổng cộng liền hai cái chìa khóa, ta một, tử Tiêu một, hấn còn tại trong bệnh viện ôm Ngụy Tấn không rời giường đâu, ta đây đem cũng không ai động a...”
Tối khùng bố chính là, khi đóng cửa còn khóa lại !

Cửa ban công không có cái chìa khóa căn bản không được , mà còn là khóa phòng trộm.

Trời ạ, nhất định là chuyện ma quái! Này quỷ còn huyền không hung!

Nghĩ đến đây, Đường Hiên lại co rúm lại thành một đoàn, chui vào trong ngực Khúc Y Nhiên run rẩy không chịu đi ra, mà lúc này vừa vặn vài cái thành viên hội học sinh tới rồi sẽ thấy một màn như vậy ... Nhất thời, tập thể quay đầu, còn vô lương mà đã khởi ha ha.

“Ai nha nha, hôm nay không sớm sợ là khai không được.”

“Khó trách Đường phó tổng ồn ào cùng với Tưởng tả cướp người đâu, nguyên lai là mị như vậy?”

“Ha ha ha, Hiên ca tiểu tức phụ thật tốt chơi, Trạng Nguyên chúng ta quả nhiên khí phách mười phần, thật không có nhìn ra còn có tiềm chất cường công!”

“Người cô lậu quả văn đi...”

“Cũng không phải là...”

“Này, đều trở về! Còn không có hợp đầu!” Đường Hiên nổi trận lôi đình, hấn tiểu tức phụ chỗ nào? Lão tử rõ ràng mới là cường công!

“Ô ô, chúng ta cái gì cũng sẽ không nói, Hiên ca, chúc người hạnh phúc ha.” Vài người không thèm để ý mà hướng hấn xua tay, dưới chân lại chạy so với con thỏ còn nhanh.

“Ta kháo! Là chuyện ma quái!”

“Tốt lắm tốt lắm, người bình tĩnh.” Khúc Y Nhiên thuận thuận vuốt lại mớ tóc tạc lên của hấn, Đường Hiên hoàn toàn không có kiêu ngạo, ủ rũ thành tiểu tức phụ.

“Vì thế... Hôm nay sớm sẽ khai không được, hội trưởng truy thê đi bệnh viện, phó hội trưởng khó dần nổi chủ động yêu thương nhưng nhớ... Ta một cán bộ đều vội vàng đâu, Tưởng tả nói, để tổng kết, buổi chiều tan học về sau mở cuộc họp lại.”

Một truyền mười, mười truyền một trăm, một thế hệ bát quái mới ra đời, làn gió rất nhanh thổi quét toàn bộ vườn trường.

Lúc này, Khúc Y Nhiên cầm cái chìa khóa của Đường Hiên đã muốn mở cửa ban công ra, trong phòng quả nhiên hỗn độn một mảnh, dấu vết trên bàn quả thật giống Đường Hiên hình dung, không giống sợ hãi. “Học... Niệm đệ... trong sạch của ta đều hủy trên người của người, vận mệnh của ta nhờ người a, chúng ta trở về đi, ô ô, nhanh lên trở về đi!”

“Vậy người đi về trước đi, ta một người ở lại.” Khúc Y Nhiên phi thường lý giải mà nói, thế gian này có thể tiếp thu người chết thành linh vốn là không nhiều lắm, sợ quỷ lại chỗ nào cũng có, cũng không ngạc nhiên.

Chính là Đường Hiên tạc mao lại nổi lên, tuy rằng ôm cánh tay Khúc Y Nhiên tay còn đang run rẩy, sống lưng động lòng người lại thẳng thắn không ít, “Không được! Tại sao có thể để học đệ ở nơi quỷ quái này?”

Nếu là hấn đi trước, dọa người a! mặt mũi Học trưởng ở đâu, chỗ nào!

Khúc Y Nhiên thấy hấn phá lệ kiên trì, cũng không nói thêm cái gì, chính là còn tiếp tục thật sự mà đánh giá mỗi một dấu vết phá hư chung quanh.

“Y Nhiên, xảy ra chuyện gì? Chuyện ma quái?” Đường Bá Hổ hỏi.

Khúc Y Nhiên lại chính là cười cười, “Không phải.”

Nơi này, là phòng ngủ của một vị khách tính tình không tốt thôi.

62. Chương 62

Chúc Cửu Âm, đúng là chúc long trong truyền thuyết, tính tình cực kém lại thích ngủ.

Tình hình chung là, địa điểm là ngủ cố định của Chúc Cửu Âm thiên về vị trí phía nam, chúc long triển khai long thân khổng lồ của hấn, đuôi rồng, toàn bộ tỉnh Tứ Xuyên vừa mới có thể trở thành giường thiên nhiên của chúc long đại nhân.

Bất quá gần đây, Tứ Xuyên kia thật sự có chút sảo. Long tộc bên trong bận rộn, vài cái đệ đệ hàng năm không gặp mỗi ngày chạy tới địa điểm ngủ cố định của Chúc Cửu Âm lủ rủ gọi hấn quay về Nhận sơn làm tộc trưởng, làm cho chúc long hắc mắt vài ngày, rốt cục không thể nhịn được nữa mà vứt bỏ nơi ở nhiều năm, phi thân đi tới phương bắc.

Tìm nửa ngày, cuối cùng lựa chọn rút xuống tại S thị.

Không có thói quen ngủ bờ biển, thành nhỏ thị lại dung không nổi thân hình quái vật lớn của hấn, vì thế, tìm thành thị phương bắc của tỉnh L.

Mà hàng năm chỉ ở Tứ Xuyên, chúc long không hiểu rõ giá thị trường S thị đem vị trí vùi nước trát ở ở chỗ sâu trong A đại.

Bởi vì phong thủy phụ cận không tồi, hẳn ngược lại không quan sát nơi này là trường học ,nhà xưởng.

Bất quá hiện tại hẳn hối chết, còn chưa ngủ an ổn đâu, đỉnh não sảo nổi lên tiếng huyền não so với nhóm đệ đệ mình càng làm người đau đầu .

Hơi chút run rẩy vùi nước, phòng làm việc đã muốn bị phá hư đến không thành bộ dáng .

Khúc Y Nhiên kiểm tra hư hao ,bàn cùng số lượng đèn treo, ngô... Máy chiếu cũng rụng nước sơn , da tường cơ bản đều rụng hết, còn có điện thoại, dây chặt đứt, tài liệu cùng bảng tin trang báo đều hoàn toàn thay đổi .

Cho dù đối phương là một con long, tính tình không tốt ,bút trưởng này chính mình cũng muốn đại biểu hội học sinh hảo hảo tính.

Lúc này không phải ký túc xá nữ sinh, không cần người khác hỗ trợ tưới nước , Khúc Y Nhiên chính mình cầm thùng ô doa, tìm kiếm dấu vết mất thường không thể nhận ra long lân, dường như không có việc gì mà rút đi lên.

“Hôm nay thời tiết không tồi a.”

Đường Hiên bị hành động của y biến thành không hiểu ra sao, cả người vô lực mà tựa vào bên tường, không được cầu xin nói, “Đi nhanh đi đại ca, chẳng lẽ muốn ta quỳ xuống sao? Đừng lại đi xuống , cầu người được không?”

“Không thành.”

“”

Khúc Y Nhiên có chút bất đắc dĩ, xách cổ áo Đường Hiên, đem người ném ra khỏi văn phòng, “Trong chỗ lát sẽ nói cho người biết kết quả.”

Dứt lời, cửa “Thình thịch” một tiếng bị đóng khần.

Đường Hiên đang chuẩn bị tiến lên phản bác cái mũi thiếu chút nữa bị chụp biến, “Người này tuyệt đối là điên rồi, điên rồi...”

Liên tiếp nhắc tới , cũng không dám mở lại cửa đi vào.

Không có Đường Hiên, trong phòng một lần nữa lâm vào hoàn toàn yên tĩnh, Khúc Y Nhiên cầm thùng ô doa rút nửa ngày, sóng không khí vụn vụn đi qua, một tên cả người ướt sũng, bóng người người lệ khí màu đen hiện thân .

Nước này đối linh quỷ hữu hiệu, đối long thật sự không hiệu quả lắm .

Chúc long là bị Khúc Y Nhiên cấp tỉnh, thật vất vả không có tiếng huyền não, trong mộng kiếm tiền đến vui vẻ , kết quả bị người một trận nước tiểu đánh gãy mộng đẹp, tưới đứng lên còn không dứt, nghĩ muốn không nhìn đều không được.

Chúc long tính tình kém, cơn tức lên đây quẫn người ai là ai, làm theo động thủ không tính.

“Nhân loại? Hừ!”

Mắt thấy bóng người tối như mực kia muốn bạo phát, ngọn lửa hoa mỹ chung quanh toàn bộ dương lên, sóng nhiệt bức người, cục diện hết sức căng thẳng, ngay cả Đường Bá Hổ đều thay Tiểu Tùng Thử rơi mồ hôi lạnh, nhưng chính Khúc Y Nhiên lại đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, hướng mõ long hỏa đại mở ra cánh tay tâm, tươi cười không giảm, “7 bàn công tác, 9 ghế dựa, một cái sofa, một bộ điện thoại, nửa cái TV, bản quyền bảng tin, còn có tư liệu tuyên truyền cùng máy , ta cũng không muốn hắc giới, cấp ngũ, lục vạn tả hữu là xong.”

Chúc long, “... ..”

Đường Bá Hổ , “... ..”

Đông Phương bị Đường Bá Hổ gọi tới chuẩn bị cứu tràng, “... ..”

Đường Bá Hổ gãi gãi đầu, “Cái kia... Năm sáu vạn và vân vân...”

Đông Phương yên lặng xoay người, quay về ngọc, xem ra không hẳn cũng chẳng có chuyện gì .

Hỏa cực lớn, chúc long ngay cả long lân đều nhanh dựng lên lại đột nhiên biến sắc, vội vàng phản bác nói, “Này còn không muốn hắc giới? Không có tiền! Nửa TV người đều tính? Cùng điên rồi đi!”

“Thị trường, đồng tẩu vô khi.”

Tiểu thiếu niên ôn nhuận như ngọc đối mặt người nào đó một thân sát khí, khí thế lại chút nào không thua.

Chúc long mặt một khóa, “Chuẩn bị chiết.”

Mới đến phương bắc sẽ rủi ro , không được, năm sáu vạn là nửa năm tiền lương đâu!

Khúc Y Nhiên lắc lắc ngón tay, kiên định lập trường, “Người không chỉ có phá hủy văn phòng, còn hủy đi trong sạch của phó hội trưởng chúng ta.”

Chúc long, “... ..”

Như thế nào còn cả trong sạch !

Ai nói trong giới luật có một cái như vậy, vô luận là thần vẫn là tiên, còn có chủng tộc cùng thần tiên đánh dánh hết thấy, chỉ cần phá hủy phương tiện cùng của công ở nhân gian, hết thấy ẩn giá gốc bồi chiếu, cấp trên còn không chi trả.

Chúc long rời giường khí dọa người, nhược điểm đã có này tất cả mọi người biết đến rõ ràng.

Thích vợ vết của cải, cũng tương đối tham tài.

Làm cho hắn đưa, không bằng khảm hắn mấy đao đi.

“Nguyên lai là cái linh môi?” Long kiêu ngạo thu liễm không ít, lại như trước cao ngạo bất chính ,mắt không thấy người, bất quá là so với người bình thường nhiều chút năng lực, còn có thể thần khí đến chỗ nào đi?”Mau đánh điểm chiết, nghe được không?”

Nhuyễn không được, đây là chuẩn bị mạnh bạo.

Khúc Y Nhiên vẻ mặt lạnh nhạt mà giọng tiểu thùng ô doa, bình tĩnh nói, “Trưởng giới , mười vạn.”

Chúc long, “... ..”

“Người quá tối!”

“Nghe nói nguyệt lão gần đây làm khách bên này.”

“... ..”

Một câu, đem chúc long hoàn toàn nhốt đánh đáy cốc.

Nguyệt lão nếu không tể cũng là người trên, vạn nhất đem công chuyện hắn phá hư của tình thống tới rồi thiên thượng, phạt quá nặng, người này loại quả thực đáng giận chết!

Phạt tiền là nhỏ, bị mấy người ... kia người triền đệ đệ phát hiện hành tung chuyện này có thể to lắm!

“Vô liêm sỉ, dám cùng bản tôn cò kè mặc cả!”

” người mặc cả tựa hồ là người, Long tiên sinh.” Khúc Y Nhiên chớp chớp đôi mắt, cười tủm tỉm mà nói, “Không bằng, chúng ta cụ thể thương lượng một chút đi.”

Tỷ như, giảm điểm tổn thất phí, bồi thường vài cái loạn hồn, phòng ngừa âm dương rối loạn long phân. Thân tượng đá, như vậy về sau linh ở A đại dễ quản lý hơn.

Cuối cùng, giá cả thành giao là tứ vạn, Khúc Y Nhiên một hòn đá bắn hai con chim , đồng thời cũng đáp ứng yêu cầu của chúc long rồi.

“Sắp tới sẽ tìm cho người một có thể tùy tiện chỗ ngủ.”

“Ngô.” Chúc long sắc mặt thối thối, rủi ro không nói, còn mất hai mảnh long lân.

Chúc long bay đi, Khúc Y Nhiên còn không quên hữu hảo nói, “Ha hả, hoan nghênh lần sau quang lâm văn phòng học sinh.”

Chúc long, “... ..”

Mặt hoàn toàn đen, hần đến nữa chính là ngốc tử!

Vì thế, mười phút ngắn ngủn qua đi, Đường Hiên gấp đến độ giống con kiến bò chảo nóng rút cục nghênh đón cửa văn phòng lần thứ hai rộng mở, “Ồ ô, người nhưng tính đi ra .”

Tái không hiện ra hần sẽ đi tìm người phá môn !

“Ân, này cho người.” Khúc Y Nhiên đem theo kinh phí trong tay tới nhét vào tay Đường Hiên, “Tìm cái bàn đi, tường cũng trát phần một chút có phải hay không?”

“Ha?”

Sửng sốt nửa ngày, Đường Hiên mới kịp phản ứng, “Ta khát, người dám nói cho ta biết số tiền này là chỗ nào tới sao?” Vẫn là tân tặc?

Khúc Y Nhiên còn thật sự giải thích, “ trong sạch tổn thất phí của người.”

“... ..”

63. Chương 63

Nói Lý Mật đi theo bên người Trác Thiên Nhã vài ngày , tổng kết ra một câu để hình dung là nữ minh tinh phi thường mâu thuẫn —— quá mức hoàn mỹ, cũng quá mức giả tạo .

Nàng coi như biến sinh hoạt trở thành diễn tập, vô luận là đối mặt trợ lý nho nhỏ hay đối mặt những siêu sao tai to mặt lớn khác, đều bày ra tố chất chính mình tu dưỡng tốt đẹp, còn có tươi cười sớm đã định hình.

Lúc nào cũng khắc cười, tươi cười cũng không đạt đến đáy mắt.

Trừ bỏ phái người cố ý chiếu cố người mới là Hứa Mễ cùng Lưu Lộ, nàng cũng không có hành động đặc biệt khác thường.

Cùng ở sau lưng nàng nhẹ nhàng lâu như vậy, Lý Mật cảm thấy chính mình cũng nên trở về hội báo, một người làm giám thị thật nhàm chán a, sớm biết đem Đường Bá Hổ cũng kéo tới !

“Thôi, đêm nay liền trở về đi, dù sao cũng không có gì.”

Lý Mật âm thầm làm quyết định, bám vào xe Trác Thiên Nhã, vừa thưởng thức cảnh sắc hai bên đường, nhàn nhã hát tiểu khúc.

“A? Nơi này là...” Lý Mật giơ cổ, nhìn đại lâu cao ngất cao chọc trời, “Hiện tại này xã hội phát triển thực tốc độ, thực làm cho không người nào có thể tin.”

Hần khi chết, toàn bộ tỉnh cũng tìm không ra một cái nhà cao tầng như vậy.

mỹ nữ quan hệ xã hội lầu một nghênh đón , trang hoàng điệu thấp cũng không kém xa hoa, này tuyệt đối là đại công ti a! Lý Mật có chút giống người đã nhiều năm chưa đi đến thành phố, đông nhìn một cái tây nhìn sang, Trác Thiên Nhã tới nơi này, hần cũng đi theo mở mắt.

Chính là... Dần dần, hần liền cười không nổi .

Bởi vì hần phát hiện một cái bóng dáng phi thường quen mắt, không phải người khác, đúng là đã từng gặp tại đại hội hoan nghênh tân sinh A đại, Lâm Phong.

Hần lúc ấy lệ bên trong ngực Đông Phương khóc đến đặc biệt thảm thiết, lại không có quên người bên cạnh Khúc gia đại ca.

Lâm Phong tựa hồ là... là bạn tốt của Khúc đại ca ?

Lý Mật gãi gãi đầu, hần dự cảm. không tốt lắm .

Kết quả dự cảm bất hảo rất nhanh ứng nghiệm , một bóng dáng tuần lãng màu đen, nhiệt độ không khí quanh thân không hơn hai mươi độ sắc mặt lạnh lùng thản nhiên, thật sự không có biểu tình gì.

Người chung quanh đều đối trạng thái của Khúc gia đại ca tập mãi thành thói quen ?

Ngô... Thực là nên nhìn xem tên sắc lang này trước mặt đệ đệ của hần có bao nhiêu chân chó! Thì ra Trác Thiên Nhã là người phát ngôn ẩn phẩm quốc nội , nguyên lai đại lâu như vậy ... Là “Nhà mình ” !

Lý Mật cảm thấy có chút vi diệu, còn nói không tốt đến tốt cùng là không đúng chỗ nào.

“Khúc ca, cái nữ nhân nói không chừng thực có vấn đề.” Khúc gia đại ca tuy rằng không tính là anh đẹp trai nhất , nhưng cũng cũng đủ có sức quyến rũ , người xem hần đi qua một đường nhóm nữ tính đỏ mặt thẹn thùng biểu tình có thể biết... Chính là ,Trác Thiên Nhã , không có bất luận cái vui sướng cùng kích động gì.

Không chỉ có không có, đáy mắt còn có nồng đậm hận ý, lửa quá mọi người, lại lửa không qua ma quỷ.

“Lăng Phong, vị này chính là tiểu thư Trác Thiên Nhã.” Lâm Phong biết tên này đối với nữ nhân không có hứng thú , chính là còn tận lực giảng hòa.

Công ty với người phát ngôn vẫn là tương đối coi trọng, thương phẩm tiếp theo, dù sao đó chính là hình tượng của công ty, gió êm dùi mào.

Khúc Lăng Phong thần sắc thản nhiên mà gật gật đầu, “Ngồi đi.”

Vì thế đoàn người ngồi xuống, bắt đầu thảo luận cụ thể chi tiết quảng cáo.

Bởi vì là sản phẩm lần đầu tiên đưa ra thị trường ở nội địa, Lâm -Khúc hai BOSS đều đến bằng thánh hội nghị , bắt quá chân chính nghe đi vào nội dung hội nghị chỉ có một người Lâm Phong, linh hồn nhỏ bé của Khúc gia đại ca đã sớm phiêu thành không ảnh .

Chỉ cần vừa nghĩ tới đệ đệ đã từng tra tìm tư liệu Trác Thiên Nhã , liền như thế nào cũng sinh ra không ra được hảo cảm với nữ nghệ nhân này .

Tuy rằng Nhiên Nhiên có giải thích thần tượng y thích nhất là Lí Tiểu Long, nhưng là một cái thiếu niên chính trực thanh xuân xôn xao tra tư liệu một nữ nhân khác, còn xem ảnh cũ của nàng ... nam nhân của y có thể không ăn giấm không?

Tuyệt đối không thể.

“BOSS... Ngài có ý kiến gì không?” Bởi vì bộ tuyên truyền cùng bộ quan hệ xã hội cùng nhau phụ trách, hai người phụ trách vốn là có thể đương trường quyết định, lại bởi vì hai cái BOSS lớn nhất đều tại tràng mà phải hỏi một chút cái nhìn của những người lãnh đạo.

Lâm Phong cười tủm tỉm mà lắc lắc đầu, dùng chân đạp Khúc Lăng Phong một chút, “Thân mến BOSS, có cái gì muốn bổ sung không?”

“Không có.” Khúc Lăng Phong rất nhanh tránh đi, hung hăng đá lại .

Lần này chính là kết thực rắn chắc đá vào tiểu bắp chân của Lâm Phong, đau đến Lâm Phong thiếu chút nữa thét chói tai đi ra.

Quấy rầy nam nhân bổ não ,phá hư Tùng Thử đều phải ...!

Vì thế Lâm Phong bôi cụ .

Tan họp, Khúc Lăng Phong đầu tiên tra xét thời khoá biểu chiều hôm nay của đệ đệ xể.

buổi chiều thứ Năm ,Khúc Y Nhiên chỉ có một khóa tự học,Khúc gia đại ca không nói hai lời, trực tiếp đem sạp một ném, hấp tấp mở ra tòa giá chạy lấy người .

thời điểm Lâm Phong tìm đến người định xí hoa, đại ca đã không ảnh .

“Ta sát, đá xong bỏ chạy, muốn lại lưu mình ta như vậy hay không!”

Tình yêu cuồng nhiệt, luôn có loại ở chung như thế nào đều cảm thấy thời gian không đủ.

Ít nhất... Khúc gia đại ca hiện nay là cho là như vậy.

Sóc Khúc Y Nhiên... đã đem ca ca để qua sau đầu, hết sức chuyên chú mà ở trong sân trường tìm chỗ ngủ cấp cho chúc long.

Đường Bá Hổ còn hỏi đầu, “Vì cái gì nhất định phải tìm cho hắn trong sân trường A đại.”

“Nơi này phong thuỷ hảo, trong trường học luôn so với xã hội nhiều vấn đề, hơn nữa có hắn, A đại có thể yên tĩnh không ít.” Địa bàn có chút, không tốt quản lý.

Một cái cuối tuần ngắn ngủn còn làm ầm ĩ như thế, vạn nhất nghỉ hè nghỉ đông, linh này còn không gây sức ép chết người ?

Chính mình lại không có khả năng toàn bộ ngày nghỉ đều thủ ở trong trường học bất động... Đương nhiên cho dù y nguyện ý, ca ca cũng không có khả năng đồng ý.

Cho nên Khúc Y Nhiên quyết định sớm nghỉ biện pháp tốt, vừa giải quyết vấn đề thích ngủ, lại có thể thích hợp mà trấn áp quần ma.

Tiền tài trợ của Chúc Cửu Âm làm văn phòng có thể sửa chữa cải biến lại, bây giờ là tường cũng không rụng bụi, cái bàn cũng sa hoa, phim thành Lcd Tv...hàng giảm giá, so với trước kia kia mơ hồ không rõ hảo nhiều lắm.

Bất quá có nơi phát ra kinh phí liên quan, Đường Hiên luôn xèo xèo ngô ngô nói không rõ. Mọi người cũng không có ý kiến, chính là tránh không được bị trêu về “tình yêu động lòng người” của phó hội trưởng và tân trạng nguyên.

Đường Hiên cười khổ không thôi, càng giải thích càng hắc, rõ ràng cái gì cũng không nói.

Cho nên, sự tình cũng lại càng truyền càng lớn...

“Ai nha nha, thực tươi đẹp a, Trạng Nguyên liền một cái cố, vì phó hội trưởng ôm một cái mà thưởng cho hội học sinh !”

“Ô ô, Đường phó thật là, lúc này mới vài ngày liền ôm lấy tiểu Khúc Khúc nhà của ta không tha, tâm a, đều vỡ thành từng mảnh từng mảnh mà.”

“Hừ, muốn ta nói a, chuyện này còn không hảo có kết luận. Chúng ta vẫn còn muốn xem Trạng Nguyên lang rất cuộc quyết định như thế nào.”

“Còn quyết định như thế nào? Điều tại trong sân trường ôm hôn ! Này còn chưa đủ hiểu chưa?” Nguyên lai lời đồn đã muốn truyền đến tà hồ như vậy.

Khúc Lăng Phong tìm đến đệ đệ, “... ..”

Như thế nào quyết định? Còn có thể như thế nào quyết định! Suất!

Trạng Nguyên là ai? Đệ đệ của hắn!

Tiểu Tùng Thử đệ đệ nhà hắn, bị người ôm hôn ? !

64. Chương 64

Giờ này khắc này Khúc Y Nhiên còn không biết, ôn nhu ca ca nhà y giống như bá vương long nóng nảy trong sân trường nơi nơi tìm y

Lời đồn phi thường không là thể không có, chính là... Không chịu nổi nhiều người đàm luận.

Rất nhiều người nội dung nhắc tới đều không rời, cũng không thể người người đều đẩy nước bìa đặt đi?

Dù sao không phải còn có một câu như vậy sao, ánh mắt quần chúng là sáng như tuyết!

Không có biện pháp, gần đây A đại thịnh truyền chính là cái này, cũng không biết hiện tại vẫn có nhóm sinh viên có năng lực tiếp thu mạnh mẽ !

Ca ca tự nhận thức sức quyến rũ của mình so với mao đầu tiểu tử vừa mới hai mươi xuất trường có lực hơn, đáng người cường kiện, lại là tinh anh thương giới quốc tế, ôn nhu sẵn sàng, đối Tiểu Tùng Thử cẩn thận.

Cho dù không có cái lồng Khúc gia Đường gia, hẳn có thể như trước cấp Nhiên Nhiên hạnh phúc tốt nhất, sinh hoạt chất lượng cao nhất nhất.

Bạn lữ hoàn mỹ.

Đúng vậy, đúng vậy.

Ca ca buồn bực không vì nội dung chuyện xấu của đệ đệ ... Ôm hôn và vân vân, hừ, không đề cập tới cũng thể, vấn đề chính yếu ở chỗ, vì cái gì đối tượng chuyện xấu của đệ đệ là một nam?

phó hội trưởng sinh viên A đại Đường Hiên, sinh vật nam tính thuần khiết, Khúc gia đại ca từ lúc Tiểu Tùng Thử khai giảng đã đem từng cọng cây ngọn đều thăm dò , huống chi hội học sinh tương đối nổi danh ?

Hiện tại xã hội đã muốn mở ra đến nông nổi như thế? Không phải phi nhũ đồng tính luyến ái, mà là oán hận phó hội đoạt đi Trọng Nguyên, thậm chí nam sinh cũng oán hận?

Xem ra, trường học mới là chỗ nguy hiểm nhất, so với công ty giải trí tuần nam mỹ nữ tập hợp càng nguy hiểm!

Ca ca trong lòng cảnh linh mãnh liệt, tại sân trường A đại hắc nghiêm mặt đi dạo một vòng, lại ngay cả bóng dáng đệ đệ đều không.

Mà Khúc Y Nhiên đang ở rừng cây nhỏ lại nhạy cảm mà đã nhận ra cái gì, đột nhiên ngẩng đầu, chạy trở về đi.

“A?” Đường Bá Hổ kỳ quái hỏi, “Không tiếp tục xâm nhập không? Người vừa mới còn nói nơi này tương đối thích hợp ngủ.”

“A... Liền nơi này đi, không cần đi vào nhìn.” Khúc Y Nhiên trích rơi xuống vài mảnh lá cây, khoe miệng hơi hơi nhếch lên, ngay cả khoe mắt đều không tự giác mà loan thành độ cung, “Anh của ta giống như đến đây.”

Kỳ thật không phải giống như, y có thể khẳng định ca ca đến đây.

Đường Bá Hổ cười không nói, một bộ thần sắc hiểu rõ hướng y gật gật đầu.

Thì ra là thế sao, này một tia tươi cười hạnh phúc ngay cả Y Nhiên mình cũng không có nhận thấy được, rất khoái nhạc, thực kinh diễm.

Ký túc xá ,người không ở đó , phòng học, người không ở đó, văn phòng khóa cửa, như vậy đệ đệ sẽ ở nơi nào?

Đồ thư quán? Phòng thí nghiệm?

Không đúng, đệ đệ là học văn, như vậy đồ thư quán có thể tính càng lớn hơn một chút.

Đương nhiên, cũng mới có thể đi bệnh viện nhìn Ngụy Tấn .

Ca ca lúc này có chút hối hận, tại sao tới phía trước không cấp Tiểu Tùng Thử gọi điện thoại hỏi một chút người khác ở nơi nào?

Giống như hiện tại đánh cũng tới kịp?

Vì thế, ca ca không chút do dự móc di động ra, mà đúng lúc này, một trận gió theo trước mắt hất, thân hình thiếu niên ẩm áp mềm chủ động nhào tới trong ngực của hắn, thiếu chút nữa chàng rút di động, cũng hoàn toàn đụng ngã tim của hắn.

“Ca!” .Trong giọng nói không chỉ có là hưng phấn cùng vui sướng, tựa hồ còn mang theo một tia ngọt ngào?

Quản gì lời đồn! Cái cơn tức gì, trong nháy mắt toàn bộ biến mất đến không còn một mảnh, Tiểu Tùng Thử chủ động ôm chính là bình chữa lửa cực mạnh, ca ca mặt đen nhất thời xuân về hoa nở.

“Ăn cơm sao? Ăn?” ca ca tính tình cùng kiên nhẫn đều cực kém ở trước mặt đệ đệ vĩnh viễn là một bộ hảo huynh trưởng, cũng là biểu hiện hảo tình nhân.

Tiểu Tùng Thử đột nhiên phát hiện hai chân mình đều cách mặt đất , nguyên lai hai tay đều hoàn ở trên cổ ca ca, sức nặng thân thể đều tại trên người ca ca, thất lưng cũng bị ca ca nhanh nâng, thiên... Nơi này vẫn là trường học!

“Ăn... Ăn.”

Nói xong chạy nhanh trên người ca ca nhảy xuống tới, rồi lại bị ca ca lâm trở về rất nhanh.

“Như thế nào, then thùng ?”

“Không... Ca, mau thả ta .”

Khúc đại ca buồn cười mà nhìn mặt đệ đệ hoàn toàn hồng thắm, “ người nhảy lên cũng không phải là ta.”

Khúc Y Nhiên, “”

Được rồi, là ta.

Tái đùa xuống, Tiểu Tùng Thử tựa hồ có nguy hiểm tự cháy , vì thế Khúc đại ca hảo tâm mà buông đệ đệ ra, bất quá thời điểm thu Tiểu Tùng Thử một hơi, nặng nề mà tại môi y ấn hôn, “Trước dự chi điểm lợi tức.”

Tiền vốn, người cần chậm rãi trả, Nhiên Nhiên.

Khúc Y Nhiên rất nhanh cúi đầu che dấu mặt, bởi vì chỉ dẫn ngón út nên y rất nhanh tìm ca ca trong sân trường , tìm cũng bởi vì ngón út tình cảm dao động, y không tự chủ được mà hướng ca ca đánh tới.

Chính là nếu như không có dao động đâu? Y sẽ sao?

Không có tơ hồng, Y lại yêu ca ca sao?

Đáp án là phải...

Ca ca không chỉ có là chính mình hữu duyên, cũng là người thứ nhất làm cho tim mình đập gia tốc.

“Ca.” Khúc Y Nhiên nhỏ giọng kháng nghị, “Chúng ta giờ làm gì đi?”

Tại sân trường quang minh chính đại lôi kéo tay nhỏ bé mềm mại của đệ đệ, khúc đại ca tâm tình tốt, thanh âm gọi cảm lại từ tính, “Đương nhiên là về nhà, ta biết người buổi chiều không có môn chính.” trước mặt đệ đệ, hẳn không thêm để ý cho hormone tràn ra.

Vì dụ đồ Tiểu Tùng Thử, ca ca bất kể cái gì đều làm được!

Khúc Y Nhiên quý tình ,vì cái gì ca ca sẽ biết Y buổi chiều không có môn chính?

“Về nhà? Chính là buổi sáng ngày mai ta...”

“Ăn, buổi sáng ngày mai ta lái xe đưa người trở về.” Dem hết thấy phản bác đều hung hăng vỗ vào trên bờ cát, ca ca đem bả vai đệ đệ một lâu, đem Tùng Thử nhét vào trong xe thể thao, “Ngồi vững vàng , ta hôm nay xuất môn không mang hộ chiếu.”

“Không mang hộ chiếu còn dám lái xe?”

Khúc đại ca lại hàm chứa thần nhiên cười nhìn hẳn nói, “Ta nhớ rõ thời điểm nào đó có một người tựa hồ không có hộ chiếu liền chạy xe tại đường cái trung ương lung lay.”

Khúc Y Nhiên quay đầu, “”

Cái kia, không phải ta.

Kỳ thật, cũng không phải nguyên bản.

Khúc Y Nhiên có hỏi qua Nguyệt lão, cùng ca ca có tơ hồng là y, như vậy nguyên bản Khúc Y Nhiên đi nơi nào ? không phải mình trùng sinh ở tại trên người của hần là thiên định?

Như vậy đối cái ý tứ lý giải chính là... Nguyên bản không có hồn phi phách tán – hồn vía lên mây? Còn hảo hảo sinh hoạt tại thế giới nào đó ?

Thật không?

Y chỉ nhớ rõ nguyệt lão cười đến phi thường thần bí, nói cho y biết thời cơ chưa tới, thiên cơ bất khả lậu.

Khúc Y Nhiên hoảng hốt, mở ra tờ giấy Nguyệt lão đã từng bảo Đường Bá Hổ đưa cho Y, đầu bút lông cứng cáp, cùng thói quen chữ viết không có sai biệt, bởi vì thư pháp của mình là người này một tay dạy dỗ...Ngón tay nhẹ nhàng xoa chữ viết quen thuộc, trước mắt lờ mờ ra kí ức, làm cho lỗ chân lông rơi lệ.

“Nhiên nhiên, vì mình suy nghĩ một chút, đối với mình hảo một chút.”

Là tổ phụ, cũng là tổ phụ thường nói lời nói.

Kiên cường lão nhân giống như ngay tại trước mắt y, dùng đại chưởng âm áp khô ráo, vuốt ve đỉnh đầu y.

Nhiên nhiên, vì mình suy nghĩ một chút, đối với mình hảo một chút...

Lão nhân tại trước khi đi trước, nghĩ đến nhiều nhất luôn y.

“Nhiên nhiên, làm sao vậy?” Một cước dừng ngay, ca ca không kịp đem xe để tại ga ra, hần nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn trở nên trắng của Khúc Y Nhiên, đau lòng mà phát đi một giọt nước mắt vô lực rũ xuống trong suốt, “Ồ trường học chịu ủy khuất ? Ai khi dễ nhiên nhiên nhà chúng ta? Đừng khóc đừng khóc, có chuyện gì cùng ca nói, ca đều giúp em .”

Vô luận cái gì, đều giúp em .

Chỉ cần người cảm thấy vui vẻ, chỉ cần người có thể lần thứ hai nở rộ ra tươi cười của người.

“Ca...” Khúc Y Nhiên đỏ vành mắt, cổ họng mất tiếng mà mở miệng kêu.

Đem mặt chôn ở ngực ca ca, làm ướt vải dệt trắng trước ngực ca ca ... đối với mình hảo một chút, vì mình suy nghĩ một chút sao?

“Ta... Thích... Ca.” Vui vì ngọc của ca, vui vì ca ca đối với mình chiếu cố, quan tâm chính mình.

Đương nhiên, địa phương lệnh Khúc Y Nhiên tâm động, vẫn là ca ca hoàn toàn tín nhiệm y., thích cùng hần một chỗ, ôm hôn, cùng ngủ.

bả vai ca ca thật ấm áp, tay ca ca cũng thật ấm áp, môi ca ca nóng bỏng, không nghĩ mất đi... Không nghĩ buông tay bất luận cái gì ...

“Ca, ta thích người.”

Người hiểu không? Cảm tình của ta.

Thiên toàn địa chuyển, Khúc Y Nhiên bị phóng ngã xuống trên đùi ca ca, ca ca nghe được đệ đệ thực tình thổ lộ thoát nhìn như đặc biệt bình tĩnh?

Kỳ thật đâu, nội tâm mỗ ca ca đã muốn hạnh phúc đến sắp chết.

Trái tim đã chết lại sống, sống chết lại, nhảy lại đình, ngừng lại khiêu.

Cỡ nào hỗn loạn , tình cảm? Nhưng là... Hần thích!

“Thích ta, ần?” Rốt cục đợi cho người những lời này, Nhiên Nhiên.

Hai má Khúc Y Nhiên bay lên hai đóa mây đỏ, nhưng không tránh ca ca trên cao nhìn xuống, thành thực mà gật gật đầu, “Ấn, thích.”

Mắt thấy khuôn mặt tuần tú của ca ca càng ngày càng phóng đại, Khúc Y Nhiên chính là thuận theo mà mở đôi môi, nghênh đón thân mật đến từ ca ca.

Không chỉ có như thế, thậm chí còn thử làm ra trúc trắc đáp lại.

Đầu lưỡi nhẹ nhàng mà cọ ca ca, như là đang cùng đối phương chào hỏi, thiếu chút nữa đem ca ca chạm đến tra cũng không thặng.

Loại đáp lại này rất muốn chết, Nhiên Nhiên, ở trong xe không thể chơi lửa như vậy, mỗi ca ca một bên hưởng thụ một bên cảm biến nghĩ muốn.

Một chút hôn khô khuôn mặt đệ đệ, mũi thuyền xe thể thao thật là có chỗ tốt, lúc này liền đầy đủ thể hiện đi ra, ca ca ôm đệ đệ trực tiếp vượt qua cửa xe, hoàn mỹ rơi xuống đất.

Một đường ôm tiểu tâm tiêm nhi của chính mình, hưng phấn đến ngón chân đều rung động, ca ca có chút không tha mà đem đệ đệ đặt ở qua giường lớn, rất nhanh thân thể lại thiếp đi lên.

“Lợi tức trả xong rồi, tiền vốn khi nào thì cấp?” Ca ca tản mát ra cả người hormone, đem nhan sắc bán đứng tới cực hạn rồi.

Tiểu Tùng Thử ngây thơ mà chớp chớp đôi mắt, tươi cười không tiếng động nở rộ, hoàn toàn đem ca ca trong lòng buộc chặt đập nát đến không còn một mảnh, “Tùy thời có thể.”

Nói xong, Khúc Y Nhiên nhắm lại trong con ngươi suốt mang ý cười, hai tay tự nhiên mà phàn ở bả vai ca ca.

Lúc này giả bộ đuôi lang, có phải còn có điểm rất trang X hay không?

“Như vậy, một khi đã như vậy...”

Liền, không khách khí.

Khúc đại ca hôn tiểu vành tai phần phần nộn nộn, theo bên tai một đường hôn môi tới rồi cổ đệ đệ, hầu kết.

Tiểu Tùng Thử Thơm ngào ngạt nhu thuận lại dịu ngoan mà nằm ở trước mặt mình, giờ phút này cũng không cần nhẫn nại cái gì, tâm ý tương thông, chính là thúc giục tốt nhất. Thôi tình cao ..

65. Chương 65

Từ khi Tiểu Tùng Thử ăn uống quy luật, tuy rằng không có thêm bao nhiêu thịt, cũng không gầy đến mức thẳng một cái đã thấy xương.

Không công không tịnh, tay chân đều mượt mà không ít, sờ lên xúc cảm mười phần, quả thực muốn hạnh phúc chết ca ca đuôi to ba lang.

Khi áo thiếu niên giống đoá hoa bóc ra hoàn toàn nở rộ tại trước mắt hắn, may là cùng đệ đệ đã có vài lần cùng giường trải qua một đêm nhưng Khúc đại ca vẫn sưng sốt một trận.

Kinh diễm đã muốn không đủ để hình dung Khúc Y Nhiên giờ này khắc này.

Xấu hổ, lại dừng cảm nhìn thẳng ca ca, thân thể giống như nhiễm thượng một tầng phấn hồng thân nhiên, cảnh đẹp ý vui, lại làm người ta rục rịch, không khỏi đại động ngón trỏ.

“Nhiên Nhiên.”

cổ họng Ca ca oa oa, dán bên tai đệ đệ, nhẹ giọng an ủi, “Không có việc gì, thả lỏng.”

Tiểu Tùng Thử tuy rằng dừng cảm tiến tới lại phi thường khẩn trương, môi Khúc đại ca ướt át dính nước miếng Tùng Thử theo xương quai xanh bắt đầu, dần dần theo ngực đệ đệ trượt xuống dưới đi đầu lưỡi có ma lực, còn có bàn tay to dường như mang theo ma pháp, ôn nhu lại bá đạo thổi quét qua thân thể ngây ngô của Khúc Y Nhiên.

Thiếu niên thân hình thon dài, so với ca ca nhỏ hơn nhiều, lúc này bị nam tử tinh tráng trưởng thành đặt ở dưới thân, càng hiển nhỏ xinh...

Thế nhưng nhỏ xinh?

Khúc Y Nhiên bị liếm. Biến thành ngực ngựa, neoh ánh mắt lại nghĩ muốn nhìn vóc dáng chính mình đến tột cùng cùng ca ca kém rất cao, vừa lúc hướng vào một đôi thâm mâu tình ý nồng đậm tràn đầy.

“Ca...” Khúc Y Nhiên theo bản năng mà kêu.

“Àn, ta tại.” Khúc Đại ca hơi hơi đứng thẳng dậy, nhẹ nhàng cắn môi đệ đệ, lặp lại khẳng phệ, giống muốn hoàn toàn nuốt vào bụng.

Sau một lúc lâu, mới bằng lòng buông đệ đệ sớm thở hồng hộc đã muốn bắt đầu chuyển ngực chính mình ra.

Hắn ngược lại thiếu chút nữa quên, đệ đệ nhà mình tuy rằng tính tình hảo, nhưng cũng là chỉ có tính tình Tiểu Tùng Thử...

“Ha hã.” Khúc Y Nhiên Nhẹ nhõm mặt làm cho Khúc đại ca cười đến thập phần vui vẻ.

Khúc Y Nhiên hung hăng trừng mắt nhìn mỗ đuôi to ba lang vô lương một cái, uy lực giá trị âm, xuân ý ngược lại vô hạn .

tiểu hồng châu tựa hồ còn chưa phát dục hoàn toàn đáng yêu mê người, hai ngón tay ca ca cố ý vô tình mà sát qua nó, thành công dẫn đứng lên sóc con thử sợ run, “Nơi này, mẫn... Cẩn?”

Ca ca mím môi cười, đệ đệ lại run run.

“Không... Đừng đụng nơi đó!” Khúc Y Nhiên , khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận mà kháng nghị.

Này mới phát hiện thì ra ca ca tính cách ác liệt như vậy, chỉ biết khi dễ người, ngay cả loại thời điểm này đều không buông tha... không khí tốt đều bị hấn cấp...” Àn... Không...”

một câu này cũng không phải là thân. Ngâm, mà là Lý Mật vừa mới đã trở lại!

Khúc Y Nhiên “Bá” một chút ,sắc mặt đỏ lên, nằm bình ngoan ngoãn làm cho ca ca dở trò vốn là đủ tu nhân , kết quả còn bị người vây xem !

Đang chuẩn bị hướng Khúc ca hội báo gần đây giám thị tình huống Lý Mật cũng choáng váng, ta kháo... Hắn rốt cuộc bắt gặp cái chuyện tình gì?

Uy, ta nói này, ban ngày đi, khụ khụ... Được rồi là buổi chiều!

Chính là buổi chiều cũng thuộc loại ban ngày a!

Khúc ca, anh của người rốt cuộc có bao nhiêu cái kia? Như vậy khẩn cấp sẽ đem người cấp ăn?

Lý Mật lảng ở giữa không trung , sau một lúc lâu cũng không nhúc nhích.

trong Ngọc hai người khác người đang thời điểm Khúc Y Nhiên bị ca cấp ôm lên lầu liền tự động lảng tránh , chính là trước mặt hàng này lại thiếu một cây cân như vậy, khiếp sợ qua đi phải ..

“Hắc hắc, Khúc ca cũng bị ăn.” Người nào đó cợt nhả mà trêu chọc lên.

Này rốt cuộc không mặt mũi cỡ nào, cỡ nào đại thần kinh?

Tiểu Tùng Thử bị ca ca bái rớt quần hoàn toàn nổi giận, “Lăn “

“Ai nha nha, đừng đừng, đỏ mặt thành như vậy, thật là đẹp mắt, khó trách ca người nóng vội như vậy muốn... Ai ai? Ai trát ta?” Lý Mật vừa quay đầu lại, đúng là uy phong lẫm lẫm hồng y giáo chủ, “Đông Phương, làm gì a?”

Vậy xem đã đến High đâu!

Đông Phương sắc mặt lạnh lùng thản nhiên, “Ta đếm tới ba .”

Lý Mật, “... ...”

Đông Phương, “Một.”

Lý Mật, “... ...”

Đông Phương, “Hai.”

Lý Mật, “... ..”

Đông Phương, “ Ba...”

Lý Mật, “Anh anh anh, ta đã biết, ta chạy trở về đi còn không được đâu.”

Khúc Y Nhiên cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, hai tay ôm quyền không tiếng động cảm tạ Đông Phương, ửng hồng trên mặt lui không ít.

Hết thấy đều bị ca ca tạm dừng ăn đậu hũ thu hết đáy mắt.

Ca ca trầm mặc sau một lúc lâu, chống lại ánh mắt đệ đệ trong suốt, chung quy bắt đắc dĩ lắc lắc đầu, cười thờ dài, “Thực ăn xong người, thời điểm này còn có thể đi thần bện tâm khác.”

“Ta... Không phải cố ý .” Thanh âm như con muỗi, đổ ửng vừa mới lui xuống đi về điểm này nháy mắt lại nhẹ nhàng trở về.

Khúc Y Nhiên xoay xoay thắt lưng, hơi hơi cong trên môi ca ca ẩn hôn, “Ca.”

Chỉ cần một chữ, làm cho mỗ ca ca dục cầu bất mãn hoàn toàn không có tính tình, xoay người ôm Tiểu Tùng Thử ở trên giường lăn vòng, cảm thụ được thân thể ôn ôn mềm trong lòng, ngực, bắt đắc dĩ lại tựa hồ không thềm để ý nói, “Nhiên Nhiên, có phải có năng lực đặc biệt hay không.”

Không phải nghi vấn, mà là khẳng định.

Tiểu Tùng Thử thành thực gật gật đầu, tay phải bàn tay mở ra, trong lòng bàn tay ửng rất nhanh trôi lên một đóa đóa hoa bạch quang trong suốt, “Có.”

Đang nói, hoa phí phạm bị Khúc Y Nhiên đưa vào ngực ca ca.

Khúc đại ca chỉ cảm thấy ngực nổi lên dòng nước ấm, dòng nước ấm từ từ lan khắp toàn thân, lan tràn tới rồi tứ chi trăm骸, phi thường thoải mái, có cổ kính thích nói không nên lời.

Sau đó mỗ cái mất thăng bằng gì đó trở nên càng cứng rắn ... Trạc ở hai chân Khúc Y Nhiên , làm cho Tiểu Tùng Thử không chỗ có thể trốn.

Khúc Y Nhiên hướng trong ngực ca ca lại rứt lui, vật kia cũng đi theo cạ lại đây.

Khúc Y Nhiên lại lui, vật kia như bóng với hình.

Vì thế... Quên đi... Cứ như vậy đi.

“Ca.” Đơn giản một tiếng kêu to, so với bất luận cái gì nói đều dùng tốt.

Thiếu niên tiếng nói thanh thúy phi thường dễ nghe, nhất là bị đùa, thần tình mang hồng hãm người.

Chỉ phúc ma sa nội sườn đùi của đệ đệ, vẻ mặt ca ca lại thật sự, “ năng lực?”

“Phải.. Ân... Linh môi có thể... Lực...” Khúc Y Nhiên nói không được đầy đủ, hai tay chính là bám tại bờ ngực ca ca mạnh mẽ hữu lực, đầu cũng dán tại trong ngực, thoát nhìn dụ ngoạn vô hại cực kỳ.

Ca ca phi thường vừa lòng, tiếp tục vẫn duy trì mặt còn thật sự đứng đắn , “Linh môi, có thông linh năng lực?”

“Phải.. Ta... Phải.. Linh môi... Sư...” Một cái thở mạnh, Khúc Y Nhiên rốt cục nói cho hết lời .

Thương trường tình anh, hiện giờ cõi quần áo tới không còn là nhân sĩ chuyên nghiệp, triệt bỏ một mảnh vải dệt cuối cùng bao vây lấy kiều đồn, ngón tay ca ca linh hoạt không an phận mà nắm chắc đệ đệ của đệ đệ...

“Linh môi sư... ? Ân? Nhiên Nhiên rất lợi hại.”

“Không, không...” Khúc Y Nhiên bị một trảo này của ca ca nước mắt thiếu chút nữa đi ra .

Chính là lại không có giây dựa như trước, bởi vì trong khung sớm chấp nhận ca ca sẽ không thương tổn y .

Mà sự thật, chính là sự thật.

Theo ngón tay cao thấp , Khúc Y Nhiên bắt đầu như địa ngục bồi hồi giãy dụa.

“Ngô... Ca... Cầu người không... Không cần...”

“Không thoải mái sao?” Tuy rằng phía dưới sưng đến lợi hại, nhưng ca ca lại nghĩ muốn trước hết để cho đệ đệ cảm thụ một chút cái gì gọi là tình, dục.

Không thoải mái sao? Cũng không phải.

Là một loại cảm giác rất quái lạ , cùng thời điểm không quá giống nhau...

“A...” Khúc Y Nhiên hai mắt thất thần, bị loại cảm giác không minh bạch này tra tấn điên rồi.

Một cốc nước bạch ngọc phun tới, là sơ tinh của tiểu Tùng Thử.

Mà lúc này còn không biết mình làm gì , Khúc Y Nhiên ngơ ngác mà cùng ca ca đối diện, vô hại như thế, tinh thuần biểu tình như thế, làm cho người ta nhìn không được muốn khi dễ, muốn hoàn toàn giữ lấy.

“Nói cho ta biết năng lực của người, có phải hay không chứng minh người hướng ta hơn một phần tín nhiệm cùng ý lại?” Ca ca thấp giọng thì thào, hẳn cũng không có đợi cho đệ đệ trả lời, mà là dùng ngón tay dính dính trù tham vào thân thể đệ đệ.

Kỳ thật nhà này có một phòng chuyên môn, cái tư liệu cùng bộ sách kia, Khúc đại ca cũng không tính toán làm cho đệ đệ biết.

Hắn đã muốn nắm giữ một ít tình huống, chính là chờ đợi thời cơ thiếu niên chính mình thăng thần.

Hiểu biết, cũng không phải là nhất định phải nói ra.

Mà không nói, cũng không phải là, ta không hiểu.

Tiểu Tùng Thử ngây ngô, rốt cục giơ cái đuôi lên cao, bị công phá cúc hoa.

Bởi vì là lần đầu lần giường, ca ca tương đối lo lắng đệ đệ bị thương, sẽ cho tâm linh còn nhỏ của đệ đệ bị kín một tầng bóng ma rất sâu với XXOO, cho nên hắn đem thân thể thiếu niên trở mình, quay lưng với mình.

Tuy rằng như vậy không có tiện hôn môi , bất quá cũng không sai, lưng đệ đệ hoạt động lòng người, khẳng hôn đứng lên cũng phi thường có cảm giác.

“A... Ca...” Có chút đau, càng nhiều cũng là kinh hoàng.

Bị quán từ sau Khúc Y Nhiên nhìn không tới ca ca, trước mắt chỉ có gối đầu cùng đầu giường khắc hoa.

Khúc Đại ca đi vào lại cũng không có vội vã động, trấn an Tiểu Tùng Thử chấn kinh tặc mao, liếm. Hôn lưng y, đợi đệ đệ hoàn toàn thả lỏng mới bắt đầu chậm rãi luật động.

“Ta tại.”

“Ca.”

“Ân, ta tại.”

Thuận mao đối Tùng Thử mà nói phi thường hữu hiệu, Khúc Y Nhiên rất nhanh liền trầm tĩnh lại, người cùng y thân mật tương liên ... Là ca ca.

Là người y thích nhất .

Chưa bao giờ có cảm giác vi diệu như thế, địa phương nhỏ nhỏ bị người chống đỡ đến thật to, ma xát lặp lại, tiến tiến xuất xuất, mỗi một lần đều giống như có thể kéo thần kinh toàn thân, mỗi một hạ đều làm cho người ta khó nhịn lại khát cầu.

Cỡ nào mâu thuẫn, lại, vừa nhiều sao hy vọng đừng có ngừng.

“Ca, ô ô... Ta...” Thất lưng hảo toan, chân gấp khúc đến có chút khó chịu.

Nhưng là lời y , nói không được đầy đủ.

tư thế này hảo tiến là hảo tiến, lại thừa nhận áp lực rất lớn rồi.

Khúc đại ca rất nhanh cũng phát hiện vấn đề này.

Hai người phương diện này đều không có kinh nghiệm, phía sau liền đầy đủ thể hiện đi ra .

Tóc đen ướt át, kẻ sướt da đầu, ca ca gọi cảm mười phần đột nhiên càng thêm lực, thiên toàn địa chuyển, phía dưới cũng đạt tới chiều sâu trước nay chưa có.

động tác yêu cầu cao độ cỡ nào, ca ca lại làm phi thường hoàn mỹ.

Chính cái gọi là sờ soạn đi tới, cái tư thế này hẳn là sẽ thoải mái đi?

Tiểu Tùng Thử vừa mở mắt liền phát hiện mình cười ở trên người ca ca, cái này nhưng thần khí rồi, y vừa động thụ thì tra tấn chính là phía dưới tọa kỵ...

Đuôi to ba lang tọa kỵ... đại ca Tiểu Tùng Thử ...

“Ca!” Khúc Y Nhiên chống cơ thể trước ngực ca ca không biết làm sao bây giờ.

Mà ca ca lại chính là cười cười, nâng thắt lưng đệ đệ lên, bắt đầu quy luật vũ động tiếp theo, “Người chỉ cần cảm thụ ta, là tốt rồi.”

“A...”

Bên ngoài , một mảnh kiều diễm, không khí tăng vọt, Tiểu Tùng Thử kỳ mã vân vũ.

Trong ngọc , mỗ chỉ bị ** kín, Lý quỷ lại bất lão thật, nghe ngoại ngọc một tiếng lại một tiếng mềm ,hắn lại cảm thấy, kỳ thật là Khúc ca đại ca tại ** Khúc ca.

“Mau thả khai a, nhất định là Khúc ca bị khi dễ ! Không được, ta nhất định phải ra đi xem.”

Mỗ nhộng cũng a cũng, cũng rất mau đã bị giáo chủ một chương chụp tử, “Bọn họ tốt lắm, không cần người quan tâm.”

Lý Mật lại biểu tình một bộ ta không tin, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói, “Người nói người, Khúc ca bình thường đều đối người tốt , y bị khi dễ người đều không đi nhìn xem, còn có Đường Bá Hổ , thật không là ta nói các người... Ô ô ô...”

“Cái này cuối cùng là im lặng đi .”

Đường Bá Hổ vẽ mặt thuần lương mà phe phẩy quạt giấy.

Tiếng huyền não của mỗ chỉ bị hắn đánh ngắt ném tới trong ngực Đông Phương, mà Đông Phương, tựa hồ từ chối một lát, nhưng không có bỏ Lý Mật ra.

Đường Bá Hổ bội phục nhất Đông Phương ở điểm ấy , hắn không chỉ một lần hướng giáo chủ đại nhân hỏi qua, “Đông Phương, người trước kia đến tột cùng là như thế nào cùng Lý Mật ‘Hòa bình ở chung’?”

Hòa bình sao?

Kỳ thật có như vậy một chút bất hòa bình .

Mà Đông Phương mỗi một lần cũng chỉ là thần nhiên nhìn mắt hắn, cái gì đều không có nói.

Bởi vì hết thấy đều là vì không nói chuyện .

Người biết không?

66. Chương 66

Một đêm kích tình bắn ra bốn phía, không biết bao nhiêu lần ca ca muốn đem đệ đệ gục như vậy như vậy như vậy như vậy , rốt cục như nguyện, ca ca khí phách mười phần tại sao có thể một lần liền thỏa mãn đâu?

Tiểu Tùng Thử ngượng ngùng dùng cái đuôi ngắn trở hai má lộ ra tiểu cúc hoa manh lại nhuyển, đẩy gục, còn chủ động nghiêng hợp, ca ca là bị mê đến càng không thể vãn hồi, phản lặp lại phục đem người ăn hai lần mới hoàn toàn tiêu hóa mà dừng lại.

Khi hết thấy trở về với bình tĩnh, ca ca cảm thấy mỹ mãn mà hôn hôn cái trán ướt sũng của Tiểu Tùng Thử, “Như thế nào còn không ngủ? Không vậy sao?”

“Có khỏe không.” Tuy rằng thân thể bủn rủn mỗi một đến lợi hại, chính là không biết vì cái gì, y thực tình thần.

Có lẽ là thực thỏa mãn đi.

Tuy rằng làm loại chuyện này... Nhưng lại cùng ca ca của mình... Khẳng định là lạ.

Bất quá trước lạ sau quen, làm được cuối cùng, Khúc Y Nhiên cũng hiểu được đặc biệt tự nhiên, giống như trời sinh hợp độ hợp phách, cúc hoa nho nhỏ bị đuôi to ba khai thác đến đặc biệt, cấp bậc kỳ mã vũ cũng càng ngày càng ăn ý cấp bậc phối hợp thẳng tắp bay lên.

Khúc Y Nhiên hai tay nắm chặt, yên lặng không tiếng động mà nhìn chăm chú vào ca ca đem mình kéo đến trong lòng, ngực, “Làm sao vậy?”

“Không, người như vậy xem ta, sẽ làm ta lại muốn...”

Khúc Y Nhiên, “... ..”

Ca ca, bản chất cảm thú lộ ra ngoài hoàn toàn.

Tiểu Tùng Thử trầm mặc, Khúc Lăng Phong quyết định tạm thời không đùa lỏng y, vốn là sẽ đem người ngoan ăn một phen, nếu tái tiếp tục khiêu khích đi xuống, vậy hẳn liền thật sự là cảm thú.

Nhu liệu nhu eo nhỏ của đệ đệ, ca ca cho dù kéo huyền nhai biên cõi cương con ngựa hoang cũng không làm thêm, “Khó chịu sao?”

“Có chút.” Khúc Y Nhiên nhắm mắt lại, vô lực nhúc nhích, rõ ràng lại để ca ca không có quy luật mát xa cho mình.

Bình thường loại thời điểm này, hẳn là đến hai câu lời ngon tiếng ngọt củng cố tình cảm, hoặc là nhân cơ hội hiển xum xoe biểu hiện ra chính mình tuyệt thế hảo ca ca công, khí chất cường đại, chính là Khúc gia huynh đệ cố tình đều là không có kinh nghiệm luyện ái cùng lẫn sàng là con ze zo vô cùng lớn.

Ca ca am hiểu nhất chính là phát hiện thương nghiệp kỳ ngộ, cùng người đàm phán, đệ đệ am hiểu nhất chính là linh môi năng lực, cùng linh câu thông nói chuyện phiếm...

Cơ tình qua đi, hai huynh đệ mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Đệ đệ trên người còn trải rộng căn cứ của cảm thú ca ca sau, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng đỏ bừng, mắt to giống như tùy thời sẽ trích thủy, cho dù trong phòng chỉ điểm một cái đèn bàn nhỏ, lại vẫn là có thể quan sát đến nhất thanh nhị sở.

Tiểu Tùng Thử gầy ba ba, thật đúng là nhìn đoán không ra thể lực đã vậy còn quá tốt?

Tại trước mặt đệ đệ, Khúc Lăng Phong rất keo kiệt đào móc tiềm chất ôn nhu của chính mình, “Vẫn là ngủ một lát đi, lúc ăn cơm ta kêu người.”

Tuy rằng, bây giờ còn không đêm đâu.

Đệ đệ lắc lắc đầu, cắn môi ngậm lại, thể lực không được, quyết định vẫn là ngủ một hồi nhi đi, “Nghĩ muốn tắm rửa một cái.”

Khúc Lăng Phong nheo lại ánh mắt tưởng tượng, “Tĩnh ngủ tái tắm.”

“Chính là bên trong...” mặt sau quán đầy ... ca ca, chất lỏng lạnh, lại tựa hồ còn có thể cảm nhận được nhiệt tình nóng bỏng của ca ca, thật sự là mâu thuẫn a.

Ca ca hiểu rõ, “Ta đây ôm người.”

“Từ từ!”

“?”

Ca ca mới vừa xốc lên chần một góc, đã bị đệ đệ rất nhanh cấp kéo trở về.

Kề sát trong ngực ca ca, giờ này khắc này Khúc Y Nhiên cũng bất chấp hiện tại ,cái tư thế này đến tột cùng có bao nhiêu câu người sao làm cho người mơ màng , một tay ôm chặt thắt lưng ca ca, tay kia thì nắm ở chần, đem hai người bọc thật nghiêm chỉnh .

Tiểu Tùng Thử đề phòng mà nhìn phía trên, “Lý Mật, trở về!”

Tính tình hảo- linh môi sư có dấu hiệu tùy thời tạc mao.

Lý Mật lại chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mà cả giận nói, “Ta còn không phải lo lắng người, thiếu chút nữa bị Đông Phương cấp trát thành con nhím còn không quên ra tới thăm người một chút có phải bị khi dễ hay không, kết quả người sao? Thực thước lương tâm a!”

“... ..” Khúc Y Nhiên vẽ mặt rối rắm mà nhìn hần.

“... ..” giáo chủ truy ra tới vẽ mặt phức tạp mà đình lưu tại khẩu ngọc.

“... ..” Khúc gia đại ca vẽ mặt nghiêm túc mà theo tầm mắt đệ đệ nhìn qua đi.

“... ..” Đồng dạng truy ra tới Đường Bá Hổ đỡ lấy cái trán.

Theo phương diện đến xem, đệ đệ quả thật bị ca ca khi dễ , nhưng lại khi dễ đến đỉnh ngoạn.

Bất quá loại chuyện này người tình ta nguyện, không có gì hay lùi bước đích.

Đối đệ đệ ôn nhu, lại không phải là ca ca đối ai đều ôn nhu như nước, Khúc Lăng Phong sắc mặt lạnh nhạt, lại khôi phục khí phách băng sơn lạnh lùng mười phần hình tượng BOSS, “Là ai?”

Khúc Y Nhiên hé ra mặt rối rắm cùng ca ca đối diện, sau một lúc lâu mới lấy tay chỉ tại trước ca ca mắt tìm một cái màu trắng đích tuyến, “Nhắm mắt lại, sau đó, chậm rãi mở.”

Vì thế ca ca làm theo, khi hần lần thứ hai mở hai mắt thì phát hiện, trước mắt hết thấy không có đối, phòng ở, chính là trên không phòng ở, hơn điểm phiêu mơ hồ hốt gi đó.

Một cái thiếu niên tóc ngắn thần tình xấu hổ mà phiêu ở tại đèn tường , sợi tóc thuần hắc tinh giản, lại xuyên rồi một thân cổ bào cùng hần điển hình hiện đại cực kỳ không hợp, hài lại vẫn là một đôi giày thể thao.

Chủ yếu là bởi vì cái loại giày người cổ đại xuyên Lý Mật không thích ứng, tiểu giày vải lại nhìn rất thanh tú , không giống nam tử xuyên gi đó.

Vì thế Lý Mật chính là một thân như vậy ,ăn diện chẳng ra cái gì cả, bị Khúc gia đại ca từ đầu đến chân xem kỹ một cái.

“Còn có một màu đỏ đâu?” Ca ca ngửa ra kinh người.

So với Lý Mật há to mồm không dám tin, Khúc Y Nhiên nhưng không có kinh ngạc nhiều lắm, đem ngọc trên cổ mở ra trong lòng bàn tay, một tia lãnh đỏ bóng dáng tuyệt luân sâu kín theo ngọc hiện ra .

“Hần là Đông Phương, mặt trên chính là Lý Mật.”

Ca ca gạt đầu, quả cầu bằng ngọc trong tay Tiểu Tùng Thử quả thực quá quen thuộc, “Hưởng ta xin ngọc, đường linh?”

Khúc Y Nhiên có chút chần chờ mà giật giật cằm, theo ý nghĩa nào đó mà nói quả thật là như vậy, chính là vì cái gì biểu tình ca ca thật không tốt?”Bọn họ đều là người tốt.”

“Ân.” Hần tự nhiên tin tưởng ánh mắt đệ đệ, hơn nữa có thể thật yên lặng đi theo bên người đệ đệ không nháo xảy ra chuyện gì, cũng coi như an phận .

Hai cái linh, một cái phong thiếu niên phi chủ lưu hồn đáp, một cái người cổ đại toàn thân đều tản ra hơi thở vương giả, chẳng được bao lâu lại bay ra một cái, bạch y như tuyết, dáng vẻ đường đường.

Còn không mất tao nhã về phía Khúc Lăng Phong hành lễ tiết cổ đại, Đường Bá Hổ lay động khai quạt giấy, chủ động tự giới thiệu, “Tại hạ Đường thị, Y Nhiên ca ca, hạnh ngộ.”

“Đường Dân?” Đối phương cái gì cũng chưa nói, Khúc Lăng Phong cũng đã đem quạt giấy Đường Bá Hổ bắt đầu viết thơ ca lạc khoản nhìn cái nhất thanh nhị sở.

Tiểu Tùng Thử bên người tựa hồ nuôi cái gì nguy chính là nhân vật.

Đường Bá Hổ giật mình, lập tức lại giương lên một tia tươi cười, “Đúng là tại hạ.”

Tam chỉ linh, chính là Đông Phương trong lòng đều phi thường kinh ngạc —— người này (loại), thể nhưng không sợ ?

Đệ đệ tùy thân dưỡng quý, không chỉ có như thế, còn mặc kệ tam chỉ quý đủ tự do, người bình thường đừng nói thấy được, cho dù nghe nói phỏng chừng cũng đã sớm sợ tới mức chân mềm nhũn.

Trên đời này người sợ quý nhiều lắm, huống chi quý chân thật tồn tại ?

Như vậy Khúc gia đại ca này tính là tình huống đặc biệt? Chẳng lẽ vừa mới ở phương diện XXOO thỏa mãn ngoại còn có thêm công hiệu can đảm?

Người ta không chỉ có không có sợ hãi, còn lãnh tĩnh mà xem thấu thân phận một con trong đó.

Ta lặc sất, ngư bài a!

Không hổ là đại ca ngay cả linh môi sư cũng dám ăn, thực ngư! Ngư đến....!

Thình lình mà gặp quý, vừa thấy vẫn là tam chỉ, Khúc Lăng Phong trong lòng cũng không yên, chính là đệ đệ đều bình tĩnh như vậy, hẳn tại sao có thể không dẫn định đầu?

Đản đản đã muốn bị đệ đệ uy đến ăn no rồi, giờ phút này định lực mười phần, hơn nữa có hai cái bóng dáng hẳn đã muốn tại tần số kiến thức qua, tái liên tưởng một chút chức nghiệp của Nhiên Nhiên, tự nhiên liền không ngạc nhiên .

Nhiên Nhiên cũng không phải người có tính cách lỗ mãng, đã nắm chắc đem quý dưỡng tại bên người, như vậy khẳng định không có vấn đề.

Ca ca đối đệ đệ tín nhiệm thao thao bất tuyệt, mà Tiểu Tùng Thử lúc này mới tính thật sự thở một hơi.

Nếu bị chính người mình thích nhất nhìn thành quái vật... Y thật sự không dám nghĩ tới.

Tại thời điểm hướng ca ca thẳng thắn, y cũng vì mình nhéo một phen mồ hôi lạnh, mặc dù có tơ hồng bảo đảm, chính là đem bí mật lớn nhất hoàn toàn vạch trần, hồng quả quả mà phơi nắng cấp ca ca nhìn, còn là có chút bất an.

Tình huống hiện tại đều vui mừng , hai người nhìn nhau cười, coi như nuôi tam chỉ sủng vật đặc biệt đi.

Này tam chỉ quả thật chủng loại đủ đặc biệt, bắt quá... Khúc Lăng Phong bán nheo lại hai tròng mắt, lạnh lùng cười, hy vọng bọn họ an phận , bình thường xông loạn loạn chàng còn chưa tính, vạn nhất thời điểm thân thiết chạy đến đánh gãy, ân hừ hừ...

“Nghe nói quý rất sợ phù chú?” Nếu như là thật sự đêm nay đã kêu trợ lý trước lưng ba xe phù chú trở về.

Khúc Y Nhiên còn thật sự giải thích, “Cũng không phải toàn bộ, bình thường tùy tiện bức tranh phù chú đối quý không có hiệu quả, trừ phi là thi pháp.” Đường nhiên, cũng có ma pháp trận phương Tây áp súc thành phù chú, bất quá nơi này là phương đông, đông tây văn hóa có nhiều chỗ xung đột, Khúc Y Nhiên không quá đề xướng dùng cái kia đến dọa quý.

Người đã chết biến thành linh lại đúng như vậy, hảo hảo cùng linh tâm sự làm cho chính bọn nó đi đầu thai, vì cái gì nhất định phải dùng phù chú dọa bọn họ?

“Là như thế này sao.” kế hoạch một của Ca ca thất bại, kế hoạch chi nhị? Tạm thời còn không có, xem ra là trình độ hần nghiên cứu còn chưa đủ.

Bất quá hần tự tay lấy ngọc trên cổ đệ đệ, tuy rằng đệ đệ cả ngày đều mang theo nhìn ,cảnh đẹp ý vui, chính là chỉ cần ngấm lại bên trong có tam chỉ ..., hơn nữa tùy thời sẽ toát ra đến... Sự tình tất nhiên không thể sung sướng !

“Hôm nào ta cho nữa người cái mới , về sau , thời điểm ngủ đem cái này phóng ở bên ngoài.”

Khúc Y Nhiên rút lui cổ, không có nói cho ca ca...tam chỉ linh thường xuyên tính xuyên tường chơi không hay đi cửa chính.

“Hảo.” Linh khí cùng ở bên cạnh y lâu như vậy, đã muốn nhận chủ, cách xa sẽ tùy thời gọi về.

Khúc Lăng Phong vừa lòng mà nở nụ cười, bất quá tươi cười tựa hồ mang theo như vậy điểm âm trầm, “Đông Phương, Đường Dần, còn có... Người là...”

“Ta kêu Lý Mật!” tự giới thiệu.

Ca ca nghiêm túc ghi nhớ, “Lý Mật? Hảo, các người có thể ly khai.”

Tam chỉ quý, “? ? ?”

Ca ca mặt hắc nhe răng, “Ta muốn ôm Nhiên Nhiên đi tắm rửa, ba cái các người nghĩ muốn vậy xem không?”

Hai cổ đại quý “Vào” một chút chui trở về ngọc, duy nhất một con gần hiện đại không có quý phản ứng, cũng rất mau liền bị hai cây tơ hồng cấp triển trở về.

Tuyệt bức như vậy sao có thể giãy dụa a, chính là... hai cây kim tiêm còn đối với mộng đầu? Càng ngày càng nham hiểm ,Đông Phương!

Lý Mật hàm lệ bị kéo trở về, !

Ca ca lại là cả kinh, hai tay vuốt ve hai điểm hồng châu trước ngực đệ đệ hỏi, “Hần có phải hay không kêu Đông Phương Bất Bại?”

“A —— ân ——” Tiểu Tùng Thử bị ca ca mò nhuyễn như nước, cũng không quên trả lời vấn đề của ca ca, “Ca —— đừng —— a —— “

Khúc gia đại ca cảm thấy chính mình yêu cầu “Áp an ủi”, “Rõ ràng ban ngày gặp quý, có phải hay không nên bồi thường ta?”

“Ca... Ta... Ô...”

Nguyên lai, nguyên nhân đem tam chỉ dưới trở về là vì việc này ——! !

67. Chương 67

Triền miên không ngừng,khi ca ca ôm Tiểu Tùng Thử bị áp bức đến buồn ngủ vào trong phòng tắm rửa cúc hoa, màn đêm đã bao phủ toàn bộ mặt đất, ban ngày tuyên dâm thần mã, đều là phê phán người cổ đại!

Hiện đại không câu nệ tiểu tiết, quân hần ban ngày hay buổi tối, thời khắc động tình ai còn cố ý đi xemgiờ ? Nghĩ muốn lên giường liền tự nhiên lên.

Chẳng lẽ còn đợi tối.

Ca ca cũng là người hai mươi mấy, tuy rằng làm người lạnh lùng, nhưng nam nhân luôn luôn có thời điểm xúc động khó nhịn, cái đó và tính cách có lạnh hay không quan hệ không quá lớn, mà ngay cả không có trầm mặc , Khúc Y Nhiên đều mất hết kinh nghiệm, huống chi Khúc Lăng Phong ?

Thân thể Đệ đệ tốt đẹp có thể cùng năm ngón tay một cảm giác sao?

Tình thâm, dục thiết, nhà có đệ đệ, liền không cần vì tính phúc sinh hoạt sau này phiền não rồi.

Khúc Lăng Phong theo đại học bắt đầu chỉ có một người ở nước ngoài sinh hoạt, sau lại bên người hơn một cái sinh hoạt cá nhân hỗn loạn tính cách còn ... là Lâm Phong, nhuộm đậm nhiều năm, đối cái gọi là “ come out ”cũng không bài xích.

Huống chi công ty hắn vừa mới kéo dài tới quốc nội, còn không hoàn toàn đứng vững gót chân, nói đến điều này cũng không tính là chuyện xấu, biến mất danh hiệu Khúc gia Đại công tử, hắn cũng không tính là danh nhân thương giới ở quốc nội.

Như vậy địa phương hiện giờ phiền toái nhất vẫn là trong nhà.

Bọn họ đích xác không phải con trai độc nhất trong nhà, Khúc gia cùng Đường gia bên kia đều không cần hắn cùng Nhiên Nhiên ra mặt đảm bảo hứng thú tiểu thư quý tộc chưa từng gặp mặt.

Chính là hai người không phải con trai độc nhất cũng là huynh đệ duy nhị trong nhà mền nhau , còn lên giường , hơn nữa hạ quyết tâm sau này muốn luôn luôn cùng nhau... Nếu thật sự không nghĩ chút biện pháp, Khúc Đường hai nhà cũng thật cản phía sau .

Khúc Lăng Phong nghĩ tới mẫu thân tuổi trẻ hơn ba năm không thấy lại hoàn toàn phán đoán không ra, quyết định gần đây tìm cái thời gian về nhà phụ thân nói chuyện, thừa dịp hiện nay tinh thần có đủ, sớm một chút tái sinh một cái đi.

Phụ thân so với mẫu thân tính cách ổn trọng, khẩu phong lại nhanh...

Khúc Lăng Phong một bên vuốt lưng bóng loáng của đệ đệ, một bên thần tình chăm chú suy tư.

Hai người buổi tối cũng chưa ăn cơm, nhưng hắn thật sự luyến tiếc đánh thức đệ đệ ngủ say sưa, bất quá... Có thể thuận lợi đánh thức hay không vẫn là chuyện khác .

Khúc Y Nhiên rời giường thực mạnh, cũng thực khí phách.

Tuy rằng bị áp bức đến lợi hại, chính là lúc này đây Khúc Y Nhiên lại ngủ không quen.

Ca ca thỏa mãn dục. vọng, Tiểu Tùng Thử tự nhiên cũng nhận được hầu hạ tốt lắm, tuy rằng cục hoa một chết đi, chính là thân thể cùng tâm lý thập phần thỏa mãn.

Vì thế khi bàn tay to của ca ca theo lưng một đường dọc theo độ cong lại muốn lên đến chuy vĩ phía dưới, chợt nghe một tiếng thanh thúy “Ba” .

Khúc Lăng Phong kinh ngạc , “Nhiên Nhiên không ngủ?”

Khúc Y Nhiên trầm mặc, “... ..”

Bị người sờ như vậy, có thể ngủ được mới lạ.

Ca ca lập tức vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của đệ đệ, mừng rỡ nói, “Nếu như vậy... Không bằng chúng ta hiện tại...” Ăn cơm đi thôi.

“Không được!” Khúc Y Nhiên lại lý giải, chúng ta lại đến một lần đi.

Kỳ thật cũng không dùng lại đến một lần, lại đến bán lần phía sau y liền khẳng định chết lặng , Khúc Y Nhiên về mặt chăm chú nhìn ca ca, “Ca, chúng ta có thể hơi chút tiết chế một chút không?”

Y mới 18, không nghĩ sớm liền – tinh tấn nhân vong.

Ca ca nhất thời không nói gì, không phải là muốn mang người đi ăn cơm sao, ta chỗ nào biểu hiện ra không tiết chế?

Chẳng lẽ là biểu tình quá mức đứng đắn bán đứng nội tâm chân thật?

Vì thế... Khúc Lăng Phong phi thường bình tĩnh đem đệ đệ nói đoạn này kháp rớt, phi thường có phạm nhi tiếp tục nói, “Muốn ăn cái gì? Cá oa? Thịt nướng?”

Kết quả đệ đệ lại lập tức bác ca ca lời nói, “Không được, ta hiện tại... Chỉ có thể ăn thức ăn lỏng.”

Khúc Y Nhiên ngoài ý muốn nói.

Mà ca ca lại càng thêm kinh ngạc , “Ngươi là làm sao mà biết được?” Hiểu được thế nhưng so với hần còn nhiều!

“Là Bá Hổ nói cho ta biết.” Đệ đệ trả lời đến phi thường thành thực.

“Ân.”

Ca ca nhẹ nhàng nói xong, lập tức quay đầu, tại phương hướng Khúc Y Nhiên nhìn không tới biểu tình âm trầm, nội tâm cuồng dộng thẳng ngón giữa.

Ma túy, đám quỷ kia đều bị đuổi ra khỏi phòng còn không yên tĩnh!

Vì thế bữa tối ca ca cùng đệ đệ cùng nhau uống cháo, ngay cả trứng muối cùng thịt đều không có chỉ là cháo hoa, còn có một cái đĩa tiểu hoàng qua ngây ngô ngon miệng, ca ca có cố ý chiếu cố khẩu vị đệ đệ, phan đến phi thường nhẹ.

Khúc Y Nhiên nhắm nuốt tiểu hoàng qua, lại bị ánh mắt quá mức nóng rực của người nào đó đâm vào hai má đỏ lên, “Ăn cơm , ngươi xem ta làm cái gì?”

“Không có gì, Nhiên Nhiên của nhà chúng ta đẹp.” Ca ca cười đến phá lệ mê người.

Không chỉ là đẹp, động tác cắn hoàng qua kia quả thực muốn câu chết người!

Hoàng qua thật sự là cái thực vật làm người ta miên man bất định, vì thế một bữa cơm ăn được tim hồng bắn ra bốn phía, đương nhiên, tim hồng bắn. Ra tới chỉ có một người là ca ca, đệ đệ ăn có chút không yên lòng, bởi vì y đang nghe Lý Mật hội báo mấy ngày qua.

“Không thể nào... Ngươi cảm thấy cô ta cắn hận ca ca?”

“Không, ta mới đầu cũng cho rằng nàng hận anh của ngươi, chính là đối mặt Lâm Phong trong mắt nàng đồng dạng có hận ý. Thật hận như vậy không, ngươi nói là có tật xấu đúng không, các ngươi đều không biết nàng !”

“Ta làm sao biết...” Khúc Y Nhiên cũng đành không nói gì.

“Đúng rồi, cô ta không chỉ đại diện cho Tiểu Tùng Thủ hệ liệt của anh ngươi , nhưng lại phái trợ lý đi đón hai cô gái lần trước , nói là tiền bối đối tân nhân quan tâm cùng trân trọng.” từ này ngay cả Lý Mật cũng không tin.

Hần cũng biết nếu ngươi đến trường mới , nữ sinh bị nhóm nam học trưởng đặc biệt chiếu cố, nam sinh ngẫu nhiên cũng bị nhóm học tỷ nhiệt tình cổ vũ... Đây là vì mao? Đều cũng có mục đích!

Nữ cổ vũ nam đích, nam cổ gắng nữ, nữ chiếu cố nữ là chuyện gì xảy ra?

Vì thế Lý Mật lớn mật phân tích, “Ta hoài nghi Trác Thiên Nhã kỳ thật là một đồng tính luyến ái.”

Khúc Y Nhiên đỡ lấy cái trán, “Hảo, ngươi có thể đi xuống .”

Lý Mật, “... ..”

Muốn trực tiếp như vậy hay không!

Một mặt là Lý Mật nói chuyện càng ngày càng không điều, về phương diện mặt Ca ca cũng hắc thành đầy nổi.

“Lại cùng bọn họ câu thông?”

“Ách... Ân.” Khúc Y Nhiên ngưng ngưng để đưa xuống, bởi vì tâm tư không hề ăn cơm , tiểu hoàng qua đều bị trạc thành miếng nhỏ , cháo cũng giao hợp đến phi thường bất nhã, thật sự là rất không nên , “Thật có lỗi, ca, ta...”

“Tốt lắm tốt lắm, ta lý giải.” Ca ca lại bắt đầu phát ra thuộc loại sức quyến rũ của nam tính trưởng thành, đem Tiểu Tùng Thủ hoàn toàn tập trung trong biến hormone.

Lý giải? Lý giải cái P!

Lý giải người dưỡng quý, nhưng không nhất định lý giải thời điểm một mình chúng ta ở chung quý chạy đến quấy rối.

Ca ca cắn chặt hàm răng, vẻ mặt tao nhã tươi cười.

Xem ra, có tất yếu cùng nhóm khách trọ trường kỳ hảo hảo nhờ một chút .

Quấy rầy người khác thương yêu, cho dù người là quý cũng muốn gặp sét đánh!

Lý Mật đột nhiên cảm thấy cả người một trận âm lãnh, hướng Đường Bá Hổ ngồi rụt lui, có chút không dám tin hỏi, “Ta khát, biến thành quý lâu như vậy, ta còn là lần đầu tiên cảm giác được âm phong!”

buồn cười, quý chính là chế tạo âm phong, thế nhưng cảm nhận được âm phong càng mạnh liệt !

Đường Bá Hổ cúi đầu buồn cười, “Ha ha, có lẽ, về sau sẽ càng nhiều.”

“A? Có ý tứ gì?”

“Chậm rãi người sẽ biết.”

“... ..” nút thắt này chơi thật khá.

Một đêm tình cảm mãnh liệt cùng, tường an vô sự, sáng ngày thứ hai, Khúc Lăng Phong còn phải đem Tùng Thử nhà hắn đuổi về trường học đi, không có biện pháp, hôm nay bên kia còn có lớp đấu, cho dù ca ca tái tinh trùng muốn cùng đệ đệ nhiều hơn , kia cũng muốn phân tình huống.

Cố ý không có mở mui xe thể thao, thời điểm ở cửa trường học, ca ca kéo lại Tiểu Tùng Thử vô tâm vô phế cùng hắn nói tái kiến muốn xuống xe.

“Đơn giản như vậy đã nghĩ đuổi rồi ta, àn?” Ca ca nheo ánh mắt lại, đem Khúc Y Nhiên lộn xộn chặt chẽ giam cầm trong ngực của mình.

Lực lượng chênh lệch quá lớn, Khúc Y Nhiên nhéo hai cái, không chút sức mẻ, không chỉ có như thế còn bị đối phương ôm càng chặt hơn, giống như là muốn đưa y được khảm tại thân thể trung.

Y trong thoáng chốc hiểu được ca ca đối y để ý, kia cũng không phải vô cùng đơn giản thích, là yêu thật sâu.

Chỉ có yêu thăm một người, mới có thể thần kinh hề hề lo được lo mất.

Vì thế, ca ca có biết Tiểu Tùng Thử hình dung hắn như vậy không?

Biết đến, phỏng chừng... Cũng không có thể đem Khúc Y Nhiên thế nào, nhiều nhất hung hăng thân vài hớp đồ thềm, Tiểu Tùng Thử tra tấn người cũng không phải một ngày hai ngày .

“Như thế nào tỏ vẻ, àn?” Miễn phí phu xe không tiền lương coi như xong, như thế nào cũng muốn hơi chút cấp điểm ngon ngọt.

Khúc Y Nhiên cười một tiếng, tại hai má cùng trên môi ca ca phân biệt in lại mấy hôn.

Ca ca chính là cố ý mở màng đen tuyến, bên ngoài căn bản thấy không rõ tình huống bên trong, làm sao có thể cứ như vậy buông tha sóc?

Chơi xe chần có chút quá mức , nhưng khẳng định một khẳng định Tiểu Tùng Thử vẫn là có thể!

Ca ca thuận thực mà giải khai nút thắt quần áo của Khúc Y Nhiên, đem vải dẹt vén lên, bắt đầu khẳng định nổi lên trong ngực tràn đầy loang lỗ của Tiểu Tùng Thử.

Tựa hồ... Tối hôm qua khẳng định rất hung, đã muốn không còn địa phương nào hạ khẩu .

Vì thế sửa khẳng định bả vai mê người, làn da thật tốt, quả nhiên là tuổi trẻ a.

Ca ca phi thường tang thương nghĩ muốn, vì thế khẳng định càng thêm nhiệt tình như lửa, mà Khúc Y Nhiên nhuyển ở trong ngực ca ca vô pháp nhúc nhích, hai tay chỉ có thể vô lực mà cầm lấy quần áo ca ca, nội tâm cầu nguyện hắn có thể cho mình lưu hai khối hảo da, một cái bạn cùng phòng ngủ nếu thấy được y đầy người như vậy, sẽ như thế nào cho rằng a!

“Ca, ta còn muốn trở về phòng ngủ lấy sách giáo khoa đâu, người có thể hay không trước... Ngô...”

Nói còn chưa nói xong , môi đã bị nặng nề mà cắn một hơi.

“Đến trong phòng học gửi tin nhắn cho ta, ần?” Ca ca âm cuối giọng lên.

Đệ đệ ngoan ngoãn gật đầu, “Ấn.”

Cất bước đệ đệ, nội tâm với tam chỉ quỷ có thể đi theo đệ đệ cùng đến trường vô cùng thống hận.

Vì thế, buồn bực áp lực lâu lắm đối thân thể không tốt, Khúc Lăng Phong quyết định, tìm vài người bồi chính mình cùng nhau buồn bực.

Vì thế lâu một quan hệ xã hội bộ mới vừa nghênh đón đến vĩ đại BOSS các nàng không có năm phút đồng hồ đâu, toàn bộ công ty đều nhận được một cái thông tri, “ 10 phút về sau, công ty đại hội toàn thể.”

“Lâm Phong đâu? Trong chốc lát hội nghị từ hẩn chủ trì.”

“Phó BOSS tại văn phòng lâu ba.” Nam bí tiểu M nơm nớp lo sợ nói, hẩn vừa rồi đi tìm lâm phó BOSS, kết quả phát hiện bọn họ không có một ngày không đùa giỡn công nhân Lâm phó BOSS bị người đặt ở trên bàn.

“Cùng ai.” Lâu ba? Toàn bộ phong bế phòng họp? Khúc Lăng Phong đột nhiên nở nụ cười, xem ra hội nghị hôm nay muốn chính mình đến chủ trì .

Quả nhiên, “Sở tổng.”

Tiểu M bị Khúc Lăng Phong cười đến đáy lòng sợ hãi, lại vẫn là không có quên ngoan ngoãn trả lời.

“Ấn, ta đã biết.” Làm một người đủ tư cách phát tiểu, nhất định tại thời điểm bằng hữu gặp rủi ro mãnh liệt bổ sung một câu, “Lâu ba thanh không, bất luận kẻ nào cũng không muốn đi quấy rầy Lâm Phong cùng Sở tổng tư nhân hội nghị.”

“Phải..”

68. Chương 68

Hôm nay lớp đầu tiên là chọn môn học theo khóa, trừ bỏ Phương Thiên Trác sớm đến chiếm tòa ,Khúc Y Nhiên thế nhưng ngoài ý muốn gặp được “Ngụy Tấn?”

“Y Nhiên,55555... Ta thành công còn sống trở lại!” Cũng không quản trong phòng học nhiều người, cũng không nhìn lão sư theo tiếng chuông mở cửa phòng học, Ngụy Tấn ngoan phác một cái, mãnh liệt mệnh mông mà nhào vào trong lòng ngực Khúc Y Nhiên.

Nước mũi một phen nước mắt một phen bắt đầu tự thuật vài ngày bị thảm sinh bệnh sử mọi người đã biết.

“Người không biết cái BT kia có bao nhiêu đáng giận, ngay cả đi nhà cầu cũng không thả ta! Chính mình nước tiểu hẩn đều phải quản, người nói đây rốt cuộc là người nào? ! Lão tử đều nhanh quên thật là cái gì – ý vị , mỗi ngày uống cháo ăn dưa muối! Ma túy, lão tử thụ được rồi! Ô ô ô...” Khi dễ bệnh nhân là ghét nhất .

Ngụy Tấn vốn là một người bình tĩnh ổn trọng, chính là từ khi gặp khắc tinh Dương Tiêu, cả người đều trở nên thần kinh hề hề .

Nào có ngay cả người khác phương tiện đều phải vây xem ! Cái thằng khốn chết tiệt kia “Hẩn thế nhưng lại cho ta chuẩn bị bồn nước tiểu? Ta là bệnh bao tử! Cũng không phải đại tiểu tiện không khống chế !”

“Hẩn quả thật có chút khoa trương .” Chiều cổ thân thể người bệnh, đồng thời cũng có thể nhiều chiều có một chút tâm lý người bệnh.

Khúc Y Nhiên đột nhiên cảm thấy, chính mình không nên đem người thả tâm giao cho Dương Tiêu, rất xằng bậy .

Ngụy Tấn một bĩu môi, khuôn mặt nhỏ nhắn nhún nhún đến tội nghiệp.

Hắn còn chưa nói càng khoa trương đâu, người nọ không chỉ có đi theo hắn đi toilet, còn tuyên bố phải giúp hắn giờ JJ..., cũng không phải dứt tay dứt chân, dùng người giờ làm mao? Ta cũng không phải không tay.

Mấy ngày nay cấp Ngụy Tấn tra tấn, thật giống như mình là một người bệnh bán thân bất toại.

Làm này cũng không được, làm kia cũng đúng.

Áp lực lâu lắm rồi cực bùng nổ, này không, tối hôm qua ngay tại trong phòng bệnh đại nổ, thầy thuốc đều nói trở về tỉnh dưỡng là được, Dương Tiêu lại nói làm cho Ngụy Tấn tái lưu viện quan sát vài ngày.

Ngụy Tấn lập tức liền phát hỏa, chỉ một thoáng trong phòng bệnh điện thiểm bay đầy, khắp nổi lên đại chiến bệnh viện lần thứ năm mươi lăm.

Cuối cùng khắp quá Dương Tiêu không phải khác, đúng là Ngụy Tấn ủy khuất nước mắt.

Từ nhỏ tới lớn cho tới bây giờ không ghen khuất quá như vậy, so với khi còn bé bị nước tiểu Y Nhiên ướt hài còn ghen khuất N+1 lần!

Nói như thế nào sau đó Y Nhiên còn bồi hắn tam khối đường đâu, Dương Tiêu mao bồi thường cũng không có, miễn miễn cưỡng cưỡng mới đem hắn phóng ra.

Ngụy Tấn tuy rằng chưa nói, nhưng bởi vì vẫn luôn ôm Khúc Y Nhiên, suy nghĩ trong lòng gì đó theo quả cầu bằng ngọc truyền vào trong đầu Khúc Y Nhiên.

Tiểu Tùng Thử dần dần mà trầm mặc, y thiết tình không biết nên như thế nào an ủi hảo Ngụy Tấn.

Mà ngay cả y đều muốn tấu Dương Tiêu, người nọ quả thực không nhẹ không nặng, đúng mực quá kém.

Đồng dạng là lần đầu tiên luyến ái, nhìn một cái Tùng Thử ca ca, nhiều tiến bộ! Đã đem đệ đệ ăn đến miệng không nói đi, còn thường xuyên nhân cơ hội như vậy như vậy ...

Tái nhìn Dương Tiêu, thật vất vả có thời cơ một mình ở chung thỏa đáng, hơn nữa Ngụy Tấn còn ốm yếu, là tâm tối mềm mại, thời điểm dễ dàng đẩy ngã nhất ...

Chính là đâu, tựa hồ càng đẩy càng xa.

Có đôi khi rất dễ ý, ngược lại dễ dàng ra vấn đề.

Khúc Y Nhiên vỗ vỗ bả vai bạn tốt, vẻ mặt đồng tình nói, “Giữa trưa mời người ăn cơm.”

Ngụy Tấn đem nước mắt đều cọ ở trên người Khúc Y Nhiên, vóc dáng cao lớn nhào vào trong ngực vóc dáng nhỏ, thế nào đều cảm thấy không được tự nhiên, hắn lại đặc biệt tự nhiên, còn nói, “Chúng ta đây không ăn ở quán cơm.”

Nhất định phải đem mấy ngày nay toàn bộ ăn trở về!

Khúc Y Nhiên ngưng trọng gật gật đầu, “Nhất định không ăn quán cơm, ta mang người ăn tiệm.”

Ngụy Tấn nhất thời hạnh phúc đến mắt nước mắt lưng tròng, “Ta chỉ biết, Y Nhiên đối ta tốt nhất.”

Phương Thiên Trác bị này hai người biến thành suýt nữa bạo đi rồi, “Ta nói, các người nhất định ở trong phòng học trình diễn đoạn tự như vậy không?”

Lão sư cùng các linh hồn nhỏ bé đều bị hai người cấp đánh bay.

Các bạn học lại nghị luận sôi nổi.

Người nào không biết Khúc Y Nhiên là ai? Lại có người nào không biết tin tức gần đây của A đại? ! phó hội trưởng hội học sinh cùng Trạng Nguyên ôm chầm!

Trạng Nguyên chân đứng hai thuyền? Vẫn là nói... Hai chủ thuyền bị Trạng Nguyên đạp?

Rất nhiều người đều cảm thấy, nhất định là ý kiến sau.

Bởi vì vô luận là Trạng Nguyên cùng tiểu thiếu gia bộ y học ôm cùng một chỗ, vẫn là cùng phó hội trưởng Đường Hiên ôm cùng một chỗ, đều là đối với phương chủ động phác qua đi ôm, Trạng Nguyên lại là vẻ mặt bình tĩnh trấn định.

Quả nhiên, ** thực sự thật.

“Nếu chủ động có thể bị tiếp thu lời nói...” Một cái nam sinh diện mạo đáng khinh vuốt cằm miên man bất định, kết quả... Nhanh chóng bị đám người chung quanh ầu.

“Cút đi người, cũng không trở về nhà soi gương!” Trạng Nguyên cũng là giáo thảo cấp những người khác!

Vì thế... trọng điểm không phải đồng tính luyến ái mà là thần mã , những người khác có thể ôm chứ?

Bất quá từ hôm nay trở đi, có lẽ Tiểu Tùng Thử lại có phiền toái , tổng tại trong sân trường bị người “Ngoài ý muốn gặp nhau” loạn phác cũng đáng buồn rầu đi . Đây chính là thầy giáo đầu tiên của Khúc Y Nhiên , kết quả lâm thời phản chiến, đối mặt phó hiệu trưởng liều mạng, ai dám giành học sinh với ta .

Giáo thụ không chỉ có dạy hai môn , hơn nữa tổ chất tâm lý hiển nhiên so với tao năm tao nữ nhóm mới ra đời cao hơn, rõ ràng sẽ không là 1cấp bậc!

Người ta chú ý trọng điểm, chính là như vậy trực tiếp “Khúc đồng học, vô luận đối tượng kết giao của người là cái hệ gì, ta đều không cho phép đối khoa .”

Khúc Y Nhiên, “... ..”

Ngụy Tấn, “... ..”

Trọng điểm thật sự có thể là cái này không?

Ngụy Tấn lập tức đứng thẳng thân thể giải thích, “Giáo thụ, kỳ thật Y Nhiên và ta chỉ từ nhỏ cùng nhau lớn lên ...”

Giáo thụ lại đột nhiên hung hăng mà đánh gãy lời của hắn, “Hai nhỏ vô tư cũng không cho đối ngành!”

“Ách... Phải..” Ngụy Tấn sờ sờ cái mũi, giống như càng miêu càng đen.

Khúc Y Nhiên sớm đã quen đến sắc mặt không đổi , nàylà trường hợp nhỏ thôi , sẽ không sợ lại bị người phác lần thứ hai ,ngay cả giáo thụ đều đi theo hiểu lầm .

Huống hồ y cùng Ngụy Tấn là bằng hữu, bất quá Phương Thiên Trác nhưng không nghĩ như vậy.

Hắn đem mình tùy thân mang theo khăn tay thủ quyền sắc tím dâng ra cho Khúc Y Nhiên sát quần áo trước ngực, sắc mặt có chút âm tình bất định, “Y Nhiên, như thế nào không né.”

“Trốn không thoát.” Phòng học lồi đi nhỏ như vậy, hướng bên kia trốn đều trốn không thoát.

“Được rồi.” Quả thật.

Phương Thiên Trác không lời nào để nói, lại dè nặng cổ họng, theo bản năng hỏi một vấn đề, “Người tựa hồ cũng không bài xích đồng tính trong lúc đó có chuyện xấu.”

Cái Đường Hiên kia cũng là, Ngụy Tấn cũng là, truyền như thế nào cũng chưa phản ứng.

Khúc Y Nhiên cười khê không trả lời, chính là tiếp tục sát quần áo.

Thật sự giả không được, giả thành thực không được, có một số việc mắt thấy đều không nhất định là thực, không có biện pháp cùng Phương Thiên Trác giải thích nhiều lắm.

69. Chương 69

Trong sân trường bộc phát ra bát quái triều dâng trước nay chưa có, nguyên nhân vì y là nhân vật phong vân a!

Có địa phương liền không thể thiếu lời đồn đãi, lời đồn đãi chuyện nhằm chính là ngọn nguồn bát quái.

Sau lại ngay cả lão sư đều ngoài ý muốn gia nhập đại trận bát quái doanh, thậm chí đều rơi vào tai phó hiệu trưởng.

Bởi vì hiệu trưởng đi tỉnh hợp , bằng không khẳng định cũng sẽ biết.

các sư phụ tổ Y học thậm chí cho rằng, nếu dựa vào quan hệ của Ngụy Tấn đồng học cùng khúc Trạng Nguyên là có thể đem người lừa đến nơi bọn họ học ... Kìa trong bộ có phải liên kiếm được hay không!

Tuyệt đối là đại kiếm!

Vì thế, trời xé chiều, Ngụy Tấn bị lão sư gọi vào văn phòng, đánh cờ hiệu quan tâm học sinh, phi thường mặt mờ mà ám chỉ lên.

Ngụy Tấn đáy lòng buồn bực cực kỳ, rồi lại không tốt cùng lão sư bãi sắc mặt.

Niên thiếu hết sức lòng bông, nhưng cũng biết đạo tôn sư nặng giáo.

Vì thế, nhẫn tính tình nghe lão sư toái toái niệm xong, trước khi đi còn không quên một lần lại một lần dặn dò, “Ngụy đồng học, vì phồn vinh hưng thịnh bộ chúng ta, nhất định phải đem tình huống này đó đều phản ứng cấp Khúc đồng học, biết không?”

So với Đường Hiên còn có một năm liên tốt nghiệp, Ngụy Tấn cái này đại đối mới hoàn toàn -phi thường có ưu thế.

Tuổi trẻ a!

Tuổi trẻ chính là tiền vốn!

Ngụy Tấn khổ bức gật gật đầu, kỳ thật hấn căn bản là không chú ý nghe lão sư rốt cuộc nói gì đó.

Huống chi —— dù đều sáng suốt như vậy? ! Đã sớm nghe nói A đại có giáo thụ đặc biệt cũ kỹ quả nhiên thần mã nghe đồn đều lắm a!

Vì cướp người, ngay cả đồng tính luyện ái cũng không quản .

Chính là vì cái gì cổ tình là tình yêu? Hấn cùng Y Nhiên chẳng lẽ có vợ chồng như vậy? Thuần khiết hữu nghị không được sao?

Vì thế, ngay tại thời điểm Ngụy Tấn đặc biệt rối rắm vạn phần, Dương Tiêu đồng dạng cảm nhận được lực lượng dồn đại mặt hoàn toàn đen, nổi lên thập cấp gió lốc “Chết tiệt!” trong sân trường áp ôm cái giống gì!

Sớm đã cảm thấy cái Khúc Y Nhiên kia chứng mất , còn thanh mai trúc mã, hai nhỏ vô tư? Phương Ngôn cùng Cao Tuấn là chết hết sao ? Rõ ràng là bốn người, như thế nào liền nên cùng Ngụy Tấn đâu!

Bộ trưởng đại nhân khí quá ... , giống như bá vương long một đầu hùng hực bốc cháy lên, , sợ rằng phòng học mới tân trang bị hấn một chưởng cấp chụp phế đi.

Tưởng Tư Xa thấy thế không ổn, đem kinh phí cạn kiệt này lập tức thu vào trong bao, vô thanh vô tức mà dẫn dắt nhóm muội tử chuẩn bị hướng hội trưởng đại nhân báo cáo tình huống ly khai văn phòng, mà Đường Hiên đang tập trung tinh thần vào tư liệu sẽ không tốt mệnh như vậy , không đúng lúc bá vương long xuất hiện trong nháy mắt rời đi, nhất định trở thành pháo hôi.

“Còn ăn? Người xem nhìn thất lưng người đều thô !”

“A?” Đường Hiên sờ sờ thất lưng, thảng trước mới vừa bị lão mục oán giận hấn rất gây giống con gà chết , còn làm cho hấn mỗi ngày ăn nhiều một chút, như thế nào liền thất lưng thô ?”Chỗ nào thô ?”

Dương Tiêu nguy hiểm nheo lại ánh mắt, “Không cho rằng nhục , lại cho rằng vinh.”

“Người làm sao vậy?” Đường Hiên đã nhận ra một ít không ổn, tiểu động vật quả nhiên trực giác hơn người, hấn thăm dò tính hỏi, “Thân thể không thoải mái?”

Chẳng lẽ tiểu Ngụy Tấn thân thể tốt lắm, thân thể Dương Tiêu lại suy sụp ?

Muốn dốc sức như vậy hay không a! Không tiết tháo, hàng này nhiều sao lắm mới có thể thân xác đều phá đổ !

“Ta nói người, cũng không có thể xằng bậy như vậy, người ta dù sao vẫn là người bệnh.” Đường Hiên nói xong trong nháy mắt cảm thấy chính mình đặc biệt hiểu chân tướng.

Nghe ý nghĩ tối sầm của hắn, cơn tức của Dương Tiêu càng lớn, “Cũng bởi vì tư tưởng người vẫn luôn ác độc như vậy, cho nên Khúc Y Nhiên mới không bằng lòng người!”

“Ta như thế nào liền ác độc ?” Nay lại cùng Khúc Y Nhiên nhắc quan hệ gì ?

“Nhanh đi đem báo biểu tháng làm đi .”

“A?” Đường Hiên ngẩn người, Ni Mã ,ba tháng không có làm , không phải là Tư Xa toàn quyền phụ trách không?”sao ta làm a?”

Làm tháng này phải dính ba tháng trước , đó là sự tình bằng cái lỗ tai ,đàn bà làm được rồi, thuần gia môn nên đấu tranh anh dũng giết địch! (?) bảo vệ quốc gia (?)!

Dương Tiêu lạnh lùng cười, “? Chỉ bằng ta chính là hội trưởng.”

“... ..” Ma túy, khi dễ ta là lão Nhị!

Đường Hiên ở trong lòng cuồn cuộn thẳng ngón giữa, đứng nói chuyện thần mã mà mình ghét nhất !

Vì thế phó bộ trưởng “Chịu mệt nhọc” đi làm mà lời đồn đãi, chuyện nhảm đều không có đình, chính là truyền truyền , không biết như thế nào nhấn lại nội dung liền nhiều ra tên một người nữ sinh.

Rất nhiều người phi thường kỳ quái, a? Cái chuyện xấu này bên trong có nữ tính? !

Là một người tên là cái gì Viện Viện đích... Là tân sinh không?

“Hệ gì ?”

“Không rõ ràng lắm.”

“Tự xưng là bạn gái Trạng Nguyên?”

“Nghe nói là, còn giống như lấy huyết thư tình thơ Trạng Nguyên tự tay viết ra, nghe nói trên mạng vườn trường năm nghìn đồng một tờ .”

“Thực hắc a, có người mua?”

“Ngược lại thực sự có người muốn mua... Bất quá đâu, vòng trang bị người cấp đen, các sư huynh máy tính hệ nói, là hội học sinh làm!”

“Ồ ồ Ồ! Hắc hắc hắc hắc...” Cái tiếng cười tà ác này là xảy ra chuyện gì đâu?

Hết thấy đều ở không nói , học sinh sẽ vì thần mã đen cái Viện Viện kia đâu? nhân vật chính ắt không chịu nổi đi, oa ca ca!

“Quả nhiên vẫn là phó hội trưởng cấp lực, ta áp phó hội trưởng năm quả hoàng qua!”

“Ta đây áp tiểu Ngụy niên đệ, tuổi trẻ có ý hướng khí, lại cùng Trạng Nguyên là phát tiểu!”

Trường học đồn đãi thật sự là càng ngày càng hung tàn , hung tàn đến ngay cả trong sân trường nhóm không thuộc loại mình cũng biết tiểu sự kiện linh môi sư khí phách sườn lậu.

“ Khúc Y Nhiên , người tuyển cái gì?” Một cái tinh linh nhỏ rõ ràng chạy đến liền hỏi một vấn đề.

Khúc Y Nhiên bắt đầu đi đem mỡ chỉ theo đỉnh đầu của mình lộn xuống dưới, “Đừng có chạy lung tung, hiện tại không phải thời điểm người nên xuất hiện, tiên một sừng đâu? Ta cái gì cũng không có thể tuyển.”

“A?” Tuy rằng cái này đáp án có chút... Không hợp tình hợp lý, nhưng là!”Chính người là có ý tứ? Có thể giải thích một chút hay không, ta cho người lộn điểm nước mắt của tiên một sừng!”

Khúc Y Nhiên, “... ..”

Tiên một sừng nghe được nói không chừng thật sự sẽ khóc.

Lý Mật mà tiến đến báo viên , khẳng định sẽ hung hăng cười.

Không biết vì cái gì, Khúc Y Nhiên gần đây luôn luôn cố điềm dự cảm xấu, cùng mình quan hệ đến không lớn, nhưng là cùng ca ca lại tựa hồ có chút liên lụy.

Vì thế lại kính nhờ mỗ quý đi nhìn, tựa hồ như vậy mới có thể yên tâm một ít.

Nguyên lai yêu không chỉ có sẽ làm người có cảm giác ngọt ngào, còn có thể làm cho người ta cảm thấy lo được lo mất.

Bất quá, loại cảm giác này cũng không xấu.

“Y Nhiên, nghĩ muốn ca ca ?” Đường Bá Hổ phi thường hiểu rõ hỏi.

Khúc Y Nhiên sắc mặt đỏ lên, lại phi thường thành thực nói, “Ân.” Nghĩ muốn ca ca .

“Vậy thấy a!”

“A?” Khúc Y Nhiên bị Đường Bá Hổ nói sững sốt.

Kết quả chỉ thấy người đâm đầu đi tới, là ca ca sao...

Ngón út rõ ràng vô cùng, nguyên lai từ khi ca ca có thể thấy ba người Lý Mật, vận mệnh tơ hồng cũng có thể nhìn thấy, tìm Tiểu Tùng Thử không bao giờ xa ...vườn trường nghe loạn , thật sự là phương tiện vô cùng, cũng hỏa đại vô cùng.

Vì cái gì mỗi lần đến đều có thể nghe được đệ đệ cùng người khác có chuyện xấu ?

“Ca?” Khúc Y Nhiên biểu tình thực ngốc, thật sự có chút nhớ nhung ca ca như thế nào sẽ ở phía sau xuất hiện., không phải hai ngày trước mới thấy qua mặt sao...

Ca ca thấy y có loại vẻ mặt này nhất thời cảm thấy vô lực cực kỳ, tại sao tới? Tự nhiên là nghĩ muốn đệ đệ .

Cuối tuần này hần sẽ bay trở về Mĩ tham gia họp ban giám đốc công ty, có ít nhất nửa tháng không ở S thị, tự nhiên nghĩ muốn cùng Tiểu Tùng Thử ở chung nhiều một ít, chính là người nào đó tựa hồ không ở trạng thái này.

“Lại đây.” Ca ca hướng đệ đệ vẫy vẫy tay.

Tiểu đệ ngoan ngoãn chạy qua đi, tuy rằng không có đặc biệt biểu tình kinh hỉ rõ ràng, hai má lại nổi lên đỏ ửng xinh đẹp.

“Ca!”

Ca ca phi thường không tiền đồ thỏa mãn !

“Ân, còn có lớp sao.”

“Có... Khụ, đã không có.” Tiểu Tùng Thử lần đầu tiên cảm thấy, gia nhập hội học sinh cũng là có ưu đãi nhất định..

Ca ca vừa lòng gật gật đầu, xem ra đệ đệ vẫn là rất muốn chính mình.

“Kia đi thôi.” Hần đã từng nhìn điện thoại đệ đệ , chính là lại thủy chung không có thu được quá xoát tạt ký lục, đệ đệ hoàn toàn vô dụng quá! Ca ca tổng cảm thấy chính mình đối đệ đệ không đủ săn sóc!

“A? Ồ.”

Rất nhiều người may mắn thấy một mỹ nam cao lớn anh tuấn dắt Trạng Nguyên đồng học tại trong sân trường nghênh ngang tiêu sái, tuy rằng quan hệ không rõ, bất quá... chuyện xấu Khúc Y Nhiên đồng tính trong khoảng thời gian ngắn xem như hoàn toàn vứt không xong , càng ngày càng nhiều.

Mà vào lúc ban đêm, không có đợi cho Khúc Y Nhiên trở về phòng ngủ Phương Thiên Trác buồn bực thấu , “Ta đây sao để ý tin tức của y , là vì cái gì?”

Không phải là một cái phòng ngủ sao, hần thích nam hay nữ , cùng ta có quan hệ gì?

Rối loạn rối loạn!

70. Chương 70

Ca ca lĩnh đệ đệ mang đi mua quần áo , nhóm người bán hàng nhất thời nơm nớp lo sợ không giải thích. Tuy rằng này hai vị là bàn tay to, nhưng khí tràng tổng là phi thường quý dị, bọn họ là phạm nhân , căn bản là chịu không nổi a.

Kết quả lần này hai người ai cũng không tuyển quần áo, Khúc gia nhị thiếu cầm mấy song miệt, Khúc gia đại thiếu cấp nhị thiếu chọn hai bộ áo ngủ, không tiêu phí cái khác .

Suy nghĩ cả nửa ngày thành sợ bóng sợ gió một hồi, còn sống thật tốt a !

Hồi tưởng lại bọn họ đã từng chịu đủ việc do Khúc gia nhị thiếu tàn phá, tựa hồ đã là phi thường xa xôi .

“Cảm tạ thần ,Khúc gia đại thiếu, đem yêu nghiệt nhị thiếu hoàn toàn thu phục !” Một người bán hàng hai tay tạo thành chữ thập trước ngực, thần tình thành kính trạng.

“Thật không.” nam âm theo sau lưng nàng chậm rãi bay tới.

người bán hàng giật mình, nghiêng đầu, khóc không ra nước mắt mà nhìn ,không biết vì cái gì Khúc gia đại thiếu lại chạy về tới, gọi lên khoe miệng cổ găng mỉm cười, chính là cười so với bị người đánh còn khó hơn nhìn, “Đại, đại thiếu, ngài... Lão...”

“Ta đến đổi cái này.” Số đo lấy sai rồi.

“Phải.. Ta đây phải đi cho người đổi mã .” Nàng thiếu chút nữa quên, cái này là đại thiếu cấp nhị thiếu tuyển.

Trở lại trong xe , Khúc Lăng Phong đem lời người bán hàng nói cho đệ đệ nghe, việc này đổi làm trước đây, hẳn khẳng định hắc nghiêm mặt dùng lãnh khí đem người bán hàng hoàn toàn đông chết, làm sao có vẻ mặt ôn hoà như thế ?

Luyện ái lực lượng quả nhiên cực lớn!

Khúc Y Nhiên bật cười, lại càng thêm tò mò đi lên, “Vì cái gì muốn mua áo ngủ mùa đông cho ta?”

“Ấn, ở trường học, trong phòng ngủ sẽ xuyên.” Khúc Lăng Phong yên lặng mà cầm quần áo đều điệp hảo, hẳn có thể nói chỉ có mùa đông mới hoàn toàn lộ không ra tiểu xương quai xanh của đệ đệ, ngay cả hầu kết cũng có thể hoàn toàn che khuất không?

Hắn không lớn phương như vậy, bại lộ sắc đẹp của đệ đệ trước mặt người ngoài.

Khi cửa kính xe hoàn toàn khép lại, Khúc Lăng Phong nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của đệ đệ lên, tại khoe miệng cùng cầm ấn mấy hôn, ngón tay xuống phía dưới, tại xương quai xanh cùng tiểu hầu kết tinh xảo lại bồi hồi không đi mà lập lại khẳng cố.

Ngón tay theo dấu vết hôn môi không ngừng cắt tới vạch tới, “Nơi này, nơi này, đều là của ta.”

Cho nên, ngoan ngoãn xuyên áo ngủ đông đi .

Khúc Y Nhiên đề đầu người nào đó xuống còn muốn được một tác lại muốn tiến một thước “Ca, đèn xanh.”

“Không có việc gì, chúng ta có thể trở về tiếp tục.” Ca ca nói xong, thành công chiếm được xem thường, ca ca tựa hồ hết thuốc chữa.

Không cứu là được rồi.

Tiểu Tùng Thủ lại bị ca y theo trường học cấp mang chạy, huynh đệ tình cảm ấm lên rất nhanh, có đôi khi tùy tiện tươi cười một cái, đều có thể nhìn ra tâm ý bọn họ tương thông, cái loại không khí đặc biệt này, cảm giác biệt , là bất luận kẻ nào đều không thể chen chân.

trong phòng làm việc của Khúc Lăng Phong nhiều ra N+1 cái ảnh chụp đệ đệ, ngay cả Lâm Phong vẫn luôn phi thường không nhìn tốt đoạn có một không hai này đều không thể không ăn (nhìn).

Hắn phát tiểu a, một khi quyết định chuyện tình cho tới bây giờ sẽ không người có thể thay đổi biến! Sinh ý cũng tốt, sinh hoạt cũng tốt.

Ma túy, điển hình chính là tổng giám đốc trong tiểu thuyết ,trong khí phách cuồng có tính cách nam nhân vật chính a! Đáng vẻ không giống như hắn, mệnh khổ như vậy, cố tình bị hành một ngày đều không muốn nhiều lời ra thì một muện tao nam cấp bò lên .

Lâm Phong phi thường hâm mộ ghen tị, đồng thời cũng tránh không được lo lắng, chuyện tình hai huynh đệ sẽ tùy thời cho hấp thụ ánh sáng, công bố với chúng nhân .

Kỳ thật, Lâm Phong lo lắng cũng không dư, bởi vì Khúc gia bên kia đã muốn nhận được rất nhiều ảnh huynh đệ dắt tay cùng đi, ca ca hoàn hảo vai đệ đệ, thân mật tại bên tai đệ đệ nói cái gì đó.

Đệ đệ ngược lại không có cái biểu tình gì đặc biệt kinh ngạc, bình tĩnh cực kỳ, ngược lại đem ca ca chiếu thành đuôi to ba lang dăng đầu còn cầu khen ngợi.

Vì thế... Nhận được ảnh chụp Khúc gia tỏ vẻ đặc biệt vui mừng, quả nhiên không hổ là Nhiên Nhiên, cái này không cần lo lắng lão Đại sẽ tùy thời chạy về Mĩ Quốc, lại đã nhiều năm không trở về nhà .

Có tiểu nhị tại, hết thấy tự nhiên thu phục.

Đường mẫu lại cảm động đến rơi nước mắt, phán bao nhiêu năm, đợi bao nhiêu năm, hai hài tử quan hệ rốt cục lại khôi phục đến nhi khí như vậy thân mật khăng khít .

Lăng Phong vẫn chiếu cố đệ đệ như vậy, Nhiên Nhiên vẫn đáng yêu như vậy!

Con trai của nàng, đều là hảo dạng!

“Lão công, người nói chúng ta có phải nên cảm tạ một chút người mật báo hay không?” Trọng yếu như vậy, tin tức khả quan như vậy, người trong nhà ngược lại là biết trễ nhất?

Khúc Thiên Triết là chính giới nòng cốt, nói trắng ra là chính là so với Đường mẫu ngay thẳng, hơn mấy cái loan loan ruột như vậy, hắn nghĩ đến tự nhiên so với lão bà nhiều, một khắc bắt được ảnh chụp đã cảm thấy sự tình cũng không phải đơn giản như vậy, “Như quả thật là hảo tâm, sẽ không sẽ ngay cả cái vân tay đều tra không đến .”

hòm thư nhà bọn họ trước kia rất sớm mà bắt đầu bị người nhồi vào các loại đồ vật này nọ, cái gì lấy máu mượn tay người khác chỉ, chỉ giả... Các loại đe dọa tìn, lừa dối ra...

hòm thư đã sớm trang bị hệ thống tự động phân hình, một khi có lấy dính vật chất đặc biệt hoặc là để vào vân tay người, hệ thống sẽ tự động sự phân hình, trực tiếp truyền đến máy tính Khúc gia.

Thực đáng tiếc, lúc này đây không có vân tay, nếu muốn tiền, vậy tại sao ngay cả người gửi tiết kiệm cũng không có đâu?

Vẫn là lo lắng tiết lộ ra chi tiết đi... Khúc Thiên Triết lạnh lùng cười, đem ảnh chụp giao cho Lưu bá, thấp giọng phân phó nói, “Đi phim âm bản một phần, đem này đó nguyên bản đều đã đánh mất.”

“Phải”

“Từ từ Lưu bá!” Đường mẫu lập tức bổ sung nói, “Đem phóng lớn nhất, treo ở trong phòng khách!”

Lưu bá tập trung nhìn vào, nguyên lai là đại thiếu giúp nhị thiếu lau mồ hôi, quả nhiên đẹp mắt lại ấm áp, vì thế Lưu bá hiềm thấy mà tự tiện làm quyết định.

phóng đại tấm vé, toàn bộ bãi ở trong phòng khách, dù sao trong nhà rộng , phòng khách lại,vừa nhiều, hơn nữa tiểu thư cũng chưa nói cụ thể phóng bao nhiêu ! Như để đến lớn nhất... Rõ ràng ẩn thành áp-phích đi!

Khúc gia hai huynh đệ còn không biết, bọn họ đã muốn thượng đầu bản đầu đề vách tường Khúc gia .Theo sau khúc gia- Đường gia hai vị lão nhân bên kia cũng đều nhận được đồ vật này nọ, thậm chí còn có hé ra cách cửa kính xe hôn môi mơ hồ không rõ, bất quá bởi vì màng xe của Khúc gia đại ca phi thường khí phách, căn bản chiếu không ra cái tình hình chiến đấu gì, nhiều nhất có thể nhìn ra là hai bóng người, đầu tựa hồ kháo cùng một chỗ ta đã làm gì.

“Tiểu vương a, này trương, này trương còn có này trương, nhất định phải cất kỹ ! Hắc hắc, Nhiên Nhiên cũng thật ăn ảnh a!”

“Cũng không phải sao, nhị thiếu có thể sánh bằng nam nghệ nhân Đường Thánh.” Vương mục ngẫu nhiên cũng tốt vôong, trộm đồ ăn, dùng từ còn đỉnh tân triều, lập tức đem ảnh chụp lão gia tử coi trọng nhận trong tủ treo quần áo, không hổ là cùng Lưu bá đồng thời xuất thân Đường gia, ngay cả ý tưởng đều cơ bản không sai biệt lắm, “Lão gia, không bằng chúng ta phóng đại tấm vé bãi đứng lên?”

“Ý kiến hay!” Đường lão gia tử đồng ý cực kỳ!”Cấp lão khúc gia cũng đưa đi, ai nha nha, ngày ấy a rất cực có hi vọng .”

“Ha hả, phải” Vương mục nở nụ cười, lập tức đi làm theo.

Cho nên mặc kệ việc này là ai ở sau lưng làm ra tới, kết quả hẳn dự đoán đều không có đạt thành là được rồi.

Vì thế, khi Khúc gia hai huynh đệ trở lại yêu sào, đồng thời trở mình mở một cái phong thư màu đen, ca ca nhất thời trong lòng lộ một tiếng, “Phá hủy.”

“Làm sao vậy?”

“Này ảnh chụp, phỏng chừng chúng ta là người cuối cùng thu được.”

“Còn đưa đi trong nhà ?”

Khúc Lăng Phong không nói gì, chính là biểu tình trầm trọng mà gật gật đầu.

Trong nhà không biết sẽ nghĩ như thế nào, tuy rằng làm tốt lắm để tùy thời chuẩn bị ngã bài, chính là... Sau lưng ,người xuống tay quá nhanh, đem hết thầy chuẩn bị quấy rầy .

“Ca, không có việc gì.” Một đôi tay nhỏ bé ôm lấy Khúc Lăng Phong không tự giác nắm chặt nắm tay.

Tri kỷ thư khai, Khúc Lăng Phong ôm chặt đệ đệ, liền đứng ở cửa nhà, đại môn cũng không quan tâm lật lật hôn sâu.

Có năng lực người đem trương này chiếu xuống đưa qua đi a!

Kia, đến lúc đó cũng không cần hẳn đi tìm phụ thân ngã bài trước, trực tiếp chờ người trong nhà tìm đến cửa.

71. Chương 71

Ca ca cùng đệ đệ dự đoán cho ảnh chụp hấp thụ ánh sáng, tập thể trong nhà tìm tới thủy chung không có phát sinh!

Ngay sau đó ,ca ca trở về Mĩ Quốc đi chủ trì hội nghị công ty, tuy rằng Khúc Lăng Phong cực lo lắng cho đệ đệ. Mà đệ đệ cũng không nhàn rỗi, khai giảng đã muốn gần một tháng .

Cái gì muốn tới ? Đúng vậy, chính là nguyệt khảo!

Mỗi tháng luôn luôn như vậy một lần đặc biệt khổ bức, trong trường học , thời điểm đại bộ phận người nhận được thông tri mới như ở trong mộng tỉnh, “Gần đây bất quá , hoàn toàn cũng chưa trở mình đọc sách !”

“Cút đi —— đừng đem người không nhìn sách khẩu trừ tại trên đầu Trạng Nguyên người ta, rõ ràng chính là chính người mỗi ngày tra trò chơi! Toàn bộ phòng ngủ đều là nhân chứng!”

Bị mọi người tập thể dùng gối đầu đập lòi một lần, nhân cách sức quyến rũ Trạng Nguyên vô địch, cho dù hán tử muội tử trước kia cả ngày kinh hồn táng đảm lo lắng bị tìm phiền toái ở trung học , cũng bị Trạng Nguyên thiếu niên thuyết phục hoàn toàn.

Thậm chí còn có người phi thường lớn đảm mà nói, “Ta nói vì cái gì lúc trước có người hướng Trạng Nguyên thổ lộ, Ngụy đồng học vì cái gì kích động như vậy, nguyên lai là bởi vì —— “

“Đề ý!” Cái kia thần tình hưng phấn nói tiếp.

A đại nhân cũng biết ! Tình yêu tay ba , vườn trường tình cảm mãnh liệt ... Nghe nói đã muốn tại diễn đàn mạng vườn trường xuất hiện nhiều bản .

“Đều nói trong đại học đặc biệt nhàm chán, ta xem kia chỉ là bậy bạ!”

“Được rồi được rồi, đừng kích thích đồng học ngoại giáo, A đại chúng ta mỗi ngày tin tức nhiều mà thôi, nghe nói a... hội trưởng hội học sinh một mực yên lặng vô tức thắm mền Trạng Nguyên cũng muốn ẩn không chịu nổi .”

“Ni mã, ta mới đi làm đại biểu một ngày, tại sao lại đã xảy ra chuyện tình ta không biết? Mau cùng ta nói !”

“Cái kia... Các người...” Một cái nữ hài đầu đầy mồ hôi lạnh mà giữ chặt hai người không bình tĩnh, ma túy đích! hội trưởng về mang mặt ta muốn dọa các người ,hung biểu tình đứng ở phía sau đâu!

Thật đáng sợ!

3P sắp thăng cấp 4P, vườn trường bát quái tựa hồ hòa tan rất nhiều sợ hãi của tân sinh .

“Kỳ thật theo ta , loại tình huống này... Ách... Cũng không tốt lắm.” Phó hiệu trưởng lau một phen hãn, lời đồn đãi chuyện nhằm ảnh hưởng quá lớn, vốn là hãn là muốn ra mặt cùng giáo thụ hệ tiếng Trung thương thảo một chút sách lược ứng đối.

Kết quả, biểu hiện giáo thụ thật làm cho phó hiệu trưởng một cái đầu hai cái đại.

“Phó hiệu trưởng, thỉnh ngài không cần hơn nữa, cho dù Khúc đồng học thích hai mươi cái nam nhân bất đồng, cũng tuyệt đối không cho phép ngài một mình phê chuẩn y xin chuyển hệ.”

Nghĩ muốn thừa dịp loạn khiêu người? Cửa đều không có!

Càng miêu càng hắc, phó hiệu trưởng vốn là thật không có ý tứ kia.

Tiểu Tùng Thử sinh hoạt dù sao cũng coi như bình tĩnh, vốn là cùng ca ca buổi tối mỗi ngày đều nhìn một giờ, cũng bởi vì công việc hội học sinh bách chấm dứt .Hiện tượng ném tàn thuốc cũng được cải thiện không ít, nhưng trong sân trường lại nhiều thêm rác .

Ăn xong kem đóng gói thuận tay liền vứt trên mặt đất , tùy chỗ phun đàm cùng loạn ném hạt dưa da lại nhìn mãi quen mắt.

“Hừ, qươ được ai liền phạt ai đến cắt cỏ sau núi !” Dương Tiêu bị kích thích nảy sinh ác độc , nói hãn coi trọng Khúc Y Nhiên ? mọi người tập thể trầm mặc, “... ...”

Cái trừng phạt này quả thực quá độc ác! Người nào không biết phía sau núi là đồng rác A đại là bởi vì rác rưởi quán cơm mỗi ngày đều tạm thời đôi ở nơi nào đó ở chờ xe đến lôi đi, cho nên cỏ nhỏ hoa dại và vân vân, tốc độ mọc kia có thể kêu một cái bay nhanh!

Kia chút – ý vị a... Kia hoàn cảnh a...

Nhất thời, người người trong sân trường cảm thấy bất an đứng lên, phân đội đột kích mỗi đêm còn tại vườn trường tiếp tục du đãng, thấy hạnh kiểm xấu lập tức phát thẻ vàng, hầu hạ phía sau núi!

“Phía sau núi tựa hồ không ổn a.” Đường Bá Hổ lắc lắc cây quạt, bên kia có loạn phiêu gì đó.

Xem ra, nhất định là linh không vệ sinh, như vậy mà ở được , hãn đồng dạng là linh, lại bội phục vị kia thật sâu.

Khúc Y Nhiên gật gật đầu, “Ta buổi sáng đã muốn nhìn qua, hiện tại không có việc gì .”

“Ách... Kia như thế nào còn tại phía sau núi?” Hơi thở không di động, chẳng lẽ còn có linh Y Nhiên không biết ?

“Nó không muốn rời đi, hơn nữa, cũng không – ly khai.” Đó là động vật ăn rác , chính là oán khí ngưng kết sau kết quả, thuộc loại lục đạo ở ngoài, cũng không tính là đứng đắn y không có biện pháp bắt nó dẫn đi chuyển sang kiếp khác, lưu lại ngược lại có thể rửa sạch rửa sạch không khí, tạm thời như vậy đi.

Đường Bá Hổ cái hiểu cái không gật gật đầu, từ khi gặp được y sau đó mới cảm thấy thế giới này bác đại tinh thâm, trừ bỏ người cùng linh ngoại, còn có rất nhiều chủng tộc sinh linh.

Mọi người sinh hoạt tại cùng một địa cầu, nếu mỗi người, mỗi một cái sinh linh đều có thể hơi chút bảo trì một chút, hơi chút trân trọng trân trọng hoàn cảnh đều tốt lắm.

“Kia rất khó, Bá Hổ có một số việc yêu cầu từ từ sẽ đến.”

“Àn, ta biết.”

Khúc Y Nhiên nhìn mấy cái tin nhắn của ca ca, tuy rằng bọn họ hiện giờ cách nhau khá xa, bất quá ngẫu nhiên một câu tri kỷ dặn dò, vài câu đơn giản, đều có thể cảm nhận được tình nghĩa nồng đậm.

Ca ca người tuy rằng bay đi Mĩ Quốc , vừa ý đã sớm phiêu không ảnh , khóa quốc hội nghị thượng, rất nhiều thủ hạ đều có vinh hạnh gặp được cảnh tượng đại BOSS thất thần hiềm lạ.

Thậm chí, còn vừa vặn bắt gặp đại BOSS nhìn màn hình di động cười trộm.

Băng sơn đại BOSS bị cái người ngu B gì hòa tan ? Hòa tan có phải hoàn toàn hay không, này đều nhanh nhẹn nhạo thành cây hoa hồng.

“Ngủ đi, đừng phát rồ.” Nhìn không được người nào đó theo trở lại phòng ngủ sau liền một đầu chui vào nhả tin , bên hồ phục còn bên tràn đầy tươi cười chói mắt, Phương Thiên Trác tư vị không phải hỏi, “Ta nói Y Nhiên, người có phải hay không có bạn gái ?”

“A? Không có!” Khúc Y Nhiên lập tức lắc đầu.

Y cũng không dám, có cái bình dấm chua ca ca, trước khi đi vì chuyện xấu trong trường mà làm y nuối hận chân ba ngày .

Nếu thực có bạn gái trời sẽ sập !

“Thật không có?”

“Đương nhiên không có.” Tiểu Tùng Thử vẻ mặt chăm chú cam đoan, muốn giữ mình trong sạch, chờ ca ca hạ cuối tuần trở về mang cho y đặc sản Mĩ Quốc.

Phương Thiên Trác không biết tâm tư gì , tóm lại hẳn nghe được Khúc Y Nhiên trả lời như vậy, phi thường vừa lòng mà nở nụ cười.

Hai người nằm ở đều tự song người trên giường, trò chuyện trò chuyện liền ngủ quá khứ.

Khúc Y Nhiên ngủ trước, nhắm mắt lại rất nhanh liền bất tỉnh nhân sự , mà Phương Thiên Trác đâu? Nhìn người kia nửa ngày, mới tắt đi đèn bàn, khép lại hai mắt.

Khúc Y Nhiên tuy rằng rất nhanh lâm vào thâm giấc ngủ , nhưng kỳ thật ngủ đến cũng không nở.

Từ sau khi mộng ma quang cổ trong cảnh mơ, trong mộng nhìn đến một số việc , còn có chưa phát sinh gì đó, thậm chí còn có... Ca ca? phía sau Ca ca là lịch vạn niên biểu hiện thời gian phải.. mừng năm tháng sau ?

Phi trường quốc tế S thị, ca ca mặc áo sơmi màu đen, biểu hiện bài là dãy số chuyến bay cùng thời gian cụ thể, còn có... Chính y ?

Lưng ca ca có ba lô cho Tiểu Tùng Thử, gần bên tai sát ca ca, tựa hồ muốn nói những thứ gì.

Sau đó trong nháy mắt, mộng thay đổi, mộng cũng nát.

Cảnh tượng biến thành địa phương Khúc Y Nhiên không biết, nhà cao tầng, ngựa xe như nước, người đến người đi, ca ca theo xe thể thao đi xuống xe.

“A —— không ——” Khúc Y Nhiên cả người mồ hôi lạnh ngời dậy, thở mạnh.

Ca ca nháy mắt quay đầu lại, bị người nổ súng bắn trúng ngực, máu vấy ra!

Đường cái xa lạ, tiêu âm súng lục, tuyệt đối không phải S thị, thậm chí không phải cảnh nội Trung Quốc!

Là Mĩ Quốc!

Khúc Y Nhiên hai tay cầm lấy sàng đan, sau lưng sớm bị mồ hôi lạnh tẩm thấp.

“Xảy ra chuyện gì? Y Nhiên?” Còn chưa ngủ thực, Phương Thiên Trác lập tức bật đèn ngồi dậy, không kịp xuyên giày trực tiếp chạy tới nhìn Khúc Y Nhiên.

Chỉ thấy người nào đó ánh mắt vô thần, mặt không đổi sắc thủy chung nhỏ giọng nhắc tới cái gì.

Phương Thiên Trác kề sát vào nghe, chỉ nghe được hai chữ nhẹ nhàng.

“Ca ca.”

72. Chương 72

Tiểu Tùng Thử mộng thấy điều y vĩnh viễn không muốn thấy , Khúc Y Nhiên đã từng trải qua, có lẽ là một lúc dự triệu tương lai nào đó ...

Vô luận là trước hay sau, cũng không phải chuyện tốt.

Y khẩn cấp gọi điện thoại cho ca ca, thực đáng tiếc... Bởi vì sai giờ, hiện giờ ca ca còn đang khẩn trương họp, BOSS khí tràng mười phần mà lạnh lùng nhìn thủ hạ của mình, trả lời Khúc Y Nhiên chính là hệ thống tự động.

Khúc Lăng Phong đã ở Mĩ Quốc đốc sức ,làm việc và nghỉ ngơi thời thường không quy luật, có lẽ sớm liền đứng lên đi công ty, có lẽ đã khuya còn ở trong phòng làm việc phân đầu hạng mục kế tiếp.

Uống rượu xã giao, hội báo hội nghị chuyện này, thường xuyên tính suốt đêm đến hừng đông ngày hôm sau mới có thể chớp mắt ngủ một lát dưỡng thần.

Tái hồi tưởng thời điểm công ty mới vừa khởi bước, Khúc Lăng Phong cùng Lâm Phong hai người thường xuyên trắng đêm.

“Y Nhiên? Người làm sao vậy? Nhớ ca người ?” Phương Thiên Trác thấy khuôn mặt nhỏ nhắn trắng đến dọa người, ngay cả môi đều rút đi, thật sự có chút khác thường, vì thế vội vàng hỏi.

Khúc Y Nhiên lắc lắc đầu, y không thể nói, nếu như là mộng biết trước, như vậy nói ra vận mệnh sẽ phát sinh biến hóa càng lớn , hảo vẫn là phá hư, ai cũng vô pháp quyết định.

Không nói, ít nhất còn có thể sớm phòng bị.

Đúng vậy! Y tuyệt đối không có khả năng phóng ca ca trúng đạn!

Trước sau một hồi nghĩ muốn, lúc này hết thấy tự nhiên mà thông .

Khúc gia đại ca có thời điểm ở nhà gặp nguy cơ lớn nhất không có người chạy về đến “Cứu cấp” ... Tuy rằng lúc trước hai huynh Khúc gia bởi vì bị hạ nguyên rửa hứa nguyên thạch ,quan hệ cũng không tốt, chính là thông qua lúc sau ở chung, Khúc Y Nhiên rõ ràng có thể cảm giác được đại ca đối đệ đệ quan tâm, cùng với người đối diện lưu luyến khác biệt ...

Khúc Lăng Phong không là một người vô tình, Khúc Y Nhiên “Thân” có linh hội.

Phương Thiên Trác lo lắng mà nhìn y, vừa định tiếp tục hỏi Khúc Y Nhiên, lại đột nhiên nhìn thấy con người thâm ý , giống như có thể nhìn thấu hết thấy.

Nguyên lai không biết khi nào, thiếu niên khẩn trương đã muốn khôi phục lãnh tỉnh như lúc ban đầu .

“Thiên Trác, nếu có thể...” Nếu có thể, ta thật sự phi thường muốn nói chuyện này với vãn.

Nhưng là hiện tại, còn không được.

“Nếu có thể?” Phương Thiên Trác không hiểu ra sao.

Bởi vì ngày trong mộng còn chưa tới, Khúc Y Nhiên còn có thời gian nguyên vẹn đem ca ca gọi về nước, cũng chặt chẽ lưu người lại.

Bọn họ không chỉ là huynh đệ, vẫn là ái nhân thân mật khăng khít, nếu ngay cả vấn đề nhỏ ấy đều bãi bất bình, như vậy Tùng Thử đã muốn có thể đem ca ca một cước đá phi, tìm nơi nương tựa 4P ở vườn trường .

Gần đây đàn P là càng truyền càng hỏa...

“Thiên Trác, bùa hộ mệnh là người nhà người đưa?” Khúc Y Nhiên không có giải thích cái gì, mà là đem đề tài đại xoay ngược lại, sắc mặt cũng rất nhanh hồi phục hồng nhuận.

Bởi vì rất dễ ý , cho nên mới tại mộng tỉnh lại , bất quá cẩn thận ngẫm lại, còn có rất nhiều chuyện yêu cầu y đi làm, đầu tiên y phải ổn định mới được.

Tuyệt đối không thể hoảng!

Phương Thiên Trác sờ sờ hạng truy lộ ra , “Đúng vậy, cái này đều mang thiệt nhiều năm , ta cũng quên cụ thể là sinh nhật năm nào người trong nhà đưa , ha hã, rất ngu đi.”

“Sẽ không, rất được.” quả thật thích hợp làm quà sinh nhật, càng thích hợp đưa cho người khác làm quà sinh nhật. Thiển bùa hộ mệnh màu vàng bên dưới có một mẫu đá, đá kia không chỉ có trong sáng động lòng người, nhưng lại có một cái tên —— hứa nguyện thạch.

Khúc Y Nhiên đột nhiên tới gần, trong nháy mắt Phương Thiên Trác ngốc lăng đưa bùa hộ mệnh nắm ở trong lòng bàn tay, tinh tế vuốt ve đứng lên, mà Phương Thiên Trác thì không phản ứng chút nào, hẳn thậm chí nghe không rõ Khúc Y Nhiên rốt cuộc đang nói cái gì, trong mắt hẳn chỉ có kia hai cánh hoa đóng mở không ngừng là môi đỏ mọng, còn có một phần một phần có tiết tấu gỗ thanh như đại cổ bản.

“Thùng thùng đồng...” Là tim của hắn khiêu.

Xong đời , tại sao có thể như vậy! tam chỉ linh theo bên người Khúc Y Nhiên ngủ một con, một cái không tiếng động điều tức, một cái bay ra đến dừng ánh mắt hỏi Khúc Y Nhiên, ‘Hay là yêu cầu hỗ trợ’ ?

Khúc Y Nhiên khoa tay múa chân cái thủ thế, ‘Không cần’ .

Giải linh còn cần người hệ linh, chuyện này bọn họ đều không thể giúp gấp cái gì .

Phương Thiên Trác chỉ cảm thấy một trận gió mát phất quá hai má, là một cỗ hơi thở thiếu niên, giới tính tuyệt đối không phải nữ... Chính hắn rất rõ ràng.

Thẳng đến Khúc Y Nhiên khoác quần áo ly khai phòng ngủ, Phương Thiên Trác còn thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh đâu.

Tà môn ... Thật sự...

Giống như... Chửi tường...

Khúc Y Nhiên không có cấp ca ca nhấn lại, cũng không có hướng công ty ca ca gọi điện thoại, mà là tùy tiện phát rồi một cái tin tức, tin tức chỉ có ngắn ngủn đích vãi.

—— ca, nhớ người .

Y theo bản năng cho rằng, câu này sẽ so với bất luận thúc giục đều dùng được nhiều hơn .

Kết quả không đợi y tại hành lang ký túc xá đứng năm phút đồng hồ đâu, điện thoại ca ca như tia chớp đánh tới .

ký túc xá yên tĩnh không tiếng động, ngẫu nhiên sẽ theo khe cửa truyền ra vài tiếng ngáy, Khúc Y Nhiên không vội đón điện thoại, mà là tại trước ngực rất nhanh lấy tay chỉ họa một cái đồ án sao sáu cánh, thiết trí kết giới cách âm.

“Ca, ta nghĩ người .”

người bên kia bởi lời nói rõ ràng vô cùng hô hấp cứng lại, mà Khúc Y Nhiên làm sao nể không phải?

Tận lực phóng xa ánh mắt của mình đi nhìn chăm chăm nơi nào đó để dời đi lực chú ý, không muốn mặt lúc này giống chỉ thực phiên gia.

“Nhiên Nhiên, chờ ta.” quả nhiên ca ca từng cổ áo chính mình, một tay nắm điện thoại, một tay ghi chép, rất nhanh viết xuống một loạt chữ nhỏ, “Bá” một chút đưa tới trước mặt Lâm Phong mặt buồn ngủ mông lung.

‘Giúp ta đánh ban cơ sớm nhất.’

“Ân...” Điện thoại này xong đệ đệ nhìn chăm chăm rừng rậm cách đó không xa đang náo nhiệt, như vậy là có thể giảm bớt cái gì.

Điện thoại chấm dứt thật sự mau, bởi vì Lâm Phong sợ cháng váng, lúc này mới vài ngày không gặp phải trở về đi? Ma túy, một đồng rách rưới kết thúc công tác chẳng lẽ liền lưu lại một người làm?

Khúc Lăng Phong người có xấu hổ hay không? Ân hử? Chỉ biết người không cần!

Cho nên —— không giúp người đánh!

Vì thế Khúc gia đại ca quyết định chính mình động thủ cơ no áo ấm, hơn nữa phi thường nghiêm túc mà nói cho Lâm Phong một cái tàn khốc chân tướng, “Ta đặc biệt thỉnh Sở Phi Nhai tới giúp người.”

“Ha? Sở... Sở Phi Nhai? NO! Khúc Lăng Phong người có phải bạn ta hay không? Người đây không phải là đem ta hướng trong hố lửa đẩy không?” Cái kia công tác cuồng quả thật hiệu suất cao, nhưng là ... Bị thẩm chính là mình!” Uy —— trở về! Không cho phép tổng giám đốc lâm thời trốn chạy!”

“Người tới, đem phó BOSS đề lại, nâng trở về.” Tại hố lửa hoan thoát mà nhảy nhót hơn mười năm, không gặp người có một chút khổ sở.

Khúc Lăng Phong hoàn toàn không có đồng tình đưa tới một đoàn thủ hạ hắc y, trực tiếp đem Lâm Phong cấp tha đi rồi, “Đến công tác tiếp sau liền giao cho người, chỉ cần đừng đem công ty tạc bằng, tùy tiện người gây sức ép.” Đại bộ phận nghiệp vụ đã muốn thông qua mấy ngày nay cố gắng có thể dời đi đều chuyển đến quốc nội, Mĩ Quốc bên này có thể nói tạm thời là râu ria, hướng chỉ nếu mọi chuyện đều yêu cầu lãnh đạo thân lực, sao còn muốn thủ hạ làm cái gì?

Tóm lại... Bị luyện ái hướng mê đầu não, Khúc gia đại ca lý do mười phần, vì đệ đệ, dứt khoát kiên quyết mà bỏ qua bạn tốt.

“Cho ta đánh vé máy bay sớm nhất!”

“Vâng, BOSS!” So với Lâm Phong, mặt khác có thể nói là vô cùng an tâm.

trong Công ty quốc tịch Trung Quốc không ít, công ty chuyển dời đến S thị, bọn họ cũng có thể đi theo quay về tổ quốc, thật tốt!

Mà ngoại quốc “BOSS, chúng ta cũng không thể đi theo đánh vé máy bay?”

“Có thể, lưu vài người nhìn Lâm Phong, những thứ khác...”

“Vâng” Bọn họ hiểu!

73. Chương 73

Sự thật cùng giả dối, thường thường chỉ kém một bước xa.

Mà như thế nào là chân tướng, làm sao là biểu hiện giả dối, có đôi khi luôn trong ý niệm một người, người cho rằng nó chân thật, như vậy nó liền là chân thật ...

Nếu ta cho rằng là giả, nên làm cái gì bây giờ?

Khúc Y Nhiên trong tay nắm tư liệu của Trác Ngàn Nhã, đề xuống nút liên lạc trên bàn, “Kêu Hứa Y đến một chút.”

Tuy rằng “Thầy cai” không xuất hiện tại Đường Thánh, nhưng bàn công tác lại vẫn duy trì không nhiễm một hạt bụi.

So với các lão đại của giới giải trí, Khúc Y Nhiên chỉ có thể xem như cái đứa nhỏ mới ra đời, vô luận tại kinh nghiệm hay tuổi tác...

Nhưng mà lại không ai coi thường đứa bé này.

Đây cũng không phải là đứa nhỏ trong gia đình bình thường.

“BOSS, ngài tìm ta.”

“Ân, ngồi đi.” Khúc Y Nhiên khoa tay múa chân một, Hứa Y hiểu ý mà ngồi ở trên ghế sa lông.

Mới đầu công ty gọi y ,Khúc tổng, hoặc là Khúc ca, vô luận cái gì, nghe đều cảm thấy đặc biệt kỳ quái.

Toàn bộ công ty so với y tuổi còn nhiều hơn , cuối cùng vẫn là mượn hình thức gọi của ca ca , kêu “BOSS” tốt lắm, nghe bình thường chút, cũng không cần không cố ý đi so đo BOSS vấn đề niên kỉ.

“Cái nghệ nhân này, là năm năm trước mới gia nhập công ty của chúng ta?”

“Đúng vậy.” Hứa Y nhìn tư liệu nghệ nhân trọng điểm hai năm nay của Đường Thánh —— được gọi là nội địa tam hoa đán tuyệt không dám hàm hồ mà hội báo “Trác tiểu thư là nghệ nhân được đầu tư lớn nhất , từng lệ thuộc công ty quốc tế, nếu BOSS nghĩ muốn cụ thể hiểu biết tin tức, ta nghĩ vẫn là thỉnh tổng giám điều ra cơ sở dữ liệu ”

“Ân, ta biết.” Cơ sở dữ liệu gì đó bị người cải biến , nói rằng cô ta ngay từ đầu đều ở Đường Thánh , nói dối nghiêm trọng, cho nên y mới chuyên môn đem Hứa Y ra hỏi .

Tại đường thánh yên lặng nhện nhiều năm như vậy, nữ nhân này thật sự không đơn giản.

Khúc Y Nhiên nhu liễu con mắt trái giật giật , tiếp tục hỏi, “ Anh cho rằng Trác Thiên Nhã có thể nổi bao lâu .”

“Ta cho rằng?” Hứa Y sừng sốt “Cái kia, BOSS ngài là muốn...” Rốt cuộc nghĩ muốn dù thế nào a!

Khúc Y Nhiên nhẹ nhàng cười, , “Ta cũng không nghĩ muốn như thế nào, chỉ là muốn hỏi một chút, đem nghệ nhân phủng hồng cùng đem nghệ nhân cấp phủng ‘Tử’, đến tột cùng cái gì nhanh hơn.”

Phủng... Tử... Là cô ta không tôn trọng ngài ấy sao ? Vẫn là quyến rũ thủ trưởng không thành, ngược lại bị thủ trưởng cấp ghét bỏ, chuẩn bị hoàn toàn chụp tử, tái bồi dưỡng tân nhân ?Hứa Y không dám biểu hiện , , “BOSS, ta cảm thấy... Nếu đem nàng phủng ‘Tử’ , công ty tổn thất cùng ngày sau giao tiếp... Sẽ...” Trừ bỏ nàng , hiện nay công ty trong còn phủng không ra người thứ hai.

“Này cũng không phải yêu cầu người để ý.” Vô luận tổn thất bao nhiêu tiền cũng có thể, y không có khả năng mặc kệ hung thủ lúc trước tại công ty hoành hành, vẫn là ngày sau!

Chỉ cần hồi tưởng lại mảnh nhỏ trong mộng, Khúc Y Nhiên liền tuyệt đối có thể ngoan quyết tâm đến tại kia người ra tay trước trước đem nàng chụp chết, cho rụng, làm cho nàng hoàn toàn đùa giỡn cũng không bày trò đến!

Một cái nghệ nhân danh hiệu nhỏ , phá đổ hai cái đại thế gia cũng tuyệt đối không phải một sớm một chiều có thể làm được.

Phía sau khẳng định có thể lực nào đó ...

Tiểu Tùng Thủ

Tao nhĩ hiềm thấy mà nảy sinh ác độc , cho dù nghịch thiên sửa mệnh, y cũng tuyệt đối không cho phép ca ca gặp chuyện không may, người nhà gặp chuyện không may...

Đây chính là điểm mấu chốt, dám dễ dàng trúng tên phải hung hăng chụp tử, quyết không nương tay!

“Chuyện này liền giao cho người , trước bắt đầu giảm bớt lượng thông cáo, ta muốn nhìn đến hiệu quả. Ta mặc dù là tay mới, nhưng là tay mới không có nghĩa là cái gì cũng không hiểu ta không hy vọng nghe được

cái gì không bình thường, người là lão nhân công ty, ta tin tưởng người so với ta hiểu rõ hơn vòng luẩn quẩn này tàn khốc thế nào.”

Nói nhiều như vậy, kỳ thật y đều không có nói ra cái gì cụ thể gì đó đến, lại thành công đem Hứa Y phá nhiều.

thời đại của Trác Thiên Nhã có thể kết thúc, công ty muốn tìm lý do giấu nghề nhân, chẳng lẽ còn không đơn giản sao?

“Hảo, BOSS, không cần một tuần ... Ba ngày là có thể nhìn thấy hiệu quả.” Hứa Y đẩy kính mắt, sớm nghe nói Vương tổng giám đốc Trác Thiên Nhã đặc biệt chiều cổ, ha hả, nói không chừng này với hắn mà nói cũng là một cơ hội, tự tay đưa người mới lên!

Nhìn Hứa Y rời đi, Đường Bá Hổ cảm thấy ..., đầu óc Lý Mật trừ bỏ học tập cũng không quá quan tâm linh quang, giáo chủ trừ bỏ giết người phóng hỏa phá phách cướp bóc (?)... Càng am hiểu may thêm...

Vì thế hắn đã từng cấp Vương gia đã làm một trận mưu sĩ, xem như nhìn ra Y Nhiên mấy ngày nay không quá bình thường?

Giống như thực là như thế này.

“Y Nhiên, người làm như vậy, sẽ không có chuyện gì đi?”

Thực là một người sắc bén a, Khúc Y Nhiên cười không nói, chính là yên lặng đứng lên, đi tới cửa sổ sát đất, lẳng lặng mà nhìn xuống người đến người đi, thành thị ngựa xe như nước.

“Ta không ở nhà liên trốn học, ần? Trạng Nguyên...”

“Đừng... ngứa...” Khúc Y Nhiên bị người áp vào cửa sổ thủy tinh, vô pháp tái tiếp tục lui về phía sau, lửa, xương quai xanh bị khằng vài hớp.

Ca ca khi nào thì xuất hiện? Đệ đệ hoàn toàn không có nghe được

Đi đường không tiếng động ...

Đường Bá Hổ từ lúc ca ca xuất hiện liên lưu không ảnh, bởi vì nội dung trình diễn kế tiếp tuyệt đối là nhân gian Thập Bát cấm, hắn nhất định phải coi chừng Lý Mật!

“Như thế nào, không hy vọng ta sớm trở về? Là ai nói muốn ta, ần?” Ca ca tựa vào trên vai Tiểu Tùng Thử, hắn hắn là cảm tạ chính sách mở ra, lâm thời không đến vé máy bay, hắn phái người đi thuê một cái tư nhân phi cơ.

Hiện giờ thủ hạ đã muốn phái người đi cùng chủ nhân phi cơ hiệp thương chính thức mua phi cơ, về sau cho dù hai nước chạy cũng không lo lắng không thấy được đệ đệ Tùng Thử nhà hắn.

“Ta... Ta nói không?” Khúc Y Nhiên bên tai đỏ lên, nghiêng đầu đi thưởng thức nổi phong cảnh ngoài cửa sổ, mặt lại hoàn toàn không bị khống chế mà đỏ lên.

Thật muốn mệnh, trời sao nóng như vậy?

“Ca!”

“Ấn, ngoan, chúng ta có thể thử trong phòng làm việc, nghe nói sofa là chuyên môn theo không vận Italy trở về.”

“Không! Bây giờ là ban ngày!” Khúc Y Nhiên vội vàng thoát đi ma quỷ của ca ca, cũng rất mau bị quỷ trở về trong ngực đuôi to ba lang.

“Đừng lộn xộn, trong chốc lát hỏa thịnh ta cũng không phụ trách.” Ca ca đem người vòng khảm, gửi trên hương vị người thiếu niên, cảm thấy mỹ mãn mà tại Tiểu Tùng Thử ngực thở dài một tiếng, “Làm cho ca ôm trong chốc lát, buổi tối trở về làm cho người ăn ngon.”

“A... Ấn.”

Hai huynh đệ không tiếng động cùng ôm nhau.

Kỳ thật, định nghĩa hạnh phúc có thể rất đơn giản

74. Chương 74

Ca ca đã trở lại, đệ đệ xem như hết buồn hơn phân nửa, bất quá có một số việc còn không bảo đảm.

Đem nhân khí của Trác Thiên Nhã áp xuống, thực hiện cái này quả thật có thể trực tiếp làm suy yếu người sau lưng nàng, đồng thời cũng nhất định đem người kích thích đến lợi hại hơn.

Vì cái gì Khúc Y Nhiên cho là như thế, nguyên nhân chính là vì đã từng có ví dụ —— đem một người thiếu niên tươi sống phân thân, chính là Trác Thiên Nhã cổ động hai thiếu nữ khác làm sự tình điên cuồng!

Mạng người còn vô tình đùa bốn võ tay trong lúc đó, như vậy còn có cái gì là nàng làm không được?

Khúc Y Nhiên hết thấy không có tự mình tham dự, hiện giờ lại có năng lực trước tiên, nghịch thiên sửa mệnh.

Bằng năng lực của y bị phân thân tuyệt đối là Thiên Phương dạ đàm, nếu y muốn, thậm chí có thể thả ra mấy cái quỷ dọa người khác, nhưng này cũng không đạo đức!

Hơn nữa là tối trọng yếu — y muốn bảo vệ người nhà!

Ca ca chỗ đệ đệ, dọc theo đường đi đệ đệ thủy chung nhìn ngoài cửa sổ trầm mặc không nói, điều này làm cho Khúc Lăng Phong phong trần mệt mỏi theo Mĩ Quốc gấp trở về có chút buồn bực.

Chẳng lẽ là sức quyến rũ của mình không đủ? Vẫn là nói ngoài cửa sổ có càng hấp dẫn Nhiên Nhiên.

Nhiều ... ngày không gặp, như thế nào Tiểu Tùng Thử nhà hấn biểu hiện đến càng nóng bỏng? Hoàn toàn không có bộ dáng tình yêu cuồng nhiệt

Đối với thứ đáy lòng ca ca nhà mình hoạt động, Khúc Y Nhiên là không biết chút nào.

Khúc Lăng Phong vốn tưởng rằng Nhiên Nhiên đang cùng nhóm quỷ trộm câu thông đầu, nhưng là lập tức liền nhớ lại đến hấn hiện tại cũng có thể nhìn đến quỷ, lại hoàn toàn không gặp quỷ kia đột nhiên chạy đến làm rối phá hư không khí.

Mà giờ này khắc này quả thật không có gì không khí lại bị phá hủy, Khúc Lăng Phong nhất thời lại mâu thuẫn lên.

Quỷ như thế nào loại thời điểm này không chạy đến giao hợp giao hợp không khí đâu!

Một đám thật sự là không có nhân lực!

Cứ như vậy hai người nặng nề rầu rĩ về tới nhà, đây là không có gì cho Tiểu Tùng Thử nói.

Ca ca vì đệ đệ mở cửa, mà đệ đệ không yên lòng mà cất bước đi vào.

Còn đi không bao xa, cũng chỉ giác một cái quán tính, Khúc Y Nhiên cả người đều hướng phía trước khuynh qua đi, thẳng tắp chùng vào ca ca ôm ấp.

“Ca?” Tiểu Tùng Thử vẻ mặt mê mang mà ngẩng đầu, về đến nhà? Thật nhanh.

Khúc Lăng Phong không tiền đồ bị khí chất đệ đệ u buồn bắt được, nhất thời áp lực đáy lòng tán đi, một đình điểm cũng không còn, đem Khúc Y Nhiên nâng lên, không nói hai lời, trước khăng hai cái giải thêm. nhớ người muốn chết, người biết không?

Nghe được đệ đệ điện thoại nói muốn hấn... Khúc Lăng Phong lúc ấy hận không thể hóa thành một cỗ điện lưu trực tiếp theo điện thoại tuyến chui xoay trời chuyển đất hướng đại địa.

Đem môi Khúc Y Nhiên toàn bộ hàm nhập, lập lại tinh tế mật mật khăng cắn, cũng rất nhanh giao vào trong đó, cảm thụ được thiếu niên vi suyền mà tựa vào ngực mình, dịu ngoan mà mở ra cái miệng nhỏ nhắn, lấy phương tiện chính mình tiến tiến xuất xuất chiếm tiện nghi ăn đậu hũ, Khúc Lăng Phong lần đầu tiên cảm giác được, nguyên lai về nước là chuyện tình làm người ta thỏa mãn như vậy.

Bởi vì quốc nội có người ngóng trông chính mình trở về, cho nên tâm tình hoàn toàn bất đồng .

Không tha đến làm cho sống lưng đẽ đẽ dựa vào ván cửa, Khúc Lăng Phong đem người ngồi chỗ cuối một ô, Khúc Y Nhiên còn trong hỗn loạn đã bị ca ca ôm lên lầu .

giây tùy tiện hướng phương hướng nào một đá, ca ca tuy rằng ôm một con sóc 1m7, nhưng tốc độ lùi lên lầu chính là tuyệt không chậm .

Tuy rằng Khúc Lăng Phong hàng năm làm việc và nghỉ ngơi không quy luật, chính là thân thể lại rèn luyện không tồi, mỗi tuần đều đã kiên trì cùng Lâm Phong đi phòng tập thể thao luyện mấy giờ, bằng không liền cái loại này công tác cường độ đã sớm nằm đảo.

Ca ca thân thể tố chất hảo, đầy đủ phương diện.

Đương thời điểm Khúc Y Nhiên bị ca ca đuôi lang áp ở trên giường, quần đã muốn bị cởi ra đi một nửa , hai chân thiếu niên bóng loáng trắng nõn bán che che đây, y tình tường nhìn thấy nhà mình ca ca. . khổ hạ rất nhanh sừng lên một cái bực nhỏ, căn bản không cần bắt đầu đi cảm thụ chỉ biết nó đến tột cùng có bao nhiêu trưởng !

“Này còn lớn hơn ban ngày, ca...” Khúc Y Nhiên chạy nhanh ngồi dậy, trong phòng làm việc không phải đều nói tốt rồi chính là ôm một cái không?

Ôm đều ôm lại đây, không phải phải về đến nấu cơm ăn không?

Tại sao lại bị áp trên giường !

“Nam nhân phương diện này không thể rất khổng chế, sẽ ghen hừ.” Khúc Lăng Phong chính nghĩa đối đệ đệ nói, động tác báii quần càng lúc càng nhanh, một chân đã muốn bị lột mở, khác một chân còn có thể xa không?

“Nhiên nhiên cũng thành năm , đến... Đem cánh tay nâng lên đến, này quần áo là chúng ta lần trước mua kia đi, đừng lộng phá hủy.”

“A...” Khúc Y Nhiên cấp ca ca cắn xương quai xanh, bị bắt nâng lên hai cánh tay.

Quả thật bị đuôi to ba lang nói xong ,y không lộng phá hư quần áo ca ca mua, vì thể ngoan ngoãn bị lấy hết , cố gắng đem chính mình lui thành một tiểu đoàn nhi Khúc Y Nhiên rất nhanh chui vào trong chăn.

Như vậy đang cùng ca ca ý!

“Nhiên Nhiên, chính mình lại đây.” nam tử tinh tráng trưởng thành bắt đầu khoe khoang dáng người hoàn mỹ, cơ thể thực hữu lực bám vào một tầng mồ hôi mắt thường có thể thấy được càng hiển cường kiện.

Ca ca nheo lại ánh mắt, đuổi lười. Cắm mà liếm liếm môi.

Tiểu Tùng Thử quay đầu nuốt một ngụm nước bọt, y tuyệt không hâm mộ... Thật sự...

Dáng người và vân vân! Ta... Ta không qua đi!”Ca, bây giờ còn không đem đâu, chúng ta ăn cơm trước đi, ta có chút đói bụng.” Chỉ lộ ra đầu nhỏ ở bên ngoài Khúc Y Nhiên dùng chăn bọc kín, hy vọng có thể dùng lấy cố này đến tỉnh lại “Lý trí” ca ca.

y thật sự quá đề cao ca ca , lang đỏ mắt căn bản không có bất luận cái gì lý trí đáng nói!

Nộn nộn tiểu bạch , trảo chăn, ca ca bắt đầu nhẹ nhàng sờ soạng mấy đem, cảm giác không tồi, “Ha hã, ta đây đã tới, vừa lúc ta cũng đói bụng.” Nhu cầu cấp bách đệ đệ đến lấp đây.

“A ——” chăn hộ thân của Khúc Y Nhiên lập tức đã bị ca ca cấp xốc, thiếu niên ngây ngô nhìn một cái không xót gì, thân thể ca ca lập tức chụp lên, làm cho Khúc Y Nhiên ngay cả thời gian giảm xót đều không có, trực tiếp bị đặt ở trên người.

Đùa Tiểu Tùng Thử phi thường thú vị, ca ca trăm làm không ngại.

Hai huynh đệ trong ngực kề sát, đệ đệ phấn đỏ mặt lại thủy chung nhìn chăm chăm mặt ca ca không ngừng tới gần, bởi vì một khi dời tầm mắt, y không biết mình còn có ... hay không khí lực đi ra này gian phòng ở.

Muốn thời khắc nhìn có thể nói có chừng mực rồi lại không có gì hạn cuối, mà Khúc Lăng Phong thì phi thường hưởng thụ ánh mắt đệ đệ, theo cổ thiếu niên, một đường hôn tới trong ngực, nơi này chính là Nhiên Nhiên toàn thân cao thấp trừ bỏ mặt sau tối mẫn. . Cảm địa phương, ký ức hằn khắc sâu.

“A —— ân ——” quả nhiên, đụng đến nơi nào đó, Khúc Y Nhiên không tự giác mà ngâm ra thấp suyễn.

Là thất lưng, chỉ cần sờ nơi này, Tiểu Tùng Thử ngoạn ngoạn mềm hoá .

Khúc Lăng Phong trầm thấp cười, thân thể nơi nào đó tư ma làn da đệ đệ, Nhiên Nhiên như vậy, rất câu người!

Nghe được tiếng cười, Khúc Y Nhiên hưng hăng trừng ca ca, ca ca lại vui vẻ tiếp nhận, nhẹ đem người trở mình, mảnh khoé linh hoạt, đánh thẳng phía sau Khúc Y Nhiên.

Nơi này, “Đã lâu” không có làm dịu qua.

Khúc Y Nhiên sắc mặt đỏ bừng, cái tư thế này hoàn toàn nhìn không tới động tác của ca ca, lại có thể đầy đủ cảm nhận được mục đích của hắn.

Nửa thân mình cơ hồ đều đặt ở đệ đệ trên người, không chỉ có là áp lực, còn có nồng đậm tình dục... Khúc Lăng Phong duỗi lưỡi, không cần tạo trợn, nuốt bọt hần chính là Nhiên Nhiên trợn J.

Khúc Y Nhiên nhất thời ngây người, ca dùng đầu lưỡi... Liếm... Liếm... “Không —— không thể!”

Bình thường sấp sấp còn chưa tính, như thế nào đầu lưỡi còn lưu đi vào?

Tuyệt đối không được!

Ca ca lại cười đến câu hồn động phách, cổ họng kích thích, tại địa phương Khúc Y Nhiên nhìn không tới mâu biến sắc đến càng ngày càng sâu, “Nhiên Nhiên, chậm.”

Kẻ trộm thuyền, chưa từng có cơ hội trả vé!

Khúc Y Nhiên ngẩng đầu lên, nhắm lại hai mắt nghênh đón cường lực đến từ ca ca đánh sâu vào, “Ngô... Ca...”

Ai ngờ này liên thanh kêu sao liêu người.

Trêu chọc đến ca ca mau nổ, “Là chính ngươi bảo ta, Nhiên Nhiên.”

“A”

Khúc Y Nhiên nằm ở trên chần, thất lưng bị ca ca tạp giữa không trung, không thể đi xuống, thượng không đến, tiểu PP bị người dùng lực xoa nắn, tiểu cúc hoa bị người hưng hăng chiếm mẫn.

Tư thế cỡ nào quẫn bách, y lại cảm thấy phá lệ chân thật, may mắn.

Ca ca bên người, cảm giác tốt lắm.

Tuy rằng cái ca ca này ngẫu nhiên có chút hắc, còn tổng ý vào lỗ hồng ngôn ngữ khi dễ chính mình... “A —— ca! Chậm... Chậm một chút...”

Khúc Y Nhiên tưởng suy nghĩ trong lòng gì đó vô tình nói ra, không biết là quỷ lại theo ngọc trong chạy tới.

Khúc đại ca ở trong lòng thấp nguyên rửa, sớm muộn gì đem quả cầu bằng ngọc kia ném thùng rác!

Phía dưới cũng càng ngày càng cuồng dã, loại chuyện này bị đánh gãy sẽ tạo thành bóng ma tâm lý, biện pháp tốt nhất chính là thuận lợi làm xong, người yêu vậy xem bao lâu liền xem, làm. Yêu việc làm cũng không phải cái gì nhận không ra người!

Khúc Y Nhiên rõ ràng cũng nhắm mắt lại mặc kệ, miêu ... Đều nhanh bị đỉnh bay ai hữu khí lực đi để ý Lý Mật!

Vì thế Lý Mật cả người đều tư mật, ni mã, như thế nào lần này không ai đem ta xách đi trở về!

Bá Hồ ... Mau đưa ta xách trở về a! Đông Phương ... Mau ra đây trát ta a!

Có lẽ mọi người là cảm thấy, mỗi quý cũng trưởng thành , hẳn là thời gian học sinh lý tốt

75. Chương 75

Nhân khí của Trác Thiên Nhã lấy mắt thường có thể thấy nhanh đi xuống, căn bản không cần một thời gian, một giờ liền hoàn toàn thu phục ...

Hứa Y phía sau màn gian lận cũng đủ ngoan , trực tiếp thống ra , năm ấy Trác Thiên Nhã mười bảy tuổi quay AV.

Nghe nói là đi ăn máng khác rồi đến Đường Thánh mới bị bách làm như vậy , bị động có phải chủ động hay không, tóm lại phim ảnh năm đó đều bị tuôn ra đến đây, sự thật thắng với hùng biện! Trác Thiên Nhã như thế nào cũng không thể từ chối, bởi vì nàng cho tới bây giờ không chính dung mạo!

Những năm gần đây tỉ mỉ bảo dưỡng làm nàng không sai biệt lắm, ảnh chụp thiếu nữ nghiêm nhiên hàm một cây cực đại JJ chính là nàng đúng vậy , biểu tình tựa hồ thập phần hưởng thụ.

nhóm trạch nam Thiên triều trong một đêm tan nát cõi lòng hơn nửa, rất nhiều thiếu nữ lấy nàng làm gương cũng sôi nổi phỉ nhổ nổi lên cái này nữ tinh! Giới giải trí quả nhiên tri nhân tri diện bất tri tâm, thật đúng là hạ hạng người gì đều có thể cả ngày sau a!

Đường Thánh tuyệt giấu thật là tốt! Đả kích thật là tốt!

Mà phía sau, Trác Thiên Nhã bị long trọng đẩy ra thượng vị thay vào đó là Đường Huệ .

nữ nhân nghe nói bối cảnh cũng không nhỏ, thư hương thế gia xuất thân, khát tự thân thực lực tại giới giải trí dốc sức làm nhiều năm mới xông ra địa vị hiện giờ. Hơn nữa đặc biệt xảo chính là, Đường Huệ vẫn là phó bộ trưởng hội sinh viên A đại , Đường Hiên thân tỷ tỷ.

Đường Huệ thành một tả, đầu tiên miễn đàn A đại nhất định phải cấp lực!

Hàng năm kỷ niệm ngày thành lập trường điển lễ Đường Huệ đều đã đến A đại cổ động tử, không có cái giá Đại Minh tinh nàng sớm xâm nhập tâm.các học sinh

Vì thế, tập san của trường lại có gió thổi cỏ lay ,đầu bản đầu đề —— chuyện xưa khúc Trạng Nguyên cùng phó hội trưởng không thể không nói – Đường Huệ lãnh đạo trực tiếp.

Kỷ càng tỉ mỉ yêu sách ra Đường Huệ tương ứng công ty giải trí đường thánh, kỳ thật chính là khúc Trạng Nguyên chuyên môn vì lấy lòng ngạo kiều phó hội trưởng mới tiếp sản nghiệp gia tộc ... Cảm động tâm phê đệ miêu tả một đoạn chân thành tha thiết lại đau khổ luyến ái, thậm chí có nam sinh nhìn xem báo chí cũng nhin không được rơi lệ .

Quả nhiên... tình yêu Trạng Nguyên cùng phạm nhân bất đồng a!

“Ma túy, này đều cái gì cùng cái gì? Tỷ của ta chuyện này tại sao lại khẩu trừ lên đầu ta đây?” Đường Hiên tảo bạo cực kỳ.

So sánh với Dương Tiêu lại gió mát cực kỳ, bởi vì Khúc Y Nhiên gần đây không biết như thế nào không ở trường học, Ngụy Tấn bắt đầu vẽ mặt ôn hoà đối với mình!”Hừ hừ, người nào không biết các người trong lúc đó phá sự, người sẽ không muốn nói xạo .”

“Lăn —— “

Trong sân trường náo nhiệt như trước, xã hội cũng nghe đồn các loại không gián đoạn.

Mọi người công tác ,học tập nhàn hạ rất nhiều, luôn không thể không bát quái, lực lượng bát quái đến tột cùng có nhiều hơn ? Dưới lầu, Cao tiểu ca bán bánh nướng một thước lục nói không chừng đều có thể cấp hình dung là thân phận phức tạp xương quai xanh đại pháp lục đại truyền nhân!

Phòng hóa trang , Trác Thiên Nhã dùng đầu ngón tay nắm tàn thuốc, tùy tay đem cái gạt tàn thuốc hung hăng vứt trên vách tường, “Khúc gia , lại là Khúc gia—— đi gọi điện thoại cho tiểu Trác! Ngày mai nghĩ biện pháp đem Khúc Y Nhiên theo trường học hẹn đi ra!”

“Chính là tiểu thư, Trác thiếu gia nói hai ngày này Khúc Y Nhiên đều không có quay về quá phòng ngủ, gọi điện thoại cũng luôn không ở phục vụ khu hồi phục.”

Trác Thiên Nhã vừa nghe, nhất thời sắc mặt một nhin, “Nhất định là cùng cái ca ca kia một chỗ, huynh đệ loạn luân... Thực ghê tởm! Khúc gia thế nhưng mặc kệ, thật sự là hảo dạng! Đi phải người liên hệ Lưu tổng, nói cho hắn biết, ta rốt cục quyết định được ăn cả ngã về không ! Thành đánh bại đều là quyết định của ta!”

“Là, ta đây phải đi.”

Phương gia bọn họ, không thể liên tục hai đời đều chết trong tay Khúc gia !

Giờ này khắc này, điện thoại bị ca ca mạnh mẽ tắt máy, người cũng bị ca ca mạnh mẽ khóa lưu mới từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, tối hôm qua bị ca ca gây sức ép đến quá độc ác, may là Khúc Y Nhiên làm việc và nghỉ ngơi thời gian phi thường quy luật buổi sáng tám giờ đúng hạn cũng không thể đứng lên.

Tiểu cúc hoa đã bị cường lực tàn phá, hiện giờ còn đau xót.

Khúc Y Nhiên kéo chặt chăn, che vết ứ thanh khuất ngực.

Thiếu chút nữa ngay cả xương cốt cũng bị khẳng hết , “Ca, người làm cho ta đứng lên! Ta muốn đi tắm rửa... A...”

Tiểu Tùng Thử không oán xong, đã bị ca ca ném đi .

Nam nhân mới vừa tỉnh ngủ thực xúc động không biết sao? Còn dám thân thể trần truồng ở trước mặt mình loạn cọ, bị khẳng sạch sẽ căn bản là tự tìm đi !

“Đừng lộn xộn, tái nằm một lát.”

“A? Ngô.” Khúc Y Nhiên bị ca ôm sát trong ngực, cảm nhận được một cây nóng bỏng giống như bàn ủi lặc tại hai chân y , vì thế cũng không dám lộn xộn .

Thời điểm ca mặc quần áo là một quân tử, chỉ khi nào cởi quần áo chính là cầm thú không hơn không kém.

Vuốt eo nhỏ trơn trượt, Khúc Lăng Phong cảm thấy mỹ mãn khẳng bả vai Tiểu Tùng Thử không lưu ý mà lộ ở bên ngoài “cuối tuần chúng ta cùng nhau về nhà?”

Nói xong, năm ngón tay không tiếng động quần quanh tay nhỏ bé của Khúc Y Nhiên

Tiếp tục như vậy không yên mà chờ đợi cũng không có kết quả gì, cùng với để cho người khác tiết lộ cho trong nhà, không bằng bọn họ hai huynh đệ sớm đi tự thú, thỉnh cầu trong nhà tha thứ cùng lý giải, tranh thủ xử lý khoan hồng.

Khúc Y Nhiên yên lặng mà quay về cầm bàn tay to của ca, chợt lạnh, chính là lạnh tại gặp được ôn cũng dần dần lấy dính hơi thở ấm áp.

“Hảo.”

Vô luận có hậu quả gì không, hai người bọn họ cùng nhau đối mặt.

Khúc Y Nhiên còn đắm chìm tại bên trong không khí “Sáng sớm” tốt đẹp, tuy rằng thời gian đã là 3 giờ buổi chiều, nhưng cũng không ảnh hưởng thần mã.

Chính là không biết khi nào, bàn tay to nắm vòng eo càng ngày càng xuống phía dưới , dần dần chạy tới nơi nào đó, nhẹ nhàng nắm chặt.

“Ca ——!”

“Ngoan, đừng thẹn thùng , ca lấy tay giúp ngươi.”

“Ca! ! !”

Khúc Y Nhiên cũng bị hấn một nhu một bạo , đây cũng không phải là vấn đề thẹn thùng không thẹn thùng, mà là ca cố ý tại hướng dẫn triển khai thân thể.

“Ta có thể không cần... A...”

“Không cần cái gì, Nhiên Nhiên? Không cần ta, người còn muốn dùng ai giúp người?” Hai tay đồng thời bao vây Tiểu Tùng Thử, cao thấp. . Lặng đứng lên.

Vật nhỏ phi thường nghịch ngợm, luôn nghĩ ý đồ muốn thoát đi ma trảo của ca ca, nhưng mà ca ca lại quen tay hay việc, dần dần nắm giữ chọn. . Đùa Tiểu Tùng Thử .

“Ngoan, nhắm mắt, làm xong một lần liền đứng lên.”

“A? Ngô.” Khúc Y Nhiên đã điều nhắm mắt lại, quên đi... Dù sao tối hôm qua đã muốn không biết bị hấn lộng đến vài lần , lúc này đây cũng không kém có phải hay không?

Làm. . Yêu là phương thức trao đổi chuyên chúc, ca ca vốn là không muốn đem đệ đệ nuốt vào thêm, một lần, nhưng là đệ đệ phi thường chủ động mà thả lỏng thân thể, đáng yêu lại nhu thuận tiểu bộ đáng làm cho người ta không khỏi rục rịch.

Ma sa vỗ chần tê đại, Khúc Y Nhiên bị ca ca kéo lên trên người, hai người chơi kị mã , một đường lên xuống ...

Rốt cục muốn tới lúc đối mặt người nhà , nghĩ một mình ca ca vì y thì không yên tâm , cũng bình yên trở lại .

Giờ này khắc này, tin mới nhất—— công ty chính thức tuyên bố, tạm dừng hết thấy công tác của nghệ nhân Trác Thiên Nhã .Trác Thiên Nhã , đối mặt đưa tin cũng chỉ là lạnh lùng cười, lưỡi biếng mà tựa vào trong ngực một cái nam nhân gốc đầu. Đùa với cơ ngực nam nhân.

“ Thu lưới đi , thân mến.”

“Tuân mệnh , tiểu mỹ nhân nhi”

76. Chương 76

Khúc Y Nhiên tắm rửa xong sau đó mở di động, thế nhưng lập tức đựng tới hơn năm mươi cuộc gọi nhỡ , còn có hơn mười tin tức, đồng thời đến từ một người ——bạn cùng phòng, Phương Thiên Trác.

Kỳ thật nội dung cũng không có vội vàng.

Cuối cùng một cái là thập phần chungphát tới —— Y Nhiên, khởi động máy nhớ rõ quay về chỗ ta một tiếng, khi nào thì có rảnh theo giúp ta đi mua giày thể thao đi, ta đối S thị không quá quen thuộc, không biết đi nơi nào mua tương đối hảo.

Khúc Y Nhiên nhìn chằm chằm màn hình di động trầm mặc nửa ngày, lúc này ca ca còn tại tại trù phòng vội bận rộn, vì đệ đệ đáng yêu ,làm bữa tối.

Ngón tay trên không trung huyền một lát, Khúc Y Nhiên cười khẽ lắc lắc đầu, linh hoạt mà tại xúc bình bản vài cái, không ở do dự trả lời , xế chiều không học , ta mang người đi.

hảo. người bên kia tựa hồ luôn luôn cảm di động chờ đợi tin nhắn phục, khi tin nhắn phát qua đi không có vài giây đồng hồ, vòng vèo đã trở lại một chữ.

Nên tới, tổng hội đến.

Có vài thứ, nên cùng bạn cùng phòng hảo hảo nói chuyện.

Khúc Y Nhiên cất kỹ di động , bên sát tóc đen bên hướng dưới lầu.

phòng ở thật sự là càng trụ càng quen rồi, chờ hết thấy bụi bặm lạc định, rõ ràng liền ở trong này luôn tốt lắm.

Nhưng điều kiện tiên quyết là, nếu... Ca ca không hề thường xuyên hưởng nước ngoài chạy.

Nghĩ đến đây, Khúc Y Nhiên đột nhiên dừng cước bộ lại, chau mày đứng lên.

địa phương Mĩ Quốc bất an định như vậy, súng ống thuốc phiện tràn ra, nhân loại hỗn độn tụ tập... Có thể lời nói, y cũng không hy vọng ca ca tiếp tục quay về Âu Mĩ công tác.

Nhưng là nếu ca ca cũng không có tính toán đem công ty di dời đi tới quốc nội, y cũng sẽ không ngăn cản cái gì.

Mỗi người đều có ý nghĩ của chính mình, bọn họ nếu lựa chọn đi cùng một chỗ, bao dung cho nhau ,thông cảm, đều là tất yếu.

Lầu một, thiết kế nhà ăn là Khúc Đường lão nhân cùng nhau tham mưu ra tới, gương khắc hoa vừa vặn có thể chiếu ra hình dáng một người, bình hoa cực đại trước kính, hết thấy nhìn qua là lơ đãng như vậy, lại tự nhiên mà xây dựng ra một loại cảm giác hài hòa.

Nhà ăn kỳ thật không cần trang điểm xa hoa, nhìn thuận mắt, muốn ăn liền tốt nhất .

Khúc Y Nhiên nhìn bóng dáng mông mông lung lung, đã muốn khác mới đầu thân thể gầy, dáng người thiếu niên thon dài cũng dần dần vì y sở hữu mà quen thuộc.

Nghe nói gần đây vài ngày nguyệt lão cùng thổ địa có thể cho ít tin về Khúc tóc vàng .

Hy vọng, chính là tin tức tốt.

Tiểu Tùng Thử hai tay tạo thành chữ thập, yên lặng kỳ nguyện.

“Nhiên Nhiên, ăn cơm .” Lúc này ca ca theo trừ phòng đi ra, trong tay còn bưng hai bàn đồ ăn, một thịt một tổ, không tính phong phú, làm được lại dị thường dụng tâm.

Ca ca mặt lạnh tình anh trong truyền thuyết ngoài ý muốn ở nhà.

Khúc Y Nhiên mở to mắt, cùng ca ca cười đối diện.

Có chút thời điểm, tình cảm truyền lại chính là đơn giản như vậy... Như vậy rõ ràng ...

Hai người tỉnh cũng đã buổi chiều , ăn cơm xong nói chuyện, lại cạo xát trong mâm đựng trái cây, đảo mắt kim đồng hồ đã muốn chỉ hướng mười hai giờ , vừa hết thời gian về kí túc xá .

Lưu lại ngủ tiếp là tất nhiên , Khúc Y Nhiên cực độ hoài nghi ca ca ngay từ đầu sẽ không tính toán lái xe đưa mình đi.

Vì thế Tiểu Tùng Thử đoán chân tướng , nhưng là đêm nay hai người lại ôm nhau ngủ tường an vô sự.

Ca ca kỳ thật còn ôn nhu trong khung, chúng ta không thể chỉ đánh giá một mặt cảm thú của hắn, muốn lấy bình tâm tâm đến xem ca ca vì Tiểu Tùng Thử làm hết thấy.

Ôm vài cuốn sách cho Tiểu Tùng Thử bỏ chúng nằm úp vào ba lô, Khúc Y Nhiên lúc này cơ bản hiện ra một cái trạng thái, đều là nhuyển ,nằm úp sấp, phi thường nghĩ muốn tái bỏ lại trong ổ chăn hảo hảo bổ miên.

“Nhiên Nhiên, đêm này uống ngay, người đệ nhất lễ phải thi , không thể vắng.” Ca ca đem người lộng vào trong xe.

Nếu không phải vì đệ đệ thi cuối kì , hắn cũng không đem người đào ra.

Trời biết hắn nghĩ cùng đệ đệ tiếp tục ôn tồn ở trên giường, nhưng là tổng yếu vì Nhiên Nhiên lo lắng nhiều một ít.

Nhà bọn họ quả thật không cần đệ đệ đạt tới một cái thành tích như thế nào, chính là Nhiên Nhiên tựa hồ phi thường thích cuộc sống đại học, bằng không thi vào trường cao đẳng cũng sẽ không tò mò như vậy ...

Khúc Y Nhiên bán híp mắt miễn cưỡng mà ngáp một cái, tựa vào trên lưng ghế dựa, hữu khí vô lực mà mút sữa.

Vì cái gì là sữa ? Hơn nữa —— “Ca, làm sao người biết ta đệ nhất khóa muốn trải nghiệm?”

Nếu không phải hắn nhắc nhở, mình cũng quên ở sau đầu .

Khúc Lăng Phong đem hán bảo tự chế cũng đưa tới bên miệng đệ đệ, một khăn tay một tay thực vật, có thể nói là hầu hạ đến phi thường đúng chỗ, “Bởi vì Nhiên Nhiên muốn trải nghiệm.”

Hắn làm sao không biết ?

Nếu ca ca nghĩ muốn, thậm chí có thể cho đệ đệ đề mục đáp án.

Nhưng đệ đệ nhà hắn là ngư bài, không cần hắn làm như vậy!

Nhiên Nhiên tự hào, hắn tự nhiên cũng không ngoại lệ. Như vậy đặc thù duy nhất chính là... y là mệnh của hắn !

Lau khô khoe miệng đệ đệ, hoàn toàn uy no Tiểu Tùng Thử rồi Khúc Lăng Phong mới khởi động xe, “Hắn là không sai biệt lắm ,đã tỉnh lại đi.”

Nhà có đệ đệ rời giường khí lợi hại, ca ca đã muốn dần dần sờ soạn ra quy luật cùng sách lược ứng đối.

Khúc Y Nhiên lau một phen mặt, gật gật đầu, “Cám ơn ca, ta ăn no .”

Y đều không nhớ rõ mình là như thế nào rửa mặt, như thế nào mặc quần áo, hết thấy tựa hồ cũng là ca ca ... Khúc Y Nhiên có chút ngượng ngùng nghĩ muốn, lén lút cúi thấp đầu xuống, dấu dấu đi hai má nổi lên đậm hồng nhạt.

Khúc Lăng Phong sờ sờ ngón tay vừa mới cọ đến môi đệ đệ, buổi sáng đưa đệ đệ đến trường thật sự là vừa thống khổ lại hạnh phúc.

“Ngồi vững vàng .”

“Ân.”

Bọn họ, chưa từng nghĩ qua sẽ rất xa như vậy.

Bởi vì, vẫn luôn đi xuống đi, dừng cảm tiến tới.

Buổi sáng ,Tiểu Tùng Thử vội vàng thi, bình thường khảo thử xong sang buổi chiều sẽ cấp các học sinh thả lỏng, A đại cũng không có ngoại lệ. Chuông vang , tao năm tao nữ tát nha tử liền chạy vội ra vườn trường.

“Nhưng tính nghĩ !”

“Nói đúng !”

“Y Nhiên! Đi a, theo giúp ta mua hài đi!” Phương Thiên Trác đem bản bút tùy tiện hướng trong bao, lập tức khẩn cấp mà hướng Khúc Y Nhiên chạy tới.

“Ta cũng sẽ không chạy, người gấp cái gì?” Khúc Y Nhiên mỉm cười nhìn hắn, không nhanh không chậm mà thu thập văn phòng phẩm, vô tâm một câu, thẳng trạc người nào đó không yên tâm.

Phương Thiên Trác ngượng ngùng sờ sờ cái mũi, “Không rồi, ta có điểm đói bụng, nghĩ muốn sớm đi ăn cơm.”

Kỳ thật, còn không phải lo lắng Ngụy Tấn tiểu tử kia sẽ nửa đường sát đi ra sát một đạo sao... Phương Thiên Trác bất động thanh sắc, yên lặng giúp Khúc Y Nhiên thu thập đồ vật này nọ.

Hắn vẫn là không nói nhiều .

Khúc Y Nhiên thủy chung cười nói không nhiều lắm, mặc hắn làm trở ngại đem văn phòng phẩm biến thành hồngбет.

Xem ra, người nào đó cũng không phải không được cứu rồi.

Hai thiếu niên đáng chú ý song song đi ở trên đường cái, một người cao ngất, ánh mắt trời mười phần, một cái ôn nhuận mỉm cười, khuôn mặt nhỏ nhắn không công tịnh tịnh tinh xảo luôn có thể phi thường dễ dàng làm người mê mẩn .

Dọc theo đường đi Phương Thiên Trác nói không nhiều lắm, cùng tác phong bình thường tại phòng ngủ phi thường không giống.

Khúc Y Nhiên không am hiểu lời , cũng không biết chuyện phiếm , nếu Phương Thiên Trác không có gì muốn nói, vậy y cũng đơn giản vẫn duy trì trầm mặc đi.

Không khí giống như xấu hổ lại giống như không phải .

Nguyên bản Khúc Y Nhiên cho rằng Phương Thiên Trác phi thường vội vã muốn đi mua hài, đang chuẩn bị trực tiếp dẫn hắn đi của hàng phụ cận dạo, chính là ra sau đại môn trường học, hắn lại sửa miệng nói mình đói bụng đến ngực thiếp phía sau lưng, phi thường muốn ăn cơm.

Vì thế đề nghị đi... Quán cà phê ăn cơm?

“Vì cái gì đi vào trong đó? Nếu người đói bụng, chúng ta liền ở trong này mua chút thịt nướng đi.”

“Thịt nướng a... giữa trưa đừng ăn thực vật nhiều dầu như vậy, nhiều nị oai a, cơm của chúng ta, cao cấp hơn !”

Khúc Y Nhiên thần nhiên mà nhìn hắn một cái, “ cơm Tây ? tiền tiêu vật dùng hết .”

Kỳ thật mỗi chỉ trong tay nắm ba thẻ rút tiền vô hạn cuối , khai giảng tới nay ngay cả một lần cũng chưa xoát quá... Rõ ràng là trợn tròn mắt nói dối.

Phương Thiên Trác lại bởi vì lời của y ngẩn ra, không có tiền? Làm sao có thể? !

Hắn liên tưởng đến trước quân huấn Khúc gia tại ký túc xá gây sức ép một phen, lại hồi tưởng một chút, sau khai giảng Khúc Y Nhiên cụ thể tiêu dùng hơi ... Vô luận là thức ăn vẫn là phương diện sinh hoạt mặt khác, thậm chí đều không có hoa hơn hắn!

Tựa hồ không có tiền cái này ... không thông?

Phương Thiên Trác trong lòng bồi hồi không chừng, cuối cùng lại chính là cắn chặt răng, nói rằng, “Nhiều điểm chuyện này, bạn hữu thỉnh ! Đi —— cùng ta cùng Dịch Tịch coffee!”

Khúc Y Nhiên vuốt cằm, lại ở trong lòng nói “cà phê, giao cho Bá Hổ .”

“Được rồi ——” Đường Bá Hổ sảng khoái ứng hạ, từng buông tay chân, một bộ sắp đại chiến “Ha hả, nào có phân hình dung như vậy? Mau đi đi, bọn họ thích chơi ám, ta đây cũng chơi.”

“Phun —— thật không nhớ người nói lời đó .” Lý Mật ló, đầu đầy hắc tuyến nói.

Khúc Y Nhiên vô tội mà chớp chớp đôi mắt, thoát nhìn diu ngoan động lòng người cực kỳ, “Phải không? Gần đây ta học xong lên mạng , chuẩn bị giúp mẫu thân tại trên mạng chụp điểm lễ vật.” Thuận tiện thấy được không ít ngôn ngữ internet, Tiểu Tùng Thử cũng vui mừng?

Hết thấy, tựa hồ càng lún càng sâu.

Nếu thật sự hãm đi vào, như vậy tái đi ra tốt rồi?

Khúc Y Nhiên theo Phương Thiên Trác đi tới một điểm cà phê cách trường học không gần, bước đầu phán đoán, nhà này tiêu chuẩn tuyệt đối xa xỉ.

Này xem như hạ huyết bồn liễu? Khúc Y Nhiên yên lặng đánh giá hết thấy chung quanh.

cửa hàng trung tâm chợ, nhưng không khí không khỏi cũng quá im lặng .

Rõ ràng là dương phong điểm, nhưng vừa vào cửa thể nhưng bãi cái Nhị gia phi thường thấy được quan ... Tả Thanh Long, hữu Bạch Hổ.

Khúc Y Nhiên tái quay đầu nhìn chính mình, phải Lý Mật, trái giáo chủ, so với họ hợp hơn !

Khúc Y Nhiên hỏi, “Hắn bỏ thêm bao nhiêu liều thuốc?”

Rình coi trở về gió lửa báo tin Đường Bá Hổ , “Đại khái... Thập khắc!”

Khúc Y Nhiên, “... ..” 10 liều thuốc. Mê vụng một đầu voi ,nguyên lai y trong lòng đối phương cùng voi một cấp.

Nếu thập khắc, như vậy sẽ nhiều nuốt điểm đồ vật này nọ .

Khúc Y Nhiên vốn là nuốt hai đóa bạch quang hoa cùng phù chú, nhưng là nhìn lên tứ thế đối phương ,điểm tiểu phòng ngự ấy căn bản chiêu không chịu nổi.

Vì thế cần rằng một cái, hung ác tâm, Khúc Y Nhiên rõ ràng đem linh ngọc ngậm trong miệng .

Dù sao có thể tạm thời đem quả cầu bằng ngọc lộng nhỏ, đảm đương công cụ“Giải độc”.

hết thấy chuẩn bị sắp xếp, Phương Thiên Trác bên kia đã muốn xung phong nhận việc chủ động giúp y điểm nổi món ăn chiêu bài, tự nhiên là bỏ thêm liều độc .

Bánh răng vận mệnh lúc này ngoài ý muốn đã ăn khớp, chẳng qua lúc này đây Khúc Y Nhiên không có tái cùng Trác Thiên Nhã chờ ba nữ tinh giao hợp cùng một chỗ, chính là mục đích mê đảo Khúc Y Nhiên cũng là không có kém.

Trước uy hiếp của Khúc Đường hai nhà, Khúc Y Nhiên tái phân thân cũng không hề có sức phản kháng.

Khúc Y Nhiên đã từng vô số lần nghi hoặc, vì cái gì năm đó vô luận là phụ gia thể lực chính trị vẫn là mẫu gia thể lực thương nghiệp, đều dễ dàng thảm bại xuống dưới, bị gió bão thổi quét đến công dã tràng.

Là ai có năng lực lớn như vậy, đem hai cái thể gia đả kích gặt lia lịa, cần đều không còn.

Nguyên lai, nguyên nhân lớn nhất là đang trên người y .

Khúc Đường bảo bối ngật đáp bị người buộc đi rồi không nói, còn hiện trường trực tiếp toàn bộ quá trình “Khúc Y Nhiên” bị phân thân ... tâm linh Trác Thiên Nhã rút cuộc có bao nhiêu vận vẹo? Khúc Y Nhiên hoàn toàn tìm không ra từ có thể dùng để hình dung năng.

Khi y ngã xuống trên bàn, Phương Thiên Trác rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

“Tả, ta đem Y Nhiên mang đi chỗ nào?”

“biệt thự Thứ hai. Tiểu Trác, người gọi Y là gì?”

“Không, không có gì.”

Phương Thiên Trác rất nhanh cúp điện thoại, ôm lấy nhu mềm “Hôn mê” Tiểu Tùng Thử, thần tình rồi rầm cùng không đành lòng đem người thả ở tại chỗ ngồi phía sau xe .

Khúc Y Nhiên Trang mơ hồ trong lòng yên lặng hò hét ——người lái không an toàn!

Kết quả thực bị y đoán , kỹ thuật lái xe của Phương Thiên Trác quả thật chính là không đủ 5 điểm , cong vẹo, lảo đảo cuối cùng an toàn chạy đến mục đích.

“Khúc ca, người thật sự tính toán một người độc sấm đầm rồng hang hổ?” Lý Mật có chút không yên lòng.

Khúc Y Nhiên chính là không tiếng động thở dài, “Nếu người có đi qua âm phủ, như vậy sẽ không sẽ xưng nơi này là đầm rồng hang hổ .”

Lý Mật trên đỉnh đầu y phiêu a phiêu, “Được rồi, người là linh môi sư người ngư xoa còn không được? Ta là không thượng âm phủ lắc lư quá, người một người sống còn chạy tới âm phủ làm ầm ĩ .”

Khúc Y Nhiên không có nói thêm nữa, vánh tai chuyên tâm nghe thanh âm nổi lên chung quanh.

Nếu y không cảm giác sai ... trong biệt thự tạm thời chỉ có y cùng Phương Thiên Trác.

Kia —— còn trang cái sợi len gì ?

Khúc Y Nhiên phi thường rõ ràng mà mở mắt, tự động nhảy xuống bả vai Phương Thiên Trác, đặt móng lên sô pha, trực tiếp ăn kẹo trên bàn trà , “Cà phê rất đắng , khó uống.”

Phương Thiên Trác hữu thần, “... ..”

“A? Kẹo như thế nào đều là vị ngô? Có cỗ quả mâm xôi không?”

Phương Thiên Trác, “... ..” ,vỡ thành từng mảnh .

Tiểu Tùng Thử, người còn muốn gì?

77. Chương 77

Khúc Y Nhiên thoải mái ngồi trên ghế sa lông trong biệt thự, Phương Thiên Trác sắc mặt tái nhợt, lập tức lại cười đến thập phần bất đắc dĩ, nếu đã muốn như vậy ... Vì thế rõ ràng ngồi ở bên người Khúc Y Nhiên, còn vẻ mặt còn thật sự mà vỗ vỗ bờ vai của hắn.

“Người chừng nào thì biết đến.”

“Không lâu.”

Khúc Y Nhiên có chút ghét bỏ mà đem nhuỷên đường trong miệng phun ra , “Thật khó ăn, lần sau đổi cái bài tử.”

“Hào.” Phương Thiên Trác nhìn y hơi nhíu mày , không dấu vết mà kéo gần lại khoảng cách cùng Khúc Y Nhiê, “Vì cái gì còn đối ta vẻ mặt ôn hoà, không hung hăng mắng ta một chút?”

Khúc Y Nhiên có chút kỳ quái nhìn hắn, “Chửi hữu dụng sao? Người cũng là không biết chuyện .”

“Người nói cái gì không biết chuyện?” Phương Thiên Trác đột nhiên có loại dự cảm bất hảo.

Kết quả cái này dự cảm rất nhanh phải có được , Khúc Y Nhiên căn cứ chính xác thực, “Cà phê Italy hạ được người có biết đi, nhưng là phân lượng tế thuốc, người biết không?”

Phương Thiên Trác theo bản năng mà nuốt một ngụm nước bọt, nhẹ nhàng lắc đầu.

“Đó là phân lượng hai mươi cá nhân, đều trên người cho một người là ta . Là hạ quyết tâm muốn đem ta biến thành tê liệt? Người sống đời sống thực vật? Nếu người trước tiên biết, sẽ mất mở trường trường xem ta ăn vài thứ kia không?”

“Sẽ không!” Phương Thiên Trác vội vàng lắc đầu, sắc mặt đỏ lên mà ngoan chụp bàn trà, “Không có khả năng, người lại như thế nào sẽ biết! Các nàng đều nói chính là bí được đơn giản, nàng cho tới bây giờ không lừa gạt ta!”

Hơn nữa hắn cũng tuyệt đối không tỷ tỷ chính mình lập xả sẽ làm ra loại sự tình này đến.

Khúc Y Nhiên đột nhiên có đồng tình , “Người tin nhầm nàng, ta tự nhiên cũng có người chính mình tín nhiệm, Phương Thiên Trác, tỉ người khi nào thì dẫn người đến?”

“Người... Vì cái gì... Sẽ...” Phương Thiên Trác kinh ngạc mà nhìn y , hắn cùng tỷ tỷ bất đồng họ, hắn vẫn luôn không cho ai biết .

“Hỏi người nói đâu!” tầm mắt Khúc Y Nhiên đảo qua đồng hồ treo trên tường, đề thấp chút thanh âm hỏi.

Y cũng không muốn bị vây ở trong này, bất quá trước rời đi, ngược lại có thể cấp đứa nhỏ này phổ cập khoa học một chút .

Phương Thiên Trác miễn cưỡng hoàn hồn, hắn cảm thấy đối mặt tiểu tử này chính mình luôn yếu thế .

Bóp chết thì luyến tiếc, không bóp chết còn tâm ngứa... Ma túy! Ta thật sự thiếu chút nữa tự tay đem y lộng chết khiếp sao? Tỉ , xem ra yêu cầu người cho ta cái giải thích hợp lý .

Ta cũng rất muốn vi phạm mẫu báo thù, nhưng là ân oán một thế hệ, không nên kéo dài đến vô tội .

Phương Thiên Trác càng ngoan, rõ ràng đem người ngồi chỗ cuối một khiêng, mang theo Khúc Y Nhiên chạy đi liên chạy ra biệt thự đại môn.

“Tiếp qua năm phút đồng hồ tỷ của ta bọn họ phỏng chừng đã tới rồi, thừa dịp bọn họ còn không có phát hiện người là trang mơ hồ, nhanh lên đi!”

“Vậy người trước phóng ta xuống dưới!”

“Người không chạy nhanh, ta chính là thứ ba ma ra tong của D thị .”

“ ... ”

Vì thế cứ như vậy, Khúc Y Nhiên bị Phương Thiên Trác khiêng giống như bao tải nhỏ ly khai biệt thự.

“Nằm tào, sớm biết rằng liền lái xe đi rồi, nơi này như thế nào ngay cả nhân ảnh đều nhìn không tới! Người nhận thức nơi này là chỗ nào gì không? Ta từ nhỏ không phải tại S thị lớn lên.” Nói nhận thức không được đầy đủ.

Khúc Y Nhiên cũng đồng dạng phát mộng, “Ta... Có thể nhận thức so với người lại càng không bằng.”

Phương Thiên Trác, “... ..”

Suy nghĩ cả nửa ngày thì ra là hai cái lộ si.

Cuối cùng thật sự không có biện pháp, hai người đều bắt điện thoại dò khu vực, rốt cục gặp được xe taxi, các thiếu niên khẩn cấp mà liền chui xe.

Phương Thiên Trác đối lái xe nói, “Đi XX lộ, Thiên phủ hoa viên.”

Khúc Y Nhiên đối lái xe nói, “Đi XX lộ, thịt nướng điểm.”

Phương Thiên Trác, “... ..”

Khúc Y Nhiên, “... ..”

Phương Thiên Trác không nói gì nhìn trời, “Người còn dám cùng ta cùng nhau ăn thịt nướng?”

“Ta không phải còn hảo hảo sao, chẳng lẽ là người còn muốn lại cho hạ điểm được trong thịt nướng?” Khúc Y Nhiên hỏi ngược lại.

Y vừa nói như thế, Phương Thiên Trác hồ thẹn vô cùng mà cúi đầu.

“Ta thật sự không biết... Tỷ của ta chỉ nói đem người kêu ra, sẽ không thương tổn người.” Tạm thời giam, đợi hai nhà Khúc Đường thỏa hiệp, sẽ đem người hoàn hảo không tổn hao gì thả lại đi.

Xem ra, hay là hấn quá ngây thơ rồi.

Vô luận là công tâm vẫn là tư tâm, hấn đều không hy vọng loại chuyện này liên lụy đến Y Nhiên, hấn hoàn toàn không biết tốt nhất!

ngón tay Khúc Y Nhiên ở trong không khí nhẹ nhàng vẽ một hoa, theo giờ này khắc này, đối thoại hai người sẽ không bị người thứ hai nghe qua, đương nhiên nhóm quỷ là ngoại trừ.

“Cho người nói chuyện xưa đi, mời người không cần trên đường xen mồm.”

“... ..” Thỉnh và vãn vãn, Phương Thiên Trác trong mắt hiện lên một tia đau kịch liệt, muốn vươn tay nắm chặt, không tiếng động mà hướng y gật gật đầu.

“Tốt lắm, như vậy bắt đầu rồi, ta tận lực nói ngắn gọn. Từ trước có một nam hài, thời điểm sinh nhật chiếm được một khối hứa nguyện thạch, thật giống như đồng thoại thần kỳ, hứa nguyện thạch bị hạ nguyên rửa. Đương nhiên, nguyên rửa cũng không phải cái gì tốt, đồng thoại chung quy chính là xinh đẹp truyền thuyết thôi. Nam hài tính tình đại biến, lợi dụng thân tình hòa thân mọi người ẩn nhẫn bao dung, đem thân ca ca cấp đuổi ra khỏi nhà. Đây chỉ là một cái bắt đầu, tính cách của hấn rơi xuống đến càng không thể vấn hồi. Ương ngạnh mãnh liệt, đối người kiêu ngạo khinh miệt, hấn khinh thường cùng bạn cùng lứa tuổi ngồi ở cùng gian trong phòng học học tập, sớm tiếp nhận một ít sản nghiệp trong nhà, trước tiên đi vào.” Khúc Y Nhiên dừng một chút, tiếp tục giảng thuật nói, “Giới giải trí là một cái địa phương nào? Người sẽ so với ta hiểu rõ hơn. Người là nàng ngậm đắng nuốt cay nuôi nấng lớn lên, cái nam hài kia cũng đồng dạng là chí bảo trong nhà.”

“Y Nhiên... Đừng nói nữa!”

“Đừng, ta còn chưa nói đến trọng điểm đâu.” Tiểu Tùng Thử nghiêng người tránh được tay hấn, nháy mắt cũng không nháy nhìn hấn, “Người có biết kết cục không? Hấn bị giam trong một kho hàng tràn ngập cameras, cả người đánh thuốc tê không thể động, mắt mở trừng trừng nhìn mình bị người dùng dao nhỏ phân giải, cắt... Mà người nhà của hấn, tại trước TV đồng dạng nhìn chăm chú vào một màn này, bọn họ thỏa hiệp đối phương hết thấy yêu cầu, lại chung quy không có thể đổi về chí bảo trong nhà.”

“Sẽ không... Dích...”

“Cái gì sẽ không?” Khúc Y Nhiên đột nhiên tới gần hắn, theo bột lĩnh lấy ra hứa nguyện thạch bị Phương Thiên Trác làm như bùa hộ mệnh, “Người nhìn, cỡ nào xinh đẹp, vì cái gì là cùng khoản tảng đá, kia một khối cũng là nguyên rửa, này một khối mới là chúc phúc ...”

“Y Nhiên... Cầu người đừng nói nữa!” Phương Thiên Trác không tự giác mà rung mình một cái, vì cái gì sau lưng đột nhiên âm trầm đi lên, vì cái gì lái xe phía trước không hề phát hiện.

“Vì cái gì không nói? Kỳ thật ta còn nghĩ muốn nói cho người biết, cái nam hài kia chính là ta đâu.”

“Không —— không có khả năng—— “

Phương Thiên Trác hoàn toàn hồng mắt, dùng sức kháp khấn bả vai Khúc Y Nhiên, móng tay giống như muốn chui vào máu thịt của y “Y Nhiên, người không phải hắn, người còn hảo hảo còn sống, người không té xỉu, người cũng không bị người...”

“Làm sao người biết?” Khúc Y Nhiên đưa tay an ủi mười phần mà nhu liệu nhu đầu của hắn, “Người như thế nào chỉ biết, ta không có té xỉu, cũng không có bị người phân thân đâu? quý. Ta đã thấy nói không chừng so với người người gặp qua còn nhiều hơn, người nhưng đoán được, người đem Khúc Y Nhiên hẹn đi ra, hắn còn có mệnh còn sống trở về sao?”

“Tỷ của ta sẽ không làm như vậy, nàng chỉ nói là...”

“Nói cái gì đừng lo, người trước bình tĩnh một chút.” Khúc Y Nhiên đánh gãy hắn, cố hết sức đẩy ra sức kiềm chế của người nào đó, nhu liệu nhu chỗ đau, trong lòng phi thường nghĩ muốn đá người này mấy đá hết giận.

Thực đau!

“... Thực xin lỗi...” Phương Thiên Trác thần tình cứng ngắc, trong mắt áy náy rõ ràng, hai tay run rẩy không dám gần thiếu niên chút nữa.

“Y Nhiên, kỳ thật ta...” Thích người a!

Vì cái gì ta, thích người a!

Một lòng sớm hệ tại trên người ca ca, Khúc Y Nhiên thần nhiên liếc hắn, “Tỷ người nhất định không có nói cho người biết, nguyên nhân thực sự năm đó Phương gia suy sụp.”

“... ..” Phương Thiên Trác đã muốn vô lực phản bác cái gì.

Hôm nay lập tức đã bị đả kích quá lớn, kỳ thật rất nhiều chuyện sớm có dự triệu tỷ như Y Nhiên cũng không giống tư liệu miêu tả tỷ tỷ cấp, còn có tỷ tỷ, đột nhiên liền hồng đến phát tử này diễm chiếu bị bạo ra tới đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra! Hắn hoàn toàn không biết!

Khúc Y Nhiên đóng nhắm mắt, “Cha mẹ của người, tham ô nhiễm độc.” Không chỉ có như thế, trên tay còn có hai cái mạng người.

“... ..”

“Không phải nhà của ta vu hãm làm loạn tội danh, hiểu chưa? Phương gia sản nghiệp bị chính phủ tịch thu, Đường gia cũng không có tư nuốt quá, có theo nhưng tra.”

“Ta... Không tin...” Phương Thiên Trác trầm mặc sau một lúc lâu, cười khổ lau một phen ánh mắt đỏ rực, “Ta dựa vào cái gì tin tưởng người, người cùng ta giống nhau làm sao có thể biết đến so với ta còn nhiều.”

“Cái này đơn giản.” Khúc Y Nhiên theo trong miệng xuất ra quả cầu bằng ngọc thu nhỏ lại đặt ở lòng bàn tay cọ cọ, theo quả cầu bằng ngọc trung rút ra một tia bạch quang, ánh sáng giống như sao băng kéo thật dài, ở trong không khí họa xuất một đạo vô hình quỹ tích, rất nhanh tiêu tán, đánh thẳng Phương Thiên Trác, “Nơi này, hết thấy đều có giải thích.”

Hắn không nói thêm nữa, lưu lại một trận im lặng, làm cho Phương Thiên Trác trông được đến rõ ràng.

Phương Thiên Trắc hai mắt tan rã, trước mắt trình diễn đích một màn mạc xa lạ lại quen thuộc, người quen thuộc, chuyện xưa xa lạ, nhà bọn họ tứ khẩu khoái hoạt, hẳn cùng tỷ tỷ tại D thị lang bạc kỳ hồ sinh hoạt... Còn có, tỷ tỷ của nàng đem hẳn dàn xếp ở tại trong nhà, lẻ loi một mình đi tới S thị lưu lạc giới giải trí...

Hết thấy hết thấy, giống như ngồi ở trong rạp chiếu phim lẳng lặng thưởng thức điện ảnh 3D.

“Người... Đến tốt cùng... Là ai...” Phương Thiên Trắc này vài phun ra, giống như dùng tấn toàn thân còn thừa đích khí lực.

“Ta? Chỉ là một cái linh môi sư nho nhỏ.”

Thốt ra lời này hoàn, trong không khí yên lặng trôi nổi đám đương bối cảnh bố đích tam chỉ quý đồng thời hồ khu chấn động.

Thu sở hữu linh lực, hết thấy khôi phục bình thường.

“Tối rồi, thịt nướng điểm, phí 23 đồng tiền.”

“Hảo, cho ngài tiền.” Khúc Y Nhiên lấy ra ví Tiểu Tùng Thử mà ca ca mua, xuống xe sau cũng không quay đầu lại mà đi vào trong điểm thịt nướng.

Buổi sáng ăn không nhiều lắm, lại bị người khiêng chạy tới chạy lui, bụng đã sớm khô quắt trống trải.

“Lý Mật, người đi đi theo Thiên Trắc.”

“Ta... Cũng muốn ăn...” Lý Mật nhìn chằm chằm thịt nướng trong điểm phi thường không tiền đồ mà nói.

Kết quả không đợi hẳn chảy nước miếng ra, đã bị Đông Phương hai châm cấp trát bay.

Đường Bá Hổ cười tùm tùm mà lay động quạt ngồi ở trên vai Khúc Y Nhiên, “Bước tiếp theo chuẩn bị làm sao bây giờ? Thiếu niên kia chắc chắn đi tìm tỷ tỷ giằng co.”

“Ta chờ Trắc Thiên Nhã tái phái người đến đãi ta, sau đó người đi báo nguy cho ca ta biết.” Lần này không có làm như vậy, vẫn là niệm Phương Thiên Trắc không biết chuyện cùng giao tình cùng tầm lâu như vậy.

“Nhưng là như thế này người có thể gặp nguy hiểm hay không?”

“Yên tâm, linh môi năng lực không thể dễ thương người, nhưng có năng lực tự bảo vệ mình.” Nếu không thế, còn có Đông Phương tùy thời qua lại ở sau người.

“Tổng cảm thấy quá mạo hiểm, ta cho rằng ca ca Y Nhiên nếu đã biết... Nói không chừng sẽ...” Khụ khụ khụ.

Khúc Y Nhiên liếm liếm môi, còn thật sự suy tư một lát, vẫn là lắc lắc đầu, “Ta không hy vọng bọn họ lo lắng, gia nhân của ta thực thiện lương lại phi thường bao che khuyết điểm.”

là ca ca, biết sau nói không chừng sẽ trực tiếp kén thái đao chém Trắc Thiên Nhã.

“Khiến cho pháp luật đến chế tài bọn họ đi, Trắc Thiên Nhã thiệp độc thiệp hắc, người duy trì sau lưng nàng tội danh liên càng nhiều.” Nói đến đề, vẫn là không đành lòng liên lụy cha mẹ, ngoại công.

Phụ thân cùng tổ phụ đều là quan tốt, người một nhà bọn họ tất cả đều là hảo công dân đúng hạn nộp thuế, tuân kỷ thủ pháp, tính tình hảo, lại đều có điểm máu chốt của chính mình.

Dám đụng đến người nhà ta, không quan tâm là ai đều cùng người liều mạng!

“Được rồi, ta nói bất quá người.” Đường Bá Hổ buông tha không thuyết phục, vì thế dùng ánh mắt ý bảo Đông Phương. ‘Bạn hữu, coi chừng y.’

Đông Phương không tiếng động vuốt cằm, “Người chấn giết người, phạt chấn sát phạt”.

Giáo chủ cũng không phải ở trong pháp trị xã hội ra tới đây ...

78. Chương 78

Khúc Y Nhiên lưỡng trước hết thấy, lại duy độc không có tính đến một cái nhân tố đặc biệt —— Phương Thiên Trác thích y , mầm móng thâm mẩn không biết khi nào dưới đáy lòng nhỏ giọng nảy sinh, dần dần lớn mạnh.

Hiện giờ lại càng không thể vấn hồi, bằng không hẳn làm sao có thể ngoan ngoãn đem Khúc Y Nhiên khiêng đi ra?

Tuy rằng Khúc Y Nhiên bây giờ là an toàn, nhưng hẳn so với ai đều rõ ràng, chỉ cần tỷ tỷ một ngày chưa từ bỏ ý định, an toàn của nhân thân Khúc Y Nhiên liền vẫn cứ thụ ụ hiếp.

Năm đó Phương gia bọn họ rốt cuộc đã trải qua cái gì, lúc ấy hẳn tuổi nhỏ là một chút cũng nhớ không rõ .

hết thấy đều là tỷ tỷ giáo huấn đến trong đầu ấn tượng, Khúc gia đáng giận, Đường gia can thiệp, còn có hứa rất nhiều huy hoàng...

Qua nhiều năm như vậy, hẳn toàn tâm toàn ý tín nhiệm tỷ tỷ của mình.

Phương Thiên Trác lúc này rốt cục hiểu được kịch truyền hình , lời kịch kinh điển kia thực chính hàm nghĩa: rất ngu, thực khờ dại, nói được không phải là hẳn sao?

Phương Thiên Trác tắt di động đi “Ong ong”, không cần nhìn cũng biết là ai ở phía sau bám riết không tha đánh.

Hắn về tới ký túc xá, chuyện thứ nhất chính là mở ra máy tính, lập tức trăm độ trăm khoa ba cái từ mẩu chốt —— linh môi sư, đến tốt cùng là một cái như thế nào đích thân phận?

Kết quả không nghĩ tới, hẳn đích thực sư đi ra đồ vật này nọ.

Kỳ thật là ai sư đều có thể sư ra tới tư liệu tinh binh, hẳn lại kích động đến lập lại nhìn vài biến.

Nguyên bản còn tưởng rằng đoạn tình cảm này có thể theo thời gian trôi qua mà dần dần chuyển đậm, ai biết hôm nay mới hoàn toàn bộc phát ra đến, kết quả trong lúc đó giữa Khúc Y Nhiên cùng tỷ tỷ, hẳn thế nhưng không chút do dự lựa chọn tin tưởng Khúc Y Nhiên.

Hết thuốc chữa! Biết rõ giữa bọn họ căn bản không có khả năng.

Chính mình chính là... Thiếu chút nữa liền làm hại y ... Đúng vậy, không có khả năng .

Có vài thứ không thể lập tức hết hy vọng, nhưng ít ra sẽ không tái tạo động như vậy.

Phương Thiên Trác rất nhanh tỉnh táo lại, bắt đầu tìm tòi khởi dấu vết án tử hình Phương gia năm đó để lại!

Trác Thiên Nhã liên lạc không được Phương Thiên Trác, mà ngay cả di động Phương Thiên Trác trong định vị khí cũng bị quỷ tinh tiểu tử kia cấp hủy đi, hoàn toàn tra không ra vị trí.

Bởi vì hẳn cùng Trác Thiên Nhã là thân sinh tỷ đệ a, thật sự hiểu rất rõ tính cách tỷ tỷ nhà mình .

“Mẹ! Khúc Y Nhiên cái Xú tiểu tử kia đem đệ đệ của ta cấp buộc đi rồi!” Liên tục thử hơn nửa canh giờ, rốt cục vẫn không chịu nổi chụp bàn dựng lên, hung hăng mà đem điện thoại hướng cửa sổ thủy tinh.

“Rầm ròi”, tiếng vang thủy tinh triệt cả tầng lầu.

Bởi vì nơi này, quanh năm im ắng.

“An tâm một chút, nói không chừng là nhỏ Trác không có tiện nghe điện thoại.”

Trác Thiên Nhã xoay người lạnh lùng thoáng nhìn người nào đó nhàn nhã chơi chuỗi hạt, “Cảm tình cũng không phải là đệ đệ của người, Phương gia chúng ta cũng chỉ hy vọng vào tiểu Trác ! Nếu hẳn thật sự không có phương tiện, vậy tại sao ngay cả hệ thống định vị cũng không dùng tốt ? Người nói cho ta biết kia thiết bị mấy chục vạn đều là bài trí không?”

“Nữ nhân a nữ nhân, xuống giường trở mặt liền không phải người.” Thường thức hạt châu, nam nhân lại tùy tay cầm di động trên bàn trà đùa nghịch, vẫn là một bộ không chút để ý bộ dáng, “Đừng nóng vội, Khúc Y Nhiên đem tiểu Trác lộng đi rồi, chúng ta cũng có thể đem ca hấn lộng đi. Nhiều điểm nhi sự, người tại đây chờ, không ra một giờ, ta khiến cho tiểu trác hoàn hảo không tổn hao gì đích ra hiện tại người trước mặt.”

“Đúng vậy, ta như thế nào đem Khúc Lăng Phong cấp quên!” Trác Thiên Nhã lập tức cười, không có xương mà lại kháo trở về bên người nam nhân, tại ngực hấn quyến quyến nổi lên, “Cũng là người phản ứng mau.”

“Ân, vậy ngoan điểm, đừng loạn phát giận.”

Vì thế, đang ở trên đường cái loạn hoảng, Tiểu Tùng Thử chủ động đảm đương bia ngắm sống lúc này còn không biết, bởi vì một ít chi tiết thay đổi, làm cho đối phương đem mục tiêu nguyên bản chuyển dời đến trên người ca ca.

Giờ này khắc này, Khúc Lăng Phong đang ở trong phòng hội nghị cấp bọn thủ hạ họp đầu, đã đem nghiệp vụ từ từ chuyển dời đến nội địa Tùng Thử ca gần đây bề bộn nhiều việc, có một cơ hội tốt có thể mở rộng công ty, buổi chiều muốn đi tòa nhà Đế quốc nói chuyện cụ thể.

“BOSS, hãy để cho Lâm phó BOSS cùng ngài đi, nếu đi công ty Sở tổng, ta nghĩ... Khụ khụ...” thời khắc máu thủ hạ chốt bọn đều không chịu trách nhiệm mà muốn đem Lâm Phong đẩy ra đánh bài thân tình.

Ai làm cho thầy cai công ty đối phương cùng phó lão Đại công ty nhà mình có một chân đầu?

Khúc Lăng Phong lạnh lùng một hừ, “Lâm Phong nhanh chết trên giường.”

Sở Phi Nhai kia cầm thú không tiết tháo, công ty họp đều chiêu không đến được Lâm Phong, nhất định là ẩn hấn ở nhà hung hăng áp bức.

Bởi vì đệ đệ kháng nghị, ca ca gần đây cũng đang từ từ quen quy luật làm việc và thời gian nghỉ ngơi, toàn bộ công ty mỗi ngày giữa trưa mười hai giờ ăn cơm, buổi sáng có bữa sáng, buổi tối tăng ca cung cấp ăn khuya, nhưng là tăng ca tuyệt đối không thể vượt qua mười một giờ, nếu không Tiểu Tùng Thử sẽ mang theo các loại cô hồn dã quỷ đến công thủy tinh.

Mất thấy hiện tại lại nhanh đến thời gian cơm trưa, tuy rằng hội nghị còn có một phần nội dung trung tâm còn không thương thảo chi tiết, nhưng Khúc đại BOSS lại dứt khoát kiên quyết tuyên bố, “Tan họp, ăn cơm.”

Toàn bộ công nhân công ty tập thể hướng về phía quán cơm, thiệt nhiều hán tử nước ngoài cũng chưa nếm qua đồ ăn Trung Quốc, hiện tại nhưng rất cực có cơ hội này.

“Tiểu M, buổi chiều người mang người đem cái hạng mục này chi tiết xao định rồi.”

“Vâng BOSS... Ngài... Hy vọng ngài có thể đem phó BOSS hoàn hảo không tổn hao gì mang về đến.” Vị lãnh đạo kia thì, vẫn kiên trong phòng làm việc động lại mau...

Này đúng là cái vấn đề lớn, Khúc Lăng Phong vẽ mặt nghiêm túc gật gật đầu, “Có thể.”

Hắn tận lực cố gắng, Lâm Phong nói như thế nào cũng là sức lao động trọng yếu, trong công ty tổng áp bức như vậy, hắn cần phải hưởng Sở Phi Nhai thu chút “Ưu đãi” mới được.

Cho nên ca ca đây mình chi ma thủy, kỳ thật chỉ đối Tiểu Tùng Thử mới đặc biệt ôn nhu, cho dù là phát tiểu từ nhỏ cùng nhau lớn lên, ần cũng là tìm hắc không lầm!

Khúc Lăng Phong hiện giờ động tác tại S thị không lớn, nói lớn cũng không khoa trương như vậy, nếu chỉ cần là một cái ngoại xí hướng đại lực phát triển, như vậy quả thật không có địa phương đặc biệt.

Máu chốt nhất vấn đề là hấn căn cơ, gia tộc, phía sau hấn cùng với người của hấn sau lưng duy trì.

hai năm nay nổi lên tập đoàn Phong Liên, không biết tại sao, thế nhưng thế chân vạc tương trợ ngoại xí, mà Đường gia lão gia tử lại phối hợp đến làm cho không người nào có thể lý giải, quả thực là cố ý tại dọn sạch hết thấy tiền phương chướng ngại, không có nguyên do vì này trải ra lộ.

Lúc này nghĩ muốn tra cụ thể hành trình của Khúc Lăng Phong cũng không khó, buổi chiều cùng Phong Liên hội nghị ,có thể nói là toàn bộ các tỉnh lớn nhỏ, xí nghiệp tài chính và các phóng viên kinh tế tuyệt đối sẽ không buông tha cơ hội này, tin tức tự nhiên mà để lộ ra ngoài.

“Đầu nhi, ngay tại cái này góc xuống tay đi, nơi này là manh khu của cameras, trăm phần trăm không thành vấn đề.”

“Đi a, dù sao các người đều là hành gia, lần này cần bảo đảm vạn vô nhất thất, nếu không cô nãi nãi kia vừa muốn gây sức ép lão đại rồi, biết sao?”

“Nằm tào, miễn bàn người nữ nhân kia.” Một cái nam nhân mới vừa mông mặt tốt lắm nhắc tới Trác Thiên Nhã kia tính tình công chúa, buồn bực đến thẳng bĩu môi, “Thật không biết lão Đại coi trọng nàng chỗ nào rồi, hoa tận tâm tư như vậy giúp nàng! Chúng ta cùng Khúc gia Đường gia lại không cừ, mà lệ cách vách! Cố hết sức không lấy lòng, con ta còn tại thuộc hạ công ty Đường thị thực tập đâu.”

“Ai, người đây sẽ không đã hiểu sao, lão đại của chúng ta hảo khẩu chử nào, người cũng không phải không biết?”

“Kia ngược lại.” Trong bang lão nhân cũng biết, lão Đại đối nữ nhân vô cảm, tùy tiện một cái bộ dạng nói qua đi liền OK, nhưng là đối nam nhân, đó là tương đương khủng hoảng .

“Ta đã nói lão Đại tại sao có thể coi trọng nàng đâu, nguyên lai là tiểu đệ nàng a, khó trách khó trách.”

“Được rồi được rồi, bất quá đừng ở đây, chúng ta hiện tại nhanh lên đem Khúc Lăng Phong cấp lộng đi trở về đi báo cáo kết quả công tác, ần lão lời Đại nói làm chuẩn!”

“Là!”

Xe đang chở Khúc Lăng Phong chạy đến trên đường dừng đèn đỏ , theo ven đường đỗ một chiếc xe bánh mì , một hắc y nhân che mặt phần phật dừng mãnh tiến ra.

Đem xe ca ca tọa bao quanh không nói, không đợi lái xe kịp phản ứng, trực tiếp cầm lấy X mê phun vù bên trong xe .

“Các người... Khụ khụ...” Tân nhân lái xe chưa nói xong liền trực tiếp ngã xuống tay lái .

Bởi vì ứng đối loại này đột phát trạng huống không có gì kinh nghiệm, lái xe lúc ấy theo bản năng tay khiếm mở ra cửa kính xe mới tạo thành người trong xe đều đi theo cùng chịu tao ương .

Ca ca thậm chí còn không bằng lái xe, không nói chuyện trực tiếp đảo.

Từ nhỏ tại Thiên triều lớn lên bản thân đều có nhất định kháng được tính, nhưng là ca ca sau lại xuất ngoại , cả ngày thức ăn nhanh, cơ hồ chưa ăn đặc sản cố gắng , đối X mê không hề sức chống cự.

quá trình ngoài ý muốn thuận lợi, bởi vì vị chỗ hẻo lánh, cơ hồ không có người, qua đường chiếc xe lại thiếu chỉ lại thiếu, bằng không nhóm bắt cóc cũng không có khả năng lựa chọn ở trong này xuống tay .

“Lão Đại nói được tay liền triệt, đem người trói chặt cho đừng chạy !”

“Là!”

“Đều tiểu tâm, cũng,nhưng đừng lộng bị thương, nghe nói người trong lòng lão Đại bị đệ đệ người này cấp buộc đi rồi.”

“Ai nha đầu nhi yên tâm, chúng ta sẽ có chừng mực .”

Lời này nói ra, lại ngay cả chính bọn nó cũng không tín. Hồn hắc, cái gì có chừng mực?

Hôn mê ca ca thủy chung nhẩn nhanh mây, bị người dùng dây thừng trói thành bánh chưng không nói, khuôn mặt tuần mỹ còn bị người dùng lực sờ soạn vài dặm .

Nhiều kẻ đều không có gì tiết tháo cùng giới tính quan, nhìn hảo liền chiếm tiện nghi, cảm thấy không tòi mà trực tiếp đẩy.

Ca ca nhìn bề ngoài không thể nghi ngờ là đẹp , nhưng là rõ ràng không ai lên tiếng trước, nên chúng không thể bỏ lệnh cấm, cũng chỉ có thể bắt đầu sờ hai thanh giải khát .

“Bao nhiêu năm không gặp được dáng người tốt như vậy, ma túy, không biết kỹ thuật thể nào, thật muốn cùng hắn đến vài lần, hắn thượng ta cũng không có vấn đề gì!”

“Nằm tào, nhìn người về điểm này không có tiền đồ!”

Trong xe, một cái hoàng mao hung hăng gõ cái đầu hoàng mao kia, xe ngoại, một con cổ hồn bạch y phiêu phiêu đích lay động phiến trên mặt ngưỡng trọng, rất nhanh thu cây quạt, dụng ý niệm khẩn cấp cùng Khúc Y Nhiên trên đường cái hoành hoành lấy được liên hệ.

“Y Nhiên, bọn họ đem ca người buộc đi rồi.”

“Hồn đạm!” Khúc Y Nhiên tiện tay đem ly kem mới vừa mua vứt ở tại thùng rác ven đường, “Người hiện tại ở đâu nhi, ta lập tức liền qua đi!”

“Người trước lãnh tĩnh.” Đường Bá Hổ phiêu tại đỉnh xe bánh mì, nhắm chặt hai mắt.

Tuy rằng hắn nhìn không thấy biểu tình Khúc Y Nhiên ,nhưng cũng có thể đoán, nhất định rất đến chỗ nào đi, nói chuyện đều âm rung .

“Yên tâm, có ta nhìn, anh của người sẽ không có việc gì Người không thể luống cuống, Y Nhiên, nhanh lên báo nguy! Một mình người đến đây cũng vô dụng.”

“Ta rất lạnh tĩnh.” Khúc Y Nhiên hít sâu, vừa chạy vừa nói, “Mau nói cho ta biết địa điểm, ta lập tức liền báo nguy.”

“Hảo, XX phố đích ven đường, xe chuyển biến .”

Khúc Y Nhiên nắm chặt quả cầu bằng ngọc, vứt dép trên đường cái nổi lên biểu tình kì dị .

Thế nhưng, bắt giữ ca ca!

Lý Mật đi nhìn chăm chăm Phương Thiên Trác, Đường Bá Hổ đi theo xe kia,hiện giờ bên người Tiểu Tùng Thử trừ bỏ cái một giáo chủ đại nhân trợ Trụ vi ngược , không còn có mặt khác quỷ .

Nói cách khác... Hỏa đi lên... Không ai tắt...

Báo hoàn cảnh xong Tiểu Tùng Thử thống khổ lại rồi rầm, y thật sự vô pháp đem hi vọng đều ký thác phía cảnh lực, vì thế không tự giác mà thấp giọng hỏi, “Đồng, Phương người nói ta nên làm cái gì bây giờ ?”

Giáo chủ lạnh lùng nheo lại ánh mắt, “Đều giết.”

Khúc Y Nhiên, “... ..”

Y giống như hỏi sai người.

Bất quá Đồng Phương nói cũng đúng vậy! thương hại ca ca liền cùng bọn họ liều mạng!

Tại đường cái nhỏ nhỏ rong ruổi mà đi, Khúc Y Nhiên điên cuồng bắt xe ô tô, đồng thời trong miệng lầm bầm, “&*&% # %...”linh môi chú ngữ không ngừng niệm ra, chỉ thấy du hồn dã quỷ tỉnh dậy , nhóm cổ linh oan hồn đều chạy đến .

Bọn họ tụ tập phía sau Khúc Y Nhiên, theo tốc độ thiếu niên đi, đội ngũ càng ngày càng lớn mạnh, Đồng Phương đều bị một cảnh tượng này chấn đắc nói không ra lời...

“Y Nhiên... Người?”

Tiểu Tùng Thử đã sớm bạo nộ rồi, hung hăng nắm xe ô tô, lần đầu tiên biểu hiện Tùng Thử lự, “Ai dám dụng đến ta ca một chút, ta làm cho hắn cả đời cũng chưa có ngày lành!”

79. Chương 79

Bên này, Khúc Y Nhiên suất lĩnh đại quân u linh không ngừng đỉnh tiến, bên kia, trước không nói kết quả báo nguy như thế nào, Khúc Lăng Phong chưa bao bị trể, Sở Phi Nhai làm lão hữu của hắn , tự nhiên cũng là phi thường hiểu biết điểm ấy.

Hắn tự mình cấp Khúc Lăng Phong gọi điện thoại, hoàn toàn không thông, lại cấp công ty gọi điện thoại, đáp án là lão bản đã muốn đi ra ngoài, hơn nữa liền sớm đi ra ngoài.

Như vậy sự tình liền có vấn đề !

“Khúc lão, ta là Phi Nhai, là như vậy...” Sở Phi Nhai bắt đầu không ngừng nói ra.

Phương diện tìm người này ,thương nhân không nhất định so với quan viên tốt hơn , nhất là lão chính khách cần cơ thâm hậu, nhân mạch muốn so với tiểu bối này càng rộng .

, Khúc gia Đường gia cao thấp đã muốn biết chuyện tình Khúc Lăng Phong chẳng biết đi đâu.

Đường Hiểu Hiểu vốn không phải là nữ tử nhu nhược, vừa nghe nhi tử có thể bị người bắt cóc , tức giận đến chụp bàn dựng lên, thiếu chút nữa sao hỏa lập nghiệp liền hướng phía ngoài.

Cũng không quản bọn cướp người đang chỗ nào, một bộ muốn tiêu diệt rặng cả nhà đối phương.

“Bình tĩnh một chút, tiểu thư.” Lưu bá vội vàng kéo người, cô gia không ở nhà vị này bị điểm đốt người, bình thường tuyệt đối ngăn không được.

Đường Hiểu Hiểu tức giận đến đỏ mặt tía tai, “Ta như thế nào lãnh tĩnh a? Con ta thật vất vả theo nước ngoài trở về, chuẩn bị thường trụ không đi ! Đây không phải cố ý cùng nhà của chúng ta làm đúng không? Muốn đem Lăng Phong tái chen nhau đối tiền mặt quay về Mĩ Quốc? Mơ tưởng!”

Đừng nói thân mẹ , người hầu Khúc gia cũng là phi thường tức giận, thậm chí ngay nhóm cả sư phụ phòng bếp đều có nghĩ muốn cầm oa sạn đi san bằng hang ổ bọn cướp .

Khúc gia có hai cái tiểu nhân là bọn hắn một đường nhìn lớn lên, là cái gì ngàn đao kề bên càng muốn tại Khúc gia chạy tới thêm phiền!

Khúc cha là Tỉnh ủy bí thư, Khúc lão gia tử là cán bộ trung ương, mảnh khoẻ cùng nhân mạch quả thật không phải thương nhân như Sở Phi Nhai có thể so sánh, tìm tòi công tác khẩn trương lại thập phần không tiếng động triển khai .

“Ba ba, đừng lo lắng, Lăng Phong không có việc gì .”

“Ai... Ai dám đụng đến tôn tử ta cho dù liều mạng cũng phải cùng bọn họ liều mạng!”

“Khúc lão nhân nói đúng vậy!” Đường lão gia tử cũng phi thường phần nộ nói.

Khúc Thiên Triết vội vàng trấn an hai vị lão nhân huyết áp có chút cao, đồng thời cũng lo lắng thằng con kia có thể hay không cũng bị người độc thủ ?

“Ba, ta trước cấp Y Nhiên gọi điện thoại.”

“Đúng đúng, mau làm cho Y Nhiên ngoan ngoãn ở trong trường học, chỗ nào cũng đừng đi! Không cần cùng người xa lạ nói chuyện!”

“Nhiên nhiên, mau nghe a!” Khúc Thiên Triết lặp lại đánh vài biến, một cái cũng chưa đón.

Nhất thời, Khúc cha ý thức được có thể tiểu nhi tử cũng bị bắt cóc tống tiền , xem ra đây là âm mưu liên hoàn có tổ chức có kế hoạch, buộc đi tương lai hy vọng Khúc gia, đây không phải là muốn cho Khúc gia tuyệt hậu sao?

Khúc cha nổi giận, “Dám đụng đến nhi tử ta! Tuyệt đối không thể tha thứ!”

ngày thường Khúc cha là một người trầm mặc thiếu nói, chính là thời khắc mấu chốt lại bao che khuyết điểm cực kỳ.

Cho dù là hai đứa con trai giai đoạn khi còn bé tối bướng bỉnh, hấn cũng không tha đến đánh đứa nhỏ một chút. Bị trói đi rồi còn không biết sẽ ăn bao nhiêu khổ đâu!

Khúc cha nhất thời cùng Đường mẫu lo lắng , không hổ là vợ chồng, hấn hiện tại cũng có một loại xúc động trực tiếp sao tên sau đó sát đi ra ngoài.

“Y Nhiên, nơi này!” Rất xa , Đường Bá Hổ liền hướng y ngoắc, kết quả, người đi đến Đường bá hổ cũng bị chấn đắc không nhẹ.

“Người kéo như vậy... Khụ... Tới làm gì a?”

Chỉ thấy phía sau Khúc Y Nhiên đông nghìn nghịt một mảnh, áo dài trắng , áo giáp đen , hoàng mao tóc hồng, đã chìm trĩu tạo hình thổ dân, cổ hờn cầm trường thương, đứa nhỏ tay cầm món đồ chơi , lão nhân say rượu, cái dạng gì đều có, mà phước linh, linh sau lưng, oán linh các lộ, quả thực có thể ngay tại chỗ khai toạ đàm thần quái .

Đông Phương Một thân tiên diễm hồng y đứng đầu chúng linh, vị này tại S thị đã từng sở tác sở vi, chúng linh là đều có nghe thấy, tính tình thối kém! Không có can đảm lượng tuyệt đối không dám đứng bên cạnh hấn.

“Y Nhiên... Ai, quên đi, ta biết người đã muốn khí hôn đầu , nhưng là Đông Phương!” Đường Bá Hổ cảm giác cây quạt đều nhanh bị chính mình cấp nắm đứt, “Người như thế nào cũng không ngăn Y Nhiên!”

Đông Phương Bất Bại lạnh lùng thoáng nhìn, “Vì cái gì muốn cản ?”

Nếu không phải Khúc Y Nhiên chưa mở miệng, hấn đã sớm mang theo chúng linh tiến sát hang ổ địch nhân.

Đường Bá Hổ , “... ...”

Hấn ngược lại quên, Đông Phương khi còn sống là làm gì!

Chỉ có người khác cấp giáo chủ quỳ xuống, không có giáo chủ chịu thua người khác.

Không đợi Khúc Đường hai nhà triển khai hành động điều tra đến cụ thể vị trí đâu, bên này Khúc Y Nhiên đã muốn ra lệnh một tiếng, “, các người cứ việc thượng!”

Y có thể cảm giác được mi tâm bởi vì cạn kiệt linh lực mà ần ần làm đau đứng lên, chính là, dừng không được.

Tim của y , bị trói đi rồi!

Linh môi sư đại nhân lên tiếng , chúng hồn giống như con ngựa hoang cưỡi cương, cái này nhưng tính là tự do , tát nha tử hướng biệt thự giấu kín ca ca nhất tề nhẹ nhàng qua đi.

tường tự nhiên ngăn không được bọn họ, mà có linh môi sư tọa trấn lâu lổng hoàn toàn không thiên nhiên kết giới ở chung quanh.

Phong thủy tốt , cũng trốn không ra vận mệnh bị ác linh quần quanh.

Một phút đồng hồ sau, chợt nghe biệt thự nội truyền ra các loại giọng thẩm thiết khúc quân hành .

“ban ngày gặp quỷ !”

“Ô ô ô hấn thế nhưng không có đầu lưỡi! Hấn thế nhưng không có mặt!”

“Huyết... Thiệt nhiều huyết!”

“Mụ mụ mẽ nha, cái tiểu hài nhi này lấy thương chia vào người của ta!”

Có thể ở S thị ngủ say lâu như vậy lại không bị quỷ sứ nhóm quấy rầy, kia có thể là Quỷ Hồn bình thường sao? Đừng nói thực thể hóa , liền nhìn biệt thự bên trong phòng khách đẳng một người tiếp một người bùm bùm đi xuống, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ không ngừng bốc ra.

kia ngoạn ý là như thế nào đến rơi xuống!

Từ khi Đường Bá Hổ dẫn đường, đến lúc rốt cục tìm được ca ca rồi.

Khúc Y Nhiên một cái bước vọt đi lên, y lần đầu tiên dùng linh lực phá hư của công, một cái bạch quang cửa nổ tung , mà không phải làm cho linh biến thành hình dạng cái chìa khóa đem cửa mở ra.

“Ca, tỉnh tỉnh!”

“Ta tỉnh lắm...” Khúc Lăng Phong đầu đầy hắc tuyến mà nhìn các loại linh hồn vây quanh mình, hẳn vốn là bị hôn mê , nhưng là không biết này đó dùng cái gì phương pháp, cứng rắn tiến vào trong mộng muốn nói cho hắn chuyện xưa, bắt nét cho hắn tỉnh.

Tuy rằng đầu có chút vướng, nhưng là ca ca lông tóc vô tổn, nhiều nhất bị kẻ bắt cóc sờ soạng mấy cái .

Đường Bá Hổ đem tình huống này hướng Khúc Y Nhiên, cho tới bây giờ Tiểu Tùng Thử không hiểu cái gì tên là ăn dấm liền phát hỏa, bình dấm chua không trở mình, nhưng là y phi thường mất hứng người khác chiếm tiện nghi ca ca, “Chờ bọn hắn tiến ngục giam , ta mỗi ngày tìm quỷ đi vào quấy rối!”

Dù sao y liền có điểm năng lực như vậy!

Ca ca đem đệ đệ một lâu, cười tủm tỉm mà hôn thân môi Tiểu Tùng Thử, “Như vậy để ý ta, về sau nhiều biểu hiện ra ngoài cho ta xem, được chứ? Nhiên Nhiên.”

“A? Ta... Không có...” Khúc Y Nhiên chớp mắt to, thân thể tựa hồ có chút cương.

Kỳ thật đối là ai dưới mấy trăm ánh mắt vây xem cùng người hôn môi, đều đã ngượng ngùng đi, suýt!

Đều ra tới giúp đỡ, lại không tốt đem người ta đều cấp đá quay về dưới nền đất đi xuống.

Khúc Y Nhiên tao đến rõ ràng ,nhắm hai mắt lại, quên đi, cũng không phải cái chuyện tình gì người nhận không ra, tùy tiện thân đi, y thích Ca ca hôn.

Sự tình lạc định, Đường Bá Hổ cũng lộ ra tươi cười, “Lý Mật đã biết sẽ chết , chưa cùng đến xem trận này thật sự là rất đáng tiếc .”

Đông Phương, “Đại khái đi.”

Nhưng là sự tình cứ như vậy xong rồi không? Tựa hồ còn không có chính thức chấm dứt.

Bởi vì, Khúc Đường hai nhà cũng rất nhanh chạy tới. Nhưng bọn hắn không phải Tùng Thử hắn ca, nhìn trong viện đông nghìn nghịt một mảnh linh, mà linh nhóm thấy náo nhiệt xong việc cũng tự động lui tan.

Về sau tại S thị sinh hoạt còn muốn dựa vào linh môi sư , giúp cũng coi như lấy lòng .

nhóm bắt cóc bị đem ra công lý , một màn cái gì kia rốt cục xuất hiện .

“A —— của ta thiên —— Nhiên Nhiên, Lăng Phong?” hai người Đường Hiểu Hiểu cùng Khúc Thiên Triết là trước hết xông lên lầu, hai vợ chồng so với cảnh sát tốc độ đều nhanh, một người sao một cây gậy, kết quả trong nháy mắt liền nhìn thấy, tiểu nhi tử bị con lớn nhất ôm vào trong ngực cuồng thân không ngừng.

“Mẹ... Mẹ... Ba... Uy...” Khúc Y Nhiên thẳng đẩy mặt ca ca, chính là đẩy , như thế nào đẩy cũng đẩy bất động, còn càng thêm làm cần thân lên.

Dù sao đều bị thấy được, cho dù hiện tại dừng lại cũng không có gì khác nhau.

Khúc Lăng Phong biểu hiện đến thoải mái, “Mẫu thân, Phụ thân, khiến cho các người lo lắng , ta cùng Nhiên Nhiên không có việc gì.”

Nói xong, còn tại trên môi Tiểu Tùng Thử lại khằng một hơi.

Khúc gia phụ mẫu nhất thời mặt ngoài , Đường Hiểu Hiểu căn môi không dám tin lắc đầu, “Khi còn bé ta là như thế nào giáo dục các người?”

“Mẹ...” Khúc Y Nhiên cùng Khúc Lăng Phong trong lòng cũng chưa để .

“Thế nhưng tại trước mặt cha mẹ tú ân ái?”

“... ..” = khẩu =

“Hiếu Hiếu, cái này không phải trọng điểm.” Khúc cha phi thường bắt đắc dĩ đem thê tử lôi kéo, hướng nhân dân phía sau vẫn chờ vọt vào cứu khoát tay áo, thật có lỗi nói, “Phiền toái trước hết mời mọi người đến dưới lầu, nơi này đã muốn không nguy hiểm.”

May mắn đúng lúc ngăn chặn môn khẩu, bằng không tình huống bên trong đều bị ngoại nhân nhìn hết.

Người trong nhà, đóng cửa nhà mình nói.

Đường Hiếu Hiếu vây quanh nhi tử không ngừng, “Nói nói, các người là khi nào thì tốt hơn?”

“Cũng không bao lâu...”

“Àn hừ, ca ca về nước chính là vì phao đệ đệ? Lăng Phong, kỳ thật người năm đó bay đi Mỹ Quốc không là bởi vì Y Nhiên chen nhau phá đồ án của người, hay là bởi vì người trong lòng có quỷ đi!”

“... ..” Sự tình tại sao lại cùng năm đó nhắc lên quan hệ ?

Khúc gia hai huynh đệ mắt to trừng đôi mắt nhỏ, dưới loại tình huống này, bọn họ phi thường sáng suốt lựa chọn bảo trì trầm mặc.

Khúc phụ đem người, nhẹ giọng an ủi, “Tốt lắm tốt lắm, người mang thai sẽ không bình thường, người bây giờ là tuổi sản phụ, càng cần nữa nhiều chú ý hiểu chưa?”

“Hừ, miệng lưỡi.” Đường mẫu đặt mộng ngồi ở trên đùi lão công, bàn tay mềm theo bản năng mà nhu liệu nhu bụng.

“Hoài... Mang thai?” Khúc Y Nhiên cả kinh mở to hai mắt.

Khúc Lăng Phong cũng có chút ngoài ý muốn, “Ba mẹ, các người... ?”

“Ba cái gì ba, chúng ta là gia trưởng? Ảnh chụp đều bị đưa đến trong nhà, người cho là ai đều thô thần kinh như lão mục người? Dư thừa lời nói, ta không muốn nhiều lời, các người cũng không phải tiểu hài tử, mình cũng có chừng mực. Chính là hy vọng các người lo lắng hảo, đó cũng không phải một con đường tạm biệt, các người không chỉ có là đồng tính luyến ái, huyết thống ràng buộc cũng chém không đứt. Có lẽ cả đời đều không thể được đến người khác nhận thức cùng, có lẽ tình cảm các người vĩnh viễn vô pháp công khai. Có chuẩn bị không? Con ta.”

“Ba ba, người cùng mục mục không trách chúng ta?” Khúc Y Nhiên biểu tình ngây ngốc nhìn bọn họ, một giọt trong suốt không biết khi nào theo khóe mắt tích lạc tới lòng bàn tay.ca ca

Đường Hiếu Hiếu lòng mềm nhũn, miệng lại cứng rắn, “Như thế nào không trách? Hiện tại không thể sờ máy tính cũng không có thể xoát vông cầu !”

Đều là con của bọn họ, lòng bàn tay mu bàn tay tất cả đều là thịt, cát bên kia? Bên kia cũng không bỏ được.

Hơn nữa, đồng tính luyến ái lại là cái gì ,nhận không ra sao ? loại sự tình này ai cũng không chế không được. A mặc người yêu là nam ,hai người dặt ràng buộc mười năm sau gặp nhau lần nữa, hiện tại không phải cũng rất tốt sao.

Tình yêu, thứ này a, cùng giới tính kỳ thật không quan hệ nhiều lắm.

Quan trọng là ..., người gặp người, sinh ra tình cảm vô pháp dứt bỏ .

trên đường về nhà, Khúc ba lái xe, đại ca tọa phía trước, Nhiên Nhiên cùng Đường mẫu tọa sau.

Đường mẫu cười nhu liệu nhu đầu Khúc Y Nhiên, “Cho rằng đồng tính luyến ái sẽ đem chúng ta dọa sợ? Nhà của chúng ta cũng không phong bế như vậy. Người S. M thúc chính là cái đồng tính luyến ái trời sinh, còn không phải cùng ta và ba người là bạn tốt sao? Chỉ cần các người không hối hận, là được.”

“Sẽ không hối hận.” Khúc Y Nhiên nhìn chằm chằm bụng mẫu thân, kiên định nói.

Khúc Lăng Phong thập phần áy náy nói, “Phi thường thực xin lỗi, mẫu thân, mang thai còn làm cho ngài quan tâm cho chúng ta.” Hơn nữa bọn họ làm nhi tử thể nhưng một chút cũng chưa phát hiện?

Đương nhiên không phát hiện, bởi vì các người tại vội vàng nói thương yêu a!

Đường mẫu cười liếc mắt nhìn hắn, “, người cũng không phải không biết ta, cũng không phải lần đầu tiên mang thai, chính mình biết đúng mực.”

Lời này vừa ra, bên trong xe ba cái nam nhân họ Khúc đồng thời nhìn nàng.

Thật sự có đúng mực không?

Phi thường đáng giá hoài nghi ...

Kỳ thật, rất nhiều chuyện đều không có phức tạp như trong tưởng tượng .

Sinh hoạt rất đơn giản, cũng có thể thực hạnh

80. Chương 80

Đường mẫu thành nhân vật trọng điểm trong nhà, Khúc Y Nhiên phi thường nghĩ muốn khuyên nhủ ca ca cùng nhau hồi bốn gia trụ, bởi vì nhanh đến cuối năm phụ thân đi để đi công tác, trong nhà liền mẫu hôn một cái, tương đối lo lắng Lưu bá chăm không được vị dựng phụ.

Nhưng là ca ca đem ý kiến hoàn toàn diệt, “Trong nhà nhiều người hầu tin cậy như vậy, cũng không phải tại Khúc gia một ngày hai ngày , bọn họ thậm chí so với chúng ta hiểu rõ mẫu thân hơn, người đừng đi theo họ quan tâm.”

Đường gia cũng tốt, Khúc gia cũng thế, với thủ hạ vô cùng ưu đãi , có rất nhiều người tận mắt chứng khúc gia hai huynh sinh ra, hiện giờ lại sắp nghênh đón khúc gia đệ tam chỉ tiểu nhân sinh ra, kinh nghiệm phong phú, sách lược ứng đối mười phần.

Khúc Y Nhiên đành phải gật đầu, “Ờ.”

Quay đầu lại thác người tìm thiên thượng cấp tân bảo bảo tính tính, là nam hay là nữ, tương lai mệnh như thế nào.

Khúc Lăng Phong đã biết ý nghĩ của y, phi thường bắt đắc dĩ mà xoay xoay cái mũi nhỏ của y , “Cho dù là muội muội cũng không có việc gì, mẫu thân đã muốn nghĩ muốn tốt lắm, nếu sinh nữ hài tương lai liền chiều cái con rể tới cửa, bất quá ta ngược lại cảm thấy vạn nhất sinh ra muội muội tính cách giống mẫu thân phụ thân có thể sẽ đau đầu. Người vẫn là thành thành thật thật đem trường học bên kia ứng phó qua đi đi, mau có cuộc thi cuối kỳ , ần?”

“Không có việc gì.” Nói như thế nào chính mình trước kia cũng là tiếng Trung hệ, văn khoa không giống khoa học tự nhiên như vậy, hai mắt mạnh.

Đối với học tập, Khúc Y Nhiên phi thường có tự tin .cuộc sống an bình , Khúc Y Nhiên lại biết, hết thảy cũng chỉ là biểu hiện giả dối.

Chân chính bão táp không phải Trác Thiên Nhã bị phán hình, cũng không phải người nhà nảy sinh ác độc địa chấn người hầu đem hình phạt thêm tới rồi chung thân ,y biết, chính y ngay lúc đó thực hiện làm cho vòng luẩn quẩn âm dương S thị đều náo động một phen, hiện tại không ai tìm tới không chừng là ở lên thương thảo, muốn như thế nào trách phạt chính mình.

“Vì cái gì không trực tiếp đến cái tử hình?” Đường Bá Hổ hỏi như vậy.

“Không đến... Nếu bọn họ biến thành oan hồn, ta lo lắng mình sẽ vi phạm lời hứa linh môi sư, không muốn chỉ dẫn bọn họ đầu thai.” Hơn nữa, rất nhiều người tuy rằng thiệp độc thủ thượng lại không ai chết , huống hồ ca ca không có bị thương, y cũng mang theo một đám quỷ đem bọn họ dọa ra nước tiểu , huê nhau đi.

Cả đời này không có phát sinh bất luận thảm kịch gì , không thể đem hai đời lẫn vào nhau .

Trác Thiên Nhã bởi vì liên lụy mạng người, tạm thời bị định vì chung thân, còn có thể tăng thêm, dĩ nhiên là hành vi phạm tội nặng nhất .

“Ta đi họp , Nhiên Nhiên.” Ca ca trước khi đi, nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn của đệ đệ liếm nửa ngày, thẳng đến đệ đệ tròn tròn con người về mặt bất mãn nhìn hần, giống như đang nói ‘Người như thế nào còn không đi a, không phải họp đi không’ .

Ca ca lúc này mới hảo buông đệ đệ bị cọ nước miếng ra, nhin không được lại hôn vài cái cái, tổng cảm thấy hôm nay đây lòng có điểm gì là lạ, nhưng lại không nói ra được chỗ nào có vấn đề, “Thành thành thật thật ở nhà ôn tập, àn?”

“Ồ.” Từ khi chuyện đó qua đi, Khúc Y Nhiên ra khỏi kí túc xa không còn chỗ nào để đi, tan học có người đón, ở cửa trường học mua chén sữa đậu nành đều không có thời gian.

Ca ca lái xe đi rồi, Khúc Y Nhiên không có đóng cửa đại môn, mà là một cái người ngồi ở trên ghế sa lông yên lặng trầm tư cái gì, hần trong tay mình phủng một ly trà, đối diện lại thả hai ly trà.

Lý Mật theo ngọc nhoi đầu đến, bởi vì không thấy trường hợp rung động nhân tâm ngày đó , hần oán niệm vài ngày , nhưng là người vô tâm vô phế , vài ngày sau lại là bộ dáng mặt mày hớn hử .

“Người đây là đang chờ ai?”

“Àn.”

“Chờ ai a?”

“Không biết.”

“ ”

Một trận âm phong quét vào mặt thổi qua, tựa hồ là người phải đợi đã đến .

Lý Mật cùng Đường Bá Hổ tuy rằng đã muốn biến thành quỷ , chính là lại như trước có thể cảm giác được kia cổ gió lạnh tà môn, càng không chỉ nói nhân loại là Khúc Y Nhiên .

Nhưng là Tiểu Tùng Thử lại thủy chung ngồi ngay ngắn tao nhã, hoàn toàn không giống Lý Mật rùng mình.

“Lớn mật, Khúc Y Nhiên, ngươi có biết tội của ngươi không?” Bị phái tới hàng phạt đúng là hắc bạch nhị sứ.

Vốn là thiên thượng nghĩ muốn phái hai vị môn thần tới, nhưng là hai người này không biết thế nào cũng không chịu đón, vì thế chuyện tình phỏng tay này đã bị đổ lên âm giới .

Như vậy tự nhiên không thể thiếu hai vị đại tướng âm giới ra ngựa.

“Mời ngồi ,uống ly trà nóng.” Khúc Y Nhiên lễ nghi tuyệt đối đúng chỗ, dừng động đối phương là hắc là bạch, mặt lạnh vẫn là mang cười.

Hắc vô thường mặt như trong sạch, lạnh lùng nhìn y.

Bạch vô thường trong mắt mỉm cười, đem Hắc vô thường đặt trên ghế sa lông, tự cố tự mà trước nâng lên ly trà, “Khúc linh môi, ngươi nhưng biết mình làm sai cái gì, ca ca ngươi vốn là chỉ thụ chút vết thương nhẹ, không lo tánh mạng, nhưng ngươi lại mạnh mẽ triệu tập phần đông oan hồn, hại âm dương suýt nữa thất hành, tạo thành hai giới hỗn loạn.”

“Cái này hần không phải là trọng điểm đi?” Khúc Y Nhiên cười đến tự nhiên, nếu thực sự nghiêm trọng như thế, lúc ấy như thế nào không thấy các người có ngọn để ý tới ta đâu?

Vẫn là mở một con mắt nhắm một con mắt hàm hồ quá khứ, có thể thấy được kỳ thật bọn họ là không nghĩ quản.

Bạch vô thường ho nhẹ hai tiếng che dấu luồng cuồng bị nhìn thấu, hắc vô thường lạnh lùng cười, mặt không đổi sắc nói, “Bởi vì ngươi can thiệp, bóp méo mệnh cách bọn họ.”

“Ta biết, không ít người sẽ may mắn nhập cư trái phép chạy trốn đến nước ngoài, hiện tại lại bởi vì đều khấu trừ ở tại trong ngục giam trọng phạm, như vậy không tốt sao? Vì dân trừ hại .”

Hắc vô thường, “ ”

Thiệt tình một câu cũng không đối lại được, hắn chỉ biết, mọi thứ xấu đám ăn nhuễn kia đã cho bọn hắn !

Hắc vô thường, “Người nhưng nhận tội?”

Tiểu Tùng Thử ngựa đầu, “Ta có tội gì?”

“Tư sửa mệnh cách không tính tội?”

“Bọn họ không là người tốt, người hắn là cảm tạ ta, có ba cái ở nước ngoài không hơn vài năm đã bị người cấp giết, đến lúc đó còn muốn phiên toái các người phải người đến nước ngoài đi thu hồn.”

tử thần Âm kém ở nước ngoài nhìn không thuận, đã muốn không là bí mật gì .

Hắc vô thường bị ngạnh đến nói không nên lời nói, bàn tay to vừa nhấc, trực tiếp muốn làm pháp bắt người, “Ta nói bắt quá người, đi xuống cùng diêm vương nói đi!”

Khúc Y Nhiên nhẹ nhàng câu môi, “Ta biết quấy nhiễu mệnh cách là sai, nhưng là ta dứt khoát.”

Nói xong nhắm mắt lại, bộ dáng Lý Mật lo lắng.

“Ma túy! Ai dám động Khúc ca, ta và các người liều mạng!”

Lý Mật vừa định khí phách xung phong sát trận, kết quả bị Đông Phương một cây châm tuyến nhéo trở về, đón lấy thập châm đồng thời phát ra, mãnh liệt đánh thẳng một đen một trắng.

“Chạy trở về đi không cần ở bên ngoài mất mặt xấu hổ.” Đông Phương thuận thuận mái tóc xinh đẹp , trong mắt bính ra hàn quang, “Các người, muốn dẫn y đi?” Tiêm ngón tay, chỉ hướng Khúc Y Nhiên.

Xuất ra vũ khí – hắc bạch nhị sử, “... ...”

Hắc bị kim đâm đến thẳng đồ mồ hôi lạnh, Bạch vẽ mặt trắng bệch, lại miễn cưỡng gật gật đầu, “Giáo chủ, người xem... Chúng ta cũng là làm theo việc công làm việc, đây đều là ý tứ cấp trên, đừng làm cho chúng tiểu nhân khó làm, chúng ta có thể cam đoan Khúc Y Nhiên sẽ lông tóc vô tổn trở về.”

Đông Phương thu châm, gật gật đầu, “Tốt lắm, bổn tọa theo y cùng đi.”

Hắc bạch nhị sử đồng thời phun huyết, “... ...”

Đường Bá Hổ còn đi theo chạy đến vô giúp vui, “Vừa lúc, bản tiên cũng đi theo.” Trước kia cũng chưa tự xưng quá hoa đào tiên, hiện tại lại không cố ý bày ra cái giá.

Hắc bạch nhị sử lập tức nghĩ tới Trữ vương, đại não âm phủ nhiều năm lại thủy chung lại không đi , nhất thời bộ mặt biểu tình đặc biệt phong phú.

Hàng này nếu cũng đi , địa phủ bị hủy đi?

Không được! Làm hắc bạch nhị sử, bọn họ không thể thật mất mặt như vậy!

Hắc vô thường cùng bạch vô thường một đôi , nhất thời quyết định —— ngầm! Dù sao cũng là âm phủ ra tới, so với thủ đoạn ai cũng không bằng bọn họ! đùa giỡn

Vì thế cầm lấy Khúc Y Nhiên sẽ hướng địa hạ độn, nhưng là Đông Phương đem châm tuyến sớm quán quanh toàn thân Khúc Y Nhiên, chân khí quán chú khảm không ngừng.

Cái này xem như hoàn toàn xé rách mặt , giáo chủ cũng sẽ không tái cùng bọn họ khách khí.

nhật nguyệt thần giáo giáo chủ. Một vị đã từng sát sá ,giang hồ nghe tin đã sợ mất mặt, một vị võ nghệ song toàn, ôm nỗi hận mà chết, tài tử phong lưu hoa đào tiên, một châm một cái, vũng vàng tiến công.

Lý Mật hỗ trợ, nhưng là bởi vì vũ lực giá trị quá yếu bị Khúc Y Nhiên hạ nguyên rửa phong ở tại ngọc , kỳ thật y đi địa phủ không có gì, nhưng là bên kia một canh giờ, dương gian muốn quá một năm.

đi vài cái canh giờ, nói không chừng mười năm biến mất, y không nghĩ đến ca ca một người ở chỗ này chờ y mười năm, cho nên... Cũng liền chấp nhận biện pháp này .

Sự thật chứng minh, Đông Phương đúng.

Y trước kia chính là thứ đầu nhi, hắc bạch vô thường sớm là bại tướng dưới tay, hiện giờ cũng có Đường Bá Hổ trợ trận, thế công liền càng thêm hung mãnh .

Giáo chủ giết người không chớp mắt, sát quỷ đồng dạng không nháy mắt.

Hắc bạch hai người đưa tới giúp đỡ đều bị giết, quỷ kém nhóm vừa thấy là vị này, sôi nổi ô đầu chạy trốn chết, ai còn dám chạy tới đưa trát?

Kia chậm, rất khắc ! Đau a QAQ

Bị hai vị âm kém quần ẩu rõ ràng hợp lý , bọn chúng thật muốn hô to, “Hài hòa xã hội, cự tuyệt huyết tinh bạo lực a!”

Đường Bá Hổ nói, “Chúng ta nhiều cua đồng a, người xem tác giả cũng chưa miêu tả hình ảnh tàn bạo như thế nào, chính là nhân sinh cộng chế cua đồng, điểm đến mới thôi.”

Thật vậy chăng?

Chạng vạng, Khúc Lăng Phong lái xe một đường chạy như điên về nhà, hùng hực chạy tới phòng bếp, ôm lấy Tiểu Tùng Thử còn tạc đồ vật này nọ, tâm mới rơi xuống đất, “Ta cuối cùng cảm giác không thích hợp, may mắn... Người không có việc gì.”

“Ân? Ta không sao, một hồi sẽ có thể ăn cơm , ca...” Khúc Y Nhiên quay đầu, chăm chú nhìn hắn, “Có thể hay không bỏ tay trong quần ta ra trước đi ? Hiện tại mới bảy giờ tối .”

Sóc ca, “”

Xem ra, đệ đệ thực không việc gì

Không có việc gì là tốt rồi, bọn họ về sau còn có rất nhiều thời gian có thể toàn thân toàn tâm trao đổi, nghe nói... Tơ hồng đại biểu cho tam thể tình duyên.

“Nhiên Nhiên, ăn nhiều một chút.” Buổi tối làm vận động muốn tinh lực sự dư thừa.

“Ca, người cũng ăn nhiều một chút.” Tiểu Tùng Thử lo lắng nhất vẫn là... Buổi tối thời điểm XXOO bị quỷ vây xem .

Đám kia quỷ, hắn là không nhân như vậy đi.

Khúc Y Nhiên nghĩ tới cảnh tượng khi hắc bạch nhị sử bị đàn quỷ hôm trước vây công, nhin không được lại bật cười.

“Cười cái gì?”

“Không, không có gì, ta chỉ là cảm thấy... Có đôi khi quỷ cũng đáng yêu.”

“Ân, là thực đáng yêu.”

Nửa đêm, thời điểm XXOO làm được một nửa——

Tiểu Tùng Thử mắt đầy nước vụ, nhu nhu mà khấn cầu ca ca chậm một chút, kết quả ca ca vừa định thả chậm tốc độ, ngẩng đầu liền bắt gặp một loạt tròng to mắt vây xem.

“Đều cần xuất đi —— “

“Ai nha nha, không cần nhỏ mọn như vậy thôi!”

“Lăn ——! !”

“Đừng tức lớn như vậy, chúng ta có thể giúp các người điểm vội, muốn hay không ta cho người xuân... Cung đồ?”

“Bằng không ta giúp huynh đệ các người vẽ lại ?”

“”

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: cái này mới là kết cục =W= ta cảm thấy không tính hãm hại cha, các người mau tới khoa ta khoa ta khoa ta ! ! (lẩn ——)

hết

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/linh-moi-su-trung-sinh>